

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HOW TO KILL YOUR FAMILY

**'Funny and
furious,
and strangely
uplifting'**

PANDORA SYKES

**BELLA
MACKIE**

AİLENİZİ NASIL ÖLDÜRÜRSÜNÜZ

Bella Mackie

ortakdoğru

İlçe Basın

HarperCollins'in bir baskısıyayınçılarLtd 1

Londra Köprüsü Sokağı

Londra SE1 9GF

www.harpercollins.com.tr

HarperCollins tarafından

yayınlandıyayınçılar2021

Telif hakkı © Bella Mackie 2021

Caroline Young tarafından ceket tasarımı ©

HarperCollinsyayınçılar2021

Ceket çizimi © Anna Isabella Schmidt

Bella Mackie, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmanın
ahlaki hakkını ileri sürüyor.

Bu kitabın bir katalog kopyası British Library'den temin
edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen
isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir.

Yaşayan veya ölü gerçek kişiler, olaylar veya yerler ile
benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri
uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretleri ödeyerek, size
bu e-kitabın metnine ekranda erişme ve okuma konusunda
münhasır olmayan, devredilemez bir hak verildi. parçası yok

bu metin, HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın,
elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra
icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yöntemle
yeniden üretilir, iletilir, indirilebilir, kaynak koda
dönüştürülebilir, ters mühendislik işlemine tabi tutulabilir
veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde
saklanabilir veya bu sisteme dahil edilebilir.

Kaynak ISBN'si: 9780008365912
Ebook Edition © Temmuz 2021 ISBN:
9780008365929 Sürüm: 2021-05-28

özveri

Bana yatmadan önce yüzlerce ölümcül hikaye okuyan babam için.

Bana yüzlerce moral verici kitap okuyan annem için.

İkinizi de asla öldürmeyeceğime söz veriyorum.

VEresim

Beni burada cinsiyetsizleştirin ve tepeden tırnağa beni en
korkunç zulümle doldurun. Kanımı koyulaştır.

William Shakespeare, *Macbeth*

İçindekile

[rKapak](#)

[Başlık](#)

[PaGBu](#)

[ortakPtam](#)

[am özveri](#)

[VEPiğraf](#)

[proloGue](#)

[ChaPter Bir](#)

[ChaPter İki](#)

[ChaPÜçüncü](#)

[ChaPter Dört](#)

[ChaPter Beş](#)

[ChaPter Altı](#)

[ChaPter Yedi](#)

[ChaPter Sekiz](#)

[ChaPter](#)

[Dokuz](#)

[ChaPter On](#)

[ChaPter Onbir](#)

[ChaPon iki var](#)

[ChaPter Onüç](#)

[ChaPter Ondört](#)

[ChaPter Onbeş](#)

[ChaPter Onaltı](#)

[ChaPter Onyedi](#)

[ChaPter Onsekiz](#)

[PostscriPT](#)

[kabul edildiGelementler](#)

[ayrıca bve Bella Mackie](#)

[Yayıncı Hakkında](#)

GİRİŞ

Tahmin edebileceğiniz gibi, Limehouse hapishanesi korkunç. Belki de hayal edemezsin, gerçekten değil. oyun yok gazetelerde mutlaka okuduğunuz gibi konsollar ve düz ekran TV'ler. Dostça bir topluluk havası yok, hayır kardeş kabile - atmosfer genellikle çılgınca, korkunç derecede gürültülü ve genellikle her an bir kavga çıkacakmış gibi geliyor. Başından beri başımı aşağıda tutmaya çalıştım. Mümkün olduğunca hücremde kalıyorum, iyimser bir şekilde ara sıra sindirilebilir olarak tanımlanabilecek öğünler arasında kalıyorum ve oda arkadaşımın can sıkıcı bir şekilde çağrılmasından kaçınmaya çalışıyorum.

Kelly, "sohbet etmeyi" seven bir kadın. On dört uzun ay önce buradaki ilk günümde ranzama oturdu, korkunç derecede uzun tırnaklarıyla dizimi sıktı ve bana ne yaptığımı bildiğini ve bunun harika olduğunu düşündüğünü söyledi. Bu köhne yerin kapılarına yaklaşıırken bir şiddet saldırısı beklediğimi düşünürsek, böyle bir övgü hoş bir sürprizdi. Ah, oldukça düşük bütçeli bir TV dizisini izlemekten hapishane hakkında sadece bilgi sahibi olan birinin masumiyeti. Bu ilk tanışmadan sonra, Kelly benim onun yeni en iyi arkadaşı ve daha da kötüsü, bir ganimet hücre arkadaşı olduğuma karar verdi. Kahvaltıda, kollarını kavuşturarak ve sanki bizmişiz gibi fısıldayarak yanıma gelecek. gizli bir tartışmanın ortasındalar. Diğer mahkûmlarla konuştuğunu duydum, sesi bir sahneye alçaldı. Ona işlediğim suçun tüm ayrıntılarını itiraf ettiğimi ima ederken fısıldadı. Diğer kızlardan koz ve saygı istiyor ve eğer biri ona bunu sağlayabilirse, Morton katili sağlayabilir. *Buson dereceyorucu.*

Kelly'nin benim hakkımda her şeyi bildiğini iddia ettiğini söylediğimi biliyorum. suç, ama belki de bu benim eylemlerimi biraz azaltır. Bana göre, suç kelimesi eski püskü, yakışsız ve

sıradan Hırsızlar suç işler. Ofiste sıkıcı bir güne daha başlamadan önce ılık bir latte içmek için saatte 20 millik bir bölgede 35 mil hızla gittiğinizde, bir suç işliyorsunuz demektir.

Çok daha iddialı bir şey yaptım. Kökenleri tatsız koşullardan çok önce harekete geçen karmaşık ve dikkatli bir plan tasarladım ve uyguladım.

doğumumu çevreleyen Ve bu çirkin ve sönük kafeste yapacak çok az şeyim olduğu düşünülürse (yanlış yönlendirilmiş bir terapist sözlü bir kelime sınıfına katılmamı önerdi ve sadece ifadem onun asla böyle bir şey yapmamasını sağladığında memnun oldum.

yine bir teklif), hikayemi anlatmaya karar verdim. Alıştığım gibi son teknoloji ürünü bir dizüstü bilgisayarım olmadığı için bu kolay bir iş değil. Geçenlerde avukatım bu tünelin sonunda bana bir ışık tuttuğunda, burada geçirdiğim zamanı not etmem ve yaptıklarımın bazılarını yazmam gerektiğini hissettim. Kantine yaptığım bir gezi bana ince bir not defteri verdi. ve yorgun bir kurşun kalem - haftalık 15,50 sterlinlik harcamamdan 5 sterlin düşüyor. Paket kahve alarak paradan tasarruf etmenizi öneren esintili dergi makalelerini unutun, gerçekten düzgün bir şekilde bütçe yapmayı öğrenmek istiyorsanız, Limehouse'da biraz zaman geçirin. Yazmak anlamsız olabilir, ama bunu kolaylaştırmak için bir şeyler yapmalıyım.

buranın boğucu can sıkıntısı ve umarım Kelly ve bitmez tükenmez "hanımlar" grubu, onlara ısrarla hitap ederken, bir göreve kararlı görünüyorsam onlarla kayıt odasında realite TV izlemek isteyip istemediğimi sormaktan vazgeçecekler. "Üzgünüm Kelly," diyeceğim, "temyizim için önemli dava notları yazıyorum, sonra konuşalım." Ona hikayemle ilgili sulu bir külçe anlatabileceğim en ufak ipucunun, Dick Francis romanlarındaki gülünç bir karakter gibi burnunu tıklatıp beni kendi haline bırakacağına eminim.

Elbette benim hikayem Kelly için değil. Yaptığım şeyi yapmaya beni neyin motive ettiğini anlama kapasitesine sahip olacağından şüpheliyim. Benim hikayem tam da bu - benim - ama yayınlarsam okuyucuların onu yutacağını biliyorum - asla yapamayacağım. Ama güzel insanların yine de üzerinde duracağını bilin. Çok satanlar listesine girecek ve kitleler, böylesine korkunç bir eylemi gerçekleştirebilecek çekici ve trajik genç kadın hakkında daha

fazla Şey 6đrenmeyi umarak d6đkanlara koŐacaktı. Magazin gazeteleri aylardır hakkımda haberler yayınılıyor, halk bana teşhis koymaya istekli beş paralığ psikologlardan bıkmıŐa benzemiyor.

uzaktan veya Twitter'da öfke uyandırmak için eylemlerimi savunacak ara sıra muhalif. Genel halk öyle Benim hakkımda alelacele bir araya getirilmiş bir Kanal 5 belgeselini izlemeye bile istekli oldukları için eylemlerimden büyülendiler, Bu, yıldız burcumun durumumu tahmin ettiğini açıklayan şişman bir astronomu içeriyordu. Yıldız işaretimi yanlış anladı.

Bu yüzden insanların sözlerime güveneceğini biliyorum. Benim açımdan doğru bir açıklamaya yönelik herhangi bir girişimde bulunmadan, davam şimdiden kötü şöhretli biri haline geldi. Ve ironik bir şekilde, bu benim gerçek suçlarımı kimsenin bilmemesi. Bu ülkedeki adalet sistemi bir şaka ve bunu şu cümleden daha fazla gösteren hiçbir şey yok: Birkaç kişiyi öldürdüm (bazılarını acımasızca, bazılarını sakince) ve yine de işlediğim bir cinayetten dolayı hapiste çürüyorum.*Olumsuz* işlemek.

Yönettiğim suçlar, eğer biliniyorsa, on yıllarca, hatta belki de yüzyıllarca hatırlanmamı sağlardı - eğer insan ırkı bu kadar uzun süre tutunmayı başarır. Dr Crippen, Fred West, Ted Bundy, Lizzie Borden ve ben, Grace Bernard. Aslında bu beni biraz rahatsız ediyor. Ben amatör ya da embesil değilim. Sokakta görseniz hayran hayran bakacağınız biriyim. Belki de bu yüzden Kelly, gün ışığını içimden atmak yerine bana tutunuyor.

beklenen. Burada bile belli bir zarafeti ve benden daha zayıf olanların umutsuzca aşmayı diledikleri bir genişliği koruyorum. Suçlarıma rağmen, bana aşk ve hayranlık dolu mektuplar aldığım, mahkememin ilk gününde giydiğim elbiseyi nereden aldığımı soran mektuplar aldığım söylendi (ilgileniyorsanız Roksanda. O korkunç Başbakanın karısı, maalesef sadece bir ay sonra çok benzer bir şey giydi). Genellikle nefret postası. Bazen yazarın onlara havadan mesajlar gönderdiğimi düşündüğü çılgınca şeyler. İnsanlar beni gerçekten tanımak, beni etkilemek, beni taklit etmek istiyor gibi görünüyor, eylemlerimde olmasa da en azından terzilik seçimlerimde. Hiçbirini okumadığım için önemli değil. Benim avukatım hepsini toplar ve götürür. Kağıda kalem koyup bana yazacak kadar üzgün yabancılara temsil ettiğim şeyle gerçekten ilgilenmiyorum.

Belki de genel halka karşı çok nazik davranıyorum, onlara

hak ettiklerinden daha karmaşık duygular atfediyorum.

Belki de benim durumuma olan bu kadar sürekli ve çılgın ilginin nedeni en iyi Occam'ın Usturasına atfedilebilir - en basit cevabın genellikle doğru olduğu teorisi. Bu durumda, ismim öldükten çok sonra bile en sıradan nedenden ötürü yaşayacak - sırf bir aşk üçgeni fikri yüzünden. çok dramatik ve pis görünüyor. Ama ne yaptığımı düşündüğümde *Aslında* Yaptığım karmaşık operasyondan kimsenin haberi olmayacağı için biraz üzüliyorum. Bundan paçayı sıyırmak elbette çok tercih edilir, ama belki ben uzun zaman önce gittiğimde biri eski bir kasayı açar ve bunu bulur. itiraf Halk dalgalanacaktı. Sonuçta, neredeyse hiç kimse Dünyadaki başka biri, 28 yaşına kadar birinin ailesinin altı üyesini nasıl sakince öldürdüğünü muhtemelen anlayabilir. Ve sonra hiçbir şeyden pişmanlık duymadan hayatının geri kalanına mutlu bir şekilde devam etti.

BİRİNCİ BÖLÜM

Uçaktan iniyorum ve İngilizlerin sıcak bir yere indiklerinde her zaman dramatik bir şekilde haykırdıkları o muhteşem sıcak hava patlamasıyla karşılaşıyorum ve dünyanın geri kalanının çoğunun gri arasında gidip gelmeyen bir iklime sahip olduğunu hatırlıyorum. ve soğuk. Havaalanlarında hızlı hareket etme konusunda ustayım ve bugün bu özellikle doğru, çünkü uçuş sırasında yan yana oturma talihsizliğine uğradığım adamdan kaçınmaya hevesliyim. Amir, kendimi tanıtmayı bitirdiğim anda kendini tanıttı.

emniyet kemeri takılı. Otuzlu yaşlarının ortalarında bir adam, neredeyse komik göğüs kaslarının üzerine çaresizce gerilmiş bir gömlek giymişti ve onu açıklanamaz bir şekilde parlak eşofman altıyla eşleştirmişti. Kıyafetinin en kötü yanı, tüm dağınıklığın üzerindeki kiraz, ayakkabı yerine giydiği bir çift terlikti. Gucci havuz ayakkabısı, uyumlu çoraplarla. İsa. BEN

hostese başka bir yere oturabilir miyim diye sormayı düşündüm, ama hiçbir yerde bulunamadı ve uçak taksi yapmaya başlarken çoktan süslenmiş he-man ile pencere arasında sıkışıp kalmıştım.

Amir de benim gibi Puerto Banús'a gidiyordu, ama ona asla söylemezdim. 38 yaşındaydı, gece kulüplerinde bir şeyler yapıyordu ve "büyümeyi" sevdiğini söylemekten hoşlanıyordu. O Marbella yaşam tarzından sıkılırken gözlerimi kapattım.

ve bana en sevdiği arabaları yaz sezonu için göndermenin zorluklarından bahsetti. Vücut dilime rağmen, koridor arkadaşım pes etmedi ve sonunda beni zorladı.

angaje etmek. En yakın arkadaşımı ziyarete gideceğimi söyledim. Hayır, Puerto Banús'ta değildi, daha iç kesimlerdeydi ve "Glitter" gece kulübünün zevklerini deneyimlemek için kasabaya inmemiz pek mümkün değildi.

Adam-dağ bana "Arabaya ihtiyacın var mı?" diye sordu. Sana binmen için hasta bir tane verebilirim, sadece bana haber

ver, ben de

Tatiliniz için sizi güzel bir Merc ile ayarlayalım.' Elimden geldiğince kibar bir şekilde reddettim ve karaya çıkmadan önce bazı işleri halletmem gerektiğini kesin bir şekilde ilan etmeden önce.

Alçalmaya başladığımızda, Amir fırsatını gördü ve bana dizüstü bilgisayarımı kapatmamı hatırlattı. Bir kez daha, adımları söylememeye veya ona herhangi bir kişisel bilgi vermemeye dikkat ederek sohbete çekildim. Bu ilgi beni çok kızdırdı, bilinçli olarak siyah bir pantolon, bir gömlek giydim ve olabildiğince az dikkat çekmek için uçuş için makyaj yapmadım. Hiçbir mücevher, hiçbir kişisel dokunuş, sorgulanacak bir kişinin zihninde öne çıkabilecek hiçbir şey yoktu. Olacaklarından değil, ben sadece bu yaz birçokları gibi Marbella'ya tatile giden genç bir kıyım.

Amir'in benden alabileceği tek şey uçuştı ve o bile alınmadı. Bu yüzden şimdi pasaport kuyruğunun önüne doğru ilerlerken ve kafamı çevirirken insanları sıkarak geçiyorum, yanıp sönen gülümsemeler doğrudan bagaj teslimi için. Oda dolarken kendimi bir sütunun arkasına konumlandırımdı ve telefonuma baktım. Birkaç dakika sonra, topuklarımdın üzerinde dönüp kararlı bir şekilde çıkışa doğru yürümeden önce çantamı görüyorum ve alıyorum. Sonra aklıma bir fikir geliyor ve olduğum yerde duruyorum.

Amir ortaya çıktığında, havaalanının dışındaki parmaklıklara yaslanıyordum. Midesini içeri çekip göğsünü şişirirken yüzü aydınlanıyor.

"Seni arıyordum!" diyor ve el kol hareketi yaparken parlak altın saate dikkat ediyorum.

"Evet, kusura bakmayın, öğle yemeği için arkadaşşıma yetişmek için çok acelem var ama vedalaşmadan gidemezdim," diye yanıtlıyorum.

"Pekala, o geceyi dışarıda geçirelim, bana rakamlarını ver ve bağlantı kuralım." Kesinlikle bir şans değil, ama bundan istediğimi alacaksam onu tatlı tutmalıyım.

"Yeni bir telefonum var Amir, numarasını ömrüm boyunca hatırlayamıyorum." Bak ne diyeceğim, seninkini bana ver, ben seni ararım. Gülümseyip koluna hafifçe dokunuyorum. Onu sakladıktan ve bırakma teklifini reddettikten sonra el sallayarak veda ettim.

O uzaklaşırken, "Amir," diye seslendim, "şu araba teklifi hâlâ geçerli mi?"

* * *

İki saatten kısa bir süre sonra, kiralık arabamla havaalanından oldukça ağrısız bir şekilde kiraladığım daireme varıyorum. Airbnb'de buldum ve benim adıma kayıt olmaması için ev sahibine nakit ödeme ayarladım. İki kat ödeyeceğimi söylediğimde özel bir rezervasyonda iyiydi. Acı verici derecede pahalı, özellikle yüksek sezonda, ama sadece bu hafta işten ayrıldım ve planıma devam etmeye hevesliyim, bu yüzden soruna para harcıyorum. Daire küçük ve boğucu, estetik, 80'lerdeki bir kozmetik kliniğini çok andırıyor, ancak porselen bebekler eklendi. görmek için çaresizim okyanusu aç ve bacaklarımı esnet ama burada zamanım kısıtlı ve yapılacak işler var.

İnternette hiç düşünmeyecek kadar az varlık gösteren iki yaşlı bağınaz hakkında sizin yapabildiğiniz kadar araştırma yaptım ve bu gece nerede olacaklarına dair iyi bir fikrim var. Görünüşe göre, Kathleen'in Facebook sayfasından öğrenebildiğim kadarıyla (zavallı sevginin herkese açık bir hesabı var, ne mutlu ki yaşlı insanlar gizlilik ayarlarını anlamıyor), İspanya'da yaşayan İspanyolların sayısına kızmak arasında, Artemis yaşlıları, zamanlarının çoğunu, hemen caddede bulunan Villa Bianca adlı bir restoran arasında gidip gelerek geçiriyorlar. sahil ve şehrin hemen dışında Dinero adında bir kumarhane. Akşam yemeği için restoranda bir masa ayırttım.

Burada açık olayım. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. 24 yaşındayım, yıllardır annemin intikamını en iyi nasıl alırım diye düşünüyorum ve bu şimdiye kadar attığım en büyük adım. Çoğunlukla, kariyer basamaklarını tırmanmaya çalışıyorum, para biriktirmek, aileyi araştırmak ve kendimi onlara yakınlaşabileceğim bir konuma getirmeye çalışmak. Yardımcı oldu, ama sıradan. Tabii ki, bunları yapmaya hazırım Nihai hedeflerime yaklaşmak için fedakarlıklar yapıyorum, ama Tanrım, müşteri anketlerini önemsiyormuş gibi davranmak ve Cuma günleri isteğe bağlı (zorunlu okuyun) takım bağları oluşturan içeceklerde katılmak zor. Pazarlamada

isteyerek çalışan insanlarla Jägerbomb içmek zorunda
kalacağımı bilseydim, verirdim

Önce trepanasyonu araştırmak için kendime daha fazla zaman ayırdım. Belki de bu yüzden bu büyük hamleyi kendime kanıtlamak için acele ediyorum.

ilerleme kaydettiğimi ve 13 yaşından beri yapacağım dediğim şeyi yapabildiğimi. Ve yine de, ne yazık ki hazırlıksızım. BEN Marbella'ya vardığımda sağlam bir planım olacağını, rotamı ve zamanlamaları dikkatlice planlayacağımı ve inanılmaz bir kılık değiştirmeye yatırım yapacağımı öngörmüştüm. Bunun yerine, aile hamsterınız bir gardırobun altında ölmüş ve anneniz kokunun ne olduğunu bilmiyormuş gibi kokan bir daireye tıkdım.

ve altı aydır çamaşır suyuyla çıldırıyor. Aklımda bir plan var ama onu gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok. Finsbury Park'taki bir kozmetik dükkanından satın aldığım bir peruğum var, bu peruğum mağaza şeridi aydınlatması altında yeterince ikna edici görünüyordu, ancak İspanyol güneşinde endişe verici derecede yanıcı görünüyordu. Hazırlıksızlığım ile ilgili bu başıboş endişeye rağmen, heyecan tüm bedenime yayılıyor. Peruğumu düzelterip makyajımı yaparken harika bir randevuya hazırlanıyormuşum gibi hissediyorum ve hiç de büyükannemle büyükbabamı öldürmeye gidiyormuşum gibi değil.

* * *

Bu elbette fazla dramatikti. Onları bu gece öldürmeyeceğim, bu aptalca olur. Onları görmem, konuşmalarını dinlemem, bu haftaki planları hakkında herhangi bir ipucu verip vermediklerini görmem gerekiyor. Birkaç kez villalarına giden yolu kullanmam gerekiyor.

ve daha da önemlisi, söz verilen arabayı Amir'den almam gerekiyor. O araba ya aptalca kaotik olduğumun ve planlarımı ertelemem gerektiğinin bir işareti ya da bilinmeyen bir tanrıdan küçük bir hediye. Bakalım hangisi!

Kathleen ve Jeremy Artemis'in bizden ilk ayrılanlar olacağına uzun zaman önce karar vermiştim. Bunun gerçekten birkaç nedeni vardı, ilki yaşlı olmaları ve o kadar da önemli olmamasıydı. Emekli maaşlarını tüketmekten ve en sevdikleri koltuklarda sersemlemekten başka bir şey yapmayan yaşlılar bence insanlık için parlak bir reklam değil. Tıbbi müdahale ve daha sağlıklı yaşam tarzları ile insanların nasıl daha uzun yaşamalarını sağlayacağımızı bulmamız harika, ne yazık ki onlar, çalışma yapmak istediğiniz odada yaşayan bağınaz yük hayvanlarından başka bir şey olmayana kadar gittikçe daha

huysuzlaşan işe yaramaz yatak blokerleri haline gelecekler.

Şaşıрма, senin de öyle düşündüğünü biliyorum. Hayatının tadını çıkar ve bu bobini 70 civarında karıştır, sadece çok sıkıcı olan 100 yaşına kadar yaşamak ister - tek ödül Kraliçe'den kişisel olmayan ve kısa bir mektup. Yani gerçekten herkese yapıyorum iyilik. Eski ve kullanılıp atılabilirler ve şaşırtıcı derecede işe yaramaz hayatlar yaşıyorlar. Öğle yemeğinde şarap, şekerlemeler, iğrenç mücevherler ve şatafatlı saatler almak için şehirdeki butiklere bir gezi. O golf, zamanının çoğunu yüzüne enjeksiyon yaptırmak için harcıyor, bu da onu çok yaşlı bir yürümeye başlayan çocuk gibi gösterme gibi garip bir etkiye sahip. Bir hayat israfı ve hepsi bu, size ne kadar ırkçı olduklarını söylemeden önce. Kahretsin, tahmin edebilirsiniz. Marbella'da yaşıyorlar ama yine de İspanyolca bilmiyorlar. Daha fazla açıklamaya gerek yok.

Tabii ki, bu oyunda cildim var. Ben Harold Shipman değilim, neşeyle elimden geldiğince çok geriatri öldürüyorum. Sadece ikisini öldürmek istiyorum, geri kalanlar izlemeye devam edebilir *Emmerdale* ve sıkıcı ziyaretlerine kızan torunlarına korkunç hediyeler almak. Bu insanlar teknik olarak benim büyükanne ve büyükbabam, ancak onlarla hiç tanışmadım ve bana asla bir Toblerone kadar satın almadılar. Ama onlar *Yapmak* beni bil

Açıklamama izin ver. Yıllarca bunun farkında değildim, babam Simon'ın beni başarılı bir şekilde sır olarak sakladığını hayal etmişim ama annemin arkadaşı Helene geçenlerde Londra'daydı ve bir şişe şarap eşliğinde, yıllar önce Paris'e gitmeden kısa bir süre önce onları ziyaret ettiğini itiraf etti. Güzelliğime izin veriyormuş gibi hissetti annem beni terk ederek yıkıldı. Zavallı ölü Marie. Helene suçluluk duygusunu hafifletmek için yapmayı düşünebildiği tek şeyi yaptı. Onları internette aradı ve Londra adreslerini şu adreste buldu:

Şirketler Evi. Ona ne söylediklerini duymak, bu yeni bilgiyi ezberlemek için neredeyse masanın üzerine tırmanıyordum. Daha önce birçok kez evlerine gitmişim.

Tabii, tam zamanlı olarak İspanya'ya taşınmadan önce. Dışarıda seyrederek, bekleyerek, ara sıra onların yaptıklarını takip ederek saatler geçirmiştik.

dışarı çıktıklarında şoförlü araba. Ama onlarla konuşmak tamamen yeni bir seviyeydi ve Helene'den yarı etkilenmişim. Üç bina bu kısımları tanıdık ve önce hiç

bahsetmediği için yarı öfkeliydim.

Bana durumun ne kadar kötü olduğunu söylemek konusunda açıkça isteksizdi.

karşılaşma, onlara kim olduğunu söylediğinde başlangıçta kapıyı çarparak kapattıklarını açıkladığında gözlerimle karşılaşmamaktı. Yine de gitmedi ve sonunda içeri girmesine izin verdiler.

ve benim ve 'korkunç' annem hakkında her şeyi bildiklerini soğuk bir şekilde ifşa etti. Bunu içime sindirirken kulaklarım uğuldamaya başladı.

ve boynumu kaşıdım, her an geleceğini bildiğim boğazımdaki yumruyu bekledim. Helene, 'zavallı' oğulları bir gece beklenmedik bir şekilde geç saatlerde gelip oturma odasında volta attığında, beni başından beri bildiklerini açıkladı.

başının belaya girdiğini itiraf etti. Buna göre Kathleen kanepede dimdik oturmuş büyük bir cin toniğini yudumlarken konuşmanın çoğunu yapan Jeremy, Simon karısı Janine'e nasıl söylemesi gerektiğini sormuş ve babasına bunu anlatmıştı.

benim için bazı mali karşılıkların yapılması gerekecekti.

Helene şarabını içip saçıyla oynarken, "Yani bir şekilde doğru şeyi yapmak istedi," dedi neredeyse özür diler gibi. Yorumu görmezden geldim ve ona devam etmesini söyledim. O adamın vicdanını rahatlatmaya yönelik acınası girişimlerini eğlendirmekle hiç ilgilenmiyordum.

Jeremy, Helene'e gururla kendisinin ve karısının bu fikri durdurmak için birkaç saat harcadıklarını ve Marie'nin bunu kasıtlı olarak para için yaptığını görmesini sağladığını söyledi ve onu uyardı.

Janine asla iyileşemeyecekti. "Pek çok genç erkeğin yaptığı gibi Simon da aptalca bir hata yaptı," demişti Helene'e, "ve bu genç kızın annesiz babasız büyüdüğü için üzgünüm, ama birçok insan daha beterleriyle karşılaştı. ben de annemi küçük yaşta kaybettim

yaş ve ben sadaka aramaya gitmedim

yabancılar.' Helene, bağırarak karşı çıktığını söyledi.

Marie, oğullarını tuzağa düşürmek için dışarı çıkmamış ve onun ne kadar zengin olduğunu bilmediğini veya bu nedenle evli olduğunu çok sonraya kadar açıklamaya çalışmamıştı.

Ama hiçbirini duymayacaklardı. "O kız para için oğlumu mahvetmeye çalıştı," diye bağırdı Kathleen aniden oturduğu yerden kalkarak. "Arkadaşının kızının tüm bu saçmalıkları yeniden başlatacağını düşünüyorsan, sen de onun kadar aptalsın." Ve ağzı yular kaydı. Samuella'nın birisi olan ve

şimdi öfkeyle el kol hareketleri yapan Helene'e göre,
Kathleen birdenbire hıçkırır hıçkırır ağlamaya ve kocasının
göğsüne vurmaya başlamıştı. onu yakalamıştı

Hafifçe ayakta duran Helene'e dönmeden önce ellerini ve onu zorla kanepeye geri itti. şaşkın, kapının yanında. Karımı üzdün ve akşamımızı mahvettin. Evimden çıkmanı istiyorum ve hatta *yapmadüşünmek* oğlumla bu saçmalığı denemekle ilgili. Hakkınızda o kadar hızlı avukatlar olacağız ki, bizi görmeden evsiz kalacaksınız. mahkeme.'

"O sırada biraz titriyordum," dedi Helene, "çünkü o birdenbire çıldırmış göründü. Gözleri şişmişti ve özenle taranmış gümüş rengi saçları uçuşuyordu. Ve en tuhafı da aksanının tamamen değişmiş olmasıydı. o ilk ne zaman benimle konuştuğunda tam bir İngiliz beyefendisi gibi konuşuyordu ama ben ayrıldığımda sesi kaba ve sertti ve bana büyüdüğüm kasabada tanıdığım pazar tüccarlarını hatırlattı. Üzgünüm. Denedim ama anne babasının daha iyi, daha anlayışlı olabileceğini düşündüm. Tanrı aşkına, güzel torunlarını tanımak isteyeceklerini düşündüm! Ama hayır. Kendileri için iyi iş çıkardılar ama her şeyin altında Grace, onlar haydut.'

Yani yaşlılar, kabalar ve değerli şeyler alıyorlar dünyadaki boşluk. Ve tüm bunlar, sonlarına başlangıçta ihtimal dahilinde olduğundan daha nahoş bir şekilde ulaşmalarına yardımcı olmak için yeterli sebep olacaktır. Ama tamamen dürüst olmam gerekirse, bu esas olarak bildikleri içindi. Annemi biliyorlardı. Beni biliyorlardı. Ve ellerini çırpıp hiçbir şey yapmadılar, Marie'yi suçlayarak oğulları için aktif bir şekilde lobi yaptılar.

Helene, kulüpler, onu yoldan çıkaran arkadaşları. Simon dışında herkesi suçladılar. Bir baba olarak sorumluluklarından kaçtı ve ailesi bunu yapmasına yardım etti. Oğullarının çocuğunu reddettiğini ve annesini zor durumda bıraktığını bilmeden hayatlarını sürdürdüklerini sanıyordum. Ama onlar öyle istediler. Ve sonunda, kararı değiştiren şey buydu. Önce ölürler.

* * *

Çoğu yaşlı insan gibi büyükanne ve büyükbabamın da erken yemek yediğini varsayarak sahil restoranına akşam 6'da giderim. Terasta bir yer istedim ama restoranın internette görüldüğünden çok daha büyük olduğu ortaya çıktı ve yararlı bir şeyler toplayamayacak kadar onlardan çok uzakta olacağım için endişeleniyorum. Bir bardak heyaz sipariş

ediyorum

şarap (şarabımı severim; Latimer'ler her zaman iyi şeyler içtiklerinden emin olurlardı, ben bir Rioja seçtim) ve kulak misafiri olmaya başladığımda çok bariz görünmesin diye kendimi yanımda getirdiğim kitabı açmaya zorladım. seçtim *Monte Kristo Kontu*, bu çok fazla burundaydı, ama bavulumu toplarken bunun komik olduğunu düşünmüştüm. için uzun süre beklemek zorunda değilim
Artemis'in partisi geliyor. Birinci sayfayı zar zor geçtikten sonra, gözümün ucuyla hareketlilik görüyorum. İki garson, dört yaşlıya barı geçip terasa doğru eşlik ediyor. hareketsiz kalıyorum, değil
kendime yukarı bakma izni veriyorum ama yaklaştıklarını hissediyorum. Yüksek bir kadın sesi: "Hayır, o masa değil Andreas, doğrudan güneş ışığı alıyor." Bizi şuraya koyun.' Grup dönüyor ve alanın diğer ucuna ilerliyor. Siktir git Kathleen.

Koltuklarına yerleşip içki ısmarladıktan sonra, rüzgardan şikayet eden ve ne seçecekleri konusunda kararsız kalan, hepsi bir asır süren içki ısmarladıktan sonra, sahneyi hızlıca gözden geçirmeme izin verdim. Yaşlanan Artemisler karşımda, arkadaşları da onların karşısında. Kathleen bırakacak bir fön çekti
Joan Collins kan tükürüyor. Saçları uçuk sarı ve bir tarzı değil, bir yapısı var, o kadar sert ayarlanmış ki, endişelendiği rüzgar ona dokunmaya cesaret edemiyor. Yüzündeki kozmetik çalışma belli bir mesafeden görülebiliyor ve gözlerine kasıtlı olarak biraz ürkmüş bir bakış verildi, bence cilveli ama onu çılgın gösteriyor. o
bej pantolon üzerine bej bir tunik giymiş, müstehcen büyük Chanel çantası masanın üzerinde duruyor. Boynu büyük bir iple süslenmiş... Taşı seçemiyorum ama kübik zirkon olmadıklarını rahatlıkla varsayabilirim. biraz lüksüm var
Hepsi menüye dalmış oldukları için bakıyorlar. Ben Ellerini kaldırıp birbirine kenetlediğinde bu tatminsiz görünümlü kadında benden bir şey var mı diye merak ediyorum.
ve tırnaklarını görüyorum. Sivri uçlu, klasik sütun kutusunda kırmızıya boyanmış. İşte buradayız, Kathleen. Unutulmuş kitabımı tutan ellerim, onunkilerin aksine uzun ve ince. Ama tırnaklarım, tırnaklarım
parlak kırmızı ve sivri uçludur.

Birkaç dakika kitabıma dalmış gibi yaptıktan sonra, Garsonu aradım ve direkt olarak dışarı çıkmamı rica ettim. güneş ışığı. Bir anlık derin değil, çünkü gizliye giriyorum

bu peruğun her an eriyebileceği şüphesi. Teras

meşgul ama dolu değil ve hedeflerimin hemen arkasındaki bir masaya götürülüyorum. Çok daha iyi. ne konuştuklarını duymak istiyorum

hakkında. Karakterleri hakkında anlayışlı veya ilginç hiçbir şey öğrenmeyeceğim, bunun için fazla kapalı fikirliler ama bu haftaki planları hakkında bir fikir edinebilirim. Sadece beş gün daha buradayım, tüm tatili burada geçirebilirim, bu yüzden zaman kısıtlı. Bir kadeh daha şarap ve çeşitli tapas ısmarlayıp kitabımı yeniden açtım. Jeremy bana öyle bir bakıyor ki kadınlar tanır. Yaşlı keçi beni tartıyor, gençliğimi takdir ediyor, ne kadar zavallı görüldüğünün bir an bile farkında değil. Kısmen büyükbabamın beni kontrol ettiğini görmek eğlenceli olduğu için, kısmen de büyülendiğimi düşünmesini sağlamak için kısa bir süre gülümsedim. Garsonların yemeklerini getirmesiyle bu an bölünür. Sipariş alınmadı ama yemekleri görünce şaşırmadım. Bütün parti için biftek ve patates kızartması. Menüde aradıkları tek şey bu olsa gerek. Biftek ve patates kızartması, asla yabancı topraklara girmemek, asla yapmamak farklı bir şey, küçük olmak, çirkinleşmek. Ve bunların hepsini biftekten aldım, kitap raflarından neler öğrenebileceğimi hayal edin. Şaka yapıyorum, evlerinde hiç kitap olmayacak.

Golf kulübündeki arkadaşları hakkında vızır vızır konuşuyorlar, son zamanlarda kendini rezil eden Brian adında birinden bahsediyorlar.

yardım müzayedesi (zavallı Brian, yaşlı eski pat topluluğu tarafından dışlanmanın utancını hayal edin). Kathleen ve Kathleen'e çok benzeyen ancak daha fazla çevresi ve daha küçük bir Chanel'i olan yemek yiyen diğer kadın, çok uzun süren ve geçen Pazartesi arkadaşını sığdıramayan bir kuaförden sıyrılmaya devam ediyor. Dikkatim dağılıyor. öğrenmek istiyorum

Elimden gelen her şeyi, ama Vallahi bu insanlar bunu kolaylaştırmıyor.

Bir bardak daha şarap alabilir miyim yoksa bu, bu bilgi toplama görevini sabote eder mi? Siktir et. Bir kadeh şarap ısmarladım, tapasımın kalıntılarını seçtim. Belki de izlediğim grup bifteğe geldiğinde doğru fikre sahipti. Sipariş ettiğim yemek kafa karıştırıcı bir şekilde lastik gibi ve daha az denizden gelmiş gibi görünüyor.

ve daha çok otoyoldaki bir depoda yetiştirilmiş gibi.

Önümdeki grup kahve ısmarladı ve Kathleen, Jeremy'nin kravatındaki bir tane küçük kapağına hırsızca bir gözle

telaşlanıyor. Jeremy'nin Mason olduğuna bahse girerim

Sadece yerleştirmek. Şişko arkadaşın kocası kumarhaneye bir daha ne zaman geleceklerini soruyor ve bu Perşembe günü bir içki etkinliğinden bahsediyor.

Jeremy sertçe, "Evet, orada olacağız," dedi. Kathleen peçeteyi uzattı. "Beresford'larla 7.30'da akşam yemeği yiyoruz ve dönüşte uğrayacağız."

NEREDE YEMEK YIYORSUN, diye bağırarak istiyorum ama detay vermiyorlar. Bunun yerine Jeremy, kaba bir şekilde garsonu işaret ederek hesabı istiyor. Masadaki diğer adam gelir gelmez tabağı kapar ve büyükannemle büyükbabama başını sallar.

"Bunu almalıyız, eminim sıra bizde - hayır lütfen, ısrar ediyorum." Bir altın kart atıldı ve Jeremy zar zor cevap verdi, bunun yerine tekrar bana baktı. bu sefer bakıyorum uzak. Beni işaretlemesini veya yüzümü çok iyi tanımasını istemiyorum.

Endişelenmiyorum, torunu olabilecek kadar genç kadınlara bakarak çok zaman geçirdiğini varsayıyorum. Belki gerçekte daha az kişi vardır, ancak Simon'ın sicili ile kim bunu yapabilir? hiç emin oldun mu

Ayrırlırlarken Jeremy'nin kravatını düzgün bir şekilde fark ettim. Ben yanılmışım, Masonlar değil. 'RC' harfleriyle yeşil ve sarı renkte bir baskı. Hızlı bir google bana bunun resmi kravat olduğunu söylüyor.

Mayfair'de özel bir üye kuruluşu olan Regency Club, 1788'de kraliyet ve zengin erkeklerin eşleri olmadan birlikte olmaları için açıldı. neredeyse güleceğim. Hayata nerede başladığını biliyorum. Jeremy. Bethnal Green'de iki odalı bir evde, terzi anne ve sen daha beş yaşındayken kimbilir nerede sikişip giden bir baba. Simon konuştu ailenizin dünyada yükselmek için ne kadar çok çalıştığının bir işareti olarak, röportajlarda gururla anlatıyor. Yani burada kravatınız var, soyağacınızı gösterdiğini hayal ediyorsunuz - kendinize satın aldığınız. Bazıları için takdire şayan belki. Benim için bile, aynı şeyi yapmaya çalıştığım için - yoksulluktan kurtulmak, hayattaki başlangıç teklifimden uzaklaşmak. Ama seni biliyorum. O zamandan beri uydurduğun hikaye ne olursa olsun, köklerine duyduğun nefreti biliyorum.

Bende gördün ve benzer bir durumdan kendi etinden ve kanından yardım etmen istendiğinde kaçtın. Helene haklıydı.

Sen sadece bir haydutsun ve özel kulüplerin ve pahalı

giysiler bunu gizlemek için fazla bir şey yapmaz. Ama kravatını tak. Perşembe uzak değil.

Odama geri dönüyorum, giderken Puerto Banús'daki ana gezinti yoluna giriyorum. Butikler, işlemeli elbiselerini aynaya kaldırıp arkadaşlarıyla sohbet eden kadınlarla dolu. Genç kızlar, bronzlukları hakkında bir tartışmaya kendilerini kaptırmış bir şekilde yanlarından geçerler. Acaba ben de bu boş kabuklardan biri olur muydum, ben de bu boşlukların kıvrımları arasında büyüseydim.

Artemis ailesi. Kitap okurum, dünya meselelerini takip ederim, ayakkabılar ve golf kulüplerinden daha fazlası hakkında fikirlerim var. Ben bu insanlardan daha iyiyim, buna şüphe yok. Ama cehaletlerine rağmen mutlu görünüyorlar. Belki *Çünkü* onun Endişelenecek ne var? Bu aptalların hiçbirisi iklim değişikliğini düşünmüyor, yatta ne giyeceklerini merak ediyorlar.

Yarın. Ama izlemesi büyüleyici ve onu görmek için çok az zamanım var. İşimi bitirdikten sonra, elmas dersi için bu oyun alanına geri gelmeyeceğim. Belki de bir hatıra almalıyım. Pahalı dövmeleleriyle vitrinlere bakıyorum. Aptalca bir şaka olsa bile, kürk manşetli bir kaftan almaya ne param ne de isteğim var. Ayrıca, hatıramın ne olacağını biliyorum ve bana hiçbir maliyeti olmayacak.

Ertesi gün sahilde hızlı bir koşu yaptıktan sonra evlerine gittim. Yıkanmamış kitlelerden uzakta, büyük kapılar ve bir kulübede canı sıkılan bir güvenlik görevlisi tarafından korunan, güvenli bir site içinde büyük bir villa. ziyaretçilerin kim olduğunu kontrol edin, ancak Afterdark butiğinden 8 numaradaki Bayan Lyle'a bir elbise bırakmak için geldiğimi söylediğimde el sallayarak geçmeme izin verin. Bozulmamış villalarında yalnız başına sıkılmış, her zaman yeni bir kıyafet sipariş eden veya kısa sürede bir tırnak teknisyeni ziyareti talep eden sıkılmış hanımlar için oldukça düzenli bir teslimat akışı olacağını tahmin ettim. Artemislerin evine gideceğimi söylemedim. Daha sonra sorular sorulursa diye bariz bir bağlantı olmasını istemiyorum.

9 numaralı evleri, 8 numaralı evin neredeyse aynısıdır ve 10. Kapıya kadar çıkan beyaz sıva, pişmiş toprak karolar. Sundurmanın iki yanında palmiye ağaçları. Bu kavurucu sıcakta bile mükemmel yeşil çim. Normal toplumdan uzakta bir yerleşim yerinde yaşadığınızda hortum yasakları geçerli değil sanırım. Ayağımı pedaldan çekip geçiyorum ama

gerçekten görülecek bir şey yok.

Bu geniş caddelerde görünürde kimse yok, bir köpek bile yürüteç veya bir anne ve çocuk arabası. Bütün bu para ve sadece sessizliği satın alabilir. Bu arada sessizliği takdir ediyorum. Londra'da bir ana yol üzerinde büyümüyorsunuz ve komşularınızı duymadan bir evde yaşayabileceğiniz günün hayalini kurmuyorsunuz.

dönüşümlü olarak öfkeli seks yapmak ve/veya film müziği eşliğinde hıçkırma hıçkırma ağlamak *Berbat*. Ancak bu sakinlik yapaydır - sanki bir ruh hali yaratmak isteyenler için yapılmış gibi, düz ve donuk hissettirir.

insan hayatının gürültülü gerçekliğini tamamen reddeden bir ortam. Artemise'nin ev seçimi, bana hiçbir şey söylemediği sürece onlar hakkında bilgi verir. Tasarımı önemsemeyen, ancak güvenlik ve statüye gerçekten değer veren zengin insanlar için inşa edilmiş bir ev. Lynn ve Brian bu yerleşkede bir ev satın aldı mı? Peki o zaman daha büyüğünü alalım. Bu kadar.

Kişiliğe saygı yok, etkinlik yok - yalnızca dezenfekte edilmiş uygunluk. Oldukça depresif hissederek ayrılıyorum. Bu insanlarla DNA paylaşıyorum, ben de bir gün bej halıların ve kötü davranabileceğim bir hizmetçinin özlemini çekecek miyim? Sanırım bir hizmetçi iyi olurdu, ama onların kaçınılmaz üzüntülerini biraz bunaltıcı bulacağımı düşünüyorum. Yine de bunun Kathleen için bir bonus olduğunu hayal ediyorum.

Her gün herkesin gözü önünde, ondan daha sefil biri.

Yerleşkeden oldukça kılıklı bir yol boyunca yaklaşık otuz dakikalık bir sürüş mesafesindeki kumarhaneye gidiyorum. Bir taraftaki bir uçurumun kenarı bir ... vadiye doğru mu iniyor? Dağ geçidi mi? Bilmiyorum. Dediğim gibi, bir ana yolda büyüdüm ve her zaman büyük açık alanlara karşı sağlıklı bir şüphem oldu. bu

kırsal yerler beni şaşırtıyor ve arabayla otuz dakika süren herhangi bir yer, evde olsam gitmekle zaman kaybedeceğim bir yer değil. Bazen bir erkekle hızlı bir toplantı yapma (seks demek istiyorum, kaşlarını indirme) ya da randevu uygulamalarında düşüncesizce gezinerek zamanımı harcama dürtüsü duyuyorum. Sanki bu, kiralık satın almanın finansal olarak mantıklı olduğunu düşünecek kadar aptal olduklarının açık bir göstergesi değil de "başardıklarının" bir işaretiymiş gibi, BMW'lerin önünde poz veren şans oyuncularını gözden geçirdim. Ama pejmürde bir araba ve V yakalı bir T-shirt mutlak hayırlar demek değildir. Ne de olsa hayatımı bu

adamlarla geçirmeyeceğim. İsimlerini hafızama kazıyacak kadar umursamıyorum bile. Ama kumda sağlam bir çizgim var. Birkaç kilometreden daha uzaktaysanız, bu olmuyor.
Benim

ruh halim geçici ve değişmeni beklemiyorum

King's Cross ya da Overground'ın temel onarımlar nedeniyle bir otobüs filosuyla değiştirildiğini söyleyen bir metin. Yani İspanyol kırsalı benim için yabancı bir dünya ve siktir et, uçurum bir vadiye çıkıyor. Adı ne olursa olsun, bu uzun bir düşüş ve

uçurum budaklı görünümlü çalılarla kaplıdır. Ayrıca bu rotada görülecek bir ruh yok. Mükemmel. Güneş çıktı ve arabayı sürerken kolu kapının üzerinde dengede tutarken ılık esinti koluma çarptı. Radyoyu açıyorum ve yerel istasyon çalışıyor. Sahil Çocukları. Yavaşça yola sarılıp kumarhaneye doğru ilerlerken küçük kiralık arabayı 'Tanrı Bilir' sözleri doldururken. Allah'a inanmıyorum açıkçası. Bilim ve Kardashians çağında yaşıyoruz, bu yüzden oradaki aklı başında kamptayım. Ama ayrıca, gerçek nüfuza sahip herhangi bir tanrı beni bu insanlarla eşleştiremez ve bana böyle bir görev vermezdi. Yani Tanrı yok. Ama bugün birinin bana gülümsediğini hissediyorum.

Ben Tanrı'dayken, İncil'de bir hikaye var (yani, İncil'de değil, bir filmde duydum ve modern teknoloji içeriyor), şöyle bir şey var: Bir adam küçük bir evde yıllarca çok mutlu yaşıyor, ta ki bir gün,

Acil servisler kapısını çalar ve 'Efendim fırtına geliyor, tahliye etmemiz gerekiyor' diyor. Adam da 'Teşekkürler beyler ama ben dindarım, inancım var' diyor. Tanrı beni kurtaracak.' Adamlar gidiyor ve fırtına başlıyor. Evinin etrafında sular yükselir ve yanından bir tekne geçer. 'Efendim' diyor

Yüzbaşı, 'bizimle gelin, sular ancak yükselir' der. Ama adam 'Teşekkürler beyler ama ben dindarım, inancım var' der.

Tanrı beni kurtaracak.' Daha sonra evi sular bastığı için adam çatısına çıkmak zorunda kalır. Tepemizde bir helikopter uçuyor. "Efendim, bu merdivenden yukarı çıkın, sizi güvenli bir yere götürebiliriz." Adam onları el sallayarak uzaklaştırır. "Teşekkürler beyler ama ben dindarım, inancım var.

Tanrı beni kurtaracak.' Daha sonra adam boğuluyor. Cennete gittiğinde Allah'a kavuşur ve 'Baba, iman ettim, sana inandım, sadık kaldım' der. Neden boğulmama izin verdin?' Ve Tanrı çileden çıkmış görünüyor (ve neden olmasın ki, bu adam bir aptal) ve 'David, sana acil durum servislerini, bir bot gönderdim.

ve bir helikopter. Neden buradasın?'

Biri bana büyük aptal Amir'is güçlüğüyle gönderdi,

büyükbabamın geç saatlere kadar dışarıda olacağı kesin bir tarih.

gece ve rüzgarlı tehlikeli bir yol. Ve masaldaki o aptal adamın aksine, hepsinden yararlanmaya niyetliyim.

* * *

Planlarımı gerçekleştirmeden önce otuz altı saatten biraz fazla zamanım var. Onlar hakkında daha fazla şey öğrenmek için çifti takip ederek zaman harcayabilirdim, ama dürüst olmak gerekirse, onlar hiç de ilginç değiller. değerli kılmak için yeterlidir. Bu yüzden öğleden sonranın geri kalanında sahile gidiyorum, özel bir plajda bir şezlonga sıçradım ve yıllarca gaz lambası yaktıktan ve duygusal tacize uğradıktan sonra kocasını öldüren bir kadın hakkında bir kitap okurken rosé içiyorum. baş edemedim *Monte Kristo Kontu-*kemiğe çok yakın, sanırım. Yine de arkaya doğru hafifçe vurduğum. Kesinlikle korkunç bir alışkanlık, ama yine de benim kopyacı doğam şu dizayle ödüllendirildi: "Tüm insan bilgeliği şu iki kelimedede saklıdır: "Bekle ve Umut et."

Bekle ve umut et. Artık gençliğimden beri bu çizgiyi yaşıyorum ve sonunda bekleme kısmı sona eriyor. Ellerimi sıcak göğsüme koydum ve kalbimin her zamankinden daha hızlı atıp atmadığını hissetmeye çalıştım. Ama hayır, normal bir şekilde nefes alıyorum, sanki bugün sıradan bir günmüş ve korkunç bir suç işlemek üzere değilmişim gibi. Ne garip. Aklım plan üzerinde dönüp duruyor ve beklenti kulaklarımdan patlamaya hazır bir buhar gibi yükseliyor ve yine de burada yatıyorum, kara gözlüklerle korunuyorum, kalbim göğsümden fırlayarak bana ihanet etmeyi reddediyor. Zihnim ilk buluşmaya hazırlanan bir genç gibi davranırsa da vücudum hazır.

O akşam daha sonra, yatmadan önce, yeni aldığım kullan-at telefonumdan Amir'e bir mesaj gönderdim. Edward Snowden, takip edilmemeye çalışmak için satın aldığınız bir telefona böyle derdi. Benim durumumda biraz büyük, olmadığım göz önüne alındığında herhangi bir devlet sırrından haberdardır. Ama yine de iyi bir bahşiş ve Londra'nın daha az sağlıklı bir bölgesine yirmi dakikalık bir yolculuk artı altmış sterlin nakit bana bu oldukça tuhaf, eski bir flip telefon kazandırdı. mesaj yazabilmek için kredi ekledim. İngiltere'ye geri dönmeyecek ama faydalı bir amaca hizmet ediyor. Amir'e yarın buralarda olup olmadığını ve birkaç günlüğüne bana bir araba ayarlayıp ayarlayamayacağını soruyorum. Ona gece için daha uzaklara seyahat edeceğimi ve kendimi daha güvende

hissedeceğimi söyledim.

daha büyük bir arabada, ki bu bir nevi doğru sanırım. En iyi yalanlar, hikayenize bağlı kalmanızı kolaylaştıran bir gerçeklik çekirdeğine sahiptir. ve farklı sürümlere kapılma olasılığı daha düşüktür. Arkadaşım Jimmy'nin korkunç bir yalancı yüzü var, ağzının köşeleri yalan söylediğinde otomatik olarak sırtıyor. Bu biraz sevimli, ama ona güvenmeyi imkansız kılıyor. herhangi bir şey, yüzleştğinde yakalanma eğilimi göz önüne alındığında.

Uyandığımda hemen telefonuma bakarım. ben olarak Şüpheli, Amir sabahın erken saatlerinde cevap verdi. Glitter'da büyük bir gece, sanırım. Hemen cevap yazdım, dışarıda bir gece geçirme teklifi için ona teşekkür ettim ama yine de bu öğleden sonra ayrılacağımı açıkladım. Sadece bir anahtar teslimiyle paçayı sıyıramayacağımı biliyorum, bu yüzden saat 14:00'te Calle Ribera'daki bir dondurmacıda buluşmayı öneriyorum. Dün gece içtiği şampanya miktarını düşünürsek en azından öğlene kadar ondan haber almayacağımı biliyordum, bu yüzden küçük duşa atladım ve Amir'in gözünde beni biraz pasaklı göstermesini umduğum bir sundress giydim. Kesinlikle herhangi bir ışıltı veya gerginlikten yoksundur, ve bu yerdeki kadınların çoğunun giymeyi tercih ettiği şeyle karşılaştırıldığında pratikte bir eşofman takımı. Burada geçirdiğim kısa süre içinde payetler, altın düğmeler ve hayvan baskılarının karışımı bir tür gayri resmi üniforma oluşturuyormuş gibi geldi. Pekala, ve bu kadınları içerken yudumladıkları buzlu kahveye karşı korkunç bir alerjik reaksiyonun ortasındaymış gibi gösteren şişkin, lastik gibi dudaklar. güneşlenmek

Cumartesiye kadar yer ayırtmış olmama rağmen bu daireye geri dönmeyi planlamıyorum. Fazla iyimser olabilirim ama bu kritik anda şüphenin içeri sızmasına izin vermek istemiyorum. Ortılığı toparlıyorum, çarşafı çamaşır makinesine atıyorum ve yüzeyleri siliyorum. Küçük çantamı topladım ve günün geri kalanında ihtiyacım olacak şeyleri yerleştirdim. Benim .. De çapraz askılı çanta (Gucci, yeni işime başladığımda aldığım ilk şeylerden biri ve Marbella'daki hanımlar bile etkilenirdi), kullan-at telefonumu, peruğumu, euro'yu, katlanmış plimsoll'ları, meşaleyi, lateks eldivenleri, seyahat boyu bir çanta ve kupa atıyorum. <https://rantey.org>

parfüm ŐŐesi sıvı ve bir kutu kibrit. Diğer her Şey

gerçek telefonum, pasaportum ve kredi kartlarım dahil çantaya giriyor.

Her ihtimale karşı daireyi kilitleyip anahtarı alıyorum. Bir paranoya anında kolumla kapı kolunu siliyorum ve bu işte daha iyi olmam gerektiğini anlıyorum. eğer devam edeceksem

yakalanmadan, rastgele yüzeylerin hızlı bir şekilde silinmesi onu kesmeyecektir. Pekala. Bu test balonu. Araba otuz dakikalık iyi bir yürüme mesafesinde, ana caddedeki koşuşturmadan uzağa park edilmiş. Otoparkta kaydedilmesini istemedim ve bu daireye en yakın olabildiğim yerd. saniyeler içinde çekilme riskini almadan.

Şimdiden kaynıyor ve göğsümden aşağı ter akıyor ve sütyenimin altında birikiyor. Çantayı sürücü koltuğunun altına atıyorum ve her açıdan görünüp görünmediğini kontrol ediyorum. Sonra yanlışlıkla farklı bir rota izleyerek kasabaya geri dönüyorum ve deniz kenarında bitiyor. Amir, bir kahvenin beş avroya mal olduğu bir kafede birkaç saat geçirdikten sonra sonunda mesaj attı.*Merhaba bbz, geçen geceden bunaldım, büyük bir tanesini kaçırdın! Tekrar binmek için 3'ten itibaren Oceania kulübünde olacağım, 4'ünde bir içki için benimle buluş, ben de seni halledeyim! :)*

Cevabı beni neredeyse yeniden düşündürüyor. Metinde bile temel İngilizceyi kullanma yeteneğine sahip görünmeyen bir yetişkinle ilişki kuramam. Bu sadece kötü bir davranış ve bunun da ötesinde, bir ergende affedebileceğiniz, ancak bir yetişkinde korkunç olan bir cehalet düzeyi anlamına geliyor. Bu kadar çok şey için ancak kötü bir eğitimi suçlayabilirsiniz. Ortaokulum pek Hogwarts değildi ama yine de onların ve orası arasındaki farkı öğrenmek için zaman ayırdım. Amir'in bunu yaptığından bile şüpheliyim. İlk kez değil, bu kadar çok para kazanmak için ne yaptığını merak ediyorum, bunun tamamen koşer olduğundan şüpheliyim, ama ben kimim ki ahlak dersi vereceğim? Küçük kiralamamı kullanmayı düşünüyorum ve devam etmeye karar verdim.

Amir'in teklifi. Sert davranmam, tüm alkol tekliflerini kapatmam ve arabanın anahtarlarını alır almaz gitmem gerekecek. Ah. Gerçekten sadece benim tarafımdan yapılması gereken bir konuda yardım için bir adama (ve daha da kötüsü, güneş gözlüğü takan bir adama) güvenmek zorunda kalmaktan rahatsızım ama gerçekçi olmalıyım. ve

Emir

bu etkileşimden iyi bir şey almayacak. Her şey plana göre giderse, o akıllı olmayacak. Göğüsleri yukarı giderse, o olacak

sıkıntılı bir dünyada. Bu beni biraz neşelendiriyor ve kahvemi bitiriyorum.

Saat 3'ten hemen önce Oceania kulübüne varıyorum. Yer muazzam, anlamsız bir anlamsızlık sarayı. Sanırım esas olarak büyük bir bar ama steroidlerle güçlendirilmiş. Garaj yolu parlak renklerde spor arabalarla dolu, her birine beyaz ceketli bezgin görünümlü uşaklar bakıyor. Girişin önüne gelişigüzel park edilmiş bir Rolls Royce'un plaka numarası 'BO55 BO1'. bir kız iken resepsiyonda bekliyorum Güneşin gücünün ötesinde olduğu için tamamen reddedeceği bir bronzluk ile Haliç İngilizcesinde telefonda konuşuyor. Sonunda dikkatini bana çeviriyor. Kahverengi saçlarımdan, postişlerimden ve düz sandaletlerimden etkilenmediğini tahmin ediyorum. Ben bir tür kalkana ihtiyacım olduğunu hissettiğimde her zaman sürdüğüm kırmızı ruj sürüyorum ama bunun dışında oldukça sade görünüyorum. Sade severim. Biraz güzel bir yüzüm var ve hissetmiyorum söyleyen kibirli. Kadınlar hata yaptıklarında her zaman geri adım atarlar ve çekici olduklarını düşündüklerini kabul ederler, ömür boyu erkekler tarafından "kendimize gelmememiz" söylendi. Mümkün olduğu kadar güzel olun ama zahmetsiz görüldüğünden emin olun ve en önemlisi asla Onayla bunu. Güzelsin diyen ama sen bunu bilmeyen her erkekten kaç. Aynı erkekler senin sürekli seks için hazır olmanı istiyor ama asla kendi sorumluluğunu üstlenmeni istemiyor. zevk Ben oldukça güzel görünüyorum. Uzun değil ama ince ve orantılı. Koyu renk saçlar, simetrik hatlar, çok somurtkan olmadan güzel, dolgun bir ağız. Yansımama bakmayı seviyorum ama ona takıntılı değilim. Görünüşümün hayatta bana yardımcı olduğunu biliyorum ama ben annem değilim, güzelliğine çok güveniyorum ve yeterli olmadığında bocalamaya bırakıyorum. Görünüşüm muhtemelen burada gördüğünüz tavus kuşlarına kıyasla Marbella'daki erkekler için inanılmaz derecede hayal kırıklığı yaratıyor. Coco Chanel sözde bir kez evden çıkmadan önce bir aksesuarı çıkarmalısın dedi. Bu kızlar bunu yapmadan önce akrilik tırnaklarıyla yaşlı Coco'nun gözlerini oyacaklardı. Bayan Tan'a Amir ile buluşacağımı söylüyorum ve yüzü değişiyor. Belli ki değerli biri

müşteri, mermer koridorlardan ve sahte kitaplarla ve eski

görünen ama bir tedarikçiden toptan satın alındığına bahse
girerim nesnelerle dolu bir kütüphane barından geçerken
isteyenler için bu saçmalığı çalkalar*Bakmak* antik ama
gerçek köken için hiçbir şey umursama.

Dışarıda, kör edici güneşe ve yetişkinler için bir tema parkına benzeyen bir yere çıkıyoruz. Birkaç bağlantı havuzu vardır, Her birinin ortasında, insanların yüzdüğü ve hasır şemsiyelerin altında kokteyllerinin tadını çıkardığı bir bar var. House müzik çalıyor ve garsonlar şezlongların arasından hızlı adımlarla yürüyerek içeceklerini dolduruyor. Bazı insanlar, birkaç kişinin sigara içtiği ve sohbet ettiği, gölgeliklerin altına yerleştirilmiş bütün yataklara sahiptir. Benden başka kimse mayodan başka spor yapmıyor ve onlara katılmaya da niyetim yok. Her şeyin gerçek bir göbek zincirini gözetlerim. Elmaslarınızı gösteriş yapacak yeriniz kalmadığında bel için takılar. Coco Chanel ölecekti.

‘Bay Amir henüz burada değil, lütfen rahatlayın ve bir içki için.’ Neredeyse büyük beyaz bir şezlonga itiliyorum. sadece yalnızlığımda göze çarpıyor. Amir'in "zaten içtiğimi" düşünmesi umuduyla bir tonik su ısmarladım ve bekledim. Yeni arkadaşım sadece kırk beş dakika gecikti, zaman harcıyorum Bronzlaşmış kızların zaten minicik olan bikinilerini daha fazla güneşlenmek için aşağı yuvarlamalarını ve gözleriyle erkeklere bakmalarını izlemek. traşlı sandıklar ve mini bel çantaları - temelde birbirlerine öyle görünüyor.

Amir'i şezlongların arasından geçerken görüyorum. Onun gibi giyinmiş, neon turuncu şort ve hepsi de hayattaki asıl amaçlarının mümkün olduğunca liderlerine benzemek olduğunun sinyalinin veriyor gibi görünen bir grup delikanlıyla çevrili. Garsonlar her taraftan beliriyor, havlular, bardaklar, buz kovaları ve tuhaf bir şekilde hindistancevizi getiriyorlar.

Amir oturduğum şezlonga ulaştı ve güneş gözlüklerinin üzerinden bana baktı. 'Merhaba tatlım! Bu Stevie, JJ. Fatlad, Cooper ve Nige.' Ekibi işaret ediyor, hepsi ilgisizce başlarını sallıyor, şimdiden bikinili kızlara bakıyorlar. Yanımızda. Vücut yağ yüzdesinin tek hanelerde gezindiği düşünüldüğünde, 'Fatlad'a neden bu kadar sert bir lakap verildiğini merak ediyorum. Sadece kasları görebiliyorum, bir insandan daha fazla Fiziksel bir işleri olmadıkça haklı olarak sahip olmalı ve Fatlad'ın herhangi bir işi olduğundan şüpheliyim.

Amir hindistan cevizi alır ve beyefendiye fırlatır.

yüksek sesle kükremek için kafasına sert bir şekilde zıplayan
Nige denir

takdirin. Tatmin olmayan Nige tekrar dener ve meyve kırılır. Şezlonga tırmanıyor ve bikinili kızlar da kaslı erkekler de heyecanla bağırırken parçaları havada tutuyor.

Amir gururla, "Bu onun en iyi numarası," diyor. Bunu başarana kadar sekiz yaz üst üste çalıştı. Onu köpeklerin sihir yaptığı yetenek yarışmasına sokmaya çalışıyoruz. Bütün bir öğleden sonrayı bu insanların muhtemelen küçük bir yüzme havuzunun etrafında çiftleşme ritüellerini uygulamalarını izleyerek geçirdiğimi hayal ederken, damarlarımda hafif bir panik duygusu yayılıyor. yağ, sahte tan ve ibne külü ile kirlenmiş. Görevimde daha katı olmalı ve Amir'in günümü dikte etmesine izin vermemeliyim.

Bu yeni kararlılıkla, dönüp tüm dikkatini bana odaklayana kadar uzanıp bileğini tuttum. "Gerçekten üzgünüm, ama biraz geç kaldınız ve yolculuğumun bir sonraki kısmına sadece bir saatim var." Arabayı buraya sen mi getirdin? Ama çok fazla zamanım yok."

Bir an bana baktı ve sonra kafasını geriye atıp güldü. Arkasındaki etli grup, ne dediğimi duyacak kadar yakın olmasalar da homurdanmalarını tekrarlıyor. Sanırım içkilerin parasını kim öderse, tam zamanlı coşkulu bir izleyici kitlesine hükmediyor.

Bebekler, adınızı bile bilmiyorum! Çabuk sakın ol. Burada senin için bir arabam var, ama hadi biraz takılalım, binelim, karıştıralım, olur mu?" Böyle saçma saçmalıkları duyunca hissettiğim ürpertiye bastırdım ve omuzlarımdan düşmesine izin verdim. biraz.

"Benim adım Amy," diyorum gülümseyerek, "ve kesinlikle bir süreliğine karıştırmaya hazırım."

Sonunda Amir ve büyüyen grubuyla yaklaşık iki saat geçirdim. Ona yaslanmaya çalışıyorum ama kolay değil. Şampanya püskürtülür, kızlar cezbedilir, istek üzerine müzik açılır. En hafif deyimiyse Amir'in dikkat süresi sınırlıdır. ve o birkaç kez yukarı aşağı zıplarken sabırla beklemem gerekiyor, çoğu zaman özellikle kimseye 'Tuuuuuune' diye bağırarak için.

Ona kurumsal etkinliklerde çalıştığımı söylüyorum ve erkek arkadaşımın yeni ayrıldığını bu yüzden aramayacağımı vurguluyorum.

romantik bir şey Şans eseri, Amir böyle bir şeye gerçekten ilgisiz görünüyor. O açıkça bir adam arkadaş toplar ve iyi vakit kovalar. Belki de fazla bir şey yoktur. Değişiklik yapar. Birkaç kez saatime bakıyorum ve daha fazla dayanamadığımda ona zamanımın tükendiğini ve gerçekten gitmem gerektiğini söylüyorum. Gerçek şu ki, Dinero'da pozisyona girmem için çok fazla zamanım yok.

Gözlerini devirir ama ayağa kalkar ve aceleyle koşarak bikinili bir güzeli havuza düşüren JJ'e işaret verir. "Hummer'ı getir dostum," diye emreder Amir ve şampanyasından bir yudum alır. 'Sen komik birisin, Amy. Uçaktaki sohbetimize katılacağını düşünmemiştim, senden bir daha haber alacağımı düşünmemiştim. Ama sonunda kimse Amir'e karşı koyamaz, haha. Kolunu sırtıma koydu ve beni duvarlara yaslanmış garsonlar gibi yürüdüğümüz binaya doğru yönlendirdi. "Bu araba çok güzel hayatım ama çok güçlü. Bu bir canavar, buna razı olacak mısın, sürüşü kaldırabilecek misin?" Hummer, akıllıca bir karar. Dışarıda arabanın dönmesini bekledik ve Amir bana arabanın tadını çıkarmamı ve Pazar gününe kadar geri getirme konusunda endişelenmememi söyledi. Ondan çok daha önce dönecek, ama ona sadece gülümsüyorum ve teşekkür ediyorum.

İşaretle bir tank belirir. Gürültü ürkütücü ve bir an için irkiliyorum. Amir buna gülüyor ve JJ'e anahtarları verirken beşlik çakıyor. Bu araba çok büyük. Renkli camlar ve mat siyah alaşımlar. Beni garaj yolunda birkaç kez alıştırmaya zorladı, krom kaplamayı ve üçlüyü işaret etti. süspansiyon ya da başka bir şey. Direksiyonu kavradım ve bunun iyi bir fikir olup olmadığını merak ederek ayağımı dikkatlice frenin üzerinde gezdirdim. Ama ayağımı yere koymaya cesaret ettiğimde, bu makinedeki gücün bana çok iyi hizmet edeceğini anlıyorum. Amir'e bunun benim küçük yolculuğum için ne kadar harika olacağını söylüyorum ve arkadaşımın bu gezintiyi ne kadar seveceğini söylüyorum.

"Kızlar büyük arabaları sever, değil mi? Onlara uygun seksi görün. Sadece bebeğimi mahvetme, onu gelecek hafta Güney Fransa'ya götürmek istiyorum.' Bebeğini mahvetmesem de en azından ciddi bir kozmetik hasara uğratacağım için neredeyse kesin olarak bir an kendimi suçlu hissediyorum. Yine de, bir tomar paranın yapamayacağı hiçbir şey

düzeltiltim ve bugün gördüğüm kadarıyla, Amir'in bu cephede hiçbir sorunu yok.

Bana ne zaman hazır olursam arabayı kulübe bırakmamı söyledi ve bununla göz kırptı, bana sıkıca sarıldı ve içeri girdi. Bir dakika arabada oturdum, onun odunsu tıraş losyonunun kalıcı kokusuyla sarmalandım ve şansıma hayret ettim. Benim hakkımda hiçbir şey bilmeyen bir adam, sigorta, kimlik belgesi ve hatta araba kullanmayı bildiğim bir garanti hakkında tartışmadan bana bir araba verdi. Küçük kiralık arabam bir ara sokakta güvenli bir şekilde saklandı ve hayal ettiğimden daha az yer kaplayarak planımı gerçekleştirmekte özgürüm. Acaba bu bir tuzak mı ama kimse benim planlarımı bilmediği için bu düşünceyi kafamdan atıyorum.

Şimdi saat 18.30. Her tarafınıza alkol püskürtülürken zaman uçup gidiyor. Jeremy'nin yemekten sonra kumarhaneye gideceklerini söylediğini biliyorum, o yüzden sanırım oraya gelirler.

9.30. Bütün akşam onları takip etmeyeceğim - bir şey için, kimsenin arabayı kontrol etmesini istemiyorum - bu yüzden tavuk goujons veya ıslak cips olmayan bir şeyler bulmayı umarak Marbella'ya doğru çok yavaş sürüyorum.

Bir kase çorbayı yudumlarken yavaşça nefes alıyorum ve ayağımı vurmaya bırakmaya zorluyorum. Marie benden günün en iyi beş anını listelememi isterdi, 'Ne kadar şanslı olduğumuzu hatırlamak için.' Bunu öldüğünden beri yapmadım ama bugün değerlendirme yapmak için iyi bir zaman gibi görünüyor. Bugün, son derece ciddi insanların söylemekten hoşlandıkları gibi, hayatımın geri kalanının ilk günü. Belki de hayatımın düzgün bir şekilde başladığı gündür. Çoğu buraya gelmeye odaklandı. Çocukluğum kısaydı, gençlik yıllarım yetişkinliğe giden yolda sinir bozucu bekleme odası. Yirmili yaşlarım işlevseldi - sona ulaşmak için bir araç. Kendimi o kadar şanslı hissetmemiştim, üzgünüm Marie. Beni çok erken terk ettin ve şans asla sonuç olarak parlak bir şekilde gülümsedi. Bu yüzden en önemli beş anı listeleyemeyebilirim. Ama belki şimdilik bir tane yeter? Küçükten başlayalım ve ne olacağını görelim.

Akşam 20.45'te hesabımı ödeyip restoranın karşısına park etmiş devasa vagona dönüyorum. Para ve zevk arasında ters bir ilişki olup olmadığını merak ediyorum - Amir'in krom tercihi, olabileceğini düşündürüyor. Bu konuda

Jeremy ve Kathleen'in evi de öyle. Ancak

bu insanlar yeni para ya da Jimmy'nin annesinin suçluluk duygusuyla söylemeyi sevdiği gibi "nouveau riche". Belki de paranız ne kadar eskiyse, gözünüz o kadar iyi olur. Bunu başarırsam, daha zengin olacağım Croesus, ama tamamen nouveau. Belki bronz, bej ve bling için bir göz geliştireceğim, ama bundan şüpheliyim. Bu muhtemelen tadın, korkunç olup olmamanızla daha çok ilgisi olduğu anlamına gelir. Artemis ailesi kesinlikle bunu destekleyecektir.

Amir bakarsa veya polis arabayı bulursa diye uydu navigasyona gideceğim yeri yazmıyorum. Bunun yerine, havaalanından altı avroya satın aldığım küçük bir haritam var. Güzergahı defalarca kontrol ettim ve kaybolursam çok zamanım var. Çantamdan peruğu çıkardım ve sadece bir kez giymekten ne kadar perişan görüldüğüne irkildim. Ucuz al, pahalı öde, Jimmy'nin annesinin dediği gibi. Bir dahaki sefere kılık değiştirmek için biraz düzgün para yatıracağım. Dolambaçlı karanlık yollarda sessizce sürüyorum, asla 30 km/s'nin üzerine çıkmıyorum. Yolda neredeyse hiç araba yok ama ben yaklaştıkça kumarhane ziyaretçilerinin bunu değiştirip değiştirmeyeceğini merak ediyorum. Bunun için sadece bir şansım olacak ve eğer varsa başka bir arabanın işareti, bunu riske atamam. Kahretsin. Çalışması gerekiyor. BT *sahip olmakile.*

Kumarhane ıssız bir yerde ama garip küçük bir dizi restoran ve barla çevrili, bu da ağırlı bir parmak gibi dışarı çıkma korkusu olmadan otoparka park edebileceğim anlamına geliyor. Emin olmak için etrafında hızlı bir gezinti yapıyorum. Artemises'in Mercedes'i henüz gelmemişti ve sonra girişe yöneldim. Girmiyorum - bir kere üye değilim ve ikincisi, kumarhaneden alınmak istemiyorum CCTV. Bunun yerine, kulüp ile Rays adlı bir bar arasındaki karanlıkta süzülüyorum. Burası şehir dışında bir alışveriş merkezine benziyor ve ben de bir Ana Üs görmeyi umuyorum. Hiç de çekici değil - büyükbabamın ziyaret etmeye tenezzül etmesine şaşırdım.

Sonra yine, yaşlılıklarını kapılı bir evde geçirmeyi seçerler. Florida'yı kültürel açıdan Rönesans İtalya'sına benzeten bir yer olan Marbella'daki topluluk.

Kendime bu kadar zaman ayırdığım için kızgınım. Büyükanne ve büyükbabamın saat 23:00'e kadar evde

olmazlarsa endişelenen türden insanlar olduğuna bahse
girerim, ama ya gizli gece kuşlarıysa? BEN
korunmak için birkaç seyrek çalı ile otoparkın etrafında
zorlukla asılı kalabilir. Cesaretimi kaybediyorum ve yeniden
toplanmak için arabama geri dönüyorum

ve rotanın üzerinden tekrar geçin. Yürürken gümüş bir salon uzun farlar açık, yolun ortasında sallanarak sürücüyü sürünüyor. Nefesimi tuttum, gözlerimi kısıp plakaya baktım ama bu gereksizdi. Bayan Artemis'i görüyorum, perişan halde ifade ve onu camda çerçeveleyen göz alıcı fön. Bir kıkırdama duydum ve sesin benden geldiğini anlayana kadar hızla iki arabanın arasına çekildim. Ben açıkça daha fazlayım düşündüğümünden daha heyecanlı. En azından bir parçam bunu dört gözle bekliyor.

Yaşlı çift arabadan yavaşça inerken, Jeremy anahtarları uşağa atıyor ve ihtiyatla kaldırıma çıkıp onu sımsıkı tutan karısına zar zor bakıyor.

Chanel bir oyuncak ayıyı bir çocuk gibi tutuyor. Valeye veya kapıcıya tek kelime etmeden kumarhaneye girerler, sadece sessizlik

büyüklere ve iyilere saygı göstermek için oradaki heykeller, ben sanmak. Yine de heykeller, kıçlarını bir vale gibi deri koltuklarınıza silemez (ve umarım yapar).

Sonraki iki buçuk saat arabamda oturuyorum. İğrenç bir çizburger yerim ve eve geldiğimde etten vazgeçmeye karar veririm. Üç sigara içiyorum ve Londra'da bırakmaya yemin ettim. Berbat bir İspanyol radyosu dinliyorum ve Artemislerin henüz ortaya çıkıp çıkmadığını görmek için manik bir şekilde ayaklarımı yere vurmakla saplantılı bir şekilde aynalarımı kontrol etmek arasında gidip geliyorum. Daha genç bir kalabalık geliyor, kumarhane daha canlı görünüyor gece devam ederken Bunun muhtemelen eskilerin daha erken itildiği anlamına geldiğini tahmin ediyorum ve haklıyım.

Adımlar yakında meşgul

Hermès eşarplarına sarılmış kadınlar ve araba bileti sallayan erkeklerle. Hepsi, zenginlik ve öfkeli yetki karışımına işaret eden ifadeler giyiyor. Bang, işte buradalar. Kathleen bir hediye çantasıyla biraz tökezledi. Jeremy bir puro ile.

Eğlenceli bir gece olmalı. Memnun oldum. Ben bir canavar değilim. Dünyayı yüksek bir notla terk etmeleri güzel.

Marie'ye verilenden daha fazlası, ama burada daha iyi insan olmalıyım. Tüm ailelerini yok edeceğim, en azından onlara bir güzellik çantası ve rulet masasında bir tur atmalarına izin verebilirim.

Merdivenlerden aşağı inerler ve Jeremy uşağa biletlerini verir. Bu benim işaretim. Motoru çalıştırıp otoparktan çıkıyorum. Size bunu planlamadığımı söyledim ve

alçakgönüllü davranmıyorum. gibi görünen belirsiz bir fikrim
var

Londra'da oldukça sağlam, ama şimdi buradayım, deneme şansı bulacağımdan hiçbir şekilde emin değilim. Ama ben buradayım, kumarhanenin altındaki rüzgarlı yollarda hızla ilerliyorum, Artemis yaşlılarının umarım villalarına gidecekleri rotayı takip ediyorum. Birkaç dakika sonra daha karanlık ve engebeli uçurum yoluna dönüyorum. Dikkatli sürerlerse çiftten yaklaşık on dakika önde olduğumu tahmin ediyorum ve doğru noktayı bulmam gerekiyor - geçen gün işaretledim ama karanlıkta yol onu gizlemek istiyor gibi görünüyor.

Çok hızlı ilerliyorum ve boğazımdaki yumrunun her zamanki yerini aldığını, beni bunaltmakla tehdit ettiğini hissedebiliyorum.

NEREDE BU KÖTÜ NOKTA? Burnumdan nefes alıyorum ve kendi kendime yüksek sesle, "Onu bulacaksın, zamanın var Grace," dedim. Önemli değil.'

Tıpkı derslerde yapmayı öğrettikleri gibi, sanki geręek hayatta bir kazaya neden olmadan mükemmel bir acil durum duruşu yapmış gibi, yanından geçiyorum ve fren yapıyorum. Ama yol ölü ve tek duyabildiğim ağustosböcekleri. Bu gülünę arağla birkaç tur gerektiren bir U dönüşü yaptım ve bekleme alanına girerek nefesimin normale dönmesine izin vererek yumrunun geçmesini bekledim. Buradan yolu net bir şekilde görebiliyorum ve bu noktayı kağırmış olsaydım, onlar eve gelmeden önce bir tane daha görmezdim. Sessizlikte iğerek bekliyorum.

Farlar. Bana doğru alçalırken bir araba alçaldı ve görüş alanından ıktı. iki dakikam var Sanki bu tankın biraz daha ikna edilmeye ihtiyaçı varmış gibi motora gaz verdim ve direksiyon simidini kilitli kollarla tutarak sürdürdüm. Araba görüş alanına giriyor - yavaşlar, temkinliler ve zamanlarını alıyorlar. Ben aniden dönerken direksiyona geçip onlara doğru hızlanınca, Kathleen'in ağzının mükemmel bir O şeklini aldığını görüyorum, sonra başını örttü ve ışıklar beni kör etti. Sapmamın etkisi beni eski halime geri zorluyor.

oturun ve hızlı fren yapın. Araba, sanki kesintiden rahatsız olmuş gibi, neredeyse komuttan kağıyor. Başımı ovuşturup yukarı baktığımda tek görebildiğim yoldaki toz ve uçurumun kenarındaki kısa ıalılar arasındaki tatmin edici büyüklükteki boşluk.

Arabayı kenara ıektim, yolun diğer tarafına ıektim ve

ışıkları söndürdüm. Kiralık arabamı almadan önce Amir'in arabasını kulüpte bırakıp geri dönmeden önce biraz zamanım var.

araba ve havaalanına gitmek. El fenerimi alıp titreyerek lateks eldivenleri giyiyorum ve sol elimin başparmak kısmını kırıyorum. Kibritler ve küçük parfüm şişesi cebime giriyor. Yolun karşısına geçiyorum ve uçurumun kenarına geliyorum. Plimsoll'larım büyük bir mücadele için hazır değil ve meşale ile yapılan bir tarama onu yaklaşık 15 metre aşağıda ve baş aşağı, bir çalı tarafından kucaklanmış olarak gösterene kadar arabanın ne kadar yol kat ettiğini tam olarak göremiyorum.

Gerçekten geri dönmeli, havaalanına gitmeli ve olay yerini temiz bırakmalıyım. Şimdi ne olursa olsun, kaçabilirim. Ama nerede

Büyükannem ve büyükbabamın tüm bunlardaki rolümü hiç bilmeden ölmesi eğlenceli olur muydu? Bu gerçekten kibir ve cinayet sanatında deneyimsizim - bir dahaki sefere kendime bu müsamahaya izin vermeyeceğim. Ama uçurumdan aşağı iniyorum, çalı bitkilerine tutunuyorum ve karanlığa doğru yuvarlanmamak için yere çömeliyorum. Arabaya ulaştım. Söylemesi zor içeride neler oluyor, çünkü dallar kapıları çaprazlıyor gibi görünüyor. Arabayı sürücü tarafında karıştırdım ve başımı ters çevirerek meşalemi cama tuttum. Jeremy askıya alındı, başı emniyet kemerinin üzerinden sarkıyor. Kesinlikle baygın ve baş aşağı olması dışında yaralanmamış görünüyor. Kathleen açıkça öldü, burada adli tıp uzmanlığına gerek yok, çünkü kesinlikle kafanızın ölmesi gerekiyor. hayatta kalmak için vücuduna bağlı ve bir ağaç dalı benim için bu gereksinimi düşünceli bir şekilde ortadan kaldırdı.

Jeremy'nin kapısını çekiştiriyorum ama hiçbir şey olmuyor. Bu yüzden koltuğunun arkasındaki kapıyı denedim ve başımı içeri sokmama yetecek kadar açıldı - koltuk dayanağının hemen arkasında. Artık zayıflamış ve kanayan mağrur yüzünü okşuyorum ve düzensiz nefes alışı dinliyorum. Baş aşağı olduğu ve simit gibi büküldüğüm için bu zor olan, olabildiğince yaklaştım ve adını fısıldadım. Gözleri hafifçe açıldı ve ben konuşmaya başladığımda sızlandı. konuşmak.

Kathleen öldü Jeremy, çok üzgünüm. Senin de başaracağını sanmıyorum ama yalnız değilsin. beni tanıdın mı Ben Grace - torununuz. Simon'ın kızı.' Hafifçe seğiriyor. Evet, Marie'nin çocuğu. Daha önce hiç tanışmadığımız için çok üzgünüm, bu

üzücü gün. Ama sonra yaptın
bundan eminsin, değil mi? Beni ailenizin yakınında
istemediniz. Sorun değil, Jeremy, yapabileceğimizi
sanmıyorum.

anlaştık gerçekten Ama nazik değildi, değil mi? Ve korkarım ki şimdi gitmelisin. Benim için değil, anlıyor musun, ama annem için. Önce aile - Bunu anladığımı biliyorum. Oh, ve sadece sen ve karın değil, Jeremy. Bu gerçekten iyi olan kısım.'

Parfüm şişesini çıkararak, olabildiğince nazıkçe kafasını bana çevirdim ve tek bir gri göze baktım. "Bütün aileni öldüreceğim." Bunu söylerken kravatını bana doğru çektim ve yere yığıldı. Yakasından çekip dikkatlice kıvırdım ve cebime tıktım. Küçük İspanyol hatıram. Sonra şişeyi açıp bir kibrit çakıyorum.

İKİNCİ BÖLÜM

Gardiyanlar, sabah 8'de bir tepside kahvaltıyı teslim etmeden ve ayrılmadan önce hücrelerimizi alıyor. Açıkçası haşlanmış yumurta ve taze kahve değil. Bize poşet çaylar, süt ve iki tane veriliyor.

Beyaz ekmek dilimleri o kadar ucuza yapılmıştı ki, geçen ay sadece ona ne olacağını görmek için bir dilim tuttum. Hiçbir şey, ortaya çıktığı gibi. Köşelerde hafifçe kıvrıldı, ama bunun dışında endişe verici bir şekilde etkilenmedi. Bana okulda anlatılan bir hikayeyi hatırlattı, on dokuzuncu yüzyıldaki fakirlerin nasıl olduğuna dair.

yüzyılda tebeşir ve diğer yenmeyen maddelerle yapılan ekmek satıldı. Artık çoğunlukla özel şirketler tarafından yönetilen, kulağa buyurgan gelecek şekilde tasarlanmış saçma isimlerle yönetilen hapishaneler, muhtemelen bu tür yöntemlere hayran kalacak ve gıda standartlarının dayatıldığı güne üzülecektir. Olduğu gibi burada pek iştahım yok. Hapishane diyeti olabilir kesinlikle iştah bastırıcılar ve şüpheli vitaminlerden kaçan kendini beğenmiş Instagramcılara pazarlanacaktır. Günde üç kez yumuşak hamur yiyin ve arta kalan her şeyle ticaret yapın.

sigaralar - standart eşofmanınız kısa sürede uygun şekilde bol olacaktır.

Kelly herhangi bir şey hakkında konuşmak isteyip istemediğimi sordu ve sempatik olduğunu düşündüğüm bir hareketle başını salladı. Son itirazımın her an sona ereceğini biliyor ve grup terapisine yaptığı son atılımlar, onu danışmanlıkta parlak bir geleceği olduğuna ikna etmiş görünüyor. Harley Street'in sunduğu en iyi terapinin bana pek yardımcı olmayacağını açıklama dürtümü bastırmam gerekiyor, bu yüzden Kelly'nin içimdeki çocukla bağlantı kurma teklifinin bende yanlış olabileceğini düşündüğü her şeyi birdenbire düzelteceğinden şüpheliyim. Kelly'nin yadsınamaz bir moron olduğu gerçeğinin yanı sıra, bence konuşmak abartılıyor. Annemin dediği gibi 'asla şikayet etme, asla açıklama'. Düşüncesizce erken ölmesine ve bana yapılan

yanlışları düzeltnmem için beni terk etmesine rağmen.

o, bu yüzden buradayım. Dengede biraz daha şikayet etmek o kadar da kötü bir şey olmayabilirdi.

Kelly ipucunu alıp başka birine koçluk yapmak için uzaklaştıktan sonra, yazmaya başlamak için ranzama yerleşiyorum.

benim hikayem. Her şeyi tam olarak anlatmak istiyorsam fazla zamanım yok - ziyarete geldiğinde en güzel dikilmiş takım elbiseleri giyen, ancak gösterişli mokasenlerle eşleştirerek tüm görünümü bozan, tuttuğum uzun suratlı avukata göre, itirazımın sonucu kısa süre sonra benimle olacak. Bunların bir karakter dokunuşu kattığını düşündüğünü sanıyorum ama aslında onda karakter olmadığını söylüyorlar. Belki de daha genç bir ikinci eş, onu daha genç gösterme umuduyla satın aldı. Keşke yapmasaydı.

Saçma kibir, beni müebbet hapis cezasından kurtarmaya çalışan bir avukatta özellikle görmek istediğim bir özellik değil. Özellikle de benim yüksek ücretlerim onu daha çok korkunç şeyler almaya teşvik ediyorsa.

Yirmi sekiz yıl önce, Whittington hastanesinde, bana hamile kalmadan önce üç yıldır Londra'da yaşayan genç bir Fransız kadın olan Marie Bernard'ın tek kızı olarak dünyaya geldim. Tek başına doğum yaptıktan sonra, beni ilk doğum yaptığım Holloway'deki stüdyosuna götürdü. kapalı bir yerin can sıkıntısını ve klostrofobisini yaşadı alan ve yatak odasında bir tuvaletin tüm sınırlı zevkleri. Studio, mülke uygulandığında çok yanıltıcı bir açıklamadır, kişinin yaratıcı olması ve belki de güzel insanların sigara içmek için balkonlardan sarktığı şık toplantılar düzenlemesi gereken havadar ve geniş bir odanın hayallerini canlandırmak. Dairemiz zemin katta tavukçu dükkanı olan bir binanın beşinci katındaydı. Ev sahibi, belki de karmaşık bir Dört kişilik eski bir Viktorya dönemi binasında kaç kişiyi barındırabileceğini görmek için yapılan sosyal deney, her katı üçer daire olacak şekilde bölmüştü. Annem ve ben, açılmayan küçük bir çatı penceresi olan bir odada yaşıyorduk (ya etkileyici bir şekilde güvercin boku birikmesinden ya da söz konusu ev sahibi yoldan geçenlere bizi kurtarmaları için bağırmanızı istemediğinden, hangisi olduğunu asla öğrenemedik). Bu Tuhaf bir şekilde Dickensçi geliyor, değil mi? Değildi. Tavuk dükkanını unutma. Annem çekyatta uyudu ve ben tek kişilik yatağım vardı. Düşündüğümde hala suçluluk duyuyorum

ne kadar çok çalıştığı ve ne kadar yorgun olduğu ve yine de her zaman topaklı kanepeyi sevdiği konusunda ısrar ettiği. Bencil bir çocuk olarak ona yatağı teklif etmeyi düşünmedim. Ben bir yetişkin olarak John Lewis'ten bir kral boy hafızalı köpük işine sıçradı, ama o kanepede onu düşünerek uykuya dalmaktan asla vazgeçmedi. Dürüst olmam gerekirse, savurganlığı mahvetti.

Marie, kendisine söylendiği için İngiltere'ye gelmişti. model olmak için yeterince güzeldi ve öyleydi. Annem, zeytin teni ve dağınık kahverengi saçları ile dikkat çekici bir güzelliğe sahipti.

Onu giymesi için ne kadar yalvarsam da onu bir topuz haline getirdi. Her moda etkileyicisinin şimdi farklı derecelerde kopyalamaya çalıştığı o zahmetsiz Fransız kızı havasına sahipti. Sütyen yok, asla. Geniş bir pantolon ve üzerinde kimliği zamanla kaybolmuş yaşlı bir adamın minyatür bir portresinin asılı olduğu uzun bir altın zincir. Ben gelmeden önce, cadde mağazaları için modellik yaparak birkaç küçük kampanya yürütmüştü.

Ben doğduğumda çoktan gitmişti. Kookai'nin, zamanının en havalı dükkânı olduğu konusunda ısrar etti ve bir sonbahar kampanyası için mağaza vitrinlerine astığı, kendisinin de yer aldığı rulo haline getirilmiş bir posterini sakladı. İçinde, yere çömelmiş, dizlerinin üzerine dökülen kahverengi bir hırka, kısa bir elbise ve platform spor ayakkabılarını kapatıyor ve son zamanlarda ana caddelere üzücü bir dönüş yaptığını görüyorum.

Annem podyum modelliği için çok kısaydı ve kariyeri hiçbir zaman hayalini kurduğu şekilde ilerlemedi. Londra'ya geldi ve başarı arayan diğer iki Avrupalı kızla aynı daireyi paylaştı. Ama kesinlikle bir süre eğlendi.

1990'ların başındaki Londra gece hayatı, Marie'nin söylediğine göre, bir altın çağdı. Özel bir üye olan Tramp'ta akşamlar

1969'da açılan kulüp, neredeyse Liza Minnelli'nin sık sık ziyaret ettiği zamanki kadar göz alıcıydı. Yapamadığım gecelerde

uyuduğumda küçük yatağımda yanıma uzanır ve içinde maytaplarla servis edilen şampanyadan, oyuncularla ve spor yıldızlarıyla akşam yemeği yiyip sabaha kadar dans ettiği restoranda deri ziyafetlerden bahsederdi. İçeride sigara içilebilir, derdi bana ve en zengin kadınlar özür dilemeden kürk giyerlerdi. Benden önceki hayatı, partiler ve seçmelerle

dolu uzun bir girdap gibi göründü. Böylesine doğuştan gelen
bir güzellikle kutsanmış bir kadının çok çaba sarf etmesi
gerekmez, her zaman

bana öyle geliyordu ve Marie asla para ya da gelecek için çok fazla endişelenmezdi. Hiç sutyen takmayan ve eğlenmek isteyen Fransız kıza her zaman birileri bakardı. Birisi her zaman değerini bilmeyen kıızı yakınlaştıracaktır.

Ayrıca annem tüm kalbini vereceği adamla çoktan tanışmıştı. Babam olacak adam. Ona dünyaları vaat eden ve ona hediyeler yağdıran adam. Mahvetmeye yemin ederek büyüyeceğim adam.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Şimdi bile, o adamı düşünmek bile beni geriyor. Kendimi derin nefes almaya zorluyorum. Ben otokontrol ustasıyım. Doğal olarak gelmedi. Çocukken, annem eğlenerek bakarken ve onlardan özür dilerken, beni rahatsız eden bir şey olursa, muazzam öfke nöbetleri geçirir ve yere daldım. etrafımızda. Bu drama duygusu içimde yaşıyor, ama uzun zamandır onu kontrol altında tutmayı öğrendim. Bir grup insanı idam etmek için bir plan uygulayacaksanız, duygularınızın çılgına dönmesine izin veremezsiniz. Her şey çok dağınık olurdu ve orada nefesine hakim olamayacak kadar kendini beğenmiş olduğun için ortaya çıkmaktan daha kötü bir şey olamaz. ne zaman ki gibi

çocuktum, yatağımdan bir metre ötede tuvaleti kullanmak zorunda kalmanın aşağılanması maruz kaldım. Ama en azından kendimi aptalca bir dramatik yetenekle ele verdiğim için değildi.

Bir dakika içinde tekrar normal nefes alıyorum. Hillary Clinton'ın 2016 seçimlerini Donald Trump'a karşı kaybettiğinde burundan nefes alma alıştırmaları yaptığını biliyor muydunuz? O da şaraba güveniyordu elbette ama böyle bir cahilliğe yenilmek daha fazlasını gerektiriyordu. Burun deliği nefesi, bir burun deliğinden yoğun bir şekilde nefes almanızı ve havayı aynı boşluktan derin bir şekilde dışarı atmanızı gerektirir.

Alay edebilirsiniz ama bu beni çabucak sakinleştirmeye yardımcı oluyor ve kaliteli ilaçlara ya da gecenin sonunda düzgün bir bardak Merlot'a güvenemeyeceğiniz hapisanede bunun gibi tekniklerin olması yardımcı oluyor. Geceleri, uyuyamadığımda ve düşüncelerim her zaman hayatımın işine döndüğünde, sık sık o gösterişli turuncu morona karşı Bayan Clinton'ı düşünürüm. Politikası ne olursa olsun, uymayı reddeden bir zorbaya karşı durdu.

gelenek veya nezaket. Böyle bir insan, sen sahip olduğun tüm gücü sadece çizgiyi korumak ve insanlığının bir

parçasını korumak için kullanırken, gözle görülür bir çaba harcamadan seni delirtebilir. Hillary'nin bana göre bir avantajı vardı.

Rakibi, yenilgide uzaklaşabileceği bir adamdı. Benimki babamdı. Tamam, belki de avantajım vardı. Clinton, her ne kadar çok istese de, Trump'ı öldüremedi. Keşke Fırsat bulmuştu, bence bu, eski burun deliğinden nefes almaktan çok daha fazla rahatlatıyordu.

* * *

Marie, babamla 1991'de tanıştı. Ben doğmadan babam gitmişti. Sevgiyle çevrili bir şekilde büyümemi sağladı, ama ilkokula başladığımda, bu aşkın ne kadar coşkulu olursa olsun, sadece tek bir yönden geldiğini anladım. Akşam yemeğimi yerken ya da küçük lavabonun üzerinde ılık suda saçımı yıkarken, ona diğer çocukların babaları olduğunu söyledim. Başlangıçta annem dikkatimi dağıtmaya çalışırdı ama dokuz yaşına geldiğimde inatçı doğamın daha da güçlendiğini anladı ve bir gün okuldan sonra beni oturttu ve bana babamdan bahsetti. Bildiklerimin çoğunu daha sonra araştırarak öğrendim, çünkü Marie belli ki sonraki sonuçlarını hiç düşünmeden beni yaratmak için tohumundan isteyerek vazgeçen adamın Disneyvari bir versiyonunu vermek istiyordu.

Marie onunla - başka nerede - bir gece kulübünde buluştu. Biraz daha büyük olduğunu söyledi (daha sonra yirmi iki yaş büyük olduğunu öğrendim. Genç kadınlar kendilerini ne kadar da küçük görüyorlar) ve dans pistinin karşısına ona şampanya göndermişti. Marie şaşkın garsonu göndermişti, dans ederek çok eğleniyordu, bir kova Veuve Clicquot'a ihtiyacı yoktu. Bunun gibi kulüplere gittim ve babam gibi adamların her gece karanlık köşelerde kendilerini rahat ettirirken, genç kadınları bir yıl boyunca şov yapmalarını izlerken gördüm. izlediğini düşündükleri, birinin onları yasaklayıcı bir şekilde satın alacağı bir masaya davet edilmeyi bekleyenler pahalı içecekler Annem bütün diğer kızlar gibi olsaydı, biraz dans eder, bir fısıltı olurdu. değiş tokuş, hatta belki bir ya da iki rica yemeği. Ve işte burada fiyasko olurdu, sadece başka bir güzel kız, sadece başka bir yetkili zengin adam. Annemin şampanyayı geri göndermesi dışında. Ve hiç kimse buna böyle bir şey yapmamıştı. özellikle zengin adam. Bu anı zaman zaman zihnimde canlandırırım. İzlemeye dayanamadığını hayal etmeyi seviyorum

öyle neşeli dans ediyor ki, etkileme çabalarını bu kadar kolay boşa çıkarıyor. Onu şimdi görebiliyorum - yeniden değerlendiriyor, sürüngen zihnini yeni bir plan bulmak için her zamankinden daha fazla çalıştırıyor, onun dikkatini çekmenin bir yolu. Onu iradesine boyun eğdirmek için.

İki hafta sonra başka bir kulübün önünde onunla karşılaştı. Yağmur yağıyordu ve o özel gece kulübüne girmeye çalışan diğer umutlularla itişip kakışırken, hepsi içeride vaat edilen çöküşü deneyimlemek ya da en azından yağmurdan kurtulmak için çaresizken, sıraya sıkışmıştı ve ceketini havada tutuyordu. Orada, çekyatta otururken, annem uzaklara baktı ve karartılmış bir spor arabanın kulübün dışına nasıl yanaştığını ve durmak için acınası kalabalığa sıçradığını anlatırken sesi yumuşadı. Bana babamdan bahsettiğinde babam ona çoktan bir tedavi uygulamıştı. midemi bulandıran bir gaddarlıktı ama yine de sesinde şefkatle, hatta belki de huşuyla ondan bahsediyordu. Arabadan indi ve yanında duran uşağa anahtarını fırlattı. Onu sadece arabadan gelen korkunç gürültü yüzünden fark ettim. Ve onun anahtarları fırlattığını gördüğümde... bouf... Bir arabayı bu şekilde yolun ortasına park etmenin çok kibirli bir hareket olduğunu düşündüm.'

Fedailer onu içeri sokmak için kırmızı kadife iplerin klipslerini açarken ve hala soğukta mahsur kaldıklarına kızan kalabalık ileri atılırken, o başka tarafa baktı, diye ısrar etti. Sonra bir el onu ipe doğru çağırdı. Elinde bir pano olan sert görünümlü bir kadın, "evet, sen" der gibi hızla başını salladı ve Marie kalabalığın arasından sıyrıldı ve kendisini kapı görevlilerine sundu. İçeri yönlendirildiğini açıkladı ve arkasındaki insanlar homurdanırken bile bunu sorgulamak üzere değildi.

ve yuhalandı. Merdivenlerin sonuna geldiğinde onu karşıladı.o,duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, sırtarak. Bu sırtışı basında birçok kez gördüm. neredeyse onun imza ifadesi Güçlü bir kibir kombinasyonu ve çekicilik. Aynı zamanda çileden çıkaran bir kombinasyon, çünkü böyle adamlarda kibrin her zaman cazibeye üstün geldiğini hemen anlıyorsunuz ve yine de o zamana kadar çok geç, çünkü ilk karışım sarhoş edici ve unutması zor.

"Yani şampanyamı istemiyorsun ama misafirperverliğimi kabul ediyorsun, öyle mi?" dedi ona tepeden tırnağa bakarak. Dürüst olmak gerekirse, ben hala

Hemen oracıkta dönüp gitmediği için onun hakkında kötü düşün. Dokuz yaşında bile, ilk görüşmelerini bana aktardığında, bunun gerçekten acıklı bir açılış olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Babamın, kahramanca bir cesaret gösterisinde kaybettiğimiz efsanevi bir figür olabileceğini hiç hayal etseydim, bu, dile getirilmeyen varsayımın öldüğü andır. Babam pahalı bir takım elbise giymiş sevimsiz bir şarlatandı. ve annem onu yedi.

Sanırım ilk başta soğukkanlı davrandı, onu uzaklaştırdı. bazı yıpranmış Fransız aşâğılamaları, ama yapsa bile, yine de hiçbir şey sayılmazdı. Ertesi gün, onu öğrenmişti. adres ve çiçeklerle dolu bir tente içinde ortaya çıktı. Helene'nin bana çok sonra söylediği gibi, ev arkadaşları onu kahkahalarla uyandırdı, korna çalan ve trafiği engelleyen düz şapkalı İngiliz adam hakkında onunla dalga geçti. A

hafta sonra, onu özel bir jetle Venedik'e uçurdu, onu kokteyller için San Marco Meydanı'na götürdü (dürüst olmak gerekirse, ne kadar pejmürde) ve ona onu sevdiğini söyledi.

Abartılı gösteriler

Güneşli Pazartesi sabahları akşam yemeğine, ikisinin de sevdiği gece kulüplerine Hyde Park'ta yürüyüşe çıkacakları için sevgileri önümüzdeki birkaç ay boyunca devam etti. Bariyerleri yıkılmıştı, artık Londralı erkeklere ve onların niyetlerine karşı temkinli ve küçümseyici değildi. Marie gitmeyi bıraktı

araması durumunda müsait olmayı tercih ederek, dökümler kadar. Ve sık sık yaptı. Ama sadece Pazartesi'den Cuma'ya kadar ve nadiren geceyi onunla geçirdi, işten ağlayarak ya da yaşlı annesi ve bazen onun kalmasına ihtiyaç duyduğu hakkında açıklamalar yaptı.

Gözlerin kafanın içinde o kadar sert bir şekilde geri döndü ki yüzünü buruşturdu mu? İyi evet. Annemin geniş giyinen bir adama güvenmek gibi aptalca kararı üzerinde durabiliriz.

kemerleri bağladık ve Dire Straits müziğinin tadını çıkardık ya da devam edebiliriz. Bu yerde, onun tarafındaki manipölasyonu veya onununin saflığını ortaya çıkarmak için yeterli zamanım yok. Açıkçası, babam zaten konuşulmuştu. Sadece konuşulmadı, evli ve bir bebekliydi ve Kuzey Londra'da bir tepenin üzerinde, birkaç yatılı personeli, iki soy köpeği, bir şarap mahzeni, yüzme havuzu ve birkaç dönümlük arazisi olan bir evde yaşıyordu. O sadece bağlı değildi,

gömölüydü.

Hikayenin bu kısmı bana ondan ilk bahsedildiğinde atlanmıştı. Muhtemelen tam olarak anlayamayacağım bazı daha hassas detayları geçiştirdiği için Marie'yi suçlamıyorum. Neyse. Bunun yerine annem, babamın neden beni görmeye gelmediğini, bana asla doğum günü hediyesi göndermediğini ve aile akşamına neden hiç gelmediğini açıklamaya çalıştı. Kolumu okşayan Marie, binlerce insanın hayatını etkileyen büyük ve önemli iş anlaşmalarına bulaştığını ve bu yüzden bizi göremediğini söyledi. Dünyanın etrafında uçtu, o söz konusu. İkimizi de çok seviyordu ve zamanı geldiğinde hep birlikte olacaktık ama şu anda onun çok çalışmasına izin vermeli ve bir aile olarak yaşayabileceğimiz zamana hazırlanmalıydık. Kendisi de inandı mı? Sık sık merak etmişimdir. Akıllı, kibar annem gerçekten öyle miydi, açık sözlü olmak gerekirse, aptal mıydı? Belki. Cinsiyetim genellikle hayal kırıklığı yaratıyor - bir kez okuduğumu hatırlıyorum kendisini casus olduğuna ikna eden bir adamla evlenen bir kadın hakkında. Gizli görevde olduğunu söyleyerek onu 130.000 £ değerindeki birikimlerini kendisine imzalamaya ikna etti.

ve görevlileri güvenli bir şekilde temas kurabilene kadar onu idare etmesi gerekiyordu. Hiç kanıt istememişti, bu gülünç aşk ilişkisi maskaralığının gerçek olması için o kadar çaresizdi ki. Ve

Aşağılanmasını artırmak için, haftalık bir dergide isteyerek fotoğraf çektirmiş ve ezilmiş ve üzgün görünerek hikayesini anlatmıştı. Peri masalı romantizmi hayal eden ve bu adamın onu neden çırdığını sorgulamayan bir yetişkin olan bu kişi için üzülmeli miydim, ellili yaşlarında bir kadın (ki her santimi), ayaklarından mı? Marie, bu kadından ve onun gibilerden bir kesimdi, ama belli ki hâlâ benzer hayaller kurma kapasitesi vardı.

Marie'nin babam ve nihai birlikteliğimiz hakkında bana verdiği tüm saçma sapan sözlere rağmen, bana onun hakkında yalnızca seçici bilgiler verecek kadar akıllıydı. Yeterli sorularımı durdur, bana çok somut bir şey verme. Ancak birkaç ay sonra Hampstead Heath'e yaptığı bir geziden sonra bana onun evini gösterme hatasını yaptı. Ormanlık bir alanda kaybolduk ve yağmur yağmaya başladı. Annem elimden tuttu ve otobüse binebileceğimiz ana yola giden bir rota bulmaya çalışarak beni bir tepeye çıkardı. Ama sonunda otobüs durağına vardığımızda, ben homurdanıp anorağımı sıkıca

etrafıma sararken, o hızla devam etti. sağanak yağışa rağmen

uzun özel bir yolda on dakika daha yürüdük, ta ki o yavaşlayıp sonunda durana kadar.

Bir evin önünde durduk ve Marie ona baktı. Sabırsızlıkla elini çekene kadar bir an sessizce. Bir eve bakıyorduk diyorum ama devasa demir kapılar Ekli güvenlik kameraları ile gerçek mülkün çoğu kasıtlı olarak gizlendi. Ana yoldaki bir çatı katında yaşıyorduk. Bir evin bu kadar önemli olabileceğini hiç düşünmemiştim. gözden saklanmalıdır. Annem bana bakmadan neredeyse hürmetle kapıları işaret etti. Burası babanın evi Grace, dedi. hala bana bakmıyor ne diyeceğimi bilemedim Bu görkemli yerin önünde iliklerime kadar sırlıslıkam sırlıslıkam oyalanarak kendimi rahatsız hissettim. Marie, onu güvenli otobüs durağına ve eve gitmeye teşvik etmek için yavaşça geriye doğru hareket ettiğimi fark etmiş olmalı, bu yüzden parlak bir şekilde gülümsedi. Babanın bugün olmaması çok yazık ama çok güzel değil mi Grace? bir gün sen Orada kendi yatak odan olacak!' Başımı salladım, bilmeden Başka ne var. Elimi tuttu ve arkamızı döndük ve tepeden aşağı evimize doğru yola koyulduk. O yolculuktan bir daha hiç bahsetmedik. Ama o yatak odasını düşündüm büyürken birçok kez benim olacağına söz vermişti. Onu pembe duvar kağıdı ve büyük bir çift kişilik yatak ve hatta belki yeni giysilerle dolu bir gardıropla hayal ettim, ama bu tavşan deliğinin derinliklerine indiğimde bile, Marie'nin yalan söylediğini ve o büyük kapıların arkasında benim için asla bir yatak odası olmayacağını biliyordum. Ve o zaman bile, o kadar net anladığımı hatırlıyorum ki, Marie ve bana çok yanlış bir şey yapılmıştı.

Demek bu benim babam. Bana danışılırdı seçeceğim kişi değildi, ama işte buradayız. Bazı insanların babaları vardır ki onları döv, bazılarının Crocs giyen babaları var. Hepimizin katlanması gereken haçlarımız var. Size kişiliği veya geçmişi hakkında fazla bir şey söylemedim, değil mi? Bu gelecek. Ama eğer gerçekten yaptığım şeyi neden yaptığımı anlamak istiyorsam önce tekrar çocukluğuma dönmeliyim. Umarım fazla kendini beğenmişlik gibi gelmez, ama gelse bile, bu benim hikayem. Ve ben şu anda mis gibi kokan bir hücrede bir ranzada yatıyor.

güçlü bir hüznün ve idrar karışımı, bu yüzden anılarıma kaçmak için her türlü bahaneyi kullanacağım.

İşte bazı eski anılar: Marie'nin yiyecek, elektrik ve bir keresinde, sıhhi ürünler. Marie işe zamanında gidebilsin diye sabah 6'da kalkıp, ben de salonun arka odasında oturdum. kahve dükkanı ve ödevimi yapmak. Annemi o kadar yorgun görmek, her gün sararmış ve içi boşalmış görünüyordu. Kış boyunca soğuktu çünkü ısıtmayı sadece Marie'nin parasını aldığı ay başında kullandık. Üşümek bugün bile içimde ham bir korku uyandırıyor. Bir yetişkin olarak, ev sahibimi çok eğlendirecek şekilde daireme fazladan radyatör taktırmak için para ödedim ve müstahcen bir radyatör çıkardım. Geriye dönüp baktığımda, yatağımı örtmek için oldukça çirkin bir kürk örtüsü için bir miktar para, çünkü çocukken çok sık yaptığım gibi titreyerek uyanmayacağımdan emin olmaya ihtiyacım vardı. Kürk etik olmayabilir ama gerçekten çıplak vücudun yanında harika hissettiriyor.

Marie, para ve destek eksikliğimizle elinden geldiğince ilgilendi. Kendi ifadeleriyle, onun yaşam seçimlerini onaylamayan ebeveynleri ona hiçbir şey vermedi. Hortense, Londra'ya yaptığı gezilerden birinde bizimle öğle yemeği için bir kez buluştu ve burada tezgahlar kızları terörize ettiğini ve garsonları eğlenmek için ağlattığını varsayıyorum. Annem bana en iyi kıyafetimi giydirdi; bu, bir Noel'de M&S'de benim için aldığı kaşındıran bir süveterdi (nefret ediyordum ama o bundan gurur duyuyordu çünkü gerçek yündü ve ince bir yakası vardı) ve fitilli kadife pantolon.

mide ve ilkokulumdaki başka bir çocuğa aitti okul, bana teslim edilmeden önce. Büyükanнем bana merhaba dedi, sonra hemen anneme döndü ve toplantının geri kalanında Fransızca konuştu. Marie, Hortense'yi daha da kararlı hale getirmekten başka bir işe yaramayan İngilizce yanıt verecekti. Restorandan çıkarken Hortense eğildi, kazağımın yenini yüzüne doğru çekti ve burnunu çekti. O Annem bana işaret ederken bir şeyler söyledi ve annemin gözleri yaşlarla doldu. Bu benim son seferimdi. yaşlı cadıyı hiç görmedim. Marie öldüğünde bana açmadığım bir mektup gönderdi, onun yerine parça parça Helene'nin evindeki tuvalete atmayı tercih ettim. Şimdiye kadar ölmüş olmalı.

ama umarım değildir. Umarım hakkımda çıkan haberleri görür. Umarım o ve bastırılmış yaşlı kocası, duruşmam sırasında pis tabloid gazeteciler tarafından kapılarına kadar gelirler ve komşularının onlara şüpheyile ya da daha kötüsü sahte bir sempatiyle bakmaları için dua ederim.

Yani biz fakirdik ve Marie'nin Helene'den başka kimsesi yoktu. Diğer tek gerçek arkadaşı olan Bea, sonu gelmeyen bir aşk ilişkisi ve para kazanmak istiyorsa yeme bozukluğu geliştirmesi gerektiğini o kadar çok kelimeyle öneren kötü bir model ajanın ardından Fransa'ya kaçmıştı. Ara sıra annem, ben uyuyormuş numarası yaparken gece geç saatlerde uzun mektuplar yazardı. Mutfak masasına oturur, kağıt parçalarını yırtar ve tekrar tekrar başlardı. Sabah, mektuplar posta kutusuna gönderilmek üzere masanın üzerinde dururdu. Çöp kutusunda atılmış bir girişimi gördüğümde ve onu avladığımda, daha büyük olana kadar adı tanımıyordum.

Sevgilim, bir daha görüşemeyeceğimizi biliyorum ve kararına her zaman saygı duydum. Seni ne kadar sevdiğimi ve asla seni incitecek ya da aileni tehlikeye atacak bir şey yapmayacağımı biliyorsun. Ama Grace büyüyor ve onu tanımanı çok istiyorum - sadece birazcık. Para istemiyorum ya da bir zamanlar zevk aldığımız yakınlığı yaşayabileceğimizi beklemiyorum. Ama onun babasına ihtiyacı var! Bazen başını eğiyor ve bana hafifçe sırıtıyor ve tıpkı sana benziyor; bu da asla hayal bile edemeyeceğin kadar gurur ve acı karışımına neden oluyor. Belki bir pazar günü gelip bizimle parkta buluşabilirsin. Highgate, sadece bir saatliğine mi? Lütfen bana cevap yaz, bu mektupları okuyup okumadığını asla bilmiyorum.

Bu mektuptan çok önemli üç şey öğrendim. İlk olarak, bu gözetleme neredeyse her zaman işe yarayacaktır. İkincisi, babamın evli olması ve Marie'nin bana farklı bir hikaye uydurmaya çalışmasına rağmen benimle hiçbir şey yapmak istememesiydi. Üçüncüsü ve en önemlisi, annemin kalbini kıran ve bizi sefalet içinde yaşamaya terk eden fahişenin adını öğrendim. Adını zaten biliyordum, ortaya çıktı. Çoğu insan yapar. Babam Simon Artemis'tir. Ve dünyanın en zengin adamlarından biridir. Hâlâ hayattayken öyleydi demeliyim.

Zil buydu. Gidip çamaşır yıkamalıyım. Yıkanması ve katlanması gereken sonsuz grileşen çarşaflar. Cazibe bazen dayanılamayacak kadar fazladır.

BÖLÜM DÖRT

Gençlik yıllarım, havalimanlarındaki kitabevlerinde gördüğünüz o korkunç kitaplardan fırlamış gibi değildi. "Daddy Don't" gibi bir şey, bu hayal bile edilemeyecek bir acıların hikayesi olabilir, ancak yalnızca insanlar diğer insanların sefaleti hakkında okumayı sevdikleri ve sonrasında kendilerini iyi hissettikleri için satarlar, sadece en ufak bir sempati veya korku kırıntısı hissettikleri için. "Bunu okudum ve gözlerimden yaşlar aktı, çok acıklı bir hikaye :(" bazı çevrimiçi anne kitaplarında olağan incelemedir kulüp. Oh, çocuk istismarı ve sürekli travma hakkında bir şeyler okudun ve bunun seni üzdüğünü gördün, değil mi Kate1982? (Kate, kulağa böyle bir siteyi sık sık ziyaret eden birinin adı gibi geliyor.) Nasıl etkilediğini bize anlatabilmenize çok sevindim.*Sen.*

Her neyse, çocukluğum (Marie'nin yaşadığı kısım) neyse) bazı güzel anlar yaşadı. Çok sevildim ve bunu biliyordum - hepsi tek bir kişiden gelmesine rağmen. Anneler sevgiyi her açıdan sağlama konusunda o kadar ustadırlar ki böylece diğer insanlardan sevgiyi kaçırdığınızı hayatınızın çok sonraki dönemlerine kadar çoğu zaman fark etmezsiniz. Marie zorluğun yükünü üstlendi ve benden iyi sakladı. Tabii ki onu biliyordum mücadele ediyordu, çocuklar hep öyle değil mi? Ama çocuklar aynı zamanda şaşırtıcı derecede bencildirler ve çatlakların çoğunu başarılı bir şekilde kapatmayı başardığı sürece, ben de onunla birlikte gitmekten fazlasıyla mutluydum. Annem onu kurtarırdı maaşları - sıcak içeceklerin en az 3 sterlin olduğu ve glüten intoleransını yakın zamanda keşfeden kadınlar için unsuz kek yapıldığı Angel'daki bir kafede barista olarak yaptığı işten ve onu Highgate'te muhtemelen yemek yemeyen hanımların evlerine götüren temizlik işinden kek hiç. Her üç ayda bir, beni "büyülü gizemli bir tura" çıkarmaya yetecek kadar zamanı olurdu, bu da yalnızca

Dünya'ya bir gezi anlamına gelirdi.*kesimli gömle*kye da
Selfridges'e metroyla inip
Noel ışıkları. Bir keresinde beni fuara götürdü

Hampstead Heath, ilk kez pamuk şeker yedim ve bir çember oyununda balık kazandım. Balığı mutfak masamızdaki bir vazoya koyduk ve adını RIP koyduk, panayır balıkları çok uzun yaşamadığı için komik olduğunu düşündüm. Marie bunun kötü olduğunu düşündü ve o balığı besledi, her hafta evini temizleyip birkaç yeşil bitki ve dağınık bir kaya ekledi. O balığa olan ilgimi kaybettim ama onun erken bakımı altında RIP on yıl yaşadı. Annemi geride bıraktı.

Marie ve ben mücadele ettik. Seven Sisters'ın hemen dışındaki güzel bir ilkokula gittim ve burada tam olarak tek bir arkadaş edindim, ailesi çok büyük bir evde yaşayan Jimmy adında bir çocuk.

her odada yerden tavana kadar istiflenmiş aşırı sayıda kilim ve minder ve kitap. Annesi bir terapistti ve babası pratisyen hekimdi ve oğullarını bir piyonun yanında olmayan bir hazırlık okuluna kolayca gönderebilirlerdi.

sert uyuşturucularda güzel bir yan iş yapan dükkan. Ama pencerelerinde büyük bir İşçi Partisi posterı vardı ve iyi şansları ve Jimmy'ninki hakkında büyük miktarda liberal suçluluk taşıyorlardı.

eğitim, onu kareye alma yollarından biriydi. Jimmy hala hayatımda. Aslında son zamanlarda ilişkimiz biraz olgunlaştı diyebilirim sanırım.

Marie ve ben böyle devam edebilirdik. Yolun aşağısındaki ortaokula gittim (başlangıçta, 7. Sınıfta havalı olduğu için acımasızca alay edilen ve bu nedenle keçileri olan ve çok şey yapan özel bir gündüz okuluna gönderilen Jimmy ile birlikte) sanat - ailesi tarafından yapılan başka bir işkence uzlaşması) ve birkaç arkadaş daha edindim. Belki daha fazla vaktimiz olsaydı, Marie'nin daha iyi bir işi olabilirdi ve kim bilir belki de yüklerinden bazılarını alması için hoş bir adamla tanışabilirdi. Üniversiteyi kazanabilir ve daha sonra anneme bakacak, ona bir daire alacak, bir araba alacak kadar para kazanmış olabilirim. Ama bu bizim kaderimiz olsaydı, o zaman burada, Kelly'nin hücremize dalmasını ve beni onun küstah DIY olayları hakkında bir sohbete çekmesini beklemeden burada olmazdım. Bunun yerine, Marie daha yavaşladı, daha grileşti ve daha çok uyudu, öyle ki ben okula gitmek için kalkıp onu yatakta bırakıyordum. Bir sabah saat 11'e kadar uyanmadığı ve bazılarının nişastalı suratlı olduğu için temizlik işini kaybetti.

altı banyosu olan ve ruhu ateşlenmeyen bir evde cadı

ona sabah 11.30'da mesaj attı. Sırtı ağrıyordu, bir gece dedi ki, Ben yatakta uyuklarken kanepede Helene ile sohbet ediyordum. Helene onu doktora gitmeye çağırdı ama reddetti. "Bu soğuk rutubete girdiğimizden beri ne zaman ağrılarım ve ağrılarım olmadı? ülke?" diye güldü.

Gerçekten ne kadar kötü hissettiğini kim bilebilir? Kesinlikle ben değilim. Çocuklar bencildir ve ebeveynlerin yenilmez olması gerekir. Anlaşma bu. Ama Marie onu kırdı. İki ay sonra beni ilk kez tatile, Cornwall'a götürdü. bir yerde kaldık uçsuz bucaksız denize bakan bir uçurumun üzerinde karavan parkı ve biz sahil yollarında yürüdüm ve bol bol dondurma yedim. Ben çimenlerin üzerine uzanmış Marie, minibüsümüzün eşiğinde şarap içti ve ona Fransa'daki çocukluğu, büyüdüğümde nasıl fotoğrafçı olmak için eğitim alabileceğim, Sınıfımdakiler kadar olgunlaşmamış olsalardı, yetişkinler gibi erkeklerden hoşlanıp hoşlanmayacağım. Buna güldü. O tatilde çok güldü.

Ağrılarının sadece bitmeyen bir çalışmanın ve sürekli bir endişenin işareti olmadığı ortaya çıktığında 13 yaşına yeni girmiştim. Helene bir gün erkenden beni okuldan aldı ve hastaneye götürdü. Marie işte bayılmıştı ve ben onu göremeden annemin tek arkadaşı beni bir ziyaretçi odasına oturttu.

ve bana annemin kanser olduğunu söyledi. Doktora gitmeyi ertelemişti ve başkalarını önemseyen pek çok kadın gibi, kendi ihtiyaçlarını tamamen ihmal etmişti. Bilmemi istemedi, diye açıkladı Helene, ama ben bunu hak ettim. Tepedeki şerit ışıktandırmaya baktım ve Helene gelip gelmeyeceğimi sorarken kulaklarımın uğuldadığını hissettim.

sakin olabilir ve annemin önünde cesur olabilir. hissettim o an beynimde bir şeyler kapanıyor, sanki birdenbire beklemeye geçiyorum, tam kapasite çalışmıyorum. Daha sonra, beyninizin sizi stres veya travmadan korumak için bağlantısını kesmesine, buna disosiyasyon dendiğini öğrendim. Bu korkunç bir duygu ama şu zamanlarda bana iyi hizmet etti:

Pekala, bazı hoş olmayan şeyler yapmak zorunda kaldım. Açıkçası, etrafınız kanla çevriliyken ve birinin hayatı için çılgılık atmasıyla, kapatmak gerçekten rahatlatıcı.

Marie eve hiç gelmedi ve altı hafta sonra sevgili, yorgun annem öldü. Teşhisi ile ölümü arasındaki kısa sürede annem ve Helene aynı fikirdeydiler.

bundan sonra onunla yaşamam gerektiğini - sanki varmış gibi gidebileceğim başka bir yer. Büyükannem ve büyükbabam, annemin Londra'daki ilk yıllarından bazı eski modellerden, birkaç iş arkadaşından ve Jimmy'nin ebeveynleri John ve Sophie'den oluşan küçük bir olay olan cenazeye bile gelmedi. Eskiden sıcak yemek için gittiğimiz yerel bir kafede ona kadeh kaldırmıştık.

Cumartesi sabahları dairemizin rutubetinden ve soğğundan kaçmak istediğimizde çikolata. Ve bununla, çocukluğum büyük ölçüde bitti. Helene'in Kensal Rise'daki dairesine taşındım ve ilk kez kendi yatak odama sahip oldum - eskiden onun kıyafetlerini sakladığı ve çoktan terk edilmiş eski bir oda. egzersiz ekipmanları. Balık benimle geldi, kasesi tuvalet masasının üzerine atılmıştı. Helene hayatında hiçbir zaman bir ergeni tasavvur etmemişti ama ne mutlu bana ki elinden gelenin en iyisini yaptı.

Her zaman yiyecek vardı ve bana seyahat ve kıyafet için para verdi. İntikamcı bir tanrı tarafından yere serilirim diye asla yüksek sesle söylemedim, ama bu çok daha iyi bir davranış standardıydı.

iç karartıcı yatağımızda yaşadığımızdan daha yaşıyor. Onun dairesine yakın bir okula taşındım ve hemen bağımsız hale geldim. Helene bir mankenlik ajansında çalışıyordu ve sık sık dışarıdaydı, bu yüzden okuldan sonra vakit geçirmek için yerel parkta saatlerce dolaşırdım ya da yerel Costa'da oturup çay demlerdim. Boş daireye geri dönüp kaybettiğim her şeyi düşünmektense her şeyi.

Helene annemin evini temizlemişti ve bana verecek değerli bir şey olmamasına rağmen, Marie'nin baş parmağıma tam oturan ve gün boyu sürekli ovduğum en sevdiği opal yüzüğünü vermeyi ihmal etmemişti. Ayrıca bana Marie'nin gençlik günlerinden, değerli Kookai posterini de dahil olmak üzere bir kutu mektup, belge ve fotoğraf verdi. Onları hiç açmadım. Yüzük dışında, duygusal kutsal emanetlerden pek hoşlanan biri değilimdir (elbette, bir cinayetle sonra birkaç değerli jeton tutmaktan hiçbir zaman muaf olmadım, ama buna pek duygusal denilemez). Ama bir gün Helene'in yatağının altında saç düzleştiricisi ararken başka bir kutu buldum. Bu benim çiçekler ve kalplerle süslenmiş odama benzemiyordu. Bu, başöğretmenimin odasında görmeye alıştığım türdendi. – sağlam ve resmi. Ve sırtına kırmızı mürekkeple dikkatlice yazılmış bir şey vardı: "Grace/Simon".

Açıkçası içeriye bakacaktım. tereddüt bile etmedim. Hala başkalarının sözde mahremiyetine aldırış etmiyorum - etrafımda bir şey bırakırsanız, ona bakarım, onu emerim, hafızaya alırım. Tek bir kişiye güvenerek büyümenin, normal bir insandan daha fazla bilgiye ihtiyaç duymam anlamına geldiğini düşünüyorum. güven söz konusu olduğunda. Ya da belki sadece kafanın içine girmek ve sana karşı bir avantaj elde etmek istiyorum. Her zaman işe yaramıyor, bu hapishaneye geldiğimden beri Kelly'nin günlüğünü inceliyorum, ancak herhangi bir orijinal düşünceden tamamen yoksunken birinin en derin düşüncelerine dair bir fikir edinmek zor.

Helene'nin kapısından aşağı kaydım ve eve gelmesi ihtimaline karşı kendimi oraya sıkıştırdım. Annemin arkadaşı, annemle babamın kısa ilişkisinin tamamına tanık oldu, ama bana bu konuda hiçbir bilgi vermedi, Marie öldüğünde bile. Yardım etmeyeceğini, beni koruduğunu hissettiğini biliyorum, bu yüzden zorlamadım. Ama bu kutu bana onun anlatabileceğinden daha fazlasını söyleyebilir Neyse. Helene nazikti, ama büyük bir zeka sayılmazdı ve oldukça temel bir içgörü düzeyine sahipti. En sevdiği şovlar hepsi ITV'deydi, eğer bu daha net hale getirirse.

İçinden bir deste kağıt çıktı ve sıraları belli değildi. Karıştırılmış çeşitli gazete kupürleri, mektuplar ve fotoğraflar gördüm ve bunları karşılık gelen yığınlar ayırmaya başladım. Bitirdikten sonra fotoğraflara düzgünce bakmaya başladım. Birkaçı annem ve onun kız arkadaşlarındandı, karanlıkta geceleri dışarı çıkıyorlardı. Londra çevresindeki kulüpler. Marie ve Helene mini elbiseler içinde, ikisi de sigara içiyor, dansın ortasında. Tanımadığım kızlar ellerinde şişe tutuyor şampanya ve etrafa püskürtmek. Ben aralarında gezinirken, Simon sahneye adımını attığında, kızlar yavaşça gözden kayboldular ve bulanık bir şekilde resimlerin kenarlarına doğru ilerlediler. Simon'ın başka adamlarla fotoğrafları vardı, hepsi beyaz gömlekler, pahalı eskitme kot pantolonlar, kemerlerinde büyük altın tokalar. Tıpkı okuldaki çocuklar gibi kollarını birbirlerinin omuzlarına dolamışlardı ama purolarını çiğniyor, shot bardaklarını tutuyor, kamera. Sonra sadece annem ve Simon'ın onu döndürdüğü, puantiyeli eteği bulanık ama ifadesi son derece net olan fotoğrafları vardı. Kendinden geçmişti, başını çeviriyordu babama doğrudan bir bakış sağlamak için etrafta. Yine de

ona bakmıyordu - kameraya sırtıyordu. O

Resimlerin hiçbirinde ona bakmıyordu, onun yerine arkadaşlarına sırtıyordu, hepsi Marie'nin yaptığı gibi çaresizce ona bakıyorlardı ya da kameraya saldırıyor, sövüyorlardı. çekimler, insanlar tezahürat yaparken bir masanın üzerinde dans etmek ve kalabalık gibi taciz edilmiş görünen bir garsonu şakacı bir şekilde boynuna takmak etrafındakiler yüzlerini buruşturup alkışladılar.

Daha onunla tanışma fırsatı bulamadan babandan nefret ettiğini fark etmek garip. Anneme kötü davrandığını elbette biliyordum ama dahası da vardı. Sadece birkaç fotoğraftan tüylerimi diken diken etti. Bronzlaşmış, parlak yüzü daha önce karşılaşmadığım bir kibirle konuştu. Mevcut tüm dikkati çekme ihtiyacı acınasıydı. Diğer insanların alanını işgal etti - kadınlar kenarlara itildi, sadece Simon Artemis için güzel dekor olarak gösterildi. Arkadaş çetesi, tahmin edebileceğiniz kadar beceriksiz görünüyordu - kesinlikle #MeToo sonrası bir dönemde başlarını öne eğmek akıllıca olacak türden. Gördüğüm her şey beni biraz hasta hissettirdi. Bu adam, korkunç gösterişli kıyafetleri ve bariz ihtiyacıyla Her pozunda testosteron seviyelerinin reklamını yapan bu adam DNA'mı, karakterimi, karakterimi paylaştı ve katkıda bulundu. varoluş. Yine, Marie'nin önemli bir kişilik kusurunu benden başarıyla saklayıp saklamadığını merak ettim - başka nasıl bu adama, bu seçimi açıkla. Nasıl bu kadar büyük bir hata yapabilmişti?

Bu fotoğrafları ilk gördüğümde 13 yaşındaydım. Erkekler ve kadınlar arasındaki ilişkiler, ataerkillik kavramı, duygusal manipülasyon fikri ve hatta sadece temel cinsel çekim hakkındaki gerçekler hakkında pek bir şey bilmiyordum. Sevgili annem ona bakarken, bu iğrenç adamın en kötü özelliklerini kamera için açıkça sergilediğini gördüm. Ve o anda ondan da nefret ettim.

Fotoğrafları kutuya geri koyarken, yumruğumun bir top gibi kıvrıldığını ve boynumdaki kasların hafifçe yanmaya başladığını fark ettim, bu her zaman baş ağrısının habercisiydi, ama biliyordum ki devam etmezsem, bir süre daha şansım olmayabilirdi. Helene'in dosyalarla ne yapmayı planladığını kim bilebilir?

Sırada gazete kupürleri vardı, küflenmiş ve soluyorlardı. Manşetler iş ve kişisel haberlerin bir karışımıydı. "Simon Artemis, genç moda zinciri Sassy Girl'ü satın aldı", "Artemis, "sweatshop" koşulları nedeniyle eleştirildi", "Simon ve Janine mükemmel yeni kızlarını gösteriş yapın", "Simon Artemis, OBE? Artemis Holdings'in CEO'su için bir onur söylentileri. Sonuncusu parlak bir dergidendi ve Simon ve karısının (artık Janine olduğunu biliyordum) kabarık köpeklerle, kabarık halıyla ve devasa

Noel ağacı, odanın yüksekliği. Kollarında, adının Bryony olduğunu fark ettiğim kızlarını tuttu. Yaklaşık üç yaşında görünüyordu. Makalenin tarihini kontrol ettim. Boyun kasları gittikçe ısınıyordu. Ben ondan 13 ay küçüktüm. Simon o kulüplerdeyken kız kardeşim daha bebektir.

Anneme kur yapmak, ona kim bilir neler vaat etmek. Fotoğraflar, annemin Hampstead'deki o yağmurlu günde yanımdan geçtiği evi gösteriyordu. Benim genç gözlerime bile iğrenç görünüyordu. Janine (Erkeklerin hala evi güzel tutmanın kadınların işi olduğunu düşündükleri göz önüne alındığında, Janine olduğunu varsayıyorum), açıkça gri ve gümüş için karşı konulamaz bir tutkusu vardı. Hiç gümüş bir şömine rafı gördünüz mü? Metalden ya da boyadan bahsetmiyorum, gerçek gümüşten bahsediyorum. Viyana'dan ithal edildiğini yıllar sonra, çok kısa süre kaldığımda öğrendim.

bir personel partisi için evlerine girmelerine izin verildi. Janine nazik bir ev sahibesiydi ve birkaç dakika herkesle sanki o kraliçeydi ve onun hakkında pek çok soru sordum, diyelim ki, iç tasarıma benzersiz bir yaklaşım. O muhtemelen Kendisi ve en yakınları ve en yakınları için yaptığım planları bilseydi bu kadar hoş olmazdı ama bununla çok gurur duyuyordu.

korkunç bir şömine emin olmak gerçekten zor.

Kupürler bana Simon'ın yaptıklarından biraz gösterdi. Diğer şeylerin yanı sıra, Sassy Girl'e, ekonomik havayolu Sportus'a ve Güneydoğu'da yaklaşık 1.800 mülke sahipti; Ayrıca birkaç oteli ve beş yıldızlı bir otelin tatiliniz için biraz fazla düşük olduğunu düşünüyorsanız, haftaya kadar kiralayabileceğiniz birkaç yatı da vardı.

1998'de gösterişli bir projenin tanımı neydi?

Simon ve Janine'in de bir bağları vardı ve şarap üretiyorlardı. ki sanırım sadece arkadaşları ve yakınları tarafından satın alındı.

'Chic Chablis' adı altında şişelendi. Sanki herhangi bir şey size bir kişi hakkında daha fazla şey anlatabilirmiş gibi.

Kutudaki son şey kalın, krem rengi bir zarftı. İçinden iki parça kağıt çıktı. İlk açtığım, Simon'ın kendisinden gelen bir mektuptu. Siyah mürekkeple yazılmış aceleci bir karalamaydı, kelimeler neredeyse kağıdı yırtacaktı.

Marie, mektubun için teşekkürler. Hasta olduğumu duyduğuma üzıldim ama önerdiğin şey imkansız. sana söylediğim gibi Adamy.kez, çocuğunuzu doğurma kararı yalnızca size aitti. Riske gireceğimi hayal etmeye hakkın yoktu altı haftalık bir kaçamağın ürünü olan ailem ve itibarım. Senin yerine bebeği doğurmayı seçtim (zaten benim olduğuna dair bir kanıtım yok) ve sonra beni onu görmeye ikna etmeye çalış. Bu yanılsamaya son verilmeli. Kızın değil, ne de ailemin bir parçası olacak. Benim bir karım var, Marie! Bir kızım var. Muhtemelen gelecek yılın Onur listesinde bir asilzade olmam gerekebilir. Hayatımı etkilemeye çalışmaktan vazgeçmelisin. 5000 sterlinlik bir çek ekledim, bu cömert olmaktan da öte, ama sağlık problemlerinizi düşündüğünde yapılacak doğru şey gibi geliyor. İçinde geri dönün, tüm teması kesmenizi talep ediyorum. Simon.

Zarfin içindeki diğer mektup ise annemin gönderdiği ve bu kâbusu andıran tabloyu kışkırtan mektuptu. Yalvarışlarını okumak, kendi el yazısındaki kırılganlığı ve hüznü görmek istemiyordum. Annemin bu adam karşısında ne kadar zayıf olduğunu görmek çok utanç vericiydi. O zayıftı ama ben güçlü. Bu yüzden onu okur ve içindeki öfkeyi pekiştirdim. mide, onu çelikle güçlendir ve orada tut. Onu açtım.

Sevgili Simon,

Benden yazmamamı istediğini biliyorum ve bu beni üzse de kararına saygı duymaya çalıştım. Ama iyi olmadığımı söylemeliyim. Whittington Hastanesi'ndeki iyi doktorlara göre çok uzun yaşamayacağım (bu sizden çok uzak değil). Ölmek istediğim için değil, yorgun olduğum için buna boyun eğdim. Yorgunum ve yıllardır kendimi iyi hissetmiyorum ve Grace'i aldığımdan beri hayat zorlaştı ve hiç de kolaylaşmıyor gibi görünüyor. Ama sakın Grace'i suçladığımı düşünme. Her şeye ışık oldu. Onunla bir bebekken, yeni yürümeye başlayan bir çocukken, altı yaşındayken ve "Kristal" olarak adlandırılmakta ısrar ederken tanışmış olmayı çok isterdim. Keşke bir hafta boyunca konuşmak yerine azarladığı ya da okulda resim ödülünü kazandığı kurbaga evresinde orada olsaydın. Çok şey kaçırdın ama gerisini kaçırmama gerek yok. Yapacağım. Hepsini özleyeceğim ve bu beni o kadar endişelendiriyor ki uyuyamıyorum, gerçi monitör ve koğuş gürültüsü yardımcı olmuyor. Simon, onu almalısın. Karına ondan bahsetmelisin - seni affedecektir.

yıllar önce olan bir şey. Elbette bir anne olarak bir çocuğun anne babası olmadan gitmesine izin vermezdi? Önümüzdeki gençlik yıllarının sorunsuz geçmesini sağlayacak çok az param var ve ailem seçimlerim için bana kızmaktan asla vazgeçmedi - onun çiçek açan ruhunun dağılmasına izin vermeyeceğim

onlar tarafından ezildi. Arkadaşım Helene onu yanına almayı teklif etti ama bu onun yanında kendi ailesinin olması kadar harika olmazdı. Yalvarmak istemiyorum ama kızımızın hatırı için yapacağım. Lütfen doğru olanı yap, senin bir olduğunu biliyorum

iyi adam ve kendi çocuğunu dünyada yalnız bırakmayacağını. BEN

eve gitmeyeceğim, bu yüzden lütfen Sinekkuşu Koğuşu 4. Kattaki hastaneden bana yazın.

Tüm sevgim ve şefkatim, Marie

Dosyayı kapattım, yatağın altına geri ittim ve beni ele verebilecek gevşek kağıt var mı diye yerde kontrol ettim. Helene. Ondan sonra, daireden doğruca çıkmış olmalıyım, çünkü kendimi yerel bir parkta buldum, orada bir banka oturdum ve kalbimi yavaşlatmaya çalıştım. Diğer avucumu avucuma vurduğum ve birdenbire oraya yerleşen yumruyu gevşetmek için boğazımın altına çekti. Babam hakkında her zamankinden daha fazla şey biliyordum. Anlayamayacağı kadar zengin olduğunu biliyordum. Bir ailesi, bir evi, korkunç bir şömine rafı olduğunu biliyordum. Adını duyduğum işlere sahipti - Sassy Girl, okuldaki kızların taktığı bir etiketti. O bir halk figürüydü. Annem ölürken ondan yardım istemişti (ve bunu yaparak beni küçük düşürmüştü). Ve onu reddetmiş, azarlamış ve yere sermişti. Evine koşup üzerine atlamak, vurmak, parmaklarımı gözlerine sokmak ve kafasını iğrenç mermer zemine bastırmak istiyordum. Yavaşça nefes aldım, duvardaki tahterevalliye odaklanmaya çalıştım. çocuk oyun alanı. Ama öfke kaldı. Dışardan ne kadar sakın hissedersen hissedeyim, artık solup gitmeyeceğini biliyordum. Hayatta annem beni reddedilmekten, bu adamın duygusuz ve soğuk tarafsızlığından ustaca korumuştum. Ve beni saran sıcaklığıyla güvende olmuştum. Ama ölürken, benim için bu acıyı daha fazla kaldıramadı. Gerçekten evine gidip zili çalamayacağımı ve yaptığı şey için belirsiz bir bedel ödemesini isteyemeyeceğimi biliyordum. Dışarıdaki bronz kapılara kadar gider ve geri çevrilirdim. Artemis ailesi açıkça duvarlar örmeye ve onları rahatsız edenleri - borçluları, hayranları, dilencileri ve istenmeyen çocukları - kovmaya alışmıştı. Beklemem gerekecekti, fark ettim, otur ve daha yaşlı olduğum ve daha fazla iletişim kurabildiğim zamanlar için bir plan yap. Bu düşünce beni rahatlattı. 18 yaşına kadar beş yılım vardı. Artemis ailesi acı çekiyor. Bu anı hala canlı bir şekilde hatırlıyorum ve o zamandan beri birçok kez hep gülümseyerek düşündüm. Çünkü 13 yaşında bile (ve o zamanlar bunu açıkça düşünmeme izin vermeyecek kadar kibar olmama rağmen), kendimi

büyüyeceğimi ve çektiğimiz acıyı bilmelerini, gerçekten bilmelerini sağlayacağımı bilmek.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Andrew Artemis'i öldürmek istemedim. Elbette yapılması gerekiyordu, bunu biliyordum ve kararlıydım ama onlardan birinin bu kadar iyi olmasına hazırlıklı değildim. Akrabaları hakkında yaptığım araştırma kapsamlı, titizdi, sanırım saplantılı olduğu söylenebilir. Ve bundan, nasıl olduğunu öğrenmeye geldim

bu aile ahlaken çürümüştü. İyi bir şey almadığımı bilmek eldeki göreve odaklanmayı kolaylaştırdı.

dünyadan uzakta. Kafamda, tamamen kişisel arayışımı kamu yararı olarak açıklamaya bile başlamıştım. bu

Artemis ailesi zehirli kapitalizmin vücut bulmuş hali, bir ahlak boşluğu, bir açgözlülük totemiydi. Tanrım, dayanılmaz derecede gençtim.

Jeremy ve Kathleen'i kırma kolaylığım

beni cesaretlendirdi Gerçekten de şans eseri idi - dramatik bir direksiyon dönüşü ve uçurumdan aşağı yuvarlandılar, Amir'in arabasında şüphe uyandıracak bir çizik bile kalmadı. Pek çok şey ters gidebilirdi, geriye dönüp baktığımda beni ürküten pek çok şey. Ve herhangi bir şey farklı gitseydi cesaretimi kaybedebilir, planlarımı yeniden değerlendirebilir veya daha kötüsü yakalanabilirdim. Ama değildim. O gece evim doluydu. Açıkçası, büyükanne ve büyükbabamın düşünceli bir şekilde bu kadar hızlı ölmesi, devam etmem anlamına geliyordu. En azından bir şey için onlara teşekkür edebilirim.

Andrew, Simon'ın erkek kardeşi Lee'nin oğluydu ve muhtemelen hakkında güvenilir bilgi toplaması en zor kişiydi. Grotesk aile partilerinin hiçbirinde yoktu. tavus kuşu gibi giyinmiş garsonlar (teşekkür ederim dedikodu Bu titbit için sütunlar) ve silindir şapkalı cüceler tarafından gümüş tepsilere dizilmiş düzgün kokain sıraları sunuldu. Yazın aile yatında değildi, yağlanmış ve yalan söylüyordu. Bryony ve zayıf, bronzlaşmış arkadaşlarıyla güvertede. Başgösteren Artemis HQ'da jetonlu bir işi bile yoktu.

Simon ofisteyken dışarıda tertemiz bir gri Bentley'nin durduğu Great Portland Caddesi'ndeki bina, kraliçe evdeyken bayrağı kaldırmanın yeni versiyonu. Artemis muhbirim Tina bile - orada çalışırken gönülsüzce arkadaş olduğum biri (bu konuya geleceğim)

- onun hakkında bilgi almak için etrafa bakındığımda bana pek yardımcı olamadı, ona neden yıllık dergi kapsamında ondan söz edilmediğini sormak için mesaj attığımda, Andrew'un "kendi yolunu izlemiş olabileceğini" düşündüğünü belirsiz bir şekilde söyledim.

Artemis yardım balosu. Her zamanki gibi, onu bu konularda fazla zorlayamazdım. Herhangi bir kırmızı bayrak kaldırmamak için liderliği ona bırakmak zorunda kaldım ve kuzenim açıkça onun hiç ilgisini çekmedi.

Andrew, büyükanne ve büyükbabasının cenazesine gelmeyince gerçekten bir şeyler döndüğünü biliyordum (bu çok lezzetli bir olaydı).

saygılı bir mesafeden tanık olunması gereken garip olay).

sebat ettim. Facebook onu bulamayınca, genç kuzenim için bir Google uyarısı kurdum ve sabırla bekledim.

Sonunda, yerel bir çevrimiçi ücretsiz sayfada ondan söz edildiğini buldum, Doğu Londra'daki sulak alanlarda bataklık kurbağaları üzerinde bazı eski huysuzların yaptığı işin bir profili. Sulak alanın tam olarak ne olduğunu anladığımda, fark ettim ki

Andrew, belki de benden daha çok, Artemis ailesinden uzaklaşmıştı. Doğduğumdan beri varlığımın inkar edildiğini düşündüğünüzde bir şeyler söylemek.

Andrew, sulak alanı buldozerle kazmaya ve küçük çocukların yanıcı polyester yapmaları için bir fabrika kurmaya çalışmıyordu.

ne de ailesindeki çoğu kişinin yaptığı gibi bataklık kurbağalarını derilerini tasarımcı el çantaları yapmak için toplamaya niyetliydi.

kar marjları yeterince iyi olsaydı önerebilirdi. Hayır, *ogönüllülük*, çiftleşme davranışını gözlemlemeye yardımcı olarak, bu iğrenç yaratıkların yaşayacakları ve gelişecekleri bir yere sahip olmalarını sağlıyor. Ve neredeyse hiç para için. Dürüst olmak gerekirse, büyükanne ve büyükbabasını o tozlu Marbella yolundan sürmeseydim, sanırım torunlarının hayatıyla ne yaptığını duyunca kendileri yapacaklardı.

Kısa sürede ortaya çıktı ki, ortaya koyduğum iş,

Andrew'a yaklaşmak isteseydim Artemis'in arkadaşlığı hiçbir
şey ifade etmezdi. Aslında, aktif olarak olacağından
şüpheleniyordum
bana karşı say O zaman yaptığım sıradan sorgulamalardan

Artemis Karargahında çalıştım (kesinlikle küçük rolüm göz önüne alındığında iç karartıcı bir şekilde çok az kişi), görünüşe göre kuzenim birkaç yıl önce ailesinden kopmuş, yıldan yıla ailesiyle zar zor konuşuyordu. Alanis Morissette tanımına göre (zaten ironinin ne olduğunu kim gerçekten anlıyor?), Artemis'in yakın çevresine sızmak için bu kadar uzun süre uğraşmış olmam ve kuzenimin de aynı kararlılıkla kaçması gerçekten ironik.

Ama farklı bir hayat sürmeye yönelik bariz niyetine rağmen, o yine de onlardan biriydi. İğrenç kurbağaların Doğu Londra'yı nezhileştirmesine yardım etmekten sıkılırsa, yine de kollarını açarak karşılanması muhtemeldi - ki bu, kabul edelim, muhtemel görünüyordu. Ve en önemlisi, ailenin geri kalanı öldüğünde hala potansiyel bir yararlanıcı (ve bildiğiniz gibi, o günü faydalı bir şekilde hızlandırıyordum). Ben de yapmam gerekeni yaptım. Kurbağaları araştırdım, iğrenç bir rüzgarlık aldım ve Walthamstow bataklık projesinde gönüllü bir programa katıldım.

Bir Pazar gecesi geç saatlerde Kanal 5'te 'gerçek bir hikayeye dayanan' filmlerden birini izlemiştim. Tepelerde keçi besleyerek basit bir hayat yaşamak için her şeyi bir araya toplayan, yükseklerde uçan bir şehirli kadın hakkındaydı. Tasarımcı çantalarından ve (burada erkek yönetmenin gözü ağır bastığı belliydi) yavan hayatından vazgeçti. Topraktaki, doğadaki saflığı toprağa geri dönmekte gördü. Parlaktı ve başrol oyuncusu tertemiz bir tulum giymişti ve güneş parlıyordu - ve kısa bir süre için ben baştan çıkarıldım (baskı yapan ailemi hatırlamadan önce imha hedefleri). Belirsiz noktam, Walthamstow bataklığı projesi asla uzaktan kumandalı hiçbir şeye ortam olmayacak. benzer. Kimse doğanın bu özel bölümünden ilham verici bir hikayeyle uzaklaşmıyor. Hayattaki en büyük aşkın kutsal kurbağa bölgesini kirletmemek için saç filesi ve lastik eldiven takarken kendinizi sevmek olduğunu kimse asla öğrenemeyecek.

Gönüllü kabulü yapışkan bir 1 Mayıs'ta gerçekleşti. ve King's Cross'tan trenle seyahat ettim, şeffaf camlı gözlükler, rahat ayakkabılar, bir parka ve bir kova şapka giydim. hissettim tamamen görünmez, bu aynı zamanda hem rahatsız edici hem de ilginçti. Kimse bana bakmadı, kimse benim yolumda

gölümsemedi. Yanımnda paketlenmiş bir ögle yemeği bile
getirdim, her zaman sekiz yaşından büyük bir kişide bir uyarı
işareti olduğunu düşündüğüm bir şey

yaşında. Google Haritalar'a göre, bataklıklar tanıdık bir kafenin yakınında değildi ve hem vahşi hem de uzaktan herhangi bir şey tarafından çapraz kontamine olmuş olabilecek yiyecekleri riske atmayacaktım. *Ve* Bölge 4'te.

Ziyaretçi merkezi kasvetli bir olaydı. Bu açıklama zaten görkemli - parlak bir şekilde aydınlatılmış bir kompleksi hayal etmeyin.

dostça işaretler veya çalışan bir tuvalet. Bu, oluklu demir çatılı bir kulübeydi ve içinde karalanmış resimli çocuksu posterler vardı.

yabani otlar ve ara sıra soyut kuş. Bataklık projesini yürüten Roger, ikimizi karşılamak için oradaydı.

kim ortaya çıktı? Bir başkasının, öldürme saiki olmaksızın kendi isteğiyle bir bataklıkta işe gelmesi beni biraz şaşırttı. Ama burada biri vardı. Roger ve bana Lucy'nin BT'de çalışan ancak her zaman doğada daha fazla zaman geçirmeyi arzulayan 30 yaşında bir kadın olduğunu söyledi. O görünüşü vardı

düzenli olarak D vitaminine maruz kalmayan, solgun ve yüzü çizilmiş biri. Yüz ifademi tarafsız tutmaya çalıştım, Roger'ın gözlerinin parladığını ve başını salladığını gördüm. her sözüne coşkuyla katılıyordu.

"Doğru yere geldiniz Lucy!" dedi. "Bir UNESCO dünya mirası alanı olmayabiliriz ama her zaman bu bataklıkların dünyanın gerçek sekizinci harikası olduğunu söylemek isterim!" Gülerken gözleri etrafını saran kırıksık deride kayboldu. Bu sözü birine günde en az bir kez söylediğini ve benim de ondan kurtulmamı yürekten isteyen bir karısı olup olmadığını merak ettiğini hayal ettim.

Kagoule'm mükemmeldi. Lucy benzer bir tane giymişti ve Roger bunu bir adım öteye götürmüş gibiydi ve benim ancak su geçirmez bir tulum olarak tanımlayabileceğim bir şey giymişti. Roger resepsiyon masasına yaslanıp görevlerimizi anlatırken bir termos çay ikram edildi.

Korumanın heyecan verici dünyasına gireceğimize dair tekrarlanan güvenceler olsa da, görevlerimiz gerçekten sadece yabani otları temizlemekten ibaret görünüyordu. Roger'a göre bu, dünyanın hassas ekolojik dengesini korumak için çok önemliydi.

alan. Resepsiyondan, toplamda sadece yirmi beş dakikamızı alan bir bataklık turuna çıkarıldık. Belki bataklık tekil daha uygun olabilirdi.

Büyük güzelliğin yolunda çok az şey olan üzücü bir ilişkiydi. Kimsesiz bir balıkçıl biraz uzakta durdu ve bir sürü sinek vızıldadı sazlıkların etrafında, ama bunun dışında, vahşi yaşamla şarkı söylemiyordu. Ayrıca ziyaretçilerle tam olarak ilgilenmiyordu. birinde
Bu noktada, Roger yerel eğlence merkezi ve finansmanın ne kadar ağır olduğu hakkında bir şeyler mırıldandı ve yüzü karardı.
Bir eğlence merkezinin düşmanınız olduğunu hayal edin.

Lucy, ağ oluşturma ve kompostlama hakkında ayrıntılı sorular sorarak, tümevarımla gerçekten ilgileniyor gibiydi. Andrew olabilecek bir adam ararken sessiz kaldım, başımı salladım. Onu daha genç bir aşamada gösteren birkaç fotoğraftan, kum rengi saçları ve sinir bozucu derecede simetrik dişleri olan uzun boylu, zayıf bir adamdı. Orta derecede yakışıklı, bir bara ikinci kez bakabilir, yeterince standart Londra seviyesinde yakışıklı. Ama Roger ve yaşlı bir kadın dışında,
Bana biraz Alan Bennett'in minibüsteki yaşlı hanımını bazı tanımlanamayan bitkileri söktüğünü hatırlattı, kimse yoktu. etrafında.

İlginç bir şekilde, Roger o gün pratik bir şey yapmamıza izin vermedi, bize işin çok hassas olduğunu söyledi ve bunun yerine kulübede sağlık ve güvenlik gerekliliklerini gözden geçirmek için bir saat geçirmemiz konusunda ısrar etti. Bu, esas olarak göletler hakkında tekrarlanan uyarılardan oluşuyordu;
su birikintileri, diye düşünmüştüm, ama Roger bize sert bir şekilde onların hayal edebileceğimizden çok daha derin olduklarını, boyutlarının sazlarla gizlendiğini söyledi. Yanlarında çalışırken çok dikkatli olmalıyız çünkü bir yanlış adım sorun anlamına gelebilir. Lucy bile pek iyi görünmüyordu.
buna ikna oldu.

Tanıtma sona erdiğinde, Roger saygıyla durdu ve konuşmadan önce izin istiyormuş gibi gökyüzüne baktı. "Ve şimdi beklediğinizden eminim," diye sırtıttı.
"KURBAĞALAR."

"Var," dedi Roger gülümseyerek, "yalnızca iki yerli
Bu ülkedeki kurbağa türleri – ortak kurbağa ve havuz kurbaçası. Genellikle sığ sularda ve bahçelerde bulunurlar.

Ama burada daha egzotik bir müşterimiz var. Ah evet,
Bataklık Kurbağamız var.”

Lucy'nin usulüne uygun olarak verdiği onay ve devam etti.
'Bataklık

kurbağa özel bir tür adamdır. Edward Percy Smith adlı bir adam, 1935'te on iki tanesini Macaristan'dan geri getirdi ve usulüne uygun olarak bahçesinin sınırlarından kaçtı ve çoğaldılar. Kurbağaların Britanya Adalarını kolonileştirmek için bir tür büyük planı varmış gibi, "Akıllı böcekler," diye başını salladı.

Ana göletin kıyısına yönlendirildik ve sessiz kalmamız istendi. Roger on altı ağırlığında olmalı en azından taş, ama yine de deneyimli bir kedi hırsızının becerisiyle hareket etti.

"Onları korkutmamalıyım," dedi ağzıyla. sahne. Orada dururken, bunun Andrew'u bulmak için gerçekten en iyi yaklaşım olup olmadığını merak ettim. Roger'la sessizce bu yaratıkları, çamuru beklerken geçirilen hafta sonlarını tasavvur ettim. botlarıma sızıyor, kemiklerimi donduran yağmur ve hissettim biraz mağlup. Ama daha iyi bir seçeneğim yoktu. Andrew, listemdeki bir sonraki kişiydi ve bir planım olduğunda sapmayı sevmem, bu her şeyi alt üst eder.

Yaklaşık on beş dakikalık garip bir sessizlikten sonra, Roger gözcülük için etrafta dolanırken ve Lucy, vücudu beklentiyle neredeyse uğuldayarak hareketsiz dururken, bir hareket oldu. Yaşlı adam elini bize doğru salladı ve parmağını içeri doğru bükte. emretmek. Söz verilen hayvana bir göz atmak için kendimizi zorlayarak sazların arasından parmak uçlarımıza basarak geçtik. Açıklamadan, neşeli bir terkedişle zıplayan, ısıltılı bir cilde sahip, çok renkli dev bir şey göreceğimizi yarı yarıya hayal ettim. Bunun yerine, sırtındaki birkaç açık yeşil çizgiden oluşan tek süsleme olan küçük, çamur yeşili bir benek görmek için aşağı baktık. Şimdiye kadar gördüğüm en abartılan şeydi ve Jimmy'nin annesi Sophie bir keresinde bize izletmişti. *Hayat Güzeldir*.

Kurbağa yaklaştığımız anda sazlıklara geri kaçtı (bir kurbağa kaçabilir mi?) ve Roger, sanki ona oklarla mızrak saplamaya çalışmışız gibi derin bir hayal kırıklığıyla bize baktı.

'Ah, pekala, henüz yolları öğrenmedin. Gelecek hafta bir çiftleşme görebilirsiniz! Tam zamanı. Basit görünüşlü bir kurbağanın huylarını asla öğrenmemeye karar vererek, Roger ve Lucy'yi eşyalarımı toplamaları için ziyaretçi merkezine

kadar takip ettim. Ayrılırken, personelin ve gönüllülerin fotoğraflarının iğnelenmiş, Comic Sans'ta yazılmış notların olduğu bir duyuru panosu gördüm.

kimin kim olduğunu açıklıyor. Roger ya da Lucy'nin ne düşündüğü umrumda değil, kestirmeden gittim. Ve işte oradaydı. Gözlerimin fotoğraflarda gördüğüm temiz hatlı prensi araması bir dakikamı aldı. Ama bu fotoğrafta atkuyruğu vardı ve...

kabuktan yapılmış küpe. Camden Market bile artık böyle hippie tatları satmıyor. Böyle bir yaşam seçimi yapması için Andrew'un başına ne korkunç bir şey gelmişti? Yine de diğer tarafta bir kulak tüneli ve bir yılın boş bırakıldığını ve kararlı bir şekilde boşa harcandığını gösteren tahta bir kolye ile kararını iki katına çıkarmıştı.

Fotoğrafa muhtemelen olduğundan daha uzun süre baktım. Roger'a meslektaşları hakkında gelişigüzel bir şekilde soru sormaya çalışmadan önce kabul edilebilir.

"Linda var, dışarıda yabani otları temizlerken görmüş olabilirsin." Sesini alçalttı, "O yalnız, zavallı aşkım, bunama hastası kocasına bakıyor."

Bir kurbağanın yaşam alanını ayıklamanın tercih edilebilir olup olmadığını merak ettim ve muhtemelen öyle olduğu sonucuna vardım. Eskiden hayal ettiğin adamın tuvalete gitmesine yardım etmektense.

"Sonra Phyllis var - biz ona Phil diyoruz. Biraz savaş baltası ama okul ziyaretçileriyle arası çok iyi. Ve sonra genç Andrew var. Yaban hayatı hakkında araştırma yapar ve koruma konusunda çok bilgilidir. Ona sahip olduğumuz için şanslıyız -

Brighton'da ekoloji bölümünden mezun oldu ve gelecek yıl Avustralya'da belgelenmemiş türleri tespit etmek için burs aldı. Orada zaten bilinen 240 türü var,' dedi özlemle.

"O buralarda mı?" diye sordum gelişigüzel bir şekilde.

"Bugün değil - genel popülasyondaki mantarlar üzerine bir seminerde." Korkmuş görünmüş olmalıyım çünkü hemen, "KURBAĞALAR'da!" diye ekledi ve gürültülü bir şekilde güldü.

Nihayet duruşma gününden salıverildim, nişanlanmak için yalvararak ve acele etmem gerektiğini söyleyerek eşyalarımı topladım. ben ... idim

Lucy'nin benimle geri dönmek isteyeceğinden endişeleniyor ve yeni bir hobi için çıtayı bu kadar düşük tutmuş biriyle trende kırk beş dakika boyunca günün olaylarını gözden geçirme

fkrinden korkuyordum. Ama garip bir şekilde oyalandı ve
Roger,

heyecanlandı, ona bir fincan daha çay ikram etti ve sordu Newts hakkında bildikleri. Bunun Roger'ın sohbet hattı fikri olmadığını umdum ve kaçtım.

Demek o kadardı. Her cumartesi, Roger'ın küçük sıkıcı krallığında hizmet etmek için yola çıktım. Her cumartesi çektim yabancı otları temizledi, yolları temizledi ve ben el işi yaparken Lucy'nin kurbağa bakımı konusunda Roger'la yakın işbirliği içinde çalıştığı için hakarete uğramamaya çalıştı. Kafaları birbirine yakın, duyardım asla bilemeyeceğim bir şey için kurbağaları nasıl yakalayıp işaretleyeceğini ona gösterirken ağzından bir kaç kelime çıktı ve ara sıra kahkahalar attı. Ben sahibim bataklık kurbağasının hiçbir şekilde özel olmadığını öğrendiğinden beri, tehlikede veya değerli. Roger'ın şefkatli bakımına ihtiyaç duyan hiçbir amfibi yoktu, bataklık dünyasının bu melezleri, şüpheli bir şekilde Hush Puppies'e benzeyen bir şey giyen 50 yaşındaki bir adamın dikkatli gözü olmasaydı gayet iyi olurdu.

Beni bu hayvanların bazılarının beynini kasıtlı olarak kullanmaktan ve merkezden sonsuza dek ayrılmaktan alıkoyan tek şey Andrew'du. İlk uygun vardiyamda, onu hemen gözetledim, göletlere giden yolu temizlerken, müzik eşliğinde mırıldanarak (hangi türü öğrenmedim, çünkü onun muazzam kulaklıklar engelledi, ama sanırım UB40 gibi bir şeydi). Kaçınılmaz tanışmayı bekledim ve eminim yeter, teneffüste Roger onu bizimle buluşması için getirdi. Selamlaştık ve Lucy işin ne kadar ilginç olduğundan söz edip durdukça onu içime çektim. Neredeyse omuzlarına kadar gelen uzun saçlar bakımsız ve dağınıktı. Haki bir pantolon ve eski bir gri yelek giymişti ve tırnakları kir ve pislikle kaplı. Ama geniş ve formdaydı, kasları gösterişli bir spor salonunda değil, açıkça el emeği ile yapılmıştı. Temizlenmiş olsaydı, kuzenimin Artemis ailesine nasıl uyduğunu kolayca görebilirdim. Yüzü nazıktı, ama gözleri babaminkilerle aynı gri beneklere sahipti ve yana döndüğünde, profilinin babamla aynı olduğunu gördüm. Jeremy. Aynı kibir var mıydı? Söylemesi zor.

Ona Roger ve Lucy'ye anlattığım belirsiz hikayenin aynısını anlattım. Kuzey Londra'da bir emlakçı olan Lara'ydım, uzun

sürelî erkek arkadaşımđan yeni ayrılmıştım, yeni bir meydan okuma arıyordum ve koruma ve yeniden vahşileştirme konusunda büyülenmişim.

üniversiteden beri Kendime kasıtlı olarak annesinin adını vermişim.

cesaretini kırıp kırmadığına bakın ama gözünü kırpmadı. Bunun yerine hevesle başını salladı ve üniversitede bu özel ilgiyi geliştirmeye de geldiğini söyledi. En azından iyi bir başlangıç için.

O ilk gün, Andrew kaymış bir çiti tamir etmekle meşgulken, tuhaf Lucy ve Roger çifti kurbağalarla meşguldü ve ben ziyaretçi merkezini temizledim. Henüz bir ziyaretçi görmediğimi not etmeliyim, ama Roger Pazartesi günü bir okul gezisi beklentisiyle doluydu. "Gençlerimizin tam da ihtiyacı olan şey - harika açık hava - bu eğlence merkezi angaryalarından hiçbiri."

Andrew'un çaba harcamadan çiti yeniden inşa etmesini, işine dalmasını izledim. Büyükbabasına bu kadar benzemeseydi, yanlış kişiyi yakaladığıma ikna olurdum. Bu adam tasasız, basit ve çalışkandı. İD 1963'ten beri Artemis ailesinde hiç kimsenin bir günlük fiziksel iş yapmadığına bahse girerim, eğer diğer insanların istediklerini elde etmek için üzerine basmayı ağır iş olarak saymazsanız.

Onunla konuşmak için bir sebep bulmalıydım ve sorarken Ufacık mutfağı nasıl düzgün bir şekilde temizleyeceğime dair tavsiye gerçekten onu kesmeyecekti, herkesin öğle yemeği için durmasını bekledim ve sandviçlerimi oturduğu yere götürdüm, gözler kapalı, bahar güneşini içinize çekiyor.

"Dışarıda çalışmak çok güzel," diye cesaret ettim, "bir ofiste sadece kar peşinde koşmaktan ve alaycı bir şekilde müşterileri kandırmaktan o kadar yoruldum ki." İnsanlar çoğu zaman kendi fikirlerine ayna tutmanızı isterler. Bu özellikle erkekler için geçerlidir ve Andrew kendini uyanık bir eko-savaşçı olarak sunmuş olabilir ama o bağışık değildi.

"Tanrım, bu çok DOĞRU," dedi bana dönerek ve gülümseyen. 'Burası benim sığınağım. Sırf büyük şirketler emeklerinden daha fazla kazanabilsin diye, toplum olarak her şeye sahip olanlar tarafından imkansız kazançların peşinden koşmamız için kandırılmamıza katlanamıyorum.

Tamam, bu düşündüğümden daha kolay olacaktı. Kapitalizm ve imparatorluğun kötülükleri hakkında on beş dakikalık sohbetten sonra ona biraz 'benim' ailem Latimer'lerden bahsettim. İle ilgili

Tabii ki onların gerçek isimlerini kullanmadım ya da Sophie ile John'un benim gerçek ebeveynlerim olmadığını açıklamadım ama ona bunu söyleyerek bunu savuşturdum. İklim değişikliğine karşı yürüyen ve İşçi Partisi'ne oy veren liberal ailem hakkında, kendi akrabaları hakkında açılmasını sağlayabilir.

"Sanırım senin ailen de aynı büyümüş mü?" dedim, Waitrose zeytinliklerine yerken. Vücudu biraz kıpırdandı ve serçe parmağıyla boynunu kaşıdı.

Hayır, aslında. Tüm bu şeyleri kendi başıma çözdüm. Ailem ideolojik yön konusunda bana pek bir şey bahsetmedi. Eğlenmekle, para kazanmakla çok meşgul - iyi, para harcamak, sanırım. en iyi özele sahiptim eğitim, sevimli dadılar, iyi bir ev ve sanırım bir süre o yolda sürüklendim - 16 yaşında bir servet fonunda staj yaptım, ailemin sahip olduğu tüm güzel şeylerin tadını çıkardım. Ama üniversite beni değiştirdi - ilk kez uygun eşitsizliği görmemi sağladı zaman. İnsanlar Brighton'ın zengin olduğunu düşünüyor, biliyor musun? Ama cepleri gerçekten çok zayıf ve diğer öğrenciler... eh, onlar hepsi o kadar meşguldü ve gerçek dünyayla bağlantılıydı, biliyor musunuz? Kendimden utanmama neden oldu, biliyor musun?"

Hayırsever bir şekilde, sabit 'bilirsin' ifadesinin gergin bir tik olduğunu varsaydım ve onların ötesini görmeye çalıştım.

"Aferin sana," dedim ve kolunu sıktım. "Gözlerini gerçekten açmak cesaret ister." Pekala, sıradan insanlar gibi yaşamaktan bıktığınızda güvenebileceğiniz milyonlarca sterlinlik bir güven fonu varsa pek sayılmaz, ama o bunu takdir etmiş görünüyordu, az önce dokunduğum yeri dalgınlıkla ovuşturuyordu.

O andan itibaren işin içindeydim. İşten sonra bir içki önermek için birkaç hafta daha ot ayıklaması gerekti, ama o istekliydi. Ne yazık ki Lucy de öyleydi. Ve daha da kötüsü, Roger. Sanırım merkeze yakın kasvetli bir barda kaldık. yakın geçmişte bir noktada bir döner kavşağın etrafını sarmasaydı güzel olabilirdi (ve dürüst olalım, eğer müşteri tamamen farklı olsaydı ve şarap listesi Avustralya'dan gelen

ılık bir chardonnay'den fazlasını sunsaydı). Konuşma esas olarak kurbağaları sıkmele ilgiliydi ve Andrew bize kendi özel koleksiyonundan bahsetmeye hevesliydi.

Roger gözlerini devirdi. "Bu adam yerel olanların yeterince ilginç olmadığını düşünüyor, değil mi ahbap?" her zaman arıyor

biraz daha egzotik bir şey." Sanki yabancı bir kurbağa tehlikeliymiş gibi söyledi ve Andrew'u bataklıklarda bulunan düzgün çalışan türlerden uzaklaştırdı. Roger kesinlikle AB'den ayrılma yönünde oy kullandı. İlgilenmiş gibi yaptım ve cesaretlendirdim

kuzeni daha fazlasını söylemek için konuşurken Roger, Lucy'ye döndü ve onu üst toprak konusunda meşgul etmeye çalıştı. Andrew sesini alçalttı ve başını hafifçe bana doğru eğdi.

"Merkez güzel bir yer ve Roger iyi niyetli. Ama o haklı, ben *bendediği* gibi daha "egzotik" olanlarla ilgileniyor. Kulağa çılgınca gelebilir..." Ben ona ilgiyle bakarken sustu, "ama depresyon için kurbağaların neler yapabileceğini araştırıyordum. Kambo'yu duydun mu?"

Hayır, Andrew, elbette yapmadım. Normal insanlar kurbağaları ve depresyonu düşünmezler. Normal insanlar günlerini bölünmüş yoldaki pis bataklıklarda geçirmezler. hiç gelmeyen ziyaretçileri beklemek. Ama sonra, normal insanlar tüm ailelerini yok etmeye çalışmaz, bu yüzden gerçekten daha az yargılamayı ve daha çok dinlemeyi öğrenmeliyim. Gözlerimi kocaman açtım.

"Bu bir tür kurbağanın salgısı ve depresyon ve bağımlılığı iyileştirmeye nasıl yardımcı olduğuna dair bir ton araştırma var. Hepimiz büyük ilaçların bize dayattığı batı tıbbına o kadar bağımlıyız ki, ama doğanın bize sunduğu şey o kadar netleşiyor ki.

insan mücadelelerimizi ele almanın daha iyi yolları. Kambo, adamım...' duraksadı. "Pek çok insan üzerinde mucizeler yarattı." Dinlemediğinden emin olmak için Roger'a baktı ve bana döndü. "İşte bu yüzden evde bu kurbağalar var. Dozu mükemmelleştirmeye çalışıyorum. Çok fazla ve kontrolsüz bir şekilde kusarsınız.

Bu zor bir süreç. Ve arzımı artırmak ve daha fazla insana yardım edebilmek için onları yetiştiriyorum.'

Şimdiye kadar sahte ilgi göstermeme gerek yoktu. Andrew'un kendini kurbağa suyuyla uyuşturarak izlemesi ne tuhaf bir yol. Sorunlarını daha az çılgın bir şekilde ele almak için uygun bir Harley Street terapisti mutlaka olmalı? Öte yandan, zengin çocuklar her zaman kendi yollarını çizmeye

alıştılar, zor işmiş gibi görünen dürtü ve konfor eksikliği nedeniyle engellendiler.

gereksiz. Bazıları kulüp destekçisi olur. Bazı ot içen sanatçılar. Neden bir kurbağa satıcısı olmasın?

Onu soru bombardımanına tuttum ve cesur olduğunu düşündüğümü söyledim. Depresyonla kendi kişisel mücadelemi açtığımı ve onun önünde kendimi savunmasız bıraktığımı söylemekten utanmıyorum. Her şeyin saçma olması ve derin bir üzüntü yaşamak için çok iyi bir nedenim olmasına rağmen, onu değiştirecek kadar şanslı olmam önemli değildi. Erkekler savunmasız kadınlardan hoşlanır. Yüzeysel bir güvene rağmen yardıma ihtiyacımız olabileceğini hissetmekten hoşlanıyorlar.

Bardan ayrıldığımızda, onu çözmüş gibi hissettim. Yine de istasyona doğru yürürken omuzlarım gergindi ve ellerim yumruk olmuştu. İyi bir adamdı, diye düşündüm, ama oldukça bilgisizdi. Onu düşündüğümde, onu babasının ya da büyükbabasının bir görüntüsü olarak hayal ettiğimde yaptığım gibi, asidin boğazımda yandığını hissetmedim. Ve bu duygu, kulaklarımda sanki alevler içindeymiş gibi hissettiren, sürekli alevlenen öfke, Jeremy'yi ve onu öldürmeyi kolaylaştıran da buydu.

Kathleen. Onu eğlenceli yapan da buydu. Daha sonra haftalarca nefes borumda o aşındırıcı hissi hissetmedim. Asidi çağıramazsam bu yeni meydan okumadan nasıl zevk alırdım?

Bir sonraki vardiyada, numaraları değiş tokuş ettik (kullanılabilir bir telefonun tehlikelerinden biri, kendi numaranızı asla ezbere bilmemektir) ve hafta boyunca, diğerinin hoşlanacağını düşündüğümüz araştırma makalelerinin bağlantılarını içeren mesajlarla birbirimize mesaj atardık. Önerdiği hiçbir şeyi okumadım ama tepki vermek kolaydı sonucu hızlı bir şekilde gözden geçirerek uygun şekilde. Tanrı, kimsenin okumayacağı, ancak yardımcı bir şekilde her şeyi iki dakikada özetleyen bir dipnot yazacağı akıl almaz bir anket yaparak yıllarını harcayan bu anlamsız akademisyenleri korusun. Manifatura flört ediyormuş gibi gelebilir, ama neyse ki Andrew'un amfibilere ve halüsinojenlere olan niş ilgisini tatmin etmeye istekli birinden gerçekten hoşlandığını düşünüyorum.

Alternatif, oldukça basit bir yakala ve öldür olmasını umduğum şeye korkunç bir boyut eklerdi.

Dört hafta sonra sıkı arkadaş olduk. Nerede yaşadığını

biliyordum (Tottenham, diğ er dört adamla aynı evde
yaşıyordu, hepsi doktora yapıyor), en sevdiği roman neydi
(tarafından bir şey)

William Boyd, ama unuttum) ve katı bir vegan olduğunu. Cumartesi günü işten sonra kasvetli bir bara gitmeye başladık, burada oldukça sarhoş olurduk ve o beni azarlayana kadar Roger hakkında şakalar yapardım. Artık onu nasıl öldüreceğimi biliyordum. Tıpkı büyükanne ve büyükbabamda olduğu gibi, planın şekli belirsizdi ve başarısız olma potansiyeli vardı, ancak ilk baskınımdan sonra kendime güveniyordum ve Andrew bir hataya güveniyordu. Bir cumartesi bardan sonra merkeze geri dönmeyi ve yanımızda bir şişe şarap getirmeyi düşündüm. Ilık bir geceydi ve yıldızlar sönmüştü, bu dumanla kaplı şehirde ender rastlanan bir durumdu. Biraz gergin olsa da oyun oynuyordu.

"Roger çıldırır," diye güldü, "ama sanırım bir zararı olmaz." Çok övülen radikal inançlarına rağmen, kuzenim pek kural çiğneyen biri değil. Sanırım on dört yıllık özel eğitimin iyi yaptığı da bu. Ebeveynler öksürmez çocuklarının İngiliz toplumunun söylenmemiş kurallarını isteyerek çiğnemesi umuduyla 250 bin sterline yakın.

Bataklık merkezindeki güvenlik... hiçbir şeydi. Güvenlik yoktu. Güvenlik kamerası yok (ne çalacaksın? Birkaç minnows?), Dikenli tel yok. Andrew anahtarını kullandı ve içeri girdik. Ana gölete indik ve Roger'ın kurbağaları daha rahat gözlemleyebilmesi için döşemenin döşediği küçük bir bölümüne oturduk. Şarabı açıp şişeden bir yudum aldım. Bunu aramızda geçirirken, kafamda dönüp duran konuyu açtım.

Kurbağa ilacını deneyebilir miyim, Andrew? Bunun hakkında o kadar çok konuştun ki, kaçırmak için kendimi tekmeleyeceğim bir macera gibi geliyor.' Bir sessizlik oldu ve sonra onun nefes aldığını ve ardından hızlı bir şekilde nefes verdiğini duydum.

"Sanmıyorum Lara. Henüz uzman değilim ve hala dozu mükemmelleştirmeye çalışıyorum. Geçen hafta çok fazla aldım ve on beş dakika boyunca soğuktan bayıldım. Çok belirsiz - seni kobay olarak kullanmak istemiyorum.'

Başımı salladım ve güven verici sesler çıkardım. Kesinlikle anlıyorum. Sana hiçbir şekilde baskı yapmak istemiyorum. Panik ataklarıma küçük bir şekilde yardımcı olabileceğini düşündüm.

...' Onun İngilizce yerleşik beceriksizliğinden

yararlanmayı umarak sustum. Tekrar içini çekti.

Panik atak geçirdiğini bilmiyordum. ben de öyleyim, o zamandan beri küçük bir çocuktuk. Anneme nefes alamadığımı söyledim. Ama düzgün anlatamadım. Son zamanlarda intikamla geri döndüler.” Bana anlayışla baktı ve beceriksizce baş parmağımı ovuşturdu.

"Ne oldu?" diye sordum ona uygun bir endişeyle bakarak. Erkekler yoğun bir şekilde bakılmaktan hoşlanır, buldum. Onlara, söylediklerine gerçekten kapıldığınızı gösterir.

"Büyükannem ve büyükbabam bir kaza geçirdi..." Aşağıya baktı ve elimi indirdi. İtmedim, bunun yerine şarabı tekrar alıp parmaklarımı gölete daldırdım.

Hey, bu su ne kadar derin? Roger her zaman sanki Loch Ness Canavarı burada saklanıyormuş gibi davranır.'

Güldü ve saçını yüzünden iterek korkunç deniz kabuğu küpesini tıngırdattı. Gerginlik dağıldı. Burası onun hayatı. Buradaki her şeyin belki de olduğundan daha büyük ve daha cesur olduğunu hayal etmeyi seviyor. Havuzların hepsi güzel sığ, gerçi bu sefer ben içinden geçtim ve ortasının ne kadar derin olduğuna takıldım - muhtemelen seninkine bağlı bel. Ve Roger'ın seni yakalamasına izin vermek istemezsin - kurbağaları düşün Lara," dedi sahte bir hiddet tonuyla. Şişeyi bitirdik ve bir taksi çağırırsam iyi olur dedim. Andrew kalkmama yardım etti

- Düşündüğümünden daha sarhoştum - ve kıkırdarak ve birbirimizi susturarak ön kapıya geri döndük. Onu eve bırakmayı teklif ettim, ama o hava almak istediğini söyledi ve kendimi bir Toyota Prius'a attım, arabada bir adam araba dinliyordu.

akustik şov melodilerinin garip karışıklığı. Dairemin önüne çıkmadan birkaç dakika önce cebimde telefonumun çaldığını duydum. Beceriksizce ekranın kilidini açtım ve aşağı baktım.

Tamam hadi yapalım. Gelecek cumartesi, işten sonra. Sen şarabı getir - bence rosé iyi gider. Ama ÇOK GİZLİ. Bunu yaptığımı kimse bilmiyor.

Gideceğimiz yere vardığımızda çalınan 'All that Jazz'ın korkunç yorumuna rağmen gülümsemeyi başardım. Anladım.

Sonraki hafta zor. Cumartesi günü ne olacağını düşünmek dışında uyumak, çalışmak ve herhangi bir şey yapmak bana zor geliyor. 17 yaşımıdayken, Jimmy ve benim Finsbury Park'taki bir gece kulübünde okulun doğum günü partisine davet edildiğimiz bir anı hatırlıyorum. Oh, ihtişam! Evlenmek sahte kimlikler düzenlemek ve ne giyeceğimiz konusunda birbirimize danışmak için haftalar harcadık. Sophie'ye söylemek için güzel bir yalan bulmuş ve anlamamak için ayrıntılar üzerinde çalışmıştık.

pek çok aptal gencin yaptığı gibi koşuya yakalandı. Bu arada bunların hepsi benim yüzümdendi, Jim devreye girerdi bir an. Korkunç yalancı yüz. Bir önceki Pazartesi günü beklentiyle o kadar heyecanlanmıştık ki uyuyamadım. Benim midem alt üst olur ve adrenalin uzuvlarıma sızardı ve ben de kulübe gidip hayal ettiğimiz geceyi yaşarsak planımızın işe yarayıp yaramayacağı konusunda endişelenip dönüp dururdum. Sefil oldu. Başardık ve sonunda her şey saat gibi gitti ama parti büyük bir hayal kırıklığıydı. ve gece 1'de buz gibi bir sağanakta otobüsü beklerken mahsur kaldık, Jimmy hasta olmamaya çalışıyordu, ben hasta olma ihtimaline karşı yanına yaklaşmamaya çalışıyordum. Tüm bu endişe ve beklenti çok fazla değil. Bu duygu benzer, ancak risk çok daha yüksek ve ben artık gece otobüslerine binmeyi reddediyorum.

Cumartesiye hazırlık, hangi elbiseyi giyeceğimden çok, satın aldığım şarabın vidalı bir şişede olduğundan ve birkaç gizli eldivenim olduğundan emin olmakla ilgili. İkisini de Pazartesi'ye kadar tedarik edeceğim. Sonra beş gün boyunca titreyen ayaklara, birbiriyle yarışan düşüncelere ve uygun olmayan anlarda beynime gülümseyen bir Andrew görüntüsüne katlanıyorum. Dürüst olmak gerekirse, Patrick Bateman'ın anlık suçluluk anları yaşadığını ya da içimi kemiren bir ahlaki ihlal duygusu yaşadığını hatırlamıyorum. Bu planı gerçekten neşeli bir ruhla gerçekleştirmek düşündüğümünden çok daha zor.

Yine de cumartesi geliyor ve normalde yaptığım gibi merkeze giden trene binmek yerine ayaklarımın ritmiyle sınırlarımı yatıştırmayı umarak tüm yolu yürüyorum. Aslında oldukça iyi çalışıyor ve Roger'ın yönlendirdiği gibi erişilebilir tuvalet kapısını boyamaya başlayabilen bir gülümsemeyle geldim.

Andrew geç geldi ve stresli geçen otuz dakika boyunca gelmeyeceğinden endişelendim. Ama işte orada, saçı bağlı

eski bir tişört şeridi ve eski pazenlerden yapılmış gibi şüpheli bir şekilde görünen bir çift patchwork şort giyiyor. Babasının bir terzide hesabı olacaktı.

Jermyn Caddesi, sanırım yüzünü buruşturarak. Ne trajik bir israf. Ona el salladım ama resim yapmayı bırakma. Fazla istekli olmaya gerek yok

özellikle de sonrası için huzursuzsa. Gün geçtikçe, daha sıcak olur. Roger, Lucy ve yaşlı kadın

Bir kocanın yıpranmış sebzesinden kaçan, karşılama merkezinin hemen dışındaki aynı derecede yıpranmış şezlonglara oturuyor ve sanki bir National Trust mülkündeymişiz gibi toprağa koymak için bitkilerin isimlerini çubuklara yazıyor. Güneş için Tanrı'ya şükürler olsun. Yağmur

Bizi kesinlikle içeride tut ve aklımdaki plan çöker.

Bugünkü kadar sıkı çalıştığımı hiç sanmıyorum. İki kat hava koşullarına dayanıklı boya ve iyi bir fırçalama önyükleme için iç duvarlar. Görünüşe göre, kişinin üretkenliğini artırmak için cinayet vaadi gibisi yok. Saat 17:00'de Roger çay demliyor ve hepimiz aletleri yere indirip güvertede içiyoruz. Aslında güzel hissettiriyor. Sanki bir şeyin parçasıymışım gibi. Sıradan ve tamamen anlamsız bir şey ama onu gerçekten hiç yaşamamışsanız bu hiçbir şey değildir. Yolculuğumda buna benzer birkaç an oldu - Tanrı'nın bana bu yoldan çıkıp farklı bir hayata kucak açmamı söyleyip söylemediğini merak ettiğim zamanlar. Ama sonra Tanrı'ya inanmadığımı ve eğer varsa, o zaman bana bu hayatı en baştan verdiğini hatırlıyorum. Ne bilecekti?

Akşam 6'da bara gidiyoruz, Roger ve Lucy peşimizde. Lucy, merkezde olduğumuz süre boyunca gerçekten kendinden çıktı. Biraz gergin tavşan havası gitti.

Bugün bir bandana ve tulum giyiyor, yüzü açık havada çalışmaktan kahverengi. Roger onun için bir baba figürü mü? Tam olarak çözemiyorum. Alternatif göz önüne alındığında, bunu hararetle umuyorum.

Bar oldukça sessiz, sadece birkaç uyumsuz masa ve bir kitapla tek başına birasını yudumlayan genç bir adam, biraz yersiz görünüyor. Bu gerçekten okumak ve düşünmek için geldiğiniz türden bir kuruluş değil. Lucy ve Roger biralarını yudumlarken Andrew ve ben bir şişe ekşimiş beyaz içtik.

Konuşma

stilize En iyi zamanlarda doğal bir grup değil, özellikle

şimdi eve gidip yatmak için çaresiz aşıklar gibi zamanı geri saymıyoruz. İtmek için istekli, başka bir sipariş verdim

şışeleysin ve daha sonraki bir randevum için Hollandalı cesaretine ihtiyacım olduğunu söyleyerek şov yapın. Roger bu duruma çok şaşırdı, bana 'belediyeye ödetmemi' söylüyor ve sohbet konusunda tavsiyeler veriyor. başlangıçlar Bunlardan biri, şaka yapmıyorum, hangi masa oyununun en iyi olduğunu sormak.

"Favorim... ve tartışmalı... Tekel!" Kimse bunun neden tartışmalı olduğunu sormuyor ve onun hayal kırıklığına uğramış bakışı başlı başına bir ödül.

Andrew ayaklarını yere vurmaya başladı ve burada çok uzun süre oyalanırsak geri adım atacağından endişelenmeye başladım. Bu yüzden cesur olmaya karar verdim. Bardağımı bitirirken ayağa kalktım ve parlak bir şekilde gülümsedim.

Peki, bana şans dile. 8.30'da Angel'da olmam gerekiyor, umarım buna değmiştir. Çantamı omzuma atıp zevkle Andrew'un sırtına vurdum. Roger kadehini bana kaldırdı ve Lucy gönülsüzce el salladı. Bardan çıkıp ana yola sapıp merkeze dönüyorum. Ona mesaj atmamaya karar verdim ve dizginleri kendi eline almasına izin verdim. Bunun yerine kaldırırma oturup yanımda getirdiğim bir şişe şaraptan içiyorum.

Açıkça "yardım için ağla" diye bağırان bir kaptan içme eğiliminde değilim, ama kendi şarabımı taşımak zorundayım ayrı ayrı. Andrew için seçtiğim şey artık votka ile zenginleştirilmiş durumda ve benim kafamın rahat olmasına ihtiyacım var. Şimdi neden vidalı şişeye ihtiyacım olduğunu anlıyorsun, güvenilir mantarlarla oynamak yok. Şişenin üçte biri matarama girdi ve kalanını bulabildiğim en iyi ispirotoyla doldurdum. Yarın akşamdan kalma olacağından değil ama ona tüm boya sökücü çeşitlerini vermemek daha saygılı hissettiriyor. Son yemek falan. Görünüşe göre Amerika son öğünleri vermiyor artık değil. Bir adam yüzlerce pound değerinde yemek sipariş etti ve sonra hiçbirini yemeyi reddetti. Gardiyanlar bu bağımsızlık gösterisine o kadar öfkeliydi ki artık kimse o son muameleyi göremiyor. Mahkum arkadaşları onun adına lanet okuyacak ama bu adamın herkesi sonuna kadar kızdırma kararlılığına hayranım.

Yarım bardak olduğunu tahmin ettiğimden sonra, yolda bana doğru gelen bir figür görüyorum. Bazı erkekler o kadar dağınık bir havayla yürürler ki, yeni yürümeye başlayan bir çocuk

tarafından çizilmiş gibi görünürler. Andrew böyle bir adam.
Herhangi bir şüphe varsa,

saç silüeti bana onun olduğunu söylüyor. Hafif sallanma ikinci şişe şarabı bitirdiğini öne sürüyor. Ayağa kalktım ve boşta kalan elimle ona el sallayarak güldüm.

"Beni orada bıraktığın için canın cehenneme," dedi ve omzuma hafifçe vurdu. Roger, belediyenin geri dönüşüm programları hakkında konuşmaya devam etti ve Lucy onu durdurmak için hiçbir şey yapmıyor. öyle görünüyor neredeyse büyüleyici buluyor musun?"

Sırt çantasını düşürür ve anahtarlarını arar. İçeri girdiğimizde çantasını ana masaya bıraktı ve ben de birkaç bardak bulmak için mutfağa gittim. Sonuçta farklı şeyler içeceğimizi görmesine izin veremem. Onları bulduğumda, dışarı çıkmış ve hazırlanmaya başlamıştı. Bir anlık keyifle, vinil eldivenler giyiyor gibi görüldüğünü fark ettim. O zaman bu gece ikimiz de önlem alıyoruz.

Sana bir damlalıktan sıvı vereceğim, tamam mı? Gerçekten bir kurbağayı yalamak isteyeceğini düşünmemiştim." Güldü ama hâlâ endişeli olduğunu görebiliyordum.

"Şimdi bunun için endişelenme - sırala ve sonra bir içki daha içelim." Sonra alırsız,' dedim gülümseyerek, yanında 'Frogtastic!' kabartması olan bir kupayı ona uzatırken. Minnetle alır ve yudumlar. Alışılmadık gücü fark edip etmeyeceğini merak ederek gerildim ama bir yudum daha aldı ve güvertede yanına oturdu.

Kurbağa ezmesini dökerken saha çalışmalarından ve Avustralya'dan sonra gitmek istediği yerlerden bahsediyoruz. Kaybedecek hiçbir şeyim olmadığını anlayarak, ailesinin onu destekleyip desteklemediğini soruyorum. hırslar.

"Konuşmuyoruz," dedi açıkça. Birkaç yıldır yapmıyorum. Onun için en iyisi. Ailem zehirli.' Gerçek bu değil mi diye düşünüyorum ve kolunu ovuşturuyorum.

'Ne oldu?'

'Ah hiç birşey. Her şey. Sadece yanlış insanlara doğdum. Doğduğumda değiştirildiğim ve ailemin gerçek oğlunun bir kumsalda arabayla gittiği konusunda şaka yapardım. Bentley. Kötü insanlar değiller... Eh, annem değil. Aslında çok hoş. Ama benim için sahip oldukları beklentilerin hepsi

para ve amcamın işi etrafında toplandı ve bu sadece korkunç ve gaddardı. Onlara aile için çalışmayacağımı söyledikten sonra bir süre görüşmeye devam ettim ama bu çok zorlaştı. Aptalca bir karar verdiğimi ve şımarık bir çocuk gibi davrandığımı söyleyerek ısrar edeceklerdi. Bir yudum daha şarap içti. Herkes kupadan şarap içmeli. Gerçekten aşırıya kaçmanızı sağlıyor.

Andrew rahatlarırken bana açılıyor. ben onunkini doldururken votkalı şarap, ağabeyinin kıskançlığıyla babasının nasıl tükendiğini, annesinin nasıl olduğunu anlatıyor. duygusal olarak ihmal edilmiş ve kız kardeşi dokuz aylıkken ölmüştü, bu da ona her zaman ikisi için yaşaması gerektiğini hissettiriyordu. Sessiz ama destekleyici arkadaşı oynuyorum ve içimden evrene yalnızca biriyle uğraşmak zorunda olduğum için teşekkür ediyorum. kuzen. Şimdiye kadar içme suyuna geçtim ama Andrew o kadar sarhoş ki asla fark etmeyecek. En derin ve en karmaşık düşünceleri konusunda bana güvenebileceğini düşünerek günah çıkarma moduna çok girmiş durumda. Terapistler her kuruşunu kazanıyor. Onu aceleye getirmek istemiyorum ama aile sohbeti bana pek yardımcı olacak kadar ayrıntılı değil ve sorduğum her türlü anlamlı soru cevaplanıyor. geveleyerek ve belirsiz cevaplar. İşlevini yerine getiremeyecek kadar sarhoş olmadan ve benim bir hafta daha beklemem gerekmeden önce, kurbağa sümük zamanı. Roger'la bir bar akşamına daha katlanamam.

Neyse ki, ona dayatılan özel okul nezaketi alkolle kaybolmuş gibi görünmüyor ve Andrew'a orijinal planı hatırlattığımda tamamen işe koyuluyor. güverte. Önceden hazırlanmış damlalıklar çıkarıldı ve Andrew, serumun vücuda daha kolay girmesini sağlamak için cildimde küçük bir yanık yapması gerektiğini açıklıyor.

'Nerede işaretlenmek istiyorsun?' diye soruyor. "Çoğu insan kolayca örtebileceği bir yer seçer." Vücudumdaki bir izi örtmeyi veya açıklamayı hatırlamak zorunda kalmamak için yürüyerek karar verdim. Spor ayakkabımı çıkardım ve çoraplarımı kıvrıp ayakkabımın içine koydum. Eşyalarımın hiçbirinin ortalıkta olmadığından emin olmak için güverteyi taradım. Bitirdikten sonra oyalanmak için fazla zamanım olmayacak. Bitirdikten sonra. Roze şişesi boş, ve mutfığa geri götürmek için kupayı yan cebe tikiştirerek çantamın yanına koydum.

Bunu benimle yapmak zorundasın, Andrew, diye hatırlattım ona. "Tek başıma gidemeyecek kadar korkağım." Aynı anda yapın. Birlikte atlarız." Parmağını yüzüme doğru salladı ve tek başına bir rasta buklesini kulağının arkasına iterek gülümsedi.

"Merak etme Lara, ben alıştım. Yolculuk boyunca sana rehberlik edeceğim. Seyahat. Fiziksel A noktasından fiziksel B noktasına gitmediğiniz sürece bu bir yolculuk sayılmaz. Bir bakıma öyle olduğunu tahmin ediyorum.

Kolunda, şüpheli bir şekilde rüya yakalayıcı gibi görünen bir dövmenin altında bir nokta kullanmayı seçiyor. Sanırım bir Çin sembolü olmadığına şükretmelisin? Kibritler üretiliyor ve sol ayağımın tabanına dayayarak iki tane çakıyor. Duygu sıcak ama acı verici değil - açıkça uygun bir pediküre ihtiyacım olduğunun bir işareti. Sonra sıvıyı uygular.

"Uzan," diye talimat veriyor. "Birkaç dakika bekle ve nefes al." Başımı kaldırıp gece göğüne baktım ve bir gözümün ucuyla kendi derisini yakmasını izledim. Nefes verdiğini duydum ve yanıma uzandı. "Hasta olman gerekiyorsa, bana söyle, ben de seni teslim edeyim. İyi ki bir göl var.' Sonra neye gülüyor
susmadan önce bir çağ gibi görünüyor. Orada karanlıkta kalır ve bekleriz. Orada ne kadar yattığımızı bilmiyorum. Üzerime sürünen bir sıcaklık hissediyorum, bir rahatlık duygusu
sanki çevrem tarafından kucaklanıyor, rüzgar tarafından tutuluyormuşum gibi vücuduma sızıyor.

Hissediyorum, diye fısıldadım ve ona döndüm. Andrew'un gözleri kapalı ve usulca inliyor. Hareket etmek istemediğime karar verdim. Etrafımdaki her şeyle hissettiğim bağlantıyı kesmek istemiyorum. Kafamın içindeki sürekli gevezelik susuyor ve sadece kalp atışlarım duyulabiliyor. Acaba Andrew da duyabiliyor mu? Yavaş ve istikrarlı. Cildimde nabız gibi atıyor. hissediyorum
hayvan parmaklarımın arasından geçip aşağı bakıyor. Bu onun eli, benimkiyle birleşiyor. Dayanışma. Bir tür akrabalık. Ve güzel hissettiriyor.

HAYIR.

Yuvarlandım ve kenetlenmiş ellerimizin gücünü kullanarak onu suya ittim. Vücudu gevşemekten dolayı gevşemiş durumda ve benim güç uygulamam çok zor oluyor, bu çok işe yarıyor çünkü hissediyorum.

cehennem gibi sersem. Havada hareket ederken, vücudu kıvrılıyor, gözlerimiz birbirine kilitleniyor ve bir saniyeliğine hayalinden çıkıyor. Yüzü şaşkınlıkla buruştu ve ağzı sanki bağırarak üzereymiş gibi kocaman açıldı. Ama değil

yeterli. Şarap ve kurbağa suyu işlerini yaptı ve o, gölete kafa üstü düşüyor. Güverteye oturup ayağımı suya tekmeledim ve basınç uygulamak için ahşabın kenarına tutunurken kafasını aşağı doğru ittim. Ayak tırnaklarımın ay ışığında parladığını görebiliyorum. Kısa bir an için kendi ayakları tekmelese de, gevşeyip su tekrar sakinleşmeden önce dikkat çekecek kadar az su sıçrıyor. Ne kadar sürdüğünü bilmiyorum ama uzaktan izliyormuşum gibi geliyor, bu yüzden eğilip sudaki cesede bakıyorum, herhangi bir yaşam belirtisi arıyorum. Test edilmemiş bir amfibi ilacının etkisi altındayken cinayet işlemek muhtemelen tavsiye edilmiyor. Özensiz gerçekten. Ama sen bu hayatta sahip olduklarınla çalışıyorsun.

Çoğu korku filminde olduğu gibi sudan fırlamayacağından emin olduğumda gölete doğru eğilip elimi boynunda gezdiriyorum. Yüzüme su sıçrattıktan sonra ayağa kalktım, ayakkabılarımı tekrar giydim, çantamdan bir havlu çıkardım ve güverteyi silip şişeyi ve bir şişe serumu bıraktım. Döküntünün geri kalanı plastik bir torbaya giriyor. Doğum günü olduğu için (hippilerin bile iPhone'ları vardır) kilidini açtığını gördüğüm telefonunu aldım ve en son mesajlarımızı sildim.

Metin üzerinden planlarımız hakkında net olmamaya dikkat etmiştim ama buluşmamızdan bahsetmişti ve ben herhangi bir soru istemiyorum. Andrew telefonumdaki meşale cihazını kullanarak arkamda süzülürken sahneyi inceledim ve her şeyin iyi görüldüğünden memnunum. Kazara görünüyor. Trajik görünüyor ama değil şüpheli, mükemmel denge.

Kupamı mutfağa geri götürüyorum, beceriksizce yıkayıp kurutuyorum ve dolaba geri koyuyorum. Sonra merkezden sıvıştım, kapşonlumu başıma geçirdim ve kararlı bir şekilde bir Uber'in beni beklediği ana yola doğru yürüdüm. bir süre dururum

ikinci sıradayım ve arkamda birinin varmış gibi ürkütücü bir hisle etrafa bakın. Ama ilaçlar bana orada olmayabilecek şeyleri hissettiriyor ve bu duyguyu üzerimden atıyorum. Araba, arabaya çarpmadan önce sessiz arka sokaklarda ilerliyor.

Cumartesi gecesi eğlence düşkünleriyle dolu ana yollar yürürlükte, biz ilerledikçe figürler dönüyor ve bulanıklaşıyor. Tüm dönüş yolu boyunca, kendimi dengede tutmak için pencereden derin bir nefes aldım ve Andrew suda yatarken boynundan çıkardığım kolyedeki boncukları kıvırdım. Başka bir hatıra sanırım. Oldu bir yapmacık gerçekten, seri katillerle ilgili filmlerden alınmış bir şey. Ama onlar çoğunlukla yalnız erkeklerdi ve bunu cinsel dürtüler için yapıyorlardı ve ben bunu bir amaç için yapıyorum. Ve seksi katillerle ilgili bir Kanal 5 programında parıldayan sabıka fotoğrafımla biten bir tane bile yok.

Evime yaklaşık on dakika kala taksiden inip havlu ve eldivenlerin olduğu çantayı bir çöp kutusuna atıyorum. Durup bir saniyeliğine nefesimi tutuyorum, alamayacakmışım gibi hissediyorum. Yolun geri kalanında üzgün hissetmek için kendime izin vereceğime karar vermeden önce ciğerlerimde yeterince hava vardı. Tam olarak dokuz dakika boyunca yüzümden yaşların akmasına izin verdim ve düşüncelerimi dolduran pişmanlığa katlandım. Anahtarı kapımda çevirirken yeniyle gözlerimi ovuşturup başımı salladım. Yeterli. Bir kadeh şarap ve iki bölüm *Altın kızlar* daha sonra, ilacın uyuyabilmeme yetecek kadar azaldığını hissediyorum. Eve yürürken hissettiğim pişmanlık, oldukça hızlı bir şekilde tüm sistemimden geçiyor ve uyumadan önceki son düşüncem, şimdi çamurlu bir gölette yüz üstü yatan tatlı kuzenim hakkında değil. Yorganın alt kısmını ayaklarımın altına sıkıştırıp, bir bacağımın altına çok özel bir açıyla yastık koyarak rahat ederken, sondan ikinci düşüncem, ertesi gün kendimi güzel bir brunch'a çıkaracağım oldu. Sırf kurbağa ezmesi kalıntılarından kurtulmak için bunu bir pedikürle takip edip etmeyeceğime karar verdim. Kişisel bakım, en son tüketici trendi. kadınlar güçlendirme olarak sarıldı. Ama bu hoş olmadığı anlamına gelmez. Ve sonuçta, işte geçen zorlu bir haftanın ardından kendinize bakmanız önemlidir.

ALTINCI BÖLÜM

Hapishaneyle ilgili en kötü şey, hücrenizde saatlerce beklemek, yemek ya da kemer sıkma kesintileri ve ucuz üniformalı beceriksiz aptalların ciddi suçluların başına geçmesine yol açan özelleştirme değildir. Sandığım kadar farelerin yaygın olduğu eski, dondurucu binalar değil. Marshalsea. Dürüst olmak gerekirse, bir gün özgür kalacağım ve kalbini kalplerle süsleyen bir kadının altında asla uyumaya zorlanmayacağım umuduyla tüm bunları bir kenara bırakabilirim. Hapishaneyle ilgili en kötü şey, ara sıra bir valinin veya bir politikacının

Biz tutsakların ruhumuzu zenginleştirecek, kendimizi iyileştirecek, bu kadar kaba ve sert olmayı bırakacak bir şeye ihtiyacımız olduğuna karar vereceğiz. korkutucu. Bu ani düşünceden bir plan çıkacaktır. Bu genellikle biraz solak özsuyu içerir (seramiklerin öfke sorunlarımızı nasıl ortadan kaldırdığını bize göstermek isteyen bir Tory'ye asla sahip olamazsınız) bir ders vermek için gönüllü olur (ki bu her zaman zorunludur) duygularımızı veya buna benzer saçmalıkları resmetmeye teşvik edildiğimiz yer.

Her zaman sadece bir ders için geliyorlar ve sonra ya geri dönemeyecek kadar bunalmış durumdalar ya da yılın geri kalanında bu konuda erdem sinyali vermek için yeterince şey yaptıklarını düşünüyorlar. Eğer gerçekten girişimciyseler, onlar için bir yazı yazarlar.

*Muhafiz*mahkumların, sanki hapishanelerde sessiz bir çalışma döneminde bir saat değil de dört yıldır çalışıyorlarmış gibi, nasıl sadece saygıya ve eğitime ihtiyaçları olduğu hakkında.

Bugün hepimiz, bir saatlik kaşık yapma dersinde sıkıntı çektiğimiz sınıf kanadına gittik. Gerçekten, tek bir cinayet bile böyle bir cezayı hak etmezdi. Tek önemli nokta, bir süredir ilk kez ellerimi uygun bir bıçağa sokmaktı. Onları geri saymaları üzücü dikkatlice. Kelly, bu tür saçmalıklara zorlanan grubun bir parçası olduğum için aşırı derecede kıskanıyor ve tahtadan

fıskırıyor.

ürettiğim kaşık. Daha sonra onunla karşılaştığımda bugünkü dersi çok seveceğini söylüyor ve 'Bu kaşık annen için ne harika bir Noel hediyesi olur' diyor. Annemin öldüğünü hatırlamasının ne kadar süreceğini merak ederek ona boş boş bakıyorum ama böyle bir farkındalık yok. Bunun yerine, ona kaşığı fırlattım ve yapmış gibi davranmasını ve kendi annesine vermesini söyledim. Çok memnun ve Kelly'nin annesinin nasıl bir kadın olduğunu ilk kez merak ediyorum. Yetişkin hükümlü kızınız tarafından hapishanede yapılmış çürük bir kaşıkla heyecanlanmak için, benzersiz bir şekilde düşük seviyelere sahip olmalısınız. beklentiler. Annesi bunu Paskalya'da aldığı kanaviçe işi kuşa ve şekerlikten yapılmış kasvetli şekerliğe ekleyebilir. doğum gününde ona hediye edilen oyun hamuruna benzer bir şey. Kaşığın tek farkı, üzerinde bazı özel işaretlerin bulunmasıdır. Biraz hiyerogliflere benziyorlar, ama onlar aslında öldürdüğüm herkesin baş harfleri ama kimse bu kadar yakından bakmazdı. özellikle değil sofistike bir hareketti ama ben yontma işini sınıftaki diğer aptallardan çok önce bitirmiştım ve bıçakla zamanımı boşa harcamak istemiyordum. Acaba Kelly'nin annesi onları takdir edecek mi?

Hücreme döndüğümde, bir çift kıvrık çorabın içinden kağıt ve kalemi çıkardım. Burada mahremiyet yok, özellikle de benim gibi bir hücre arkadaşı varken. Buradaki herkes, herkesin malını ele geçirmeye çalışıyor, sırlarını koz olarak ele geçirmeye çalışıyor, onların hikayelerini öğrenmek istiyor. Kelly günlüğünü saklama zahmetine bile girmiyor - o kadın sana söylerdi

Soracak kadar aptal ya da sıkılmış olsaydın, hayatıyla ilgili her şeyi. Kelly'ye bir soru sorduğunuzda, muhtemelen bir daha asla yapma hatasını yapmazsınız. Neden burada olduğundan bahsetmiş miydim? Bazılarımız gibi şiddet veya hırsızlık için değil. Kelly bir şantajcıydı. Evli erkeklerin, eşlerinin pek hoşlanmayabileceği fotoğrafları, fotoğraflarını göndermeleri konusunda güzel bir çizgisi vardı. Flört uygulamalarında küçük başladı ve Twitter'ı keşfettiğinde daha cesur oldu ve daha yüksek profilli erkekleri hedef aldı.

O çekici, Kelly. Ucuz dolgu maddesi olduğundan şüphelendiğim ama uzaktan iyi görünen büyük somurtkan dudaklar ve bir sürü kızıl saç. Ne yazık ki, sınırlı zekası onun olduğu anlamına geliyordu.

Bir adam nihayet cesaretini toplayıp ona para göndermeyi

bırakıp polisle temasa geçtiğinde bunu bulmak kolaydı. Parayı erkek arkadaşının, aptal ineğin hesabına göndermişti ve

sonuç olarak on sekiz aylık bir esneme yaparak yaralandı. Zarif bir suç değil, kabul ediyorum ama onun kurbanlarına da sempati duymuyorum. Buna inanacak kadar hayal görüyorsan herhangi biri sarkık küçük arkadaşınızın grenli bir iPhone resmini görmek isterse, bunun için kanamayı hak ediyorsunuz.

Kağıdım kıvrılmadı, akşam yemeğinden önce biraz yazmaya koyuldum. Geçmişimi yeniden ziyaret etmekten hoşlanıp hoşlanmayacağımı bilmiyordum, ama görünüşe göre her şeyin üzerinden tekrar geçmekten oldukça mutluyum. Bir şey olursa, yazmak beni gururlandırıyor. Gençlik duygularımın aciliyetini ve bir yanlış düzeltmeye duyduğum güçlü ihtiyacı hatırlıyorum. O zamandan beri, gerçekten hiçbir şey hissetmedim, eldeki görev çok fazla disiplin gerektiriyordu.

Sıradan bir gözlemci için, annemin ölümü ile planımı uygulamaya koyduğum an arasında pek bir şey olmadı. O on yıl içinde benimle karşılaşan biri gelirdi oldukça vasat bir bin yıllık olduğumu düşünerek uzakta. Bazı açılardan öyleydim. Bir yıl kadar Helene'le yaşadım, bu iyiydi, çünkü o çok uzaktaydı ve kendime bolca zamanım oluyordu. Yakın zamanda yaşlı bir genci bu kadar sık yalnız bırakmanın sorun olmadığını düşünmesi, vasi olmaya temel olarak uygun olmadığının kanıtıydı, ama ben asla şikayet etmedim. Kendi başıma olmayı seviyorum, diğer insanlar çok sık kızdırıyor veya sinirlendiriyor

anlamsız küçük konuşmaları ve anlamlı bağlantı kurmaya yönelik beceriksiz girişimleriyle. 14 yaşımıdayken, Helene bana Paris'te bir iş teklif edildiğini ve artık eve gitme zamanının geldiğini hissettiğini söyledi. Elimi tuttu ve istersem kalacağı konusunda ısrar etti, ama Jimmy'nin ailesinin bana bir oda teklif ettiğini ve beni ağırlamaktan çok memnun olduklarını. Gerçekten sıkıntılı görünüyordu ve ben de bu fırsatı değerlendirip eşyalarımı toplamaya başlamanın yakışksız olacağını hissettim, bu yüzden bir gözyaşı sıktım. ve ben ona işi alması gerektiğini söylerken yere baktı. Onu özlerdim, dedim ama onu yeni bir fırsattan alıkoyarsam suçluluk duygusuyla yaşayamam. Aslında, Helene yeterince iyi bir hanımefendiydi ve bana anneme verdiği bağlantıya değer verdim, ama hayata devam etmek ve planım için çalışmaya başlamak için can atıyordum ve sınırlı bağlantıları olan Helene.

ve kaynaklar, bana anlamlı bir şekilde yardımcı olamaz.

Jimmy'nin ailesi, kendi ayrıcalıklarından duydukları tüm rahatsızlıklara rağmen, kapıların istendiğinde açılabilceği bir dünyada yaşıyorlardı.

doğru insanları tanıdın Bana bir şekilde yardım edebileceklerinden emindim. En azından kaybedecek hiçbir şeyim yoktu, kimseyi önemli tanıımıyordum ve kendime ait hiçbir avantajım yoktu.

Bir ay sonra ve çantalarım toplandı. Balık ve ben bir taksiye atlayıp Jimmy'nin evine gittik. Helene, Fransa'ya geri dönmek için hayatını toplamanın ortasındaydı ve oldukça çılgındı, bu yüzden yatağın altına sakladığı kutuyu kapma fırsatını değerlendirdim. Bunu kaçırmayacağını varsaydım, ama kaçırırsa da çok endişelenmedim. Dosyalar benimle ve ailemle ilgiliydi.

ve bir olay çıkarmak isteyeceğinden şüpheliydim - anladığında, Manş Denizi'ni geçmiş ve yeni bir hayata dalmış olacaktı. Jimmy ve Sophie beni kapıda karşıladılar, köpekleri Angus yüzümü yalamak için zıplarken neredeyse RIP'i elimden düşürüyordu.

Sana hoş geldin yemeği hazırladık Grace. Sebzeli lazanya ve Annabelle tatlı yaptı. Jimmy annesine gözlerini devirdi.

"Oturup o berbat pastayı yemeden önce en azından odasını görebilir mi?" Çantalarımı aldı ve Sophie'ye teşekkür edip el sallarken ikişer ikişer merdivenlerden atladı.

Annabelle, mutfakta krema torbasıyla meşgul. onun küçük kız kardeş 11 yaşında sıska ve sinirliydi. Onu son zamanlarda görmemiştim ama Jimmy bana onun zaten analizde olduğunu söylemişti. Sophie çocuk terapisine çok meraklıydı.

şaşırtıcı olmayan bir şekilde. Bunu bana önermeyeceğini içtenlikle umdum ve eğer yaptıysa okulun zaten bir danışman sağlıyormuş gibi davranmak için bir not aldım.

Yatak odam en üst katta, saçakların altındaydı ve Annabelle'in karşısında. Jimmy aşağıdaki kattaydı (katlarda yaşadığım ilk yer burasıydı ve mutfaktan yatak odasına çıkmak zaten yorucu geliyordu), bunun bir kaza olmadığını açıkladı. Annabelle ve o, önceki hafta Sophie ve John paniğe kapıldıktan sonra oda değiştirmişti.

Jimmy ve benim aynı katta uyumamız hakkında. Açıkça hiçbir şey söylenmese de, bir gece bir şişe kırmızı şarap içerken köpürdüklerini, rıza ve hormonlar gibi şeyleri tartıştıklarını ve evlerinin bir yer olup olmayacağını tartıştıklarını hayal edebiliyordum.

savunmasız bir kız için rahat bir ortam. Endişelenmelerine gerek yoktu, Jimmy'nin iyi bir çocuk olduğunu ve arkadaşlığına son derece değer verdiğini düşünmeme rağmen, her zaman bazı açılardan biraz patatese benzediğini düşünmüştüm (neyse ki, kök sebze benzerliği çoğunlukla hayatın ilerleyen dönemlerinde dağıldı). Ve her neyse, seks ve alkol gibi normal genç dikkat dağıtıcı şeyler bana çekici gelmiyordu. Üniversite hakkında kararsız kalan ve yetişkin seçimleriyle uğraşmayı geciktirmek için sırt çantalı gezinen o pis sigara içen aylaklardan biri olmayacaktım. BEN her şeye devam etmek istedi.

Çantalarımı atıp Jimmy'ye yetiştikten sonra yemek yemeye indik. John eve yeni gelmişti ve bir eliyle bir kadeh kırmızı şarap dolduruyor, diğer eliyle dalgın bir şekilde kravatını çıkarıyordu. Beni selamlamak için döndü, alnımdan öptü ve Sophie teslim etmeden önce omzumu ovuşturdu. ona masa için bir yığın tabak. Kucaklama bende biraz tuhaf hissettirdi. Jimmy'nin ailesi birbirlerine karşı çok şefkatliydi, annesi ve babası her zaman kucaklaşıyor ya da el ele tutuşuyorlardı ve kimse bunu istilacı ya da sinir bozucu bulmuyordu.

Bu evde her zaman birileri olurdu, bir şeyler pişerdi, günlük hayatın sürekli gürültüsü. John'un kucaklaşmasına aldırmadım, aslında hoş, sıcak ve nazik hissettirdi. Ama kıkırdadı, belki de bu şeyleri kaçırdığımı fark ettiğim için. Bu düşünce beni kızdırdı. Normal - Marie bana ne kadar benzetmeye çalışsa da normale alışkın değildim. Acaba bu aile düzeni benim sevmeyi öğreneceğim bir şey miydi, ben de hiç düşünmeden sarılıp öpebilir miydim, diye düşündüm. annemle geçirdiğim günleri unutup bu yeni hayata mı sarılsam? Fikrin çekiciliği vardı ama yumuşak davranmamaya dikkat etmem gerekiyordu. Latimers sevimli insanlar ve orada yaşamaktan memnundum, ama onların yaşam tarzlarını çok hevesle kucaklarsam, sonunu okuma riskine girerim. *Muhafız*, sanatta çalışmak ve Noel için insanlara organik İngiliz şarabı satın almak. Hayatın güzel, ılık banyosu, Sophie'nin çok iyi sergilediği, ama tamamen anlamsız olan gömülü suçluluk ve apaçık ikiyüzlülük.

Kendimi çok fazla gevşetmekten korkmama rağmen, Latimers ile hızla hayata yerleşti. Sophie beni rahat ettirmek için çok zaman harcadı.

"Nereye istersen otur güzelim. Lütfen ne istersen ye."

Beni ailenin bir parçası gibi hissettirmeye yapılan sürekli vurgu, öyle olmadığımı gösterdi ama Sophie'nin İyi Bir İnsan Olmayı bilmesinin tek yolunun bu olduğunu anladım. Eski okuluma döndüm ve GCSE'lerim için çalıştım. sonunda A'yı aldım ve "belirli bir zorluk karşısında" başarımdan dolayı baş öğretmenenden bir övgü kazandım. Adımın kötü yazılmış bir kaligrafiyle yazılmış hüznü bir kağıt parçasını bana sunarken gösterdiği sempatiyle başımı eğmesi sadece biraz sinir bozucuydu. Yine de okuldan eve giderken sertifikayı çöp kutusuna attım.

Jimmy ve ben boş zamanımızın neredeyse tamamını birlikte geçirdik. Okuldaki diğer çocuklarla iyi geçiniyordum, ama bir çeteye sahip olmakla ilgilenmiyordum, hayatımı bir erkeğin selamlamasının ne anlama geldiğini adli olarak incelemekten hoşlanan kızlarla en yakın zamanda geçirmekle ilgilenmiyordum. *Gerçekten*. Jimmy'nin her zaman ilkokuldan beri takıldığı bir grup erkek çocuğu olmuştu - yerel parkta futbol oynuyorlar ve hafta sonları oyun geceleri düzenliyorlardı - ama ben taşındığımda bu arkadaşlar küçük oyuncu statüsüne indirildi. Anladığım kadarıyla Sophie bu konuda endişelenmişti. o yapardı bir tenis maçı önermek ya da "tüm arkadaşlarımız" için bir pizza gecesini düzenlemeyi teklif etmek, ki bu gerçekten sadece Jimmy'nin arkadaşlarını kastediyordu. Ama gözlerini devirip belki başka zaman anlatırdı. yapamadım kaygısını paylaş. Jimmy'nin arkadaşları tek heceliydi, eğer birbirlerini kızdırmıyorlarsa ve benimle konuşurken hiçbiri benimle göz teması kurmuyordu, sanki karşı cinsten biriyle göz teması kurmak ciddi bir bağlılık anlamına gelecekmiş ve kaçınılmaz ayrılıkta Xbox'larını teslim etmek zorunda kalacaklarmış gibi.

Ayrıca Jimmy ve ben anlaştık - gerçekten kimseye ihtiyacımız yoktu

başka. Saatlerce konuşmaktan, sessizce oturmaktan ve hatta ödevlerimizi birlikte yapmaktan keyif aldık. Jimmy kederim konusunda beni asla zorlamadı ama bana baktığında bunu anladığımı biliyordum. Baş eğme gerekli değildir.

Latimers'da bir rutine girdim. Sophie ve John bana neredeyse bir kızları gibi davranmayı başardılar, ancak bazen sanki kahramanca kabul ettikleri bir mülteciymişim gibi, beni arkadaşlarının önünde muzaffer bir şekilde dışarı attılar.

bir bakıma öyleydim. Pazarlık buydu, ortaya çıktı. ben ... idim neşeli, yardımsever ve Jimmy'yi mutlu etti ve Latimers beni besledi, giydirdi, bana nezaket gösterdi ve ikimiz de aile üyeliğimin ne kadar süredir iyi olduğuna dair aklımıza gelebilecek garip soruları görmezden gelmeyi kabul ettik. İtirazlarıma rağmen, çok büyük siyah çerçeveli gözlükler ve tahta boncuklu kolyeler takan ve neredeyse hiç konuşmayan tıknaz bir kadın olan Elsa adlı terapist arkadaşlarına görünmem için bana para ödemekte ısrar ettiler. Ona defalarca heyecanlı olduğumu söyledim. gelecek hakkında ve altı hafta sonra beni imzaladı.

Bir veya iki yıl içinde Latimers'ın sahip olduğu zenginliği tam olarak anladım. Babamın gösterişli ganimetleri değildi, dile getirilmeyen ama her yönüyle apaçık olan bir şeydi. Yiyecekler, lüks şarküterilerden büyük teslimatlarla geldi. Evdeki her masada çiçekler bulundu, yerel süpermarkette asla göremeyeceğiniz, ustalıkla düzenlenmiş büyük demetler. Sophie, Crouch End'deki İran iç dekorasyon mağazasından dağınık minderler için yüzlerce pound harcayabilir ve onlara bir pazarlık diyebilirdi. kesinlikle alay yok. "Gerçek Londra'da" yaşamamanın ne kadar önemli olduğundan söz ettiler, ancak kendilerini dışlanmışlardı. uzaktan gerçek olan herhangi bir şey. Gerçek derken neyi kastettiklerini bile bilmiyordum. Bildiklerini sanmıyorum. Artemis konağı devasa kapılarla korunuyordu. Latimers bunun korkunç olduğunu düşünürdü, ama aslında farklı değillerdi. Hayatlarının ne kadar saçma olduğunu fark ettim ama görmemek çok zordu. tadını çıkar. 15 yaşımdayken, kendimi Sophie'nin pahalı yüz kremlerini kullanırken ve duvarlarım için üç farklı yeşil Farrow & Ball boya tonunu ciddi ciddi düşünürken buldum. Daha önce pahalı zevklere sahip olabileceğimi hiç bilmiyordum. Hiç bilme şansım olmamıştı. Ama çabucak öğreniyordum.

Altıncı okul başlamadan önceki yaz, Jimmy ve benim ilk kez yalnız tatile gitmemize izin verildi. Biz gittik Yunanistan, Batı Londra'da özel okula giden ve deneyimlemediğimi itiraf ettiğimde şok içinde haykırmaktan zevk alan arkadaş Alex ve kız arkadaşı Lucy ile birlikte. bir şey. Daha önce Yunanistan'a hiç gitmediğim bir SUÇ'tu, BÜTÜN HAYATIM boyunca nasıl bir Macchiato yemezdim, ah dürüst olmak gerekirse, hiç gitmediğim ÇOK KOMİK

denizde yüzmek. Aşağı indiğinde büyük bir rahatlama oldu.

gezinin ikinci gününde gıda zehirlenmesi geçirdi ve eve dönmemizden hemen önce, altıncı güne kadar bizi bir daha rahatsız etmedi. Gıda zehirlenmesi diyorum ama kesinlikle bundan daha az rastgeleydi. Kahvaltıda verilen birkaç doz İpecac pekmezi (ki tam da bu nedenle yapmakta ısrar etmiştim) işe yaradı. Kimsenin beni suçlayacağını sanmıyorum, hafta sonları çekime giden ve asık suratla annesine "Anne" diyen biriyle geçirebileceğiniz çok fazla zaman var.

Alex onun yokluğunda da canlanmışa benziyordu ve tatil muhteşemdi. Lucy uçakla eve dönerken sakindi ve çantamı almak için elimi bacağının üzerinden geçirdiğimde yalnızca küçük bir ürperti verdi. Başka kimse fark etmedi. Birkaç hafta sonra ayrıldılar ve bu, altındaki herkes için en iyisi oldu.

durumlar.

Londra'ya döndüğümde, İngilizce, Fransızca ve İşletme Çalışmaları'na karar vererek A seviyelerimi seçmiştim. Jimmy, annesiyle babasıyla üniversite prospektüslerini gözden geçirmek ve akşam yemeğinde farklı Oxbridge kolejlerinin erdemlerini tartışmak için çok zaman harcadı, bu sırada Annabelle ve ben gözlerimizi yuvarlayarak ve yüksek sesle iç çekerek harika bir performans sergiledik. Başka bir seçenek olduğunu anlamamış görünen John ve Sophie'yi dehşete düşürerek üniversiteye gitmeyecektim. Onların gözünde, eğitimi 18 yaşında bitirmek sizi hızlı bir şekilde koli paketleme işine doğru götürürdü.

depolar, hamile, uyuşturucu ya da muhtemelen daha kötüsü - bu, Londra'dan taşınmanız ve zanaatkâr bir peynir dükkanından kilometrelerce uzakta yaşamanız gerektiği anlamına gelebilir. Ama katı öğrenme, borca girme ve zaman kaybetme konusunda üç yılımı daha boşa harcamıyordum. boş zamanlarını ciddi bir şekilde güvenli alanlar hakkında konuşarak ve yağmurlu günlerde etkisiz yürüyüşler düzenleyerek geçireceğini tahmin ettiğim diğer öğrencilerle. Yapacak işlerim vardı.

YEDİ BÖLÜM

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, çoğu cezaevi faaliyeti zorunludur. Bazıları, "Bu gece TV odasında bir test gecesi var, siz hanımlar, eşleşmeniz gerekecek!" gibi bir seçeneğe sahipmişsiniz gibi ayarlanmış, ancak kıbarca vazgeçtiğinizde, bir gardiyan, "Akşam altı, Grace, sizi orada bir partnerle görmeyi bekliyorum" diyecek ve sonra Kelly elimi tutacak ve birlikte oynayacağımızı yüksek sesle duyurursam başarısız bir şekilde vücudumdan ayrılmayı deneyeceğim. Bugün nasıl patron olunacağına dair seçmeli olmayan bir ders var. Kelly sabahtan beri 'Dünyayı kim yönetiyor? KIZLAR!' bir yerde şekillenir. Kısa kollu gömlekli genç bir adam, "Bu kadınları güçlendirin," dedi, "onları özel becerilerini daha genel iş fırsatlarına yönlendirmeye teşvik etmeliyiz!" Sanki Kelly ve benim çevremdeki diğer tüm kadınlar kanatlarına şantaj, hırsızlık, dolandırıcılık ve diğer çeşitli suçların nasıl daha saygın bir şekilde işletileceği gösterilecek. Bu kızlardan bazılarının adil olmak gerekirse, başka bir hayatta büyük bankacılar olurlardı. Ancak bankacılar için bile, bir cinayet satırı hoş karşılanmayabilir. Korkunç konuşmadan önce birkaç saatim var, bu yüzden yazmaya geri döneceğim.

Okulu bırakıp üniversiteye gitmeyi reddettiğimde, John ve Sophie'yi çok üzdüm, Camden'daki Sassy Girl mağazasında iş buldum. Kahramanımız için bariz bir olay örgüsü olduğunu söylediğinizi duyar gibiyim ama 18 yaşındaydım, bir yerden başlamak zorundaydım ve safça Simon'ın işlerinden birinde çalışmanın bana avantaj sağlayacağını hayal etmiştim. Depoda teslimatları kutudan çıkarıp fiyat etiketleri yapıştırarak başladım ve kısa bir süre sonra kasalara geçtim. Günler uzun ve çılgıncaydı. Stok raflardan uçtu. Marka, o zamanlar gençlere nasıl hitap edeceğini tam olarak biliyordu.

sadece birkaç gün önce en ateşli ünlü hakkında ne varsa satıyordu. Bu süreç benim için bir muammaydı - şirket içi tasarımcıların, kıyafetlerinin en son moda ile tamamen eşleşecek kadar nabzını tuttuklarını hayal ettiğimi hatırlıyorum. Gerçeği sonradan anladım: Artemis Holdings, genel merkezde söz konusu moda tasarımlarını ustaca değiştiren ve değişiklikleri hukuk departmanından geçiren asık suratlı kadınlara sahipti. Yeşil ışık yandığında, giysiler hazırda bulunan herhangi bir sentetik kumaştan yapılacaktı. Gençler pes etmedi. En sevdikleri şarkıcının üzerinde 15 sterline görülen ısıtılı kot şortlar, hafiften lastik kokmaları kimin umurunda?

Mağaza katında geçirdiğim zamanın tadını çıkararak kendimi şaşırttım. Durup düşünecek bir dakikam yoktu, sadece gerçekten çok çalıştım ve benden isteneni yaptım. lekeli katlanır

ve soyunma odalarında atıldıktan sonra buruşmuş polyester beni ömür boyu ucuz kıyafetlerden uzaklaştırdı, ama çalışkanlığım patronumun dikkatini çekti, biraz cılızdı.

yaşlı olduğunu düşündüğüm ama muhtemelen 30 yaşının altında olan kadın. Beni Artemis stajyer yönetici planına atadı, bu büyük bir unvandı, bu da sadece günün kârını idare etmemin bana emanet edilebileceği anlamına geliyordu. 19 yaşında, rozeti ve kordonu olan ve yeni arka oda personelinin disipline etme gücüne sahip unvanlı bir çalışandım.

Jimmy, yıl grubumuzun çoğuyla birlikte üniversiteye gidiyordu. Oxbridge'e ulaşmayı başaran birkaç kişi vardı, ancak çoğunlukla uyuşturucu ve partilerin en bol olduğu söylenen Sussex'e ve şımarıklık veren Manchester'a akın ettiler.

Kuzey Londralı çocuklar, gerçekten de kaba davrandıklarına dair hayal ürünü bir fikir. Sophie, onu korusun, Jimmy'nin Oxford'dan reddini bir tür ahlaki zafer olarak çevirmeyi başardı.

"Pekala, Oxbridge gerçekten çok havasız, Sussex ise çok canlı bir kampüs ve çok ilerici. Çocuklar gerçekten de dünya hakkında bizim St Hilda's'ta öğrendiğimizden çok daha fazla şey öğreniyorlar. Şanslı Jim!"

Latimer'lerin evinde sekiz ay kaldım, bu evde birinin olmasını sevdiğinden şüphelendiğim Annabelle dışında herkes için tamamen tuhaf bir deneyimdi.

kim bir Latimer değildi. Jimmy'nin gitmesi ve Sophie'nin boş bir yuvaya bir çocuk daha yaklaştığını fark etmesiyle, beslemeye çalışma ihtiyacı daha dayanılmaz hale geldi. Her gün Annabelle'e kahvaltı için keten tohumlu smoothie yapardı ("Sevgili kızım, ondan hiçbir şey yok, hala sütyene ihtiyacı yok!") ve her fırsatta kızının onunla meditasyon yapmasını sağlamaya karar verdi. Bir terapistin göre, nevroitik kızının sorunlarının kökeni konusunda oldukça kalın kafalıydı. Ama belki diğer terapistlerin çocukları bunun oldukça standart olduğunu söylerdi.

Aile beni yanına aldığında yaptığımız zorlu pazarlığın son günlerini yaşamakta olduğu hepimiz için açıktı. Evlerine gerçekten onlardan biri olamayacak kadar geç gelmişim ve Jimmy bizi bir arada tutan yapıştırıcı olmuştu. O olmadan etkileşimlerimiz hızla azaldı ve evin dışında veya odamda daha fazla zaman geçirmeye başladım. İlk kez kendi paramı kazanmak, Sophie'nin söylenmemiş kurallarına harfiyen uymaya daha az meyilli olduğum anlamına geliyordu. McDonald's için ev yapımı yiyeceklerden kaçındım ve tüm saçlarımı şiddetli bir bob şeklinde kestim. ki bunun bir hata olduğunu ben bile kabul edeceğim. Bunun için çenem yok. Eğer gece ailemle yemek yemeseydim, Sophie benim için endişelendiğini söylerdi. o asla çok bayağı bulacağı bir duyguydu. Endişesini durmadan dile getirdi. Saçım hakkında, benim hakkında hırs, arkadaş eksikliğim hakkında. Arkadaş eksikliği konusunda haklıydı. Jimmy de oradaki yapıştırıcıydı. İlişkiler kurmayı hiç bu kadar kolay bulmamıştım. Kısmen öyle görünüyordu sahip olmadığım bir beceriydi ama esas olarak gençlerin korkunç olduğuna erken karar vermiş olduğum için. ileri atlamak istedim istediğim kadar kendi başıma olabileceğim yetişkinlik. Kendi başıma olmayı seviyorum ve ne olduğunu asla anlamadım Her zaman başkalarının arkadaşlığını arzulayan insanlarda zayıflık vardır. Belki de kısmen bu yüzden Sophie ve ben hiçbir zaman gerçekten bağ kuramadık. John da benim gibiydi, çalışma odasına saklanabilir ya da haftanın her gecesi geç saatlere kadar çalışabilirdi. Ama o Etrafındaki herkesi istiyordu, bu, onu hayati önem taşıyan temel taş olarak gören bir aileye sahip başarılı bir insan olduğunu gösterecekti.

Ben de taşındım. Protesto ettiler, ki bu her iki tarafça da standart kibar davranış olarak anlaşıldı ve ardından John bir minibüs kiralamam ve bir şilte almam için bana para ödedi.

Onlar ayrıca

başlangıçta rahatsız olduğum ama zamanla kabul ettiğim kiramın bir kısmını sübvansetti. Sonuçta, John gibi insanlar

ve Sophie'nin suçluluklarını telafi etmesi gerekiyor. Başka bir ülkede asla tanışmayacağınız bir çocuğa sponsor olmak temel seviyedir. (Yarı) bir yetimi büyütmek büyük ligidir. Ben üzerime düşeni yaptım, öyleyse neden uzun vadede yardım etmelerine izin vermiyorum? Hornsey'de, paylaştığım çatı katı odasından ancak on beş dakikalık yürüme mesafesinde tek yatak odalı bir daire buldum.

Marie ile ve Latimers ile son bir yemeğe katlandım. Jimmy bunun için üniversiteden döndü, Sophie ısrarcıydı ve gelişigüzel bir musakka yedikten sonra (kadın asla yemek pişiremezdi)

bir şekilde kaynağını egzotik bulmadıysa bir şey), benimle yeni daireme geldi ve aile evinden kaçırılan bir şişe şarap çıkardı. Yattık

garip ama kaçınılmaz bir olay olan o gece birlikte. Seks, yaşlandıkça, yaklaştıkça daha fazla merak etmeye başladığımız bir yakınlık biçimiydi. Bu, bizi daha da fazla birbirimize bağlamanın bir yoluydu - başka kimsenin iddia edemeyeceği bir şeydi. Belki de benim için de bir kontrol unsuru vardı, ilişkimize daha çok değer vereceğini bildiği halde ona ve sadece ona başka bir parçamı açıyordu. şiddetle. Bu sadece benim açımdan hesaplanmış bir hareket değildi. Yıllarımı Jim'i bir erkek kardeş gibi sevmekle ve onu bir ortak gibi istemek. Bazen o sadece hafife aldığım bir rahatlık battaniyesi. Ama aynı zamanda kalbimi kırabilecek tanıdığım tek kişi o. Her şeyi gerçekten kafa karıştırıcı buluyorum, her zaman onu uzaklaştırıp bana doğru çekiyorum. Öyle değil

O gece kalmasına izin vermemiş olmam şaşırtıcıydı. Yeni evimde uyandığımda onu orada bulmak istemedim. Sadece benim olsun istedim. Ama yine de o sabah onu yanımda yatarken görmeyi umarak gözlerimi açtım.

Çalıştım ve koştum ve bazen biriyle buluşurdum. üniversiteden birkaç günlüğüne eve dönen okul arkadaşı. Çok yemek yaptım, daha önce hiç yapmadığım bir şey. Perakendede yol almakla ilgili kitaplar inceledim, bir insanın

okumak zorunda kalma talihsizliğine sahip olabileceği en sıkıcı kelimelerden bazıları. Ama yardımcı oldular, çünkü kullandığı saçma jargon bana bu konuda yardımcı olan bir dil verdi.

gün. Birkaç seçim cümlesi eklerseniz, yetkin olduğunuz anlaşılır. "Bilgisayar bu anlaşmaya bayılacak" ifadesi, bir perakende yöneticisine fiyat bilincine sahip müşterinin ne olduğunu anladığınızı söyler ve aynı zamanda bir kapıdan içeri girmek istemenize neden olur.

Çoğu hafta, kendime nihai amacımı hatırlatmaktan başka bir sebep olmaksızın Artemis'in evine yürüdüm. Bu amaç, merkez ofis tarafından benden istendiğinde yaklaşıyor gibiydi. pazarlama ekibinde bir iş başvurusunda bulunun.

Neredeyse bir yıldır Sassy Girl'de çalışıyordum ve gerçek bir işim yoktu.

Merkez ofiste çalışıyordum, ancak mağazadan herhangi bir şey çıkarsa bana haber vermesi için neredeyse sürekli müdürümü rahatsız etmiştim ve o bana acımış olmalı. tavsiye etti

sıkı çalışmam ve markayı öğrenmeye olan ilgim için bana teşekkür etti ve onu sallamış olması gereken vitrin vitrinlerimde beni övdü. Bir plise parka ile günlük bir bel çantasını eşleştirmenin deneyim sayılacağını kim bilebilirdi? Merdiven altı bir işti, ama bir *basamak* lanet merdivende. Ve bu, Simon'la aynı binada çalışmak anlamına gelir. Beş kat ve bir dünya mermer uzakta ama yine de o zamanlar benim için bir anlam ifade eden bir bağlantı.

Tam olarak on üç ay dayandım. iş aynı anda boğucu ve utanç verici. Vitrin vitrinlerini tartıştığımız yuvarlak masa toplantılarında "yaratıcı enerjiyi harekete geçirmek"le hiç ilgilenmiyordum ve "müşteriyi ıslatmak için mal" lafını duymak bana kötü bir simülasyonda yaşıyormuşum gibi hissettirdi. Bu deneyimden üç iyi şey çıkardım. Birincisi, 20 yaşında biri için çok para kazandım ve takıntılı bir şekilde biriktirdim. İkincisi, genel merkez personeli için yıllık partisini verdiğinde Simon'ın evini ziyaret etme fırsatım oldu. Tepedeki konağı bir an olsun görebilmek için her şeyimi verirdim ve işte karşımda beni karşılıyordu. Ailenin bağına sızan meşhur bir engerek.

Davetleri rastgele aldık. Her yıl bir şapkadan isim çekerek insanları davet ettikleri söylenirdi. sistem kimseyi kimseye tercih etmez. Bu yüzden, partinin üst düzey yöneticiler ve çok daha alt düzeyde çalışan güzel genç kızlarla dolu olması bir tesadüf olmalı. Benden üç sıra oturan obez web sitesi tasarımcısı Gary, hiçbir zaman şanslı olanlardan biri olmamıştı.

Sonra yine görünüşü ve belli belirsiz 'hayata pes etmesi' aura da bir partide isteyeceğim bir aura değildi. Adam bir yıl boyunca her gün aynı plastik kaşıkla hazır çorba yedi. Ortak mutfakta başka birçok kaşık vardı.

Şaşırtıcı.

Artemis personel partisi, canı sıkkın görünen öğrenciler tarafından kanepeler ve sıcak köpüklü şarapların dağıtıldığı iki saatlik oldukça ılık bir bahçe etkinliğiydi. Mini bir labirentin yanına kurulmuş bir şekerleme makinesi vardı ve birkaç kişi çiçekli saç taçlarının bir çiçek tarafından örülmesini kabul etme hatasına düşmüştü.

açgözlülük için bu sarayda tamamen yersiz olan dünyevi görünümlü bir kadın. Gri bir takım elbise giymiş, çiçekli bir taç takmış, biraz terli bir adam tam olarak itibar kaybının neye benzediği ortaya çıktı. Sunulan kasvetli aktivitelere rağmen, etkinliğin bir onay kutusu alıştırması olduğunu görebiliyordunuz - evinize girmelerine izin verecek kadar onlara değer veriyormuş gibi davranarak personelin moralini yüksek tutun. İzin verilecek kadar değerli değildik yine de kapalı tuvaletlere erişim vardı ve biri merak etmek için yukarı çıkmayı düşünürse diye sert görünümlü bir hizmetçi merdivende dikildi. Ama benim için tamamen büyüleyiciydi. Annemin beni götürdüğü, dışında durduğum, asla davet edilmeyeceğimi iliklerimde bildiğim bu ev. Buradaydım. Bir bardak ve ılık bir gülümsemeyle içeri alındım. Bir hizmetçinin etraftaki insanları ihtiyatlı bir şekilde takip etmesini ve ardından dezenfekte etmesini izleyerek iyi bir yirmi dakika geçirdim.

dokundukları her şey. Sürükleyiciydi.

Bryony'nin bu gruba karışmaktan daha mantıklı olduğu açıktı. çalışanlar ve görülecek hiçbir yer yoktu. Simon, üst yönetimin erkek üyeleriyle bir köşede kaldı, başlarının etrafında bir küre oluşturan puro dumanı. Anlayabildiğim kadarıyla karısıyla bir kez etkileşime girmedi. Ara sıra, genç bir kadın personel üyesi çağrılırdı ve çimlerin ötesinden bir kahkaha uğultusu duyulurdu. Kaç İK suçunun işlendiğine dair yalnızca bir tahminde bulunulabilir. ten rengi mokasen ve açık yakalı gömlekler giyen bir grup adam tarafından 'şaka' ruhuyla işlendi. Sanki belli belirsiz birini arıyormuş gibi bir elimde içkiyle dolaştım ve oturma odasının Fransız kapılarından içeri yöneldim. Janine Saniyeler sonra kapıların etrafından dolandı, saçları fönüyle kurutuldu.

bir miğfer, altın takıları vücut zırhı gibi şingirdadı. BEN Diyelim ki yüksek alarmdaydı, herhangi birinin onun çok satın aldığı lüks biblolarını çalması fikri sinirlerinin katlanamayacağı kadar fazlaydı.

Başımı başka tarafa çevirdim ve şatafatlı bir flamenko dansçıları tablosuna bakıyormuş gibi yaptım ve yanımdan geçip mutfağa girdi, ardından önlüklü ve beyaz eldivenli endişeli görünümlü bir kadın geldi. Açıkçası beni görmedi; Janine gibi insanların normal görüşü yoktur. Gereksiz gördükleri kişilere karşı kördürler. Kıskanmıyorum, hayran olduğum bir yetenek. Hiçbir değer sunmayan insanlarla neden zaman kaybedelim? Koridor boştu, bu yüzden yürümeye devam ettim, geniş bir spirale ulaştım. sizi üst kata ve daha özel alanlarına götürecek olan merdiven. Evlilik yatak odasını karıştırırken yakalanırsam ne olacağını merak ederek havada asılı kaldım. Dışarı atılır ve kovulur muyum? arka plan kontrolü yaparlar mı üzerimde? Her ne kadar baştan çıkarılmış olsam da muhtemelen bu riske değmezdi.

Bunun yerine, kendiliğinden kapının sağındaki kapıyı denedim. merdivenlerden çıktı ve çalışma odası olduğu açıkça belli olan bir yere adım attı. Duvarlarda, gösteri için alınmış deri ciltli ciltlerle dolu kitap rafları sıralanmıştı. Bu aileden herhangi birinin, bırakın Derrida'nın bir cildini, Dickens'ın tüm eserlerini okuduğundan şüpheliydim. Aman Tanrım, alfabetik. Maun masanın üzerinde bir dolmakalem duruyordu. Kalın krem rengi kağıt yığını ve büyük bir gümüş kalp süsü, klasik Tiffany olarak tanıdım. Her ikisi de Artemis üçlüsünü gösteren iki yaldızlı çerçeve vardı: biri Bryony'yi ona doğru gösteriyordu.

vaftiz; diğeri daha yeniydi ve daha çok gözetliyordu yakından, aileyi Buckingham Sarayı bahçe partisinde gösterdi. Janine'in devasa şapkası arkalarındaki binayı tamamen gizleyemiyordu. Sanki bu, Kraliyet ailesinin dürüstçe konuşup görevlerini omuz silkebilselerdi korkunç bulacağı bin kişilik bir toplantı değil de, özel bir eş buluşmasıymış gibi, bu anı maksimuma çıkarmış olmalılar. Fotoğrafi aldım ve yere attım. Kalın krem halı, elbette düşüşü yumuşattı. Bu yüzden, hafif bir çıtırtı duyana kadar topuğumla üzerine bastım ve sonra tekrar masanın üzerine koydum. Kırık cam gevşemişti ve bir kırığı kullanarak Simon'ın yüzünü hafifçe kaşıdım. Sonra ben ihtiyatla koridora geri döndü.

Dışarı fırlamak istemedim, bu yüzden ana oturma odasında oyalandım, bardağımı yudumladım. Janine mutfaktan çıktı ve kendimi göz teması kurmaya hazır hissettim. Yüzünde öyle ekşi bir ifade vardı ki, tenine kalıcı bir zengin hanım memnuniyetsizliği kazınmıştı. Ama açıkça gelmek zorunda hissetti ya da belki de gümüşü çalmaya çalışmadığımdan emin olmak istedi. Bana yaklaştığında, bir an paniğe kapıldım. Sophie sık sık yüzümün hiçbir duyguyu ele vermediğini söylerdi. En derin düşüncelerimi bir bakışla ele vermek istemediğim için neredeyse gücenmiş görünüyor. Ama o ayrılıkta

ikincisi, Janine'in yüzümün her yerine sıvalı niyetimi görebildiğini hayal ettim. Tarzını tanımlamak için sıfatlar kullanarak evi hakkında konuşmaya başladım, aslında onu sevdiğimi ifade etmeyen bir şekilde. Odaklanmak için aklıma gelen tek şey olan şömine rafı hakkında kısa bir sohbet ettik. Genişliği hakkında sorular sorduğumda duruşu biraz rahatladı.

Oturma odasında bir dizi farklı bilye kullanılıyordu ama gülümsemesi gergindi. Bunun nedeni, yaptığı kapsamlı çalışma, yüzünü bir noktaya kadar dondurmuş olması olabilirdi.

bu da kendiliğinden ifadeyi zorlaştırıyordu ama söylemesi de zordu. Bu büyüklükte bir evi tasarlamamanın ne kadar zor olduğundan bahsetti ve en sevdiği süs eşyalarının Monako'daki evinde saklandığını söyledi, sanki en iyi yaldızlı şamdanlarımın nerede olduğunu kaybetmenin zorluklarını anlayacakmışım gibi.

"Hep burada mı yaşadın?" diye sordum, elimi şöminenin üzerinde gezdirirken, kasıtlı olarak belli belirsiz bir lekeli el izi. Tepki olarak eli seğirdi ve kolumu bir şaplamamak için tüm irade ve üreme zerresini harcadığını söyleyebilirim.

"Evet, Bryony doğmadan kısa bir süre önce taşındık, çünkü çocuklar için daha büyük bir yere ihtiyacımız olduğunu biliyorduk." Onun çocuklardan çoğul olarak bahsettiğini duymak garipti. Pek çok olabilecek gayri meşru yavrularını kastetmediğini varsaydığım için, daha fazla çocuk sahibi olmayı beklediklerini gösterdi. BEN Etrafta dağılmış pek çok iriyarı güvenlik görevlisinden biri tarafından evden dışarı çıkarılma ihtimaline karşı bunu sormayı düşündüm ve dilimi tutmaya karar verdim.

‘Pekala, seninle tanışmak çok güzeldi. Eminim Simon'ın çocukları, onlara bakabilecek bir babaya sahip oldukları için çok şanslılar,' dedim.

yanından geçip bahçeye geri döndü. Fransız kapılarına varmadan hizmetçiyi çağırdığını duydum.

Sonunda bir yere varıyormuşum gibi hissederek o partiden ayrıldım.

Ben onların ortasındaaydım. Sadece uzak bir rüya değildi artık değil. Arada bir kapılarının önünden yaptığım zavallı gezileri ve onu ofisin lobisinde bir kez gördüğümü saymazsanız, şimdiye kadar Simon'la etkileşimim tam olarak sıfırdı. Ve ben bile, devam etmeye istekli olsam da, onlara gerçekten karşılaşma diyemezdim.

Artemis Holding'de çalışmanın üçüncü faydası, sevgili muhbirim Tina ile tanışmaktı. Sevgili tam olarak doğru kelime değil, çünkü bana arkadaşlıktan başka bir şeyi teklif etmeseydi ona bir saniyemi ayırmazdım ama verdiği bilgiler için ona değer veriyordum ve bu benim için herhangi bir eşten daha değerliydi. Tina, CEO yardımcısı Graham Linton'ın yardımcısıydı.

Simon'ın yakın arkadaşı ve yardımcısı. Her zaman kapanış indirimi yaptıklarını söyleyen dükkanlarda gördüğünüz türden hafif parlak gri takım elbise giyen bir adam. Merkez ofisteki işime birkaç ay kala, bir gün bir ibne molasında yanlışlıkla onunla sohbet ettim. ofis müdürüydü ofisin n kapısının yakınında herhangi bir yerde sigara içen insanlar konusunda çok katı. Dördüncü katta st düzey yöneticiler için bir sigara içme terası vardı, Graham, Simon veya kardeşi Lee şımartmaya karar verdiğinde ofislerde saatlerce puro dumanı dolaşırdı, ancak diğer herkes arkadan mal girişine gitmek zorunda kaldı. Bir gün Tina benden hoşlandığını söyledi.

Eşarp ve ben ona gönülsüz bir şekilde gülümsedim, bu onun gelip yanıma oturması için fazlasıyla yeterliydi. Tanıştığım en cana yakın kadındı ve bu tek başına sigarayı bırakıp bölgeden uzak durmam için yeterli sebepti. Aceleyle sigaramı söndürürken kimin için çalıştığını sylemeseydi ben de yapacaktım. Birinden bir şey alabileceğinizi anladığınızda U dönüşü yapmak zorunda kalmak korkunç, değil mi? Birdenbire bütün gece size kötü kötü bakan veya her içkinin parasını ödeyecek bir adamın şakalarına gülen potansiyel bir donörü pohpohlamak ve övmek zorunda kalmak?

Kendinizi biraz kirli hissediyorsunuz. Ama gerçekten, hayattaki her şey bir ticarettir.

Ve Tina'nın bana aile hakkında kendi başıma ğrenemeyeceğim şeyler söyleyebileceğini düşündüm, bu

yüzden yuttum ve

güzel oynadı süper güzel Kahvesini almak, ofis sohbet sistemimizde ona küçük neşeli merhabalar göndermek, onunla öğle yemeği yemek ve kilo veriyormuş gibi davranmak diye sordu. Yine de iyi bir ticaretti. Graham söz konusu olduğunda Tina sadık bir çalışandı. ve sadece son derece inandırıcı olmayan bir peruk taktığı için değil), ama geldiğinde kanarya gibi şarkı söylerdi. Artemis ailesine geldi. Bana söylediği hiçbir şey cephaneliğindeki gümüş kurşun değildi, ama bu kadar uzun süredir uzaktan izlediğim bu insanlar hakkında daha fazla şey bilmek sonsuz büyüleyici. Ve bana söylediği neredeyse hiçbir şey onları başka bir ışıktaki boyamadığı için. *lanet korkunç*, BT onları kafamda destekleyecek hiçbir şeyi olmayan canavarlar olarak inşa etmediğimi hatırlatıyordu. Evet, Tina bir hediye idi, onunla vakit geçirmek için ciğerlerimi daha da fazla boşaltmam gerekse bile.

Ama Artemis Holdings'te çalışmak, saf beklentilerime rağmen beni babama yaklaştırmıyordu. sahiptim bir şekilde birkaç yıl içinde onun en yakın yardımcısı olma yolunda ilerlemeyi, güvenini kazanmayı, dramatik bir açıklama yapmadan önce hayatına girmeyi ve ihanet karşısında nefesi kesildiğinde onu öldürmeyi tasavvur etmişim. Ama adam binlerce kişiyi istihdam etmişti ve artık beni kendi iç dünyasına davet etmeyecekti. iş hayatında ezip geçmekle ilgili olmayan bir kitap okuyacağından daha kutsaldı. Bu yüzden, başka bir moda halkla ilişkiler ve pazarlama şirketi tarafından kelle avına maruz kaldığımda ayrıldım. Kararlılığım her zamanki kadar güçlüydü, ancak eski halimin neredeyse iki katını kazanıyor olacaktım. maaş ve daha da önemlisi - şirketlerinde çalışırken bütün bir aileyi öldürmenin en akıllıca hamle olmayabileceğini fark etmişim. İlk yanlış adıma genç olduğum için izin veriyorum.

Bu, etrafımda her zaman döndüğünü hissettiğim sisin kalkmaya başladığı ve hayatım daha net hale geldiği zamandı. Kendimi güvende ve kontrollü hissettiğim bir yere geldim ve geleceğe daha fazla odaklanarak bakabildim. Bazı yönlerden, yavaşlamak ve sabır sanatına aşina olmak anlamına geliyordu. O zamandan beri aynı şirkette çalışıyorum. Hala yaşayan kadim Türk erkeklerinden kiraladığım aynı dairede kaldım. benim üstümde ve ilk taşındığımdan beri kirayı yükseltmedi, bu da oğlunu üzdü. Para biriktirdim, düşük tuttum

profil ve hayatı küçük ölçekte yaşadım, bu arada planıma başlayacağım ve yeni bir bölüme başlayacağım anı bekliyorum. Büyük masalların yazılacağı bir zaman değil ama pek çok insan her gün böyle yaşıyor ve bir sonraki bölümü hiç aramıyor. Küçük ve sıradan hayatlarından, temel ihtiyaçlarının karşılanmasından ve arada bir ziyafet olarak 'ooh güzel bir şişe prosecco'dan memnunar. yani bulamıyorum o yılları sıkıcı yaşayarak geçirmem özellikle tuhaf ya da hayal kırıklığı yaratıyor. Hayatının en güzel yılları olduğu söylenir.

içki içip parti yapabileceğiniz ve spontane yaşayabileceğiniz yirmili yaşlarınızın başında vızıldayarak geçin. Benimkiler öyle değildi. Bunun yerine, o yılları zaman içinde heyecan verici bir hızla savrulma izledi.

planımı gerçekleştirdim ve şimdi, olmasını dilediğim kadar büyük ve heyecan verici olacak uzun yıllar bekliyorum.

Bir püriten gibi yaşadığımı ima etmek istemiyorum. Ara sıra küçük lüksler vardı. takdir ediyor gibiyim hayatta biraz daha güzel şeyler, bazı yönlerden hem annemden hem de babamdan miras aldığımı ve organik şaraplara ve fahiş iç mekanlara olan tutkuları olan Latimer'lerde yaşayarak serbest bıraktığımı düşündüğüm bir tercih. Bu yüzden küçük dairemin bir duvarı en temel başlangıç ilacı olan ayakkabılara ayrılmış.

kadınlar kendilerini tedavi etmek istediklerinde. Biraz daha büyüdüğümde, Marie ile büyürken hayal bile edemediğim yerlere harika yalnız tatiller yaptım. Ne zaman bir yerde terasta oturup bir kadeh şarap içsem, Hayatımın belki de Marie'nin yaşadığından daha iyi olduğu düşüncesini bastırdı. Elbette, annemi kaybederek büyük bir travma yaşadım ve Latimers hiçbir zaman ailem olmadı, ancak varlıklı üst orta sınıfa anında girmek ve acımasız ve uzun süredir devam eden bir kin beslemek benim için biraz iyi sonuç verdi. Çoğu zaman bu düşüncayı uzaklaştırdım.

Alarm tekrar çaldı. Muhtemelen çılgılık atmayı bırakmayan üç hücre aşığıdaki tuhaf kızdır ama benim sıraya girmem gerekiyor. Daha sonra.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

O güneşli cuma sabahı işe giderken zıpladığımı hissettim. Sloganlarla beyin fırtınasıyla geçen sıkıcı bir hafta, zamanı yavaşlatmıştı ve ben de sırf can sıkıntısını biraz olsun gidermek için gece geç saatlerde şehirde koşu yapıyordum. Ama o hafta sonu programımı boşaltmışım, dairemde iyi şarap ve güzel mumlar olduğundan emin olmuştum. Masör kılığına giren en sevdiğim mazoşistimle Cumartesi günü için bir masaj rezervasyonu yaptırdım ve akşam bir seks partisine gidecektim. Beni herhangi bir şoktan kurtar. Dehşete kapılmayın ya da daha kötüsü heyecanlanmayın. Bu, benim belirli eğilimlerime rastgele bir sapma değil. Araştırma için gittim.

Andrew Artemis'in sevgili kurbağalarıyla birlikte uçup gitmesini izleyeli dokuz ay olmuştu ve başımı aşağıda tutuyor, çok çalışıyor ve planıma geri dönmek için tüm dürtülere direniyordum. Başlamadan önce, hızın katı olması gerektiğini biliyordum, sürekli özlem duymama rağmen, bir hafta içinde hepsinden kurtulmam ve sonuçlarına katlanmam gerekiyordu. İlk ve kabul edelim, daha alakasız cinayetler, erken şüphe uyandırmamak için iyi aralıklarla yerleştirilmelidir. İnsanların söylemesini istediğim şey 'trajik kazalar'dı. Bu daha sonra 'bir "Artemis klanını lanetlemek" için hızlanmadan önce, aile için şanssız bir koşu. Bir anda, son cinayet birkaç kişinin faul oyunu hakkında mırıldanmasına neden olabilir, ancak o zamana kadar tüm aile ölecek ve gömülecekti ve pek çok kişi bundan faydalanacaktı. Kimsenin acele etmeyeceğinden emindim onların intikamını al.

Bu yüzden Andrew'dan sonra tozun yatışmasına izin verdim. Ve geriye dönüp baktığımda, sahip olduğum coşkunun aksine, biraz neşe hissetmişim. Kathleen ve Jeremy o uçurumdan yuvarlandılar, bu yüzden biraz geri adım atmaktan mutlu oldum. Andrew'un cenazesinin iyi geçtiğini biliyordum. cagoules içindeki ciddi insanlar ve aynı şekilde kırmızı

suratlı özel okul arkadaşları tarafından katıldı. Annesinin
Lara olduğunu okumuştum.

tek oğlunun ölümüyle tamamen mahvoldu, kamuoyuna açıklama yapmadı

yorum yaptı, ancak Artemis Holdings Başkan Yardımcısı olarak görevinden çekildi ve Andrew adına yaban hayatı koruma için bir hayır kurumu kurdu. Bu olayın markadan olduğu kadar aileden de kopmasına neden olup olmadığını merak ettim. Dernek sayfalarında hâlâ sürekli olarak Lee yer alıyordu, ancak Lara Londra'dan tamamen çekilmiş, çoğunlukla Oxfordshire'daki çiftlik evlerinde kalmış gibi görünüyordu. üzerindeki mülkü gördüm

Doğru hareket. Ana ev tamamen yumuşak gri tonlarında boyanmış ve her yerde çok çeşitli zevkli İran halıları var, ancak ayrıca arazide bir sürüş alanı da var ve bitki bahçesine bakan şimdiye kadar gördüğüm en büyük jakuziye sahip. Kimin seçtiğini görmek zor değil orada ne var Tahmin etmenize yardımcı olacaksa, Lee kovboy çizimleri giyiyor ve onlara "imzası" diyor.

Okuduklarıma göre Lara, Artemis'in hayatına hiç uygun görünmüyordu. Belki de bu yüzden başlangıçta Lee'yi düşündüm.

tüm bunlara rağmen karşılaştığı kadar kabus olamazdı. tam olarak böyle olduğunu gösteren işaretler. Zekiydi, Cambridge'de bir ilkti ve bir Ivy League kolejinde MBA yaptı. Ayrıcalık ve açgözlülükle dolu bir şans eseri idi. Artemis ailesi kurnaz olabilir ama Lara'nın aile yemek masasındaki zekice sohbetlerle nadiren tahrik edildiğinden emindim. Ben ofisten ayrıldıktan çok sonra bile benimle dedikodu yapmaya devam eden Tina'ya göre, Lara'nın eş seçimi konusunda hala çok fazla şaşkınlık vardı. Yakışıklıydı, herkes öyle sanıyordu. Gözlerini devirme! Gençken bu hiçbir şey değil. Ve davranışlarını etrafındakileri yansıtacak şekilde uyarlamakta iyiydi. Konuştuğunda bu ilham verici büyük gözleri görüyor ve herkese nasıl olduğunu anlatıyordu. zekiydi. Utangaçtı ama ilgiden gurur duyduğu belliydi. Bu güzel görünümlü genç kız, cehennem kadar garip ama çok akıllı. Lee gibi bir adama hazır değildi ve onun kim olduğunu anladığında çok geçti. Tabii ki, ailesi onun karışık ırk olmasından hoşlanmadı. Açıkça söylemediler ama apaçık ortadaydı. Ve onları tamamen kapattı. Sanırım onu seviyordu. Kendince.” Zayıf bir açıklamaydı ve Lara'ya yeterli gelmemişti. 18 yaşında böyle bir adama kanabilirsin ama öğrenirsin. Hızlı öğrenirsin ya da kapana kısılrısın.

Lara'nın kocasıyla tanıştığımda, Tina'nın mantığı daha da dayanıksız görünüyordu. Lee, Simon'ın üç yaşındaki küçük erkek kardeşiymiş. Eski kopyaları ise *Merhaba!* herhangi bir şey vardı (ve Artemis adının geçtiği yerleri aramak için eBay'de altı yıllık bunlardan satın almıştım, bu da bana iyi bir fikir verdi).

Küçük Avrupa kraliyetlerinin çeşitli skandallarında eğitim görmüş), o zaman Simon doksanlı yılların en parlak playboyu olabilirdi, ama Lee onun hevesli gölgesiydi. O zamana göre benzer şekilde yakışıklıydı (kalpsiz bir sosyopatı ifade eden bir şekilde - o zamanlar bu neden çekici görülüyordu?), kalıcı bronzlaşmış bir yüz ve simsiyah saçlarla, aşağı kaydırıldı. İnce ve çizgisizken onun için bir nevi işe yaradı. Fotoğraflar, onu kadınlarla çevrili, genellikle elinde bir şampanya şampanyasıyla gösteriyor. Ama yirmi yıl sonra ve aynı estetik, gözlerinin etrafındaki küçük beyaz halkalarla bir şekilde gölgelendi ve size artık bronzluğun başka bir yerden geldiğini gösteriyordu.

banliyödeki şezlong dükkanı ve terlediğinde ortaya çıkan yakalarının etrafındaki hafif lekeli halka, renk uzmanına muhtemelen yeterince bahşiş vermediğini ortaya koyuyordu.

Lee hiçbir zaman tam bir kara koyun olmadı. Kesinlikle uğraşmasına rağmen ciddi bir bağımlılık sorunu yok. Şirketler Evi'nde en az yirmi yedi farklı şirketin CEO'su olarak listelenmiş olmasına rağmen iflas eden olmadı. ay içinde kapatılır. Bir girişim, GoGoGirl Pictures, altmış üç gün içinde kapatıldı. isim tam olmadı Art House filmleri yapmayı umduğunu öne sürdü. Belki de inciyi kavrayan annesi yellenir ve ayağını onun üzerine koyar.

Kathleen ve Jeremy, Simon'ın soyadını korumasını istedi. O bir başarı öyküsüydü, kraliyet yemeklerine giden ve Belediye Başkanı, Başbakan ve parasıyla kolayca etkilenen herkesle, ki bu çoğu insandı, ete dokunan adamdı. Düzgün insanlar bile çıldırır

aşırı zenginlerle karşı karşıya kaldığında. Zenginlik dengesizliği konusunda güçlü görüşlere sahip olabilirler ve zenginlerin toplumdaki diğer herkesin zararına daha da fazla tahakkuk ettikleri bir sistemi adaletsiz bir şekilde işlettiklerini düşünebilirler, ancak onlara bir kadeh şampanya verin. ve onlara bir şans verebilecek bir milyonerle poz vermelerini isteyin.

işe alın ya da kuruluşlarına bir çek yazın ve en iyileri gibi sırtıyorlar.

Artemis'i çevreleyen çeşitli skandallardan önce şirket, Simon'a bir OBE vermekten bile söz ediliyordu ki bu çılgıncaydı, çünkü şimdiye kadar başkaları için yaptığı en büyük şey

yıllık birkaç hayır yemeğine katılıp diğer zengin insanlar tarafından sunulan aptalca ödüller için teklif verin. Bir keresinde saçmalıklarını milyonlara satan tartışmalı ama popüler bir sanatçının at resmini satın aldığı için manşetlere çıktı. Gerçeğe yakın hoş bir tablo olamaz, bir resim kadar basit bir şey olamaz.

Alıştırma ve beceri gerektiren George Stubbs fotoğrafı. At, alıcının yüzüne sahip olacaktı. 300 bine gitti. Ve şimdi Artemis konağının bir yerinde dev bir centaur gururla asılı duruyor. Kibarca reddedeceğim mirasın bir parçası da buydu.

Her neyse, OBE fikri sessizce rafa kaldırıldı, ancak Simon saygınlığını korudu - İngiliz iş dünyasının bir simgesi olarak öne çıktı. Ve sonuç olarak Lee, biraz umutsuz küçük erkek kardeşin klişesini gerçek sonuçları olmadan oynamak zorunda kaldı. Berbat olunca kurtarıldı (bir keresinde sarhoşken bir futbol maçından sonra St Paul's Katedrali'ndeki izleme platformuna gitti ve arkadaşlarının rayların kenarından sarkıtırken ilahiler söylediği bir video çekti. Biri bir telefon açtı ve İngiltere Kilisesi'nden dolu dolu bir özür diledikten sonra mesele

kapalı kabul edildi) ve ailesi tarafından, kendi kariyer fikirleri raydan çıktığında fazla bir şey yapmasına gerek duymadığı işler verildi. Aslında, işleri alt üst etmekten korktuğu için şirketteki rolünü fazla ciddiye almaması için cesaretlendirildiğini tahmin ediyorum.

29 yaşında, Lara ile Artemis'teki işi sayesinde tanıştı. Holdings ile evlendi ve sekiz ay sonra bir Yunan adasında üç günlük bir düğün fantezisiyle evlendi. Bee Gees'den biri oynadı ve bir tabloid, partiye garson kılığında sızan bir muhabiri dışarı gönderdi. Yazı, çeşitli glitterati misafirlerinin yobish davranışları hakkında neşeyle yorum yaptı, o kadar sarhoş olan bir model de dahil olmak üzere, havuza ödünç aldığı inci işlemeli özel tasarım bir elbiseyle düştü. etkinlik. Orada olmayan ama her zaman ödevini yapan Tina'ya göre, Lara'nın düğünden önce biraz üşüdüğü,

ama büyük meselenin, aile ve arkadaşlar yerleşmeden önce sadece bir defaya mahsus olduğu konusunda güvence verilmişti. Ailenin patronu olabileceği bir gelecek yaratmaktan bahsederek parti günlerinin bittiğine söz verdi. Erkekler ne kadar az söz verir.

Onu ne kadar anlıyoruz.

Ailesi onlara büyük bir alçı ev satın almıştı. Chelsea, Kings Road'un hemen dışındaydı ve taşındıktan kısa bir süre sonra Andrew'a sahiplerdi. Lara merdiveni tırmandı ve zamanının geri kalanını ya değerli gruplar için hayır yemekleri organize ederek ya da savunmasız çocuklar adına hükümette lobicilik yaparak geçiriyor gibiydi. Aile, onlara bir saygınlık havası verdiğini kabul ederek, Lara'nın hayırsever doğasına müsamaha göstermiş olmalı, ancak kocasının çizgiyi çizdiğini tahmin ediyorum.

bu hayırseverlerin evine adım atması. Lee, kendi hayatında yirmili yaşlarının aşırılıklarına tutundu. sosyal günlüklerde gece kulüplerinde, en yeni süper arabasıyla Kings Road'da geziniyor, ara sıra yeni bar ve restoranlarda ortak olarak anılıyor ve bunlar ancak altı ay sonra gerçek sahibi düşük marjları fark ettiğinde kapanıyor. ve uzun saatler, açılış gecesinin ima ettiği kadar çekici değildi.

Lee'nin dışarı çıktığında birkaç içki ve flört etmekten daha fazlasını sevdiğinden şüpheleniyordum. Bir zamanlar sert ve keskin olan yüzü şimdi şişmişti ve gözleri paparazzilerin fotoğraflarında her zaman hafifçe parıldayan bir şekilde parlıyordu.

Çoğu zaman, geceleri dışarı çıktığında parlak yeşil bir Bentley ile şehirde dolaştırılırdı, erken bir alkollü araç kullanma cezası (iyi bir avukatın soğuk algınlığı ilacının başka, daha özel ilaçları etkilediğini iddia etmesinden sonra atıldı - gazeteler bu hassas ifadeden çok hoşlandı), kalıcı bir şoförün ihtiyatlı bir yatırım olduğu anlamına geliyordu. Bu, bir akşam kasabada olursanız nerede olduğunu anlamamanın kolay olduğu anlamına geliyordu, araba Londra'nın en dar sokaklarında bile çift park eder, Mayfair'in sunabileceği en lüks barlardan başlar, ardından özel üye kulüplerine yönelir ve saat 3'te eğlence düşkünlerinin çoğu dağılmaya başlarken, Chinatown'a, tam olarak ne yaptıklarını tam olarak ilan etmeye hevesli olmayan biraz daha köhne mekanlara doğru ilerliyordu.

Bunu biliyordum çünkü şehirde birkaç gece Bentley'i takip etmiştim. Lee hakkında araştırma yapmanın en kolay yolu buydu. 2010'da bir ara ortadan kalkmış gibi görünen, ancak hangi hayvan olacağı ve büyük olasılıkla hangi süper kahraman gücüne sahip olacağı (mirket, lazer gözler) hakkında testler yapma tutkusuyla beni biraz eğlendiren, nadiren kullanılan bir Facebook hesabı dışında sosyal medyada değildi. Şehir evinden nadiren saat 3'e kadar ayrılırdı. bir antrenman için ve sonra her zaman bir kahve alırdı.

Knightsbridge'de, altın kaplama bardaklarda içki servisi yapan bir kafede sohbet etmek için Gucci mokasenli diğer erkeklerle buluştu.

Sanki ülkeyi onlar yönetiyor ve her an ayrılmak zorunda kalabilirlermiş gibi, hepsi telefonlarını masanın üzerinde tutardı. Bir ya da iki kez masalarının yanına oturup konuşmalarını dinlemiştim.

yatırım yapmaları gereken hisse senetleri hakkında, yapabilecekleri bir sonraki Vegas seyahati hakkında, bu arada sırf sohbeti hafif tutmak için ara sıra bazı gelişigüzel kadın düşmanlığı yapıyorlardı. Devlet adamı değillerdi.

Ama dik başlı amcamı bulmak için en iyi zaman geceydi. Alacakaranlık dünyasını gördükçe, Andrew'u bu gezilerden birinde kendisine eşlik ettirip ettirmediğini daha çok merak ettim. Bu, kuzenimin neden kurbağalar için kaçtığını açıklar. Arabayı takip eden birkaç geceden sonra, ancak Lee'nin müdavimi olduğu işyerlerine hiç girmedim, dalmaya başladım. Ziyaret ettiği kulüplerin VIP bölümlerine girmeye hiç kalkışmadım, kendimi kıskırtmak ve bir fedaiyi kandırmaya çalışmak çok aşağılayıcı görünüyordu. Ancak barlar daha kolaydı ve Çin Mahallesi esintiyile dalıyor. Sonunda ekibinin yanında bir şeyler içebilir, seyredebilir, dinleyebilirdim.

Anlayabildiğim kadarıyla ana nesne sadece görülmek içindi. Şampanya şişeyle satın alındı, hava öpücükleri verildi. genç kadınların üzerine yağan erkekler bileklerini saran tokalaşmalarla birbirlerini yakaladılar, tavana desenler fırlatan mücevherli saatler. Otuz dakika sonra, yeni insanlarla birlikte ve diğerleri atılırsa, Lee ve ekibi dışarı çıkıp bir sonraki mekana giderdi. 12:00 civarında, tuvalete gitmek daha sık hale gelirdi ve Lee, insanların 'parti' yapması konusunda yüksek sesle ısrar ederek ve iri yarı arkadaşlarını boyunduruklara hapsederek canlılaşmaya başlardı. Saat 3'ü

vurduğunda, ben

ölümcül sıkılmış ve içme suyu. Hiçbiri beni fark etmedi, başlarını çevirecek bir kız değildim. Yeterince genç değil. Malları göstermiyor. Her zaman siyah bir pantolon takım elbise ve bir tişört, efor için biraz kırmızı ruj ve bir çift topuklu ayakkabı giyerdim. Topuklular benim tek tavizimdi. Lee'nin sık sık yaptığı gibi barlara mantıklı düz ayakkabılar giymeye çalışırsanız, bir tür gizli polis memuru olduğunuzu varsayın ve sizi şüpheyile görün.

Üçüncü keşif görevimde Lee Amca ile konuştum. Bunu planlamamıştım - hiçbir şey onu daha iyi tanımaya bağlı değildi - ama onu izlemekten daha eğlenceli olacağını düşündüm.

çekimler ve o kadar kötü dans etmeye çalışın ki, genç bir model tipi gerçekten yüzünü buruşturdu ve kolunu onun omzundan silkti.

Lee ve ekibi, Mayfair'de Berkeley Meydanı'ndaki özel üyeler kulübüne gitmişlerdi ve ben de bir müessesenin içine girmeye çalışmayacağımı bilerek karşıdaki bara yöneldim. Kapının etrafında kırmızı ipler ve nöbet tutan silindir şapkalı yaşlı bir adam vardı. Pencerenin önüne oturup bir bardak rosé içtim.

Bir sonraki hamleyi işaret edecek olan Bentley'nin getirildiği anı bekliyordu. Kulüp o gece sessiz geçmiş olmalı, çünkü araba gece saat 1'de dışarıda durdu. Bardan aceleyle çıktım ve şoföre önden giden arkadaşlarımı takip etmesini söyleyerek bir taksi durdurdum. Açıklama kulağa zayıf geliyordu ve içten içe sindim ama o bir vuruş yapmadı.

göz kapağı Beklendiği gibi, daha önce görmediğim bir mekanın önünde durarak doğruca Çin Mahallesi'ne gittik.

Adil olmak gerekirse, belli ki bir bar değildi. Belli ki bir şey değildi. Tabela ya da menü olmayan küçücük bir kapıydı, iki dim sum restoranının arasında, milyonlarca kez önünden geçip asla fark etmeyeceğiniz bir yer. Lee ve iki iri yarı arkadaşının dahili telefonda vızıldayarak eski kapıyı iterek açmasını izledim. kapının hemen önünde

Kapıyı çarparak kapattım, ayağımı eşiğin üzerinden geçirdim ve arkasından kaydım. Onları takip etmeden önce ayak seslerinin uzaklaşmasına izin verdim.

dar merdivenlerde doğrudan onlara çarpmak istemek. Yer, koyu kırmızı duvar kağıdı ve solmuş halıyla kasvetliydi.

Yukarıdan gelen yüksek ev müziği dışında, her şey bana genelev diye bağlıydı. Bu bana en azından erişim kazanmaya

Çalışma konusunda güven verdi. Sessizlik ve ben hemen ayrılırdık.

Merdiven boşluğunda birkaç dakika bekledikten sonra yukarı çıktım. Beni karşılayan kapı büyük siyah bir yangın kapısıydı.

ve geçici olarak iterek açtım. Arkasında küçük bir oda vardı, muhtemelen bir ofisin eski resepsiyon alanıydı ve penceresinin üzerinde siyah dantel perdeler vardı. Benim yaşlarımda iki çekici kadın bir masanın arkasındaki yüksek taburelerde oturuyordu.

şampanya bardakları ve bir kase prezervatif. Kadınlar bana gülümsüyordu.

"Merhaba," dedi küt bir bob ve göz kalemi olan kaşlarına kadar kanatlandı. Zevk Yürüyüşüne hoş geldiniz. Davetiniz var mı?"

Kekelemeden veya göz temasından kaçınmadan her zaman hızlı düşünebildim. İşin püf noktası gülümsemek ve bitmemek açıklamak. Bu açıkça bir seks partisiydi. Daha önce hiç gitmemiştim ama kadın dergilerinde güzel insanların buluşup seviştikleri özel partilerin burada olup bitenlerin farkına varmak için yükselişiyle ilgili yeterince makale okudum.*rağbet*bu toplantıları onaylamıştı. Neden utangaçsın?

"Çok üzgünüm," dedim elimi masaya koyarak, "Soho'daydım ve bunun bu gece olacağını hatırladım ama aptalca onu getirmeyi unuttum. umarım önemli değildir – Flick sorun olmayacağını söyledi."

Yeşil ipekten bir saç bandı ve büyük altın halka küpeler takan diğer kadın, beni baştan aşağı süzdü ve Bob Girl'e bir bakış attı.

"Eh, bildiğin gibi, bu olaylar münhasırlığa ve... sağduyuya dayalı," diye parmağını dudaklarına götürdü. "Ama Flick sana kefil olduysa o zaman sorun olmaz. Buradaki formu imzalayıp telefonunuzu bu kutuya koyabilir misiniz?"

Sihirli kelime için Tanrı'ya şükrettim. Flick, sosyetik beyaz kız ismi, belirli durumlarda kapıları açmayı garanti ediyor. var her zaman bir Flick - bir parti PR kızı, bir galerici ya da sadece bir arkadaşın arkadaşı olabilir. Ondan bahsedin ve içeride iyi olduğunuzun, muhtemelen Floss ve Hindistan'ı da tanıdığının sinyalinin verdiniz.

Bana temelde başkalarına Zevk Yürüyüşü'nden bahsetmemem ya da isimlerinden bahsetmemem gerektiğini söyleyen formu imzaladım.

yüksek profilili konuklar. Fotoğraf çekmeyeceğim veya hiçbir şey kaydetmeyeceğim. Her şeyi her zaman "güvenli ve eğlenceli" tutacağıma ve başkalarının sınırlarına saygı göstereceğime söz vermeliyim.

Telefonumu verdim ve kafa bandı kız bana bir göz kırparak prezervatif. "Mavi odanın ilginç oyunlar için olduğunu unutma. Ve eğer biri sana güçlük çıkarırsa, Marco barda."

"Ah, tabii, hazırım," dedim, ona ceketimi verirken ve tüneğinin arkasındaki kapıdan daha fazla şeyle çıkarken. hissettiğimden daha fazla güven.

seksi severim Bu konuda çekingen veya baskı altında değilim. Kötü yapıldığında bile eğlenceli bir stres atma etkinliği, ki bu çoğu zaman kadınların çok az ön sevişmeye ihtiyaç duyduğunu ve çok fazla esnek pozisyon arzuladığını düşünen pornoyla büyümüş erkekleri becerirken olur. Orgazm harika bir şey, özellikle tek başına alındığında ve ardından sessizlik geldiğinde ve yabancı bir adamı evinizden hemen çıkarmak için umutsuz bir ihtiyaç duymadığınızda. Ama bombardımana tutulduğumuz yaygın seks pozitifliğine aşık değilim. Sanki seksten zevk alıyormuş gibi size cinsel yolculukları hakkında her şeyi anlatmak isteyen kadınlar karakter özelliği. Kendi fotoğraflarını koyan çiftler sosyal medyada çarşaflara dolanmış, seks sonrası övünmelerinin sanat olduğunu iddia ediyor. Sikişmeyle ilgili korkunç denemeler ve amatör şiirler. Yap, devam etme.

Seks partileri bana her zaman sıkıcı insanların başkalarına onların daha ilginç yanları olduğunu gösterme yolu gibi görünmüştür. Belki de yerel ana caddedeki bir süpermarkette aniden bir seks partisi başlatmış olsaydın olurdu, ama West End'de kızların Alice bantları taktığı, sadece davetlilerin olduğu süslü bir toplantı benim alternatifim olamaz. Smoothie'lerin 9 sterline mal olduğu ve duş jelinin özel tasarım olduğu lüks bir spor salonu gibi. ve oradaki herkes, fitness unsuruna zar zor konsantre olarak, üst düzey tozluklarla vücutlarını sergiliyor. Hepsi performatif.

O gece partiye girmek beni bu ön yargıdan vazgeçirmedi. İlk oda tamamen bardı. giyinik insanlar kristal bardaklardan içiyorlardı. Işık loştu ama bir Gucci çantası seçebiliyordum.

bir elmas yüzüğün parıltısı, birbirine karışan çok fazla Tom Ford parfümünün baş döndürücü karışımı. Zengin ve sıradandı ve vücut sıvılarının yakındaki odalarda değiş tokuş edilmesi gerçeği onu daha az basit yapmıyordu.

Müzik, belki de başka bir yerden gelen ecstasy'nin seslerini gizlemek için hızlandırıldı ve bara doğru ilerledim, karanlıkta Lee'yi görmeye çalıştım ve esas olarak o zaman bunun bir anlamı olmayacağı için ama aynı zamanda çaresizce girmediğim için zaten bir seks odasına girmediğini umdum.

amcamı çıplak görmek istiyorum. İntikam planlarımda hırslıydım ama bir çizgi çekmem gerekiyordu ve çizginin ondan en az yirmi yaş daha genç olacağını düşündüğüm bir kadın için ter döken bir akrabamı izlemek olduğu ortaya çıktı. Üç kişiyi öldürdükten sonra tiksinti seviyemin bu seviyede olduğunu düşünmemiştim ama işte oradaydık.

Barmen bana bir Martini ısmarlarken (kokteyllerden nefret ederim ama içimden bir rol oynamak geliyordu) çevremdeki insanları inceledim. Otuzlu yaşlarının başında yakışıklı bir çift - adam mavi bir gömlek ve chino pantolon giymişti, o ise pembe yüksek topuklu yeşil ipek bir elbise ve biraz endişeli bir bakışla - barda yanımdaydı. O elini tuttu ve gülümseyerek bana baktı. Geri verdim, ama keskin bir şekilde uzağa baktım. Sohbeta dalmak istemiyordum. Sık sık fısıldadığı fısıltılardan ve rahatlatıcı sırt masajlarından sadece onu memnun etmek için burada olduğu belliydi. Beni ideal olarak belirlemediklerini umuyordum.

ilk mutsuz üçlülerini için seçim.

Odanın diğer ucuna doğru iki tane seçebildim. Hem tazyi kadar zayıf hem de bir o kadar da zarif bir şekilde gergin kadınlar, pelüş kadife bir kanepede yan yana otururken, biraz tıknaz bir adam ayaklarının dibine çömelmiş ve onlarla konuşuyordu. El hareketi yapan ellerinden, açıkça olmak için çok çabalıyordu.

eğlenceli ama kibar gülümsemeleri ve gezinen gözleri can sıkıntısı diye bağırdı. Kesinlikle onlar gibi görünmüyordu adama bir ağaç gibi tırmanmak için çaresizdi. Aslında, etrafımdaki herhangi birinden titreşen çok az cinsel enerji vardı. Oda sessiz ve biraz tuhaftı, sanki herkes başka birinin liderliği ele geçirmesini ve işleri başlatmasını bekliyordu. Belki de henüz kimse yeterince alkol almamıştı.

Keskin bir dürtme kolumu bardan indirdi ve içkimi de aldı. Etrafıma bakındım ve Lee'nin arkadaşlarından birinin barda kendine yer açmış olduğunu gördüm, şu anda işgal ettiği yerin birkaç saniye önce başka bir kişi tarafından işgal edildiğini görmek beni rahatsız etmedi. Erkekler genellikle bunu yapar, sanki doldurulmamış herhangi bir yeri doldurmak için doğuştan bir ihtiyaçları varmış gibi bacaklarını Tüpün üzerine yayarlar, dar bir kaldırımın ortasından aşağı inerler ve size doğru ilerlediklerinde neredeyse şaşırırlar, sanki yol verecekmişsiniz gibi bir kafe kuyruğunda çok fazla dürterler. Ne yaptıklarının farkında bile değiller. Onlar önemlidir, ihtiyaçları önemlidir. kadar önemli değilsin. Sen hiç önemli değilsin. sen olmadıkça onlar için çekici. O zaman alanınız başka şekillerde işgal edilecek. Erkekler dikkatinizi çekmek için önünüzde duracak ve yolunuzu kapatacaktır. Sokakta yürürken kendinizi rahatsız hissetmeniz için arabalarını yavaşlatırlar. Parmaklıklarda üzerinizde dolaşacaklar, kolunuza dokunacaklar, elinizi tutacaklar. Şanslıysan, bu sadece senin elin olacak.

Bir santim daha kıpırdamadım. Bunun yerine, barmenle göz göze gelmeye çalışan terli adamın profiline gözlerimi diktim. Eğer biri size yeterince uzun süre bakarsa, sonunda bakışlara karşılık vermek zorunda kalırsınız. Adamın bir dakikasını aldı ama sonunda bana baktı.

"Az önce içkimi elimden düşürdün," dedim yüzümü, vücudumun hiçbir yerini kıpırdatmadan. Yanıp sönmüyor.

"Bir içki almaya çalışıyorum aşkım, beni rahat bırak," dedi ve tekrar arkasını döndü. Öfkemin arttığını, yüzümün kızardığını hissettim.

İçkimi döktün. Bununla ilgili ne yapacaksın? Adam tekrar bana döndü ve yumruğunu bara sıktı.

"Benden bedava içki alamayacaksın." Ben salak değilim.' Omuz silkerek arkadaşını işaret etti. Tam öfkeden patlamak üzereyken Lee aramızda belirdi. İri yarı arkadaşını görmemi engelledi ve sanki dua eder gibi ellerini birleştirdi.

"Arkadaşım için çok üzgünüm, sevgilim, o bir beyefendi değil ama görüyorum ki sana güzel bir kadeh şaraba mal oldu ve bunu telafi etmek için sana bir tane daha ısmarlamayı çok isterim."

Ben de amcamla böyle sohbet etmeye başladım. O öyleydi büyüleyici, tıpkı annemin Simon'ın öyle olduğunu söylediği gibi. Tüm gevezelik ve gülümsemeler. Herhangi bir gerçek gücenme olmadan kontrolü ele alma ve özgürlükleri kullanma güveni. Bana şarap ısmarlamasına izin verdim. Ona bir martini içeceğimi söylemedim. Pek hoşuma gitmeyen bir tanesini seçtiğinde itiraz etmedim ve sormadan ellerime dokunduğunda irkilmedim. Davranışında sevimli ya da ilginç hiçbir şey yoktu, daha çok, her şeye gücü yeten bir adam olduğundan emin olarak büyümüş ve herkes bunu biliyormuş gibi davranmıştı. Böyle adamlar inanılmaz bir miktarda paçayı sıyırır. Bu tür bir tavırdan nefret etseniz bile, bazen ona karşı çıkmak zordur. Ve sonra, bunu mümkün kıldığın için kendinden nefret ediyorsun.

Lee, "Scotty dog" dediği arkadaşından benden özür dilemesini sağladı ve onu hemen barın solundaki bir kapıya yöneldiği bara geri bıraktı.

"Zaman kaybetmiyor, değil mi Scott," diye göz kırptı Lee. "Peki senin gibi bir kızı böyle bir yere getiren nedir o zaman?"

Ona, olaya dahil olmayı düşünüyorsanız, arkadaşımın bu toplantıları başlamak için iyi bir yer olarak önerdiğini söyledim. Lee başını salladı. Vanilyalı bir kalabalık, burada fazla şehvetli bir şey olmuyor, biraz sevişme, bazı güzel kız kızı şey. Sevdüğimden daha az hardcore ama yağmurlu bir Perşembe için yeterli.'

Bunun kulağa flört etmeye ve yükseldiğini hissedebildiğim hafif mide bulantısını bastırmaya çok benzediğinin giderek daha fazla farkına vararak, "O halde neyi seviyorsun?" diye sordum. Yapmamak zor Kulağa bir seks partisinde flört ediyormuşsun gibi gelse de, belediye vergisi hakkında bir tartışma bile, yabancılarla seks yapan insanlardan on beş fit uzaktayken müstehcen gelebilir.

Başını eğip bana gülümsedi. Yüzüme ancak şimdi düzgün bir şekilde baktığını, gerçekten dikkat etmek için zaman ayırdığını görebiliyordum. Beni bir teklif olarak ya da bir tuhaflık olarak değerlendiriyordu. İçkimi yudumladım ve bakmamaya çalıştım. cilveli. Bana cinsel eğilimlerinden bahsetmek isteseydi bu bir şeydi, ama onu baştan çıkarmaya çalışmazdım.

Hâlâ üzerimizde olduğu düşünülürse bu çok cesurca, hanımefendi. Lee sırttı ve barın tepesine ısıltılı bir yansıma fırlatan elmaslarla bezeli büyük gümüş bir Rolex olan saatine baktı. Senin gibi iyi kızların bilmek isteyeceği şeyler değil, güven bana. Başlangıç olarak burayı bir dene, sonra konuşuruz.'

Taze yüzlü saf yaklaşım işe yaramadı. Onu zaten sıkıyordum.

"Ne yani, aşağılanmayı seviyorsun, bu senin işin mi? Asla hayır demeyen iri zengin adam, bir prens gibi muamele görüyor ama gerçekten birinin kendi sinsi başarısızlık duygusunu ona yansıtmasını mı istiyor? Ya da vurulmayı seviyorsundur. gerçekten şaplak hakkında. Yoksa sikilmek mi istiyorsun? Eşcinsel değilsin, Allah korusun, ama birinin seni aşağılamasını istiyorsun ve sana hakim mi? Dürüst olmak gerekirse o kadar da ilginç değil. Fetişlerinizin benzersiz veya farklı olduğunu mu düşünüyorsunuz? onlar değil dostum ben Sizi temin ederim.'

Bu onu güldürdü. Erkekler, kadınları komik bulduklarında, sanki bu bizde olmayan bir beceriymiş gibi, genellikle şaşkınlıkla gülerler. sahip olması bekleniyor. Lee şimdi tekrar nişanlıydı, onu geri kazanmıştım. Kurtulmaya çalışırken onurum büyük darbeler aldı. bu korkunç ailenin dünyası. Nihai sonucun buna degeceğinden hiç şüphem yoktu ama Marbella'da takılmak, bir doğa merkezinde ot toplamak ve şimdi amcamla seks hakkında konuşmak... kesinlikle bir denemeydi. Komik bir şekilde bana bir repliği hatırlattı.*His ve hassaslık*:"Buradaki kira düşük olabilir ama bence çok zor şartlar altında tutuyoruz."

"Etkilemek zor, değil mi?" Sanki devlet sırlarını ifşa etmeye hazırlanıyormuş gibi etrafına bakındı. "Tamam, Bayan Seen-It-All, biraz boğulmayı severim. Kemerler,

eşarplar, ne işe yararsa.

Zafere doğru ilerlerken nefesini kaybetmek. lanet olsun

vahşi, sana söylüyorum. Her zaman hoşuma gitmiştir. biraz büyük
beyinli sanırım

psikiyatrist bunun on yaşımdayken aile havuzunda neredeyse boğulduğum için olduğunu söylerdi ya da saçma sapan ama kim bilir.

Eline anlamlı bir şekilde baktım. Karınız şımartıyor mu? dedim alyansına gülümseyerek. "Sanırım ara sıra seni boğmak istiyor."

Şüpheli kredisine göre, Lee utanmış görünmeye bile çalışmadı. "Karım... o klas. Bazı eğlencelerimi görmezden geliyor ve ben de mutfağımızı yeniden tasarlamasına izin verdim.

on sekizinci kez Şimdi zamanın yarısında yaşlı bir kadın gibi davranıyor. Anlıyorum, benden iyi bir hayatı var, evliliğin olayı bu. Ama erkekler ve kadınlar farklı türler, biliyor musun? Hâlâ arzularım var. bana yardım etmek istemiyorsa onlarla, başka bir yere baktığımda gerçekten çok şaşırılmış olamaz.

O anda, Lee'nin diğer arkadaşı bize doğru geldi. içkisini döktü ve yakınlarda duran bir grup insana çarptı.

"Aman Tanrım, Benj bu geceyi bitirdi," dedi Lee. "Tanıştığıma memnun oldum aşkım, benim yapmayacağım hiçbir şeyi yapma." gözle görülür bir şekilde irkilme ihtiyacını bastırdı ve arkadaşının komutasını alıp onu bardan çıkarırken tek eliyle veda etti.

Gittiklerinden emin olmak için beş dakika daha verdim, korkunç şarabımı bitirdim ve şu anda kapının yanında tartışan gergin çifte, karısının gözlerinin altında biriken maskaraya geniş bir yatak vererek dışarı çıktım. Resepsiyondaki kızlar, kaldığım sürenin ne kadar kısa olduğuna şaşırmadan ayrılırken bana neşeli bir el salladılar. Belki de birçok insan seks partilerine girer?

Taksi yolculuğumu, her türden ilginç fikirlerin oluşmasıyla geçirdim. Amcam ne cömert bir adamdı. Sadece yirmi dakika içinde bana bedava bir içki ve onu nasıl öldüreceğim konusunda bir ipucu vermişti. Aşırı zenginlerin muhtaçlara yardım etmediğini kim söylüyor?

* * *

Terapistin uyguladığı sert baskıya rağmen masajım sırasında uyuyakaldım ve ardından uzun bir banyo yaptım, eski yıpranmış kopyamı yeniden okudum.*İkinci*

Cinsiyet bacaklarımı tıraş etmeden önce ve saçlarıma derin bir durum veriyor. 16 yaşında, Jimmy'nin annesi Jimmy ve arkadaşlarıyla ne kadar zaman geçirdiğim konusunda endişelenmeye başlayınca feminist edebiyat okumaya başladım. Sanırım kadın rol modellerinin eksikliğini beni, cinsimin ortaya çıkaracağı dezavantajlarla başa çıkmak için tamamen hazırlıksız kalacağım bir yola sürükleyebileceğini düşündü. Bu genellikle Sophie için iyi niyetliydi ama aynı zamanda onun ne kadar ayrıcalıklı olduğunu da gösteriyordu. Gerçek ayrımcılıktan mümkün olan her şekilde izole edilmiş, ancak genel olarak öfkeli terimlerle bunun hakkında konuşmaya çok hevesli, zengin beyaz bir kadın. Latimers ve arkadaşları bunun ustasıydı - Bitişikteki şarküteriye gitmek için her zaman yanından geçip gittiklerinde, bir akşam yemeğinde daha temiz hastalık maaşlarını vermekten, ancak artık çarşamba günleri çalışamayacak hale geldiğinde ondan kurtulmaktan yüksek sesle bahsettiklerinde, yerel köşedeki dükkanın kapanması hakkında başlarını salladılar. "Çok hayal kırıklığı yarattı, on yıldır bizimle ve Salı günü bizim için pek iyi geçmiyor."

Dünyanın kadınlara nasıl davrandığını anlamadığımı mı düşündü? sistemin nasıl olduğunu anladım Nasıl marjinalleştirildiğimizi, dışlandığımızı, küçümsendiğimizi açıklayan kelimeleri bilmeden çok önce kadınlara karşı yığılmış. Her geçen gün annemi parçaladığını gördüm. Kızların nasıl davranması gerektiği konusunda katı görüşleri olan (hayatını farklı bir şekilde yaşamaya karar verdiğinde onu reddeden) katı ebeveynler tarafından büyütüldü, bir gün öyle olmadığı bir güne kadar görünüşüne değer verildi, sıkılana kadar bir erkek tarafından eğlence için kullanıldı. Bir dizide çok çalışmak asla takdir edilmediği düşük ücretli işler. Hiçbir şey ifade etmeden bir çocuğu tek başına büyütme.

Ama feminist literatür tanıtımı bir keşifti ve bunun için Sophie'ye her zaman minnettar kalacağım. Belki de erkeklerle çok fazla zaman geçiriyor, davranışlarımı onlara göre ayarlıyordum. Wollstonecraft, De Beauvoir ve Plath'ın çalışmalarında hızlandırılmış bir kurs olmasaydı, hissettiğim ilk öfke kıvılcımlarını bastırabilirdim, kadınlar gibi küçük yaşamaya çalışabilirdim.

doğumdan itibaren sözsüz bir şekilde öğretildi. Ama diğer
öfkeli kadınlar hakkında okumak beni daha cesur yaptı,
duygularımı beslememe izin verdi.

Öfkeyi değerli ve doğru bir şey olarak görün. Tabii ki, bu kadınlara benim nihai işlerimin en küçük bir kısmını omuzlatmak niyetinde değilim, ama magazin gazetelerinin bunu yapacağından eminim.

Hikayem halka açıklanırsa 'kısır feminist' bir anlatı inşa etmekten tükürüyorum.

Yine de, kötü intikamı daha olumlu bir ışık altında görmemi sağlayan bir kitap vardı:*Kanlı Odakaydeden* Angela Carter Bu bana Sophie tarafından verilen bir kitap değildi, ama ben

yağmurlu bir sonbaharda Soho'da bir kitapçıda rastladım on yedinci doğum günümünden hemen sonra, kasabada tek başıma bir gün geçirdiğim bir öğleden sonra. Örtüsü bir yığından üzerime fırladı, siyah ve kırmızı girdaplar, genç kafamda olup bitenleri tamamlıyor gibiydi. Tanıtım yazısını hızlıca taradım, kasaya götürdüm ve Tottenham Court Road'daki kasvetli bir turistik kafede tek seferde okudum. Kadınların entrika çevirdiği, aldattığı karanlık masalları bende bir kapı açtı. Gördüm ki, küçük, sessiz ve zayıf olmak zorunda olmadığımız gibi, kadınların da iyi ya da güçlü, erdemli ve nihayetinde olması gerekmiyordu.

kurban edildi. Dile getirmeye cesaret edemediğimiz arzuların önderliğinde, hileyle ele geçirilebilir, kendimiz için dışarı çıkabiliriz. Kitabı bitirdim ve yeni bir olasılık duygusuyla sokağa çıktım. Ben verdim

Gelecek Noel'de Annabelle'e bir kopya verecek, gergin çocuğun kolundan vurulabileceğini düşünerek, ama Sophie kızının kitabı açmasını izlerken dudaklarını büzdü ve öğle yemeğinden sonra Annabelle'in bu tür kanlı hikayeler için fazla hassas olduğunu söylemek için beni bir kenara çekti.

Dürüst olmak gerekirse Grace, senin sert bir kız olduğunu biliyorum ama Belle

Endişelerinden dolayı korkunç bir şekilde acı çekiyor ve bence bunu gerçekten düşünebilirdin. Sana saygı duyuyor ve belli ki şimdi bu kitabı okumak için can atacak. Biraz daha büyüyene kadar onu oyalayan kişi ben olmalıyım. Primo Levi ile değiştirebilir misin? Gelecek dönem İkinci Dünya Savaşı'nı okuyacak. Sosu karıştırmak için acele edene kadar ona öylece baktım. Bir masal kitabını, insanlığın şimdiye kadar yaptığı en kötü şey hakkında gerçek hayattan bir acı çılgılığıyla değiştirdim. Annabelle, okumayı bitirdikten sonra üç gün kabus gördü.*Eğer*

Bu bir adamdır. Sophie, kızının bu kadar anlayışlı olmasından

gurur duyuyordu.

Banyom soğuduğunda, saçlarımı dikkatlice kurutup gevşek bir şekilde kıvırdım, böylece yumuşak ipler halinde sırtımdan aşağı yuvarlanıyordu. Tırnaklarımı parlak turuncuya boyadım ve yeni taytları hemen bacaklarıma takmamak için dikkatle bacaklarıma geçirdim. elbise ben

O gece giymek için uzun kollu ve yüksek fırfırlı yakalı kısa siyah bir elbise seçilmişti. Bu beni sert gösterdi ama zevkle öyle Amcamın cömertçe cinayet fikrini ortaya attığı seks kulüpleri dünyasına ilk kısa dalışımından sonra internete girdim ve araştırmamı yaptım. düzinelerce var başkentte, "biraz hüzün beklemek ve uygun antibakteriyel mendiller getirmek" için "modellerle dolu maskeli bir top" arasında kayan bir ölçekten geçiyor. Ancak hangilerinden kaçınılacağını bulmak kolaydı - "mekan, McDonald's aracılığıyla arabayla üç dakikalık yürüme mesafesindedir" veya "kendi içkinizi getirin, teneke kutu yok" hemen işaretlenir. Lee'nin Wembley yakınlarında bir çevre yolunda düzenlenen bir seks partisine pek sık gitmesi pek olası değildi. Ve araştırma yapmaktan mutluydum, ancak endüstriyel bir yerin yakınında değil. arazi. Zaten hayatımda yeterince üzüntü yaşadım.

Pek çok jenerik seks partisi sitesine baktıktan sonra, Sanki bir tema parkına gidiyormuşsunuz gibi 'eğlence' kelimesi ortalıkta dolaşıyor, boğulmayı, BDSM'yi ve tahakküm oyununu teşvik eden üç üst düzey kulüp buldum ve posta listelerine kaydoldum. Chinatown dalışı kadar rahat değillerdi. Bir etkinliğe katılmadan önce sizden bir fotoğraf ve kendinizle ilgili küçük bir paragraf istendi. Kapıda soru sormayacak kadar bana benzeyen yarı ünlü bir Instagramcının resmini ve seksi yabancılarla yeni deneyimler arayan bir PR kızı olduğumla ilgili üç satır tüy gönderdim. Oldukça çekiciyseniz, bu yerlere girmek zor değil kadın, organizatörler, muhtemelen insanları ürkütmek için etrafta duracak olan yalnız erkekler konusunda çok daha katı.

Ben de, ki bu geçmişe bakınca çok saçma, ilk yardım dersi aldım. Her nasılsa, eğer boğacaksam buna karar verdim

Birisi ölüme gidecekse, uzmanların birini böyle bir kaderden kurtarmaya çalışırken ne aradığını görmek iyi olabilir. Kanlı gözler ve bilinç kaybı geri döndürülemez hale geldiğinde, taşma noktasının ne olduğunu bilmek istedim. Ne yazık ki bu, sıkıcı bir Salı akşamı Peckham'daki bir toplum merkezinde

Deirdre adında meşgul bir kadınla birlikte iki saat dayanmak anlamına geliyordu.

onun kadar yaşı görünen mankenlere nasıl CPR uygulayacağımızı göstererek etrafta durdu. hakkında soru sormak kolay değil gelişigüzel bir şekilde boğulma, ama öğrendim ki insanlar normalde saniyeler içinde bilinçlerini yitirseler de, kişi zaten sapsamış gibi görünse de gerçekten ölmek dört dakika sürebiliyor. Her şeyi hesaba katarsak, adında oldukça terli bir adamın eline bandaj sarmaya değmezdi.

Bu parçacığı öğrenmek için sürekli bana bakan Anthony, Google'da aratabilecekken, ama işte oradaydık. Artık streç filmin küçük yanıklar için kullanışlı olduğunu biliyorum, teşekkürler. Deirdre.

Tamamen makyaj yaptıktan sonra bir kadeh şarap içtim. mutfak lavabosunun yanında duruyor. Bu tür partiler geç saatlere kadar başlamaz ve buz gibi ayık olmanın rahat olacağını düşünmemiştim. Gittiğim etkinliği alemdeki bir akranının oğlu yönetiyor. Birçok kez gazetelerde yer aldı ve reklamını yaptı.

ahlaksız kulüp geceleri, ama işinin bu tarafında çok daha mütevazı. Sadece, şirketinin kayıtlı olduğu Regent Caddesi'nin arkasındaki aynı binada düzenlendiği için işin içinde olduğunu biliyordum. Mantıklı. Partilerinizde zengin ve güzelleri eğlendirin ve onları izleyin. olanları bul

Hala daha fazlasını arayanlar, gözleri dansa ve fıçı şampanyada parıldayanlar. İstedikleri her şeye sahipler ama daha fazlasını istiyorlar. Devasa faturayla birlikte, üzerinde bir web sitesi adresi kabartması bulunan, sağduyulu, siyah bir arama kartı onlara verildi. Özel, kart sinyalleri. ihtiyaç duyanlar için

ekstra bir şey. Hon Felix Forth için iyi bir yan ürün. O müşterileri tanıyor. Kendisi birdir. Başvurumu yaptım ve üç hafta cevap bekledim.

Sonunda bir tane aldığımda, tarih ve mekanla birlikte açılan bir davetiyeydi. Başka bir şey yok, karşılama yok veya

talimatlar. Kendi top şakamı getirip getirmeyeceğimi soran bir e-posta göndermemem gerektiğini tahmin ettim, bu yüzden herhangi bir Y kuşağının yapacağını yaptım ve google'da arattım. İncelediğim üç yerden en özeli burasıydı. Bir sitedeki incelemeler

adlı Sleeksexperts, kendini beğenmiş bir şekilde davet almanın ne kadar zor olduğundan (sanırım bunun yanlış

olduğunu kanıtladım), mekanın ne kadar zengin olduğundan
ve işlerin ne kadar 'karanlık' olabileceğinden bahsetti.

Herşey

belirsiz ve çileden çıkaran, ama eğer arıyor olsaydım açıktı

ciddi karışıklığın teşvik edildiği bir yer, o zaman doğru yoldaydım. Birden fazla kişi, daha önce hiç bu kadar ciddi bir ahlaksızlığa kapılmadıklarını söyledi.

TripAdvisor kopyası gibi görünecek şekilde modellenmiş bir inceleme sitesinde garip bir şekilde sıradan.

Lee'nin orada olup olmayacağını bilmemin hiçbir yolu yoktu ama çok da önemli değildi. Ben esas olarak bu toplantılarda sınırların ne olduğunu görecektim. Boğulmayı sevdiğini söyledi bana. Ancak

Bu, onu gerçekte olduğundan daha sinirli göstermek için tasarlanmış bir böbürlenme miydi, yoksa gerçekten de yaşamla ölüm arasındaki o tehlikeli çizgide yürümeye kendini kaptırmış mıydı? Ve eğer öyleyse, bu partiler ona izin mi verdi, yoksa hiç kimsenin sözünü kesemeyeceği veya onaylayamayacağı gizli otel odalarında mı uygulamalarını yapmak zorunda kaldı?

Metroyu Tottenham Court Road'a götürdüm ve yolun geri kalanını yürüdüm. Şehirde dolaşmayı her zaman sevmişimdir. Daha gençken ve Latimer evi bana fazla gelirken, yaşlı köpekleri Angus'la Hampstead Heath'te saatlerce dolaşır, düşüncelerimin havada uçuşmasına izin verir, her adımda kafama girip çıkardım. Hareket ederken hiçbir şey beynime yapışmaz. Bu yüzden koşmayı seviyorum. uzaklaşabilirim takıntılı düşüncelerim, yaptığım planlardan kopmak, acele etme dürtümü susturmak ve her şeye devam etmek. O kadar zamanım olmasaydı, sanırım beynimin işi tarafından atalet noktasına kadar tartılırdım.

Saat 23.45'te mekana vardım. Gereğinden fazla istekli görünmemek ve hızlı ve kalitesizlerin avı olmak için yeterince geç, saniyeler içinde içeri girip seksle karşılaşmamak için yeterince erken. Chinatown bar, son dakika bütçeli uçak bileti olsaydı erotik partiler, o zaman bu özel bir uçuştı. Ücretsiz içecekler ile tamamlayın. Ve tabii ki bedava fındık. Geniş çift kapı, elbise giyen bir kadın tarafından içeriden açıldı. Chanel'in geçen sezon piste gönderdiği bir şeye şüpheli bir şekilde benziyordu. Mermer zemine çıktım ve önümde ortadan ikiye bölünmüş büyük bir demir merdiven sizi smokinli ve gözlerini kapatan siyah maskeli bir adamın sessizce bir tepsiden şampanya sunduğu görkemli bir giriş odasına gönderiyordu. Zorunlu olduğunu düşündüğüm, dayanıksız siyah ipekten yapılmış özdeş bir göz maskesini kaldırdı. bir

zamanlar ben

saçımı düzeltti ve çoktan cesetlerle dolup taşan ana odaya girdim, arkalarındaki geniş pencereler Regent Sokağı'ndaki mağaza ışıklarını görüyordu. Zengin insanların tam olarak bunu erotik bulacağını fark etmeden önce orgazma gelirken Apple mağazasını görebilmenin ne kadar seksi olduğunu kısaca merak ettim.

Bardağımı boşalttım ve siyah kravatlı bir yardım balosuna gidiyormuş gibi giyinmiş bir kadından bir tane daha aldım ve odanın çevresini dolaştım. Solumda birbirinin kollarını okşayan üç kişi vardı. Papyonlu bir adam ayaklarına doğru yaklaşıırken bir kadının diğerini öptüğünü gördüm. katılmaya hevesli yüzler. Halı o kadar kalındı ki her adımda topuklarım haliya batıyordu. Okşamak ve öpmek sıkıcıydı. Maskeler biraz sevimsizdi. Bu kadar geç çıkacak olsaydım, biraz hareket görebilirdim.

Siyah kumaşla kaplı bir kapıya doğru gittim, bu da beni birkaç başka kapının açıldığı bir koridora götürdü. Odaların loş ışıktaki hemen hemen görebildiğim isimleri vardı. Erdemli Victorialılar için ofisler olmalıydı. bir nokta. Artık "Oyun Odası"na girdiğinizi gösteren işaretler vardı. Yine de tüketimimiz yok artık, yani bu ilerleme, sanırım.

O odaya giremeyecek kadar kendime saygı duyuyordum, bu yüzden yürüdü ve "Karanlık Oda"nın önünde durdu. duydum araştırmamdan karanlık odalar hakkında. Yetmişlerde gey barlarda ortaya çıkmışlardı ama artık bu tür partilerde olağan hale geliyorlardı. Az ışık alan bir oda kadar zararsız olabilir ama aynı zamanda biraz daha aşırı aktiviteler arayanlar için de bir yer olabilir. Odanın kullanımında olabileceğine ve ziyaretçilerin gelmeyeceğine dikkat ederek kapıyı yavaşça açtım. her zaman bekleriz.

İçeride, süpürgeliklerin etrafında kıvrılan alçak mavi bir ışık vardı. Kapı arkamdan sessizce kapandı ve sırtımı kapıya vererek gözlerimin alışmasına izin verdim. birini duyabiliyordum yüzünü buruşturuyor, yutkunarak nefes alıyor, başka bir ses hakim olurken havayı çekiyordu - zincirlerin sesi. Yavaş yavaş gözlerim önümdeki manzaraya takıldı. Bir kadın askıya alındı

duvar, Leonardo da Vinci'nin kabataslak bir taklidi gibi

Vitruvius Adamı. Yanında sadece pantolonu ve maskesi olan bir adam elinde ağır bir zincir tutuyor ve onunla ona vurmaya hazırlanıyordu. Nefesimi tuttum, ne olacağını görmek için bekledim.

Adam kolunu geri çekti ve sonra hızla kaldırdı. bu zincir elinden fırladı ve karnının üzerine indi. Ağzını kapatıp gözlerini kapatmadan önce kısa bir çığlık attı. Ben onun nefes almasını izlerken yanına gidip omzunu öptü. Karanlıkta bile ben karnında oluşan bir yara izini görebiliyordum. Sanırım buradaki kural sadece vücutta kolayca bulunabilecek yerleri işaretlemektir.

Pazartesi günü ofise döndüğümde gizlendi. Son zamanlarda yaptıklarıma rağmen, rıza ile yapılanlar bile şiddet eylemlerinden heyecan duymuyorum. Seri katillerin, başka insanlara geçmeden önce çocukluklarını hayvanlara işkence ederek geçirmiş olmaları, başkalarını acı çekerken gördüklerinde hissettikleri telaşı keşfetmeleri neredeyse bir önkoşuldur.

Bu tür anlamsız hareketler beni şaşırtıyor. Bu kadın ve kanayan midesi beni şaşırtıyor. Belirli durumlarda şiddet ve ceza gereklidir, ancak acı veya terör uygulamalarını anlayamıyorum çünkü anında uygulamada keyif buluyorsunuz. Öç almaktan, bir yanlış düzeltmekten veya bunu gerçekten hak eden birini cezalandırmaktan zevk alırsınız. Yaptıklarımla güçleniyorum. Ama bunu acı çeken birini gördüğüm için yapmıyorum. Evet, ölü, başı kesilmiş karısı yanında yatarken kır saçlı yaşlı büyükbabamın her saniye daha da zayıflamasını izlemek benim için küçük bir ödül, ama bu, başlattığım olaylar zincirinin yanında gölgede kalıyordu. ben ... idim zehirli bir grup insanı toplumdan uzaklaştırmak. Kendileri için alabildiğini almaktan ve diğer insanları küçümsemekten başka hiçbir şey yapmamış bir aile.

Zihnim bu karanlık odadan o kadar uzaklaşmıştı ki, zincirin tekrar çıtırdadığını duyunca irkildim. Bu sefer kadın 'güçlü!' kelimesini ağzından çıkardı ve adam metal ipi bıraktı ve bir su şişesini alıp dudaklarına götürdü. ve saçını okşuyor. Kapıdan geri geri çıkarken, zarif güvenli kelime, diye düşündüm. Ben orada durup performanslarını izlerken çift bana zar zor bakmıştı. Orada arasında şefkat ve güven vardı. Her ne olursa bir ortaklık

olarak yapıldığı anlayışı. ben ... idim

seks partisi topluluğunun bu söylenmemiş yönergelere göre çalıştığını görmeye başlıyor. Normalde bu tür eylemlere eşlik edebilecek utanç duygusunu çiğneyip atabileceğinizi.

Hemen ardından birine zarar verebilir ve onu rahatlatabilirsiniz. Ve beş dakika sonra, kurbanının adını bile bilmeden kapıdan çıkıp gidebilirsin. Ve elbette, utançöyleydi bu saray binasının dört duvarı arasında asılı. Ama dışarıda? Orada bekliyor olacaktı. Lee böyle bir yerde ölürse Artemis ailesinin gizlemek ve şaşırtmak için ellerinden geleni yapacağını biliyordum.

Kimse Lee'nin bu karanlık odalarda ne aradığını anlamaya çalışmaz. Kimse cevap aramazdı.

Birkaç odaya daha göz attım - bir çift lastik bir elbise ve bir grup insanla deney yapmak beceriksizce bir alem girişiminde bulunmak, ancak bunun fiziksel lojistiği tarafından biraz engellenmek - ama kalbim içinde değildi. Ve görünüşe göre ikisi de onlarınki değildi. Lee buradaysa, onu kasvetli odalarda görmem pek olası değildi ve maskeli ve muhtemelen çıplak amcamı bir an için çok dikkatli bakmak istemiyordum.

Bara geri döndüğümde, bir başkasıyla konuşmaya başladım. tek başına duran kadın. Ona çekildim çünkü takım elbisesine hayran kaldım, daha birkaç gün önce kendime aldığım keskin siyah bir smokin. Kalabalık bir seks partisinde dikilmek, sadece terzilikle ilgilenmek. Bu ... idi Benimihlal Gecesinde nasıl geçtiğini sordum ve omuzlarını silkmeden önce maskeli gözlerini bana çevirdi.

"Kolaya bulanmış bir bankacıyı becermek isteseydim bir Perşembe gecesi Liverpool Caddesi istasyonunda takılırdım," dedi.

Bu beni güldürdü ve barmenin dikkatini çekince ona bir içki ısmarlamasını işaret ettim. "Öyleyse nereye gideceksin?" söz konusu. "Yani... bundan daha fazlası için." Sanki herkes ne kadar sert olduklarıyla övünüyor ama bu partilerin hepsi parlak bir cin reklamı gibi.' Tanınırcasına başını salladı, bir saniye duraksadı ve ardından insanlar özel odalara yönelirken boşalmakta olan bara baktı.

"Dürüst olmak gerekirse, burası sadece merkezi olduğu ve şarap sizi pişman olacağınız bir akşamdan kalma bırakmadığı için iyidir. Ama öyle*güvenli*. Ahlaksızlık vaat ediyorlar ama bu adamların çoğu için bu, onlara ezik olduklarını söyleyip boşaldıkları anlamına geliyor. Zengin erkekler için karanlık sayılan şey budur. Ama gerçekten istediğin nedir?"

Bu kadın gerçekten çok güzeldi, maskeli olmasına rağmen. yüzünün yarısını kaplıyor. Gülümsediğinde kaybolmayan elmacık kemikleri. Onu böyle bir yüzden normalde olduğundan çok daha az tehditkar gösteren gamzeleri. Ağzı hoş bir şekilde dolgundu ama o gece gördüğüm kadınların yarısı gibi dolgularla dolu değildi. Bu gecelere zengin adamlarla tanışmak için mi geldiğini merak ettim. anlamadığım bir şekilde gerçekten cinsel tatmin mi arıyordu? Her ne idiyse, doğrudan yaklaşımı açıkça tercih ediyordu. Ben de aldım.

Birini bağlayıp tamamen çaresiz bırakmak istiyorum. Sonra onu o kadar sert boğmak istiyorum ki bayılıyor. Onun için seksi, benim için iyileşme sürecinin bir parçası. Biliyor musunuz böyle bir durumu barındırabilecek herhangi bir yer?"

Eve dönerken telefonumun tarayıcısını açtım ve bahsettiği kulübün adını aradım. Peki sen tek bir yer istiyorum sevgilim, bütün bunlarla vaktini boşa harcıyorsun,' diyerek etrafımızdaki saray gibi alanı işaret etmişti. "Ama şunu söylemeliyim ki, buradaysan amatörsün demektir ve sana öğrenci plakalarının işine yaramayacağı bir yerden bahsediyorum." Gerçekten istemiyorsan gitme.' Bunu ne kadar istediğimi bilmiyordu ve daha fazla zorlamadı. içkisiyle Oyun Odasına doğru sıvışıyor. Onun yaptığı gibi dedi, tavsiye ettiği yer hakkında internette çok az şey vardı, sadece konumun bir haritası - Mile End - ve bir cep telefonu numarası. Belki de sonunda doğru yoldaydım. Sadece Lee'nin benimle gelmesine ihtiyacım vardı. Onu bir yabancı tarafından boğulmaya razı etmek işin zor kısmı gibi görünmüyordu. daha çok endişelendim ondan East End'e gitmesini istemekle ilgili.

* * *

Sonunda şansım yaver gitti. Bir salı gecesi meslektaşlarımla içki içmeye zorlandım, gerçi itiraf etmeliyim ki bu değildi.

şanslı kısım Barda otuz dakika sonunda idare edebildiğim tek şey buydu. Masa yedi kadından ve gereğinden fazla hırka giyen tatlı kamp dijital adamı Gavin'den oluşuyordu ve bu kibarlık çünkü doğru miktar asla değil. Bardan kahkaha sesleri geliyordu.

Kendime büyük bir bardak Brunello ısmarladığım yer çünkü bu insanların seçebilecekleri makul bir dünya yoktu.

bir şişe beyaz ev dışında her şey. Sonunda ne zaman oturdukları yere geldiğimde içgüdülerimin yerinde olduğunu gördüm. Tek hatam, sadece bir şişeleri olduğunu hayal etmektir. Üçü masanın üzerinde duruyordu ve sadece birinin içinde hiç sıvı kalmamıştı. Karşılama ünlemleri yapıldı, bir sandalye önerildi.

Hangi Hemsworth kardeşin daha seksi olduğundan bahsediyoruz.

Benimle ofiste hiç konuşmayan ama tesadüfen ona göz attığımda çokça gülümseyen Jenny, Grace,' diye geveledi.

"Ah, üzgünüm," dedim eşarbımı çıkarırken, "onların kim olduklarını bilmiyorum." Elbette biliyordum, bence pop kültürünü bilerek bilmemek acınası ama benim bu tür sohbetlerden hoşlanan biri olduğumu düşünmelerini istemedim. BT

aniden işe daha fazla katılmamın bekleneceği kaygan bir yokuş olurdu. Şirkette uzun bir kariyer planladığımdan değil. Plan tamamlanır tamamlanmaz, bir nezaket e-postası bile olmadan oradan çıkmış olacaktım.

Sohbet etrafımda devam etti ve Hemsworth kardeşler arasındaki önemli temel farklılıkları bana göstermek için bir telefon üretildi. Dinledim, herhangi birini reddettim bire bir konuşma yapmaya çalışır ve Christie tuvalete gittiğinde gitme fırsatımı kullanır ve Kalmam için yapılan yalvarmalar karşısında neşeli kalmaya çalıştım ama korkarım Jenny elimden tutup eşarbımı çıkarmaya çalıştığında biraz fazla ileri gittim. Avucuma uyguladığı baskıya karşılık verdim ve sonra kendimi biraz güçle elinden kurtarıırken tırnaklarımı parmaklarına sertçe sapladım. Ben gruba iyi geceler derken yüzünü buruşturdu ve eline baktı, ovuşturdu. Kapıya doğru ilerlerken masaya baktım. Boş bir şarap şişesine oral seks taklidi yapan bir hikaye anlatırken herkes Magda'yı dinliyordu.

Jenny hariç herkes. Hala bana tam bir şok bakışıyla bakıyordu, eli elinin altına sıkıştırmıştı.

kendini yatıştırmaya çalışıyormuş gibi koltuk altı. Arkamı dönüp kapıdan çıkarken ona göz kırpmamak için sahip olduğum her şeyi aldım.

Eve gitmeye hazır değildim, bu yüzden bir sigara içmek için ara verdim, sadece bir kez birinin çakmağını ödünç almasıyla rahatsız oldum - çok sıkıcıydı. Adam biraz genel bir şekilde yakışıklıydı ve belli ki sohbet başlatmaya hevesliydi, ama ben yapabiliirdim.

dönüşte olduğunu zaten görüyoruz. Önce saç gidecek, sonra gıdı çıkacak. Bu yörüngeye bir dakika bile yatırım yapmaya niyetim yoktu. Biraz Soho'da dolaştım, vitrinlere baktım ve akşam yemeği yiyip yemeyeceğimi tarttım. Saat daha 20.00'di, bu yüzden en sevdiğim İtalyan mekanına yöneldim, tezgahta oturma yeri var ve tek başına yemek yemek garip hissettirmiyor. Kimse sizinle konuşmadan yemek yemek hayatın en büyük zevklerinden biridir.

İyi yemekle kötü bir randevudan daha kötü ne olabilir? Nasıl Birisi size okumanın eğlencesini gerçekten anlamadıklarını söylediğinde ne yediğinizin kıymetini bilebiliyor musunuz? Ya da daha kötüsü, size en sevdikleri filmindostlar.

beğenmekdostlardığer tüm filmlerin üzerinde, adamın bir kişilik geliştirme zahmetine asla girmediği anlamına gelir.

Bir kase cacio e pepe, bir kadeh daha şarap ve bir macchiato içtikten sonra saatime baktım ve saatin çoktan 22:00 olduğunu gördüm. Meslektaşlarla otuz dakikanın sonsuzluk gibi gelmesi ve sadece kendi düşüncelerinizle geçirdiğiniz iki mutlu saatin bir anda geçip gitmesi ne kadar komik. Sanırım akşam yemeği yerken oturduğum süre boyunca arabaya düşebileceğimi biliyordum.

Lee'nin sık sık ziyaret ettiği Chinatown dalışı. Belki de bu yüzden bu kadar uzun süre oyalandım. Bunu bilinçli olarak düşünmemiştim ama parayı ödeyip sokağa çıktığımda, bunun aklımda olduğunu biliyordum. Amcam için hâlâ biraz erkendi ve barın salı günü açık olup olmadığını bile bilmiyordum.

Ama seks sadece cumartesi geceleri için değil ve Lee pek evde kalmıyormuş gibi görünüyordu - eğer kalırsa, bu yüzden şansımı deneyeceğimi düşündüm. Ayrıca, planın bir sonraki kısmına geçmek için can atıyordum ve bundan sonra daha iddialı olmalıydım. Lee'yi gelmesi için ikna etmem gerekiyordu.

benimle Mile End'e. Bu imkansız gibi görünebilirdi,

Birbirimizi çok az tanıdığımıza göre, ama onun risk arama ihtiyacının ve can sıkıntısına karşı düşük toleransının, onun peşine düşeceği anlamına geldiğinden şüphelendim. Lee gibi adamlar, diğer insanların sahip olduğu düzeyde güvene ihtiyaç duymazlar. Simon, benim Lee'ye vereceğim gibi bir teklifi asla kabul etmezdi. Ama Lee mükemmeldi akıllı olmamanın ve onun olduğunu çok fazla düşünmenin birleşimi. Teklifi kabul edeceğinden oldukça emin olmamı sağlayan kafa karıştırıcı bir karışım. Sadece onu sabitlemem gerekiyordu.

Bara yürüdüm. İş kıyafetlerim, yün atkım ve şapkamla bir seks partisi için giyinmemiştim, ama bir Salı gecesi idi ve bu kurum, bol miktarda kırmızı halının bir zenginlik havası yaydığını hayal ederken, mükemmel bir terzilik talep edemezdi.

Yer oldukça boştu ki bu şaşırtıcı değildi. Birkaç çift alçak kadife koltuklarda içki içerken, deri ceketli biraz fazla sarhoş bir adam barda durup beni görünce canlandı.

"Yapabilir miyim..." dedi, ben eşarbımı çıkarırken.

"Kesinlikle hayır, hayır," diye yanıtladım ve dümdüz karşıya baktım.

Sizi sohbete dahil etmeye çalışan erkeklere karşı asla nazik olmayın. Kibarca bir baştan savma bile bir meydan okuma olarak ortaya çıkar. Özellikle de bir seks kulübünde.

Kendime bir saat verdim. Lee 11'de orada olmazsa eve gidiyordum. Sabah 2'den sonra iyi bir şey olmayacağı atasözüne çok katılıyorum ve bu yerde, kuralın birkaç saat dışına çıkmak ihtiyatlıydı.

Yanımdaki adama benimle daha fazla konuşma fırsatı vermemeye can atarak içkimi aldım ve biraz yürüdüm. dolaşmak. Erişilebilir tuvaletlerin hemen bitişiğindeki bir odada (Westminster belediyesi bu kuralları seks kulüplerinde Starbucks'ta uyguladıkları kadar sıkı bir şekilde uygulamış mıydı?) İki erkek ve bir kadının üçlü seks yaptığını gördüm. Birbirini memnun etmeye çalışan bu kadar insan bana her zaman çok fazla gelmiştir. Başka birinin ihmal edilip edilmediğini düşünmek zorundayken nasıl kendi orgazmına konsantre olabilirsiniz? Bunda düzeylerinde belirgin bir fark vardı. ikisinin de bildiğini sandığım çekiciliği

ancak hitap edemedi. Bir adamın jimnastik salonunda bilenmiş bir vücudu vardı, bu da onun spor salonunu yaratmak için çok zaman harcadığını gösteriyor.

ama muhtemelen çok azına sahip olduğu anlamına geliyordu. Çıplak elleriyle odun kesebilirmiş gibi görünüyordu ama manikürlü parmakları bu fikrin onu dehşete düşüreceğini gösteriyordu.

Diğer adamın oldukça büyük bir göbeği ve sırtında saçları vardı. kabul etmeyi reddettiğim modern çağdaki herkes için çekici.

Kendinizi sıcak tuttuğunuz için puan almazsınız. bu

Onunla ilgili en kötü şey, oldukça ciddi bir sivilce vakası olan poposuydu. Bağışlayıcı aydınlatma bile yapamadı Sakla. Bana sivilceli bir popoyla seks kulübüne gidebilecek bir adamın güvenini ver. Gerçekten de, çirkin tende vücut olumlamasıydı.

Kadın pek umursuyor gibi görünmüyordu. Kadın arkasına yaslanıp zayıf yakışıklı olana hizmet ederken, en azından başını bacaklarının arasına almış çaba harcıyordu. Etki biraz domino taşına benziyordu ve burkulmalar kesinlikle ona bel ağrısı veriyordu. Yakışıklı adam, tüm bunların performatif yönünden kesinlikle zevk alıyordu, bana bakıp beni onlara katılmaya yönlendirirken karın kaslarını esnettiğini neredeyse görebiliyordum. Kadının başını kaldırıp kaşlarını çatmasına neden olan küçük bir kahkaha attım ve onu coşkusundan uzaklaştırdığım için kendimi oldukça kötü hissettim. Elbette bu insanlar buna katılmak isteyeceğimi düşünmediler. Absürt. Ama sonra kışkık bir mont giyen ve üç yabancının birbirinin soyunmasını izleyen bendim, bu yüzden belki de kahkahalarım yersizdi.

Odadan çıktım ve deri ceketli adamın sıkacak başka bir kadın bulduğu bara geri döndüm ve kendime bir içki ısmarladım. Ben onu beklerken kapı açıldı ve çok güzel bir kadın içeri girdi. Arkasında Lee vardı, kovboy çizimleri filan. Kalbim sıçradı ve hemen sonra düştü. Çünkü elini onun sırtına koydu ve kesinlikle karısı olmayan bu kadın, onu yalnız bırakmanın zor olacağını biliyordum. tüm dikkatini çekiyordu. Ben bile başka bir yere bakmakta zorlanıyordum. Lee 54 yaşındaydı. O yıllardan bazılarını saç boyası ve düzenli spor seanslarıyla atlatmaya çalışıyor olabilir, ama gerçek değişmedi. Ve bu kadının yanında durduğunda kaçınılmaz kaldı.

Sadece bir kız. Bana beş santimlik bir kız ve dudakları Tanrı'nın kendisi tarafından yontulmuş gibi görünüyordu ama yine de bir kızdı. Yaşlı erkeklerin, insanlar onları dışarıda gördüklerinde görsellerden memnun olmaları beni her zaman şaşırtmıştır.

kadınlar bu kadar genç. İnsanların nasıl güldüğünü görmüyorlar mı, kızlarının yanında mı yoksa metresinin yanında mı olduklarını arkadaşlarına tahmin ettirmiyorlar mı? Ya da daha kötüsü, ister finansal güç ister duygusal deneyim yoluyla olsun, kızı nasıl zorladıklarını düşünüyoruz. Ama ben bir kadını. Belki de benzer yaştaki diğer erkekler gerçekten kıskançlık ve hayranlık karışımı bir bakışla bakıyorlardır. Erkeklerin zihninde neler olup bittiğini bilmemenin iyi olduğunu sık sık hissediyorum. Bunu yapsaydık, hayatımızın büyük bir kısmını korkunç bir çaresizlik içinde geçireceğimizden şüpheleniyorum.

Onun kızı olacak kadar genç olan kız dedi ki: ona bir şey ve bir yan kapıya yöneldi. Lee bara doğru gelirken elinde minik Chanel çantasıyla kaldı. sanki kağıttan yapılmış ve üç bin dolardan azmış gibi etli elinde buruşturdu. Belli ki oldukça sarhoştur, gözleri hafif cam gibi, alnı terden parlıyordu. Beni görünce yüzümü tanıyarak gülümsedi. İnsanları eski dostları gibi selamlamakta ustaydı. Adınızı hiç bilmeyen, ancak bir sonraki kişiye geçmeden önce sizin için harcayacağı on beş saniye boyunca kendinizi sıcak ve sıcak hissetmenizi sağlayan başarılı bir boşverici.

"Tekrar merhaba," dedi yanıma gelip saçımı havadan öperken. başımın yanındaki boşluk. "Bundan biraz daha sert bir şey aradığını sanıyordum?"

"Buldum," dedim. Buraya seni davet etmeye geldim. Ama görüyorum ki bu gece meşgulsün."

Biraz kafası karışmış göründü ve sonra elindeki çantaya baktı. Ah o. O iş başında, ne demek istediğimi anlıyorsan."

Kendisinden yaklaşık otuz yaş küçük bir seks işçisini işe alma alışkanlığının ayrıntılarına girmek istemediğim için başımı salladım, ama benim hâlâ karanlıkta olduğumu düşünmüş olmalı, çünkü öne doğru eğildi, elleri barda kaydı ve yüzüme doğru hamle yaptı.

Yüzüme viski dumanı üflerken, "Virginie fahişe," diye fısıldadı. Sanata benzeyen bir orospu. Kendi kafiyesine güldü ve gözlerini kısıp onu görmezden gelen barmene parmaklarını şaklattı.

Bu yeni yeri benimle deneyecek misin, yoksa sevdiğin tüm karanlık ve çarpık şeyler hakkında büyük konuşacak ve asla farklı bir yere gitmeyecek misin? Virginie ne istersen yapacak sanırım. Ama bu bana çok heyecan verici gelmiyor. Bundan vazgeçmiyor. Kirasını alıyor."

Tekrar güldü ama çok sarhoştı ve arkadaşı onu bulmaya gelene kadar bunu nasıl çözeceğini bilemedim.

"Kızlar hepiniz aynısınız. Gergin olduğunı büyük bir şekilde gösteriyorsun ama ihtiyacım olanı yapmıyorsun. Bunun için ödeme yapmak kolaydır. Bunu kolaylaştırmak zorunda değilim, o sadece doğru fiyata yaptıracak. Kaşlarını çatan bir kuş o."

Pekala, zamanımı boşa harcamayacağım. Her şeyin karşılandığı, soru sorulmayan bir yer buldum. Bunu yapar canı sıkılan ev kadınları için yoga dersi gibi bir yer. Kendi başıma gitmek istemiyorum, çünkü bunun eğlencesi nerede? Birlikte iyi vakit geçirebileceğimizi düşünüyorum. Saatlik ödeme yaptıktan sıkıldıysan ve gerçekten her şeyini ortaya koyacak biriyle oynamak istiyorsan beni ara. Hemen yanıma gelen barmene gülümsedim. "Bu adamın daha önce çok kaba davranmasına üzüldüm. Özür dilemek isteyeceğine inanıyorum. sahip olacak buzlu viski ve ne içiyorsanız. Ve bir kalem ödünç alabilir miyim?" Barmen bir tükenmez kalem verdi ve ben numaramı bir kokteyl peçetesine yazıp Lee'nin ceketinin cebine koydu. "Hizmetçi bulmadan onu kaydetmeyi unutma. Ya da daha kötüsü, karın yapar. Yine de bir kadının cep telefonu numarasını keşfetmenin onun için oldukça şaşırtıcı olacağını düşünüyorum."

Bana baktı ve kaşlarını çattı. "Sen bir kaltaksın, biliyor musun?" dedi, bütün sarhoşların yaptığı gibi abartılı bir şekilde.

"Bunu biliyorum, evet," dedim gitmek için arkamı dönerken. Ama senin gerçekten istediğin bu, Lee. Değil mi?"

Bardan çıkıp taksi çağırdım. Beni arayacaktı. Artık son hazırlıkları yapmam gerekiyordu.

* * *

Birini öldürmek için hazırlık çalışması tuhaf bir şey. Keşke ipuçlarını paylaşabileceğiniz ve acemilere tavsiyelerde bulunabileceğiniz, size hangi eldivenlerin en pratik olduğunu söyleyebileceğiniz ve merdivenlerden aşağı itmenin bir can almanın etkili bir yolu olup olmadığına karar verebileceğiniz bir çevrimiçi grup olsaydı. Mumsnet, ama cinayetler için. Aslında, Dark Web'de bir yerlerde buna benzer bir şey olduğunu varsayıyorum ama onu aramayacağım. Bu yalnız bir iş ve bir sürü beklemeyi ve biraz da deneme yanılmayı içeriyor.

Lee için yapacak iki şeyim vardı. İlk kısmı çoktan işaretlemiştim - bu ölümlü bobini karıştıracağı Mile End tesisine bir ziyaret. Burayı gördükten sonra, ailesinin kendi kendine boğularak ölmesinden Mile End'de ölmesinden daha çok utanacağını düşünüyorum. Mekan, ana yolun dışında, bir köprünün altındaydı ve kapı neredeyse kemerlerin arasına gizlenmişti. Göz alıcı bir kız yoktu.

Burada bir pano var, ekranın arkasında yirmi sterlin talep eden hafif asık suratlı iki adam telefonumu aldı ve yerin altına inen bir merdiveni işaret etti. Ama Tanrım, mükemmeldi. Yer karanlıktı, yapışkan zeminler vardı ve pencere yoktu. Bir araya toplanmış bedenler, yüksek sesli müzik

her açıdan bana gelen iniltileri neredeyse sağır edecek şekilde. Kendinizi temkinli bir şekilde ahlaksızlığa sokabileceğiniz kibar bir içki alanı yoktu, burası çeşitli soyunma hallerindeki insanlarla doluydu. Ve gerçekten neşeli bir teslimiyetle bunun peşinden gidiyorlardı. Ve bir nevi muhteşemdi

Aslında. Her türden ve boyuttan insan, sanki büyük bir Bacchanal seks partisiymiş ve eski bir demiryolu deposunda gerçekleşmiyormuş gibi etrafta kıvranıyor. Kalabalığın arasından sıyrıldım, başıboş bir el veya kucaklaşma için hazırlandım, ancak rıza kurallarının ne kadar iyi uygulandığına hoş bir şekilde şaşırdım. BEN ilgilenmiyordum ama olaydan önce sorulmak her zaman güzeldir.

Gittiğim diğer kulüplerde olduğu gibi, ana odanın giriş kapıları vardı ve boyutlandırmak için her birini tek tek kontrol

etmiştim.

uygunluk. Çoğu küçük ve havasızdı, ilkel mobilyalar ve farklı temalar vardı. Bir oda siyah lastikle kaplıydı. Birinin ortasında, ağırlık limiti dört enerjik beden tarafından test edilen devasa bir salınım vardı. Ama bu odalar nazikti ve bunun bana bir faydası yoktu. Defalarca gittim. Ana alandan uzaklaştıkça insanlar azaldı. Ve sonra doğru yeri buldum. Bir kapı

parlak siyaha boyanmış, beni eski bir saklama dolabına benzeyen bir odaya götürdü. Tuğla duvara tutturulmuş büyük gümüş kancalar vardı ve her birine ipler bağlıydı. Doğrudan ona baktığımda, tavandan umut verici bir şekilde sarkan bir kanca daha ile bir insan şeklinde düzenlendiğini daha net görebildim. Metal bir sandalye desteklendi bir duvara. Oturdum ve bir süre odaya baktım. Kulübe kameraların girmesine izin verilmediğinden, kurulumu sonraya ezberlemek zorunda kaldım. Sandalye planın ayrılmaz bir parçasıydı ve kimsenin onu kaldırmamasını umabilirdim. Gidip bir başkasını aramak zorunda olmak kesinlikle Lee'nin havasını bir şekilde bozardı.

Birisi kapıyı biraz itti ve sertçe konuştum. "Bu özel bir seans." Kapı kapandı. Herkes için ücretsiz olan bu etkinlikte insanlar son derece kibar davrandılar. Kurallara böylesine tipik bir İngiliz saygısı. Tipik bir dolandırıcılığa çok benzeyeceği için rahatsız edilmemiz çok da önemli olmazdı. seans, ama şanslı olacağımızı umuyordum.

Yapmam gereken ikinci şey pratik yapmaktı. Alıştırma sonuçta mükemmelleştirir.

adlı eski bir cildin dikkatli bir şekilde incelenmesinden *Bilmeniz Gereken 25 Knot*- ne zaman mutlu bir tesadüf tarafından keşfedildi

Bir gün ikinci el bir kitapçıya göz atarken, bir ipe ne kadar çok düğüm atılırsa ipin o kadar zayıfladığını öğrendim. Yani güçlü bir düğüme ihtiyacınız var. Tanrı yardımcım olsun, bunu büyüleyici buldum. Benim için en uygun düğümün iskele düğümü olduğuna karar verdim. Kravatın adını nereden aldığını ayrıntılı olarak açıklamama gerek yok sanırım. Bu oldukça karmaşık bir ilmik gibi görünüyordu ve benim

açıklaması elbette ki yetersiz kalacak ama hafızamdan şöyle bir şey geçti: ipe bir ilmik oluşturuyorsunuz, ikiziyle buluşması için geri getirmeden önce bir ucunu ilmeğin içinden birkaç kez sarmak. Üç döngü içeriyordu,

gevşek bir şekilde dokunmuş ve bittiğinde sıkı bir şekilde çekilmiştir. Bunu mükemmel hale getirmek için birçok kez pratik yapmak zorunda kaldım çünkü kancaya takıldıktan sonra yapılması gerekiyordu. Bütün bir Pazar gününü bunu doğru yapmak için çalışarak geçirdim ve nihayet tek seferde doğru şekilde yapmam saatler süren hayal kırıklığımı aldı. O zaman bile üç dakikadan fazla konsantrasyonumu almıştı.

BEN

günde üç dakika olmazdı, istekli bir katılımcı olan bir adam için bile çok uğursuz görünürdü. Bir saat sonra süreyi kırk beş saniyeye indirmiştım. ki kabul edilebilir olduğunu hissettim.

Aldığım diğer önemli tavsiye *Bilmeniz Gereken 25 Knot* düşen bir nesneyi durdurmak için kullanılan bir ipin, nesnenin ağırlığının kat kat fazlası bir yüke maruz kalabilmesiydi. Bunu göz önünde bulundurarak 10 mm kalınlığında naylon ip için dolgu yaptım. Biraz daha pahalıydı ama gönül rahatlığına değer biçemezsin, değil mi?

Kadınlar doğum yapmaya hazırlanırken koridorda bırakmak için bir çanta hazırlarlar. Lee'nin temasa geçmesini beklerken benzer bir şey yaptım. Geniş ve fazla gösterişli olmadığı göz önüne alındığında, iş için mükemmel görünen, hoş bir çikolata kahvesinde orta boy bir Celine tote çantam vardı. Klasik Selin. İçinden ipim, karanlık bir sokakta daha az öldürücü ve daha çok moda kurbanı görünmesini umduğum birkaç eldiven, beni biraz eskisi gibi gösteren geniş kenarlı yün bir şapka vardı.

Dedektif kostümü denemesi ve bazı dezenfektan mendiller. Bir randevu belirlemeden bir çanta hazırlamak için gereksiz yere organize olmuşum ama geldiğim gibi sahneye gidiyordum.

Öldürme her yaklaştığında sabırsızlanıp gerginleşiyordum.

Londra'da amaçsızca koşarak on gün geçirdim, gergin enerjimin bir kısmından kurtulmak için köprüleri çaprazlamak ve kendimi tepelere çekmek. ile bir akşam geçirdim

Jimmy barda, uzaklara baktığım için bana defalarca güldü. Ona bir adamın aramasını beklediğimi söyledim ki bu tam olarak yalan sayılmazdı. Telefonumu saatlerce uçak moduna aldığım için kontrol edemedim.

herhangi bir yeni mesaj için sürekli. Dayanılmaz olmaya başladı. Sonra bir Cuma sabahı, Amca'dan gelen bir mesajla

uyandım. Sabah 3.48'de gönderilmişti ve basitçe şöyle yazıyordu: *Tamam, bayan kendini beğenmiş sıkıldım. Haydi dışarı çıkalım.*

Yatakta dik oturdum ve tekrar okudum. Sonra telefonumu kapatıp uzun bir duş aldım, 100 squat yaptım ve kahve yaptım. Ancak o zaman telefona döndüm ve bir cevap yazdım. Yazdıktan sonra, göndermek için çok erken olduğuna karar verdim. Lee'nin hâlâ uyuyor olacağını tahmin etmişim ve çok hevesli görünmek istemiyordum. Sadece öğle vakti, ofisten çıkıp düşünecek yerim olduğunda cevabımı kontrol ettim ve gönder tuşuna bastım.

*Aklımdakilerin sıkıcı olmayacağına söz veriyorum.
Cumartesi gecesi benimle metro istasyonunda buluş. Mile
End, gece yarısı. Oradayken bana mesaj at. geç kalma*

İki saat sonra şöyle bir mesaj aldım: *Bir harita üzerinde
bakmak zorunda kaldı. Bu iyi olsa iyi olur. Burayı kes.*

Cuma gecesi için bir randevum vardı ama iptal ettim. Kenarı almış olabilir, ama kenara ihtiyacım vardı. Zıplamış hissetmek istedim. Bu insanların planlarıma uymasını beklemekten çok sıkılmışım. Yakında olacağını bilerek, hemen koşmak her zaman lezzetli kısımdı. listenin küçülmesini izliyor, aileden bulabildiğim herhangi bir tepkiyi arıyordum. Ayrılabilir günlerce öforik hissediyorum. Tabii ki, bu, planın işe yaramayacağına, her şeye yeniden başlamam gerekeceğine dair bir korku şeridi ile karışmıştı. Ama onu bu kadar baş döndürücü yapan da buydu. Eğer gittiyse Pekala, tarihi yeniden düzenleyebilirim. Ama biraz surat asmış gibiydi, beni göremediği için hayal kırıklığına uğradığını belirten bir mesaj attı ve bir de ekledi. üzgün emoji, bu yüzden olası değildi.

Cumartesi günü Shadwell'den Battersea'ye koştum ve ardından St Paul's'a döndüm, uygulamam bana en hızlı 15 km'lik koşumu yaptığımı söyledi. Biraz dinlenmeye ihtiyacım olduğunu hissederek, bir süre katedralin merdivenlerine oturdum, sadece etrafta dolaşan turistleri seyrettim. Başka bir koşucu da birkaç adım ötede oturarak aynısını yaptı ve bacaklarını uzatıyor. Bana gülümsedi ve ben de istemeden gülümsedim. Biraz kırmızı bir şekilde yakışıklıydı, ama gözlerinde, başlangıçta öne sürdüğü havalı tavrından biraz daha fazla bir şey vardı. Oyalandığını görebiliyordum, ve can sıkıntısıyla bir şeyler söylemeye çalıştığını fark ettim, ben de kalktım ve metroya yöneldim. Gerçekten ayıp. Potansiyel olarak tamamen kötü biri değildi ama benim oturup güneşte romantizm oynayacak zamanım ya da enerjim yoktu.

bir kilisenin sırsıklam basamakları. Bugün o gün değildi. Hiçbir gün o gün değildi aslında benim için. En fazla bir ya da iki kez düzüştük ve sonra bir noktada benden ragbiden sonra arkadaşlarıyla buluşmak için Putney'e gitmemi isterdi ve ben de onun numarasını silmek zorunda kalırdım. Bu belirli korkudan vazgeçmek daha iyidir ya da geç.

* * *

Gece yarısına çeyrek kala, ceketimi sıkıca vücuduma sardım ve erzak çantamdan şapkamı çıkardım. Neyse ki şapkalar karşı iyi bir kafam var. Ya yaparsın ya da yapmazsın, eğer bir şapkada kötü görünürsen, hepsinde kötü görünürsün. Pek çok kadın bobble şapkalarla sevimli göründüklerini düşünüyor. Onlar yapmıyor. Bobble şapka takan hiç kimse, bobble şapkalarla sevimli görünmek için umutsuz bir istekten başka bir şey ifade etmez. Bu iğrençlikler bir yana, şapkalar bana çok yakışıyor ve bu da bana çok ihtiyaç duyulan anonimlik için fazladan bir katman sağlıyor. Finsbury Park'taki güvenilir peruk dükkanı beni gururlandırdı, bu gece harika bir simsiyah saçlıyım siren. Kimsenin Lee'nin ölümüyle bağlantılı olarak başka birini aramak için çok fazla zaman harcamayacağına eminim, ama aynı zamanda onunla kol kola girerek öldüğü yere de gitmeyeceğim. Şapka ve peruk güzel bir önlemdir.

Yakındaki bir barda (aslında Doğu Londra'da soylulaştırmadan tamamen etkilenmeden gördüğüm ilk ve son pub) mesajını bekliyorum - duvarda üzgün yaşlı bir geyik kafası veya köşede bir yığın yırtık pırtık tahta oyunu görmemek canlandırıcıydı), yarı yarıya onun unutulmasını veya daha iyi bir plan bulmasını bekliyordum. Ama gece yarısı beşe kadar mesaj atarak istasyonun dışında olduğunu söylüyor.

Harika. Benimle Bushell Caddesi'nde buluş, Geri mesaj atıyorum. İki dakika sonra siyah bir Mercedes dörte dört yanaşıyor. Hafifçe irkildim, o canavarlıkta gelişini saklamanın bir yolu yok.

Sürücü onun için kapıyı açar ve gecenin karanlığına çıkar. Lee, sırtına büyük bir ejderha dikilmiş devasa bir koyun derisi paltoya sarınmış. Siyah kovboy çizmeleri yılan derisi etkisine sahip, belli ki bu akşam için en şık çizmesini çıkarmış. Etrafında beni arıyor ve ben de ona izin veriyorum. Sadece birkaç metre ötedeki bir kapı eşiğinde dururken bir

dakikalığına sallandım.

Her zamanki ayak basma alanından uzakta ve savunmasız
durumda. Bunu bilmesini istiyorum. Sorumlu olduğumu
anlamak için

Burada. Ben yol gösteriyorum. O yüzden birkaç saniye daha oyalandım, o giderek daha fazla utangaç görünerek, ekilmiş mi yoksa daha kötüsü tuzağa mı düşmüş olabilir diye merak ediyorum. BEN

arabanın güvenliğine geri çekilip kapıları kilitleyip kilitlememeyi tarttığını görebilir. Kesip kaçmak üzere olduğunu görmeden hemen önce öne çıktım ve sanki kayıp bir köpeğe sesleniyormuş gibi sessizce ıslık çaldım.

Lee baktı ve rahatlayarak gülümsedi. Bana doğru geliyor, uzanıyor, elimi tutuyor ve öpüyor. "Tanrıya şükür, burası bir çöplük ve bir yolculuğu boşa harcadığımı düşündüm."

Elimden geldiğince nazikçe elimi geri çektim ve ağzımı yukarı doğru kıvrılmaya zorlayarak gülümsemeye karşılık verdim. "Güzel saç sana yakışmış.

Daha genç görünmenizi sağlar. Arabaya atla, burada dolaşmak istemiyoruz bebeğim, bu mahallede bir ev tutacak bir Patek Philippe giyiyorum."

Ona yürüyüşün sadece birkaç dakika olduğunu söylüyorum ve korkak olduğu konusunda onunla hafifçe dalga geçiyorum. Kaşlarını çatması bana bundan pek hoşlanmadığını söylüyor ama sürücüye işaret veriyor ve araba uzaklaşıyor.

"Nasıl çalışıyor?" diye soruyorum yürümeye başlarken. "Nereye gidersen git seni bekliyor mu, yoksa ona saat başına ödeme yapıp bazen diğer kitlelerle birlikte eve gece otobüsüyle mi gitmek zorunda kalıyorsun?"

Bu onun kafasını geriye atmasına ve kahkahalarla kükremesine neden olur. Lee'yi güldürmek her zaman kolaydır. Temelde sadece ne kadar zengin olduğu hakkında bir şeyler söylemeyi içerir. Sanırım gece otobüsü konseptiöyleydihiç gerçekten almak zorunda kalmasaydın komik.

Oğlum Ke benim için gece gündüz çalışıyor. Ben meşgul bir adamım ve dedikleri gibi vakit nakittir. Beni hiçbir yerde yirmi dakika içinde bulamaz ve ona ödediğim parayı seve seve beklerdi.

günlerce motorun içinde dolaşmak. Uslu bir kız olduysan seni sonra eve bırakacağım.' Neyse ki, ben pek iyi değilim. iyi bir kız olmak üzere, bu yüzden eve dönüş yolu sahipsiz kalacak.

Köşeyi dönüp kemerli yola ulaşıyoruz.

son varış noktamıza giriş. Eh, onun nihai varış noktası.

"Ta da!" diyorum ve ellerimi havaya kaldırıyorum. Lee biraz dehşete düşmüş görünüyor ve hala sokakta duruyor.

"Komik değilim bebeğim, ama bu da ne? Tünel falan mı?" Gözlerimi devirip acele etmesini işaret ettim.

"Bak, uşaksız kulüplere alışkın olmadığını biliyorum ama aynı zamanda kendi sözlerinle sıkılmışsın. Burası seni çıldırtacak ama sonunda bundan zevk alacağını garanti ederim. Sadece dene, güvenilir sürücün ancak Chelsea'ye geri dönmen gerekiyorsa köşeyi dönünce."

"Söylediğin kadar yaramaz olduğundan emin olsan iyi olur," diye mırıldandı beni merdivenlerden aşağı ve kulübe doğru takip ederken.

Rahatladım, şimdi kabarıyor, bar alanında üç kişilik bir kuyruk var ve biz bir şeyler içmek için beklerken insanlar şimdiden soyunmaya başladı. Şapkamı çıkarıyorum ve herhangi bir kayma olup olmadığını tek parmağımla peruğun ön tarafına hafifçe dokunuyorum. Lee, kalabalığı inceleyerek saniyeler içinde son derece neşelendi.

Aalıştığı gibi olmayabilir ama sefahati bilir onu gördüğünde Paltosu kolunun üzerinde (ona bakmayı reddetmiş, canı sıkılan vestiyer asistanına bunun tek seferlik bir Gucci komisyonu olduğunu ve bu konuda ona asla güvenmeyeceğini yarı şaka yollu söylemiş) ve dimdik ayakta duruyor, midesinin bir kısmını emiyor. Ne kadar çok erkek spor salonuna giderse gitsin, 50 yaşın üzerinde her zaman bağırsak çevresinde hafif bir kalınlaşma. Siklerine her baktıklarında gençliklerini kaybettiklerini hatırlatan güzel bir hatırlatma. Odayı tararken gözlerinin kısıldığını görebiliyorum, şimdiden görmek istediği cesetleri arıyor. keşfetmek. Onu şimdi bıraksaydım, neredeyse hiç fark etmeyecekti. Bize duble votkalar alıp onu odaya doğru yönlendiriyorum. Zaten biraz oynamasına izin vereceğime karar vermiştim. O son yemeğini yiyebilirdi, hepsini aceleye getirmeye gerek yoktu.

"Ana oda uysal," diyorum ve bir yan kapıyı işaret ediyorum. "Hadi özel alanları deneyelim." Adam daha istekli olamazdı, sanki binmem için beni itip kakıyordu. Girdiğimiz ilk odanın bir duvarı ihtişamlı deliklerle dolu ve Lee yüzünü buruşturarak beni dışarı çıkarıyor. "Eğer benim değilse, kadınların sık emmesini izlemekten hoşlanmıyorum, anlıyor musun?"

Ona şiddetle hakaret etme dürtüsünü bastırarak yolumuza devam ediyoruz. Yan oda daha başarılı. Bir erkek ayaktayken

dışarı çıkmaya çalışırken büyük ve açıkçası abartılı bir gösteri yapan, içinde üç kadının olduğu sahte bir hücre var.

çıplak, onlarla alay ediyor. Lee'ye gidip tuvaleti bulmam ve bu işi ona bırakmam gerektiğini söyledim. Ben uzaklaşırken neredeyse etrafına bakmıyor, çoktan parmaklıklara doğru ilerliyor ve kadınlardan birine bir şeyler söylüyor. En azından bir iğrenç şey yapmasına yetecek kadar on beş dakika veriyorum ama yine de olmaya hazırlanıyorum.

Döndüğümde en kötüsüyle karşı karşıyayım. Ama hücreye geri döndüğümde, Lee gitmişti ve odada seksi mahkumları oynayan yeni insanlar vardı. Hafif bir panik hissini bastırarak yan odaya koştum ve onu kar maskeli bir kadının onu kırbaçla sertçe dövdüğü bir masanın üzerinde yüz üstü yatarken buldum. Kot pantolonu ayak bileklerinde, sanırım botlarını çıkarmak istemediği ve siyah gömleği koltuk altlarının etrafında kıvrık olduğu için. Tüm etki o kadar saçma ki ben neredeyse ona acıyacak ve kahkahasını bastırmak zorunda kalacak. Lee başını bana doğru çevirdi ama gözleri tamamen mutlulukla kapalıydı, bu yüzden sözünü kesmedim. Ben sadece orada duruyorum, biraz ayrılmış bütçeli bir porno filmde banka soymuş gibi görünen bir kadın tarafından amcama şaplak atılmasını izliyorum. Ah anne, beni şimdi görebilsen.

Sonunda odaya birkaç kişi daha gelir ve ince bir gerilim oluşmaya başlar. Yedek kulübesi için kuyruk oluştuğu belli oluyor ve bir adam küçük bir sıra oluşturuyor. Lee'yi uyarmak için öksürük sesi. kuyruk. tuhaf olan Nerede olursanız olun göz ardı edilemeyecek İngiliz hassasiyeti. Kırbaçlamanın durduğunu fark edince homurdanarak yukarı bakar ve isteksizce yuvarlanarak pantolonunu yukarı çeker. Sabırsızlıkla sırasını bekleyen adam yatağa atlar ve beklentiyle orada uzanır. Bakıcılar arasında silme yok, fark ettim.

"Sırada nerede?" diye sordu Lee, gömleğini düzelterek ceketini kaptı ve içeceği elimden aldı. 'Burası vahşi, yanılmamışsın. O lanet izleri haftalarca karımdan saklamak zorunda kalacağım. Pek dikkate alacağından değil. Perde kumaşları veya enayiler için para toplamayı gerektirmediği sürece, bugünlerde hiçbir şeyle pek ilgilenmiyor.

Bu, oğullarının ölümüne dolaylı bir gönderme mi? Elbette bundan Lee'ye bahsetmemiştim ve doğruyu söylemek gerekirse, neredeyse Ben ona yaklaşmaya başladığımdan beri bu adamı hiçbir

şekilde Andrew'a bağlamayı başaramadı. Lara kaybı hissetseydi

Lee, çocuğunu derinden ve ıstırap verici bir şekilde fark etmemiş gibi görünüyor. İnsanlar farklı şekillerde yas tutuyor elbette ve bu gece kaçışlarının onun başa çıkma yöntemi olabileceğini görebiliyordum.

hepsiyle, ama şimdi ona bakınca pek olası gelmiyor. Birdenbire Andrew'un görüldüğü gibi bir öfke dalgası hissettim.

babasının hayatından tamamen silinmiştir. Bunu gerçekleştiren kişinin ben olduğum düşünülürse, tamamen mantıksızdı. Ama onu büyüten kişi ben değildim ve kuzenimi tanıdığım kısa süre içinde bile ailesinin ne kadar zarar verdiğini görebiliyordum.

"Çocuğunuz var mı?" diye soruyorum bir odaya girerken. kadın, tehlikeli derecede keskin yüksek topuklu ayakkabılar giyen bir adamın sırtında yürüyor (odaların çoğu erkek arkadaşlarını aşağılayan kadınlar).

Ayakkabısını adamın kalçasına sokmaya devam ederken, "Özel oyun!" diye bize havlıyor. Kıkırdayarak geri çekildik ve bizimki olarak işaretlediğim odaya doğru yürüdük.

"Hayır," dedi Lee bana bakmadan. İkimiz vardı. Biri bebekken öldü, zavallı herif ve biri de kısa bir süre önce. Ama bizimle bir şey yapmak istemedi. Paramız olduğu için kötü olduğumuzu düşündüm. Yine de yapana kadar zevk almasını engellemedi. Karısı bunu iyi karşılamadı, ama ne yapabilirsin ama devam et, seni nasıl kırarsa kırsın? Bunu saklanmak için bir bahane olarak kullandı ve ben hayata devam ettim.'

"Bizim" odamızın girişine varıyoruz ve oğlunu sadece üç cümleyle silen bir adama ne diyeceğimi bilemeden duraksıyorum. Lee ve Simon her anlamda kardeşiler.

'Bu ne o zaman? Gerçekten gideceğimiz yer burası mı?' sırtı ve kapıyı iterek açtı. Bu benim için çok riskliydi. Yüzde 5 daha az canavar olsaydı, sorunun tadını çıkaramayacak kadar üzülebilirdi ve şansımı muhtemelen kalıcı olarak kaybederdim. Ölen oğlu hakkında konuşabilen ve hemen kendi zevkini aramaya devam etmek isteyen bir adamla karşı karşıya olduğum için şanslıyım.

Oda boştu, muhtemelen bara en uzak yer olduğu içindi. Lee ışığı yakmaya gidiyor ve görüyorum ki tabure hala yerinde. Burnumdan derin bir nefes alıp çantamı yere bıraktım. Eldivenlerimi giydim, ne olursa olsun

buyurgan bir yol gibi göründüğünü bil ve konuş. Burası artık benim odam. Benim istediğimi yapacaksın, değil mi?' tekrar gülümser "Aslında bu bir soru değildi. Tam olarak istediğim şeyi yapacaksın. ŞİMDİ.'

Lee sahte bir selam verdi ve ben de kolunu indirene kadar gözümü kırpmadan ona baktım.

"Kıyafetlerini çıkar," diyorum çantamdan ipi çıkarıp düğüm atmaya başlarken. Dediğimi yapıyor, tahmin edildiği gibi botlarıyla biraz zorlanıyor. O el yordamıyla uğraşırken ben de düğümü bitirip güvenlik için kontrol ediyorum. Daha küçük bir iple ellerini gevşek bir şekilde bağlıyorum, böylece yanlış bir duyguya kapılacak.

güvenlik ve düğümlerin kolayca çözülebileceğini varsayın. 'Sandalyenin üzerine çık ve sana düzgün bir şekilde bakmama izin ver.' Şimdi oynamak istediği rolü üstlendi ve hemen itaatkar hale geldi. Düğümlü ipi ağzına tikiyorum ve bir pazı üzerindeki büyük örümcek ağı dövmesini fark ederek onun etrafında yürüyün. Kolunun yan tarafında baş harflerini görmek – KA. Onun annesi. Annem şimdi beni görünce dehşete düşseydi, Kathleen'in nasıl hissedeceğini ancak hayal edebiliyorum. Onun kalçaları şaşırtıcı derecede sağlam, görüyorum ki, koyu ten rengi çizgilerle ancak sık sık bronzlaşma yataklarından geliştirmiş olabilir. Beklenti içinde olduğu gibi kaldırılmış penisine bakmaya kendimi zorluyorum. Kaçınmak zayıf görünürdü. İpi ağzından alıp ellerine soktum. 'Güvenli kelime?'

Tekrar sırtı ve bana 'Barbados' demeyi tercih ettiğini söyledi, bunda bir sakınca yok, çünkü hiçbirine saygı duymayacağım. seçtiği kelime. Bunun için ücret alabilirsin. Tam bir model deneyimi değilsin ama eksiksizsin,' diyor bana bakarak. Onu görmezden geliyorum ve ilmeği kafasına geçiriyorum.

"Seni bu kancaya bağlayacağım ve kanca sıkılaştıkça otuzbir çekeceksin." Seviyeyi kontrol edeceğim ve senin giderek daha fazla yaklaşmanı izleyeceğim. Sen gidiyorsun kıvrın ve kıvrın ama devam edeceksin. Gösterinin tamamından daha azıyla zamanımı boşa harcama. Ve sen bitirdiğinde sıra bende.'

İpin ucunu kancaya geçiriyorum ve bir düğüm daha atarak kendime bir an gurur duyuyorum.

işçilik. İplerin uçlarını elimde tutuyorum ve ilmeği hafifçe çekerek sıkmaya başlıyorum. Lee kendini okşamaya başlar, gözlerini kapatır ve derin nefes alır. Daha sert çektim ve gözleri açıldı ama sert bir havlamayla onu devam ettirdim. Elimini sabit tuttum ve boynu hafifçe şişip yüzü perma bronzluğun altında daha da kızarıırken baskıya alışmasına izin verdim. Otuz saniye sonra, ona daha sert olmasını söylediğimde inliyor. Sonra, kızarmış yüzüne doğru eğilirken, ayaklarının altındaki tabureyi tekmeledim. Aniden yere düştü ve ipi bıraktım. Düğümü tuttum ve Lee ayaklarıyla öyle bir kıvranmaya ve bükülmeye başladı ki, hızla uzaklaşmak zorunda kaldım. Elleri boynunu tutuyor, ipi tırmalıyor ama ben onun arkasına geçip onları sertçe aşağı çekiyorum. İz bırakmamak önemlidir. Uzun sürmüyor, biliyorsun. Hızlı ama ıstırap verici - hem onun için hem de benim için Kapıyı birkaç saniyede bir kontrol ederken. Gözleri neredeyse kafasından fırlayacakmış gibi görünüyor ve çaresizce hava almaya çalışırken dili dudaklarının arasında şişmiş durumda. Bir an ona kim olduğumu söylemeyi düşündüm, ama rahatsız olamam. Lee'yi hiç umursamadım. Onu öldürmek daha büyük bir amaç için bir araç ve bir açıklama gerektirmiyor. Kırk saniye içinde bilincini kaybeder ve sonra ölür. Saatime baktığımda, Peckham'daki ilk yardımcı Deirdre'nin çok nazik bir şekilde ifşa ettiği gibi, her şeyin dört dakikadan az sürdüğünü görüyorum. Ta da! Oldukça iğrenç bir adam oldukça iğrenç bir şekilde ölür. Pek mühim değil. O hariç ben sanmak.

Öldüğünden emin olduktan sonra hızla hareket ediyorum. Küçük oyunumuz sırasında içeri biri girseydi, onlara buranın bir çift odası olduğunu söyleyebilirdim ve sorun çıkarmazlardı. Ama bunu açıklamak daha zor olurdu. Ellerini çözüp antibakteriyel mendille siliyorum. Tabureyi biraz hareket ettiriyorum Kendi üzerine devirmiş gibi görünsün diye yaklaştırdım ve ben de boynunda sadece ip bırakarak eşyalarımı dikkatlice topladım. Bunu sadece eldivenlerle hallettim ve o bir dakika tuttu, umarım bu yeterli olur. Çantamı omzuma attım ve arkamda hala asılı duran şekle son bir kez baktım. Yazık buraya telefon götürmenize izin vermemişler, Lee Amca'yı hatırlamak için son bir fotoğraf güzel olabilirdi. Yine de çerçevelenecek biri değil - oldukça grotesk görünüyor. kapattım

Kapıyı arkamdan aç ve insanların toplandığı, öpüştüğü, flört ettiği koridorda yürü. Hayvan maskesi takan uzun boylu bir adam duvara yaslanmış ve yanından geçerken bana yukarıdan aşağıya bakıyor, elimi uzatıp parmaklarımı hafifçe fırçalıyor. Hangi azgın yabancının onu bulacağını merak ederek yürümeyi bırakmıyorum. Poposuz pantolonlu kız mı yoksa ucuz maskeli çift mi?

giymeden önce spor salonunda birkaç saat daha geçirebilirdi böyle affetmeyen lateks? Artık iş tanrılara kalmış, ama o her kimse magazin dergilerine çıkma öngörüsüne sahip olmasını hararetle umuyorum. Şapkamı sımsıkı takarak vestiyere geri dönüyorum ve telefonumu alıp gecenin karanlığına doğru yola çıkıyorum.

* * *

Lee'yi öldürmeyi partinin en zahmetlisi olarak bulduğum her şeye rağmen, sonrası çok hoştu. Lüks barlarda beklemek ve kendilerini küçük düşüren çıplak yabancıların görüntüsüne katlanmak bir imtihansa da, ölümünün gazetelerde yer alması bunu fazlasıyla telafi ediyordu. Pazartesi sabahı tam işe giderken haber geldi. 'Tycoon'un erkek kardeşi yanlış giden seks oyununda öldü' mesajı sıçradı *Günlük posta*. 'Sapık Artemis seks zindanında ölü bulundu' *Aynatercih* edilen aç. hatta *Muhafız* karşı koyamadı, ancak manşetleri gerekliydi iş. 'İşadaminin kardeşi kazada öldü' lede biraz düşündüm. Yine de, tüm gazetelerin vurguladığı tesadüf kelimesini takdir ettim. dan hızlı çalışma

Artemis ailesi PR orada, bunu trajik bir kaza olarak nitelendiriyor ve bu milyarderin erkek kardeşinin Mile End'deki bir seks kulübünde neden ölü bulunduğuna dair suları boşuna bulandırmaya çalışıyor. Adı açıklanmayan bir aile dostu, "Bu çok açıklanamaz," dedi, "Lee mutlu bir evliliği olan bir adamdı ve yakın arkadaşlarıyla kırsal kesimde hafta sonlarını geçirmekten başka hiçbir şeyi sevmiyordu." Sadece oğlu Andrew'un yıkıcı ölümünün yasını tuttuğunu hayal edebiliyorum. Böyle bir kaybın bir insana neler yapabileceğini asla bilemeyiz.'

Güzel iş, diye düşündüm. Birisi ölü bir çocuğu andıktan sonra çok eleştirel bir şey söyleyemezsiniz, değil mi?

Medyada birkaç gün yankılandı ama aile makinesi vitesteydi, konuşması muhtemel herkesi kapatıyordu ve adli tabibin raporu onlara başka bir şey vermedi. devam et. Sahneyi giydirmedığım için pişmanlık duydum

biraz daha. Ağızda bir portakal ya da seçilmiş bir çift stiletto, basına birkaç santim daha verirdi. kapsam, ancak mantığın dengeye üstün gelmesine izin verirdim. Bununla ukala olmaya gerek yok. Onun ölmesini istiyordum ve aceleyle geçirilecek bir şekilde ölmesini istiyordum. Sonraki haftalarda kendimi Lara'yı düşünürken buldum. Merak ettim ister gizliden gizliye rahatlamış olsun, ister o kadar gizli değil. Oğlunun kaybı çok büyük olurdu. Ancak ona onlarca yıl duygusuzca davranan fahişe bir erkek çocuk kocasının kaybı muhtemelen bir hediye gibi geldi. Belki de artık kendisini Artemis ailesinden tamamen ayırabilir ve potansiyelini gerçekleştirebilirdi. hepsiyle temasa geçmeden önce vardı. Hala listemde olduğu düşünülürse, onun için bir gelecek hayal ediyordum ki bu benim için garipti. Ama zihnimde ne kadar çok evirip çevirirsem, onun için kalbimi o kadar çok kaybediyordum. Birçok yönden annem kadar o da bir kurban gibi görünüyordu, hayatı kendi mutluluğunu içermiyorsa onun mutluluğunu çok az önemseyen bencil ve düşüncesiz bir adam tarafından yutuldu. Ve daha pratik olarak, şüphesiz, onu Simon'ın servetiyle ilgili herhangi bir iddiadan muaf tutan, sağlam bir evlilik öncesi anlaşma olacaktı, bu da benim son ikramiyemi kaybetme konusunda çok fazla endişelenmeme gerek kalmayacağı anlamına geliyordu.

Kararım cenaze gününde verildi, bu özel bir olaydı ve sonunda küçük bir farkla herkes için tamamen ücretsiz oldu. ünlüler, birkaç moda yüzü ve bir sürü iri yarı iş adamı, hepsi de St.

Kensington saygılarını sunarken görülecek. Cemaatte gerçekte ne kadar saygı olduğunu bilmiyorum ama bu insanlar için mesele bu değildi. Bunu sabah gazetesinde okumuştum, uzun bir öğle yemeği molası vermiş -dışçı randevum olduğunu söyleyerek- ve içeri girip giremeyeceğimi görmek için metroya atlamıştım. Gerçekten çok kolaydı, dışarıda kulaklıklarla dikilen siyah polo yakalı sessiz adamlar, Joan Collins'in bile şatafatlı bulacağı tam bir kürk manto ve elmaslar giyen bir kadının arkasından bilerek giren siyahlar içinde şık giyimli genç bir kadını sorgulamadılar.

Tabii ki arkada oturdum ve konuklar içeri doluşurken başım öne eğik programı inceledim.

Janine solunda mavi çizgili bir takım elbise giyen gri saçlı bir adamla konuşurken Bryony olabildiğince gizlice telefonuna bakıyordu. Arkasını dönüp kızının ne yaptığını görünce telefonu elinden aldı.

ve Bryony'ye bir şeyler söyleyerek çantasına koydu, ağzını sımsıkı büzdü. Janine muhteşemdi. Saçları o kadar mükemmel fön çekilmişti ki, başını çevirdiğinde zar zor hareket ediyordu, parlak karamel vurguları kulaklarının arkasına sıkıştırılmıştı.

devasa zümrüt şekerlikler. Üzerinde yargılamaya doyamadığım krem rengi ipek bir bluz vardı ve tırnakları koyu kırmızıya boyanmıştı. Harcadığı para, belli ki incelikli ama gözden kaçırılmaz olduğunu düşündüğü bir şekilde tam teşhirdeydi. Ama kıyafetleri hikayenin sadece bir bölümünü anlatıyordu.

Kilisenin arkasından bile yüzünün her yerinde cerrahın bıçağının işini görebiliyordum. Burun estetiği iyiydi, altın standart her türlü karakter önerisini kaldırmak ve sadece kız gibi bir ipucu bırakmak olduğunda yıllar önce yapılmış bir prosedüdü.

Ama burada incelikli başka bir şey yoktu, cildi elmacık kemiklerinin üzerinde gergindi, bu da gözlerini küçük ve iri gösteriyordu.

sinirli. Ağzı her zaman olduğu gibi şişmişti.

biraz açık. Ve sanki yüzüne bir maske takıyormuş gibi cildi mumsu bir parlaklığa sahipti. Bütün etkisi, onu grotesk göstermekti. Tanıdığın herkes de öyle görüldüğünde normal görünen bir yüz. Sanırım Monako'da yaşamak Janine için iyi çalıştı. Ama kilisenin eski güzel pencerelerinden içeri sızan ışığın altında biraz korkutucu görünüyordu.

Tören çok geç başladı, belki de hiçbir zaman hiçbir yere zamanında gitmeye ihtiyaç duymayan bir adama yakışırdı. En son gelenler Lara, Simon ve tanımadığım bir adamdı. omzunu güven verici bir şekilde. Simon hafifçe kaşlarını çattı ve ön tarafa doğru ilerlerken arkalarından yürüdü. şaşırtıcı derecede genç bir papaz onları bekliyordu.

Lara, Lee'nin ortaya çıkardığı kırık dökük kadına hiç benzemiyordu. Bordo bir pantolon takım elbise ve başka bir gün ona nereden geldiğini sormaya cesaret edebileceğim parlak pembe ayakkabılarla sırtı dik yürüyordu. Sunağa doğru ona eşlik eden adam neredeyse

kocasının karşısında Uzun boylu, ince, iyi kesimli ama hafif buruşuk kömür rengi bir takım elbise ve iyi ayakkabılar. Gri benekli kahverengi saçları vardı ve küçük, çerçeveli gözlükler takıyordu. O başka hiçbir yerde öne çıkmazdı, ama burada kontrast dikkat çekiciydi. Tekerlekli satıcılarla dolu bir odadaki bir profesöre benziyordu.

Hizmet sıkıcıydı, geleneksel, ilahiler ve okumalar, falan filan. Tabut öne oturdu, altın bir ipekle kaplandı. Eşarp ve insanlar Lee'nin nasıl gerçek bir karakter, herhangi bir partinin hayatı ve ruhu olduğu hakkında konuşmak için onun yanında durdu. Hepsi basmakalıp sözlerdi, bir kişi olarak onun gerçek niteliklerini anlatan hiçbir şey söylenmedi. Son ilahi bittiğinde, papaz son bir konuşma yapmak için ayağa kalktı, ama duraksadı ve ben de başımı kaldırdım.

neler olduğunu görün. Lara ayağa kalkmış, ona bir şeyler söylemiş ve tabuta doğru yürümüştü. Papaz tekrar yerine oturdu ve cemaat Lara'nın konuşmasını beklerken bir an sessizlik oldu. Orada bir saniye durdu ve elleriyle pantolonunu düzeltti, biraz huzursuz görünüyordu. Bunun planlı olmadığını fark etmeye başladım ve yaşlı duldan söz edilip edilmediğini görmek için programı tekrar kontrol etti. Hiç bir şey. Ah oğlum.

"Geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim," dedi sessizce. "Kocam, bu kadar çok insan tarafından ne kadar harika olduğunun söylenmesinden hoşlanırdı." Kısık kahkahalar koptu. Ama gerçekten öyle değildi, değil mi? Elbette bir gece dışarıdaydı. Aslında birçok gece dışarıda. Herhangi. Ama o iyi bir insan değildi kimsenin tanımı. Onu gecenin sonunda faturayı ödediği için ya da şirketlerine yatırım yaptığı, seni tatile götürdüğü için sevdin, hatta belki sırf bunlardan birini yapabileceği için. Ama ben onunla yaşadım ve onunla ilgilendim. bencilliği ve saygısızlığı. Günlük. Günlüktü. Yıllardır." Yanındaki tabuta baktı. "Tanıştığımızda gençtim, gerçekten çok gençtim. Ve büyüleyiciydi, ama ne kadar çekici olabileceğini hepiniz biliyorsunuz, değil mi? En kötü içgüdülerini görmezden gelmek ne kadar kolaydı. Ama kontrol edilmeden büyüdüler ve büyüdüler, değil mi? Kızımız öldüğünde, Lee'nin tepkisi, üç günlük bir bükücüye gitmek oldu ve sonunda eve - yüksek - 19 yaşındaki Letonyalı bir kızla sıcak pantolon

giyerek ve hizmetçimizden onlara kahvaltı hazırlamasını
istemek oldu. kedere bıraktım,

kulağa aptalca geliyor. Ama oğlumuz yıllar sonra öldüğünde buna benzer bir şey yaptı. Ona kredi vermelisin tutarlılık. İyi bir cephesi olan zalim ve kalpsiz bir insan olduğu ortaya çıktı. Ama bir bakıma daha kötüydüm. Çünkü onun yanında kaldım ve davranışını sağladım. Ve şimdi kendi eliyle öldü. Sürekli kendi zevkinin peşinde koşmaktan öldü. Ve burada durup hayatının tamamen yeniden yazılmasını dinleyemem. Şimdi ondan hiçbir şey alamazsın, bu yüzden durmak. Sadece dur.'

Lara biraz titriyordu, hüznle değil, adrenalinle diye düşündüm. İnsanlar başlarını eğip dudaklarını ısırıyorlardı. bu gariplik her şeyi kapsıyordu. Harikaydı. Gözlüklü uzun boylu adam ayağa kalkıp onun elini tuttu ve birlikte koridordan aşağı yürüyüp kiliseden çıktılar. Alkış yapabilseydim, yapardım. Bunun yerine, rahip ayağa kalkıp çaresizce yeniden toplanmaya çalışırken onları takip ettim. Dışarıda, Lara ve profesör tipi sımsıkı sarılmışlardı. Ona övgü yağdırdığını, saçlarını okşadığını ve onu öptüğünü duydum. yanak. Yukarı baktı ve birlikte merdivenlerden inip beklemeye başlamadan önce küçük, sulu bir gülümseme verdi. Mercedes. O zaman, arabanın hareket edip uzaklaşmasını izlerken onu kendi haline bırakacağımı biliyordum. Ondan, Lee tarafından, benim tarafımdan yeterince alınmıştı. Kendine gelmeyi başaran kadınlar Bu aile tarafından tuzağa düşürülmek ana hedefim değildi. Ne de olsa kendi annem de onlardan biriydi. Bunu asla bilemeyebilir ama Lara o gün kendi hayatını kurtardı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Oscar Wilde'ın yazdığı *derinliklerden* iki yıllık hapis cezasının son üç ayında. Çok övüldü - Lord Alfred Douglas'a dönüşümlü olarak konusuna karşı çıkıp onu kucakladığı bir aşk mektubu (bir tür). Bu Oscar Wilde, bu yüzden onun erdemleri olduğunu söyleyebilirim (ölüm döşeğindeki sözde cümlesi, 'Bu duvar kağıdı ve ben ölümüne bir düello için savaşıyoruz. Ya gider ya da yaparım' inkar edilemez derecede iyi), ama aynı zamanda eğitimli bir beyazdı.

Wilde, şiltesiz bir yatakta küçük bir hücrede uyudu. Her gün egzersiz yapması için hücresinin dışında bir saat verildi ve sürekli olarak açtı. Tüm hesaplara göre hapishane onu neredeyse kırdı. Serbest bırakıldıktan üç yıl sonra öldü.

Beni rahat bir ranzada yatarken hayal etmenin kolay olduğunu biliyorum.

magazin dergilerinin her mahkumun hapse girer girmez aldığı ısrar ettiği bir oyun konsolu görmek. Beni rahat bir eşofman üstüyle, düz ekranda Netflix seyrederken, haftalık harçlığımla kumaşçıdan aldığım Mars barını yerken hayal ediyorum. Pek çok insan kendini liberal, açık fikirli, ilerici olarak hayal ediyor. Tartışabilecek bile tip mahkumları cezalandırmanın değil, bunun yerine onları suçtan arındırmanın erdemleri hakkında bir yemek masasının karşısında, bunun ne anlama geldiğini bilmeden İskandinav modelinden belli belirsiz bahseden. Ama içlerinde, zihinlerinin kabullenmek istemedikleri bir tarafında, bu kelime onları korkutsa da, sonunda parmaklıklar ardına düşen bizlerin hâlâ pislik olduğunu düşünüyorlar.

yüksek sesle söyledi. Onlar yapar. Tesettürlü kadınlara gizliden gizliye acıyan, onları yoldan çıkaran da aynı yanındır. parkta bir personel gördüklerinde. Af Örgütü'ne bağlıta bulunun ve hapishane duvarlarının sağlam olmasına sevindiklerini asla kimseye söylemeyin. ve yüksek ya da küçük, haklı bir baş sallama yaptıklarında

Tory hükümetinin ilk kez suçlular için hapis cezalarını uzatmak için oy kullandığını okuyun.

Ve işin en kötü tarafı, tamamen haksız da değiller. Mahkûmlar pisliktir. Bu yerle ilgili deneyimlerime göre öyleler. Bu kadınlarda medeniyet cilasının birkaç katmanı eksik. Kötü dişleri, vahşi gözleri ve zamana rağmen agresif bir şekilde bağırma alışkanlıkları var. Yarım şans verilse, iktidar tarafından yerine getirilen her yapıyı görmezden gelirler.

sınıflara girin ve bilmediğiniz söylenmemiş kurallara göre yaşayın. İzlemesi büyüleyici ama taburcu olduğumda ev güvenliğini güçlendireceğim.

Madem bu konuda hemfikiriz, oyun konsollarına ve rahatlığa geri döneyim. Orada liberal ikiyüzlü olurdu yanlış. Oscar Wilde'ın hücresi, şilte olmamasına rağmen, bunca yıl sonra benimkine oldukça benziyor. Evet, üzerine uzanabileceğim ince, yumrulu bir polyester rulom var ama televizyon yok, otomat yok ve ben hâlâ dünyanın dehşetine katlanmak zorundayım.

Çarşamba öğleden sonraları. Saat gibi, üç saat sonra Kelly, çarşamba öğle yemeği saatinde servis edilen kırmızı biber konservesini mideye indirdi (hapishanede her hafta sadece okulda olduğu gibi aynı yemek servisini yaptı 1996'da hala konuşulan çatal bıçak olayından bu yana düzgün çatal bıçak takımı olmadan), küçücük hücremizdeki tuvalette yarım saate kadar inliyor ve hırıltılı halde bulunuyor. Chili con carne'nin kendisiyle aynı fikirde olmadığını düşünmüyor. Bu travmatik performansın benimle aynı fikirde olmadığını düşünmüyor.

Wilde'da olduğu gibi, bizim de egzersiz için bir resmi saatimiz var.

her gün. Buradaki kadınların çoğu rahatsız etmiyor. ben kullanıyorum Ona ihtiyacım var. Bütün günümü buna göre ayarladım. Normal hayatımda, yani Doğal ışık alan, Tesco'dan satın alamayacağınız iyi şaraplarla dolu ve kadın dergilerinin önermediği kitaplarla dolu bir dairede yaşadığım yerde her gün koştum. Öfkeden kurtulmak, sabit düşüncelerimi ayırmak, karanlık ruh hallerimi hırpalamak ve dürüst olalım zayıf kalmak için koştum. bu Buradaki kadınlar, biber salçasına olan açıklanamaz heveslerinin de kanıtladığı gibi, bu son noktayla fazla telaşlanmıyorlar ve onlar

normal akşam 5'in gösterdiği gibi, öfkelerinin onlara karakter
verdiğini düşünüyor gibi görünüyor. itişmeler Tam zamanı
gibi görünüyor

her gün yoldaşlarım hapsedildiklerini anladıklarında. Sanki sıradan bir 9-5 yapıyorlar ve eve gitmeye hazırlanıyorlar ve televizyonun önüne yığılıyorlar ve sonra eve dönüş olmadığını anlıyorlar. O Köstebek Günü anı her gün yaşanır ve hiç kimse deneyimlerinden bir şey öğrenmez. Duvarların burada gerçekten kapandığı zamandır.

Koşamıyorum, çünkü spor bahçesinde zavallı bir hamster gibi küçük turlar atmayı reddediyorum, bu yüzden burpe, squat, yıldız atlamaları yapıyorum. ağırlıklar - kalbimin atmasını sağlayacak her şey. Herhangi bir şey Kelly'nin horlamasına rağmen uyuyacak kadar beni yoruyor. Burada günde bir saat spor yapmak bana yetmiyor. Akli başında kalmak için iki tane daha yapmalıyım. Kelly derslerinden birini yapmak için dışarı çıktığında rejimime hücremde devam ediyorum. Oscar Wilde bana zamanının çoğunu nasıl altılı paket elde edeceğini merak ederek geçiren bir adam gibi gelmedi ama ben öyle değilim. burada egzersiz yapma açlığımdan utanıyorum. Kollarım, bir kez Koşumu desteklemek için yaptığım yoga ile kaslı ve hafif tonlu, şimdi hacim kazanıyor. Daha önce koşmaktan zayıflamış olan ancak çok fazla güç içermeyen bacaklarım şimdi ağır ve kurşuni geliyor - artık yalpalama yok. Kadınsı yumuşaklık eriyor. Ve onu beğendim. Bu, takıntılı bir egzersiz rejiminde yeme bozukluğunu gerçekten gizleyen "sıksa değil güçlü" şeklindeki Instagram saçmalıklarından hiçbirisi değil - nevrozlardan oluşan bir Rus bebeği - İçimde giderek artan bir sertlik, zırh, birisini yalnızca zekamla değil, yalnızca vücudumla fiziksel olarak incitebileceğim hissi var. Erkekler bunu doğuştan hissetmelidir. Ailemi alt etmek için fiziksel gücümü nasıl kullanacağımı bilseydim, farklı bir yol izler miydim? Daha mı kolay olurdu yoksa daha mı ödüllendirici?

Bunun dışında zorunlu terapi seanslarına gidiyorum. BEN Kelly ve ekibine elimden geldiğince katlanıyorum. Ve bu son birkaç gün, yazıyorum. Gardiyanlar tarafından hırpalanmayabiliriz veya yarı yarıya açlıktan öldü (yine de kantin tekliflerinin kasıtlı açlığı geçerli bir seçenek gibi gösterdiğini iddia ediyorum), ancak Kelly'nin hücre arkadaşı olduğu ve çömlek yapmaya zorlandığı Oscar Wilde'ın şimdi çekeceğinden daha fazla acı çektiğinden emin değilim. atölyeler, lastik sandaletler giyen bir grup ağlayan kadınla travma hakkında konuşun ve her gün saatlerce hücrelerimizde oturun.

çevremizdekiler çılgılık atıp inliyor çünkü hükümet kesintileri bizi denetleyecek yeterli koruma olmadığı anlamına geliyor.

Esas olarak, son yıllarda hapisaneyle ilgili her dakikasının aksiyon dolu olduğunu düşündüren TV programlarının popülaritesine rağmen, kaldığım süre sıkıcı geçti. Lezbiyen buluşmaları var,

Elbette, ara sıra patlayan kavgalar oluyor ama çoğunlukla saatlerce tek başına yatarak, on dakikalık artışlarla sayarak, bir haftaya, aya ya da sonraki haftaya doğru sürünerek geçiyor.

bazı durumlarda, yıl. Sanırım bir noktada saymayı bırakabilirsin. Ama ben yapamam. Zamanı işaretlemeyi bırakmak, burada daha fazla kalma ihtimalime izin vermek olurdu.

Bütün bunlara rağmen, kimse benim çalışmamı karşılaştıramaz.*derinliklerden*. Başlangıç için bir erkek değilim ve kesinlikle bir entelektüel olduğumu düşünecek kadar hayalperest değilim. Hücremden aptalca aşk mektupları yazmam. Burada sıkışıp kalmaktan büyük gerçekler öğrenmiyorum. Ama yarı kırık da çıkmayacağım. Yaşamaya, gelişmeye devam edeceğim ve hayatımın bu dönemi bana damgasını vurmayacak.

Tüm bunların ötesinde, Wilde'a karşı bir avantajım daha olduğuna inanıyorum. Wilde'ın hapisane hakkındaki yazıları, türün en derin örneği olarak gösterilse de, çoğunu kendisine haksızlık eden bir adam hakkında çaresizlik içinde debelenerek geçiriyor.

Lord Douglas'ın şımarık, haklı, başkalarının duygularına aldırış etmeyen biri olduğu söylenirdi. Erkek fahişelere verdiği giysilerde Wilde'ın aşk mektuplarını bıraktı.

İlişkilerini reddetti ve

Wilde'ı ölümünden sonra kınadı. Douglas tıpkı babam gibi konuşuyor. Büyüleyici, kibirli, evrenin merkezi. Birkaç saniyeliğine ışıklarını üzerinize çeviren ve sizi hayatınızın geri kalanında o yapay sıcaklığın peşinde bırakan erkekler. BT sizi mahveder ve üzerlerinde iz bırakmaz. Ama bunu erken öğrendim. Wilde asla yapmadı. Belki o zaman öğrenebilirdi benden bir şey Bazı adamların en kısa an için üzerinizde parlayacağı ışığı asla özlemeyin. Onun yerine söndür.

* * *

Bugün kahvaltı yaptım, mutfakları temizledim ve ardından

Kelly ve arkadaşı Nico ile buluşmaya gittim. İstemedim ama Kelly bana haftalık gazeteden sigara almaya söz vermişti.

Kantin hizmeti ve sigara içmek burada yapabileceğiniz en güzel şey. Dış dünyada artık neredeyse hiç hoş karşılanmıyor ama burada ibneler arkadaş edinmenin, iyilikler yapmanın ve hapisanenin can sıkıntısını aşmanın etkili bir yolu. Ben de ılık çayımızı içerken yanlarında oturdum. Nico pasta olduğunu vaat ettiği bir şey teklif etti. Sunulan her şey stodge, stodge, bir tarafı reçel ile doldurun. Her şey kahverengi. Beynimin büyük resimle bağlantısını kesip takıntılı bir şekilde yemek istediğim yemeklere, giymek istediğim kıyafetlere odaklanması garip bir duygu. La Bandita'dan bir kase makarna istiyorum ve beni çıplak bir alevin yakınında olma endişesi yerine vücudumda dalgalanan nefes alabilen bir kumaş giymek istiyorum. Günde en az on kez banyo yapmayı düşünüyorum ve paniğin yükseldiğini hissediyorum - parmaklarım köprücük kemiklerimi kaşıyor - Bu şeylerin beni bunaltmasına izin vermemeye çalışsam bile. Bu ona yaslanıyor ve bunu yapmama izin veremem - buradan çıkamam ve ışığa çıkarken göz kırpın. Yeniden ayarlamak için zaman harcayamam. Beynimi tekrar hızlandırmaya çalışmadan koşarak yere vurmak istiyorum.

Nico'yu dinlemek, genizden gelmeyen bir sesle Kelly'den daha kolay. O da ilginç bir şey için burada - geçen yıl annesinin tacizci partnerini çekiçe öldürdü. Bunu ona hiç doğrudan sormadım, birinin suçunu onlardan önce gündeme getirmenin daha iyi olacağını biliyorum, ama o bundan sık sık bahsediyor. Annesinin nasıl danışmanlık aldığından ve öğretmen olmak için nasıl çalıştığından gururla bahsediyor. danışman da artık Nico onu haftada iki kez arar ve onu dinlerken genellikle sessizce ağlar. Nico'yu severim. gitmezdim

Dışarıdan onun yanında, hasar görmüş ve gözü dönmüş ama annesi için yaptıklarına saygı duyuyorum. İntikam planım kadar iyi uygulanmadı, ama bu dürtü onu gerektirmiş olmalı. tasarımıdan daha hızlı. Ne yazık ki, hareketlerindeki düşünce eksikliği, polis on dakika sonra ortaya çıktığında hala onun yanında durduğu anlamına geliyordu. Nico'nun inandırıcı bir mazeret bulma umudu yoktu ve on iki yıl daha burada kalacak. Annesi 60 yaşında. Nico dışarı çıktığında kadın 72 yaşında olacak. Bir emekli için gençliğinden vazgeçmiş. Bu aşk. Ama aynı zamanda apaçık bir aptallık.

Bugün, Nico ve Kelly göğüslerini tartışıyorlar. Kelly'nin hapisten çıktığında vücudunu yenilemek için iddialı planları var ve ilk Nobel Ödülü için çalışan bir araştırmacı bilim adamının tüm odağıyla meme büyütme üzerine yazılar okudu. Görünürde gidilecek yer Türkiye, yarı fiyatına ve ameliyattan sonra ücretsiz tatil hakkınız oluyor. Clint ödeyecek. Ya da belki bir dahaki sefere zavallı bir herife daha başarılı bir şekilde şantaj yapacak ve onlar da başarısız olacak. Nico genel anestezi konusunda endişeleniyor ve yalnızca enjeksiyonlarla fazladan bir kup ölçüsü alabileceğiniz bir tedaviyi duydu. Kelly bu fikre tepeden bakıyor. "Yüz için enjekte edilebilir bebeğim, memelerin biraz daha çalışılması gerekiyor."

İkisi de bana bakmak için dönüyor. İkisi de gözlerini göğsüme indirmeden önce yüzümü değerlendirirken, "Sen ne yapardın Grace?" diye sordu Nico. Ameliyat fikri hiç aklıma gelmemişti. Modern şişirilmiş plastik yüz fenomeninin herhangi bir bölümünü istemiyorum, ancak genel olarak, birkaç küçük ince ayar beni kızdır Bunun bir sakatlama ya da feminizme bir hakaret olduğunu düşünmüyorum. Birlikte yaşamak zorunda olduğunuz bir şeyden nefret ediyorsanız her gün, sonra değiştir. Aslında göğüslerimi seviyorum. Küçükler, bu da ellilerden kalma bir okul müdiresi gibi görünmeden istediğimi giyebileceğim anlamına geliyor. En çok kendimi seviyorum. Çatlakların olduğu umutsuzca güçlendirici bir bin yıllık bir şekilde değil "savaşçı şeritleri" olarak yeniden markalandılar ve selülite "celluLIT" adı verildi, ancak güzel göründüğümü biliyorum. Bir gün ben de herkes gibi kaba ve buruşuk olacağım ama şu anda bir sorunum var. kozmetik avantaj. Tam etki için kullanıyorum. İnsanlar beni diğerlerinin anlamadığı kadar gevşek bırakıyor, neden bunu kabul etmeyeyim? Her eksikliğimi incelemek için harcanan enerji, benim için büyük bir zaman kaybı olurdu.

Yine de bütün bunları söylemişken, burnumdan nefret ediyorum. Başkalarının standartlarına göre iyi bir burun. Düz ve temiz çizgisi için diğer kadınlar tarafından iltifat edildim. Ama bu bir Artemis burnu ve aynada tek görebildiğim bu. Ben yaramazlık yaptığımda Marie parmağıyla orayı ovuşturur ve babamın vasiyetini aldığımı söylerdi. Yüzümün geri kalanı tamamen ondan. Bazen, o öldükten kısa bir süre sonra,

Helene'nin dairesindeki banyo aynasının önünde oturur, sadece kendi bedenimi görebilmek için havada süzülürdüm. bana bakan gözler. Annemi görebileceğimi hissettim

o anlar. Ona baktığım ve kendimi güvende hissettiğim tüm zamanları hatırlayarak onlara bakardım. Bacaklarım tehlikeli bir pozisyonda bükülmekten sallanmaya başladığında, dik durmam gerekecek ve yüzümün geri kalanı görüş alanına girecekti. Küçük rahatlık kapılıp gidecekti.

Bryony annesinin burnuna sahipti. Şirin, küçük, bir cerrah tarafından biraz değiştirilmiş. kimlik. Simon'ı aynada görmeseydim, Güçlü profilim için minnettar olurum, bir burnum olduğu için gurur duyarım katı güzellik standartlarına o kadar katı bir şekilde uymayan. Ama olduğu gibi, onu bir saniyede değiştirdim. Daha önce birinci sınıf cerrahlara danıştım, nasıl görünebileceğimi gördüm bir kaç küçük bıçak darbesiyle. Artemis'i tamamen kesin. Henüz yapmamamın tek nedeni, babamın başında durup ona kim olduğumu söylerken beni tanımasını istememdi.

Önümdeki çay bardağından başımı kaldırıyorum, Kelly ve Nico yüzüm ve vücudumla ilgili değerlendirmelerini tamamlamış ve şimdi cevabımın onlarınkiyle nasıl örtüştüğünü görmek için bekliyorlar. öneriler. "Hiçbir şey," diyorum ılık sudan bir yudum alarak. "Aslında ameliyata katılmıyorum."

Avukatım bu öğleden sonra beni görmeye geliyor, ki bu, Kelly'den veya dürüst olmak gerekirse, şefkatli mesleklerden birinde değil de burada çalışmaktan memnun olduğum sıkıcı, gülümsemeyen gardiyanlardan başka birini görmek için nadir bir şans. Sanırım bu kadınlardan bazılarının yollarında hemşire, öğretmen veya terapist olabilecekleri bir yol ayrımı vardı. Akıl hastalığı, fiziksel rahatsızlıklar ve hatta bir anlık rahatlama isteyen korkmuş genç kızlarla karşılaştıklarında gösterdikleri tepki göz önüne alındığında, bu uzmanlık alanlarından uzak durmayı tercih ettiklerini söyleyebilirim. 11'de

sabaha karşı George Thorpe'un beni beklediği ziyaretçi odasına götürülüyorum. Bugünkü kıyafeti tipik olarak güzeldir. Son sıcak günlere yakışan hafif lacivert bir yün ve ayağa kalkarken sadece donuk pişmiş toprak bir astar. Ayakkabılarına bakmam. Ben ise aksine gri bir eşofman giyiyorum. Acaba bu odaya giren bir yabancı beni farklı biri olarak görür mü, tavrim veya duruşum buradaki diğer

kadınlarınkinden çok farklı bir hayattan söz eder miydi? Her zaman başkalarının zenginliğini, eğitimin başkalarında olduğunu fark ettim. yabancılar, tavırda incelik. Bu özellikle bir İngiliz

Tek kelime konuşulmadan sınıf sisteminde birinin tam olarak nereye düştüğünü bilmek bir şey, değil mi? Bazı insanlar fark etmediklerini iddia ediyorlar, ancak onlar ırkı görmediklerini iddia eden aynı sıkıcı insanlar ve bunun nedeni neredeyse her zaman beyaz olmaları ve bunu yapmak için hiçbir sebepleri olmaması. Ama gri eşofman harika bir eşitlikçi. Bu diğerleri gibi olmadığınızı belirtmek zor.

yüz yıl boyunca çöplükte çürüyecek olan yanıcı malzemeden yapılmış bir kıyafet. Toprak bile istemiyor.

George Thorpe geçmişimin tamamen farkında olmasına ve ona saat başına ödediğim muazzam ücrete rağmen, ona diğer mahkumlar gibi olmadığımı göstermek için hala saçma bir istek duyuyorum. Daha iyi olduğumu. Artemis merdivenine çıkarken bunu çok kolay bir şekilde yapmayı öğrendim. Bunu yapmanın tek yolu ona bok gibi davranmak.

Beni selamlamak için ayağa kalktı ve elini uzattı. Umursamıyorum ve oturuyorum. "Zaten vaktimizin geldiğini biliyorum, George, o yüzden neden bana neler olup bittiğini anlatmıyorsun."

Görgü kuralları George Thorpe gibi adamlara işlenmiştir. Devlet okulu, Oxbridge, onları büyüten ve eşlerine yükledikleri annelik kompleksleriyle baş başa bırakan dadıları - tüm bu yapılar nezaket, görgü kuralları ve işleri doğru şekilde yapmanın gerekliliğini vurguluyor. Düzeni bozdum. Otururken hafifçe tökezledi ve evrak çantasını açıp bazı notlar çıkarırken sabırsız görünmeye özen gösteriyorum.

"Pekala, um, yani..." gözlüklerini takarken sustu ve ilk defa olmasa da bu adamın bir adam olup olmadığını merak ettim. köpek balığı. Köpekbalığı istiyorum. BENihtiyaçbir köpekbalığı. Bu bok gösterisi ne zaman

Oynamaya başladı, takıntılı bir şekilde avukatları araştırdım ve değer verdiğim hemen hemen herkes bana onun gerçek anlaşma olduğunu sormamı söyledi, ek olarak ailesinin birkaç üyesi bir noktada Britanya imparatorluğunu yönetiyormuş gibi görünmenin ek faydası. Listelenemeyecek kadar çok dava kazandı, insanları temyize gönderdi (kötü insanlar, gerçekten ömür boyu hapse atılması gereken insanlar ve o her türlü teknik ayrıntıyla, her ayrıntıyla çalıştığı için özgürce yürüyorlar.

aşırı çalışan, yorgun bir polis memurunun ifadesindeki zayıflık, birini hapse atmakla yaşamak zorunda kalmaktan korkan her kararsız jüri üyesi). Yani o en iyisidir. Ama bu

Onun daha keskin bir parçası mı? Pekala, bunu saklamakta iyi iş çıkarıyor ve benim onun kan tadı almasına ihtiyacım var.

George Thorpe benimle temyiz sürecinden geçiyor gelecek hafta nihai karar için doğru yolda olduğumuz konusunda bana tekrar güvence verdi. Bu gerçek suç belgesellerinin suç kısmını arttırıp yasal süreç söz konusu olduğunda gözden kaybolmasının bir nedeni var - bu karmaşık, sıkıcı, moral bozucu ve esas olarak aylarca beklemekten ibaret. Cezamın üçüncü gününde temyize gittik. Temyize kadar kefalet başvurusunda bulunduk ve bu hiçbir yere varmadı, sanırım davamla ilgili kamuoyunun ilgisi yüzünden. Yani şimdi ben bir yılı aşkın süredir bu yerde, bekliyor ve iltihaplanıyor. Beni bu yatakta yatarken ve umutsuzca daha fazla grup terapisinden kaçınmaya çalışırken hayal eden okuyucu için fazla bir gerilim olmazdı. bir kişinin gözyaşları içinde korkunç cinsel tacizden bahsettiği ve ardından diğer üç kadının onu tüm dikkati üzerine çekmekle suçladığı sınıflar.

Sana neden burada olduğum hakkında pek bir şey söylemedim, değil mi?

Çünkü bunu yapmak zorunda kaldığım için kızıyorum. Beni geride tutan adaletsizliği değil - elimden gelen çok daha kötüyken zamanımı adaletsizliğe sövüp saymak oldukça aptalca olurdu - hayır, bu tamamen sıradanlığı. Bana atfedilen sebep acınasıydı. Yaptığım iddia edilen eylem, nefret ettiğim bir planlama eksikliğiyle, bir öfke anında gerçekleştirmek zorunda kalacağım bir eylemdi. Ben Nico değilim. Ama bunu kullanamazsın

savunma olarak, yapabilir misin? "Üzgünüm m'lud, ama insanları öldürdüğümde, bunu biraz daha hassas yapıyorum, anlıyor musun?"

gider. Bu ne diyor? Planlar yaparsın ve Tanrı güler. Yedi kişiyi öldürme planları yaptım ve dokunmadığım birinin ölümünden dolayı hapse girdim. Tanrı fitik olacaktı.

ONUNCU BÖLÜM

26 yaşımdayken Jimmy bir kızla tanıştı. Daha önce kız arkadaşları olmuştu, hoş, sessiz, üzerinde bağımsız kitapçı logosu olan jüt çantalar taşıyordu, hayır kurumlarında, STK'larda, küçük yayınevlerinde çalışıyordu - nasıl bir kızdan bahsettiğimi biliyorsun.

Gözlükler, küçük gümüş halka küpeler, yoğun bir şekilde çay içmeyi sever. Hepsi iyiydi. İyi iyi iyi. Ama Jim o kadar rahat, kendisi o kadar kibar ve iyi niyetli ki, bu ilişkilerin onlara gerçek bir dürtüsü yok. Saplantılı bir şekilde bir tahsisi tutan, ancak başka hiçbir şeye benzer bir tutku göstermeyen ve bir yıl içinde gözden kaybolan Louise vardı. Balham'da Jim ve bazı üniversite arkadaşlarıyla bir süre aynı evi paylaşarak daha fazla ilerleme kaydeden Harriet vardı. Ayrılmaları o kadar acısızdı ki (benim tarafımdan) zar zor fark edildi. O taşındığında bütün saatler boyunca çalışıyordum ve bir şeyler içmek için yettiğimizde, o işi tamamen bitirmiş gibiydi ve rahatlamıştım.

Değerli boş akşamımı, artık yüzünü tam olarak hayal edemediğim bir kadın için onu teselli ederek harcamak zorunda kalmayacaktım.

Bir sonraki kız arkadaşı Simone'du ve onun olabileceğini düşündüm. Bir galeri küratörüydü ve çeşitli renklerde ilginç (ilginç sadece köşeli anlamına gelir) takılar ve brogues takıyordu. O ciddi bir insandı, hepsi öyleydi. Ama mizah anlayışımı beğendi ve uzun ve bazen bulanık arkadaşlık konusunda çok rahattı.

erkek arkadaşıyla paylaştı. Daha da önemlisi, Jimmy'den gerçekten hoşlanıyor gibiydi ve bazı kadınların sevmemek için kullandıkları o utanç verici uyarıların hiçbiri olmadan birlikte gelecekleri hakkında konuştu.

bir adamı korkutup kaçırmak Hafta sonları Norfolk'a gittiler ve bir kedi evlat edindiler. Birlikte bir daire almaktan söz ediliyordu.

Ve Simone'a alıştım, Jimmy'yi onunla paylaşmak hayırdı. benim için uzlaşma Bir tatmin duygusuyla birlikte

yaşlanmalarını bile izlemiş olabilirim. Ama Simone'da daha fazlası vardı.

tahmin ettiğimden daha hırslı ve ona küratörlük teklif edildi

New York'ta yeni açılan bir galeride tam da daire bakmaya başladıkları sırada iş buldular. Sanırım Jim'in hayatını toplayıp hiçbir soru sormadan Brooklyn'e taşınacağını varsaymıştı, ama o tereddüt etti. O daha yeni başlamıştı *Muhafız* ve bir gazetede değerli bir personel işinden vazgeçmeye dayanamadı.

hep çalışmak istemiş Aynı seviyede çalışamayacaktı, diye itiraz etmişti. Ortalıkta bocalayacaktı onlarla dolu bir şehirde serbest çalışsan. Simone sabırla dinledi, endişelerine seçeneklerle karşılık verdi ve bu hareketin kendisi için ne kadar önemli olacağını vurguladı, ancak Simon giderek daha da katılaştı. Bir hafta içinde, onunla neredeyse hiç iletişim kurmuyordu. O vizesini hallederken, mobilyalarını satarken ve bir ayrılık partisi verirken, önceki hayatlarının sessiz bir kopyasında devam ettiler. Jimmy ona hâlâ kesin bir hayır dememişti ve onun tereddüt ettiğini, onun yokluğunun zihninde gerçek, kesin bir şeye dönüşmesini beklediğini ve ardından pes edip onu New York'a kadar takip ettiğini tahmin ediyorum. Bunun yerine, bir Cumartesi günü uçtu ve ertesi Salı ona yapamayacağını, onu sevdiğini ve çok üzgün olduğunu söyleyen kısa bir e-posta gönderdi. Bunu biliyorum çünkü dakikalar sonra konu başlığı 'Kendimden nefret ediyorum' ile bana yolladı.

Jimmy'nin sorunu, fazla rahat olması ve bunun onu bir korkak yapması. Ailesi iyi, aile hayatı istikrarlı, sevgi dolu ve güvenliydi. Akıllıca bilerek büyüdü insanlar, dünyada istediği her şeyi yapabileceğini hissettiren etkili insanlar. Harika tatiller geçirdi, akıcı Almanca konuşuyor ve iki enstrüman çalıyor. Bütün bunlar onu dışarı çıkıp istediği dünyanın kralı olacak şekilde donattı. Ama aynı zamanda başka bir yere gitmekten de korkuyordu, çünkü dünyanın başka neresinde bu kadar kendinden emin ve kurulmuş? Tüm bu avantajlar, tüm bu ayrıcalıklar ve Jimmy'nin tüm yapmak istediği, annesinden iki yol uzakta yaşamak.

ve baba ve aynen yaptıkları gibi yaşa. Yine de ona bağılıyım. Tanıdıklığı, kokusu, yeteri kadar sahip olduğu kolları. beni güvende hissettirecek güç. Saçma ve klişe ve bunu hissetmekten nefret ediyorum. Ama ben yaparım. Jim'i tanıdığım kadar kimseyi tanımıyorum. Ona tahammül ettiğim gibi kimseye tahammül etmedim. Sabırlı ve kibar olduğu için ona güvenmeme izin verdim, beni (çoğumu) tanımasına izin verdim ve sabit kalan o eski bağdan güç aldım. ona hiç

söylemedim

hayatımın taraflarını tamamen ayrı tutmayı tercih eden babamın gerçekte kim olduğu hakkında. Ama bunun dışında, beni başka hiç kimsenin sahip olmadığı ve asla bilemeyeceği bir şekilde tanıyor. Ve eğer dünyanın bir tür kralı olmak istemiyorsa, o zaman ben kendimi öne atıyorum ve giderken yanımda olmasına izin vermekle yetinmeyi öğreniyorum. Ben uyurken kolumu okşardı, gün bittiğinde endişeleneceğimi bilirdi. Yanıma uzanır ve kolumdaki çilleri izlerdi. Çok yumuşaksın, Gray. Smoooo-oothe!' diye şarkı söylerdi. sevdiğimiz şarkı. O zaman uyuyabilirdim.

Simone'un artık kendi galerisi var. Tanınmış bir oyun yazarıyla evlendi ve bir Dobermanları var, ki bu gerçekten sadece bir şehirde yaşarken kibrin zirvesi gibi geliyor. Chihuahua'ları barındırın. Bunu biliyorum çünkü Jimmy sarhoş olduğu zaman onun Instagram hesabını açıp telefonunu yüzüme doğru uzatıyor ve onun adına mutlu olduğunu göstermeye çalışıyor. bana kocasının giydiği V yakalı tişörtün onu dangalak gibi gösterip göstermediğini soruyor.

Simone New York'a gittikten altı ay sonra ve Jimmy ailesinin yanından köşeye taşındıktan sonra başka biriyle tanıştı. Ayrıldıktan sonra korkaklığının bir kısmını üzerinden attığını ve onunla Güney Londra'nın soylulaşmamış bir köşesinde üç günlük bir bükücüde tanıştığını söylemek isterdim, ama yapmadı, çünkü şu anda Kuzey Londra'yı tuhaf kitap lansmanı dışında nadiren terk ediyor. Onunla vaftiz babasının Notting Hill'deki evinde bir akşam yemeği partisinde tanıştı. Horace bir tür hızlı kalite kontrol uzmanı (beni Thorpe'a bağladı, bu yüzden sanırım ben de aynıyım. konu ebeveynlerinin bize verdiği orta sınıf bağlantılarını kutlamak olduğunda Jimmy kadar suçlu) ve 'ilginç gençleri' davet ettiği aylık akşam yemekleri düzenliyor. ve dünya olayları hakkında konuşun. Bu iğrenç görünen salonlardan birine hiç davet edilmedim. Kendime Horace'ın havasız, yaşlı bir züppe olduğunu hatırlatarak ve ayrıca onu Latimers'ta son gördüğümde cüzdanından 50 sterlin çıkararak bunu zihnimde düzelttim.

Yemekten sonra birkaç hafta Jimmy'yi görmedim çünkü o noktada aklımda daha büyük şeyler vardı. az önce gönderdim Bryony toparlandı -buna daha sonra değineceğiz- ve ilerlememin verdiği coşkuyla, başaramamanın hayal kırıklığı

arasında gidip geliyordu.

Simon'a ulaşmanın uygulanabilir bir yolunu bul. Tüm süreç, Jimmy için fazla zamanım olmadığı anlamına geliyordu. Ben tüm bunların ortasında en ufak bir şey hakkında bile konuşamazken en yakın arkadaşım ile konuşmak çok zordu. faaliyetlerimin bir yönü. Yine de bir şeyler olduğunu anlamalıydım, çünkü mesajları sekiz gün boyunca telsiz sessizliğine girene kadar yavaşlamıştı. Sonra bir cumartesi sabahı habersiz bir şekilde elinde kahve ve Kruvasan. Önce mesaj atmadan birinin kapı zilini çalmak kadar 'haberim var' diye bağırarak hiçbir şey yoktur. Bu yüzden bu

Tek bahanenin size korkunç bir kazayı haber vermek ya da yeni bir aşk ilişkisini anlatmak olduğunu düşünerek, bencilce. Yüzünden annesinin korkunç bir jet-ski kazasında ölmediğini anladığım için tek gerçek alternatif yeni bir şeydi. kadın. Sonuç olarak, sormayarak ona biraz işkence ettim. herhangi bir şey ve bunun yerine mutfağımı yenilemek için sahip olduğum planlar hakkında durmaksızın konuşmak. Mutfağımı yenilemek gibi bir planım yoktu. Tam olarak bu dairede yaşadım çünkü tamamen kullanışlı ve Tanrı'ya şükür, çünkü yeniden yapılanma planları hakkında konuşan insanlar çekilmez.

Sonunda, tam ben çekmece kulpları hakkında monoton bir monologla devam ederken, çatladı ve bana Caro hakkında her şeyi anlattı. Caro Morton genç bir avukattı. Horace'ın odalarında çalışıyor. Acımasız Fikirler yemeğinde yan yana oturmuşlardı ve Jimmy'nin birkaç dakika içinde ona kızması konusunda ısrar etti. Birkaç randevuda bulundular haftalar geçti ve şimdiden birlikte yaşamayı tartıştık. Caro'nun soğukkanlı davranan ve bağlılık aramıyormuş gibi davranan bir kadın olmadığı ortaya çıktı.

Onunla tanışmanı istiyorum, Gray, dedi. "John ve Sophie ile tanışmış ama barınızı geçmesi gerekiyor." Bu beni sarsmıştı. Ailesiyle tanıştın mı? Simone bu dönüm noktasına aylardır ulaşamadı.

Ama Caro da aynı çevredeydi, değil mi? Bir Şüphesiz Oxbridge'e giden ve Latimers'ın tanıdığı ya da tanıdığını iddia ettiği bir ebeveyni olan bir avukat olan Horace'ın ortağı. Simone, ne kadar sevimli olursa olsun, değildi. Doğu Londra doğumlu, bir hemşire ve bir belediye çalışanının kızı, Jimmy'nin ailesine hiçbir zaman kendi kabilesinden birinin sahip olacağı kadar kolaylıkla uyum sağlamadı. Sophie ve John ona yağmur yağdırdı.

övgü - Sophie bir keresinde onu Oxfordshire'da kiraladıkları kır evine bir bağ hafta sonu için götürmüş ve onları bütün gün marmelat yapmaya zorlamıştı - ama asla gerçek bir aşk olmayacaktı.

kolaylaştırmak. Bilmeliyim. O aileye kucaklanmak, gerçekten kabul edilmekle aynı şey değildir. Sana yardım ettiği için kendini beğenmiş biri seni sevmekle aynı şey değildir.

Karo. Burada zaman kaybetmeyeceğim. Onunla tanıştığım andan itibaren ondan nefret ettim. yoğun bir şekilde. Bunun, onun varlığının, çocukluğumdan beri güvendiğim en eski arkadaşımı elimden almakla tehdit etmesinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ettiğinizi tahmin ediyorum. Sana söylüyorum: daha çok dene. Burada banal morina psikolojisi olmayacak. Yeni kız arkadaşımı ilk duyduktan bir ay sonra buluşmaya hazırдық.

Bir çarşamba gecesi Maida Vale'de bir barda içki ayarladık, bu benim büyük finalimde hâlâ ilerleme kaydedemediğim için sessizce öfkeli olduğum bir şeydi. Ama öyleydi

açıkça üç satırlık bir kırbaç ve ben iyi bir şey bulamadım tekrar ertelemek için yeterli sebep. Jimmy ve ben onu beklerken bir şişe şarap içtik. İşle o kadar meşguldü ki, onun hakkında bir güncelleme için telefonunu tararken açıkladı. nerede On dakika sonra içeri girdi. Bana o olduğunun söylenmesine gerek yoktu - biliyordum. Caro tek kelime etmeden oturmak için bekleyen insan grubunun yanından geçti. Telefonu kulağına dayamıştı, uzun kıvılcı saçları vardı (son derece doğal görünüyordu ama daha sonra boyalı olduğunu öğrendim.

Yapay bir kıvılcı saçlıya asla güvenmeyin - farklı ve ilginç olma ihtiyaçları, ikisini de göstermez) ve krem rengi ipek bir gömlek ve geniş paçalı pantolon giyerlerdi.

Yapabildiğim tek makyaj

ayırt etmek, bir kırmızı ruj tokatlamaktı. Ve onun güzel, ruhani, büyüleyici, falan filan olduğunu söylemeye gerek yok. Bunu biliyordu. Kadınlar her zaman bilirler. Ve Jimmy keşfedilmemiş bir güzellik keşfettiğini düşünürdü çünkü o keşfetmemişti.

dar giysiler giyin veya oje ile uğraşın. Erkekler her zaman yüzeysel bir kibir eksikliğinin kazanan bir özellik olduğunu düşünürler, sanki Caro gibi kadınların hayatları için harcadıkları çabanın miktarı gibi.

görünüşü, herhangi bir İngiliz sokağında bir Cumartesi gecesi

gördüğünüz oyuncak kızlardan tamamen farklıydı. bu sadece farklı
ona yaklaşmanın yolu. Ve güzellik hala bariz ama erkekler

sanki kadınların güzelliği sadece ona sahip olmayı umursamıyormuş gibi yaptıklarında safmış gibi.

Ah bak *bensahip olmak*boşa zaman. Ama ona dair bir duyguya sahip olmak işe yarıyor - sonunda ne olduğunu kendime hatırlatırken kendimi tuttuğum için kendimi tebrik edebilmem için bile olsa. O gençti - Jimmy ve benden daha gençti ama dikkat çekici bir şekilde ele geçirilmişti. Bahsettiğim gibi bir avukat karmaşık iş devralmalarında uzmanlaşmıştır. İşini 'Nike, Adidas'ı satın almak isterse organizatör' olarak açıkladı. Açıklama istememiştim. Sanırım bu özellikle tepeden bakan açıklama, ondan nefret ettiğimi fark ettiğim andı. Ne beni kazanmaya çalıştı ne de sahipliğini göstermek için Jimmy'yi boğdu. Ona karşı soğuktu, bu da elbette sevgisinde onu daha da çılgına çeviriyordu ve bana karşı gerçekçiydi. bir iki saat geçirdik birbirimizin etrafında dönüyoruz, ama gerçekten elimden gelenin en iyisini yapmadım vuruldu çünkü gerçekten odaklanabildiğim tek şey Jim'in ne kadar kendinden geçmiş olduğuydu. Ne kadar sinir enerjisi yayıyordu. Bağlanmamız, sıkı arkadaş olmamız, onun etrafında bağlantı kurmamız için ne kadar çaresizdi. Endişemin arttığını hissettim, kaşımak için çaresizce parmaklarımın boynumda gezindiğini hissettim. Akşam saat 11'de, Jimmy'nin yanlışlıkla bir dağa tırmandığımız bir aile tatiliyle ilgili anlattığı bir hikayenin ortasında, Caro elini onun elinin üzerine koydu ve başparmağıyla diğer parmağı arasındaki deriyi ovuşturdu ve ona gitmesi gerektiğini söyledi. Ve böylece, akşam sona erdi. Fatura talep edildi, Ubers sipariş edildi ve Jimmy'den bir ayı kucaklaması ve Caro'dan bana dokunmasını gerektirmeyen bir hava öpücüğü ile sevk edildim. Önce taksileri geldi ve gittiler, Caro arkasına bakmadan telefonuna bakıyordu. İkisi de başka bir buluşma önermemişti.

Bunu oynamanın ve kazanmanın bir yolu olmadığını biliyordum. Jimmy bu kadına tamamen delicesine aşıktı ve benden herhangi bir isteksizlik belirtisi onu ona doğru itebilirdi. daha hızlı. İnsanların ortaklarına yönelik eleştiriler konusunda neden bu kadar savunmacı olduklarını hep merak etmişimdir. Annen, seni tulumlu cıyaklayan bir patates olduğun zamandan beri tanıyan bir kişi, birlikte olduğun kişinin biraz tuhaf olduğunu düşünüyorsa, neden kime?

Bunu indirim yapar mısın? Söyle bana düştüğüm kişi

ile aşk bir canavar gibi görünüyor. Yolları listeleyin. Derinlemesine bir dalış yapın, grafikler yapın. Tüm bilgileri istiyorum. Ama hiç kimse başka hiç görünüyor. Jimmy de farklı değildi. Tek yapabildiğim kibar olmak ve Caro'nun sıkılmasını ummaktı. Ona karşı tavrı 'sadık' diye bağırmamıştı ve ben bir süre buna sarıldım.

Latimers'da bir gece, kısa süre sonra o özel botu kesti. O zamana kadar çoktan taşınmıştım elbette ama kaçmak için ödediğim kefareti (orta sınıf çocuklar Londra'da yirmili yaşları boyunca evde kalıyorlar; başka bir yerde bir daire kiralayabilirler ama o zaman bile ebeveynleri bir ipotek için bir miktar depozito kesene kadar kısmen evde yaşıyorlar ve bunu yapabilirler.

aslında kendi evleri var), bir şekilde kendimi Sophie'ye ayda en az iki kez akşam yemeğine geleceğime dair söz verirken bulmuştum. Bu, gerçekten tutmaya niyetim olmayan bir sözdü - modern hayat yüzde 75 planlarını iptal ediyor ve her iki taraf da rahatlamış hissediyor - ama Sophie'nin işin içinde kalma, tanıdığı kişilerin hayatlarında hayati bir rol oynuyormuş gibi hissetme ihtiyacını hafife aldım. Denedim başında iptal et - Baş ağrısından ya da işte gece geç saatlerde ağlardım. Her seferinde makul bir teklifte bulundum

İkimizi de güçlükten kurtaracak bir bahane, dertlerini sunar ve onun yerine hemen başka bir tarih önerirdi.

Ve eğer o tarihi iptal edersem, o başka bir randevu teklif ederdi. Beni orada gerçekten istemiyordu, anlıyorsunuz, ama özverili bir şekilde sahiplendiği yetime ayak uydurmak için iyi bir gösteriydi. Benim için en uygun tarihleri seçip emmenin daha iyi olacağını hemen anladım. Yıllarca her ayın ikinci ve son pazar günleri demekti bu. Her zaman aile evinde. Her zaman, yerel bakkaldan fırlayan Sophie'nin bile baharat istediği bir Ottolenghi tarifi başkalarının da elmaslarla dolu bir vitrin gördüklerinde salyalarının akabileceği şekilde dükkanlar, bulamadılar. Sonuç olarak,

Her yemeğin tadı ağırlıklı olarak fesleğendi, çünkü bunu herhangi bir Waitrose'da bulabilirdi.

Caro'nun daha önce fark ettiğimden daha derine indiğini gördüğüm Pazar, alışılmadık bir pazardı, çünkü ne John ne de Annabelle (bu konuda Jimmy de) bize katılmak için ortalıkta yoktu. Normalde başkaları tarafından hırpalanırdık.

yerel kütüphanenin kapanmasının ne kadar korkunç olduğu ve kemer sıkmanın sonunda gerçek kurbanlarını ifşa etmediği hakkında anlamsız konuşmalara düşkünlük.

Bu tür siyaset konuşmaları

belirli bir tür insanın sebat etmesinden başka bir şey başaramaz çünkü bu onlara bir şey yapıyormuş gibi hissettirir sadece bahsederek onun hakkında. Tanrı bilir, onlarla geçirdiğim yıllarda Latimer'lerden hiçbiri yerel kütüphaneye gitmemişti.

Sophie, artık birbirimizle yapmak zorunda kalacağımız yoğun sohbetten tamamen caydırılmıştı. Sophie sohbet ederken asla kendini garip hissetmez. Nasıl görüyorsa, o her zaman söyleyecek ilginç bir şeyi vardır ve bununla silahlandığında onu yetersiz hissettiren ne olabilir ki? kesinlik?

Bana bir bardak şarap doldurup yaşlı kediye kanepeden iterken, Caro hakkında fişkırmaya başladı. "Sevimli kız-Jimmy onunla tanıştığını söyledi. O aslında Anne Morton'un kızı - bilirsiniz, son yabancı saniye ve Lionel Ferguson. İngiliz imparatorluğu hakkında muhteşem kitaplar yazıyor. Annabelle'e hamileyken aldığımız bir NCT dersinden onları oldukça iyi tanıyorduk - ikimizde de bu büyük şişlikler vardı ve sahip olduğumuz gülünç derecede yargılayıcı grup liderine bağlıydık. Onları yıllar boyunca partilerde gördük ama tabii ki Anne'in zorlu bir işi vardı ve o zamana kadar Richmond'a taşınmışlardı. O kadar olağanüstü ki, oğlumuz sonunda küçük Caro ile çıktı.'

Aman Tanrım. Elbette. Caro'nun sahip olduğu bu tür bir özgüven, hiçbir yerden gelmemişti. Babasına lanet LIONEL deniyordu. Annesi bir politikacıydı. Ve doğuştan sahip olduğu ayrıcalığın yanı sıra, aynı zamanda çarpıcı ve zeki idi. Sosyete sayfalarında gezinirdim. *Tatler* bazen ofiste, genellikle Bryony'nin gösterilip gösterilmediğini görmek için. fotoğraflardaki kadınlar standart olarak her zaman kontların veya düklerin kızlarıydı. Ama onların da olması beni rahatsız etti.

ruhani, esnek, güzel. Toplumdaki en şanslı kişiler fiziksel olarak da nasıl üstün hale geldi? Bu tür insanlar için üreme havuzunun, genetiği garanti edecek kadar küçük olduğunu varsaydım.

zayıflık, ama hepsi buradaydı - Karolar, doğum havuzu ikramiyesini kazandıklarından emin olarak hayat boyunca

süzölerek, zahmetsiz ve mükemmel görünerek ortalıkta
süzölüyordu.

Sophie fişkırmaya devam etti. Caro ona sınırlı bir mesaj göndermişti.

Toni Morrison'ın makalelerinin geçen haftaki baskısı. Caro, Jimmy's'de aile için yemek pişirmişti. Tavuk mükemmeldi. Caro, Fransa'da bir hafta sonu geçirmeyi önermişti. bahar. Yaşlı, huysuz kedinin kanepenin kolunda yaptığı tırmık izlerinde parmaklarımı gezdirdim ve başımı salladım. Sophie benim buraya herhangi bir katkıda bulunmamı pek istemiyordu. Ve zaten duymak isteyeceği katkıda bulunacak hiçbir şeyim yoktu.

"Evet, yakında ama John ve ben Angel'daki o küçük daireye yerleşmeden önce sadece birkaç ay birlikteydik," dediğini duydum. Yukarı baktım ve konuşmayı geri sardım. Birlikte taşınıyorlardı! Olmuştu... Aklımı geri aldım ... tanıştıklarından bu yana iki aydan biraz fazla zaman geçti. Ne tür bir muhtaç deli, henüz bir şey yapmamışken biriyle takılır?

en sevdikleri filmin olduğunu itirafZor Ölümve ikinci randevuda söyledikleri gibi değil,Postacı? Yani, sanmıyorum Jimmy gördü bilePostacı. Belki bariz bir Tarantino filmi derdi.

Caro bana muhtaç gibi gelmedi. İyi bir erkeği ve sonsuza dek boyaya bakma şansını gerçekten özleyen pek çok yüksekten uçan kadının yaptığı çaresiz havayı yaymıyordu. birlikte aldıkları vintage şifonyer için örnekler. Bunu neden zorluyordu? Jimmy sıırılsıklam olabilir ama o taşınmayı önermezdi - kalk-git, böyle bir sürüşü yoktu. Jim için her şey yolunda gidiyor birlikte güzelce ideal oyun durumuydu.

"Elbette, onun evine taşınması senin için çok üzücü - Clapham kesinlikle kilometrelerce uzakta - ama dairesi ilahi ve işine çok daha yakın, bu yüzden anlıyorum." Sophie risottoyu karıştırmaktan başını kaldırıp bana gülümsedi. "Onun etrafta çok fazla olmaması seni biraz rahatsız edecek, sanırım? Sana kendi Caro'nu bulmamız gerekecek."

BENöyleydikararsız Ne kadar yakın olduğum konusunda her zaman biraz gergin olan Sophie'ye bunu itiraf etmem. Onun oğlu. Bunu açıkça caydırdığından değil - hiçbir şey o kadar açık sözlü değil. Sanırım oğlunun bunu yapabilmesini garip buldu.

tüm gençlik yıllarını bir kıza aşık olmadan onunla takılarak geçirmek. Ya da en azından, asla söyleme

düpedüz. Sophie ve John'un gerçekten karşı cinsten arkadaşları yok - akşam yemeği partilerinde her zaman çiftler ya da ara sıra biriyle kurmaya çalıştıkları bekar arkadaşlar, normalde boşuna. Hâlâ ergenlik yıllarımızı çalışma odasının dışında dolaşıp kapıyı açıp bizi çıplak bulmayı bekleyerek geçirdiğinden şüpheleniyorum. Asla yapmadı. bence onun için olduğundan daha da endişe vericiydi. En azından o zaman dinamiği anlardı.

Mesele şu ki, Jimmy muhtemelen her zaman bana aşık olmuştur. Ah, bunu hiç söylememiştii. Muhtemelen bilinçli bir düzeyde bunun farkında bile değildir. Jimmy derinlemesine iç gözlem yapacak biri değil. Ama onu sonsuza dek biliyordum. Sadece biliyorsun, değil mi? Ve normalde, bu bir arkadaşlığı bozar - bir noktada biri itiraf eder, hamle yapar veya rol yapmaya başlar. Ama değil Jimmy. Beni şiddetle seviyor. Ben onun bir parçasıyım. Ama hiçbir zaman kayda değer bir şeye dönüşmedi. Pekala, tam da yetişkinliğin zirvesindeyken bir kez sallandık ve ben onun tamamen uzaklaşmasını istemedim. Ama çoğunlukla çizgiyi tuttum - ona asla daha fazla bir şey önermedim ya da olasılığı keşfetmesi için onu cesaretlendirmek. Uzun bakışlar yok, biraz fazla yoğun hissettiren sarhoş sarılmalar yok. İyi oynadım ve arkadaşımı tuttum. Daha derin duyguların herhangi bir potansiyel keşfinin bizi düzeltmeyeceğimiz şekillerde kıracağını biliyordum. Ve hiçbir şeyin anlamı yokken, ergenlik yıllarımızda aptalca bir ilişki girişimi için neden her şeyi batırayım ki?

herhangi bir şey? Hep öyle olduğunu düşünerek sakladım ikimiz de büyüdüğümüzde, hayatımı yönlendiren görev bittiğinde tekrar ziyaret edeceğim bir şey. Yıllar boyunca kurduğum bir bağ, beni basit ve karmaşık olmayan bir gelecekle ödüllendirirdi. Ama henüz yapacak bu kadar işim varken bunların hiçbirini düşünemiyordum. Doğru dürüst eğlendiremedim bile, o hayatın ayrıntılarını asla hayal etmemiştim. Bu sadece belirsiz bir histi, ama güçlü ve her zaman orada olan bir histi. Ve şimdi Caro'nun her şeyi raydan çıkaracağını görebiliyordum. Olayları ne kadar sıkı kontrol etmeye çalışırsanız çalışın, dünyanın Caros'unu açıklayamazsınız. Onun gibi insanlar, dünyanıza girmekten ve ondan istediklerini almaktan zevk alır. Kasıtlı olarak bile olsa, kaybınızın bonusu sadece hoş bir ekstradır. Oldukça destansı bir intikamda acımasız bir tavır sergileyebilirim, ama ben

aşkı nasıl durduracağını bilmiyordu. Bu tamamen beni
aşıyordu ve boğuluyormuşum gibi hissettiriyordu.

* * *

Kendimi raydan çıkardım. Annem bunu yapardı ve
beni hep kızdırdı Süpermarkete yaptığım bir geziyle ilgili bir
hikaye, yerel kafe sahibinin ve onun sırt problemlerinin
üzücü bir hikayesine dönüşürdü ve ben orada oturup kolumu
kaşıyarak ona acele etmesi için havlamak isterdim. Aptal
kafe kadını kimsenin umurunda değil, demek istedim. Bu
kadar umursamayı bırak
adınızı bile bilmeyen ve ısıtmayı tekrar açmanın bir yolunu
bulan yabancılar için. Bütün bunlar şunu söyleyebilirim,
yapabilirim

Caro'nun davaları hakkında koca bir kitap yaz, ama anlatmam
gereken en ilginç hikaye bu değil ve ayrıca o öldü. Yani
kazanan ben oldum. Ama ben değildim. Çünkü Caro asla
kolayca kazanmama izin vermeyecekti, değil mi?

Gerçekler bunlar. Jimmy, Caro'nun Clapham'daki tertemiz
daireesine taşındı. Benimle olan iletişimi neredeyse anında
çöktü. Gece geç saatlerde telefonda yapılan uzun sohbetler
önce çıktı. Ardından doğaçlama kahveler ya da yeterince
büyüdüğümüzden beri uğrak yerimiz olan barda buluşmalar
gelecekti.

hepsi, nehrin kuzeyinde yaşadığınızda Clapham başka bir
ülkedir. Metin zinciri tamamen silinmedi, ancak çoğu zaman
başlatan bendim, bu da kendimi acıklı ve öfkeli hissettirdi.
Daha da kötüsü, Jim'i ne zaman görsem, genellikle kendini
planlara dahil ederdi. İçecekler (arkadaşlarıyla), Latimers'da
akşam yemeği (beni kapıda karşılardı), ara sıra onların
dairelerinde beni inanılmaz derecede sıkıcı, kırmızı suratlı,
chino pantolonlu adamlarla tanıştıracak harika bir şov yaptığı
ve sonra beni terk edip eğlenmiş görünerek çekip gittiği
partiler.

hepsini aldım Oyuna dahil olmadım. Yapacak daha büyük
işlerim vardı - Artemis ailesine son saldırım için
hazırlanıyordum ve düzgün bir planım olmaması beni
yeterince hayal kırıklığına uğratmıştı, Jimmy'yi daha çok bir
ödül gibi gösterecek kadar önemsememi isteyen sıkılmış
havalı bir kızı şımartmak için bundan ödün vermeyecektim.
Bunun yerine onu izledim. Ve dört şey öğrendim:

Caro'nun şiddetli bir yeme bozukluğu vardı.

Caro'nun önemsiz olmayan bir uyuşturucu alışkanlığı vardı.

Caro, Jim'e karşı öfkeye kapıldı ve bu genellikle biraz fiziksel hale geldi (onun tarafından)

Caro umutsuzca mutsuzdu Ne kadar klişe.

Doğum gününde teklif etti. Jimmy'nin doğaçlama olmadığını ama büyük teklifler yapan insanların olduğunu ima etmek istemiyorum.

anamlı tarihler hayal gücünden yoksundur. Babanın sabah 11'de Buck's Fizz'de yola çıktığı bir aile Noel'inden daha kötü bir diz çökme günü düşünemiyorum. Sophie heyecandan kendinden geçmişti. John bile kutlama öğle yemeğinde gülümsüyordu. Morton ailesi davet edildi ve eski aile bağları, kuskus ve Lionel'in mahzeninden getirdiği güzel bir İtalyan beyaz şarap çeşitleriyle hızla yeniden canlandı. Caro, her zamanki toplanmış haliydi.

ipek tulum ve sadece istendiğinde yüzüğünü gösteren, tırnakları kısa ve verniksiz. Jimmy ona çokça gülümsedi ama sessizdi, onu takip ediyor, sadece ona bir soru sorduğunda gerçekten konuşuyordu.

Öğle yemeğinde eğlenceli küçük bir an yaşandı, Caro'nun annesi, Caro'nun ölümünün ne kadar şok edici olduğundan bahsetmeye başladı.

Bryony Artemis'di. Grup hep birlikte masanın etrafında öne eğildi, hiç tanışmadıkları genç bir kadın hakkında yaşlı kadınlar gibi dedikodu yaptılar, onun ölümüyle ilgili teoriler ileri sürdüler ve ailesinin ne kadar korkunç olduğundan bahsettiler.

Duyduğuma göre, lord yapılmaya çalışan hükümete 50.000 sterlin vermiş. Sanki evde daha fazla el arabası çocuğuna ihtiyacımız varmış gibi. Böyle adamlar tüm sistemle dalga geçer.' Orada sessizce oturdum.

şarabımı yudumlarken ve böylesine müstehcen hikayelerin üzerindeymiş gibi davranan bu insanların ikiyüzlülüğünün tadını çıkarırken, bir anda kendilerini bütün gün olduğundan daha hareketli buluyorlar.

Ian McEwan'ın en son romanıyla ilgili aşağıdaki konuşma o kadar canlı değildi, size söyleyebilirim.

Öğle yemeğinden iki gün sonra ayrıldım. Gözümü toptan ayırmıştım, ana planım ve Simon'a erişim konusunda hissettiğim artan güçsüzlük yüzünden paniğe o kadar kapılmıştım. ben aptalca

Bu daha önemsiz sorunla uğraşmak için daha çok zamanım olduğunu varsaydım, ama ciddi şekilde yanılmışım. Jim'den benimle buluşmasını istedim.

Onu kahveyle karşıladığım ve nehir boyunca yürüdüğümüz Southbank. Tıpkı gençliğimizde yaptığı gibi dalgın dalgın kolumdaki çilleri takip etti ve kendimizi iki kişilik bir birim olarak gördü. Frisson ile suçlanmadı beklenti ama tanıdık olana sıcak. Bana 'Gri' dedi her zaman yaptığı gibi ve giydiğim yeni ayakkabılar hakkında benimle dalga geçti.

"Çok gösterişli Gray, ayakkabıların modern sanat eseri gibi görünmek zorunda değil."

Yeni ipek eşarabının onu eski bir İtalyan kontu gibi gösterdiğini ve utanmış görünme konusunda sağduyulu olduğunu söyledim. İkimiz de Caro'nun onu seçtiğini biliyorduk. Bir süre sonra hafif bir dokunuşla konuyu tanıtarak düğün planlarını sordum. ki bu bariz hissettirdi. Caro'nun akşam yemeğini babasının ait olduğu özel bir kulüpte yemek istediğinden bahsederken belirsizdi. Jim'in sesi pek hevesli değildi ve gözlerini yanımda akan sudan ayırmadı. Sohbetteki bir durgunluk beni asıl konuya gelmem için itti.

Ona onun patlamalarının beni ilgilendirdiğini, öğle yemeğinde boynundaki çizikleri gördüğümü söyledim. Caro'nun olduğunu söyledim. onu tekeline aldı, onu o yapan her şeyi silip süpürdü ve onunla evlenmenin kötü bir fikir olacağını düşündüm. Bunun cesurca olduğunu ve ne olursa olsun söylememi isteyeceğini kafama yerleştirmiştım. Bunu söylerken bakışlarını kaçırdı, fincanını bir çöp kutusuna koydu ve nehir bariyerine doğru yürüdü. ve derin bir nefes aldı.

Bunun senin için tuhaf olduğunu anlıyorum. Arkadaşlığımız yoğun, harika bir şekilde. Sen benim ailemsin, en iyi arkadaşımsın, vekil kız arkadaşımsın sanırım. Sanırım hayatımızın büyük bir bölümünde birlikte olmamız gerektiğini düşündüm ama sen buna asla izin vermedin, değil mi?' Gücü açtığı için irkilmiş olmalıyım. Grace, sen yapmadın! Bizi güvende hissettiğin bir seviyede tuttun ile. İnsanlar seni sevmek istiyor ve sen bundan tiksiniyorsun." Elini saçlarından geçirdi ve derin bir nefes verdi. "Her neyse, peki, netleştirdin ve ben de kabul ettim çünkü elinden geleni yaptığını biliyorum. Ama Caro daha fazlasını istiyor. Caro'yu seviyorum, o da beni seviyor.

Ve buna izin veremem, Grace. Yapamam. Seni tanıdım bu konuda öylece mutlu olamazdım - annem beni uyardı,

C beni uyardı. Anlıyorum. Ancak bu, bunu tekrar yapabileceğiniz anlamına gelmez.'

Sonra bana yumuşak bir gülümsemeyle baktı ve elimi ovuşturdu. Değişmeyeceğiz. Ama artık onun hakkında böyle konuşamazsın. Bunun ne olduğunu görmelisin. Değilim seni terk etmek Ben senin baban değilim - hayatta olan sadece bu.' Bana biraz sarıldı ve doğru yürüdü. Waterloo. tek kelime etmedim Bu kadar zayıf olduğum için kendimden nefret ettim. Haklı olmasından nefret ediyordum. Kemerimi bağladığım için nefret ettim. Hepsinden nefret ettim.

Caro ve Jimmy resmi nişan partilerini bir ay sonra düzenlediler.

Aradan geçen haftalarda pek konuşmamıştık ama davetli olduğum için gittim ve eğer konuşmazsam, o zaman çok kötü olacaktı.*bir şey*. Ve daha da kötüsü, benim öyle olduğumu düşünürdü. harap oldu ve bundan zevk alacaktı. Beyaz ipek bir tişört ile koyu yeşil kadife bir takım giydim ve tüm takımın ne kadara mal olduğu konusunda hissettiğim hafif mide bulantısını görmezden geldim. kırmızı ruj uygulanmış. Başka kadınlar için giyiniyoruz. Sıradan bir klişe ama doğru. Anlamımı ondan alırdı. Kredi kartı faturasına değdi.

Saat 10'da oraya vardım, çok erken geldiğime karar verdiğimde köşede yerel bir barda bir içki içtim. Caro'nun partileri genellikle en az 9.30'a kadar başlamazdı ve herkes hala ayıkken onun kahkahalar atan arkadaşlarıyla vakit kaybedemezdin. Daireleri, park manzaralı bir konak bloğunun dördüncü katındaydı. Bina güzeldi, mermer basamaklar ve pirinç kapılı özgün bir asansör. Lobide veya koridorlarda başka kimseyi görmedim. Bu dairelerin sahibi zenginlerdi. Dünya çapında 'üs' dedikleri birkaç evi olan zengin insanlar. Hiçbiri taşan çöp çekmeceleri veya koridorları tıkayan eski bisikletler olan evler değil.

Kapıdan içeri girdiğimde parti gevşiyordu. A Jimmy'nin arkadaşlarından oluşan ufacık bir grup mutfakta toplanmıştı - yeterince sevdiğim birkaç okul arkadaşı ve tamamen umursamamayı reddettiği üniversiteden bazı sıkıcı herifler. Ama esas olarak daire Caro'nun arkadaşlarıyla doluydu. olan kızlar

asabi seviyede ince, sessiz ipek elbiseler giymiş. Hepsinin gösterişli kız saçları vardı - türünü bilirsin - kalın, parlak, uzun, dikkatsiz görünüyor ama tek başına öne çıkanlar 500 sterline mal oluyor ve hiç de fena değil. Erkeklerin hepsi aynı chinos ve mavi gömlek giymişti.

Ara sıra sergilenen bir mokasen vardı, ama esas olarak gerçekte olduğundan daha rahat görünmeye çalışan spor ayakkabılardı.

vardı. Hemen hemen herkes beyazdı. Müziğin sesi yüksekti ama kimse dans etmiyordu.

Tanıdığım birkaç yüze başımı salladım ama içki masasına doğru ilerlemeye devam ettim, bir kadeh şarap aldım ve balkona çıktım. Hiçbir zaman partilerden hoşlanan biri olmadım. Küçük konuşmaların miktarı enerjimi tüketiyor ve tüm vücudumun gerilmesine neden oluyor. Utangaç olduğumdan değil ama çok sıkıcı olduğu için ölmek istiyorum. Hayat çok kısa ve biz onun çok büyük bir kısmını berbat insanlarla onların önemsiz hayatlarının incelikleri hakkında konuşarak geçiriyoruz. hiçbirisiyle yapamam heves. Hapishanede daha iyi değil, biliyorsun. Daha az saçmalık doldurucu sohbet olacağını düşünebilirsiniz. Hapishanedesin, hava durumu, işe gidiş gelişin ya da çocuğunun sanat projesi hakkında konuşmana gerek yok. Ancak hapishane, insanları normalden daha da küçültüyor, güven verici normalliğe tutunmak için çaresiz. Bu, kahvaltı seçenekleri hakkında çok fazla sohbet olduğu veya o gece televizyonda neler olduğu hakkında tartışma olduğu anlamına gelir. Ve normal hayattan farklı olarak bundan kaçamıyorum.

* * *

Balkonda bir sigara yaktım, tanımadığım iki insan grubunun arasına girdim ve sohbe katılmaya çalışmadığımı anlamak için başımı çevirdim. sigara içiyorum

sigaram (Gwyneth Paltrow'un yaptığı gibi haftada bir tane hedefliyorum)

- ve bu ortak deneyimimizin sınırındır) ve etrafımda olup biten sohbeti dinleyin. Archie adında biri, yeni kız arkadaşıyla Paskalya'da kayak yapmaya gidiyor ve Laura adında biri bunu tatlı buluyormuş gibi yapıyor, ancak giderek tiz cıvıltısı, söz konusu kız arkadaşının dağdan düşmesini umduğunu gösteriyor. Sağımdaki biri, bir zamanlar korkunç Başbakanımızla Kings Road'daki bir barda nasıl tanıştığını ve onun 'gerçekten çok komik bir adam' olduğunu düşündüğünü

anlatıyor. Tüm konuşmalar, Caro
balkona çıkar. Küçük bedeni bir kılıf içinde

sütyen gerektirmeyen zümrüt yeşili slip elbise (havalı kızların sütyene ihtiyacı yoktur), saçları gevşek ve yalınayak. Bu, bir tür sonraki düzey umursamazlığı akla getiriyor, değil mi? Gibi ancak genellikle hizmetçilerin sürekli yerleri süpürdüğü ve birisinin size düzenli pedikür yapmaya geldiği villalarda tatil yapıyorsunuz. Gruba adımını attığında herkes alkışlıyor, hemen sigara ve şarap ikram ediyor. Beni fark etti ve ince bileğiyle beni kendine doğru çekti.

"Merhaba sevgilim, gelmen çok iyi oldu. Görüyorum ki içkin var. Jimmy içeride gözlük konusunda paniğe kapılmış durumda ama eminim seni gördüğüne çok sevinecek - git ve onu bul. Her şey yolunda olduğu için o kadar rahatlayacağını biliyorum. Kaşını hafifçe kaldırarak bana baktı, sadece bir gülümseme ima etti. O ona söyledi. Elbette.

İçeri giriyorum, Jim'le konuşmak istemiyordum ama Archie, Laura ve Phillip denen birinden uzaklaşmak istiyordum.

kim şimdi yüksek sesle birinin Charlie'yi patlatmasını öneriyor. 1989 değil Phil, seni lanet olası utanç.

Jimmy'yi birlikte çalıştığı Iris adında hoş bir kızla kanepede buluyorum. Bana sadece iri yarı bir adamın verebileceği türden bir kucaklama verildi ve konuşmamızı unutmaya kararlı olduğunu ve fiziksel olarak bana da aynısını yapmamı söylemeye çalıştığını biliyorum. Ben de öyle. Bu gece sırtımı sıvazlıyor ve sırtıyor Aramızdaki her şeyin yolunda olduğunu verdiği rahatlamayla. Daire dolar, içkiler tüketilir, ta ki geriye sadece şişeler kalana kadar.

Tesco'da bulduğun chardonnay'ler, ben de vodka'ya geçiyorum. Sabah 1'e kadar buradaki insanların çoğunun kafalarının iyi olduğunu söyleyebilirim. Asla uyuşturucu kullanmadım - kontrolü elimde tutmak için klasik bir ihtiyaç - ve bana asla uyuşturucu teklif edilmedi. Ama işaretleri, camısı gözbebeklerini, içten sakız çiğnemeyi, saçma sapan konuşmaları görebiliyorum (gerçi açıkçası, bu sadece şirket olabilir). Caro odanın ortasında sallanıyor, kendi kolunu ovuşturuyor. Jim ona doğru yürür ve elini tutar. Aniden uzaklaşıyor, diyor

bir şey ve arkasını dönüyor. Tekrar deniyor ve onu itiyor. Sert değil, ama dikkatsizce, gözle görülür şekilde.

"Hepimiz biraz uyanalım, uykunuz geliyor" diyor ve

mutfağa yöneliyor. Karşıdan Jimmy'ye bakıyorum ve burada
olduğumu ifade etmeye çalışıyorum ve aynı zamanda daha az

belli ki nişanlısı tam bir kabus - ama bana küçümsemeyle bakan bir şey ve oturuyor. Karo Shot bardaklarıyla dolu gümüş bir tepsiyle mutfaktan çıkar ve insanlar onun etrafında toplanır.

"Nişanlıma," diyor, kadehini indirip yanındaki esmere kolunu sallamadan önce. Jimmy'ye teklif etmiyor. Orospu olduğu için ona, böyle davranmasına izin verdiği için Jimmy'ye duyduğum öfkenin yeniden arttığını hissedebiliyorum.

Birisi çikolatalı ganajla kaplı ve pembe kremayla C ve J harflerini taşıyan bir pasta getirmiş. Olmuştur çılgınca sarhoş olma arzusuyla fırıncı tarafından unutulmuş. Bir bıçak alıp kaba dilimler halinde oymaya başladım. Birini peçeteye koyarak havada tutuyorum.

Caro, biraz pasta ye. Bunun her zamanki tarzın olmadığını biliyorum ama gücünü yüksek tutmalısın, değil mi? O meşhur sağ kroşeni kaybetmek istemiyorum."

Kapı eşiğinde toplanan grup kıkırdıyor. Caro bana bakıyor, ağzı hiddetle donmuş ve uzaklaşıyor. Ne dediğimi duyamayacak kadar uzakta olan Jimmy, kararlı bir şekilde bana doğru yürüdü ve beni tuvalete çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye tıslayarak lavaboya yaslandı ve beni koltuğa oturttu. Nişan partimizde onunla kavga etmeye mi çalışıyorsun? En azından bizim için mutlu olmaya çalışacağın konusunda anlaştığımızı sanıyordum.'

"Senden aktif olarak hoşlanmayan bir narsistle evlenmeyi kabul etmişken bunu nasıl yapabilirim?" dedim ayağa kalkarak. Sana saygı duymak istiyorum, seni pohpohlamak değil. Neden kibar olmamı bekliyorsun ama aynısını Caro'dan istemiyorsun? Onu iterek geçtim ve tuvaletin açılmasını bekleyen insan kuyruğunu geçtim.

Gece şimdi hızlandı, çılgınca ve keskin geliyor. Bu mutlu bir aşk gösterisi değil, bir birlikteliği kutlamak için burada değiliz, Caro'yu şımartmak için buradayız. Ama ne içinde? Ayrılmak istiyorum ama Jimmy'yi sarhoş bir nişanlısı ve muhtemelen onun tam adını bile bilmeyen bir grup insanla burada bırakamam. Oturma odasının bir köşesine oturdum ve odanın kenarındaymışım gibi davrandım. en yakın grup ne olursa olsun. E-postaları kontrol ediyormuş gibi yapıyorum, kırıyorum

katı sınıırım ve daha çok sigara içmek. Parti sona erer, insanlar paltolarını almak için yatak odasına tökezleyerek girerler. kalmaları için yalvarırken Caro'dan uzaklaşır. Sadece kendi hızına ayak uyduruyor, küçük bedeni hareketsiz duramıyor. Jimmy onunla tekrar etkileşime geçmeye çalışmadı ama bana bakmıyor. Sonunda, sabah 3'te, dairede sadece üçümüz ve bir kadın daha kaldık. kadın konuşuyor Jimmy'ye ciddiyetle ve (Caro'nun sesini yükselttiği) müziğin ardından bazı kelimeler yakaladım: 'Endişeli...', 'Yenmiş mi?', 'Yine...' İkisinin de Caro'nun bu versiyonunu daha önce gördüklerini ve müdahale edip onu yatağa yatırmak için beklediklerini düşünüyorum. Ama Caro kendi dünyasında, her dakika şarkı değiştiriyor, bir içki daha dolduruyor, kendini uyuşturuyor. oturup izliyorum Bir taksi çağırıp onu halletmeleri için onlara bıraksam mı diye düşündü ama aniden dans etmeyi bıraktı ve bana baktı.

‘Sizin tütününüz var mı? Bir ibneye ihtiyacım var, burası çok sıcak.’

Jimmy ayağa kalkıyor ve hepimize bir gece dememizi önermeye başlıyor ama sözünü kesiyor ve ben de sigaramı çıkarıp onunla geleceğimi söylüyorum. Jimmy sonunda bana baktı.

'Bu iyi. Burada kal. Ben hallederim, dedim onu koridordan balkona çıkarırken.

Caro sendeleyerek dışarı çıkar ve korkuluğa yaslanır. Sigara üretiyorum ve ona bir tane yakıyorum. Ne kadar küçük görüldüğünün farkında olarak onun başında duruyorum.

"Deli gibi davranıyorsun," diyorum ibnemi çekerken. Bana bakmıyor. "Bu geceyi kabusa çevirdin. Sadece böyle davranmaktan çaresizce mutsuz olduğunu varsayabilirim. Neden Jim'le evleniyorsun? Ayrıl ve güzel bir aile mülkü olan ve sana izin verecek birini bul.

Onun kolunda hoş görüldüğün sürece, kendini doyasıya aç bırak. Kolay olacak. Daha mutlu olacaksın, Jim yavaş yavaş yok olmayacak. Sana tahammül ediyormuş gibi davranmak zorunda kalmayacağım.

Devam et, Caro, haklı olduğumu biliyorsun.'

Kendini balkonun kenarına çekip ata biner gibi oturuyor ve başını geriye atıyor. Gülüyor. Bütün gece olduğu en doğal şey bu. Caro öksürür, oturur doğruldu ve saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Sen çok aptalsın," diye homurdandı. 'Sen çok aptalsın. Güven fonu olan bir salakla evlenmek istemiyorum. İle ilgili tabii ki benim *mel*iyap, ama can sıkıntısından ölürüm. Jimmy ile evlenmek istiyorum - o kibar ve bana bayılıyor - beni küçümseyen ve kendi işini becerecek kibirli bir bankacı gibi değil. sekreter her fırsatta Jimmy'i istiyorum.'

Gözlerimi devirmeden edemiyorum. Çok klişe, Caro. Terapi daha ucuz olmaz mıydı? En azından diğer bazı sorunlarınıza yardımcı olabilir. Jim ne kadar yardım etmeye çalışırsa çalışsın, gitmeyecekler. Neden onu da bir enkaz haline getirelim?"

Bence bunun bir anlamı yok. Benden nefret ediyor, birbirimizi kelimelerle yaralamaya çalışıyoruz ve ikimiz de ölümcül bir darbe indirmeyeceğiz. Caro'nun gözbebekleri kocaman, siyah ve benim için sıkıcı.

Kes şunu. Burada bir fikrin yok, seni kahrolası bekar beyaz kadın. Kendi nişan partimde beni gölgede bırakmak için yeşil giymek. Tanrım, senin kıskançlığına ve hayallerine boyun eğmeme bile gerek yok. Herkes bir enkaz, Grace, bunu anlamalısın. Ama biz yetişkiniz. İyi bir anlayış geliştireceğiz. Parayı kazanacağım ve o dürüst bir adam olacak ve hayatımız güzel olacak. Basit. Normal. BEN *istek*normal. Lionel gibi asla orada olmayacak, asla sıcak olmayacak, her zaman bir sonraki şey için çaresiz olmayacak.' Sigarasını çekiyor. Her şey harika olacak. Ama bunun olması için, muhtemelen A. ŞEY olmaman gerektiği giderek daha açık hale geliyor. Son iki kelimeyi vurguluyor, şimdi gülmüyor, bana bakıyor.

Jimmy seni seviyor, garip bir eş gibisin, değil mi? Her zaman yanında ama tam olarak onun değil. Ailenin bir parçası, ama sen değilsin - gerçekten değil. Sophie bir iyiliğe kafayı takmıştır. Sen onlardan sadece biriydin. Neden 18'e bastığınızda ipucunu alıp sıvışmadın? Sıkıcı bir işi olan yetişkin bir yetişkin, annesi ölmüş bir çocuk kadar ödül değildir. İşe yaramazsın.'

Sigarasını havada savurarak neredeyse bağıırıyordu. Ellerim sımsıkı küçük toplar halinde kıvrılmış durumda ve içimden boğazımı çekiştirme dürtüsünün yükseldiğini hissedebiliyorum. Ona doğru ilerliyorum ve o arkasına

yaslanıyor, gözleri biraz genişliyor. başım kaynıyor

Şimdi sıcak ve gereksiz bir derin nefes alıp tüm vücuduma aktığını hissedebildiğim adrenalini dağıtmaya çalışıyorum.

* * *

O anda neyi farklı yapabilirdim? Onu şiddetle göğsünden itip balkondan geriye doğru zorlar mıydım? O düşerken ayağından tutar mıydım, fevri öfkemi fark edip onu düzeltmeye çalışır mıydım?

- hepsi bir saniye içinde mi? Yoksa bir şekilde ondan bir veya iki değerli puan kazanma umuduyla, ona dikilip aynı derecede yıkıcı bir şey mi söylerdim? Onun birçok kez üzerinde kafa yorduğum bir şey, gittiğiniz yolun önemli ölçüde farklı son senaryolara götürdüğü ilginç bir küçük 'kendi maceranızı seçin'. revize ettiğim tüm senaryolarda, bununla daha az düşüncesizce, biraz daha tarzla ilgilenirim. Ama sonra, bu senin için bir görüş. Gerçekte, yaptım

Hiçbir şey. Caro o balkondan tek başına düştü, ince, küçük vücudu düşüşünü engelleyemedi. Saniyeler içinde öldü. Sana kazandığımı söyledim. Tabii ki, ben yapmayana kadar.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

George Thorpe, itirazımla ilgili her gelişmeyi inceliyor. O titiz, ona bunu vereceğim. O kadar titiz ki, acele etmesini ve bana sadece önemli noktaları vermesini isteyerek sessizce başımı sallıyorum. Adam, beni buradan çıkaracağını umduğum kısma gelmeden önce davanın her bir parçasını özetlemesi gerektiğini düşünüyor gibi görünüyor. Kendi yanlış mahkumiyetimden sıkıldım mı? Şimdi bir şey var.

Ayrıldığında, sinyal veren zil tarafından kısıtlandı. Limehouse'daki ziyaret süremizin sonunda, sessizce hücrelerimize geri götürüldük. söylediklerini yazmak istiyorum ve hepsini kendi zamanımda özümseyebilirim ama hapishane yalnız kalma gereğini kabul etmez. Elbette, burada inanılmaz derecede yalnız olabilirsin, ama aslında sana hiçbir zaman sadece kendi başına kalman için zaman verilmez. Ve benim için bu, genellikle Kelly'nin yakınlarda dolanacağı anlamına gelir. Bu durumda, döndüğümde ranzamda oturuyor.

Tanrı'ya inanmıyorum ama yemin ederim bazen Kelly'nin intikamcı bir melek tarafından beni kızdırmak için gönderildiğini düşünüyorum. Her şeyi gören bir tanrı gerçekten de gökyüzünde yaşıyorsa, bravo Hücre arkadaşı olarak Kelly McIntosh kılığında yaptıklarım için uygun bir ceza yaratmak. Kelly ayağının üzerine eğilmiş, ayak tırnaklarını yatağıma törpülüyor. Yatağımda tırnak kırpıntıları var.

"Vay canına!" diyor, başını kaldırmadan. "Bilgi nasıldı?"

Bildiğim kadarıyla, Kelly hiçbir zaman cezasına itiraz etme girişiminde bulunmadı, bir avukatla görüşmedi ve buradaki pek çok kişinin yaptığı gibi masumiyetini protesto etmedi. Sanki başka biri, uğraşacakları kendi durumları varken senin durumunu umursuyormuş gibi. Onun başkalarının çocuklarını duymak gibi - veya daha kötüsü - diğer insanların yorucu akıl sağlığı sorunlarını duymak gibi.

Daha önce buradaydı. Bu sefer erkeklere şantaj yapmak için

seksi fotoğraflar, gençken Caledonian Yolundaki insanları soymak içindi. Hapse atıldığında N1'deki suç oranının yüzde 80 düştüğünü söylemeyi seviyor. Kelly, değişikliği sevmeyen bir kadın. Suçu işe yarıyor, diyor, tekrar tekrar hapsedilmelerini kayıtsızca görmezden geliyor, neden modus operandi'nizi değiştiriyorsunuz? Ancak modus operandi demiyor çünkü Kelly şüphesiz bunun Latince olduğunu düşünürdü.

Amerikan pembe dizisi.

Ah, her zamanki gibi, dedim onun üzerine gelip ayak tırnaklarına anlamlı bir şekilde bakarken, uygun miktarda tiksinti duymayı umuyorum. Yine de Kelly'ye hiçbir şey ulaşamıyor. Yapamazsın onu utandırmak, onu üzmemek, onu utandırmak. Bu kadar boş bir kap olmasaydı büyüleyici olurdu. Bir psikolog, belki de psişenin derinliklerinde her zaman gizli bir şeyler olmadığı sonucuna gönülsüzce varmadan önce onunla saatler geçirebilir. Bazı insanlar daha sığ havuzlarda yaşar. Kelly, zamanının çoğunu kürek sporunda geçirdi.

Peki, çıkıyor musun? Arkadaşınız aradığını buldu mu? Sanırım bir tanığa ihtiyacın var, ha? Eşin hâlâ seninle konuşmuyor mu?' Kelly'nin böyle bir ilgi. Ona neredeyse hiçbir şey söylemediğim ve yine de bana bilmesi gerekenden fazlasını bildiğini gösteren sorular sorduğu için durumuma baktığından eminim. Hikaye ortada, *Günlük postapratikte* bir muhabiri vardı

Denememe atanan, diğer insanların daha fazlasını bilmek istememesini bekleyemem. Ama ben dışarı çıktığımda kimsenin süsleyebileceği bir şeyi toplayıp bir gazeteciye vermesini istemiyorum. Eski hayatıma geri dönmek istiyorum. Ya da çok eski hayat değil de bu hıçkırık öncesi başlamayı planladığım hayat.

Ona toplantımı, yakında bir karar verilmesini nasıl umduğumuzu, itirazımdan ne kadar emin olduğumu anlattım. Yatağımdan kalktı ve küçük bir kız gibi bağdaş kurarak yere oturdu ve ben çarşafımı sallayıp yastığı düzelttim, çaresizce ayaklarının üzerine basmamış olmasını umarak.

"Deli değil mi," diyor ayak tırnaklarını korkunç bir mercan rengine boyamaya başlarken, "nasıl bu kadar çok kötü şey yaptım ve kimse adımlı bilmiyor ve sen de yapmadığın bir şey için ünlü gibi oldun?"

Kelly, gördüğüm şüpheli ilgiyi hak etmiyormuşum gibi, bu kadar çok kişiyi büyülememe açıkça kızdı. Sanki beni bir realite dans programına atlayacakmış gibi ve bana bir saç bakımı anlaşması ve bir fotoğraf ayarla *TAMAM!* dergisi çilem hakkında ağlayarak konuşmak için. Kadınla aylarca yan yana yaşadıktan sonra, bunun tam olarak Kelly'nin rüyası olduğunu biliyorum.

Onun gibi kadınların bir düzine olduğunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Hikayesinde gerçekten müstehcen hiçbir şey olmadığı için magazin dergilerinin ön sayfasında yer almayacak.

Elbette, bir noktaya kadar çekici ve işlediği suçların bir de cinsel yönü var (bu her zaman yardımcı oluyor), ancak bu konuda benzersiz bir şey yok.

hayata kötü bir başlangıç yaptıktan sonra para peşinde koşuşturan biri. Nell

Gwyn bunu yüzyıllar önce yaptı ve Kelly'nin sahip olmayı umabileceğinden daha fazla stille yaptı.

"Sanırım şansım yaver gitti," dedim gözlerimi devirerek.

Ama daha önce hiç kötü bir şey yapmadın mı? Garip bir dükkan hırsızlığı bile değil mi? Yerel Sassy Girl'de buna biraz kızmıştık, eşofman altına tonlarca şey tıkar ve cumartesi günleri yerel araba bagajında satardım. Annem harçlığımı ne kadar iyi biriktirdiğime inanamadı.

O dükkan daha sonra biraz süslü oldu, bir şeylere etiketler yapıştırmaya başladık ve devam etmek zorunda kaldık.' Bu anıya, sanki Enid Blyton'ın sahip olabileceği bir şey kadar sağlıklıymış gibi gülümsüyor.

bişeyleri göz önünde canlandırmak. Ben de gülümsüyorum, gerçekmiş gibi gösterme konusunda çok tecrübeliyim. Sahte bir gülümseme çaba gerektirir - gözlerinize tam olarak ulaşmaz ve yüz kaslarınız sadece hareketlerden geçtiklerini algılar, böylece onları sürüklüyormuşsunuz gibi hissedersiniz. birlikte. Yine de gönülsüz gülümsemelerin çoğu zaman yaptığı gibi alaycı görünemez.

"Hayır," diyorum. 'Gerçekten hiçbir şey. Oldukça sıkıcı bir hayat yaşadım. Bunun sadece bir tesadüf olduğunu biliyorum. Sadece söylediğini biliyorum

Sassy Girl çünkü her ana caddede bir tane vardı. Ben Simon Artemis'in babam olduğunu bilmediği kesin. Simon Artemis'in kim olduğunu bilmiyordu. o bilmiyor Bir Cumartesi sabahı kırbaçlamak için eşyalarını

pantolonunun altına soktuğu o dükkanın sahibi kimdi?
Kelly'ye bakıyorum ama ilgisini kaybetmiş, üzerine pardösü
sürmeye dalmış durumda.

yeni boyanmış ayak parmakları. Not defterimi alıyorum ve Thorpe'la görüşmemi gözden geçirmek için bilgisayar odası. Ama parmaklarımın şimdiden boğazımdaki deriyi hafifçe çekmeye başladığını görüyorum. Tesadüfleri sevmiyorum.

* * *

Sözde bilgisayar odasında diğer insanlardan olabildiğince uzakta bir yer bulup oturuyorum. Oda üç tarafından bağışlanmış gibi görünen tıknaz monitörler Seksenlerin başında Amstrad. Güya, bazı yerlerde bilgisayarların yavaş yavaş hücrelere girmesine izin veriliyor, ancak Limehouse bu tür ayrıcalıkları alacak hapishaneler listesinde alt sıralarda görünüyor. Burada bilgisayar okuryazarlığı kursları var, sanki herkes nasıl e-posta gönderileceğini ve nasıl yazılacağını öğrenmek istiyormuş gibi.

word belgesi, çoğumuz sadece Facebook'a göz atmak ve sizi İK'da çalışan kız için terk eden eski o eski sevgiliyi mutlu olup olmadıklarını görmek için aramak için buradayız.

Avukatımın söylediği her şeyi maddeler halinde yazıyorum ve hepsini anladığımı düşünene kadar tekrar tekrar üzerinden geçiyorum. Saçma değil mi? Son birkaç yılda yaptığım her şey, tüm planlar ve tüm ölümler. Tünel vizyonu tutkusu değer verildi, beslendi ve başarılı bir şekilde elde edildi ve sonra... bu.

Düştü ve ben tutuklandım, suçlandım ve cinayetle yargılandım. Sarhoş, zayıflamış bir pislik gibi düştü ve ben de masumiyetimin kanıtını bulmaya çalışmak için kaplumbağa kabuğu gözlüklü bir adama saatte yüzlerce pound ödeyen bir eşofmanla buraya geldim. Tek tanık sizken bir şeyin olmadığını nasıl kanıtlayabilirsiniz? Caro o geceyle ilgili gerçeği asla söyleyemeyecek ve söylese bile söylemeyeceğinden şüpheleniyorum. abilir. Bunu eğlenceli bulurdu.

Sapık böbürlenmeyi bağışlarsan, ölüme çok yaklaştım. Ölümü gerçek zamanlı olarak görmenin insanları genellikle paniğe kaptırdığını, çıldırdığını, çılgılık attığını, ağladığını, bayıldığını ve daireler çizerek koştuğunu keşfettim. Çok şükür bende hiç böyle bir etki yaratmadı. Geleceğini hep biliyordum, belki de fark bu? Ama Caro konusunda hiçbir fikrim yoktu. Kesinlikle yalpalıyordu ama gerçekten düşebileceği fikri hiç aklıma gelmemişti. Belki de çok bariz

hissettirdi - insanlar Clapham'da değil, Magaluf'ta sarhoşken
balkonlardan düşüyor. Ve öyleydi

inanılmaz derecede ani ve çok sessiz. Çığlık atmadı ya da inlemedi. Bir filmdeki gibi tutunacak bir el yoktu. Bir dakika oradaydı, sonra yoktu. Onu izliyor olmasaydım, yüzünden birkaç santim uzakta olsaydım, buna inanmazdım. Ben de panikledim. Bir hayatın sonuna tanık olmaya yönelik her zamanki mesafeli yaklaşımım beni terk etti ve görüşüm bulanıklaştı. Taş iğlere tutunarak dizlerimin üzerine çöktüm ve onu görüp göremeyeceğimi görmek için aralarına baktım. Ama tek gördüğüm kuyuydu... daireleri çevreleyen kırpılmış çit. Bağırmadım ya da birini getirmek için koşmadım. Elimdeki telefonu fark etmemiştim bile. Orada ne kadar oturduğumu kimse gerçekten bilmiyor ama birkaç dakikadan fazla geçmiş olamaz. Jimmy polise, sigara içmek için gereken süreden çok sonra neden hala dışarıda olduğumuzu öğrenmek için geldiğini söyledi. Onlara ondan nefret ettiğimi söyledi. Jimmy polise pek çok şey anlattı.

* * *

Ayak sesleri duydum ve Fransız pencerelerine doğru döndüm. Orada durdu ve aniden gerçeğin farkına vararak yukarı baktım.

Caro nerede Grace? Cevap beklemedi. Balkonu işaret ettim (sanırım işaret ettim) ve üzerime basıp aşağı baktı. Onun gördüğünü ben hiç görmedim. bakmadım Ve o sabah daireden ayrılmamıza izin verilene kadar o gitmişti. Ama Jimmy onu gördü. Ve tahmin edebileceğiniz gibi çığlık atmadı, inlemedi ya da gırtlaktan inlemedi.

Bana doğru döndü, çömeldi ve kollarımı yuvalarından koparmak istermiş gibi ellerimi tuttu.

"Ne yaptın?" diye fısıldadı, yüzü şaşkınlık ve şokla buruşmuştu. "Ne halt ettin sen?"

Ona sadece baktım. Ayağa fırladı, Fransız kapıları çarptı ve daire kapısının çarptığını duydum. İçindeki yüzünü tamamen unuttuğum kız polisi aramış olmalı. Sirenler ve üç üniformalı polisle geldiklerinde ben hâlâ balkonda oturuyordum. Onlar hızla bir ambulans tarafından takip edildi ve görünüşe göre benim için garip bir şekilde komik, umudun deneyime karşı gerçek bir zaferi. *Oöyleydi* öldü, değil mi? Böyle bir performans.

Bana bir battaniye verildi, ayaklarıma yardım edildi, arabaya geri götürüldü. oturma odasına gittim ve biraz su içmem için ısrar eden kadın memurla birlikte ayrıldım. Bana adının Asha olduğunu söyledi ve şokta olduğumu açıkladı. Bu bana gülünç geldi. Caro'dan hoşlanmadım, bu benim için çok büyük bir sorunu çözmüştü ve üstelik pek de sevmemiştim. *görülen* herhangi bir şey. Ama geriye dönüp baktığında muhtemelen haklıydı. Acı verici derecede üşüdüm, duramadım titriyordu ve her on beş dakikada bir işemem gerekiyordu. Jimmy yukarı çıkmadı ve ben de onun nerede olduğunu sorup durdum. O sırada diğer kız ortadan kaybolmuştu ve Asha aşağı inip onları bulamayacağımı söylediğinde itiraz edemeyecek kadar yorgun hissettim. Kafamda, Caro'nun olabildiğince sakın bir şekilde düştüğü anı canlandırdım. Ne kadar yakındım? Korkmuş mu görünüyordu? Bir şey yapabilir miydim?

Hepsinin üzerinden geçerken vücudum gevşemeye başladı ve kaygının uçup gittiğini hissedebiliyordum. Olaylar zinciri üzerinde çalışarak kontrolü geri kazanmaya çalışıyordum. Bir anlık paniğe kapılmak kabul edilebilirdi - her gün sahip olduğun bir kadın değil bir tür dilek ölmek aslında tam da bunu gözlerinizin önünde yapar - ancak bir andan daha fazlası hoşgörölü olur ve daha da kötüsü, zarar verici. Bariz bir kaza olmasına rağmen, soruları cevaplamam gerekecekti. Potansiyel olarak felaket olabilecek bir şey olan polis tarafından inceleme altına alındım. Bir arada tutmasaydım, bu durumu kendim için daha da kötüleştirebilirdim.

Bir dedektif üst kata geldiğinde ısındım, ayıldım ve hikayemi sağlamlaştırdım. Adam kendini Greg Barker olarak tanıttı ama benimkini sormasına gerek kalmadı, aradı. Mavi kadife koltuğa oturup sarı çoraplarını görebileyim diye pantolonunu yukarı çektiği an Grace'le karşılaştım. Üzerlerinde küçük sosisli sandviçler vardı. Umarım çocukları ona Babalar Günü için bunları almıştır. Umarım karanlıkta hazırlanırken onları giymiştir. Komedi için bahane yok yetişkin bir adamın çorapları. Özellikle sabah 5'te trajik bir ölümü araştıran biri.

Dedektif Barker oldukça sertti ama kaba bir şekilde

değil. Aslında takdir ettim; Asha'dan bıktım
kısık tonlar ve kol okşama. bazen keşke giyebilseydim diyorum

bazı kurtarma köpeklerinin zorlu bir hayat geçirdiklerinde yaptıkları gibi bir rozet: "Agresif, evcilleştirme".

"Caroline Morton'ın bu sabah erken saatlerde meslektaşlarım tarafından öldüğünü bildirdiğim için üzgünüm.

Belli ki korkunç bir şok geçirmişsiniz, Bayan Bernard, ama bu gece burada ne olduğuna dair net bir fikir edinmemiz şart ve bunun olması için, sizi bir an önce sorgulamak istiyoruz.'

Bana gri gözlerini dikti ve geri itmeyi, eve gitmeyi, düş almayı ve sabah ışığında saçma bir şekilde dayanıksız gelen bu kıyafeti çıkarmayı talep etmeyi düşündüm. Üzerime kalın bir kazak ve yüksek belli bir pantolon giymek istedim. Polisle konuşmadan önce vücudumu saran, yapılandırılmış bir blazer ceket istiyordum. Ama Greg Barker hâlâ bana bakıyordu. Ve ben

tanıklar oyalandığında polise bir şey söyleyip söylemediğini merak etti. Polis tam olarak açık fikirliliği ve varsayımlarda bulunmayı kesinlikle reddetmesiyle tanınmaz, bu yüzden ben de

Protokolü takip etme konusundaki herhangi bir isteksizliğimin bana karşı büyük bir kara leke olduğu anlamına geleceğini hayal edin.

"Çok korkunç," dedim avucumla sol kaşımı yukarı iterek. Çok gereksiz. Zavallı Karo. Zavallı Jim. Konuşmadan önce onu görebilir miyim?'

Bunun üzerine Barker bakışlarını birazcık eğdi. Korkarım bugün bu mümkün olmayacak. Ama Bay Latimer'in ailesi aradı ve emin ellerde, bu yüzden fazla endişelenme.'

Ben onun kahrolası ailesiyim. Annesi bir gulyabani olacak, ağlayacak ve tekrar tekrar her şeyin ne kadar korkunç olduğundan bahsedecek. Onun kızkardeşi giderek kaygılanacak ve kendi içine kapanacaktır. Ve John pratik olmaya çalışacak. İşleri düzenlemeye yardım et. Aile dostları sanki ihtiyaç varmış gibi ortaya çıkacak ve sadece orada olmak için değil varlıklarını erkenden duyurarak kendi iyiliklerine işaret ederler. Cenazelere erken gelen, önde oturan ve arkada oturanlara önemli olduklarını gösteren türden insanlar. Ama Jimmy'nin bağırarak birine ihtiyacı var. Ya da sessiz ol. Ya da eski yatak odasında oturup dizinin eski bölümlerini izleyin. *Sopranolar* çünkü bazen yardımcı olan tek şey budur.

Yine, itmek mi yoksa kabul etmek mi? Bu sefer, ısrar etmenin beni sadece umursadığını göstereceğini düşündüm.

'Efendim' (erkekler her zaman efendim diye hitap edilmekten hoşlanırlar), 'Arkadaşımın iyi olduğundan emin olmak istiyorum. Nişanlısını yeni kaybetti, kesinlikle yapabilirim onu beş dakikalığına gör - eğer ailesi henüz gelmemişse, sanırım bana ihtiyacı olacak.'

Barker yine bakışlarını kulağımın hemen altına yerleştirdi ve küçük bir homurtu çıkardı. Korkarım bugün mümkün olmayacak. Sizi temin ederim, memurlarım onunla ilgilenecek.'

Sağ. Bu, Jimmy'nin çoktan ayrıldığı anlamına mı geliyordu? Yoksa bu gerçekten polisin ifadelerimizi ayrı ayrı almadan önce konuşmamızı istemediği anlamına mı geliyordu? Ya da daha kötüsü. Fazla daha kötüsü. Bu, Jimmy'nin benimle konuşmak istemediği anlamına mı geliyordu?

"Ne halt ettin sen?" Bana söylediği son şey. Panik içinde, inanamayarak söylendiğini varsaymıştım. Şöyle normal olarak işleyemeyeceğiniz bir şey olduğunda beynin size dayattığı belirli anlık çılgınlık. Ancak ya sadece o anın değilse? Bu düşünce tutmuş olabilir mi? Şimdi bile kök salmış olabilir miydi? Jimmy'nin güvenen beyni, derinlere işliyor, öyle ki ilk şok etkisini yitirdiğinde ve biraz uyumayı başardığında, uyan ve inan?

Jimmy kendi düşüncelerine güvenmeyecek türden bir insan değildi. Ben, her zaman çarpık, kendi kendini baltalayan, hain olduklarını bildiğim halde bir kenara attığım düşüncelerim vardı. Kendinizinmiş gibi hissettiren, ama aslında öyle olmayan müdahaleci düşünceler. Beyninize kaslı bir şekilde girdiler ve düşünceleriniz gibi giyindiler. 'Annen fahişeydi', 'o yaşlı adamı bayılana kadar düzmek istiyorsun', bu tür şeyleri bilirsiniz. Jimmy düşüncelerine güvenmemesi gerektiğini bilemeyecek çünkü ne zaman aklına beyninin her zaman kendisine ait olmadığını anlayacak kadar korkutucu ya da sapkın bir düşüncesi geldi. müttefik? Caro'nun ölümünde bir şekilde rol oynayıp oynamadığımı merak ediyorsa, o zaman neden sorgulasın ki? Onun beyni vardı

tohumla gel, onunla koşması için yeterli olur mu?

Polisin önünde kendime ihanet etmediğimi umuyordum. Hala beni izliyor ve cevabımı bekliyordu. Dışarıda güneş gökyüzünde gitgide yükseliyordu.

"Tamam," dedim. "Herkese nasıl yardımcı olabilirim?"

* * *

Battersea'deki karakola götürüldüm ve nehri bir daha geçmemek için zihnime not aldım. Sarhoş erkekler kırmızı chino pantolonlar içinde tökezlediler, sarhoş kızlar balkonlardan düştü. Orada iyi bir şey olmuyor.

Özenle seçilmiş yulaf ezmesi atmosferine rağmen - sürekli çay ikramları, masanın arkasındaki neşeli bir kadın bana bir süveter almayı teklif ediyor - her şey aniden bir tuzak gibi geldi. Neden

Ben, Jimmy ve Caro'nun o mülayim arkadaşı bir araya toplanmış, şokumuzu paylaşmış, geceyi anlatmış ve sonra birlikte gidip iyileşmek üzere salıverilmiş değil miydik? Vasat bir ITV suç draması için alelacele inşa edilmiş gibi görünen bir görüşme odasına götürüldüm ve on beş dakika orada bırakıldım. Aynalı bir duvar için etrafa baktım. biri potansiyel olarak beni gözlemliyor olabilirdi ya da beş dakika tek başına verildiğinde yaptıklarını ağızdan kaçırmaya eğilimli zayıf bir suçluyu yakalamak için tasarlanmış bariz bir mikrofon olabilirdi, ama hiçbir şey yoktu. Sadece ben ve neredeyse kabul etmek zorunda kaldığım zayıf çay. Hapishaneyle karşı karşıyayken neden çay ikram edesiniz? Bana biraz votka ver ve en azından sorular devam ederken biraz eğlenebileyim.

Kapı nihayet açıldığında gelen Dedektif Barker değildi, polo yakalı ve ipek etekli genç bir kadındı. Hem cinsiyeti hem de kıyafeti, normalde kendime pas vereceğim içselleştirilmiş kadın düşmanlığını açığa çıkardı çünkü nasıl olur? en azından biraz olsun özümsemeyerek büyüyen var mı? Yine de bir kadın pilot görünce irkiliyorum. Bunun için kendimi bırakabileceğimden emin değilim.

Dedektif, daha yakından incelendiğinde o kadar genç değildi ama tam olarak kır saçlı bir Jane Tennison tipi de değildi. HAYIR

evlilik yüzüğü. Güzel çiviler. Bunun ne kırmızısı olduğunu merak ettim, Crimson Tide? Her zaman mükemmel kırmızıyı arıyordum.

Merhaba Grace. Beklettiğim için çok üzgünüm, bu sabah tüm mağazayı biraz dolaştık, Pazar günleri normalde öyle değil bugün kadar meşgul. Tüm hücrelerimiz dolu ve yakalamaca oynuyoruz. Ben Gemma Adebayo ve meslektaşım Sandra Chisholm. O konuşurken, polis kıyafeti giymiş, tıknaz, sarışın bir kadın odaya girdi ve Adebayo'nun yanına oturdu. Sıkıca gülümsedi.

"Bu sabahki üzücü olaylar hakkında sohbet etmek için buradayız. İhtiyat veya buna benzer bir şey yok Grace. Olaylar zincirini anlamamız ve umarım Caroline'ın ailesi için biraz huzur bulmamız için bir ifade almamız gerekiyor." Gemma, benim anladığım şeyle kaşlarını kaldırdı. cesaret verici bir jest yaptı ve tarihi, saati ve orada bulunan kişileri belirterek teybi başlattı.

Partide olan her şeyi açıklayarak yavaşça konuştum. Memurlara Caro'nun çok içki içtiğini, uyuşturucu kullandığını ve sinirli, gergin ve gergin görüldüğünü söyledim. Onlara konuştuğumuz hiçbir şeyi söylemedim, bunun yerine sanki onun özel gününde birbirine bağlanan eşlermişiz gibi sarhoş bir şekilde düğünler ve elbiseler hakkında sohbet ettiğimizi söyledim. Bu bir gelinin nişanında yapacağı bir şey gibi görünüyordu. nişanlısının en iyi arkadaşıyla parti. Yani, gelin normal basit bir kız olsaydı, aşk kuşları ve altın kabartmalı harflerle tasarlanmış davetiyelere sahip olmaktan heyecan duyardı. Sırf babası olmayan birinin onu sevmesini istediği için en iyi arkadaşımınla evlenmek başlıklı karışıklık. Mesih, nedir Kadınların bu kadar az talep etmeleri yanlış mı? 'Baban değil' alçak bir bar gibi görünüyordu. Düşük düzeyde hayal kırıklığına uğratmayan ama nihayetinde inanılmaz derecede zarar verici bir şekilde hayal kırıklığına uğratan bir babası olan var mı? Oscar Wilde (yine o) bir keresinde, 'Bütün kadınlar anneleri gibi olur' demişti. Bu onların trajedisidir. Kimse yapmaz ve bu onun.' Bunda açıklanamayacak kadar çok yanlış var ama sadece söylemek gerekirse, sonları babaları gibi olan adamlara baksa daha iyi olurdu. Odaklansaydınız, toplumun sorunlarını çözmeye daha çok yaklaşırdınız. orada ara.

Caro'nun samimi sohbetimizin ortasına düşmesi konusundaki mutlak (ve gerçek) şokumu dile getirdim.

"Dairelerine sadece iki kez gitmiştim ve daha önce balkona bakmamıştım. gerçekten bilmiyorum

bu yüzden düşüşün ne kadar yüksek olduğu veya pozisyonunun ne kadar tehlikeli olduğu konusunda çok net değildim, ancak onun herhangi bir tehlikede olduğunu düşündüğümü kesinlikle hatırlamıyorum. Bu sadece... çok korkunç.'

Şimdi bir şeyler söyleme sırası onlardaydı. Ellerimi yüzüme koydum ve burnumdan nefes aldım, nefes verirken hafifçe titredim. Her şeyi görmüş olan bu kadınlar için bile uygun bir şekilde travma geçirdiğini hayal ediyorum. Yaşlı sarışın başını salladı, açıkça bana ısınmıştı. Burada sempatik bir figürdüm, sarsıldım, Yorgun kız arkadaşı için endişeleniyor ve her şeyi bunaltıcı buluyor. Ve bunların bir kısmı doğrudu. Adebayo hemen gülümsedi ama rahatlatmak için acele etmedi.

"Teşekkürler Grace, yorgun olduğunu biliyorum. Sadece bazı soruları gözden geçireceğim ve sonra gitmenize izin vereceğiz. Eve gitmeyi özlüyor olmalısın."

ONİKİNCİ BÖLÜM

Bryony, Caro'nun kazasından önce öldü. Geriye dönüp baktığımızda, Caro'nun ailesinin Bryony'nin trajik ölümü hakkında dedikodu yaptığını düşünmek komik, kendi mutsuz sonundan sadece haftalar önce. Acaba Caro'nun ölümü onları Bryony'nin Simon'ı vurduğu kadar etkiledi mi? BEN (doğru bir şekilde) Bryony'nin onun için önemli olacağından şüphelendi. Her zaman tekrar evlenebilirsin ve babam gibi bir adam, eh, uzun süre beklemez. Yarı yaşının yeni bir sıkması mezar taşının oyulmasına fırsat bulamadan ortaya çıkacağından emindim. Ancak Bryony onun tek çocuğuydu ve zamanını Monako'daki plastik cerrahi ofisleri ve havasız restoranlar arasında dolaşarak geçiren karısının aksine, Bryony aslında Simon'la yaşamayı seçti. Onun ölümünün onu bir tür harekete geçirebileceğini düşündüm. Yani önce Janine gidecekti.

Aileden başka birini düşünmeden Janine'i nasıl öldüreceğime karar vermiştim. Bu gerçekten saçma görünüyor, ama işte orada. Bu planların çoğu, gençken yaptığım sürekli entrikalara rağmen şansa kaldı. bu insanları öldürmenin titiz ve ustaca yollarıyla. Görünüşe göre her şeyde olduğu gibi, gerçeklik her zaman biraz daha şansa bırakılıyor ya da sabah saat 3'te aklınıza gelen bir fikir Janine'in öldürülmesi her ikisinden de bir parçaydı. Üç yıl önce bir Pazar ekinde, "nesnelerin interneti"nin yükselişiyle ilgili bir makale okudum; bu terim, heyecanlı inekler tarafından çokça ortalıkta dolaşıp dursa da temelde bir grup cihaz anlamına geliyor. birbiriyle haberleşebilen internete bağlı. Otomatik sistemlere sahiptirler ve bilgi toplayabilir ve görevleri yerine getirebilirler - örneğin temizlik ürünleriniz bittiğinde bir alışveriş listesi düzenleyebilir veya tatilden döndüğünüzde kaloriferi açabilirsiniz. Yakın geleceğe dair sahip olduğumuz vizyon bu değil, bu değil. *Jetgill* ve hala uçan kaykaylarımız yok ama artık evlerimizin daha fazla iş yapmasını bekleyebiliriz. için

anahtar gerekmez.

Sadece bir parmak izi aldığında ön kapı, siz dışarıdayken bir robot bunu sizin yerinize yapabildiğinde, süpürmek için zaman harcamazsınız. Şu anda, akıllı bir eve sahip olmak için en normal insanlar bir Alexa veya onun gibi bir şey satın alıyorlar.

kendini beğenmiş bir şekilde müzik çalmasını veya Google'da bir şeyler aramasını söyler. Çoğunlukla, gelmekten korkan sıkılmış arkadaşların önünde. Ancak aşırı zenginler için bu, tüm evinizi birbirine bağlamak anlamına gelebilir ve içindeki her şey.

Janine'in Monako'daki çatı katına ne yaptığını tahmin edin. Şans derken bunu kastediyorum. O parçayı bir ile okudum Bir sabah hafif akşamdan kalma ve sadece belli belirsiz bir ilgi ve üç hafta sonra, Janine dergide yer aldı. *Yaşam tarzı!*, ağırlıklı olarak dolgun kanepelerde fotoğraflanan çok zengin kadınlarla yapılan röportajları içeren ve istedikleri şey hakkında konuşmalarına izin veren aylık bir parlak dergi.

Normalde bu bir

hayır yemeği ya da çok fazla cam ve mermer içeren ve "otantik" kelimesinin aşırı kullanıldığı bir yenileme projesi. Bence bu dergiyi gerçekten satın alan tek kişi, toplumdaki rakipleri hakkında nefret dolu yazılar okumak isteyen diğer zengin kadınlardı, ancak seçkin iç tasarım şirketleri ve zanaatkarlar için birçok reklam yayınladılar ve bu nedenle yılan kuyruğunu yedi ve dergi işinde kaldı.

Janine'in uzun metrajlı özelliği, istediğini anladığında aklına gelen bir şeyle eklediği yeni terasına odaklanıyordu. sabah güneşinde yoga yapmak için bir yer. Çatı bahçesinin biraz eğimli olduğunu ve akşam ışığına çok daha uygun olduğunu açıkladı. nasıl olduğunu merak ettim görüşmecisi, muhtemelen böylesine korkunç bir yük için gerçek bir sempati ile buna tepki gösterdi. Ama terasta durmadı, büyük pişmiş toprak çömlekler ve Tanrı'ya dürüst olmak gerekirse, uzaydaki diğer her şeyin iki katı büyüklüğünde beyaz mermer bir çeşme ile bir tür Yunan vizyonuna göre modellenmiş gibiydi.

Üç kata yayılan ve dokuz yatak odası, altı banyo ve sadece krem rengi bir kanepesi ve yerden tavana bir ayna dışında herhangi bir mobilya içermediği için sakın görünen bir "huzur odası" barındıran çatı katının geri kalanına bir tur atıldı. Janine, "hayat bunaltıcı bir hal aldığında ve yeniden odaklanmam gerektiğinde" aynaya geri çekildiğini açıkladı, bu aynayı açıklamadı ama belki de bazen olmaması daha

iyidir

sormak. Monako'ya taşınmasının nedeninin sağlığı olduğunu açıkladı. Bir kalp korkusu, "nasıl yaşadığını yeniden değerlendirmesine" neden oldu. Prenslükte çok fazla sağlık yararı olmalı. Vergi boşlukları mı? Bahsedilmemiş.

Röportaj 5.000'den fazla kelimeye yayıldığından, röportajı yapan kişi açıkça yeni ve orijinal bir şey için biraz umutsuzluğa kapıldı ve Janine'i zekası hakkında konuşmaya teşvik etti.

giysi dolabı. 'Bize hayalinizdeki dolabı anlatın, içinde biraz var. Bunu okuyan her kadının duymak için can atacağını hayal edebiliyorum.

Janine, dolaplarındaki her parçanın listelendiğini, her yerinden fotoğraflandığını açıkladı.

açıyla kaydetti ve bir iPad'den erişebileceği bir veri tabanında saklandı. Dergiye, sabahları giyinmeyi bir rüya haline getirdiğini, çünkü sistemin ona hangi öğeyi neyle eşleştireceğini söyleyebildiğini söyledi. 'Bana unuttuğum kıyafetleri hatırlatıyor

hakkında. Daha geçen hafta kraliyet mavisi güzel bir Chanel buklet ceket aldım, ancak onu veri tabanına eklediğimde bende tamamen aynı iki tane olduğunu gördüm!' Bu ceketler 5.000 sterline satılıyor.

Hepimiz nasıl güldük. Teknoloji bununla da kalmadı dolaplar ama. Bu sadece başlangıçtı. Janine, evdeki her şeyin internete bağlı olduğunu açıkladı. Işıklar artık düğmelerle açılmıyordu, fırının düğmeleri yoktu ("Uzun zamandır yemek yapmadım," diye titredi) ve sabah saunası bile sıcaktı-

akıllı hub tarafından kontrol edilir. Bir güvenlik ihlali durumunda her oda uzaktan kilitlenebiliyordu ve bunu bilmek onu o kadar rahatlattı ki, "Gerçekten nasıl çalıştığını tam olarak anlamıyorum, ama harika hizmetçimiz bu konuda gerçekten ustalaştı ve benim neredeyse hiçbir şey yapmam gerekmiyor." Bu gerçekten Janine'in hayatının sloganıydı.

Gerçekten ilgimi çeken saunadan bahsetmesiydi. Bir polisiye romanındaki kurguya benziyordu ve daha önce belki de bir hizmetçi olarak onun evine sızdığımı hayal etmiştim.

onu saunaya kapatmak ve merhamet için yalvarmasını izlemek. Belki de bu tam olarak mümkün değildi. Ancak uzak unsur çekici geldi ve internete bağlı bir ev gibi hissettirdi.

en azından biraz araştırmaya değer. Bunu kullanabilir misin?

teknoloji hain amaçlar için mi? Tamamen güvenli miydi yoksa çok az bir çabayla hacklenebilir miydi?

Web, bozulan, bozulan ve bozulan akıllı cihazlarla ilgili hikayelerle doluydu. Yapay zeka cihazları yanlışlıkla bir metresin adını söyleyince ayrılan çiftler, küfürlere maruz kalan çocuklar, saatlerce kaynayan kazanlar ve çözülmesi imkansız olan ısıtma sistemleri.

iş. Ancak bu tür akıllı tasarımdaki gerçekten ilginç kusurlar güvenlik unsurundaydı. İnternette, bebek telsizi akışlarına giren insanlar ve cihazlar aracılığıyla geceleri çocuklarıyla konuşan yabancıları duyan ebeveynler hakkında bir sürü korku hikayesi vardı. Hırsız alarmlarının kolayca girildiğine ve davetsiz misafirlerden çok önce susturulduğuna dair raporlar vardı.

eve girdi bile Yıpranmış aileler, akıllı cihazlarının suçlular tarafından ele geçirildiğini iddia etti.

Sıcaklıkla oynamayı ve gece gündüz her zaman müzik çalmayı durdurmak için fidye talep etti. Çoğu durumda bunun nedeni, bu cihazların üzerinde çalıştığı sistemin şifrelenmemiş veya güncellenmemiş olmasıdır. Elbette, bu şirketlerden bazıları bunu biraz daha ciddiye aldı, ancak çoğu işletme size kiti sattı ve iyi bir parolanız olduğundan emin olmanızı istedi.

Janine'in sahip olduğu sisteme girmenin mümkün olup olmayacağını öğrenmem gerekiyordu ama nereden başlamalıydım? Google'a 'hacker nasıl bulunur' yazıp şansımı deneyemezdim (ben aslında bunu başlangıçta yaptım ve sonrasında günlerce inanılmaz derecede aptalca hissetti). Devam ederken, akıllı cihazlar üzerine araştırma yapan akademisyenleri aradım ve ev için gelecekteki etkiler üzerine bir makale yazan bir kadın buldum.

Akıllı evler çağında güvenlik. UCL'de çalışıyordu ve Tanrı yüksek öğrenim sistemimizi korusun, herkesin bulması için e-posta adresi web sitesinde adının hemen altındaydı. BEN posta kutusundan Kiran Singh'e e-posta gönderdi sarah.summers@journos.comve ona bir röportaj için biraz zamanı olup olmadığını sordu. Ona bir parça yerleştirmeyi umduğumu söyledim. *Akşam Standardı* bu tür bir teknolojiyi evimize davet etmenin tehlikeleri üzerine.

Herkes her zaman adının yazılı olmasını ister. Baskı can çekişiyor olsa da, insanlar bunu görmek için hala heyecanlanıyor.

kendileri bahsetmiştir. Çevrimiçi, çoğunlukla birkaç dakika içinde kaybolursunuz. Ama büyükannen bir gazete sayfasını yırtıp arkadaşlarına gösterebilir. Belki de başarınızı alt kattaki tuvalette çerçeveledirin, burada kağıdın sarardığını ve işlemek için oraya her gittiğinde kıvrılma. Akademisyenler de farklı değil. Kiran bunu söylemek için bir saat içinde bana e-posta gönderdi. benimle konuşmaktan mutlu olurdu ve önümüzdeki cuma iyi miydi?

British Museum'daki kafede buluştuk. Onun fikri ve bu şehirdeki sekiz milyon Pret A Manger'dan birinden öğle yemeği kapmanın normal sıradanlığından güzel bir değişiklik. O sabah Tottenham Court Road'daki bir teknoloji mağazasından beni bir şekilde bir gazeteci gibi göstermesini umarak aldığım bir defter ve teyp ile silahlandım. Kayıt cihazının kullanımının basit olduğu garanti edilmişti, vitrinlerinde özdeş soluk pembe kadife kanepeler sergileyen iki mobilya mega mağazasının arasına yerleştirilmiş boş dükkânından bana onu satan biraz çaresiz adam bana söyledi. Açtım ve en iyisini umdum.

Kiran, biraz ciddi olsa da hoş bir kadındı, ben oraya vardığımda bir masada oturmuş yeşil çayını yudumluyordu, ama bir akademisyen olduğu kolaylıkla anlaşılabilirdi. Normal insanlar kordon takmazlar. Bunun hakkında düşünürler, hatta belki de neredeyse kalıcı yarı fiyatına bir şeyler denerler.

Gap'te satış. Ama sonunda farkederler ki size yapışır, dünyadaki hiçbir kumaşın yapamadığı kadar tüy toplarlar ve daha da kötüsü sizi bir akademisyen gibi gösterirler. Biraz sohbet ettikten sonra, o

Elindeki konuya inmekten mutlu oldu ve bu teknolojiyi birini incitmek için kullanmanın mümkün olup olmadığı konusunda bana bir ton yardımcı bilgi verdi. Kiran, bir bilgisayar korsanının bu akıllı ev cihazlarını kötü niyetle kullandığını görmenin bariz bir yolu olduğunu düşündü. Sahibin merkezine erişebilseydiniz, o zaman tüm bahisler kapalıydı.

Ondan geri dönüp tekrar açıklamasını istediğimde sabırla bana merkez, akıllı bir evdeki tüm aletleri çalıştıran beyin kutusu olduğunu söyledi. Emirler gönderir ve itaat ederler. Hub, termostata bir evdeki sıcaklığı artırma talimatı verebilir veya TV'ye kanalları güncellemesini söyleyebilir. Bir cihaz hub tarafından "güvenilir" olarak işaretlendikten sonra ağıdadır

ve
diğer tüm gadget'larla sohbet edin.

Bu akıllı cihazlardan bazıları uçtan uca şifreleme ile çalışır. "Amazon genellikle bulut güvenliği konusunda oldukça iyidir, ancak Ergos cihazlarına mavna direğiyle dokunmam" dedi.

parmağını boynunda gezdirmek. Şirketlerin daha küçük ve kaynakların sınırlı olduğu göz önüne alındığında, çoğu bunu yapmadı. Merkeze erişmenin kolay yolları olduğunu söyledi Kiran bana - sahibinden seri numarasını alabilirsen, o zaman çok kolay.

Gözlerini devirerek, "İnsanların bunu sürekli internette paylaştığını görüyorum," dedi. "Size bir tabakta verilmemiş olsa bile, temel bilgisayar korsanlığı becerileriniz varsa onu zorla almanın yolları vardır."

Bir bilgisayar korsanı, akıllı hub'ın ve ona bağlı cihazların kontrolünü ele geçirdiğinde, akıllı ev sorumlu kişi için bir silah haline gelebilir.

"Onları gözetlemek için ev sahibinin kameralarını kullanabilirsin," dedi, "ya da günün belirli saatlerinde müzik açarak, kapıları açarak, panjurları kapatarak birini aydınlatabilirsin."

gülümse, hipotezinin ne kadar harika olduğunu bilmiyordu. Ama çoğunlukla, henüz o aşamada değiliz. Çoğu kişi bir Alexa veya Google cihazı satın alır ve bunu süt siparişi vermek için kullanır. Tabii, bunlar cihazlar hacklenebilir, ancak asıl tehlike, evinizdeki her şeyin birbirine bağlı olması ve henüz o noktaya gelmemiş olmamızdır. Bu teknoloji henüz emekleme aşamasında, çok zenginlerin elinde.'

Ona bu tür bilgisayar korsanlığını kimin yaptığını sordum ve sanki biz olabilirmişiz gibi hızla kafede etrafına bakındı.

nereden başlayacağını bilmek isteyen insanlarla çevrili.

Aslında, bir yanda yaban mersinli pasta yiyen çiçekli paltolu yaşlı bir kadın, diğer yanda selfie çekmekle meşgul bir Japon çift ve önümüzde üç masa oturan bir kitaba dalmış siyah saçlı ve iyi kesimli bir ceketli genç bir adamın arasında oturuyorduk.

"Büyük işleri inkar etseler de ulus devletler - Çin, Rusya, ABD - yapıyor. İkinci düzey bilgisayar korsanlığı, örneğin Orta Doğu'daki LGBT kişilere şantaj yapmak için web kameralarını kullanan, gasp odaklı gruplar olma eğilimindedir.

O zaman, yatak odalarında tamamen kendi kendini yetiştiren ve sıkıldıkları için bunu gülmek için yapan, izole edilmiş gençler var, kim bilir? Müdahale ederek birinin kafasını karıştırmak için zamanları var.

kapı zillerini veya ısıtmalarını kapatıp Reddit veya 4Chan veya Babel'de bununla övünüyorlar...'

Birkaç soru daha ve iletişime geçme sözünden sonra Makale bittiğinde, çiftin hala o mükemmel özçekimi yapmaya kararlı olmalarına dikkat ederek çıkışımı yaptım ve işe geri döndüm. Janine'in evini hacklememe yardım etmesi için bir suç ortağı tutma riskini alıp alamayacağımı düşünerek, Oxford Caddesi'nin arkasındaki arka sokaklarda hızlı adımlarla yürüdüm. Başından beri planımın herhangi bir bölümünü dış kaynak olarak kullanmaktan nefret ediyordum, zaten çok fazla olacakken herhangi bir bariz tuzak teli eklemek istemiyordum. Ama bunu tek başıma yapamayacağımdan emindim - teknoloji anlayışım telefon yazılımımı güncellemem gerektiğinde başladı ve sona erdi - ve zaten tamamen Janine'in kendi evinin ona sırt çevirmesi fikrine aşıktı. Bunu yapmama yardım edecek kadar güvendiğim birini bulabilir miyim?

* * *

O hafta sonu, her beş dakikada bir gözlerimi ovuşturarak ve enerji seviyelerime bağlı olarak kahve ve şarap arasında gidip gelerek yirmi sekiz saatimi internette geçirdim. sitelere baktım Kiran, başarılarıyla övünen amatör bilgisayar korsanlarının bana neredeyse tamamen yabancı bir dilde sızan bulutlar, merkezler, telefonlar ve kameralar hakkında ötüşen binlerce gönderisini okuyarak bahsetmişti. Hepsinin 16 yıldır gün ışığı görmemiş cılız çocuklar olduğunu hayal etmek tembellik miydi?

haftalar? Belki, ama yine de doğru olduğundan hiç şüphem yok. Çoğu kişiden şüphelenilen ortakları gözetlemek için bilgisayar korsanlarından kendilerine yardım etmelerini isteyen birçok gönderi vardı.

hile. Kız (22), erkek arkadaşın (28) iş arkadaşıyla birlikte olduğunu kanıtlamak için yardıma ihtiyaç duyar. Yardım!' böyle bir ricanın tipik bir örneğiydi. Normalde yanıtlar sohbeti gizli tutmayı teklif ediyordu, bu yüzden sonucun ne olduğunu ve yardımcı bir bilgisayar korsanının olup olmadığını göremedim. işe adım attı.

Ama bitkindim ve kafeine doydum, bu yüzden bir mesaj gönderdim. Kimseyi cezbetmemiş olması önemli değildi, ama denemeye değerdi. Belirsiz ve kısaydı, kadın olduğumu (16 yaşındaydım, bunun beyaz şövalye bir ineğin hoşuna

gidebileceğini düşündüm) ve korkunç üvey annemle uğraşmak için yardım istediğimi açıklıyordu. Aldığım bazı mesajların ayrıntılarına girmeyeceğim.

takip eden günler. Yalvarışım arıya bal gibiydi. Bal, savunmasız genç bir kızsı ve arı da lanet olası bir yaşlı iğrenç adam sürüsüyse. En az iğrenç olan mesajları yanıtladım ve diğer herkesi engelledim. Sonraki haftayı, nasıl tepki vereceklerini, bilgisayar korsanlığı hakkında ne bildiklerini ve karşılığında ne isteyeceklerini görmek için üç kullanıcıya daha fazla ayrıntı vererek geçirdim. En az umut ettiğim şeydi Uygun kelimeleri kullanamıyor gibi görünen ve günün en rastgele saatlerinde, genellikle giflerle yanıt veren ColdStoner17

ki ben anlamadım. Bir gün sabah 7'de işe hazırlanırken bana mesaj attığında onu serbest bırakmak üzereydim.

*Onlar,yazdı,o zaman yaşlı kadını korkuttuğumuz zaman? Üvey annemden de nefret ediyorum. Bu, babamın parasını ödemeyeceği bir terapi gibi olabilir.*Dil basitti ama tam cümleler bir başlangıçtı. 17 yaşında olduğunu (dolayısıyla kullanıcı adı), babası ve yukarıda bahsedilen şeytani üvey annesiyle Iowa'da yaşadığını ve okul ödevlerini yapması gerekirken internette çok zaman geçirdiğini keşfettim. Ona açıkça, süperstar bir bilgisayar korsanı olma ihtimalinin düşük olduğunu söyledim, ama görünüşe göre 17 yaşındaki çocukları pek iyi anlayamıyordum. Bütün sabahı, dizüstü bilgisayar kameralarına sızabileceği, bebek monitörleriyle uğraşabileceği ve insanların ısıtmasını kapatabileceği tüm yollarla beni bombalayarak geçirdi. Hafif bir şeydi, ama yine de deneyebileceğim her şeyden daha etkileyici geliyordu ve bu yüzden onu mahvetmek yerine onunla nişanlandım.

Bana ne kadar yalnız olduğunu söylediğinde ve ben de ona ailemden ne kadar nefret ettiğime dair uydurma hikayeler anlattığımda, gecenin geç saatlerine kadar şifreli bir anlık mesajlaşma programında çok konuştuk. Ne kadar çok konuşursak, o kadar rahatladı ve doğru heceleme yaptı. Bana okumayı ne kadar sevdiğini söyledi ve Jack Kerouac'a duyduğumuz sevgiyle birbirimize bağlandık (hiç Kerouac okumadım ama

Google beni hemen hemen güncel tuttu). Planımla ilgili herhangi bir uygun ayrıntıyı kasıtlı olarak erteledim, yalanlara ve cinsiyetçi peri masalı üvey anne mecazlarına dayalı olsa da, önce onunla bir ilişki kurmaktan mutlu oldum.

Bu, benim olduğumu düşündüğü hayali 16 yaşındaki bir çocuk gibi davranmaya çalıştığım ve aynı zamanda borçlu hissetmesine yardımcı olacağını düşündüğüm bir güven artışı

sağladığım için birkaç hafta devam etti.

bana göre. Daha gençken ailesi boşandığı için zorbalığa uğradığını bana anlattı (sanırım Iowa en ilerici yer değildi) ve bana asla bir kız arkadaş bulamayacağına dair korkularını anlattı. Tamamen iffetli tutmaya çalışmama rağmen, bazen onun bana ne kadar iffetli olduğumu anlatan küçük şarkılar söylediği sesli notlarla uyanırdım. onu neşelendirdi ve onları gülen emojiyle savuştururdum. Aşık olmaya başlamıştı. Ergen erkekleri manipüle etmenin ne kadar kolay olduğunu unutmuştum ama bu bana oldukça hızlı geldi. Pete ile doğru yolda olduğumu hissettim (dördüncü gün bana gerçek adını söyledi, ona adımın Eve olduğunu söyledim) ve ona, korkunç üvey annem Janine'e ne yapmak istediğimi biraz daha anlatmaya karar verdim.

Monako'da yaşadığını (bir nevi Fransa gibi, evet) ve yıllar içinde babamı bana karşı çevirdiğini, böylece neredeyse tamamen yabancılaştığımızı (tamamen yalan değil) açıkladım. Onu korkutmak ve ona bir ders vermek istedim. biliyor muydu akıllı evler hakkında bir şey var mı? Biraz bildiğini söyledi, ancak bir gün sonra akıllı teknoloji sunan şirketler tarafından kullanılan farklı yöntemler hakkında tam olarak bilgi sahibi olarak bana geri döndü.

Çocuk bütün gece Janine'inki gibi bir eve nasıl sızılabilceğini okumuş olmalı ve onun merkezine girebileceğimizden emindi.*En iyi yol, eğer biz*

*eve yeni bir cihaz alabilir - sisteme başka bir ürün ekleyebilirsiniz, her şeyin kontrolünü ele alabiliriz. Yakın zamanda bir ziyaret planlıyor musunuz?*Bu beni fırlattı.

Mülkün içine adım atmak zorunda kalmadan ana merkeze erişebileceğimizi ummuştum ve her şeyi riske atmadan Janine'in dairesine nasıl girebileceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Ben bir kedi hırsız değildim ve ne kadar güvenli olacağı konusunda hiçbir hayalim yoktu. Ama o zaman, asla aslında Janine'in kendim için nasıl yaşadığını görmek için Monako'ya gittim. Yapacak bir tatilim vardı, bu özel planı gerçekleştirmenin hiçbir yolu olmadığını kesin olarak bilmek anlamına gelse bile, arazinin yalanını görmekten zarar gelmezdi.

Pete'e birkaç hafta içinde orada olacağımı söyledim ama gerçekten davet edilip edilmeyeceğimden emin değildim.*Nefret ediyor*

Ben lol, Yazdığım,ve genellikle bir otelde annemle kalırım ve o ortalıkta yokken babamı görürüm. Zayıftı, ama eğer Pete

Bunun garip bir aile ortamı olduğunu düşündü, söylemedi. Neredeyse bir yetişkin olmasına rağmen, ailesi onu haftada iki kez ve tatillerde her gün kiliseye gitmeye zorladı, bu yüzden sanırım neyin sağlıklı olduğu konusunda büyük bir ölçütü yoktu.

İşten bir hafta izin aldım ve Monako'da bir otel ayarladım, bu da mali durumumu çok etkiledi. Tüm bu proje, özenle topladığım birikimlerin büyük bir kısmını tüketmişti ve güçlükle kazandığım fonların bu şekilde tükendiğini görmek bana acı veriyordu. O zamandan beri her ay biraz kenara ayırıyordum.

Sophie ve John'dan harçlık almaya başladım (bu konuda bana kendilerinden biri gibi davranmaları gerektiğini hissettiler açıkçası. Bundan rahatsız oldum ama yine de parayı aldım) ve bu bana başka hiçbir şeyden almadığım bir güvenlik duygusu verdi. Birikimlerimi her kontrol ettiğimde Artemis'in finansal durumu ile benimki arasındaki dengesizlik beni yeni bir öfke duygusuna kaptırdı. Paramı onları öldürmek için harcadığım düşünülürse bunun saçma olduğunu kabul ediyorum ama her duygu mantıklı değil.

Yine de güneşli bir hafta tamamen umutsuzluğa kapılacak bir şey değildi ve Monako küçücüktü, aşağı yukarı bir

Central Park'ta, Janine kasabada olduğu sürece kasten ona çarpmak sorun olmayacaktı. ne yazık ki orada süper zenginlerin her an uçup gitme eğilimi göz önüne alındığında, bunun hiçbir garantisi yoktu. Instagram'ı gizliydi ama sosyete sitelerinden çalınan resimlerle yaptığım bir hesap olan "Monaco deluxe" hesabından kendisini takip etme isteğini kabul etmişti. Partilerde ve yardım etkinliklerinde zenginleri ve güçlülere gösterdiler - Çocuklara cömertçe güzel bir vizon palto bağışlayan Bayan Daphne Baptiste'ye fışkıran övgülerle onları yeniden yayınlamak kolaydı. bakım fonu' veya 'Sokak köpekleri topluluğu için güzel çatı katında zarif bir akşam partisine ev sahipliği yapan Bayan Lorna Gold.'

övgüyü gördüğü gibi kabul edin. Monako toplumunun temel direkleriydiler, elbette insanlar teşekkür etmek istediler. İtibaren

o sayfada ne yaptığını biraz görebiliyordum ama Janine sık sık poster yapan biri olmadığı gibi yetenekli bir fotoğrafçı da değildi. Profesyoneller tarafından çekilmiş birkaç poz fotoğrafı dışında, hesabındaki görüntüler çoğunlukla gün

batımının bulanık fotoğraflarıydı.

özel jet pencerelerinden, 'Bob ve Lily'yi yakalamak için harika zaman

Cafe Flore' ve aile etkinliklerinden birkaç fotoğraf. Bryony hayatını Instagram'da gerçek zamanlı olarak yaşadı ve bu paha biçilmezdi. Janine eski kafalıydı. Son fotoğrafı üç gün önceydi ve koyu kırmızı manikürünü gösteren hafif tombul mücevherli ellerinin yakından görünüşüydü. Altyazı, 'Tekrar teşekkürler

@MonacoManis iyi bir iş için', yani en azından şimdilik oradaydı.

Pazartesi günü uçtum ve ekonomik bir uçuşun ve bir servis otobüsünün hüznünü üzerimden atar atmaz, dışarı çıktım. keşfetmek. Elbette, Janine'in dairesinin nerede olduğunu biliyordum. İnsanların nerede yaşadığını bulmanın ne kadar kolay olduğu dikkat çekici. Seçmen kütüğünde olmasalar bile, pek çok kişi kendi bölgelerinden konumlarını coğrafi olarak etiketliyor veya sosyal medyadaki hesapları takip ediyor. Adında "Islington" geçen sekiz farklı hesabı takip ederseniz, sabah gazetenizi nereden bulduğunuzu öğrenen hiç kimse ödül alamaz. Daha da kötüsü, insanlar o kadar güveniyor ki yatak odalarının pencerelerinden veya kendi ön kapılarından manzaranın fotoğraflarını yayınlıyorlar. Ve ünlüler için daha da kolay. Çoğu zaman, medya tam olarak nerede olduğunu bildirecektir.

birinin evi. Gerçekten bir şeye karışmışlarsa skandal, hatta üzerinden bir helikopter uçurabilirler veya bir kat planı taklit edebilirler. Janine bana doğrudan adresini verdi. Her okuyucuya verdi *Merhaba!* İki yıl önce, olası bir çare bulduğu için övgü toplayan bir Türk iş kadınının onuruna verilen bir resepsiyon için kapılarını açtığında. egzama. Kelimenin tam anlamıyla 'Janine Artemis bizi Exodora'daki güzel çatı katına davet ediyor' ile açılan parça

Monako'nun yaldızlı oyun alanında bina. ' Bu arada iş kadını, daha sonra 100 milyon sterline yakın fon almak ve araştırma uydurmaktan sekiz yıl hapis cezasına çarptırıldı. Egzamayı yok etme mücadelesi devam ediyor.

Güzel, sıcak bir gündü ve telefonumdaki haritayı kullanarak beni Exodora binasına götürdüm; hepsi hayatlarında 50 kat daha önce kullanmış olabilecek zıt yakalar. Bina otelime sadece on dakika uzaklıktaydı ve bu içimi rahatlatmıştı çünkü ısı yükseliyordu.

şimdi ve güzel bir yürüyüş umudu biraz gölgelendi
Yanımdan her geçişlerinde arkalarında pis kokulu benzin
dumanı bırakan süper arabalar. Monako'da yaşayan her üç
kişiden birinin milyoner olduğu söyleniyor. Zengin insanların
çoğunlukla paralarını ellerinde tutmak için hayatta kaldıklarını
ve bunun gibi bir vergi cennetinin bunu yapmalarına yardımcı
olduğunu anlıyorum, ancak bu, helikopter havalanabileceği
için açık alana veya temiz havaya ihtiyaç duymayan, etrafı
çevrili büyük bir topluluk gibi hissettirdi.
yirmi dakika içinde ve canınız çektiğini fark ederseniz sizi
İsviçre'ye veya Provence'a götürün.

Janine'in yaşadığı bina büyüleyiciydi, bir bakıma
McMansion tipi bir yol. Ev yanlış bir isim olsa da, krem rengi
sıvalı bir evdi. Artemislerin neden olduğunu merak etmiştim.
bir yerde تنها bir villa yerine bir daire seçmiştim ama
şimdi orayı görünce anladım. Bina genişti,
en az altı ev uzunluğundaydı ve yükseldikçe balkonlar
ortaya çıktı, büyüdükçe büyüdü. Yanlarında güller açmış,
sanki
vahşi büyümesine izin verildi, ancak çok simetrik
dış görünüş. Rahat görünmek için özenle düzenlenmiş.
Pencereler yerden tavanaydı ama panjurlarla kapatılmıştı ve
binanın tepesinde prensliğin renklerinin asılı olduğu büyük
bir bayrak direği vardı. Geri çekilip katları saydım.
Toplamda sekiz ve tasarım dergisinden Artemis mülkünün üç
tane aldığını biliyordum. Boynumu çevirdiğimde, Janine'in
sabah güneşi altında yoga yapmaktan hoşlandığı en üstteki
cam balkonu görebiliyordum. arkalarına kadar yürüdüm
mülk, ancak büyük ve heybetli bir duvar ve muhtemelen
otoparka açılan bir kapı ile kapatıldı. Bir tarafta bir yük
asansörünün varlığını düşündüren büyük bir metal giriş kapısı
vardı.

Doğal olarak, güvenlik kameraları etrafa dağılmıştı, onları
en az beş yerde görebiliyordum. Tüm bunlara rağmen, ana
kapıya erişmek son derece kolaydı, sadece dövme demir bir
kapı ve benimle interkom arasında büyük bir altın kapı
tokmağı duruyordu. Oh, ve kapıda nöbet tutan bir adam.
Düşünürsem mahvolurdum
yine de içeri girebilirdi. Burayı seçmelerinin nedeni
neredeyse kesinlikle güvenlikti. Güçlendirilmişti ve
muhtemelen 7 gün 24 saat yüksek alarm halinde olan
hamalları vardı.

Cesaretim kırılmıştı, caddede yürüdüm ve bir kahve dükkanı buldum ve orada bir kafe kremi sipariş ettim ve Pete'e mesaj attım.*Babamla büyük bir kavga ettik ve burada kalamayız, kötü SM'lere girme şansımız yok. Sanırım hepsi bitti.* Tam etki için ağlayan bir emoji ekledim ve bir sigara yaktım. Hemen geri ping attı:*Ah hayır, bu berbat. Babana eve götürmesi için bir şeyler verebilir misin?* Şimdi bir düşünce vardı. Belki daireye giremedim ama bütün gün gelip giden personeller olmalı. Janine

Açıkçası, kiralık yardımcıları işaret edip tıklamak dışında birkaç on yıldır parmağını bile kıpırdatmamıştı. Uygun bir tazminat karşılığında mülke küçük bir cihaz almaya açık olacak biri olmalı.

Sonraki iki günü yan kapıdan binaya giren insanları izleyerek geçirdim. İlk başta hangi dairelere gideceklerini söylemek zordu, ama kimin nerede çalıştığını anlamak için kartal gözlerimi ve sezgilerimi kullanarak onların bir profilini çıkardım. Tabii ki yapmadım. Janine'deki personelin hepsinin, göğsüne italik Artemis dikilmiş beyaz misafirperverlik uniformaları giymek zorunda olduğu ortaya çıktı. Hiçbir şey, düşük ücretli göçmen işçi yapmak kadar 'insanlığımı kaybettim' diyemez.

adınızı kalplerinin üzerinde taşıyın, bu yüzden bu aile için çok markaydı. Ortaya biraz gergin görünen kadınlar çıkar çamaşır torbalarını taşıyıp kuru temizleme kamyonetlerinin şoförlerine teslim ediyorlardı ya da teslimatçılardan paketler için imza atıyorlar ve sanki zamanları varmış gibi hızla eve dönüyorlardı. Hiçbiriyle konuşma fırsatım olmadı, o kadar aceleleri vardı ki. Ama her gün sabah 8, akşam 2 ve akşam 6'da ortaya çıkan bir hanımefendi de vardı. kabarık küçük bir Bichon Frise ile nokta üzerinde ve caddeden gezinti yoluna yürüdü. Tüylü köpeklerden nefret ederim. Her zaman çok geveze ve kendilerini beğenmişler. Sahipleri öyle yaptığı için böyle olduklarını varsayıyorum. Asla güzel ve sakın bir insan görmezsin.

Bichon Frise. Her zaman kalıcı olarak hoşnutsuz orta-hayal kırıklıklarını köpek aracılığıyla ileten yaşlı kadınlar. Betty burada oturamaz, hava çok sıcak ve Betty iyi. Öte yandan, bir terapistle görüşmek isteyebilirsiniz.

Gözetlemenin ikinci günü kahve içmeye gittim ve saat 18.00 için hazırlanan gezinti yoluna çıktım. köpek

yürümek. Elbette, insanlıktan arınmış üniformalı bayan isteksiz kabarık bohçayı sürükleyerek görüş alanına girdi. Beni geçmesini bekledim ve yanına gelmeden önce birkaç dakika onu takip ettim.

"Sevimli köpek," dedim ve gülümsedim. Minicikti bu kadın, koyu siyah saçları düşük bir topuz yaptı. Zar zor tepki verdi ve köpek üzerime atlayıp solgun pantolonumda belli belirsiz kir izleri bırakmasaydı yürümeye devam edecekti.

"Hayır, Henry!" diye bağırdı, son derece kayıtsız görünen köpeği uyarmak için eğilerek. Ona iyi olduğuna dair güvence verdim ama bir duvarın yanında durdu ve cebinden bir mendil çıkardı ve şiddetle bacaklarımı fırçalamaya çalıştı.

"O senin köpeğin mi?" diye sordum, ifadesinden köpeği sevmediği belli olsa da.

hayvan. Bana işvereni için yürüdüğünü söyledi ve ben her gün bir köpeği gezdirmenin sıkıcı olduğunu, özellikle de bu kadar kaba olduğunu söyleyerek sempatisini dile getirdi. Janine önümüze atlayacak ve küçük adamı övmediği için onu azarlayacakmış gibi hızla etrafına bakınmadan önce buna gülümsedi.

Monaco'yu nasıl bulduğunu sorarak ve ona daha yeni geldiğimi ve her şeyi biraz bunaltıcı bulduğumu söyleyerek yürümeye devam ederken yanında adım attım.

"İnsanlar kaba," dedi aniden. "Herkes paranın her şey olduğunu düşünür ve kimse nazik değildir." Peki ya işverenin, diye sordum, nazik değil miydiler? Ve sonra hepsi ortaya çıktı. Janine ona en ufak şeyler hakkında nasıl nutuk atıyor, haftada altı gün nasıl çalışıyor ve sadece Perşembe günleri izin alıyor. ve o zaman bile gerekirse çağrıldı. "Geçen hafta bir gömlek kurduğunda çekildiği için maaşımdan para aldı. temizlikçiler!" diye haykırdı, başını sallayarak. Lacey, bunun için onun adıydı, eve para gönderdi ve üç genç çocuğu destekledi. Ondan önce üç yıl burada çalışmıştı. başka bir aile için Dubai'deydi. Daha iyi değillerdi ama en azından orada kendi kalacak yeri vardı. Köpek itirazla sızlanarak arkasını dönene kadar gezinti yolu boyunca yürüdük.

Sempatimi dile getirdim ve adını söylememeye ya da onu tanıdığıma dair herhangi bir imada bulunmamaya dikkat ederek Janine'in kulağa tam bir canavar gibi geldiğini söyledim. Ve bunun gibi, birdenbire içeri girdiğimi hissettim.

İngiltere'de bir gazetede çalışıyorum. Bunun gibi zengin kadınların çalışkan hizmetçilerini sömürmelerinin bir hikayesi olduğunu düşünüyorum. Bu insanları ifşa edebilir ve düzgün davranmaları için onları utandırabiliriz.'

O, başını salladı. Hayır, bu işe ihtiyacım var. Seninle daha fazla konuşamam."

Lacey hızını artırdı ama ben yanında kaldım.

'Asla senin adını kullanmam veya kimin için çalıştığını söylemem. Ancak bu davranışa ayna tutabiliriz. Gazete ünlüdür ve bu kadınlar okurdu. Toplumun bunun kabul edilemez olduğunu düşündüğünü bilselerdi, daha iyi - senin için olmasa bile, en azından insanlar kendilerinin iyi işverenler olduklarını düşünsünler diye.' Bu elbette tam bir saçmalıktı. Aşırı zenginlerin çalışanlarına davranış biçimleri hakkında yüzlerce makale yazılmıştı ve hiçbir şey değişmemişti. Bilakis, korkunç ve insanlık dışı koşullardan kaçan ve eski patronları hiçbir sonuca varmadan çok az acı çeken hizmetçiler hakkında sürekli olarak çıkan hikayelerle durum daha da kötüye gidiyordu. Ben de onu sömürüyordum, bunu biliyorum. Ama ihtiyaçlar olmalı ve en azından ona işbirliği için bir şeyler sunabilirim.

Başını iki yana salladı, daha şiddetli bir şekilde. Yapamam. Bu işe ihtiyacım var." Neredeyse eve dönmüştük.

'Tamam, buna saygı duyuyorum. Ama senden neredeyse hiçbir şeye ihtiyacım olmaz ve tabii ki zahmetin için sana para öderiz. Bu, ailen için nakit para olur, Lacey. Yavaşladı ama bana bakmadı. "Düşündün mü?" dedim. "Eğer ilgilenirsen, saat 2'de burada beklerim. Yarın. Aynı durumda olan pek çok kişiye yardım edersin. Tasmayı son bir kez çekiştirdikten sonra o ve Henry çatı katına geri döndüler. yapardı o, diye düşündüm, bana baktığını görünce. Janine ona birazcık terbiyeli davranmış olsaydı, buraya asla giremezdim. Şanslıydım ki o gelmemişti.

O gece kendimi yemeğe çıkardım ve duruma uygun giyindim. Diz boyu siyah elbisem ve neonumda bile

pembe topuklu ayakkabılar, Monako standartlarına göre hala oldukça rahat görünüyordum. Sıcağa rağmen, kürk şallar bolca vardı, PETA son zamanlarda beyliğe gelmemiştir. Vardı kulak memelerine ve parmaklara her dönüşte yapışan bıldırcın yumurtası büyüklüğünde elmaslar ve tanımlayamadığım ama bildiğim saatler

bir daire için peşinatın ödenmesini sağlamak için fazlasıyla yeterli olacaktır. Param olsa böyle olur muydum? Farklı bir yol seçmiş süper zengin birini düşünmek zordu.

Belki Bill Gates, ama kim chino pantolonla çirkin spor ayakkabılar giyip bu kadar ciddi olmak ister? Bu insanların hiçbiri mutlu görünmüyordu. Paranın mutluluğu satın almadığı klişedir - bunu asgari ücretle mücadele eden birine söyleyin - ama bu

birçokları için memnuniyetsizlik yarattığı açıkça doğrudur. Belki de benim için fark, paranın benim olması olurdu. Bu kadınların çoğu kocaları sayesinde zengindi ve bu, ömür boyu güvensizlik anlamına geliyor olmalı. Zengin erkekler tek eşe bağlı kalmadıkları için, değil mi? takas ederler ve yükseltme ve çok nadiren 'Yanımda olduğun için teşekkür ederim sevgilim' derler. Dikkatim dağılmadan çalışmamı sağlayan, çocuklarımızı büyüttüğünüz, evimizi idare ettiğiniz ve tüm duygusal emekle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim.

Zamanı

şimdi yeni bir şey ama işte birlikte inşa ettiğimiz her şeyin yüzde 50'si burada. Ya da babamın yaptığını yaparlar ve mümkün olan en kısa sürede tüm sorumluluktan vazgeçerler.

Monako'ya giderken iki kadının birbirine baktığını gördüm. gümrüksüz yüzük dolabı. Birinin diğerine, 'Bir kere olsun kocama sormadan kendime böyle bir şey alabilmek isterdim' dediğini duydum. Bu sorunu asla yaşamazdım. Bir başkasına asla böyle borçlu, ürkek ya da kementli olmazdım. Ve sonunda bir ortak bulursam, para konusunda cömert davranırdım. İçinde eşit olurduk ve bize verebileceklerinin tadını çıkarırdık. Sokakta soyulmaktan korkutan pırlanta yüzükler değil, deneyimler ve konfor. Sonsuz olasılıklı bir hayat.

Belki onu alana kadar beni nasıl etkileyeceğini bilmiyordum ama restoranda etrafımdaki insanlara baktığımda, bunu nasıl yapmayacağımı hatırlamaya çalışacağımdan emindim. Ve

Artemis ailesinin aklımın bir köşesinde olması yardımcı olabilirdi. Arada sırada nakitlerinin çoğunu nefret edeceklerinden emin olduğum hayır kurumlarına fırlatırdım. olmaz dünyadaki izlerini iyileştirmek, ancak onlara yardım etmek için onların adıyla bir fon başlatmak küçük bir zevk olurdu. işgalciler tahliye bildirimleriyle mücadele ediyor.

Otele döndüğümde, telefonumu kapatıp derin bir uykuya dalmadan önce Pete'e mesaj atarak babama eve bir şeyler götürmesini sağlayabileceğimi söyledim ve ona en iyi neyin işe yarayacağını sordum.

Ertesi sabah erkenden uyandım. Pete, merkezler, şifrelenmemiş cihazlar ve tamamen deşifre edemediğim teknik bir dilde yazılmış yönlendiriciler. Ondan daha net olmasını isteyen oldukça kısa bir mesaj gönderdim ve koşmaya gittim. Bir saat sonra bir kitap aldım, yürüyüş yoluna gittim ve Lacey'yi beklemek için bir kafeye yerleştim. Bütün bir sabah boyunca kesinlikle hiçbir şey yapmamak güzeldi ve neredeyse gerçekten tatildeymişim gibi hissettim - midemdeki gazlı hissi göz ardı ederseniz, bana tatil yaptığımı söyledim.

biraz gergindi. bir kaç bölüm okudum *İsrail Sıralaması: Bir Suçlunun Otobiyografisi*, yıllar önce hala Artemis ailesi hakkında ne yapacağımı düşünürken karşıma çıkmıştı. Bir süredir kitaplığında duruyordu ama Monaco için valiz hazırlarken tekrar fark edip çantama tıktırmıştım. Edward dönemi İngiltere'sinde intikam için ailesini öldüren bir adam hakkında bir kitap. Acaba temyizi deşifre edebilir misin? Öğleden sonra 1.45'te, üç fincan kahve ve bir mini çörek için ödeme yaptım, başlamamaya çalıştım. Garson, 26 avroya satıldığımı görünce Janine'in dairesine doğru yürüdü.

Öğleden sonra 2'den hemen sonra, Lacey ve Henry'nin görüş alanına girdiğini gördüm. Yaklaştığında, küçük bir el salladım ve ona ayak uydurdum. Kısa bir selamlaştık ve köpek kendini rahatlatmak için bizi durmaya zorlayana kadar birkaç dakika sıcaktan hafifçe bahsettim.

Lacey cebinde plastik bir poşet ararken, "Benden ne istiyorsun?" diye endişeyle sordu. Ona sarılmak istedim ve kendiliğinden fiziksel temastan hoşlanan biri değilim.

"Bence en kolay yol daireye küçük bir mikrofon koyup seninle nasıl konuştuğunu kaydetmek. Bu şekilde, bir hikaye için sağlam bir kanıtımız var ama yine de adınızı kullanmayacağız veya sizi herhangi bir şekilde karıştırmayacağız. Ondan sonra, ben ve sen sektör ve nelerin değişmesi gerektiği hakkında sohbet edebiliriz. Kulağa nasıl geliyor?"

Lacey köpek pisliğini almak için eğildi ve tam olarak duymadığım bir şey söyledi. 'Ne kadar dedim' diye tekrarladı ben tekrar söylemesini istedi. Hızlı düşündüm. Mali nedenlerden dolayı alçalmak zorunda kaldım, ama gerçekten ne kadar bekliyordu? Çok yükseğe çıkarsam, daha fazlasının geleceğini varsayabilirdi.

"Bin," dedim. İstedğin para biriminde elde nakit olarak alabilirsin. Ancak editörüm daha fazlasını onaylamıyor. Bunun ailene faydası olur mu, Lacey?' Yüz ifadesinden bunun onun için makul bir miktar olup olmadığını anlayamadım. gözler ve yürümeye devam ettik.

"Tamam," dedi sonunda. "Ama parayı peşin al ve benim adım ya da Madam'ın adını kullanmayacağına ya da Henry hakkında bir şey söylemeyeceğine söz ver." Kafam karışmıştı ve bu açıkça yüzümden belli oluyordu. "O kaba bir köpek ama onu seviyorum," dedi basitçe.

"Tamam, Henry hakkında bir şey yok," diye söz verdim, inanmamaya çalışarak. Korkunç işverenin evine bir yabancının kayıt cihazı koymasına izin verecekti ve ondan açıkça nefret eden sıçan köpek için endişeleniyordu. Diğer insanlar gerçekten bir muammadır.

Onunla ertesi gün aynı saatte buluşacağımı ve ana merkeze bağlaması gereken bir cihaz vereceğimi açıkladım - bunu nasıl yapacağını biliyor muydu? O yaptı. Akıllı ev teknolojisini kullanmayı öğrenmesi gereken kişinin kendisi olduğu ortaya çıktı.

Madam anlamıyor ama sesini kullanabiliyor. şimdi komutlar.' Güzel, güzel. Bağlandıktan sonra başka bir şey yapması gerekmiyordu, cihaz telefonu açıyordu. sohbet edin ve makale için bana geri gönderin. İzin gününde sohbet edebildik ve o kadar olurdu. Lacey başını salladı ve eve gitmek için yola koyuldu.

"Parayı yarın getir - euro olarak." Önce para olmadan yapmayacağım.' Canny. Buna saygı duydum.

"Elbette," dedim ve ona iyi günler diledim. Henry minik dişlerini bana gösterdi ve vedalaştılar.

Sonraki bir saatimi, sonunda bana ulaşan Pete'e mesaj göndererek geçirdim.

uyandım, hangi cihazın en iyi şekilde çalışacağı hakkında.

Ona bunun babama makul bir şekilde hediye olarak verebileceğim bir şey olması gerektiğini söylemişim ve düşündüğümüz şeyler üzerinde çalıştık.

uygun. Küçük olması gerektiğini vurguladım, böylece kötü SM onu fark etmesin ve ne olduğunu sormadı. Gerçekten, Lacey'nin eve herhangi bir endişe duymadan girmesinin kolay olmasını istedim. Akülü elektrik süpürgesi çok büyük, ampul çok gelişigüzeldi.

Sonunda Pete birkaç dakikalığına ortadan kayboldu ve Wi-Fi kontrollü bir uzatma kablosuyla geri döndü. İngilizce'de bu sadece bir çift prizdi ve cebe kolayca sığardı.

Sen bir dahisin! Monako'da böyle bir şeyi nerede bulacağımı google'da aramaya başladığımda ona söyledim. Pete daha fazla konuşmak istedi, yaklaşan bir sınavı vardı ve bu konuda endişeliydi, ama ben pilimin bitmek üzere olduğunu söyleyerek onu değiştirdi ve oturumu kapattı. Teklif ettiği sohbet buysa, asla bir kız arkadaş bulamamaktan endişelenmesine şaşmamalı.

Monaco'da bulunabilecek bir Argos olmadığı ortaya çıktı, bu yüzden uzatma kablosunu hatırı sayılır bir fiyata ertesi gün teslimatta sipariş ettim.

gider. Sonra Janine'in yeni gönderisi olan Instagram'ına baktım. Yan yana asılı duran iki elbisenin fotoğrafıydı bu. Biri payetli uzun kollu tam boy soluk altın bir numaraydı ve diğeri benzer bir şekle sahip ancak koyu kırmızıydı.

ve göğüs çevresinde payetler yerine ince bir tüy parçası vardı. Janine, açıkça hiç hoşlanmadığı bir süslemeyle karşılaşmamıştı. Altyazıda 'akşam yemeğine hazırlanıyorum, hangi güzelliği seçeyim?' yazıyordu.

Aralarında seçim yapmanın zor olduğunu haykırdı ve ona her ikisinde de harika görüneceğine dair güvence verdi. Dolly Parton

onaylardım. Ünlü bir şekilde söylediği gibi: "Bu kadar ucuz görünmek çok para gerektirir."

Şans vermeye karar verdim. Beyaz bir t-shirt ile siyah bir takım giydim ve önceki gecenin neon topuklularını ekledim. bir taksi

Akşam 7.30'da beni Janine's'e götürdü ve şoförden arkadaşımı yolun karşısında beklemesini istedim. 7.45'te Janine ön kapıdan dışarı çıktı (altın elbiseye bayılmıştı), Gümüş ceketli gösterişli bir adam eşliğinde merdivenlerden inip bekleyen bir Mercedes'e doğru yöneldi. Araba hareket ettiğinde teatral bir iç çektim ve şoföre arkadaşımın onu alacağını unutmuş olması gerektiğini söyledim. Arabayı yaklaşık sekiz dakika takip ettik, büyük kırmızı tenteli ve içinde çiçek buketleri olan bir restoranın önünde durduk. kapının etrafında duruyor. Janine'in genç arkadaşı arabadan inmesine yardım etti ve restorana girdiler, bir kapıcı onu onaylamadan yanından geçerken hafifçe eğildi. Bir dakika verdim ve takip ettim. Dar polo yakalı bir kadın beni gülümsemeden karşıladı. Bunun gibi insanlar sizi korkutmaya çalıştığında, yapılacak tek şey onların davranışlarını yansıtmak.

Merhaba demeden bir masa istedim.

"Rezervasyon yaptırdın mı?" dedi, bana tepeden tırnağa bakarak. 'HAYIR? Sadece bir tane için gerekli olduğunu hayal edemiyorum,' diye cevap verdim.

telefonumu kontrol ediyormuş gibi yapmak. Burnunu çekti ve maître d'ye doğru yürüdü. Birkaç dakika sonra barda bir koltuk verildi ve yalnız bırakıldım. Janine kırmızı kadife bir kabinde oturuyordu, rengi ve kumaşı ona ne yazık ki şenlikli bir görünüm vermek için elbisesiyle uyum içindeydi. Yanına şatafatlı arkadaşı oturdu ve partiyi iki kadın daha tamamladı. çok uzaktaydım

konuşmalarının çoğunu duymak için uzaktaydım ama izlemekten memnundum. İlginç bir şeyden bahsetmeleri pek olası değildi ama onu düzgün bir şekilde yakından görmek güzeldi. Onu öldürmeden önce mumsu etini görmemek özensiz hissettirecekti, bu şekilde onu uygun bir şekilde uğurladığımı hissetmeliyim.

Biraz iğrenç bir tavuk yemeği ve iki kadeh şarap içtim, ara sıra genç adamın Janine'in saçını düzeltmesini ya da ona yemeğinden bir lokma ikram etmesini izledim. Açıkça gey olmasına ve ondan en az yirmi yaş küçük olmasına rağmen tuhaf bir şekilde çapkındı. Belki de düzenleme şuydu: ona kasabada eşlik etti ve Simon'ın açıkça yapmadığı dikkatini verdi. Karşılığında, akşam yemeğinin parasını ödedi ve ona küçük hediyeler mi aldı? Ne kadar retro. Ara sıra hepsi çıt çıt kahkahalar atıyor ve Janine yüzünü bir gülümsemeyle geriye alıyordu. Fatura için işaretini gördüğümde ben de aynısını

yaptım.

ve onları gece havasına kadar takip etti. adam yaktı
Kadınlar sohbet ederken sigara içiyor, içlerinden biri Janine'e
perşembe günü kahve içmek için uğrayacağını söylüyordu.
Janine başını salladı 'Hayır, yarın gel. Hizmetçi perşembe
günleri izinli ve ben bütün gün uyuyacağım. Cuma günü Fas'a
gidiyorum ve erken uçuştan önce dinlenmem gerekiyor.'

Otelime geri döndüm. Pete her şeyi perşembeye
ayarlayabilir mi? Belki de aceleye getirilmiş bir işti ve acele
etmenin hatalara yol açacağını biliyordum. Ama ne zaman
burada olma düşüncesi
bana hitap etti, bu planla ilgili sahip olmadığım bir kontrol
duygusu verecekti. Ve ne kadar süredir hiçbir fikrim yoktu
için gidiyordu, bu da bir sonraki fırsat için haftalarca
beklemek anlamına gelebilirdi - bu arada Lacey'nin
korkacağını kim bilebilirdi? Otelin yanındaki ATM'den 500
avro çektim, bankamın tek seferde çekmeme izin verdiği en
yüksek miktar. Monako sakinleri böyle bir kural karşısında
dehşete düşerdi - geri çekilme için ilk
seçenekler*başladı*500'de, yatlarda garsonlara bahşiş vermek
için ihtiyacın olan türden önemsiz para sanırım.

Pete, bütün akşam çevrimdışı olduğum için sinirlenmişti
ve ben onu elimdeki işe geri götürmeden önce, babasının
yatak odasının kapısını kilitlemesine izin vermediğinden
şikayet etmesine yirmi dakika katlanmak zorunda kaldım.
gençler
hayatlarının en ilgisiz oldukları dönemleri boyunca olağanüstü
derecede bencildirler. On Dördüncü Değişiklik hakkında ne
kadar konuşursa konuşsun, ona her saat mastürbasyon yapma
özgürlüğünün temel bir insan hakkı olmadığını ve kapısının
kilitlenmesine izin verilmemesinin mahremiyet ihlali
olmadığını ona söylememek için kendimi tutabildim. Ona
sipariş ettiğim fişten bahsettim ve yarın evde olacağını
söyledim. Sonra Cumartesi günü ayrılmadan önce üvey
annemi korkutmak istediğimi açıkladım. Biraz basit ters
psikolojinin Pete'e iyi geleceğini düşündüm ve
ona, tüm teknolojik zorluklara ayak uyduramıyorsa, o zaman
sorun olmayacağına dair güvence verdi.

*Seninle bir arkadaş edinmiş olmak çok
güzel, Yazdığım,Şimdi yardım edebilecek başka birini
bulabilirim.*

Bu, kafasını oyuna geri döndürdü. Gerçekten fazla tahmin
edilebilirdi. Bana kırık bir kalp emojisi ile cevap verdi.

kesinlikle buna bağılıydı ve plan üzerinde çalışmak için bütün gece ayakta kalacaktı. Ona ne yapmak istediğimi söyledim - bir noktaya kadar. Janine'i saunasına kilitleyip ısıyı yükseltmeyi planladığımı biliyordu, ama o bunalıncaya kadar onu orada tutmak istediğimi bilmiyordu. Ve bu süreci hızlandırabilecek bir kalp rahatsızlığı olduğunu bilmiyordu. Tüm ergen kabadayılığına rağmen, beni ne kadar etkilemek istese de gerçek niyetimi tam olarak benimseyeceğini düşünmemiştim. Çok ileri gitmişim gibi davranmanın ve daha sonra paniğe kapılırsa sorumluluğu ona yüklemenin daha iyi olacağını düşündüm.

Onu tanımak için CCTV'ye erişmemiz gerekiyor. nereden, diyerek harekete geçti. açık olmalı aynı ağ, ancak yalnızca fiş takıldığında kesin olarak bileceğiz. Ardından yeri telefonlarımızdan kontrol ediyoruz - siz bana ne yapmak istediğini söyleyebilirsiniz ve ben de onu gerçekleştireceğim. Hatta istersen onunla konuşabilirsin, bu onu gerçekten mahveder ha?

Küçük saatlere gidip geldik, Pete bana bunun nasıl işleyeceğini anlattı ve ben ondan defalarca sade İngilizce konuşmasını istedim. Saat 3'te, yönünü değiştirmeye çalışıyordu.

Konuşmayı daha kişisel bir sohbele çevirerek korkunç sesli notları tekrar gönderdim, bu yüzden Wi-Fi'yi kapattım ve iyi geceler demeden uykuya daldım.

Pencerelerimden içeri giren güneşle uyandım ve ilerlemem konusunda olumlu hissederek biraz yatakta yattım. Janine yıkmak için büyük bir kafa derisi olurdu. Simon sadık ya da kendini adanmış bir koca olmayabilirdi ama onlarca yıldır evlilerdi ve Simon birçok yönden onun bekçisiydi. Ailesi bir kayıp olurdu, erkek kardeşi muhtemelen daha azdı. Yeğeninin ölümünü kayda değer bir şekilde kaydettiğinden şüpheliyim. Ama karısını kaybetmek onu ters köşe yapar. Bir kalıp görmeye, ölüm dizisini sorgulamaya başlayacak mıydı? Herhangi bir fikre inanacak biri gibi gelmedi bana. Lanet olsun, ama oralarda bir yerlerde, ailesini yok eden ama kendini asla belli etmeyen bir düşmanı olduğunu düşünür müydü? Bu kavramların tohumlanmaya başladığını umuyordum. Harekete geçmesi için yeterli değil, ama beynine sızıp herhangi bir şey düşünmesini zorlaştıracak kadar yeterli.

başka. İş dünyasında düşmanlar edinmişti, anlaşmalarla düzdüğü insanlar, satın alıp yeniden yapılandığı şirketler - kibar

birçok insanı kovduğunu söylemenin bir yolu. Gazeteler, annemden beri metresleri olduğunu ima ediyordu. Geriye dönüp içlerinden herhangi birinin ondan nefret edip etmediğini merak eder miydi?

Böylesine dramatik bir intikam almak için yeterli mi? Zengin insanlar, güvenlik sistemleri ve zırhlı arabalarıyla en iyi zamanlarda bile paranoyaktır. Belki güvenliği güçlendirir, olası düşmanları araştırması için özel bir dedektif tutardı. Belki polise bile giderdi. Tüm mantıklı taktikler, ama sonuçta anlamsız. Jeremy ve Kathleen uzun süre gömülü kaldılar ve araba kazalarının kendi dikkatsizliklerinden başka bir şey olmadığı asla gösterilmeyecekti. Andrew, ailenin gözünde sorunlu bir ucubeydi, ölümü bir trajediydi ama pek de şüpheli değildi.

Lee, yetkililer onun pis sonu hakkında ne kadar az araştırma yaparsa o kadar iyi. Ve Janine'in köklü kalp sorunları vardı, aslında saunaya bile girmemeliydi.

Sorusu insanların dudaklarında kalsın. Ama o değil miydi? ...?’ Kurbanı biraz suçlamak her zaman güzeldir.

Cep telefonumu kontrol ettim. Jimmy'den bir mesaj, bu gece bir içki isteyip istemediğimi soran bir mesaj, komşumdan gelen bir mesaj, dairesinde beni bekleyen bir paket olduğunu söylüyor. İşten görmezden geldiğim iki e-posta. Ardından, Artemis ile ilgili işler için kullandığım diğer telefonumda Wi-Fi'yi açtım ve bir dizi bip sesiyle yeni mesajlar konusunda uyarıldım. Pete'den dokuz. Aşağı kaydırırken, biri bana merkezin hangi sistemde olduğunu bulmam gerektiğini söyleyen bir mesajdı. Lacey'den bu bilgiyi almasını isteyebilirim. Sonraki birkaç tanesi, hacklenen akıllı kapı zilleriyle ilgili makalelerin bağlantılarıydı ve ardından nereye gittiğimi soran bir mesaj ve bir fotoğraf vardı.

üzerine tıkladı, aynanın önünde Pete'i gösterdi. Kafası kırılmıştı ama eşofman altı aşağı çekilmişti ve penisini kameraya bir taş gibi dikilmiş olarak görebiliyordum. özel teklif Erkekler neden siklerinin istenmeyen resimlerini gönderirler? Birçok kadınla arkadaş değilim ama hissediyorum Kimsenin buna uyanmak istemediğini söylediğimde cinsiyetimin çoğu adına cevap verebileceğime güveniyorum. Özellikle çok fazla kasık kılı ve üzücü bir göğüs sivilce vakası

olan zar zor yasal bir gençten. Onu görmek zorunda kaldığım
için aynı anda depresyonda hissettim ve
Belli ki bunun zorunlu bir ayin olduğunu düşünen Pete için
üzgünüm.

bir kızla konuşurken geçiştirmek. Fotoğraflı kaydettim ve gerçek telefonuma gönderdim. Pete'in bir hastalığı olması ihtimaline karşı saklayabilirdi.

vicdan krizi Ona nazikçe geri mesaj attım ve bunu biraz daha yavaşlatabilir miyiz diye sordum. Umarım, onu biraz utangaçlıktan daha fazla hissettiren ve daha sonraki bir tarihte bir tür karşılık olacağına dair ona umut veren bir not almışımdır. Elbette benden hiçbir şey geri alamazdı ama yalnız genç için çok da zlmezdim. Bilgisayar korsanlığına dayalı bir arkadaşlık kurarsan, dolandırılmayı hak ediyorsun. Aslında, bunu beklemelisiniz.

* * *

Paketim gelir gelmez odama çıkardım, kutusundan çıkardım ve talimatları okudum. Onları küçük bir kağıda kısaltılmış bir biçimde yazdım ve sonra fişi kıvrıp parayla birlikte küçük bir tuvalet çantasına koydum. Artık oldukça kompakttı ve Janine onun yürüyüşten döndüğünü görürse, Lacey'nin cebine herhangi bir endişeye neden olmadan sığabilirdi. Bitişikte bir 500 avro daha çıkarıp çantaya koydum ve gezinti yoluna yürüdüm, uzakta Lacey'nin belirlediğini gördüm. Bugün daha iyi bir ruh halindeydi.

Belli ki parayı nasıl kullanacağını planlamak için zaman harcamıştı. Ya da belki de Janine o sabah çok aşağılık davranmıştı ve Lacey sadece bir ajansı geri almak istiyordu. Muhtemelen ikisinden de birazdı.

Ona parayı verdim ve ne yapması gerektiğini söyledim. "İhtiyacın olursa çantada talimatlar da var." Ve numaram, bu yüzden lütfen kurulduğunda bana mesaj at ve bana hub'ın markasını ve yan taraftaki seri numarasını ver. On altı basamaklı olacak.' Başını salladı ve bana Janine'in Cuma günü gideceğini söyledi. O yokken dinleme modunu kapatacağımıza ve ancak döndüğünde yeniden etkinleştireceğimize dair ona güvence verdim. Lacey'nin ne zaman geri teptiğini merak ettim.

Janine şehir dışındaydı, yastıklarla dolu salonda ayak tırnaklarını boyadı, mutfakta sigara iti, uzun banyolar yaptı.

Janine'in küveti. Öyle umuyordum, ama gerçekte muhtemelen çok korkmuştu.

"Yalnızca bir hafta kadar ses kaydına ihtiyacımız var - bu bize bu tür kalitesiz davranışlara dair yeterince örnek vermeli." O zaman sen

fişi çıkarıp atabilir, tamam mı?' Tekrar başını salladı ve Henry'nin kulağının altını okşamak için eğildi.

Bunu ailem için yapıyorum ve diğer kadınlar görmesin diye. kötü bir patronla yaptığım gibi acı çek. Birine yardım etmek beni iyi hissettiriyor. Henry onun parmaklarını ısırmaya çalışmakla meşguldü ve ben birdenbire küçük bir suçluluk sancısı hissetti. Benden başka kimseye yardım etmiyordu. Ve yakında işsiz kalacaktı.

"Soyadın ne, Lacey?" dedim aniden. Bana derin bir şüpheyile baktı. Henry de şüpheli görünüyordu ama bu küçük piç için normaldi. Söz veriyorum bunun için değil Kayıtlarım dışında herhangi bir şey - Onu hiçbir yerde kullanmayacağım.' Hâlâ rahatsız görünüyordu. "Hikaye dünya çapında satılırsa, ondan bir pay alırsın," dedim, ayaklarım üzerinde düşünmeye çalışarak. Bu işe yaradı, para genellikle işe yarar.

"Bu Phan," dedi bana heceleyerek. Ona teşekkür ettim ve o gün fişi taktığında bana bir mesaj göndermesi için tekrar söz vermesini sağladım. Ciddi görünüyordu ve bana yapacağını söyledi. Ayrıldık ve beklemek için otelime geri döndüm.

Dört saat sonra, çevrimiçi bir antrenmanı tamamladıktan, banyo yaptıktan ve Bryony'nin sırtından bir saat geçirdim. Instagram'daki videoların kataloğu, telefonuma ping geldi.*Hepsi tamam, mesaj okundu. Yüklendi, mavi ışık yanıp sönüyor. Kutudaki marka Henbarg'dır. Kod 1365448449412564'tür.*

Otuz saniye boyunca yastıkları yumruklayarak yatakta yuvarlandım ve ardından doğrulup derin bir nefes aldım. Bütün gün sessiz kalan Pete'e mesaj attım. Zaman farkı olsa bile, ona benzemiyordu. Normalde gecenin yarısında uyanıktı, oyun alanında ve internette zıplıyordu. mavi tikler son mesajımda okuduğunu belirtmişti. Muhtemelen utanmıştı, incinmişti ya da kızmıştı. Bir erkeği kızdırmak için kibarca karşılık vermek gibisi yoktur. Fişin takıldığını yazıp hub bilgisini verdim. ile bitirdim *O zaman yarın biraz yaygara koparabilir miyiz? Onu paniğe kaptırmak çok komik olacak.*

Saat 7'ye yakındı ve zorlu atlama antrenmanına rağmen adrenalinle doluydum, bu yüzden spor salonuma geri döndüm ve bir koşu daha yaptım. 10 km koşarak başardım

düzgün parke taşları ve iyi bakılmış bitkilerle kaplı temiz sokaklar. Gerçekten oyuncak bir kasaba gibiydi, sanki dünyanın geri kalanı çok uzaktaymış ve sizi lekeleyemiyormuş gibi hissedebileceğiniz bir yer. Kendime bir dondurma aldım ve soğurken şeker vuruşunun tadını çıkararak otele geri döndüm.

Pete'ten hâlâ bir haber gelmemişti ama son mesajı görmüştü. Ekranımda tekrar iki mavi tik belirdi. Babası telefonunu elinden mi almıştı? Sistemi nasıl hackleyeceğini düşünmekle mi meşguldü? Yoksa sessizliğinin daha karanlık bir nedeni mi vardı? Janine'in kim olduğunu öğrenmek için seri numarasını kullanmış mıydı? Öyle olsaydı, araştırmasını yapardı ve kim olduğum ve ondan ne istediğim konusunda yalan söylediğimi kesinlikle anlardı.

Bunun her zaman bir olasılık olacağını biliyordum. 17 yaşındaki bir çocuğa iğrenç vücut dışkıları dışında her konuda uzman diyebilirsiniz, teknoloji uzmanlığına sahip olan oydu. Bu, burada kontrolü bıraktığım ve ne yaptığımızı ne kadar derinlemesine inceleyeceğini tam olarak bilmediğim anlamına geliyordu. Janine'in evini hacklememe yardım edeceğini umuyordum. öldüğünde ve her şeyden uzaklaştığında şok oldu. En iyi senaryo buydu. Ama değildim saftım ve 'biraz şok'tan daha fazlasını istediğimi anlaması ve benden cevaplar istemesinin tamamen mümkün olduğunu biliyordum. Ya da daha kötüsü, yetkililere gitmek istiyorum.

Başka birinden yardım istemenin sorunu buydu. Dengede, aptal bir çocuktan yardım istemenin, istediğimi elde etmek için biraz hafif manipölasyon kullanmanın ve nihai sonuç hakkında cehalet iddiasında bulunmanın, onu sonsuza kadar üzerimde tutabilecek "profesyonel" birini işe almaktan daha iyi olduğunu hissettim. Bu tür bir insan benim hakkımda bulabilecekleri her şeyi araştırır ve kullanırdı. sonsuza kadar bana karşı Muhtemelen fahiş miktarda para talep etmek için. Pete düşündüğüm gibi sıkılmış ve biraz üzgün bir gençse, onu susturmak çok da zor olmamalı.

Ama hangi cehennemdeydi? Akşam 9'du. o zamana kadar duş aldım ve gidip yemek yemeye hazırlandım ve hala hiçbir şey yoktu. Tekrar mesaj attım, onu üzüp üzmediğimi sordum ve

Onu özledim.*Bana mesaj at, burada çok sıkıldım ve sana ihtiyacım var xx.*

Turistik bir barda menüsünde yemek fotoğrafları olan bir akşam yemeği yedim. Her zaman ölümcül bir hataydı ama dikkatim dağılmıştı ve geceyi bitirmek için acelem vardı. Solmuş bir salata ve iki kadeh şarabın ardından hesabı ödedim ve otelime geri döndüm. Yolda, Lacey'ye yarın evde kimin olacağını sormak için mesaj attım ve kimin olduğunu belirlemenin iyi olacağını açıkladım.

Aldığımız sesi anlayabilmemiz için konuşuyordu. Hızlı bir şekilde cevap verdi ve sabah 9'dan akşam 6'ya kadar evde olacağını söyledi. O izinliyken, sabah Janine'in kahvaltısını yapmak ve evi hızlıca toplamak için bir kız geldi, ama akşama kadar etrafta başka kimse olmamalıydı.*Madam perşembe günlerini evde geçirmeyi sever rahatlatıcı. Evinin kendisine ait olmasının güzel olduğunu söylüyor. Bazen tırnaklarını yaptırıyor ya da kuaförü geliyor. Döndüğümde her şeyi yeniden düzenliyorum.*

Janine'in tam bir gün belirlemesine gerek yok gibi görünüyordu. Her hafta, tüm hayatı bu tekil arayış etrafında döndüğünde rahatlamak içindi, ama bu onu istediğim yerde evde tutuyordu, bu yüzden kişisel bakımına bu kadar titizlikle öncelik vermesine sevindim.

Saat 23:00'te yatağa girdim ki bu benim için gülünç derecede erkendi. Sabah insanları savaşı uzun zaman önce kazandı, ama ben yine de onların çekişine direndim, normalde sabah 2'de yatar ve mümkün olduğunca sabah 11'den önce kalkmazdım. Ama Noel Baba'yı bekleyen ve sadece hediyelere uyanmak için uyumaya zorlayan bir çocuk gibi geceyi bitirmeye ve bitirmeye hevesliydim. Ama uyuyamadım. Pete on altı saattir bana bir mesaj göndermemişti ve ben, yakında benimle iletişime geçmezse yarın Janine'i öldürme şansımın olmayacağını şafakça farkına vararak yatakta yattım. Ve yarından sonra, bu özel plan uygulanamaz hale gelecek ve en baştan başlamam gerekecekti. Sahile vuran dalgaların sakinleştirici müziğini dinlemeye çalıştım ama bu sadece işlememe neden oldu. nefesi yaptım

Yıllar önce kendime öğrettiğim egzersizler, ancak göğüs kafesimin altında bir yerlerde zıplayan kelebekleri bastıramadılar. Sabah 2'de kalktım ve Pete için bir sesli mesaj kaydettim. Olduğumdan daha genç görünmek için bir

oktav yukarı çıktım ve uygun şekilde titretek bir ses tonu benimsedim.

"Neredesin, iyi misin bilmiyorum. Seni incittiğim veya bir şeyleri becerdiğim için endişelenerek saatlerdir ağlıyorum yukarı. Sana olan hislerimden korkuyorum bebeğim ve bu seni kendimden uzaklaştırmama neden oldu ama seni üzmem istemedim. Lütfen iletişime geçin. Kötü üvey anneyle ilgili planlarımız umurumda değil, sadece iyi olduğunu bilmek istiyorum. Ne zaman istersen buradayım, lütfen cevap ver."

Beş dakika sonra geri mesaj attı.*Bana daha yavaş gitmemi söylediğinde mahvolmuştum lol. iğrendiğini düşündüm ben ve maruz hissettim. Sinirlendim - bir ince deliğe düştüm, kızları sikeyim iyi adam olmayı sikeyim. İnsanlar sahte, biliyor musun? Sahte olduğunu düşündüm ve cezalandırılmış hissetmeni istedim. Lol çok dağınıkım. seni önemsiyorum 2 bb Fazla ileri gittiğim için özür dilerim, sesini duyduğumda ne kadar aptal olduğumu anladım. Ama bunu telafi etmeye çalışıyorum.*

Gerçekten rahatsız edici, zihnindeki bu içgörü. Onun Bir kızı penisinin fotoğrafını hemen kucaklamadığı için cezalandırmaya istekli olmak tüyler ürperticiydi ve bunu altı kişiyi öldürmüş biri olarak söylüyorum. Her şey bittiğinde ve onun acınası sik resmini koruyarak hayatından kaybolabileceğime sevinirdim. teminat.

Bir saat kadar konuştuk, ben incinmiş ve utangaç bir genç kızın rolünü oynuyordum, o benim şefkat göstermemden böbürlenmiş ve bir kez daha koruyucum olmaya can atıyordu. Pete'in bilgisayar korsanlığı konusuna gelmesine izin verdim, hissedecek kişinin kendisi olması için can atıyordum. kontrol. Konuştuğumuz gibi, bana akıllı sistem üzerinde nasıl çalıştığını, her zaman tam olarak anlamadığım bir dil kullanarak anlatıyordu. Bir noktada sürüklenmiş olmalıyım. Janine'in evini kontrol eden sisteme nasıl erişeceğini çözerken sohbette uzun boşluklar bırakmıştı ve görevin önemine rağmen beklemek sıkıcı olmaya başladı.

Sabah 9'da irkilerek uyandım, beynim o gün neyin bu kadar önemli olduğunu hatırlamak için etrafı karıştırıyordu. Eylem telefonuma uzandım ve Pete'ten yirmi iki yeni mesaj gördüm. Planla ilgili mi olacaklar yoksa penis mi olacaklar? İlk mesaj çıplak bir çizgi figürün fotoğrafıydı. altın bir fincan tutan altılı paketle tamamlandı. Tipik bir genç olan Pete, iletişim kurmak yerine memler aracılığıyla iletişim kurmayı seçti.

dilden daha. Görüntünün başarı anlamına geldiğini ve ince eğilimlerini daha fazla ifşa etmesi için anlaşılmasa bir yol olmadığını umdum. Sonraki mesaj bir videoydu, küçük resim bulanıktı. Kendimi hazırladım ve oynat'a tıkladım. Video karanlıktı ve anlaşılması zordu. Gözlerimi kısarak ekranın ortasındaki solgun şekli anlamaya çalıştım. Nesnede bir hareket, bir sarsıntı ve ardından küçük bir ses oldu. O kadardı. Tekrar oynadım. O... evet, öyleydi. Bir yataktı. Ve bu hareket bir insandı. daha kolaydı

Bu sefer şiltenin ana hatlarını gördünüz mü ve sarsıntı bir kol ya da belki bir bacak olmuştu? Pete şimdi bana onun uyuduğu videoları mı gönderiyordu? Tanrım, bu ideal değildi.

Biraz paniğe kapılarak, bir ses dosyası olan üçüncü mesajı açtım. "Gidiyorsan, yatağını önceden topla, lütfen. Bütün gün buruşuk çarşafı görmek zorunda kalmak istemiyorum. Ah, bir de manikürcüyü ara ve öğlene kadar gelmemelerini söyle. Hayır, kiminle rezervasyon yaptırdığımı bilmiyorum, muhtemelen Monaco Manikürleri - sadece öğren, zor değil, Lacey! Ben duşa gidiyorum, kapıcıya teslimat geldiğinde aramasını söyle.'

Orada tamamen hareketsiz oturdum, buyurgan ses hâlâ kulaklarımda yankılanıyordu. Bu Janine'di. Soru yok. geri kaydurdım ve videoyu tekrar izledim. Uyuyor olmalı - Pete'in gönderdiği saati kontrol ettim - sabah 6'da ve ses kaydı 8'de Sadece bir saat önce. Sonraki birkaç mesaj, dairenin CCTV kamera kayıtlarından alınmış fotoğraflarıydı. Versailles'ın DFS versiyonu gibi tavsiye edilmeyen altın vurgulu bej salon, sanatı umursamayan insanların kültürlü görünmek için satın aldığı şeylerin yaldızlı çerçeveli tablolarıyla koridorlar. Manzaralar, atlar, birkaç çift balerin eskizleri. Dairedeki tek şık alan mutfaktı. dolaplar ve mermer zemin. Hiç kullanılmamış gibiydi. Yemek odası gözle bir saldırıydı - koyu kırmızı duvarlar, altında tüylü bir kilim, tam bir yemek takımıyla döşenmiş devasa bir maun ahşap masa. Kalıcı olarak döşenmiş bir masanın karmaşıklığının zirvesi olduğunu düşünmekten daha trajik bir şey var mı? Sanki küçük bir asilzade her an içeri girip yemek tabaklarının olmaması yüzünden hayal kırıklığına uğrayabilirmiş gibi.

Duşakabin fotoğrafı benim için ödüldü. BT neredeyse benim dairem büyüklüğünde, geniş beyaz mermer bir

oda gösterdi.

büyük bir yuvarlak duş başlığı, ayaklı bir küvet ve süslü bir aynanın altında iki lavabo bulunmaktadır. Aynanın arkasında perileri gösteren mozaik çinilerle süslenmiş bir duvar vardı.

tatlı su havuzunda yıkanmak. Duştan çıkan cam kapı, geleneksel olarak ahşapla kaplı olan saunaya açılıyordu.

Pete, çalışmalarından duyduğu büyük gururu gifler aracılığıyla ifade ettiği birkaç mesaj daha göndermişti ve ardından şu son yorumu yaptı: *Ve şaheserim için...*

Son videoya tıkladım. Yine yatak odasından bir kareydi, bu sefer perdeler açıldı, Lacey yatağı yapmıştı. Kapı açılıp kapanırken ve sonra tekrar açılırken ekranı izledim. Pete neler yapabileceğini gösteriyordu. Evin kontrolü ondaydı. Ve Janine'in hayatının kontrolü bendeydi.

Pete'e elimden gelen en minnettar şekilde cevap verdim. Ona ponponlarını havaya fırlatan seksi bir amigo kızın gifini gönderdim. Hemen çevrimiçi oldu ve bana uyumadığını söyledi.

Bu çılgınca Eve, bu evde gerçekten istediğim her şeyi yapabilirim. Sistemde uçtan uca şifreleme yoktur. Şirkette biraz araştırma yaptım ve bir kazanan olduğumu biliyordum. Almanya'da onu yalnızca çılgın zenginlere satan yaşlı bir herif tarafından yönetiliyor ama o, herhangi bir güncelleme yayınlama zahmetine katlanmıyor. verileri teknoloji veya güvenlik altına alın. Bu aptallar lanet olası bir Fitbit'ten daha az güvenli bir şey için 100 bin ödüyorlar.

Ona sistem aracılığıyla Janine ile konuşmanın mümkün olup olmadığını sordum ve her şeyi korkunç bir şekilde kavradığım için benimle alay etti. *"Sistem aracılığıyla" derken, annem gibi konuşuyorsun. Ama evet, sen duş odasında kilitliken onu biraz alt üst edebilir - bu arada duvar resmini gördün mü? Kesin olarak seksi perileri toplayın. Planımızda üvey annen çıplak mı olacak?*

Bunu görmezden geldim ve sisteme telefonumdan da nasıl erişebileceğim konusunda biraz daha mesajlaştık. Bana bir dosyanın bağlantısını gönderdi ve indirmemi söyledi. Küçük simge yeşile döndü ve ona tıkladım ve bana Janine'in evindeki koridorun canlı bir görüntüsünü gösteren bir web sayfası açtı. Pete, görebildiklerim ve farklı odalardaki kameralara nasıl erişebileceğim konusunda bana yol gösterdi.

Diğer şeyleri buradan kontrol edeceğim ve sen telefonla konuşabilirsin, istediğin zaman evle bağlantı kuracağım.

O şimdi evde mi? Merakla daireyi tıklatarak sordum.

Hayır, yaklaşık on dakika önce ayrıldı. Bana babanın ne kadar zengin olduğunu söylemedin. Burası çılgınca.

Bu onun parası, Onu bir çeşit mirasçı olduğum fikrinden caydırmak için cevap yazdım.

O zaman şanslı baba. Ev boşken bazı havalı numaralar görmek ister misin?

Salondaki panjurların yukarı ve aşağı hareket etmesini ve görünmeyen bir yerden yüksek sesli house müziği duymasını izledim.

konuşmacı. Bunu gerçekten yapabilirdi, genç bir böhürlenme değildi. Komşuların fark edip uyarmasını istemediğim için ona durmasını söyledim.

Janine eve geldiğinde Janine'in sabahları çok nadiren house müzik çaldığından şüpheleniyordum. Gerçekten kimse house müzik tam durmalı.

Pete'e araştırmaya devam etmesini ve Janine daireye geri döner dönmez bana mesaj atmasını söyledim. Beş dakikadan kısa sürede duş alıp giyindim ve telefonumu, şarj paketini ve Kulaklıklarımı taktım ve sahile indim, orada en güzel görünen kafeyi seçtim ve dışarıda bir şemsiyenin altına oturdum.

kıyıya vuran dalgaları izlemek. Dikkatimi tekrar Janine'in dairesinin görüntülerine verdim ve ondan bir daha iz var mı diye odalara baktım. Hala hiçbirşey. Pete de mesaj atmamıştı, ben de bir kahve ve kruvasan ısmarladım.

ve kendimi her on saniyede bir telefonumu kontrol etmemeye zorlayarak sahile bakarak oturdum. Bu disiplini çok uzun süre sürdürmek zorunda değildim. Tam kruvasanın son birkaç parçasını bitirirken telefonum çaldı ve mesajı açmadan önce tereyağlı ellerimi aceleyle peçeteye sildim.

O geri döndü, Pet yazdı.

* * *

Kamera görüntüsüne geri dönüyorum ve Janine'in yatak odasına girdiğini görüyorum. Büyük turuncu Hermès çantasını yere koyuyor.

küçük bir kağıt alışveriş çantasının yanında ve yatağının yanındaki masanın üzerine altın çerçeveli bir mum çıkarıyor. Birkaç dakika odanın içinde dolaştı, altın püsküllü kirlenti doldurdu ve pencere pervazında gezdirdikten sonra parmağında toz olup olmadığını kontrol etti. Sanırım sıkıldı. Vaktinizi boşa harcıyormuş gibi hissettiğiniz nadir boş bir günün can sıkıntısı değil. Bu, yıllarca birikmiş can sıkıntısı, öğle yemekleri ve organizasyon personeli ile dolu bir hayat ve fiziksel bakım için çok fazla zaman harcanıyor. Bir mum alın, fön çektin, yoga dersi alın, diğer evinize uçun ve rutini tekrar tekrar tekrarlayın. Saatlerini aktivitelerle doldurdu ama hiçbirinden gerçekten bir anlam ifade etmiyordu. Bu sadece bir bayağılık atlıkarıncasıydı. Yani burada personeli ve arkadaşları olmayan bir günde dairesinde dolaşıyor ve daha sonra Lacey'ye şikayet edecek şeyler bulmaya çalışıyor. Hayatının iç karartıcı gerçekliğine dair bir içgörüsü olsaydı, yoga balkonundan atlayabilirdi.

Pete bana bir mesaj gönderdi. *Gelen: çanta tutan kadın - kapı kamerasında görebilir.*

Janine koridorda yürüyor, Henry aniden arkasında vahşice havlayarak beliriyor. Köpeği savurur ve kapıyı açar. Siyah tişörtlü ve kot pantolonlu genç bir kadın içeri girer ve onu salona kadar sessizce takip eder. Çantasını açarken, manikürcünün Janine'in gününün bir saatini doldurmaya geldiğini görüyorum.

O tırnaklarını yaptırırken Pete ve ben sohbet ediyor, oturma odasındaki dekorla dalga geçiyor ve oradaki en kötü şeyin ne olduğu konusunda fikir alışverişinde bulunuyorduk. Duvardaki, italik harflerle "Aşk" yazan, bir Tracey taklidi olan küçük neon tabelaya bayıldım.

Birkaç yıl öncesinin Emin tasarımı ve mekanda modernliğe verilen tek taviz. Bir düşünün, bir Emin olabilirdi. Daha az çirkin yapmaz. Pete

cam sehpanın kazanan olduğu konusunda kararlı ve bana yükü kaldırmak için çok çalışan minik melekleri gösteren bacakları yakınlaştırmamı söylüyor. Bir kahve daha ısmarlıyorum ve bekliyoruz ve izle, iki yabancı kılını kıpırdatmadan bir eve giriyor.

Sonunda, manikürcü işini bitirir ve ayrılır, ancak Henry ona saldırmadan önce değil, kadının tepesinde birkaç damla cila bırakan bir şişe kırmızı verniği devirir. Janine, Henry ayağa fırladığında çekindiği için kızı azarlıyor ve ona köpeklerden korkuyorsa bir daha gelmemesini söylüyor. "Gerçekten daha profesyonel olmalısın, bu halının üstüne çıkabilirdi," diyor kızı dışarı çıkarırken.

Janine, terbiyeli manikürcüye kapıyı kapatırken içini çekerek banyoya yöneldi. Banyoyu çalıştırmaya başlar ve aynada saçlarını dikkatlice toplar.

Şimdi onu ışıkla uyarmadan saunayı açabilir misin?

Pete'e mesaj attım. Kameraya geri dönüyorum.
Janine yüzüne yağlı bir krem sürüyor.

Bitti ve bitti,Pete cevap verir.

İyi. Banyoda işini bitirdiğinde, saunadaki ışıkları yak - içeri girip ışıkları söndürmeli ve biz de kapıyı kapatacağız.Doğrudan bir başparmak yukarıya mesaj gönderiyor.

Janine'in banyo yapmasını izlememeye karar verdim, sanki son anlarında biraz yalnız kalmasına izin verilmiş gibi hissediyordum. Ama Pete'in böyle bir derdi yok, abdestini anlatıp gülerek.

Arkasına yaslanıp ıslanırken Celine Dion şarkılarını söyleme şekli. Bazı insanlar banyoda oyalanmayı sever, buna kişisel bakım derler ve bunun ailenizden değerli bir saat kadar kaçmak istemekle hiçbir ilgisi yokmuş gibi davranırlar. Bir köpeğin kıcını saymazsanız, kaçacak kimsesi olmamasına rağmen Janine onlardan biri. Küvette yaklaşık bir saat geçiriyor, sıcak suyu dolduruyor ve çeşitli yağlar ekliyor. Beklerken kahveden gerildiğimi fark ettim ve kafeini dengelemek için bir bardak rosé sipariş ettim.

Sonunda, Pete beni onun banyodan çıkacağı konusunda uyardı ve göğüsleri hakkında kaba bir şaka yaptı, bu da neredeyse onun sik resmiyle ilgili bir seçim yorumunu geri çekmeme neden oluyor, ama ben kaçınıyorum. Pete bende Janine'i savunma isteği uyandırıyor, bu ikisinin de hayatımdan bir an önce çıkmaları gerektiğinin bir işareti.

Sauna şimdi sıcak olacak. Derin bir nefes alıyorum ve Pete'e ışıkları açmasını söylüyorum. Kamera görüntülerini izliyorum ve karede aniden saunayı net görüyorum. Janine fark etmemişti. Bir havluya sarılmış ve lavabonun üzerinde bir bezle yüzünü temizliyor.

Titreştirmelerini sağla,yazıyorum. Işıklar usulüne uygun olarak hızlı bir şekilde açılır ve kapanır. Janine temizlemeyi bırakır ve kaşlarını çatar. Yüzünde bir sıkıntı ifadesiyle saunaya doğru yürür.Olmak

kapıyı kapatmaya hazır Pete, lütfen hazır ol.

Tanrım, ben buranın kralyım bebeğimcevap gelir

Saunaya giriyor ve nefesimi tutup boynumu kaşıyorum. Kapı arkasından sessizce kapanıyor. İlk başta, fark etmemiş gibi görünüyor. Işığı kapatmak için uzanırken başının üstünü görebiliyorum, ısının sonuna kadar yandığını fark edince yelpazesini açıyor. Kapıyı çekmesini izledim, cam hafifçe sallanıyordu ama eğilmiyordu.

*LOL, sıkışıp kaldığını fark ediyor,Pete'e mesajlar, ama onu görmezden geliyorum, giderek paniğe kapılan ve şu anda bir düğmeye art arda basan Janine tarafından şaşkına dönüyorum.Bu alarm ha,diyor Pete.Açıkçası devre dışı bıraktım. kimse seni duyamaz
bağır hanımefendi*

Janine şimdi oturdu ve artık onu göremeyeceğim bir açıyla gizlendi, ama cama vuruyordu ve Henry gürültüden irkilerek banyoya koştu. Onu duyabiliyor ve ayağa kalkıyor, gözleri kapıdaki buzlu şeride bakıyor. Ona yardım almasını söylüyor, bu bana onun artık çılgına döndüğünü gösteren saçma bir emir. Henry kulaklarını geriye yaslamış ve küçük vücudu heyecandan titriyor, ona bakıyor. Sonra başını yana yatırır, arkasını döner ve banyodan çıkar. Görüntüleri kaydırıyorum ve onun koridordaki küçük yatağına uzandığını ve hemen uykuya daldığını görüyorum. Belki de Henry düşündüğümde daha iyi bir karakter yargıcıdır.

Telefonumdan saate bakıyorum. On beş dakikadır saunada.*Oradaki sıcaklık nedir?*Pete'e soruyorum.

İzin ver kontrol edeyim.İki dakika sonra geri geliyor.Üzgünüm, onu senin garip derecelerine çevirmek zorunda kaldım. 110 derece. Daha yüksek ister misin? Bayılabilir.

Düşünüyorum. Yavaşça oturmasına izin verecek saatlerimiz yok.

ölümüne pişirmek Ama kötü bir şekilde yanacağı bir noktaya gelmesine izin vermek istemiyorum - bu, dışarı çıkamayacağını düşündürebilecek bir işaret.*Biraz aç, bayılsa da umurunda değil. İneğe iyi gelirdi.*

Janine'in tüm vücudunun bunun için haykıracağını bilerek şarabımı yudumladım ve esintinin tadını yeniden çıkardım. Iowa'ya olası bir seyahatten bahsederek Pete'in dikkatini CCTV'yi çok yakından izlemekten uzaklaştırdım ve o hemen yemi yuttu.

gerçek hayatta takılmanın ne kadar havalı olacağını söylüyor. Birlikte ne yapacağımız konusunda ileri geri gidiyoruz, o giderek çapkınlaşıyor ve ben sağlıklı olmayı öneriyorum. kilise liderinin onaylayacağı faaliyetler.

Bu arada, o küçük sıcak dolaba tıkılıp kalmış Janine'e göz kulak oldum. Görebildiğim hiçbir hareket yok ve onunla konuşmak istersem bunu şimdi yapmam gerektiğini anlıyorum. Söyleyeceklerimin daha sonra bazı sorulara yol açacağını farkında olarak Pete'e beni bağlamasını söyledim.

Kısa bir duraklama oldu ve ardından Pete konuşabildiğimi söyledi. Şaraptan bir yudum alıyorum ve kimsenin duyma mesafesinde olmadığından emin olmak için etrafa bakıyorum. Telefonu çeneme dayadım ve alçak sesle ama net bir şekilde konuştum.

"Muhtemelen şu anda samimi bir sohbet havasında değilsin." Başını buzlu camın üzerine kaldırdı ve tek eliyle buharı sildi. Ama sadece bunun neden başına geldiğini bilmeni istedim. Bu bir kaza değil.

Muhtemelen bunu şimdiye kadar fark etmişsinizdir. Ama ben senin elmaslarını çalmak isteyen bir suç dehası değilim. Bana bunu durdurabilecek hiçbir şey veremezsin.'

Bir şeyler bağırmaya başlar, çılgınca cam kapıya vurur.

'Sessiz ol. Yaygara için enerjiniz yok. Kocanız annemi bir bebekle terk etti. Onu terk etti. Beni reddetti. Ve ailen o zamandan beri tam bir zevk ve rahatlık içinde bir hayat yaşadı. Adil mi? Annemin bir dizi boktan işe girip çalıştığı her gün daha da güçsüzleşmesini izlemek bana öyle gelmiyordu. bu adil mi

Kızınızın isteyebileceği her şeye sahip olduğunu ve benim bunu sadece kendilerini iyi hissedebilsinler diye yapan insanlar tarafından yetiştirildiğimi mi?"

Şimdi vahşi görünüyor, bir eli boynunu tırmalıyor.

"Nefes almak gittikçe zorlaşıyor, ha? Pekala, bu daha fazla sorun olmayacak, bu yüzden sakın olmaya çalışın, paniklemeniz daha kötü olur, sanırım. Dürüst olacağım, düşünmedim

Bunların herhangi birini açıklıyordum ama arka planı nezaketen bilmenizi her şeyden çok istedim. Babam. Senin kocan.

Bu yüzden içeridesin. Kimi suçlayacağını bilmek güzel, değil mi?"

Pete bana mesaj attı.*Mega komik ama artık çok uzun zaman oldu. Bence gerçekten mücadele ediyor, çıkmasına izin verelim mi? Üst üste dizmesi umrumda değil ama bu senin kararın.*

Bir dakika. O iyi. Bir çentik açın ve biraz daha uzun verin. Parmağıyla camda bir şeyler izleyen Janine'e bakarak cevap verdim. Gözlerimi zorlayarak anlamaya çalışıyorum. Bir ses çıkarıyor ama boğuk.

"Bir şey mi söylemek istedin?" diyorum. Tekrar fısıldıyor. Tahrişin arttığını hissediyorum. "Daha yüksek sesle lütfen, muhtemelen fazla vaktin yok, bu yüzden bir şey söylemek istiyorsan YUKARI konuş."

Ama şimdi dinlemiyor, dikkatle parmağını tekrar camdan yukarı doğru hareket ettiriyor. Durmadan önce zar zor bir milimetreden fazla hareket edebiliyor. İlk şekil netleşene kadar sessizce izliyoruz. Bir G harfi, titrekle ve küçük ama yeterince net. Hafif bir mide bulantısı hissediyorum. Pete meşgul.*Ne yapıyor, acil durum mesajı mı?* Bir sonraki harf almaya başlar şekil, uzun bir çizgi ve sonra kendini kapıya dayandırmaya çalışırken kapıya bir daire yapıştı. Bir R çizdi.

Görüşüm biraz bulanıklaşırken dalgalar sahile çarpıyor.

Grace'i yazacak. O bilir. O bilir

her şey. Muhtemelen her zaman biliyordu - beni, annemi, kızı her şeye sahipken bizim yoksulluk içinde yaşamamıza izin verdiği için mutluydu. Ve şimdi beni ifşa edecek. Simon mesajı bulduğunda anlayacaktır. Belki hemen değil, ama iki ile ikiye toplayacak, diğerini tekrar düşünecek

ölüm ve ne olduğunu anlamak. O ve Bryony güvende olacaktı ve ben de hayatımın geri kalanını hapiste geçirecektim.

*SESİ AÇ, Pete'e mesaj attım. Tüm yol boyunca.
Kanka bunu hak ediyor.*

*Tanrım ondan gerçekten nefret ediyorsun ha? Bu hikaye
çilgıncaydı, üvey annemi lanet olası bir melek gibi
gösteriyor. Şimdi krank.*

Janine R'yi bitirmeye çalışıyor. Mükemmel şekillendirilmiş saçları alacalı yüzüne yapışmış, bazı kısımları tuhaf bir morumsu maviye dönüşüyor. Orada, güneşin altında oturuyorum, bir elim telefonda, diğeri boynumu öyle sıkı tutuyor ki, gözler şişkin. Sonra, ben izlerken, parmağı camdan aşağı kayıyor, başı gözden kayboluyor ve yüksek bir gümbürtü duyuluyor. Sessizlik. Bir bardak su içtim. Hareket yok.

Telefonum bip sesi çıkarıyor. *Bu DRAMATİK'ti. Sanırım şimdi bayıldı. Kapıları açmamı ister misin?*

Garsona bana bir kadeh şarap daha getirmesini işaret ettim. *Hadi yapalım.*

Bu gümbürtü sadece vücudunun yere düşmesi değildi. Çok gürültülüydü. Kafasını vurmıştı. Saatime bakıyorum, Lacey daha iki saat içinde gelmiyor. Halihazırda ölmemiş olsaydı, geri dönüşü olmayan bir hasara uğraması için yeterli bir zamandı. Saunanın kapısı açılıyor ve buhar dışarı çıkarak manzarayı bir dakikalığına engelliyor. Garson bana yeni bir bardak getirirken, banyonun yavaş yavaş odağa geri döndüğünü görebiliyorum. Janine'in ayakları saunanın kapısının yanında duruyor, bedeni biraz gözden uzakta, hareketsiz. ve küçük. Titreyen G zaten hiçliğe dönüşüyordu.

Henry her şey boyunca uyudu. Gerçekten, köpekleri hak etmiyoruz.

* * *

O öldü. Hafif bir kalp şikayeti olmasa bile, ısı, şok ve yanıklar ona ulaşacaktı. Sanırım bir fırına sıkışıp kaldığınızda hiçbir kalp şikayeti hafif değildir. Ertesi gün gezinti yerinin dışında beklerken bana tek bir soru bile sormayan Lacey'den Tanrı razı olsun. Bir şeyden şüphelendi mi? Söylemesi zor. Şok taklidi yaptım ve

haberlere sempati. Ama Lacey tamamen

onu karşılayan korku sahnesinden rahatsız değildi. Eğer artık üniformasıyla değil, kot pantolon ve bir tişörtle, dikkat çekici derecede çekici turuncu ayak tırnaklarını gösteren altın parmak arası terliklerle daha uzun boylu yürüyordu. Henry'yi aldı ve ipeksi küçük kulaklarını okşadı.

"Sana biraz para vereceğim, Lacey, bu zor zamanda yapabileceğim en azından bu," dedim endişeli görünerek. 'Artık eve mi gideceksin? Yoksa aile seni devam ettirecek mi?'

"Bay Artemis bana bir aylık maaş verdi ve bir hafta kalabileceğimi söyledi ama sorun değil. Madam Janine'in en iyi arkadaşı Susan dün gece gelip onun için çalışmamı istedi. Tepelerde çok daha büyük bir evi var ve bana daha fazla para teklif ediyor. Bana bir süredir gitmemi istemeyi planladığını söyledi. Parlak bir şekilde gülümsedi. "Ve o ölü kadın gibi bir orospu değil." Ve Henry'yi alıyorum. En iyi arkadaşının kahyasını ölümünden yirmi dört saatten kısa bir süre sonra tutan Susan'ın inanılmaz küstahlığına hayret ederek ona el salladım. Başka bir hayatta arkadaş olabilirdik.

* * *

Pete biraz daha hileli bir görevdi. Olabileceğinden endişelendiğim gibi, yaptığımız şey hakkında parçalara ayrılmadı ve paniğe kapılmadı.

Bunun yerine çok mutluydu, günün olaylarını tekrar tekrar anlatmak istiyor, bana mangallarla ilgili memler gönderiyor ve kim olduğunu soruyordu. Sıradaki hedef olabiliriz.

Bu bir iş bebeği olabilir, bir hafta sonra bir kadeh şarap içip ayak tırnaklarımı ne renge boyayacağımı düşünürken bana mesaj attı. Ergenlik çağındaki bir çocuğun hormonları alt üst edilmemeli, bu yüzden telefonu bir nehre atıp ondan tamamen kopmadım. Oğlan delicesine aşıktı ve onun teknik sınırlarını test etmek istemedim, bu yüzden hassas bir şekilde hallettim. Esas olarak Tanrı'yı bularak. İncil pasajlarında ani bir telaş Bana her çapkın mesaj attığında, iletişim sıklığını gerçekten yavaşlattı. Biraz gibisi yok azgın bir gencin kendiliğinden ereksiyonundan kurtulmak için vurmak. Ama üç ay sonra ve tamamen pes etmiyordu. Hâlâ maceramızın dumanından bir iz alıyordu.

birlikte ve beni tamamen bırakmaz. Bu yüzden daha zorlu bir yol seçtim. Onu avlamış gibi yaptım. yani *benvardı* onu avladım ama ben ikiye katladım. Tersine görsel aramanın onun için kolay olacağını farkında olarak, çevrimiçi bir sohbet forumuna katıldım.

gezegendeki herhangi biriyle görüntülü sohbet edebileceğiniz bir yer ve ben, temel İngilizce konuşan en huysuz adamı bulana kadar tıkladım. Çoğunlukla ona göğüslerimi göstermem için bana işaret etmesinden oluşan, arkadaşlığına beş dakika katlandım. Ondan önce bana bir selfie göndermesini istedim, telefonuma kaydettim ve ardından hesabımı sildim. Ortaya çıkan ve sırttan ve el sallayan kel bir dağ adamını gösteren fotoğrafla, Pete'den gelecek müstehcen (okuma - mastürbasyon) video mesajını bekledim. Güneş doğduğundan emin olarak, bir zaman içinde video wanking. Hemen fotoğrafı geri gönderdim.

Biz bir kolektifiz. Zavallı videolarınız bizde ve yaptıklarınızın kanıtları var. Bu dosyaların ailenize gönderilmesini istemiyorsanız, iletişimi kesecek ve normal hayatınıza geri döneceksiniz. Ve buna izin verdiğimiz için her gün minnettar ol.' O akşam yirmi iki kez aradı, ama açmadım, mesajı bir SON UYARI ekiyle birlikte tekrar gönderdim. Kimseye söylemeyeceğini söyleyerek cevap verdi ve videoları babasına göndermemem için bana yalvardı. Sanırım tüm övünmesine rağmen, çocuk babasının yirmi kiloluk orta yaşlı bir erkeğe mastürbasyon klipleri gönderdiğini düşünmesi fikrine katlanamadı. Bir yabancıнын öldürülmesine yardım etmiş olabilir ama bazı şeyler asla değişmez. Bir ebeveynin cinsel hayatınız olduğunu öğrenmesi fikri hâlâ çok fazlaydı. daha kötüsü. Ve bu, senden son kez haber aldığım zamandı. Soğuk Taş 17. Gençlik ilişkileri böyle olmalı. Kısa yanarlar, ama oğlum parlak yanarlar.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kelly'nin bir telefonu var. Haftalardır bunun hakkında ötüyor ama sadece benim için, ilk kez tutmayı başardı. tüm hayatı boyunca sessiz bir şey hayal ederdim. haklı olarak çünkü buradaki diğer kadınlar onu ele geçirmek için her şeyi yapacaklarını bilselerdi. Kelly, kemiği olan bir teriyer gibi onu şiddetle koruyor. Önüne eğiliyor ve sürekli yazıyor, uzun tırnakları takırdıyor ve küçük ekranın parıltısı örtünün altından görülebiliyor. Nereden ve nasıl bulduğunu sormuyorum. Ahlaksız Clint'in bunu bir şekilde ona ulaştırmayı başardığını hayal ediyorum ama birbirlerine bu kadar çok şey söyleyip söylemeleri gerektiğini düşünemiyorum. Umarım cinsel değildir. Saçlarını jöleleyen bir adamla mesajlaşarak seks yapan biriyle küçücük bir alanı paylaşmayı kaldıramıyorum. Normalde

Kelly eşyaları konusunda oldukça cömert ama yeni değerli varlığını bir kez bile ödünç almama izin vermedi. Arayacak kimsem olsa bile sormazdım. Kelly gibi birine rehin olmak istemezsin. Ödüllü bir tüy kafalı olabilir ama bir iyilik istemekte tereddüt etmezdi. engellemeye çalışırım Aynısını ona yapabilmeyi hararetle dileyerek başımın üstünde bir yastıkla ses çıkardım.

* * *

Komik bir şey duymak ister misin? Kız kardeşimle ilk tanıştığım da bir manikür salonundaydım. Onunla şüphelenmeyecek bir şekilde karşılaşabilmem için hiçbir planlama, dikkatlice düzenlenmiş bir entrika yoktu. Böyle bir şey varsa, tamamen rastgele bir karşılaşmaydı. Kadere inanmam, aşağı yukarı aynı yaştaki iki kadının yollarının kesişmesi garip değil.

merkezi Londra. Şans toplantıları *Anlamyıldız* falına ve tarota gerçekten ilgi duyan eşiniz Sarah'nın ısrar etmesine rağmen, onlar için özünde ilginç bir şey yok. Ama komikti. işlerin bitmesi güzeldi

bir kereliğine ben seyahat eden bir aileye aitti. güvenlik kapıları ve güvenlik köpekleri ve güvenlik detayı olan şoförlü arabalar ve özel uçaklar. Bizden üç metre yukarıda yaşıyorlardı. Başka bir gezegeni kolonileştirememek yine de ultra zenginler, diğer herkesle aynı çevrede yaşamaya zorlanabilir, ancak asla tam olarak kavrayabileceğimiz bir yerde değiller. Sizinle aynı caddede olabilirler (yalnızca o cadde Kings Road ise) ama aynı caddede yaşamıyorlar. yol. Mağaza kapıları sessizce onlar için nanosaniyeler içinde açılıyor, kaldırımlar sadece bekleyen arabalara giden bir pist, restoranlar özel odaları gösteriyor, müzeler her an açık. Bir yeri görme şeklin onların gördüğü gibi değil. Bunlar Şemsiyenizdeki yağmuru silkip, bir masa için maître d'ye yalvarana kadar bir sonraki şeye geçiyorsunuz bile. Onlara dokunamazsın. Ve yine de yanımda oturmuş jel manikür istiyordu. Lütfen demiyorum.

Bryony Artemis, daha önce gördüğünüz yüzlerden birine sahip. Bildiğin bir kıza benzediğini kastetmiyorum - o kesinlikle değil - ama sosyal medyanın her yerde hazır ve nazır hale getirdiği bir görünüşü var. Yastık gibi dudaklar, bir tutam parlak, dalgalı saç, spor kıyafetleriyle kaplı bir vücut - çok ince ama sahibinin güçlü olduğunu söylemek için elinden geleni yapacağı bir şey. pazılarını, 'ganimetlerini' vurgulayarak. Bazı kadınların sanki tek düşündükleri şey bu değilmiş gibi düşünmediklerini iddia ettikleri türden bir sıksa. Bryony gibi kadınlar fotoğraflarda şaşırtıcı derecede güzel görünürken, gerçek hayatta biraz "tekinsiz bir vadi" gibi görünürler. Bu tanımlamayı seviyorum - robotist Masahiro Mori, 1970 yılında robotlara veya neredeyse insana benzeyen bilgisayar yapımı görüntülere karşı tiksintimizi tanımlamak için icat etti... ama tam olarak değil. Dünyanın Bryony'leri kusursuz, yüz hatları dolgun, dolgun ve pürüzsüz. Fotoğraflarda çalışıyor. Gerçek hayatta can sıkıcı. En azından kadınların kendilerini sakat bırakmalarına neden olan güvensizliklerin vücutlarında görünür olduğu, sakat göğüs implantları ve korkunç yüz germe günlerini özlüyorum. dış görünüş. Wildenstein'ın Gelini'ne gülebilir ya da bunu kendine yaptığı için üzülebilirsin. Bu kabile yüzleriyle hiçbir şey gösteremez, sizi empati kurmaya, acımaya ve hatta alay etmeye sevk edecek hiçbir şey.

Daha önce hiç spor salonunun içini görmemiş türden pahalı spor ayakkabılar, dar taytlar giymişti. yanlarında elektrik mavisi şeritler vardı ve minicik üst yarısı kocaman bir şişme cekete sarınmıştı, fermuarı yoktu ama

etrafına sarıldı ve dev bir çapraz vücut çantasıyla yerinde tutuldu. Instagram'daki diğer kızlara benziyordu. Çantanın Chanel olması ve görünüşünü altın yüzükler, pırlanta düğmeler ve küçük bir Rolex ile süslemesi dışında. Hangi işaretçiler

Görünüm bir yılda kazandığınızdan daha pahalıya mal olduğu için asla 'görünümü satın alamayacağınızı' gösterir. Görünüm, ailenizin evleri için ödediğinden daha pahalı. Görünüm, kendi evinizi satın almak için bir araya getirebileceğinizden daha pahalıya mal oluyor. Şaka yapıyorum, asla bir ev alamayacaksınız.

Saniyeler içinde onun olduğunu biliyordum. Doğuştan her açıdan nasıl görüldüğünü bilmeden onun internette büyümesini izleyerek yıllarımı harcamadım. Ne iç karartıcı bir beyin alanı israfı. Yirmili yaşlarını ne yaparak geçirdin Grace? Yetkili bir hava kafasının dudak kremi hakkında vloglar çekmesini izledim ve onun en iyi beş güneş gözlüğü şekli hakkında her şeyi öğrendim.' Belki ben Kendimi de bırakmalıyım.

Sanki ona bir hediye veriyormuş gibi bir elini manikürcünün önünde uzatmış, yere bakıyor ve dikkatle telefonuna yazıyordu. Böyle salonlarda çalışan kadınların günün sonunda müşterileri hakkında ne söylediklerini merak ediyorum. Asla kaba müşteriler hakkında öfkeleniyorlar mı? göz teması kur? Onlara gülüyorlar mı? Yoksa zar zor bahsedilecek kadar uyuşuyorlar mı?

Eğildim ve vernik renk çarkını ödünç almak istedim ve başını kaldırmadan verdi. Kulağına sarkan bir kulaklık konuşma için uygun olmadığını gösteriyordu, bu taktiği kendim kullandığım için yargılamayacağım. Tanrı, dünyanın her yerindeki kadınların bunları kullanmak için kullanacağını düşünmeden kulaklık tasarlayan adamdan (tahmin ediyorum) razı olsun.

deneyecek erkekler için müsait olmadıklarının sinyali bizi meşgul et Salon, sadece kadınlara özel alanların her zaman olduğu gibi vızıltılıydı ama ben bunu engelledim ve tamamen ona odaklandım. Bryony'yi izlemek kolaydı,

yavaşlayan bir köpek gibiydi.

Onları sevmek isteyeceklerini umarak, karşılaştıkları her geçen yabancı için aşağı. bakan insanlara alışıktı

ona hayranlıkla bakıyor, bunu bekliyor, hoş karşılıyordu. Göz ardı edilmek daha rahatsız edici olurdu sanırım. Bu, elbette geriye bakacağı anlamına gelmiyordu. Bu sadece, fark edilmeden gözlemlemek için tam yetkim olduğu anlamına geliyordu. bu

Bu fırsatta adrenalin vücudumda uğulduyordu.

Her saniyeyi boşa harcıyormuşum gibi hissettim, yapmak zorundaydım

bir şey olur Kısa bir süre sonra, ben burada oturup tırnaklarımın kurumasını beklerken o salondan süzülüp doğruca sıcak bir arabaya atlayacaktı.

Bu benim üvey kız kardeşimdi! Uzun zamandır kayıp olan şeyle tanışmak nedir?

kardeş nasıl olmalı? Gergin bir şekilde birbirinizi inceleyebileceğinizi, aptalca bir şaka yapabileceğinizi, geçici olarak yardım eli uzatabileceğinizi hayal ediyorum. Sonunda birbirinizin kollarına düşene kadar her şey önsöz - bu kişinin varlığının, hayatınızın yapbozunun eksik parçası olduğunu ve sonunda yerine oturduğunu kabul etmenize izin verin.

Bryony öfkeyle elini manikürcüden çekti, kütiküline bakıp ovuşturdu. Beni kırdın, FFS. Dikkatli olabilir misin?' Bayan başını eğdi ve herhangi bir kan izi görmememe rağmen özür diledi. Bryony içini çekti ve elini yeniden uzattı.

başka bir bayan resepsiyon masasından aceleyle geldi. Bu Müdür olduğunu tahmin ettiğim kadın eğilip parmaklarına baktı ve hasarı inceledi. Üzgünüm bayan, çok üzgünüm. Sana biraz su getireceğim, tamam mı?'

Ablam bir daha başını kaldırmadı ama onaylayarak başını salladı. Instagram hesabında geziniyor, beğene basıyordu.

karartılmış gece kulüplerinde deri banketlerin üzerinde duran sarışın kızların birkaç fotoğrafı. Ardından kamera uygulamasını açtı, yüzüne doğru kaldırdı ve yüz hatlarını bir oluştan küçümseme ifadesi. Arka arkaya fotoğraf çekmesini izledim, sonunda bir tanesine karar vermiş gibi göründü, inceliği

parmaklar hızla sallanır ve kaydırılır. Bryony tekrar içini çekti ve telefonunu kapattı. Yine de durmadı ve boştaki elini uygulamayı tekrar tekrar yenilemek için kullandı. Kendi telefonumu çıkardım ve kendi Instagram uygulamamı açtım. Üzerinde bir takma ad kullanıyorum, iki küçük oğlu olan genç bir annenin genel bir fotoğrafı. Biyografimde şöyle yazıyor:

'Hertfordshire'da yaşayan ve her zaman bir

(buraya banal şarap emoji'si ekleyin).' Buraya geldiğim temel seviyeden oldukça gurur duyuyordum. Kimse Jane Field'ı fark etmeyecek canlı videolarını bir kereden fazla izlemek. Kimse onu geri takip etmek istemeyecektir. Bryony'nin Instagram hikayelerine tıklıyorum ve az önce çekmesini izlediğim fotoğrafı ortaya çıkarmak için yükleniyor - kaşları tiksintiyle kalkmış, dudakları kıvrılmış, cildinin neredeyse ışıltılı görünmesi için yoğun bir şekilde filtrelenmiş. Resmin üst kısmına yazılan mesaj şu şekildedir: *çok ihtiyaç duyduğun bir şey için gittiğinde rahatlatıcı manikür ve beceriksiz kadın neredeyse parmağınızı kesecek. #kötü hizmet #salak.*

Bunu sana söylüyorum, böylece birbirimizin kollarına düşme senaryosunun neden asla olası olmayacağını daha açık hale getiriyoruz. Ona karşı bir duygudan başka hiçbir duygum yoktu.

tam ama müstakil bir hayranlık. Ailesinin paralı bağrında büyüseydim onun gibi olur muydum? Muhtemelen. Hayranlık duyduğun kaç tane fevkalade zengin insan tanıyorsun?

Oprah'ı değil, onun içine doğanları kastediyorum. Her şeyi farklı yapardım diye kendimi kandırmıyorum. Kuzeni denedi, onu kutsasın, ama o kurbağalarla gerçekten kendi hayatını oymuyordu. Sadece kendisine verilen hayatı, güçlü ve her şeyi kapsayan bir hayatı reddediyordu - hayatının geri kalanında savuşturmak için savaşmak zorunda kalacağı bir hayat. Ve bu dövüş çok yorucu olurdu. Bir gün,

Bir dizi acımasız apartman dairesinde yaşamaktan ve ona teşekkür etmeyen iğrenç hayvanlara yardım etmekten yorulduğunda, babası ondan akşam yemeği isterdi. Ve yıpranmış haldeyken, onu önceki hayatının kötülüklerinden korumak için geliştirdiği zırhtaki bir çatlağı ortaya çıkaracaktı. Biraz yardım teklif edilirdi - çok fazla bir şey anlamazsınız - ailesi bunu ne kadar zorlayabileceklerini bilirdi. Örneğin, belki sadece o ayki kirayı karşılamak. Ve o alırdı, onunla güreşmek ama sadece bir ara vermek istemek. Oradan kapı açılmış olacaktı. Artemis ailesi onu geri çekerdi - seçtiği yol onlarınkine hakaretti

ne de olsa - ve direnişinden vazgeçmiş olacaktı. Belki personele küfretmez ve art arda genç ve genç modellerle flört etmezdi - geçmişine rağmen biraz ahlaki pusula geliştirmişti - ama sonunda şirketin bir kolunu yönetir, belki de süreci daha az ezici hale getirmek için düzenli

olarak hayır kurumları için bağış toplar düzenlerdi.

Andrew bundan tamamen kaçamadı ve Bryony onu tamamen benimsedi. Eminim ikisinin arasında bir yerde olurdum.

Manikürcü tırnaklarımı koyu kırmızıya boyadı, kız kardeşimin uyguladığı rengin aynısı. Dünyanın her yerindeki kadınların şımarttığı bu küçük ritüellerin anlamsız hiçbir yanı yok.

- üstlendiğimiz işten kısa bir kaçış. Bizi duygusal emeği taşımaya ve profesyonel bir yol çizmeye zorlayan, aynı zamanda olmadığımızı gösteren bir toplumdan küçük bir soluklanma.*fazladuygusal*. Tırnak cilası boş değildir. Bu bir cila, koruyucu bir tabaka.

İşe yaramaz oluyordum. Bundan hiçbir şey kazanmıyordum şans karşılaşması. Orada bir yumru gibi oturuyordum, aptalca Bryony'nin telefonuna odaklanmasını, ara sıra iç çekmesini ve sürekli saçını düzeltmesini izliyordum. Ama sonra sorunun bende olmadığını fark ettim, belki de bu kız hakkında gerçekten öğrenilecek hiçbir şey yoktu. Belki ne zaman olduğu gibi

kadınlar, çıktıkları bir erkeğin neden aramadığını merak ederek kendilerini delirtiyorlar, 'Senden çok hoşlanıyor ama babasını erken yaşta kaybettikten sonra duygusal yakınlıkla ilgili karmaşık sorunları var ve aramamak bir sana gerçekten aşık olduğunu ve muhtemelen sadece alana ihtiyacı olduğunu ama çok fazla alana ihtiyacı olmadığını işaret et - ona kendi saçından bir hediye göndermelisin', aslında, o sadece seninle ilgili her şeyi tamamen unuttum.

Sanırım onun hakkında gerçekten bir şey öğrenmeme gerek yoktu. Ailenin bir kısmıyla, onları öldürecek kadar yaklaşmak için onları daha iyi anlamaya çalıştım. Bryony ile tüm hayatı internette yaşıyor. Hepsini görebiliyorum, fazla bir şey yok. Normalde en zengin insanların, herhangi bir yıllık zenginler listesinde yer almak istemediklerini öğrendim. Normal insanların neye sahip olduklarını ve nereye gittiklerini bildikleri bir spot ışığında yaşamak istemiyorlar. Artemis klanı böyle olsaydı işim çok daha zor olurdu. O korkunç cümle 'para konuşur, zenginlik fısıltılar geliyor aklıma. Bryony ne mutlu ki sadece konuşmak istemiyor, bağırarak da istiyor. Özellikle, Instagram'da, her zaman. Sanki orijinalmiş ve distopik bir Netflix'in bir bölümü değilmiş gibi herkesin yaptığı o kasvetli tahminler

hepimizin sadece telefonlarımız aracılığıyla var olduğumuz kasvetli gelecek hakkında bir dizi mi? Bu aslında Bryony'nin hayatı.

Manikürcü ellerine yağ sürüp işinin bittiğini işaret ettiğinde, Bryony sanki çok büyük bir çaba sarf ediyormuş gibi başını kaldırdı ve tırnaklarını inceledi. Sandalyesinde doğrulup gülmeden önce her bir parmağını tek tek kontrol etmek için çok fazla zaman harcadı. değil Neşeli bir kahkaha, ama biri kesinlikle alay konusu olduğunu gösteriyordu. Kaşlarını çatı ve karşısında oturan kadına baktı.

Tırnak etlerimi yırttın. Tüm. İle ilgili. Onlara. Bunu yapmak için nitelikli misiniz? Hayır gerçekten, ciddiğim, her bir kütiküle zarar vermeyi nasıl başardın? Levye kullandın mı?' Manikürcü çılgınca yöneticisine işaret etti, ya sersemlemiş ya da aynı şekilde yanıt verecek doğru kelime dağarcığından yoksundu. Salon saniyeler içinde susmuştu, herkes kasıtlı olarak Bryony'ye bakmıyordu ama neler olduğunu duymak için hareketsiz kalıyordu. Normalde bu tür bir dikkat, biri geri çekildi ama Bryony'nin açıkça çok az utanma duygusu vardı. Eton hakkında bir teori var, en zeki çocukları üretmez ama en çok üretir. kendinden emin. İşte bu yüzden sinir sistemi olan tüm bu vasat Pillsbury Doughboy'lar kendilerini çok daha fazlasıymış gibi hissediyorlar. başbakan olmak için bir şans verebilir. Bunun için para ödüyorsun. Bryony'de böyle bir özgüven vardı. Korkunç davranabilir ve umurunda bile olmayabilirdi.

Müdür geldi ve Bryony'yi resepsiyon masasına götürdü, bunun bir müşteri olduğunun açıkça farkındaydı. *olay çıkarmak*ve onu diğer ödemelerden uzaklaştırmak için can atıyor müşteriler. Ama işe yaramadı. Bryony'nin etkileyici bir sesi vardı ve bunu sonuna kadar kullandı.

"Bu sadece utanç verici - bana müşterilerin salonunuzu yırtık tırnaklarla terk etmesine izin vermekten mutlu olduğunuzu mu söylüyorsunuz?" Bana buranın iyi olduğu söylendi ama arkadaşım sarhoş olmalı çünkü hiç bu kadar korkunç bir manikür yaptırmadım. Daha sonra çekecek bir videom var - çekmem bekleniyor mu? Ellerimi kamerada böyle göstereyim mi?' Menajer sakinleştirici sözler söylüyordu, sanırım teklifler

yapılıyordu.

özür diledi. Sana tırnaklarında bir sorun olmadığını söylememe gerek yok, değil mi? İyi görünüyorlardı, hatta iyi. Bu sadece gücü kullanan sıkılmış genç bir kadındı çünkü memnuniyetsizlik, nezaketin olmadığı bir şekilde para birimidir. “Bunun için para ödemediğimi söylemeye gerek yok.” Bryony kadına bakmıyordu bile, sergilenen ojelere göz atıyordu. 'Ve bunu alacağım Tırnaklarım kaçınılmaz olarak saatler içinde kırıldığında benimle eve renk verin. Tüm bunları sosyal kanallarına koymayacağım için şanslısın' dedi ve bununla birlikte bir şişe cila kaptı ve dışarı çıktı, kapı arkasından çarptı.

Reader, bunu sosyal medya kanallarına koydu.

* * *

Size Bryony hakkında bilinecek pek bir şey olmadığını söylemiştim.

Ve bu doğru. Sular onunla derin akmadı. Söyleyebileceğim kadarıyla, tam olarak aptal değildi, sadece olmak zorunda değildi.

akıllı. İsteddiği her şeyle çok güzel bir hayat yaşadı ve sonuç olarak pek iyi değildi. daha ileri giderdim

Aslında. Tam bir pislik gibi görünüyordu. Harika bir kelime, değişen gaddarlığı ifade etmek için birkaç farklı şekilde ifade edilebilir ve pek çok insanı mükemmel bir şekilde özetler. İnsanlara nahoş veya yakışsız diyerek gerçeğin etrafında dans edemem. Jane Austen bir aşağılama yaratabilirdi

küfüre başvurmadan sizi nefessiz bırakacak kadar soluyor ama sonra Limehouse'a gelmedi. Olsaydı, Wickham'a "aylak ve uçarı"dan daha kötü bir ad verildiğini tahmin ediyorum.

Belki de onu daha iyi tanımalıydım. Bazı insanlar, internette kimsenin gerçek benliği olmadığı evrensel olarak oldukça anlaşılırken, onu neden neredeyse tamamen çevrimiçi varlığına göre yargıladığımı merak edebilir. Bu cinayet, diğerlerinden daha fazla, insanı giderek daha fazla tedirgin edebilir. "Çürük yaşlı büyükanne ve büyükbabayı öldürmeyi anlıyorum ama bu kız çok genç, muhtemelen onları ayıran şeylerden daha fazla ortak yönleri var." Ancak bu, aileyle yeniden bağlantı kurmayla ilgili bir hikaye değil.

Bu, birinin sahip olduğunu öğrendiği bir hikaye değil. onları kucaklamak için bekleyen bir sürü akraba. Ve ben umutsuzca böyle bir barınak isteyen hasarlı bir kuş değilim.

Ne

Bu insanların gitmesini istiyorum. Elizabeth I'den özür dilemekle birlikte, bu insanların ruhlarına pencere açmakla hiç ilgilenmiyorum. Ya da eksikliklerini keşfetmek.

* * *

Bryony hala evde yaşıyordu. Sanırım on altı yatak odası ve iki merdiveni olan bir evde yaşadığınızda, bir şekilde kendi kendinize yalnız yaşıyormuş gibi davranabilirsiniz - sanırım Artemis McMansion'ın böyle iddiaları varsa, bir katı veya bir kanadı işgal etti. Ama hala. Bir yetişkin olarak evde yaşad. Londra'da bir mücevher tasarımı kursu aldığından ve gerçek bir üniversite hayatı deneyimini geri çevirdiğinden, asla taşınmadı. Bir kez değil. Ailesi, o 21 yaşına geldiğinde ona Chelsea'de bir mews evi satın aldı, ama o orada hiçbir zaman birkaç geceden fazla kalmadı. Bunun yerine orada genç ve güzeller için partiler verdi ama her zaman aile yerleşim bölgesine döndü. Bu sana onun karakteri hakkında bir şey söylüyor mu? Yine, belki de hiçbir anlamın olmadığı yerde anlam arıyorum ama yetişkin dünyasının sunduğu tüm potansiyeli reddetmek bir kayıp gibi görünüyor. Ve Ebeveynleriniz Janine ve Simon Artemis iken, ebeveynlerinizin yanında olmak gerçek bir kişilik tehlike işareti gibi görünüyor.

Bryony'nin bir ortağı yoktu ya da en azından bahsettiği biri yoktu. Bunu, onun bekar olduğu anlamına geliyordu, çünkü önceki aşk ilgi alanları, sosyal medyasında ve ayrıca toplum sayfalarında yoğun bir şekilde yer aldı. Kendisinden panseksüel olarak bahsetti ama sadece erkeklerle çıkmış gibi görünüyordu. Elbette.

Hayatında bir noktada yoğun bir şekilde yer alan ve sonra, pekala, küçük bir köpek vardı. Bundan çok şey yapıldı ve #WHEREISFENDI hashtag'i bir süre Twitter'da trend oldu ve onu, öngörülemeyen öfke sorunları nedeniyle (köpeğin değil, köpeğin) köpeği kişisel eğitmenine verdiğini itiraf etmeye zorladı.

Milyonlarca arkadaşı vardı ama hiç arkadaşı yoktu. Kasabada diğer zengin, boş gözlü kadınlarla - yanak yanağa ama aslında hiç dokunmadan - fotoğrafları vardı ama resimlerinin çoğu, hayali bir fotoğrafçıya tepki veriyormuş gibi aynaya bakarken yalnız başıydı.

Bryony'nin bir işi yoktu. Elbette, mankenlikle uğraşmıştı (yüksek modayı kastetmiyorum, bir sezon eski bir İngiliz tasarım evinin marka elçisi olarak büyümüş ve köhneleşmişti).

umutsuzca toplum sayfalarında bir profil artışı elde etmek istiyor. Diğer büyükelçiler arasında yaşlanan bir rock yıldızının oğlu ve küçük bir asilzade vardı - biri Prens Andrew'a hiç benzemeyecek kadar küçüktü) ama o asla bunu yapacak bir iş yapmadı.

seni şaşırtmak Bir multi-milyonerin kızı mı? Oh, yerel emlakçısında çalışıyor, denemek için gerçekten çaba harcıyor onun kadar çalışmak için. Hayır tabii değil. Sassy Girl için özel işlemeli saç bantları tasarlayacağı duyurulduğu zaman tuhaf bir şekilde kötü bir an yaşadı.

ve halkla ilişkiler departmanından kovulmamak için açıkça çaresiz olan biri, cesur bir adım atarak onu "mücevherli bir taş" olarak tanımladı.

artiste' promosyon materyalinde. Bir mücevher tasarım kursundaki kısa süreli (altı hafta okudu) kazıp ona "Babasının tacı" adını taktıkları için gazeteleri mi suçluyorsunuz?

Yine de, Bryony tamamen bağışık değilse bir hiçtir. eleştiri. Aşırı ayrıcalıklı bir beyaz kızı aşağıda tutamazsınız. Tam zamanlı bir işe ihtiyacı olmayabilir, ancak kadınların sürekli "kız patron" olmaya teşvik edildiği bir dünyada, çantalarla dolu hayatını ve arka arkaya hayatını haklı çıkarmak için bir şeyler yapması gerekiyordu.

egzersiz dersleri (kısa bir süre için Mayfair'de "ince, güçlü kolektif" anlamına gelen ancak tarihin okullarımızda yeterince öğretilmediğini bize göstermeye hizmet eden The SS Collective adlı üyelere özel bir stüdyoya gitti). Böylece Bryony, modern çağda kendine saygısı olmayan herhangi bir kişinin yaptığı şeyi yaptı - bir etkileyici oldu.

Birçok insan bunun ne olduğunu bilmeyebilir. Böyle bir bilgi eksikliğinden dolayı kendini beğenmiş bir şekilde gurur duymanız için hiçbir neden yok. Tüm popüler kültürü coşkuyla yutan ve kusan birinden daha kötü olan tek şey ("Hepimiz feminist olmalıyız" yazan bir tişört giyip, kadınlar tarafından yapılan en yeni spor ayakkabılarını almak için kırk beş dakika sıraya girmek) sweatshop) yeni trendleri anlamamaktan gurur duyan kişidir. Bundan daha iyi değilsin. Etrafınızda olup bitenleri öğrenmekten kasten kaçınmaya çalıştığınız için puan

almazsınız. Ve geçen ay Mail Online'a neredeyse kesinlikle baktınız, bu yüzden kendini beğenmişliğı kesin. Bir

Influencer, geniş bir sosyal medya varlığına sahip olan ve bunu markaları para karşılığında desteklemek için kullanan kişidir. Büyük isim aktörlerinin diğer ülkelerde mega dolarlar için diş macunları sattığı Doksanların baş döndürücü günlerinden hiçbir farkı yok. Kuyu, ancak bu yeni grup etkilemek dışında hiçbir şeyle ünlü değil. Arkasında yatan hiçbir yetenek, onlara kırbaçlamaya başlamaları için bir sıçrama tahtası sağlayan hiçbir şarkı söyleme, sanat ya da yazı yoktur. şey. Genellikle sadece zayıf beyaz kadınlar (ya da hantal beyaz erkekler), olağanüstü parlak gülümsemelere ve sinir bozucu derecede bej evlere sahiptir (tatlı fotoğraflamak daha iyidir) ve bunu yapmaya çalışanlar Minyonları, başkalarının çaresizce taklit etmeye çalışması gereken bir yaşam tarzına sahip olduklarına ikna edin. Etkileyen kişi genellikle şükran veya anı yaşamak hakkında da konuşur ve daha ilişkilendirilebilir görünmek için hafif bir kaygıdan muzdarip veya belirsiz bir zorlukla mücadele ediyormuş gibi davranır. Bu insanlardan fişkırان basmakalıp sözler Thames bariyerini aşabilir. Bu şeylerden bazılarını izlemek olmasını dilemeni sağlayacak.

Yani Bryony için mükemmel bir işti. İş muhtemelen bir streç. Bryony için mükemmel bir seçimdi. Günlük aktivitelerini detaylandıran video günlükleri yaptı (180.000 izlenen bir video, tamamen osteopata yaptığı bir gezi etrafında dönüyordu) ve çeşitli sahne ve arka planlar kullanarak çeşitli sıkılmış görünen pozlarda kendi fotoğraflarını yayınladı. Sahne donanımı derken, aptalca kabarık halısını, aynalı duvarını ve gömme kabinini kastediyorum. giysi dolabı. Geçmiş olarak, genellikle hashtag'lerin eşlik ettiği özel tatil yerlerinden bahsediyorum. umutsuzca bir molaya ihtiyacı olduğunu öne sür - #neededthis - sanki yüz bakımı, beden eğitimi dersleri ve gece kulüpleri onu tehlikeli bir şekilde tükenmeye yakın bırakıyormuş gibi. Birçoğu muhtemelen para kazanan sadık takipçilerinin berbat ücretler ve sıfır saatlik sözleşmeler, sempatiyle başını sallar ve kişisel bakıma mantıklı bir şekilde öncelik vermesini övürdü.

Bu tür tatillerin fotoğraflarını, beslemesinin geri kalanı gibi görünen sponsorlu gönderilerle serpiştirdi. Bu reklamların size nasıl biraz daha Bryony olacağınızı göstermesi gerekiyordu - diş beyazlatma kitleri, ertesi gün teslim

edilebilecek ince elbiseler, "olmazsa olmaz" olarak tanımlandığı, üzerinde kendi baş harflerinin yazılı olduğu kaplamalı bir yüzük. Bu şeyler Instagram sürüsü tarafından yutuluyor,

uyum sağlamaya hevesli, neyin iyi olduğu, neyin işe yaradığı, onları hayatlarından neyin uzaklaştıracağının söylenmesi için çaresiz. Ama hepsi bir numara. Bryony onlara gülüyordu. Ya da hayatındaki herhangi bir Şeyden keyif alabilseydi, alırdı. Belki gülmüyor ama alay ediyor. Çünkü vey kız kardeşim dişlerini beyazlatmak isteseydi, Harley Caddesi'ndeki en iyi dişye giderdi. Ve yeni bir elbise isteseydi, bir bin dolar yatırır ve kumaş astarlı bir kutuda kuryeyle bir saat içinde teslim edilmesini sağlardı. Takıları parmağında asla yeşil iz bırakmaz, hepsi Cartier'den. Teşvik ettiği Şeyler fotoğraflandı, yüklendi ve sonra atıldı. Onu ailenin hizmetçisine verdiğini hayal edebiliyorum, ama doğrudan çöp kutusuna gittiğine de aynı derecede inanabiliyorum.

Yaşam tarzı beni hem tiksindirdi hem de eşit ölçüde büyüledi. Hayır, bu tam olarak doğru değil. Beni daha çok büyüledi. Hayatımın saatlerini onun seçilmiş evrimii hayatında gezinerek, sıkıcı makyaj videolarını izleyerek ve her gece saat 19:00'da on beş dakika geçirdiği canlı Soru-Cevap oturumlarına girerek, bir savaş suları mahkemesinde ifade veren birinin yoğunluğu ve ciddiyeti ile yanıtladığı 'saçların nasıl bu kadar parlak' gibi hayranlarından gelen can alıcı soruları yanıtlayarak geçirdim. İnternet, kahramanlarınıza yaklaşmak için bir yer olsa da, aynı zamanda gerçek hayatta kaçınmak için elinizden gelenin en iyisini yapacağınız insanlardan saplantılı bir şekilde nefret-izlemek için bir yer. Kendime her zaman bunun değerli bir araştırma olduğunu söyledim, ancak onunla bu kadar uzun süre uğraşmak, moralini bozmuş ve kirli hissetmene neden oluyor. Bu, tekrar tekrar bir yara izini koparmak ve sonunda neden çirkin bir yara izi bıraktığınızı merak etmek gibidir.

Bryony'nin sosyal medyadaki açıklığı bana pek çok seçenek sunmuştu. sahiptim*fazla*pek çok - O kadar karmaşık senaryolara düştüm ki, bir noktada ne kadar çabuk bir helikopter pilotu lisansı alabileceğimi araştırıyordum. yeniden değerlendirmek zorunda kaldım. Tüm planlarım zarif olmasa da etkili olmuştu. Bazen stil eksikliği beni biraz rahatsız etti. Ne de olsa kim biraz zekası olan birini göndermek istemez ki? Ancak tüm kırılğan planlarımı durumun görselleri etrafında merkezlemek kibrin doruk noktası olurdu. Ve kendini beğenmişlik seni yakalayabilir - sadece hapse giren birçok katile sor

çünkü el işlerine hayran olmak ve bariz bir şekilde dikkat çekmek için olay mahallinde dolanırlar.

Tesadüf eseri, kararlaştırdığım planın bir mizah unsuru vardı. Bryony hakkında bildiğim bir şey daha var ve başlangıçta bunu neredeyse onun bildiği bir şeymiş gibi yazıyordum.

etki için abartılı. Tüm sosyal medya etkileyicileri, küçük bir güvenlik açığı göstermeye çalışır. Markaya yardımcı olur. Bazıları, bahsettiğim gibi hoş bir akıl hastalığı varmış gibi davranır - kaygı genellikle işe yarar, asla psikoz olmaz. Bazıları Lyme hastalığı ya da kronik ağrı gibi rahatsızlıklardan kimsenin çürütemeyeceği kadar belirsiz bir şekilde bahsediyor. Bryony yeni bir şey için ağını attı. Bir süre önce, dünyasını sarsan yeni bir teşhis hakkında çok kişisel (düz siyah bir süveter ve minimal makyaj giydiği için ciddi olduğunu biliyordunuz) bir video yaptı.

Titreyerek doğrudan kameraya konuştu ve Vardo'da (Chelsea'de son zamanlarda büyük bir tantanayla açılan bir restoran) bir akşamdan sonra yere yığıldığını ve nefes almayı bıraktığını açıkladı. Kapsamlı testlerden sonra suçlu ortaya çıktı ve bir daha asla şeftali yiyemeyecekti. Gözyaşları vardı, çünkü en sevdiği şeftaliydi. Bu trajedi hikayesini izlediğimde gözlerimi devirdim ve yoluma devam ettim. Ancak sert çekirdekli meyvelerin tehlikeleri hakkında PSA'larını bırakmadı. Ulusal gıda alerjisi vakfı onunla temasa geçti ve Bryony onu yurttaş gibi gösterecek küçük bir neden buldu ve cidden. Araştırma için para toplamak amacıyla bir gala gecesi düzenledi ve arkadaşlarıyla birlikte bir odada koşuşturdukları bir podyum etkinliğine görünüm bağışlamaları için moda tasarımcılarını aradı.

British Museum, kendilerini mermer heykellerin etrafına sararak ve antik lahitlerin yanında poz veriyor (daha önce bir Firavun'un laneti olmasaydı, şimdi lanet kuyu). Arada sırada takipçilerine alerjisi olan arkadaşlarına dikkat etmelerini söylerdi, özel bir alerji testi şirketiyle iş birliği yaptığı ve

görünüşte masum bir meyve önemsizinin sizi öldürüp öldürmeyeceğini siz de görebilesiniz diye 79 sterlinlik test kitini önerdiler. #AD.

Beslemesi kısa sürede moda ve gün batımı fotoğraflarıyla doldu ve bir gece bir A&E ziyaretini canlı yayınlayana kadar onun çekirdekli meyve haçlı seferini yarı yarıya unutmuştum. Adil olmak gerekirse, filtreyle bile berbat görünüyordu,

gözleri şişmişti, cildi lekeliydi.

Bir gece kulübünde nefes almayı bıraktıktan sonra nasıl üç doz adrenalin içmek zorunda kaldığını kameraya fısıldarken hırıltılı sesler çıkarıyordu. Birisi ona neşeyle bir kokteyl vermişti.

Şeftali içermediğine dair ona güvence verdi ve o keskin tadı hemen fark etmeden ve vahşi bir panik içinde çıkışa koşmadan önce onu yuttu. Arkadaşları aptal olduğu için ya da daha trajik bir şekilde, belki de onu gerçekten tanımadıkları için, kimse iki ile ikiyi bir araya getirip onun ciddi bir alerjik reaksiyon gösterdiğini anlamadı. Bunun yerine, bir fedai panik atak geçirdiğini varsaydı ve diğeri sarhoş olduğundan şüpheleniyordu. Ancak morarıp yere düştüğünde ambulans çağrıldı. merak ediyorum

NHS A&E deneyimi, neredeyse daha travmatikti.

Bryony, bölümün kendisinden daha fazla. Kameraya fısıldadığı sırada mahremiyet için sadece bir perde olan bir kamu koğuşundaydı.

ne kadar korktuğu hakkında. Neredeyse ölmek üzere olduğu için değil, yanındaki yatakta kanlar içinde yatan sarhoş bir adam bir Bowie şarkısı söylemekten vazgeçmediği için. Bunun bir Bowie şarkısı olduğunu bilmiyordu, sanırım Bowie'yi bir şarkı olarak yazardı. garip Her zaman öncelikleri olan biri.

Şimdi nereye gittiğimi biliyorsun, değil mi? Yapmalısın, inanılmaz derecede açık. Sen bunu okurken elini tutmak zorunda kalmak istemiyorum. İlham aldım, eğer öyle diyorsam. Fikrin bana bir tabakta teslim edilmediğinden değil.

Tanrı bana bir tekne gönderdi

ve tüm bunlar. Yılda yaklaşık on kişi gıda kaynaklı olarak ölüyor her yıl anafilaksi Onca para ve ayrıcalığa rağmen, neden onlardan biri olmasın? Ve görünmeyen bir düşmana ölümcül bir şeftali hoşgörüsüzlüğü yüklemek zordur.

Ama bu neden kolay olmasın? Bu ölümlerden bazıları düzgün bir planlama gerektirdi - haftalarca süren angarya kurbağaları ve Londra'nın seks partisi sahnesine derinlemesine dalışı unutmayalım. BEN

Janine'e ulaşabilmek için internette bir çocuğu ne kadar manipüle edebileceğimi anlamak için aylar harcadım. Tam zamanlı bir işiniz, giderek saplantı haline gelen bir uzun mesafe koşma alışkanlığınız (Lady Macbeth uyurgezer, ellerindeki hayali kanı temizlemeye çalışıyor, suçlarımdan uzağa herhangi bir yöne doğru kilometrelerce koşuyorum, evet, bir terapistle gerek yok, teşekkürler) ve pek de öyle

olmayan bir kaygıya karşı bir muafiyetiniz olduğunda zor.

büyük ölçüde bir karakter kusuru, ancak sorumluluklarla hokkabazlık yaparken yardımcı olmuyor.

Bryony'nin ailesine ne kadar yakın olduğunu hiçbir zaman tam olarak anlayamadım.

Aileyi incelediğim ve personeliyle arkadaş olduğum her şeye rağmen, onlar benim asla erişemeyeceğim bir dünyada yaşıyorlardı - ne kadar yükseğe tırmanırsam tırmanayım ya da ne kadar takip etsem de. Kesin olarak bildiğim şey - onun tek çocuk olduğu, hala aile evinde yaşadığı, ailesinden hiç bahsetmediği

sosyal medya - diğer başlıklarla karıştırıldı. Annesi zamanının çoğunu Monako'da geçirmişti (vergiden kaçınmaya çok istekli olmadıkça kimse bunu yapmaz), en azından bir süre orada yaşamıştı.

beş tam yıl boyunca yılın sekiz ayı. Simon gelip gidiyordu ama tam zamanlı olarak burada çalışıyor gibi görünüyordu. Bryony, dünyasındaki diğer tüm kızlar gibi, St Tropez'e sık sık giderdi ama gitmezdi.

chez Maman'ı çok sık gösteriyor gibi görünüyor. Son resmi ziyaret (Instagram'da paylaştığı gibi resmi), Janine talihsiz bir kaza geçirirmeden iki yıl önceydi. Janine öldükten sonra bile Bryony'nin sosyal medyasında ondan doğrudan bahsedilmedi. Gönderi yayınlamaya üç hafta ara verdi ve ardından kaybolan bir güneşe karşı silüetinin bir görüntüsüyle geri döndü.

bir kalp emojisi ile tamamlandı ve sponsorlu gönderi paylaşıyordu içerik iki gün sonra Janine İngiltere'de gömüldü ve Monako'da sahibi olduğu ev o zamandan beri boştu. Bunun herhangi bir duygusal nedenden dolayı olduğunu sanmıyorum, çünkü evin işin kayıtlı olduğu yer olmasıydı.

Sonra tüm bu bilgilere dayanan tam bir varsayım vardı. Simon ve Janine'in yaşadığından şüpheleniyordum. muhtemelen uzun bir süre tamamen ayrı hayatlar. Bunun nedeni sadece Monako durumu değildi (yine de teoriyi açıkça destekledi - ihtiyaç duymazlarsa yılın çoğunu partnerinden uzakta kim geçirir?), uzun zamandır Janine'in Simon'ın sürekli sadakatsizliklerinden bıktığı ve sonunda kendisini ve işteki hissesini korumak için harekete geçtiği yönünde bir dedikodu vardı. Söylentiye göre (bir gün işten sonra onunla bir şeyler içmek için buluştuğumda heyecanlı bir fısıltıyla bunu yineleyen Tina tarafından destekleniyordu), Simon'ın metresi için başka bir yat tuttuğu ve aile tatil deyken onu ikisi arasında bir sürat teknesiyle götürdüğü keşfedildiğinde, asıl olay patlak verdi. Onu boşamakla tehdit

etmek ve

Janine parasının yarısını aldı, bir kör bahis oynadı ve bir şekilde (çok iyi ödemiş olması gereken bir kamyon dolusu muhasebecinin yardımıyla) Simon'ı başka bir seçenek olduğuna ikna etmeyi başardı. Boşanma ya da mal kaybı yok ama işi ona devretmek zorunda kaldı. Simon hesabını yapmış, bu anlaşmanın onu Janine'in tutsağı olarak tuttuğunu fark etmiş ve

yine de kağıtları imzaladı. Zengin bir mahkûm olmak, özel hayatını kasıp kavuran magazin dergilerinin aşağılayıcılığına maruz kalmaktan ve bir tomar nakit para vermek zorunda kalmaktan daha iyidir. Bir avantajı vardı - Monako'da yaşayan Janine, artık vergi ödemeyeceği anlamına geliyordu. Zengin insanlar vergiyi, bazılarının iklim değişikliğini gördüğü gibi görüyor - bu, dikkate almaya değer bir sosyal adalet meselesi.

için sokaklar. Çok zenginler, çoğunlukla paralarını kazandıkları izlenimi altında yaşarlar. Herhangi birinin böylesine bireysel bir zenginlik birikimini hak etmesinin gerçekten mümkün olup olmadığı konusunda herhangi bir teorik tartışmaya ayıracak zamanları yok - bir kez sahip olduklarında, mallarını ve servetlerini koruma konusunda Gollum gibi vahşileşiyorlar.

Yani Janine Monaco'da güzel bir hayat yaşamıştı, öğle yemeklerinin haftalarca planlandığı ve personelin sorumlulukları hakkında yapılacak çok şikayet olduğu ve Simon'ın Londra'da istediğini yapmakta özgür olduğu. Bryony aslında denkleme hiç dahil değildi. Aile adını taşıdığı ve ebeveynleri arasında köprü oluşturduğu için onların kızıydı, ancak Noel'de onlarla ateşin etrafında Monopoly oynuyor gibi görünmüyordu. Tanıyacağınız türden bir aile gibi gelmiyordu - işlevsel ya da işlevsiz. Bunun yerine birimleri, kıskanılacak bir şeyin tüm yönlerine sahip, hiçbir duygu içermeyen bir birim gibi hissettirdi.

bu da onu gerçekten öyle yapar.

Belki ben hatalıydım. Tüm bunları uzaktan yapmanın sorunu, bu insanları ve onların en derin düşüncelerini asla gerçekten tanıyamamamdı. Sonra tekrar, Jimmy'yi içten dışa anladığımı ve beni şaşırttığını düşündüm. İhaneti onu en az yüzde 5 daha ilginç yaptı. Belki de Janine ve Simon, Bryony'yi gerçekten çok derin ve gerçek anlamda seviyorlardı. Sadece gördüğüm şeye devam edebildim. Önemli olduğundan değil, kendimi temize çıkarmaya ya da öyle olmasını ummaya çalışmıyordum.

kızını kaybetmek Simon'a zarar vermez. onu öldürürdüm

önce onu bu acıdan kurtarmak istersem. Hayır, belli ki onun sevdiklerini öldürme sırası çok önemliydi. Bu yüzden en son o geldi. Hepsini deneyimlemesi gerekiyordu. Ortaya çıkması, onu kıran şey olurdu.

* * *

Uzak bir ihtimal olduğunu biliyordum - böyle özensiz bir yaklaşıma güvenemezdin - ama yine de içimde bir şey onu durduramadı.

biraz farklı bir yoldan da olsa denemeden bile.

Bunun için zaman kaybetmezdim - bu tek seferlik bir girişimdi ve çok fazla düşünmeden hızlı bir şekilde yapılması gerekiyordu. Altı lüks güzellik ürünü almak için ögle yemeği vaktinde izin aldım.

birkaç farklı mağazadan nakit para. Biri şeftali çekirdeği özü içeren bir dizi yüz kremi aldım. Ofise döndüğümde kendimi engelliler tuvaletine kilitledim, onları yere serdim ve işe koyuldum. En pahalı şişe incilerden yapılmış bir yüz maskesi içeriyordu (var mı?

Artık markaların bir güzellik ürününü daha çekici kılmak için eklemeyeceği bir şey var mı? Bir noktada, akıllı bir pazarlama müdürü antimaddeyi gece serumunda kullanmayı önerecek ve Londra, Moskova ve New York'un zengin kadınları bunu yutacak) ve Bryony'nin canını sıkarsa yapacağını tahmin ettim.

Kutuyu açmak için bile en üst düzey ürüne göz atın. Bu, her şeyi paylaştığım şişeydi. Bir ormanda saklanacak bir ağaçtı - dolayısıyla diğer ürünler yanında şık bir kutuda paketlenmeye hazırды. Hepsi güzel şeyler, ama çoğunu zaten denemişti.

Kendini beğenmiş bir Instagramcı için daha önce görülmemiş bir parlaklık düzeyi vaat eden yeni bir ürün kadar çekici bir şey yoktur.

Şeftali çekirdeği özü içeren yüz maskesi ve krem aynı şirket tarafından yapıldı. Gelecekteki herhangi bir soruşturma için bu önemliydi. diğer ürünler markaların karışımıydı. Birkaç hafta önce bir veteriner muayenehanesinden aldığım bir pipetle (zavallı köpeğimin gözü için) yüz maskesi şişesine dört damla krema döktüm. durum. Hayvan severler hakkında konuşmak için her zaman deli oluyorlar

ve bu durumu tamamen büyüleyici bulan yabani ot gibi görünen hemşireye hayali köpeğin ağlayan gözünü açıklamak için çok çalışmak zorunda kaldım) ve

şışeyi şiddetle salladı. Tekrar açıp kokladım

sıvı. Şeftali gibi kokarsa başım belaya girer. Hemen hemen herhangi bir jenerik yüz losyonu gibi kokuyordu. Tatlı ama belirgin bir şekilde meyvemsi değil. Yine de biraz daha güvenceye ihtiyacım vardı ve ekledim emin olmak için keklere ekleyeceğiniz badem özünden bir damla. Bu şey, bir tarifteki diğer her şeyin üstesinden gelir. Bir tane daha sallayın ve tekrar kokladım. Başarı. Sıvı şimdi bana bir fırını hatırlatıyordu, sıcak ve güven vericiydi, niyetime göre bu hoş bir şekilde uygunsuz geliyordu.

Şişeyi bebek mendiliyle dikkatlice temizledim ve şeftali özlü kremayı çöpe attım. Ürünler daha sonra kağıt mendille kaplı düz beyaz bir karton kutuya girdi. Bir kart ekte basitçe 'Bryony, umarız bu güzellikleri beğenirsiniz - inci yüz maskesi bir rüya! XX.' Çaresizce bunun ÖLÜCEK olduğunu söylemek istedim ama bu kadar gergin olmama izin veremezdim. Her şeyi sardım, kutuyu masamın altındaki bir çantaya koydum ve iş günü uzayıp giderken onu unutmaya çalıştım.

Normalde 17.30'da evden çıkacak biri değildim, bunu yapan insanlar genellikle en sıkıcı ve en sıkıcı olanlardır. çileden çıkaran meslektaşlar - önemsiz toplantılarda uzayıp giden ve ortak buzdolabı için uygun bir sistem üzerinde ısrar eden ancak anlamlı bir işe girmeyi reddeden türden. Ayrıca, normalde sözleşme gerekliliklerini baştan sona okuduklarından ve nelerden paçayı sıyırabileceklerini tam olarak bildiklerinden, işten çıkarılma olasılığı en az olan çalışanlardır. Ve önemli olduğundan değil, ama bu tür bir meslektaş asla çekici karizmatik biri. Heyecan verici bir partiye gidip üstlerini değiştirmek için gitmiyorlar.

Ama saat 17.30'da eşyalarımı topladım ve yola koyuldum, birinin kaşını kaldırması ihtimaline karşı belli belirsiz bir doktor randevusundan söz ettim. Kimse yapmadı. İnsanlar her zaman randevular için içeri girip çıktılar ve bazı personelin dış beyazlatma seansı veya kaş boyası için ofisten çıkıp "şımarık saatler" geçirmesi alışılmadık bir durum değildi. Patronum "Müşteri arayüzü için harika," derdi, bu da şirket saatinde gitmesine ve Botox yaptırmasına izin vermekten başka bir şey ifade etmiyordu.

Kapanmadan beş dakika önce paket dükkanına gitmeyi başardım. Artemis olduğunu varsayarak taahhütlü olarak gönderdim. kahya bunun için imzalayacaktı ve gönderen ayrıntısı vermedi. Onları aramazdı - Bryony gibi insanlar haftada yüz hediye kutusu alır. Solmaya adım attığımda sonbahar ışığı, kapı çarparak kapanırken mağazanın zili tıngırdadı. Bunu bir işaret olarak aldım. Bryony'nin sosyal medyasını kontrol etmezdim yenik düştüğü umuduyla hesaplar. Bir şans vermişim ve artık elimde değildi.

* * *

Sonraki ayı işte meşgul olarak geçirdim. indirim sezonu yaklaşıyordum ve sosyal medya kampanyalarını organize ediyor ve indirim e-postalarının şu adrese gönderilmesini sağlıyordum: onları almak için kaydolan müşteriler. Araştırmalarımın bunların yüzde 95'inin okunmadığı, geldikleri anda spam kutularına düştüğünü biliyordum. anlamsızdı egzersiz, ancak verilerin paha biçilmez olduğu söylendi. Gönderdiğimiz mesajların üslubu, en ateşli alışverişçiye bile kart taşıyan bir tüketim karşıtı yapmaya yetiyordu. Ben kapatmadan önce bir e-postada "Fri-yay" kelimesi kullanılmıştı. İngilizceyi ve kendi dilimi korumaya çalışmadığım zamanlarda ofiste haysiyet, Bryony'yi öldürmenin yeni yollarını arıyordum.

Önceki tüm ölümlerde olduğu gibi, bunun Bryony için normal bir şey yaparken gerçekleşmesi önemliydi. Kaza senaryosuna daha fazla güvenilirlik kazandırdı ve daha az ayrıntılı planlama gerektirdi. Bu cinayetlerin yapılmasını istiyorum.

- iyi iş çıkardın, evet, ama öldürmenin en büyüleyici ve ürkütücü yollarını araştıran hevesli bir cinayet hayranı değilim. İyi bir cinayetin belli bir sanatı vardır. Bazı insanların ileri gidecekleri mesafelerden etkilendiğimi kabul edeceğim, ancak sonunda Londra'nın merkezinde bir çelik halatta asılı kalmam ve sırf tiyatro için samuray kılıcıyla birinin kafasını kesmemle sonuçlanan daha fazla ve daha aşırı planlara kapılmak istemiyorum.

Pek çok yanlış başlangıçtan sonra potansiyel bir fırsatla karşılaştım. Bazılarının onu tanıyor olabileceği gibi, sağlık sektörünün dayanak noktası haline gelen bir adam var. Adı

Russell Chan ve bir beslenmeden milyonlar kazandı.

'Belirt ve Sürdür' adlı program. Bu saçmalığı duymadıysanız, şirketinin ne yaptığını yalnızca adından tahmin etmeye çalışarak bin yıl geçirebilirsiniz, bu yüzden onu parçalayacağım. Ölümün tercih edilir olduğuna karar vermeden üç dakika önce izlediğim TED konuşmasında markası ya da kendi deyimiyle 'inovasyonu' iki ana bileşenden oluşuyor. elementler. İlki, sizi pozitif olarak aşağı doğru kopyalamaya zorluyor.

kaydolduktan sonra size gönderdiği özel pastel renkli Post-it notlarında evde dolaştığınıza dair onaylar. İkincisi, size günde seksen beş dakika egzersiz yapmanızı söylemek ve her sabah size meyve suyu tarifleri vermek. Yılın 365 günü farklı meyve ve sebze karışımlarıyla ortaya çıkan yaratıcılık (Noel Günü kesinlikle izin alamazsınız) baş döndürücü. Ve sersemletmek derken, kötü bir beslenme uzmanının derecesinin boşa harcanmasını kastediyorum. Post-it notları Bunun bir diyet planı olduğu gerçeğini gizleyin. MM uygulamasının indirilmesi 8,99 sterlin ve hayatınızın geri kalanında ayda 4 sterline mal oluyor. İnsanlar aboneliklerini iptal etmeye çalıştı ama bunu yöneten biriyle hiç tanışmadım. Ama çoğu insan sevmez çünkü aptallar Russell Chan'ı SEVİYOR. İnanılmaz görünüyorlar kilo verdiklerinde, sanki bu, tüm kalori seçeneklerini ortadan kaldıran bir yemek ikamesi değil de keşfettikleri gizli bir bilimmiş gibi. onlar hakkında bangır bangır Bilgisayar tarafından oluşturulan ilham verici alıntılardan aldıkları güven (sanırım), kitapsız evlerinin etrafına yapışıyorlar, muhtemelen 'Aşk' yazan geri kazanılmış ahşap tabela ile pembe altın bitki sepetleri arasında boşluk için savaşıyorlar.

Chan'a hayranım. O korkunç bir canavar ama sadece istekliyi duruluyor. Birkaç yıl önceki büyük çöküşten önce finanstan çıktı ve doğruca sağlık piyasasına girdi - o bankacının beynini kullanarak kitlelerin ne yapacağı konusunda spekülasyon yaptı. finansal güvensizlik döneminde isterdi. Ve bundan milyonlar kazandı - sürünün kendilerine küçük ama rahatlatıcı şekillerde davranmak, basmakalıp sözlerde iç huzuru bulmak ve en önemlisi daha iyi görünmek isteyeceğini doğru bir şekilde tahmin ederek. Artık ipotek alamazsınız, ancak yeni bulunan bu güvenle parlak taytlar giyebilirsiniz.

Dolayısıyla MM ideolojisi kitleler tarafından kullanılabilir, ancak ayrıcalıklı görünmeye dayanır. Chan, en başından beri planın ancak güzel insanlar onu onun için tekrarlarsa işe yarayacağını biliyordu. Her yıl Mayıs ayı civarında, en etkili 100 'hareket ettirici ve sarsıcı'yı, hafta sonu egzersiz dersleri, meyve suyu atölyeleri ve pozitiflik seminerlerine ev sahipliği yaptığı İbiza'daki özel sığınağına davet ediyor. Her yıl aksamadan, *Günlük postave* diğer ünlü koklama yayınları, güneş yapan güzel insanların ekran görüntülerini alarak söz konusu nakliyecilerin Instagram hesaplarını nefessizce araştırıyor yetersiz beslenmiş bronzlaşmış uzuvların birbirine dolanmış bir yığnında birbirlerine sarılmak ve genellikle üç günlük yolculuktan ruhları hakkında ne öğrendiklerini fıskırtmak. Geçen gece bir parti var, güzellik PR'da çalışan tanıdığım bir kıza göre, bol miktarda meyveli smoothie'lere alkol ve uyuşturucu karışıyor, herkesin yüzü buruşuyor ve tüm telefonlar yasaklanıyor. BEN Dün geceki bu patlamanın, önceki iki gün boyunca yapmak zorunda kaldıkları tüm sıkıcı yürüyüşler için bir özür işlevi gördüğünü varsayalım.

Bilin bakalım bir sonraki inzivaya kim gidiyordu?

Bryony'nin planlarını öğrendim çünkü sıkıcı annemin Instagram hesabı onun yaptığı hemen hemen herkesi takip ediyor ve ben de sekmeleri tutuyorum. Aylar öncesinde Chan, planlanan İbiza'nın fotoğraflarıyla 8 milyon takipçisine sataşmakla meşguldü.

hafta sonu, güneşlenme güvertesinde düzgün bir şekilde hizalanmış yoga minderlerinin fotoğraflarının ve çimleri biçen beyaz keten kaplı personelin video kliplerinin altındaki şüpheli hashtag #cleanhedonism'i kullanarak. Bryony, bir ağaca bağlı neon balonların görüntüsünün altına bir yorum göndermişti. *Ruh kabileme katılmak için sabırsızlanıyorum.*

meşgul oldum Hafta sonu yasak olacaktı ama parti birlikte çalışabileceğim bir şey gibi geldi. baktım dün geceki partiyi kimin düzenlediğini öğrenmek imkansız bir iş değil, çünkü gerçek iş için indirim almanın bir yolu olarak herkes sosyal medyada herkesi etiketliyor. Elbette, etkinlik Watford merkezli bir şirket tarafından yürütüldü. Ismarlama Banger'lar. Böyle gerçek Balear titreşimleri. beklerim-yirmili yaşlarımın başında pek çok etkinlikte görev aldım ve bir grup sarhoşa hizmet etme şansım olacağından

emindim.

modeller. Web sitelerinde bir başvuru formu vardı ve ben onu doldurarak çalıştığım birçok özel (ve hayali) partiyi vurguladım. Ibiza'da çalışacağımı vurguladım. Parti tarihleri civarında ve adada müşterileri olduğunu duyduğumu ve fazladan aradığımı açıkladım. vardiya Sasha adında biri yirmi dört saat içinde e-postayla geri döndü ve görüntülü sohbet istedi. konser için yeterince çekici görüldüğümünden eminim. Benim için sorun yoktu - sahte bir isim beni örttü ve ben aptal olmazdım kolayca alınabilecek bir fotoğraf göndermek için yeterli.

Sohbet için bir tokat makyaj yaptım, kaşlarımı koyulaştırdım ve kırmızı ruj sürdüm, yüzü ince ama etkili bir şekilde değiştiren iki şey. Sasha, doksan dakika sonra aradı. önerdi, bu da aramayı cevaplamak için bir otobüsten atlayıp bir kafeye dalmam gerektiği anlamına geliyordu. Sert ve kararlıydı, önümüzdeki hafta bazı Londra vardiyaları yapmamı istiyor şirket için iyi bir eş olacağımdan emin olun. Tüm arama beş dakikadan az sürdü, haklıydım görünüşün ana amacı olduğu hakkında. Ertesi salı Shard'da bir etkinlikte çalışacağım konusunda anlaşmıştık. Ayrıntılar belirsizdi ama tanınmış bir YouTuber için bir etkinlikti. bronzlaşma ürününü piyasaya süren kişi. Akşam 5'te orada olacaktım. ve siyah pantolon giyin - bir gömlek sağlanacaktır.

"Onlara kontör yükleme teklif etmediğiniz sürece konuklara bakmayın - kimse ürkütücü bir garsonun gözlerinin dolmasını istemez."

dedi Sasha, göz teması konusunda kendi tavsiyesine uyarak klavyesinde yazarken.

Olay sorunsuz geçti. İşten aceleyle çıkmam gerekti, bir gün daha erken çıktım ama başka ne yapabilirdim? Oda şeftali rengi bir ışıkla yıkandı, alanın etrafına noktalı çiçek aranjmanları ve marka logosu ile buzlanmış bisküvilerle ağırlıklandırılmış masaların altına yığılmış şekerleme çantalarıyla. Dolu olmaktan çok uzaktı ama herkes balon duvarını canlı yayınlamakla meşgul olan konuklardan memnun görünen ev sahibiyle hevesle selfie çekiyordu. Şampanya doldurdum ve kafamı tuttum uygun bir şekilde eğildi. Bu insanlardan tek bir tanesini tanıdığımdan değil. Warhol'un şöhretin geleceği hakkındaki tahmini, çevrimiçi kişiliklerin yükselişiyle tamamen gaza

bastı. Bunları gördüğünüzde on beş dakika garip bir şekilde
tuhaf görünüyor

boş kafalı çocuklar çaresizce her gün bir videoyu viral hale getirmeye çalışıyor.

Geribildirim Sasha'yı açıkça tatmin etti ve üç Londra etkinliği için daha yer ayırttım. Elleri nakit para vardı, bu bir rahatlamaydı ve genellikle iki saat içinde biterdi - Londra'nın gençliği parayı fazla büyütmez, eve gidip eve gitmeyi tercih ederdi. en son Netflix düşüşünü izlerken bir sayfa maskesi uygulayın.

Bir ay sonra, Sasha'dan bana İbiza'da çalışabileceğim üç etkinliği olduğunu söyleyen bir mesaj aldım. O Tarihleri içine aldı ve bunlardan biri sağlıklı yaşam inzivasının son gecesine indi. Daha fazla bilgi yoktu, ancak aynı gece Bespoke kapsamındaki iki partinin olmayacağından oldukça emindim.

Bangers. Hemen cevap verdim, müsaitliğimi teyit ettim, ve o gece İbiza'da kaldığım için uçuş ve konaklama rezervasyonu yaptım. Bir fikrin orijinal tohumundan çok uzağa sapmayacaktım. Bryony içkisini severdi ve MM kadar hazcı bir parti muhtemelen oldukça çabuk dağılırdı. Bir kokteylden sonra sarhoş olmak için üç günlük meyve suyu orucu gibisi yoktur. Bir bardakta birkaç damla şeftali püresi ve birkaç dakika içinde dans pistinde işini bitirirdi. Etrafını saran bir grup sağlık takıntılısı var ama yine de hiçbirinin üzerine hayatım bahse girerim ona yardım etmek için herhangi bir uygun tıbbi eğitime sahip olmak. Beklemek için altı haftam vardı.

Ama sonunda yapmadım. Çünkü Bryony aynı gece geç saatlerde öldü.

* * *

Ertesi akşama kadar haberim bile yoktu. Hepsi için gün boyu haber bombardımanına tutuluyoruz, telefonunuzu şarj etmeyi unutmak kadar basit bir şey yaparsanız, tüm bunlardan vazgeçmek son derece kolay. O Çarşamba günü, 'iş dünyasında kadınları güçlendirmek' için tasarlanmış bir eğitim gününde ofis dışındaydım. Zorunluydu, bu da daha çok onunla ilgili olduğunu gösteriyordu.

bir ekip liderine yönelik son cinsel taciz iddialarını, iş dünyasında kadınları terfi ettirmekle ilgili olduğundan daha iyi hale getirmek. On dördümüzün bir çember oluşturup birbirimizle zorlayıcı ofis senaryoları oynadığımız atölyelerde geçirilen sekiz saatten sonra, kahve ve kekten kurtuldum.

sonunda seçenek ve Tüp için hızlı yürüyüş yapıldı. Telefonum kapalıydı, bu yüzden yolculuğumu genç bir çiftin bir ev bitkisini canlı tutmadaki başarılarının henüz bir köpek sahibi olmaya hazır oldukları anlamına gelip gelmediği konusunda kavga etmelerini izleyerek geçirdim.

Gözlerini çok fazla devirdi, daha da uzağa baktı. Bu hayali köpek için endişelendim. Ev bitkisi için bir sancı bile hissettim.

Metro istasyonundan çıkarken elime bir *Akşam Standard* ve rulo yapıp çantama koydum. Yirmi dakika sonra evdeydim ve yerel sağlıklı gıda mağazasından aldığım yiyecekleri paketinden çıkarmaya ve ısıtmayı açmaya koyuldum. Ancak o zaman kağıdı aldım ve mutfak masama oturdum. Ana hikaye, tipik olarak sıkıcı bir şeydi.

gözden kaçırdığım belediye binası sıkıntısı çünkü herkes bilir *Standart* kağıdın geri kalanı Kensington'daki on sterlinlik yeni bir dondurma dükkanının haberiyle veya altın ağırlıklar kullandığınız bir fitness dersinde bir puf parçasıyla doldurulabilsin diye yalnızca o şeylerle başlayın. Yanda bir kızın küçük bir fotoğrafı vardı, bir açıdan çekilmiş bir özçekim, yüzde 75 ağız. Adrenalinin tanıdık vızıltısı damarlarımda dolaşmaya başladı. Adrenalin, zamanı dondururken enerji seviyenizi 100'e kadar yükseltir. Her şey yavaşlar, tüyler ürperir, tepkiler körelir. içgüdüsel olarak biliyordum

kime bakıyordum, ama beynimi saran sis, bir an için neler olduğunu tam olarak kaydetmemi engelledi. "Mirasçı 27 yaşında öldü." Gazeteyi açtım ve orada, üçüncü sayfada, bir etkinlikte anne ve babası arasında duran, bu sefer çok daha genç olan başka bir fotoğrafı vardı.

Bryony.

Detaylar yetersizdi. Saat 19.30'da bir personel (okuma, hizmetçi) tarafından yatak odasında baygın halde bulunmuştu. Olay yerine sağlık ekipleri çağrıldı ancak kadının hayatını kaybettiği belirlendi. Makale, annesinin sadece aylar önce trajik ölümünden bahsediyor ve intiharın bir olasılık olması gerektiğini ima ediyordu. Bunun saçmalık olduğunu biliyordum. Bryony kederden kendini öldürmezdi. O duygusal seviyelere inmedi, onun için her şey can sıkıntısı, alay ya da arzuydu. Temel seviye şeyler. Aile sözcüsü, bu zor zamanda mahremiyet için yalvardı ve temel şeyler dışında

Simon ve onun yaldızlı hayatı hakkında daha fazla bilgi verilmedi.

Instagram'ı, haber sitelerini ve dedikodu bloglarını kontrol ederek çılgınca bir saat geçirdim. Son gönderisi saat 16.00'da, halının üzerinde yanında oturan bir sosisli köpeğe (umarız bu sadece ödünç alınmıştır #WHEREISFENDI) bakarken çekilmiş bir fotoğrafıydı. Başlıkta "bae aşk istediğinde" yazıyordu. Bu nedenle, basına trajik zengin kız anlatılarında yardımcı olacak hiçbir yardımcı ipucu yok. Başka yerlerde, birkaç Instagram arkadaşı dua eden el emojileri ve ağlayan yüzlerle şoklarını dile getirdi. RIP, her zaman nefret ettiğim bir ifade olan çokça dolaşıyordu. Huzur içinde yatsın. Ne kadar canlı, eğlenceli ya da yaşamak için umutsuz olursan ol. Şimdi dinlen. Sıradan, anlamsız bir yorum. Ancak yeni ayrıntılar, kavranacak hiçbir şey yoktu. Simon neredeydi?

Olay olduğunda evde miydi yoksa yeni bir kaçamak için dışarıda mıydı, özel bir üye barında yemek mi yiyordu, bir iş anlaşması mı yapıyordu? Nasıl öğrendi - onu hizmetçi mi aradı yoksa polis mi? Şimdi yalnız mıydı, karısı olmadan, kızı olmadan - tek tanınan çocuğu, anne babası gitmişken? Kardeşi öldü. Henüz neler olduğuna dair bir fikri var mıydı? Nasıl yapabilir. Ayrıcalıklı hayatındaki diğer tüm sıkıntılı detayları hallettiği gibi, benim varlığımı da alıp götürmüştü.

Ama ben de yalnızdım. Gerçekleştirdiğim diğer her ölümde, son nefeste oradaydım, kontrol bendeymiş gibi hissettim. Burada, tıpkı bir gazeteyi eline alan herkes gibiydim. Hiçbir şey bilmiyordum ve kimseye söyleyemezdim. Uzun zamandır ilk defa annemi istiyordum. Hayatta olanın kızı olduğunu, bunu onun için yaptığımı, hayatının bu insanlar tarafından bir kenara atılmasına ve unutulmasına asla izin vermeyeceğimi bilmesini istedim. Ama ölmüş sevdiklerinin onlara gülümsediğini hissedebileceklerini düşünen insanlardan olmayacaktım ve kendime acıma partisine çekilmeyecektim. Bir şişe şarap açtım ve banyo yaptım. Bryony ölmüştü, ayrıntılar bekleyebilirdi. Onun ölümü, listemden bir tanesini daha silmekten çok daha fazlasını ifade ediyordu. Bu, listenin neredeyse tamamlandığı anlamına geliyordu. Bir tane daha kaldı. Canım babacığım, senin için geliyordum.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bütün bunları yazmak beni güldürdü. ne hammy sona erecek bir uçurum. Ama Bryony'nin ölüm hikayesini gece saat 2'de tamamen sessizlik ve karanlıkta bitirmiştım. Kelly bile

horlamıyordu. Sonunda, sadece bir hedefim kaldığını fark ettiğim anı hatırladığımda, kablolandım. Çok yakındım ve çok anıtsal hissettirmişti. itibaren

Bu hücrenin sınırları içinde, keşke o anların tadını biraz daha çıkarsaydım. Her cinayetten sonra dansa gitmeli ya da listeden sildiğim her hedef için kendime değerli mücevherler almalıydım. Bir listem vardı; bundan bahsetmiş miydim? Fiziksel bir liste demek istiyorum. Benim ve annemin bir fotoğrafının arkasına kurşun kalemle yazılmıştı. Latimers onu bana vermişti.

Noel, ben onların evine taşındıktan kısa bir süre sonra. Benim fotoğrafım olduğu düşünüldüğünde, büyük bir sürpriz değildi. Ama Sophie onu masamın çekmecesinde bulmuş ve düzgün bir şekilde sergilenmesi için çerçevecilere götürmüştü.

Açtığımda, "Bunu her gün görmelisin, sevgilim," dedi. "Annen seni çok seviyordu." Bunu elbette biliyordum ve Sophie'nin bana ne kadar çok şey söylemesine ihtiyacım yoktu.

Ayrıca, Sophie'nin her zaman Latimer'lerin evinde yapılan oyun buluşmalarıyla ilgili kısa ayarlamalar dışında annemle gerçekten konuştuğundan emin değilim ("Annemle çocuklar için çok daha kolay.

Bütün bu boşluk,' derdi Marie'ye), bu yüzden bana sürekli olarak çok sevildiğimi hatırlatma konusundaki ısrarı biraz sinir bozucu oluyordu. Sophie, Marie'nin benim sınav sonuçlarımdan veya 'mükemmel' peri pastalarımından ne kadar gurur duyacağından söz ettiğinde Jimmy gözlerini devirirdi. Jimmy için teşekkürler.

Ama güzel bir çerçeveydi ve Latimers'daki yatağımın başucuna asmıştım. Taşındığımda, her zaman görüntülendi uyandığımda görebileceğim bir yerde. Kathleen ve Jeremy'yi

nasıl öldüreceğimi planlarken, onu bilgisayardan çıkarmıştım.

Bir süre Marie'nin yüzüne bakıp, benim niyetimden ne anlayacağını merak ederek duvarı tuttu ve tuttu. Muhtemelen dehşete kapılmış ve ıstırap çekmiş, kendi intikamını almak için hayatımı boşa harcamaya karar verdiğim için yıkılmış olurdu. Ama anlatmak için burada değildi o yüzden onun fikrine fazla önem vermeme gerek yoktu. Üstelik bunu kendim için de yapıyordum. Marie ölmüştü ve gitti Hayatta kendisine yapılan yanlışları asla düzeltmek istememişti. Ama bana yapılan yanlışları da asla düzeltmek istememişti. Adil olanı talep edemeyecek kadar zayıf olduğu için ikimiz de acı çektik. Kendimin olmayan, güvenliği veya güvenlik ağı olmayan bir ailede figüran olarak kalmıştım. Annemi kaybetme anı ve babamın meşru ailesini kasabanın her yerinde gezdirdiğini görmenin kovalayıcısı ile. Dengeyi düzeltmek isteseydim, zorlukla itiraz edebilirdi.

Fotoğrafı tekrar duvara asmadan önce, not aldığım kalemi almış ve öldürmem gerektiğini düşündüğüm her Artemis'in adını duvarın arkasına karalamıştım. çerçeve. İşaretler o kadar hafifti ki, gerçekten bakmadan zar zor farkedebiliyordunuz ama ne zaman bir ismin üzerine çizgi çeksem, kalemi aşağıda tutmuş, tamamen yok olana kadar her harfin üzerinden sürüklemiştim. Küçük ama önemli bir işaretti. Ama satın alabilirdim bazı güzel mücevherler de.

Bryony'nin hikayesini ve şeftali serumuyla yaşadığı üzücü karşılaşmayı anlatmayı bitirdikten sonra uyuyakalmış, sabah zili çaldığında panik içinde uyanmıştım. Ben hâlâ not defterimi tutuyordum ve Kelly hücrede dolaşp One Direction şarkısının iğrenç bir yorumunu söylüyordu. Orijinalin yeterince korkunç olduğunu varsayıyorum, ancak perdesi onu sonsuza dek yaptı daha kötüsü. Kağıdı şilte ile karyola arasına sıkıştırdım ve günaydın dedim. Kelly'nin işimi görmesini riske atmak aptalca, dikkatsizce bir hata. Dişlerini fırçalamasını ve cildi için biraz fazla koyu olan fondöteni sürmesini izledim. BEN Buraya ilk geldiğimde bu kadar çok kadının kilitliyen güzel görünmek için çaba sarf ettiğini görünce şaşırdım ama şimdi bunu daha iyi anlıyorum. Dikkatli olmazsanız, hapishane her parçanıza hükmetmeye çalışacaktır. Kaç çift çorabınız olabilir gibi sıradan şeylerden daha samimi olanlara, örneğin hayalini kurduğunuz şeyleri değiştirmek. Buraya gelmeden önce ben

neredeysse her gece canlı ve gerçeküstü rüyalar görüyordu. Şimdi tek bir şeyi hayal ediyorum. Nehir yolunda koşarken, arkamda rüzgar ve her yerde gökyüzü. Bunu analiz etmek için Freud'a gerek yok. Bu yüzden, biraz makyaj seni biraz topraklamaya yardımcı oluyorsa, anlarım. Ama daha iyi harmanla, Kelly, tek gereken bu.

Not defterini görmediğinden oldukça emindim. Tavrı her zamanki gibi yumuşak bir şekilde neşeliydi ve o gün geç saatlerde geleceği bir ziyaretçi hakkında gevezelik etti. 'Bir arkadaş,'

Örümceksi maskarayı kat kat sürerken, "ama belki de daha fazlasını istiyordur," dedi. Onu suçlayamazdım. Kelly aynada bana baktı ve kızın ona bu ziyaretçi hakkında daha fazla soru sormam için çaresiz olduğunu görebiliyordum. Ama Kelly'nin karşı cins için ne kadar çekici olduğuna dair biraz kuruntulu bir monolog dinleyecek havada değildim ve bu yüzden eşofmanımı giydim, ona iyi geçmesini umduğumu söyledim ve kütüphaneye doğru yola koyuldum.

Karo'ya ne olduğunu anlatarak bitirmeliyim, çünkü bu yüzden buradayım, polyester bir eşofman giyiyorum. MaxMara'dan güzel bir şey yerine. Jimmy mektuplarıma cevap vermeyeceğine göre Kelly'nin bana en yakın kişi olmasının nedeni bu.

ve çok az arkadaşım olduğunu fark ettim. Tüm bunlardan önce gerçekten zamanımı yakın ilişkiler geliştirmek için harcamadığımı biliyordum. Ben ele geçirildim, bunu şimdi görüyorum. Sadece Artemis ailesini yok etme planıma odaklanmak ve her şey bittiğinde beni bekleyecek bir hayat inşa edecek öngörüye bile sahip olmamak. Tabii ki aptalca. İşim bittiğinde onun yeterli olacağını ve gerisinin kolayca geleceğini düşünerek Jimmy'nin orada olacağına güvenmişim. Ve çoğu insan biraz korkunçtur. Kalın veya donuk veya iğrenç ikisinin kombinasyonu. Buna asla tahammül edemezdim ve bu yüzden asla denemedim. Şu anki çıkmazım beni bu fikirden neredeyse hiç vazgeçirmedi.

Ama Jimmy, hayatımda olacağını tahmin ettiğim sabit kişi değildi. Gemma Adebayo bana gitmekte özgür olduğumu söyledikten iki gün sonra, ön kapımın vurulmasıyla erkenden uyanmışım. Kanayarak açtım ve hemen Caro Morton'u öldürmekten tutuklandım. Karakola geri götürüldüm, bu kez rahatım ya da

refah ve ücretli. Dedektiflerle birkaç kez oturduğumda

O gün saatler sonra her şey ortaya çıkmaya başladı. Jimmy polise bunun bir cinayet olduğunu düşündüğünü ve Caro'dan ne kadar nefret ettiğimi bağırarak söylemişti. Kıskançlığımın, onu şiddetle balkondan aşağı itmeme ve bunun trajik bir kaza gibi görüneceğini ummama neden olduğu ileri sürüldü. Partiden ayrılan diğer kız, Jimmy ile nişanı hakkında tartıştığımı ve ardından Caro'dan gelip benimle dışarıda sigara içmesini istediğimi söyleyen imzalı bir ifade verdi. Adının Angelica olduğunu sonradan öğrendiğim ve kesinlikle ondan daha az esrarengiz olan bu huysuz kıza. Görünüşün bana karşı açılan davada etkili olduğunu öne sürmüştü. Alice gruplarından oluşan dolu bir koleksiyona sahip olan kızın içinde olduğunu kim bilebilirdi?

Halk için bir risk oluşturduğum hararetli bir şekilde tartışıldıktan sonra kefaletle serbest bırakılmam reddedildi, bu da bana inanamayarak suratımı buruşturmama ve yüksek sesle küfretmeme neden oldu, bu yargıcın yapmadığı bir şeydi.

çok takdir Mahkeme salonuna girmeden önce notlarımı bile okumamış, bunu geri çevirmek için hiçbir şey yapmamış ve binadan çıktığım anda kovulmuş ve gözaltına alınmıştı.

Hapishaneyi ilk kez o zaman tattım. Başlangıçta korkunç bir şoktu. Gönderildiğim merkez, Güney Londra'da devasa bir duvarın arkasındaki korkunç beton bir bloktu. striptiz yapıyordum arandı, eşyalarım alındı ve bir holdinge gönderildi hücre. Hava dondurucu soğuktu ve üç günümü dairemde bıraktığım ve polisi gerçek suçlarıma yönlendirebilecek ne bıraktığıma kafayı takarak geçirdim. Evimin her köşesini gözümde canlandırımdı, sergileyecek kadar özensiz davranmış olabileceğim her şeyi hatırlamaya çalışmak için zihinsel olarak dairenin içinde dolaşıyordum. Uyuyamadım ve zihnim, canlandırmaya çalıştığım görüntüleri çarpıtmaya devam etti ve hayal kırıklığından ağlayana kadar beni tekrar tekrar irkiltti. Üçüncü gün kendimi bir saat derin nefes almaya zorlayarak daha sakin hissettim. O zamana kadar hiçbir şeyin Artemis'in ölümüne işaret etmeyeceğinden emindim. Bu, polisın Caro ile bağlantılı olmayan herhangi bir şey aramadığı ve zaten kimsenin benim cinayetlerle bağlantımı bilmediği bilgisi ile desteklendi. oldukları kadar endişelendim, aşk rakibimi bir kıskançlık nöbeti içinde kendiliğinden balkondan aşağı itmişim. Derin bir günah çıkarma günlüğü tutan türden biri olduğumu ummuyorlarsa,

bunun için kanıt seyrek olacaktır. Derin bir günah çıkarma günlüğü yazmaya ancak ceza adaleti sisteminin derinliklerine indiğimde karar vermiş olmam ne kadar saçma.

Victoria Herbert adında yeni bir avukat tuttum ve söz verdiği Rottweiler olması için dua ettim. Hermès eşarpları ve Louboutin topuklu ayakkabılarıyla bir Rottweiler. Sevdiğim şekilde.

Herbert kurtulma şansım konusunda iyimserdi. Orada Caro ve benim gece boyunca kurduğumuz bazı temaslar dışında adli tıp kanıtı yoktu ve davanın büyük bir kısmı Angelica Saunders ve Jimmy'nin ifadelerine dayanıyordu. Jimmy, aleyhime kanıt sunuyor. Gerçekten önemsedığım tek kişi olan Jimmy, mahkemeye nişanlısını balkondan aşağı ittiğime inandığını ve duruşma sırasında bana bir kez bile bakmadığını söyledi. Jimmy, resimde *Güneş* bir Cuma, Angelica ile el ele mahkemeye yürümek. İğrenç bir tüvit kalem etek ve bale ayakkabılarıyla gururlu görünüyordu. Jimmy beni şaşkın bir yığın halinde bırakabilirdi ama Angelica'nın koşuşturmacasına saygı duymaya başladım.

Jüri altı saat tartıştı. Bir yıl gibi gelen bu bekleyiş sırasında Victoria benimle oturdu. Jürinin bir karar vermeye hazır olduğu bize söylendiğinde çok coşkuluydu ve hızlı bir geri dönüşün kesinlikle iyi bir karar olacağı konusunda bana güvence verdi.

imza. Tüm yaygarasına rağmen, bu konuda tamamen yanılıyordu. Suçlu. Suçlu. Suçlu. Söz çevrede yankılandı mahkeme salonunda insanların nefesi kesildi ve bir adam galeriden öfkeyle bir şeyler bağırdı. Orada durdum, elim boğazıma uzandı, nefes almayı hatırlamaya çalıştım ve başarısız oldum. Başı Sophie'nin göğsünde oturan Jimmy'ye baktım.

John koluna mekanik bir şekilde vururken omzunu silkti. Sadece Jimmy'nin kız kardeşi Annabelle, sanki beni ilk kez ölçüyormuş gibi başını yana eğerek bana baktı.

Ve o kadardı. On altı yıl hapis cezasına çarptırıldım ve bir hafta sonra Limehouse'a götürüldüm. İtiraz için pencereyi kaçırdım, şokta kaldım ve sonra ne yapacağımı bilemedim. Ama sonra George Thorpe geldi, orta yaşlı beyaz bir adam, yapmak için doğduğunu sandığı gibi günü kurtarmak için buradaydı. O sırada polis tarafından aranmayan başka görgü tanığı ifadesi olduğunu öne sürerek temyiz başvurusu kabul edildi.

Buraya geldikten sonra Thorpe'u hatırı sayılır bir maliyetle atadım ve Victoria Herbert'in kendisini gerçekten bir saldırı köpeği olmaktan çok göz alıcı bir saldırı köpeği olarak tanıtmakla ilgilendiğini fark ettim. O ortaya çıktı *Lütuf* davamın arkasından, övgüyü zar zor savuşturuyormuş gibi yaparak ve 'güçlendirilmiş' kelimesini çok fazla kullanarak. Yeni brifingimin aldığı şaşırtıcı ücret, bunu şimdi satın al, sonra öde temelinde yapmayı teklif ettiği için mümkün oldu. Bunun için gerekçesini görebiliyordum - biraz tanıtım istiyordu ve bunu ona fazlasıyla verebilirdim. Sanırım QC'yi hedefliyordu ve yüksek faizli bir cinayet davasının şansını artırabileceğini hissetti. O oldukça şovmen. Üzerinde çalıştığı birçok yüksek profilli davada medya, müvekkillerini tutkulu bir şekilde savunurken argümanlarını, çiçek dilini, masaya yumruk atma alışkanlığını körü körüne bildirdi. Thorpe'un mükemmel bir başarı oranı vardı, bu da onun son faturası konusunda kendimi rahat hissettiğim anlamına geliyordu. Ne olursa olsun, Artemis imparatorluğu üzerinde hak iddia ettiğimde onu kalıcı olarak görevlendirmek için yeterli param olacaktı. Thorpe'a teşekkürler, duruşmadaki olası tüm kusurları ortaya çıkardı ve Morton katili hakkında ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını bilerek bu kusurları vurgulamak için basını kullandı. Duruşma sırasında beni üvey erkek kardeşine aşık, acılı ve zarar görmüş bir kız olarak resmetmişlerdi (elbette değildi, ama magazin dergileri onlara biraz ensest-lite bayılıyor), ama hüküm giydikten sonra yeni bir açığa ihtiyaç vardı. Şimdi zarar görmüştüm ama artık acı çekmiyordum. Kırılganlığım oynandı - "Jimmy dışında gerçekten kimsesi yoktu" - ve sert ve kibirli olmaktan çok utangaç ve savunmasız görüldüğüm resimlerim basıldı. Bu fotoğraflar, üzerimdeki giysilere bakılırsa eski iş arkadaşlarım tarafından sağlandı. giyiyorum ve ben sadece zorunlu oldukları için onların içindeyim. Sadece bir fotoğraftan birinin nasıl biri olduğuna karar verebilmen inanılmaz. Thorpe'un Halkla İlişkiler'de çalışan eski bir okul arkadaşı vardı ve Caro'nun akıl sağlığı sorunları hakkında bazı hikayeler tohumladı ve yeme bozukluğu, iyi bir partiye olan sevgisi (okuyun: uyuşturucular) ve öfkesi hakkında ipuçları bırakıldı. Gerçekten berbat taktikler ama bu medya etiğiyle ilgili bir tartışma değil ve ayrıca ben Davama yardımcı olsaydı, Caro'yu paramparça etmek için yüz hikaye gerekirdi. Davama yardım etmeseler bile onları

okurdum.

On dört aydır Limehouse'da cerahat çekiyorum ve bu sürenin neredeyse yarısında temyiz başvurusunu bekliyorum. Onu ilk atadığımda George Thorpe'u her gün arardım ve ona balkonu keşfetmesi için onu teşvik eden uzun mektuplar yaz tekrar ya da Caro'nun terapistini onun zihinsel durumuna tanıklık etmeye zorlamak. Haftalar değil, günler içinde çıkmak için çaresizdim ve avukat bana sabırlı olmamı her söylediğinde öfkeleniyordum. Ne zaman oldu

Bir süre burada kalacağım belli olunca, bir çeşit depresyona girdim. Ben depresyona giren biri değilim. Bazen boğazımda yükselen bir panik ve kaçma ihtiyacı hissediyorum ama hayattan çekilecek kadar üzülen insanları hiç anlamamıştım. Belki hapishane hepimizi daha empatik yapıyor ya da şerit aydınlatma ve ortak duşların olduğu bir yerde depresyona girmek doğal. Daha fazla uyumaya başladım ve bir süre beynim pekmez içinde yüzüyormuş gibi hissettim. Düşüncelerim yavaşladı, egzersizi bıraktım ve özellikle düşük bir günde, *Emmerdale* Kelly sürekli bana herkesin kim olduğunu söylerken omnibus bir kez kafasını duvara çarpmak istemiyordu.

Sekiz ay sonra bir gün uyandım ve 500 şınav çektim. Bu yabancı ruh halinden bıkmıştım ve kendimi bu ruh halinden çıkmaya zorlamazsam sonsuza dek içinde çürüyeceğimden korkuyordum. Yani ben sıkı bir rejime başladım, her gün aynı saatte uyanıyorum, hücremde egzersizlerle ve bahçede yürüyüşlerle vücudumu gittikçe daha fazla zorladım. Kütüphanede saatlerce bu yerden kafamı dağıtacak herhangi bir şey okuyarak geçirdim ve avukatımı yeniden rahatsız ettim, ama bu sefer daha fazla odaklanarak.

Ve şimdi temyiz kararına yakınlık ve kafamı dağıtmak için tüm bunları yazıyorum. Serbest bırakılacağımdan eminim ve mahkeme basamaklarını okumak için konuşmamı çoktan yazdım. Sanırım doğru tonu yakaladım - yaralı ama cömert - ve çekici görünmek için yeterince makyaj yapacağım ama on dört ayımı güzel vakit geçirmiş gibi görünecek kadar değil. Gözlerimin altındaki mor halkaları görebilmeni ve çektiğim çileden neredeyse (ama tam olarak değil!) kırıldığımı hemen bilmeni istiyorum. Ben konuşacağım hapsedilme travmasına rağmen, tüm bunların içinde başka bir kurban olduğunu nasıl hatırlamamız gerektiği hakkında. Caro, diyeceğim, doğrudan kameralara bakarak. Yaklaşık iki yılımı kaybettim

ama Caro o gece tüm hayatını kaybetti ve bunu asla unutmamalıyız. Belki düzgün bir şekilde bitiririm savunmasız bir kadına bile yardım edebilme umuduyla, onun adına yeme bozukluğu olan kadın mahkumlar için bir rehberlik programı oluşturacağımı duyuruyorum. Savunmasız olarak adlandırılmaktan nefret ederdi.

Bu arada, serbest bırakılma konusundaki güvenimin yersiz olduğunu düşünmüyorum. Polis, kurnaz Angelica'nın yardımıyla gerçekten de bunun bir cinayet olduğuna karar verdi ve varsayımlarını test etmek için çok az şey yaptı. Hayatımın her alanında mükemmel bir masum olduğumu iddia edemem ama bu konuda gerçekten büyük bir adalet hatasının kurbanıyım. Yürümek ne ince bir ip. George Thorpe, davanın ne kadar kötü ele alındığını hemen gördü ve sürecin hemen hemen her kısmındaki kusurları ortaya çıkardı. Bunların hepsi yeterli olabilir ve temyiz başvurusunun kabul edilmesini sağlamak için kesinlikle yeterliydi, ancak sihirli değnek değildi.

Bu sadece birkaç hafta önce geldi, ancak neredeyse mahkumiyetimin bozulacağını garanti ediyor. Thorpe uzun süredir planlanan bir güncelleme için beni görmeye gelmişti ve ben beklemiyordum. herhangi bir önemli haber. Ama içeri girdiği anda büyük bir şey olduğunu söyleyebilirim. Boynu kıpkırmızıydı ve uzun yün paltosu arkasında uçuşarak, diğer insanların yanından sabırsızca geçerek, ziyaret odasında kararlı adımlarla bana doğru gelirken yüzüne doğru yükseliyordu. Bunun, ekibi tarafından yapılan iki aylık amansız kazının sonucu olduğunu söyledi.

"Bayan Morton'ın talihsiz bir şekilde takla attığı gece, polis malikane bloğundaki diğer tüm daireleri araştırdı." Binadaki diğer mülklerin bir listesini çıkardı. Her katta neredeyse bir beşgen gibi düzenlenmiş beş daire var ama sadece üçü bahçeye, diğer ikisi yola bakıyor. Bayan Morton'un dairesi, bahçeye bakan üç mülkün ortasındaydı. Sağdaki komşuları, yüksek gelirli profesyonellerden çok önce, otuz yıldır aynı mahallede oturan altmışlı yaşlarında bir çift. Clapham'da satın almaya başladı ve olayın olduğu gece evdeydiler.' Thorpe, daha kibar bir tanım bulunduğunda asla ölüm kelimesini kullanmadı.

"Bayan Morton'un partilerine çok alıştılar ve onun trajik kazasına kayda değer bir sempati eksikliği gösterdiler.

belki sonuç olarak. Hiçbir şey görmemek ya da duymamak konusunda çok netlerdi çünkü akşam 10'da yatağa çekildiler. kulakları tıkaçlarla donanmış.” Thorpe burada kaşlarını kaldırdı ama o hak sahibi kızla yan komşu olarak yaşamının ne kadar sinir bozucu olduğunu gayet iyi anlayabiliyordum.

'Polis yapmaya çalıştı

Bayan Morton'ın 22 numaralı dairesinin solundaki daireye sorular soruldu, ancak o sabah veya o gün daha sonra yanıt gelmedi. Daireyi ve sahiplerini daha ayrıntılı araştırdılar, ancak binanın yönetim şirketi, sahiplerinin yurtdışında yaşadığını ve asla ülkede bulunmadığını söyledi, bu yüzden polis daireyi orada bıraktı.' Altın dolmakalemini önündeki kağıda saplamak için kullandı. "Bu BÜYÜK bir ihmaldi, ancak ne yazık ki polis gücümüzün tipik bir örneğiydi. Bunu daha önce incelemememizin nedeni, yazının iletişimin kurulduğunu öne sürmesidir.

22 numaranın sahipleri ile görüşülmüş ve yurt dışında olduklarına dair güvence verilmişti. Önceki brifinginizin bunu etraflıca araştırdığından şüphe etmemiz için hiçbir neden yoktu, ama ofisimdiki zeki bir adam, raporlardan gelen raporları inceledi.

söz konusu akşam ve yan daireye daha fazla bakmadığını fark ettim. Victoria Herbert'in baş döndürücü topuklu ayakkabılarını bir kez daha düşündüm ve hararetle içlerinde bir yürüyen merdivenden aşağı düşecekti. Belki de buradan çıktığımda bunun olmasına yardım ederdim. Thorpe bana sorgulayıcı bir şekilde baktı ve ben de aniden dikkatimi topladım. 'Bu

ilginç olduğu yer. Dediğim gibi ekibimden biri olan bu adam biraz araştırma yaptı ve dairenin Cayman Adaları merkezli bir şirkete kayıtlı olduğunu öğrendi. Offshore şirketin ne olduğunu biliyor musun, Grace? Gözlerimi devirdim ve tatlı bir gülümsemeyle, bunun ne olduğunu gerçekten bildiğime dair ona güvence verirken, hemen aksiyonu takip ettim. Kendini beğenmiş aptal. "Mevcut Birleşik Krallık yasalarına göre, yabancı kuruluşlar kim olduklarını açıklamadan burada mülk satın alabilirler. Elbette skandal ve her türlü tehlikeli anlaşılmaya izin veren bir sistem - tabii ki başta kara para aklama. Hükümet, bu anonim sahipleri kendilerini ifşa etmeye zorlamayı planlıyor, ancak bu çok zor ve muhtemelen biraz zaman alacaktır.'

sözünü kestim. "Pekâlâ, arazi kanunları hakkında yeterince şey duyduğumu düşünüyorum. Senin bu adam ne buldu?"

Boğazını temizledi ve uygun bir şekilde azarlanmış göründü, ama bu havalı erkeklerin varsayılan ifadesi olabilirdi, bu yüzden bir şey söylemek zordu.

"Dediğim gibi zor bir işti. Karışık bir ağ. David, iş arkadaşımın adı bu, bunun için iki ayını harcadı, şirketle bağlantı kurmaya çalıştı ama Cayman Adaları'nda çalışmayan bir telefon numarasının devam etmesi pek mümkün değil. Çoğu zaman bu şirketlerin dışarıda gerçek bir ofisi bile yoktur, sadece bir adresleri olsun diye bir oda kiralarlar. Sonunda, şirketin kime ait olduğunu ve nerede olduklarını bulması için bu tür şeylerle ilgilenen bir müfettiş tuttu.'

Artık sabırsızlanıyordum ve ziyaret saati hızla geçiyordu. "Kusura bakma George, seni tüm bunlarla başa çıkman için tuttum.

ve kulağa harika bir iş çıkarıyormuşsun gibi geliyor, ama bazen sosisin nasıl yapıldığını bilmene gerek yok ve bu öğleden sonra arka arkaya sıralanmış spa terapilerim var, anladın mı?"

"Doğru, evet, üzgünüm. Kuyu.*Kuyu*. David, bir sürü yanlış yönlendirme ve oyalamadan sonra nihayet dairenin sahiplerini buldu.

Moskova'da yaşıyorlar ve cevap vermeye pek hevesli değiller. e-postalar. Bu yüzden geçen hafta oraya gitti ve Perşembe günü onlarla temasa geçti. İçinde bulunduğunuz kötü durumu açıkladı ve yardımcı olabilecekleri herhangi bir yol olup olmadığını sordu - örneğin dairede bulunmuş olabilecek bir hizmetçi veya bir CCTV kamerası. Elbette uzak bir ihtimaldi ama denemeye değerdi. Ve ne biliyorsun?" Thorpe şimdi bir okul çocuğu kadar neşeli görünüyordu. "David'e wazoo'da CCTV kameraları olduğunu söylediler!" Tüm özelliklerinde standart olduğunu söyledi. Balkonlarında küçük bir çalı tarafından gizlenmiş bir balkon olduğunu söylediklerinde, David sakın profesyonellik iddiasını sürdürmekte güçlük çekiyordu. Ve kasetleri sakladılar mı, diye sordu David. neden evet dedi

Ruslar. Elbette her şeyi bir veritabanında tuttular. En iyisiydi, ama tam olarak neden en iyi olduğunu açıklamadılar." Ben nefesimi tutarken nefes almak için durdu. David'in bir kopyası var,

Lütuf. Onları izledi ve şu anda ofiste olacaklar:

Görüntü bir uzman tarafından doğrulanır doğrulanmaz. Tüm balkonu göstermiyor ama yeterince gösteriyor - Caro son selamını verdiğinde sahnede değilsiniz.'

Rahatlayarak neredeyse yere düşüyordum. Güneş gibi bir duygu Yazın ilk gününde vücudunu ısıtmak bedenimi sardı ve hiç

düşünmeden Thorpe'un elini tuttum.
ne yapıyordum.

"Teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Ne diyebilirim bilmiyorum ama teşekkür ederim. Ve David. Ve Ruslar. Teşekkür ederim. Memnun görünüyordu, yüzü bir kez daha kızardı.

"İşimizi yaptık ve bu çok iyi bir haber. BEN Bugün ne yazık ki seni çıkaramıyorum, ama burada sadece birkaç hafta daha var ve bu görüntülerin seni tamamen temize çıkaracağına hiç şüphe yok." Bir zil çaldı ve saatine baktı ve kağıtlarını topladı. Haber alır almaz sizinle iletişime geçeceğim. Bu arada, sıkı tutun. Ve resmiyet kazanana kadar bunu sessiz tut. Ona tekrar teşekkür ettim ve elini sıktım. Gitmek için döndüğünde, George Thorpe bana baktı. ve biraz utanarak, "Burada gerçekten bir kaplıca var mı?"

* * *

Ve dedikleri gibi, buydu. Hücreme geri döndüm, yumruklarımı heyecanla sıktım, nereye gittiğime ya da ne yaptığımı zar zor odaklanabiliyordum. Kelly alt ranzada oturuyordu, kaşlarını bir ipile geçiriyordu ve Beyoncé şarkılarını bir tonda söylemek, hanımın kendisinin hiç tanıdığından emin değilim.

"Hayalet gibi bembeyaz görünüyorsun, dostum," dedi, bana bakarken. "İhaleden kötü haber mi var?"

Ona Thorpe'un ortaya koyduğu şeyi anlattım. Yapmamak için çok heyecanlıyım, her zamanki cephem gitmişti. Kelly'ye bir şey söylemek gerçekten aptalca ama şimdi ne zararı olabilir ki? O gerçekten Bu konuda çok tatlı, elimi kapıyor ve beni referansa ihtiyaç duymadan oda kiralayan Angel'daki bir arkadaşına bağlamayı teklif ediyor. Bu yerdeyken dairemi açık tutmayı başarmıştım, biraz zordu ama dışarı çıktığımda beni bekleyen bir şey olduğunu bilmek benim için önemliydi. Daha uzun süre benim evim olmayacağını bilmeme rağmen. Para geldikten sonra, olabildiğince hızlı bir şekilde yükseltme yapmak istiyordum. Ve öyle olmasam bile, Kelly'nin tehlikeli bir arkadaşından bir oda kiralamamın hiçbir yolu yoktu. Hayatta hiçbir şey bu kadar çaresiz değildi. Gizli telefonunu çıkardı ve yazmaya başladı, muhtemelen ben onu ikna etmeden önce gecekondü mahallesindeki ev sahibi arkadaşını olası bir yeni kiracı konusunda uyarmak istiyordu. Teklifin bizim olacağımızı düşündüğü anlamına gelmediğini umuyordum.

ilişkimizi dış dünyada sürdürmek. Kelly, burada ayrılmayı yeterince zor bulduğum bir deniz salyangozuydu, eğer seyahat etme özgürlüğü olsaydı ve cep telefonu kullansaydı, tamamen onun insafına kalırdım. Yüz maskeleri ve ucuz bir şişe şarapla evime geldiği hayalleri, aklımda uğursuzca belirdi. Pek tasavvur ettiğim yeni hayat değil.

Ah, biraz geriye gitmeliyim. Hapishanede zaman gariptir. O kadar yavaş ilerliyor ki, bařlangıĉta gerçekten delireceğimi sandım ve sonra temyiz ilgi gördü ve birdenbire bu hikayeyi bitirmek ve cinayet gibi iğrenç ama gerekli şeylerin hakim olmadığı yeni bir hayat yaşamaya başlamak için acelelele bazı şeylerin üzerinden geçiyorum.

Mahk miyetim bozulduğu anda, Jimmy temasa geçti. Aslında CPS, son karardan bir hafta önce onu yeni durumdan haberdar etmek için onunla temasa geçmişti.

kanıt. Thorpe'un bana hemen vermesi için bir mektup yazmıştı. Üç tam sayfa boyunca devam ettiği için her şeyi aktarmayacağım. Jimmy doğal bir yazar değil. Onun devam etti ve bence dilbilgisinin kasıtlı, kötüye kullanılması onun e-postalarını ve metinlerini okumamı her zaman zorlaştırdı. sanırım

Muhafız dilbilgisi hataları konusunda bazı yayınlardan daha rahattır. Bir sürü küçük hata, normalde oldukça hareketli olabilecek bir mektubun etrafını sarmıştı. Olduğu gibi, her satırda irkildim. Söylemek yeterli, pişmanlık doluydu. Beni en anıtsal yollarla hayal kırıklığına uğratmıştı ki bu doğruydu. ve ben hüküm giydiğimden beri neredeyse hiç uyumamıştı ki bunun saçmalık olduğunu biliyordum. Adamın uykuya dalmak için özel bir yeteneği var.

en zor zamanlar, ama duyguyu takdir ettim. Sonsuz  z r diledikten sonra, Latimers'ın yanına geri taşındığını ve yas tutmak için işten iki ay izin aldığını söyledi.

Karo. Pantolonunun içine girmeye çalışan dolandırıcı bir yılan olduğu ortaya çıkınca reddedildiğini varsaydığım Angelica'dan hiç bahsedilmedi. Aslında, maskesini düşürmeden önce o bölgeye girdiğini varsayıyorum, ama sonra kederin insanlara komik şeyler yaptığını söylüyorlar. Üstelik Jim üzüntüsünü farklı bir yöne kanalize ediyordu. Kulağa pek olası gelmese de bir döşeme kursu. Sanırım bu, hepimizin biraz riskli olacağı anlamına geliyor Noel için koltuklar. Caro'nun ölümü o zamanlar boşuna değildi.

Bedava mobilyalar olmasa bile ölümü boşuna değildi. Caro yok demekti. Bu başlı başına bir nimetti.

Mektubu, benden onu affetmemi beklemediğine dair klişe bir pasajla bitirdi (insanlar neden sadece seninle temasa geçip af bekledikleri anlamına gelirken bunu söylüyorlar?), ama hayatının geri kalanını bunu telafi etmeye çalışarak geçirecekti ve tahliye günümde hapisanede olacaktı. Seni seviyorum Gray, birazdan tekrar uyumana yardım edeceğim, diye imzaladı. Sophie'nin, tıpkı ben gençken yaptığı gibi, benim hikayemi geçerli kılmak için umutsuzca benim hikayeme sahip çıkmakta ısrar edip etmeyeceğini merak ettim. Belki hepimiz bir kutlama kahvaltısı için yerel fırına giderdik.

Jimmy kaçınılmaz olarak cüzdanını unutacaktı ve Sophie, çileden çıkmış bir halde başını sallayarak ve uzun süredir acı çeken kafe sahibine, en sevdiği deyimini kullanırsak, çocuklarının onlar olduğunu söyleyerek bizim yerimize para ödeyecekti. Çok uzun süredir hapisteydim çünkü bunu düşünürken bile içimde küçük bir sıcaklık dalgası hissettim. Bir ailenin tıpkıbasımıydı ama bende olan buydu.

Mektuptan beri garip bir kolaylıkla eski ilişkimize geri döndük. Okuduktan iki gün sonra onu aradım, biraz paniğe kapılmasına izin verdim. O zamandan beri her fırsatta konuştuk. Ben yüce gönüllü oldum. O oldu Sanki aylardır cüzzamlı bir kolonide mahsur kalmışım ve beni korkunç nişanlısını öldürmekle suçladığı için hapiste değilmişim gibi, suçluluk duygusuyla sarsılmış ve beni dairesine taşımak ve beni hayata döndürmek için bir plan yapmıştı. Bunu sıkıca kapattım. Bir sonraki hamlemi planlarken tanıdık yerimde olmak ve Jimmy'nin bana çay getirmesini istiyordum. bunu biraz engellerdi. için zaman olurdu daha sonra, birbirimizden uzakta keyifli bir zaman geçirecek kadar büyük bir evde yaşayabildiğimiz zaman birlikte yaşama.

Thorpe aynı zamanda medyadan, özellikle de davamda muhabirlerin kaslarını incitecek kadar hızlı 180 derecelik dönüş yapan magazin dergilerinden gelen telefonlara da cevap veriyordu.

'Morton katili' anlatısı, en azından benim zihnimde, aynı derecede korkunç bir şeyle değiştirilmek üzereydi. Yeni lakabım hakkında boş yere spekülasyon yaptım. Bir bahis

dükkanına erişimim olsaydı, serbest bırakıldığımda kullanılan en az bir başlık olan "Full of Grace" için para yatırırdım.

bir ifadeyi okurken çekilmiş resmim. Sakin, uzun-
acı çeken, onurlu. Oyun kitabı çok kolaydı. Hiçbiriyle
hemen konuşmazdım elbette. ben biraz değildim
Bu işlerin nasıl çalıştığını anlamayan ve elinden gelen ilk çeki
alan umutsuz bir acemi. Anlatım bana ait olacaktı. Ayrıca,
sadece masum bir kurban değil, aynı zamanda yaşlı bir kız
çocuğu olduğumu ortaya çıkarana kadar basın ilgisini
bekleyecekti. Bu, yüksek sınıf insan ilgisi, adınızın onlarca yıl
boyunca bilinmesini garanti eden türden.

Ortalık biraz yatıştıktan sonra, Thorpe'a babam ve
mirasıyla ilgili bazı tekliflerde bulunacağım. Tabii ki, bu
kadar açık bir şekilde söylemeyeceğim. Sadece bu
deneyimin hayatımı yeniden değerlendirmeme neden
olduğunu söyleyeceğim ve
ailenin o tarafıyla olan bağı keşfetmek istiyorum. Gözlerimi
mendille silerken babamı tanımak için çok geç diyeceğim ama
nereden geldiğimi ve onun kim olduğunu bilmek istiyorum. O
ailede Lara'dan başka kimse kalmamıştır. Ve Lara kan akrabası
bile değil. O, yabancılaşmış bir eş ve bu konuda nezaketle
bağışladığım bir eş. Onu öldürmemeye karar verdiğim andan
itibaren onun benim geçidim olacağını biliyordum. yapacağım
ona öyle bir çekicilik ve zarafetle (ha!) yaklaş ki başından
beri benim tarafımda olacak. Artemis'in erkekleri tarafından
haksızlığa uğrayan iki kadın, ikimiz de hayatlarını onların
ağır varlığından uzaklaştırmaya çalışıyoruz. Kadınları
destekleyen kadınlar, sevdiğimiz şey bu
Görmek. Belki bir bağlantı olsa da arkadaş bile oluruz
sadece ikimiz de kardeşler tarafından zarar gördüğümüz için
yapılmış, ömür boyu sürececek bir akrabalık için sağlıksız bir
temel gibi görünüyor. Ama sonra
yine, nefret üzerinden bir bağ kurmak her şeyden daha güçlü
olabilir. Seramik sevgisi ya da avangart opera tutkusu
üzerine kurulan bağlardan daha güçlü. Çok daha sıkı bir
bağımız olurdu. Para önemli ama amaç
her zaman ailenin yok edilmesi. Ama bu hiçbir şeyden
memnun olmayacağım anlamına gelmiyordu. Ve eğer top
oynamazsa, başka seçenekler de vardı. Kurtulmuştu ama bu
her zaman pazarlık edilebilir. Ve şimdi güncelsiniz.
Limehouse'da sekiz gün daha geçirdim ve gidecek bir günüm
daha var. Bugün, daha önce görmediğim, sıkılmış görünen bir
gardiyan bana söyledi (personel sirkülasyonu yüksek,
muhtemelen akli başında kim bir grup kızgın kadını, sen
çalışabilecekken asgari ücret karşılığında günde on iki saat

boğuşmak ister?

Bir Starbucks'ta ve biraz daha az kızgın kadınlarla boğuşmak ama aynı zamanda bedava latte almak mı?) Saat 15:00'te piyasaya sürülmesini beklemeliyim. yarın nokta. Gardiyan benim mahremiyetime aldırış etmediğinden, bunu bana bu gece oyun odasında benim için bir tür parti vermekte ısrar eden Kelly'nin önünde söyledi. Hazırlığın bir parçası olarak, makyajımı yaptırmam için beni arkadaşı Dionne'nin hücreesine götürdü, buna hararetle karşı çıktım ama yine de karşılık verdim.

Bunu hücremden bitiriyorum, uyuyamıyorum. Çocukluğumdan, Marie'nin Noel arifesinde benim için bir çorapla odada süründüğü zamanki bu heyecanı belli belirsiz hatırlıyorum. Tüm çocuklar gibi ben de Noel Baba'nın ganimetimi getirmesini bekleyerek uyanık kalmaya çalışırdım. Çoğu çocuğun aksine, ben başardım ve dolandırıcılığı erken fark ettim. Beni pek etkilemedi. Hilelere rağmen hediyeleri aldım. Yarın sabahı kendimi hazırlayarak, sakın kalarak ve ruhumu koruyarak geçireceğim. enerji. Ama bu gece her yerdeyim, düşünceler çılgınca koşuyor, adrenalin yükseliyor. Düşündüğüm gibi, makyajım bir tekrar etmeyeceğim deneyim. Dionne'nin hücrelerinden, yoğun bir yirmi dakikanın ardından, şişmiş bir seks bebeğini belli belirsiz andıran bir yüz ve ömrünün iki santiminde geriye taranmış saçlarla çıktım. Buna izin vermek için sahip olduğum tek mazeret, özgürlüğümün sarhoşluğu içinde olmam ve söz konusu gecenin hiçbir fotoğrafının olamayacağını bilmemdi. Kaldığım süre boyunca kesinlikle hiç arkadaş edinememe rağmen, oldukça az sayıda kadın dikkat dağıtma ve alkolsüz içecek vaadiyle partiye geldi. ve kek. Görünüşe göre pasta yoktu ama yine de kırk beş dakika aksadı, Kelly herkese beni ne kadar özleyeceğini söyledi ve ben de pastayı geri vermemeye özen gösterdim. iltifat. Mesajı eve götürdüğünden şüpheliyim, Kelly taklit bir Birkin çantasının derisine sahip. Kendime geri çekildiğimde hücre, saat 20.30'da uyuyor numarası yaparak yatağa girdim. Ben Bunu yorganın altına yazmak. Ayrılmama sadece saatler kalmış olsa bile, Kelly'yi son bir derin ve anlamlı denemeye teşvik etme riskini alamam. Yarın sabah kıt eşyalarımı toplayıp dünyaya yeniden girmeye hazırlanacağım. A bundan sonra benim için çok farklı olacak dünya.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Dün gece annemi rüyamda gördüm. Hoş bir rüya değildi; Sık sık güzel rüyalar görmem. Ben de asla korkunç kabuslar görmem, normalde hayatımdaki zor ya da üzücü anlara geri dönerim ve uyanana kadar onları yeniden yaşarım. Sanırım çok fazla hayal gücüm yok ama gece vakti beni oyalamadığı için pratik beynime saygı duyuyorum.

maceralar Uyuyan zihnimin kazıdığı anılarla sizi sıkmayacağım ama Marie'yi yıllardır sahip olmadığım kadar özleyerek ve ondan her zamankinden daha uzak hissederek uyandım. Her plan ve her cinayet, sanki tam yanımdaymış ve bana güç veriyormuş gibi, ona bağlı hissetmemi sağlıyordu. Ama burada benimle değil. Onu suçladığımdan değil. Burası kalıcı ruhlar için bir yer değil. Bir hayalet, Limehouse'a bir kez bakar ve hemen bir duvardan cisimlenirdi. Marie bu dünya ile diğeri arasında ortalıkta dolanıp duruyorsa, umarım Fortnum & Mason'a musallat olmuştur ya da oradan oraya uçup gitmiştir.

Harvey Nichols mankenleri yeniden düzenliyor.

Bu arada, tüm bu saçmalıklara inanmıyorum. Bu koridorlarda dolaşan hayaletler yok ve annem de öyle değildi. Ben onun intikamını alırken rüzgarda fısıldayarak. Ama benim öfkem alevlenirken onun hafızası tazeydi ve artık her şey bittiğine göre kendimi onu daha az düşünürken buluyorum. Yüzü bulanıklaşıyor ve soluyor. Belki bir terapist buna kapanış diyecektir. Sanırım insanları öldürüp bundan paçayı sıyırmakdır-dirbir çeşit kapanış. Ama muhtemelen bir tıp uzmanının vicdanen tavsiye edebileceği bir şey değil.

Simon'ın nasıl öldüğünü açıklamalıyım. Nihai ölümün normalde romanlardaki pastanın üzerindeki krema olduğunu biliyorum, en büyük ve en dramatik olanıdır. Kısmen bu yüzden hepsini yazmayı erteliyordum. Çünkü bu bir roman değil. Ölümü en şok edici olacak şekilde ayarlamadım. onu zorlamadım

sıcak hava balonundan atlayın veya onu Waterloo Köprüsü'nden aşağı atın.

gün batımı. Belki de sırf dramatik bir hava katmak için böyle bir plan denemeliydim ama hiçbir zaman gereksiz numaralardan hoşlanmadım.

Simon'ın ailesinin son önemli üyesi de gönderildikten sonra aciliyet ihtiyacım azaldı. Gidecek sadece bir mil olduğunu bilen bir maraton koşucusu gibi, rotanın biraz tadını çıkarmaya karar verdim. Bu, Simon'ın ne durumda olduğunu araştırmak anlamına geliyordu. Ve koşullar göz önüne alındığında,

Bryony'nin cenazesi onu gözlemlemek için en iyi yer gibi geldi. Katılmayı denemek riskli bir toplantıydı ve yeterince ağlamanın yeterli olacağına karar vermeden önce birkaç gün düşündüm.

Benim yaşımdaki kadınların benim için orada olması tamam. Simon'ın kederini çiğ ve yakından görmek için bir zaman varsa, o zaman oradaydı. Sadece rolüme baktığımdan emin olmalıyım. Cenazeden bir gün önce, önemli müşterilere etkinlikler için ödünç verilmeye hazır giysi ve aksesuarların bulunduğu şirketin giyim dolabına baskın yaptım. Bu kasvetli alanda sakladığımız bir dizi şey göz yaşartıcıydı - üst üste doldurulmuş tasarım ayakkabılar, yerde kimsesizce duran iki bin dolardan fazla olan çantalar. Üstlerinde payetli elbiseler ve Bir rafta rengarenk tulumlar, 'Topuk ne kadar yüksekse, Tanrı'ya o kadar yakındır' yazılı bir tabelanın yanında. Gözbebekleri kanama yeteneğine sahip olsaydı, bu ofiste her gün görmek zorunda olduğum işaretler ana tetikleyici olurdu.

Bu tür bir etkinlik için nasıl giyinileceğini biliyordum.
zamanımı harcadım

durum ne olursa olsun uyum sağlamayı öğrenen yetişkinlik. İş yerinde bu, sıkıcı çizgide yürüyen ancak aktif yıpranmışlıktan kaçınan giysiler giymek anlamına gelir. Daha geniş bir dünyada, benim yaşımdaki diğer tüm kadınlar gibi düzenli olarak Zara'ya gidip kot pantolon, büyük boy süveter ve kalın botlardan oluşan yasal zırhı almak anlamına geliyor. Ancak aşırı zengin Instagram hava kafalılarında oluşan bir kalabalıkta uyum sağlamak tamamen başka bir şey ifade ediyordu. Bu kızlar sadece kıyafetlere müstehcen miktarda para harcamadılar, bunu zengin olan herkes yapabilir. Bond Caddesi'nde yürüyün ve kürklü Gucci mokasenleri ve kürk süslemeli şişme montları stilin özü olarak gören aptallara gülün ve ne demek istediğimi anlayacaksınız.

Hayır, bu kadınlar boncuk gözlü ve ne giydikleri konusunda
netti ve yanlış anladıysanız vay halinize. olmaz

Herhangi bir Prada çantasına sahip olmak yeterliyse, belirli bir İtalyan Instagram yıldızının mağazalara çarpmadan üç ay önce hediye ettiği çanta bu olmalıdır. Yargılamaları umurumda değildi elbette ama kaşlarımı kaldırmak ya da varlığımla ilgili herhangi bir meydan okumaya neden olmak istemiyordum. Bu yüzden up-and- tarafından yapılmış yepyeni bir bordo ipek pantolon takımını çaldım. Gelen İtalyan tasarımcı biliyordum *mrağbet* şu anda şampiyon ve yılan derisi bir Celine debriyaj çantasını güçlendirdi yokluğu fark edilirse kesinlikle kovulmama neden olur. İçin ayakkabılar, bir çift sarı deri katırla gittim ve günün geri kalanını hararetle Bryony'nin cenazesinin herkesin ciddi siyahlar giydiği bir cenaze olmamasını umarak geçirdim.

Gerçek cenaze töreni özel bir olaydı ve ben Bunu kıırarak eğlenmeme izin ver. Ancak anma töreni herkes için ücretsizdi, *Akşam Standardı* sanki yeni bir barın açılışı gibiydi. Bazı pap iğneleri için genç bir kadının kaybının yasını tutan kasvetli bir olay gibisi yoktur. Ve belki de günün sonunda takipçilerinizin görmesi için kamera önünde performatif bir hıçkırık. Mekan, Marylebone Yolu'ndaki büyük, eski bir kiliseydi, ama bu mekanın kutsal hiçbir yanı yoktu. Yıllar önce, on binlerce sterline kiralanabilecek özel bir üye alanına dönüştürülmüş ve küçük ünlülerin düğünlerinden Ukraynalı bir oligarkın kızının kapatılması gereken yirmi birinci doğum günü partisine kadar her şeyi görmüş. organizatörler, onun etkinliğe soluk allık rengine spreyle boyanmış bir ata binmesine izin verdikten sonra. At dostlarımız bile bin yıllık pembenin çoğalmasından kaçamıyor.

Kara camları diğer koyu camları yansıtıyor, elmasları güneşte parlıyor ve mücevher biçimli dökümler yapıyordu. taş zeminde gölgeler. Hizmet sonsuzdu. Doksan dakikalık okumalar, şarkılar ve hatta Bryony'nin en unutulmaz anlarından oluşan bir slayt gösterisi - tabi bir sürü kahrolası özçekim anı olarak sayılabilirse. Gerçek düşük an neon iç çamaşırını sergileyen şeffaf bir vardiyalı elbise giyen çok sıksa bir kız kürsüye gelip Bryony'nin en sevdiği kitabından bir alıntı okumaya başladığında -*Sır*. Titreyen vokal yavruları beni neredeyse uçurumun kenarına gönderiyordu.

derin görünmek isteyen ama bilmeyen kızların koruyucu azizi olan e e cummings'in 'kalbini yanımda taşıyorum (onu kalbimde taşıyorum)' şiirinin bir sonraki okumasının yardımı olmadı

diğer şairler. Neyse ki ondan sonra oldukça hızlı bir şekilde sona erdi. Bir gospel korosu 'Stand By Me' şarkısını çok güzel söylüyordu.

ağlayan yas tutanlar birbirlerine sarıldılar. Çok fazla gerçek gözyaşı olmadığını fark ettim. Özenle düzenlenmiş üzüntü ifadeleri, kuru yüzler.

Esasen Simon'ı arıyordum. Compère (açıkça böyle ciddi bir durum için doğru kelime değil ama adam altın örgülü bir takım elbise giyyordu ve bingo gibi görünüyordu.

Arayan, bu yüzden buna bağlı kalıyorum) törenin başında, eğer bunalmış hisseden varsa, biraz hava almak için bahçeye çıkmaktan çekinmemeleri gerektiğini duyurdu.

Sonuç olarak, kapıya doğru giden bir insan akışı vardı.

tören, sadece koridordan aşağı tütün salmak için geri gelmek için. Sürekli ileri geri, Simon'ın zamanın yalnızca yarısında görünür olduğu anlamına geliyordu. Oynarken onu iyi bir şekilde gördüm.

bir Adele şarkısı, omuzlarını kaldırıp yanında oturan genç bir adamın boynunu oldukça agresif bir şekilde tutarken, diğer adamı biraz rahatsız göründü.

Elbette çok büyük bir klişe ama keder cilde iyi gelmiyor.

Gerçekten on yaş büyük gösteriyordu. Simon'ı sadece tarafsız bir şekilde görebiliyorum, aramızda gerçek bir insani bağ yok, ama bu ona karşı neredeyse bir parça sempati hissetmeme neden oluyordu. Öte yandan, sevdiği birini kaybettiği için dağıldığını görmek de yeni bir öfke duygusu uyandırdı.

Erkekler genellikle ancak kendi kızları olduğunda feminist olduklarını söylerler ve kadınları eşit insanlar olarak görmeye zorlanırlar. Simon, yalnızca sevdiği biri elinden alındığında üzüntü ve kırılma yaşayabilirdi. Annem öldü ve benim dünyada yalnız kaldığımı biliyordu. Benim için hiçbir şey yoktu. Yakın tuttuğu kişileri seçme ve seçme lüksüne sahipti. Şimdi yapmadı.

Bir hafta sonra, bir Danimarka hamur işi yerken evde oturmuş gazete okuyordum. Haftada bir, kendini inkar sınırlarımı test etmek için başlattığım aptalca bir kural.

Cumartesi açtım

arkadaşlarının akıl sağlığıyla ilgili endişelerinden bahseden Simon hakkında bir günlük maddesi bulmak için ekler. Akıl

sağlığı. Tüm kötü davranışlar için çıkış maddesi. Arkadaşlar

elbette isimsizdi, ancak alıntılar açıklayıcıydı. Simon paranoyak ve münzeviydi, düşmanları hakkında mırıldanıyordu.

onu almak için dışarı çıktık '. Yanlış değil, ama kulağa hoş geldi tatmin edici bir şekilde dengesiz. Görünüşe göre polise rağmen insanlara kızının kesinlikle öldürüldüğünü söyleyip durdu.

trajik bir olay olduğundan memnun olduklarına dair güvenceler kaza. Etrafınızdakilerin teker teker seçildiğini iliklerinize kadar bilmek ve bu nedenle sıradakinin siz olmanız gerektiğini anlamak ne kadar korkunç olmalı. Daha da kötüsü, kimse onu dinlemiyor gibiydi - güçlü bir beyaz adamın deneyimlemesi için korkunç bir şeydi. Simon'ın kendi güvenliğinden korkmaya başlaması olasılığının tadını çıkaracak kadar ileriye düşünmemiştim. Başından beri sadece sevdiklerini öldürdüğümde yaşayacağı üzüntüye odaklanmışım. Bu paniğe kapılmış paranoya bir avantajdı. merak etmemi sağladı doğuştan bencilliği, bu korkunun aslında hissettiği herhangi bir kederden daha güçlü olduğu anlamına mı geliyordu? Daha fazla araştırarak, öyle olduğuna karar verdim. Babam gibi bir adam ailesinin kaybını hissederdi ama tehlikede olabileceği düşüncesiyle kesinlikle sarsılırdı. Bir eş ve kızı değiştirilebilirdi - o

orta yaşta başka bir aile kuran 50'li yaşlarında ilk erkek olmazdı ama güvenlik duygusu ilk kez sınanıyordu. Bunu fark ettiğimde kendimi o kadar mutlu hissettim ki kutlama için ikinci bir hamur işi yedim.

* * *

O zamanlar hayatımdaki bu anın muhteşem olduğunu düşündüm. Şimdi geriye bakıyorum ve her şeyin ne kadar korkunç hale gelmek üzere olduğunu görüyorum. Küçük listemden altı isim çıkardım. Altı kaldı, bir kaldı. Baskı kalkmıştı ve ben bir tür yaşam geliştirmeye başladım. Koşmamı hızlandırdım, komodinin üzerine yığıdığım kitaplardan birkaçını okumak için zaman ayırdım ve hatta birkaç randevuya çıktım. O bölümde pek bir şey yapılmıyordu, çünkü gerçekten kim eski moda bir adamı görmeye devam etmek ister? *çapkın* oturma odasındaki posterler? İnsanlar bir şey satın almanın ve ona vintage demenin onları bir adım öne çıkardığını düşünüyor. Ama eski *playboy* larhala soluk renkli, sadece masturbasyon dergileri vardır.

Ve kirli martini ısmarlayan erkekler, yakınlarımda

playboyluk yapacak erkekler değildir.

Her neyse, tarihler o dönemin en önemli olayları değildi. Harika olan şey, bir yük kaldırma hissiydi. ben inatçı. Birinin kusurlarını kabul etmesi iyidir. Ve şu inatçılık, çocukken tasarladığım bir planın, diğer her şeyin zararına olacak şekilde, yetişkinliğimde de uygulamaya yemin ettiğim bir plan olduğu anlamına geliyordu. İntikamın üzerine gitmem gereken bir yol olduğuna karar vermeseydim, biliyorum ki hayatım düşünülemez kadar farklı olurdu. Esas olarak düşünülemez çünkü gerçekten nasıl olabileceğini düşünün acı verici. Bunu kabul etmek biraz zayıf hissettiriyor ama yine de doğru. Sonuç olarak, bunun hakkında hiç düşünmedim. hakkında hiç düşünmedim sahip olabileceğim kariyer. Bir noktada bir gazeteci olmak istedim, bunun nihayetinde bir hayat anlamına geleceğini tahmin ediyorum. şu an sahip olduğum şeye benzer - aldatma ve içki içme. Jimmy ve benim, ben onu kol mesafesinde tutmadan birlikte bir hayat kurabileceğimiz ihtimalini hiç düşünmemiştim. kendi özel görevimi tamamladım. Hayatımı ne kadar kasıtlı olarak küçülttüğümü hiç düşünmedim, her zaman beni hiç düşünmeyen insanlara yöneltlen öfkeyle dolu.

Bunu bilmeme rağmen, öfke alev alev yanıyordu. Simon'ın etrafı çevrili devasa evinin önünden her geçişimde içimden fışkırıyordu (ve bunu gençken çok yapardım, sadece on beş dakika ve Latimer yerleşim bölgesinden koca bir dünya uzaktaydı), ne zaman bir Google uyarısı görsem bana Bryony'nin işin içinde olduğunu söyle. *Günlük posta* Janine ne zaman bir yardım galası düzenlese ve cemiyet sayfalarından biri bunu öne çıkarsa, utanç yan çubuğu. Dünyama her yansıtıldıklarında yeni bir patlama hissettim, sanki başka bir dal aniden fırlamış ve kıvrılmıştı.

Ama bu ara sırasında öfkemin söndüğünü hissettim. Tamamen değil, anlıyor musun, birdenbire pes edip çekip gitmeyecektim. Ama Caro olay yerine yeni gelmişti ve ben o hain İngiliz anahtarıyla uğraşıyordum. Odak noktamdaki azalma, Artemis klanını düşünmeye çok daha az zaman harcadığımı (belki de artık konuşacak bir klan olmadığı için bu onu ovuşturuyor) ve daha geniş dünyayı ve içinde neler yapabileceğimi düşünmeye daha çok zaman harcadığımı fark etmemi sağladı.

Her zaman kafamda taşıdığım belirsiz plan şuna

benzeyen bir plandı:

ailemi öldür

Bahsedilen aile serveti üzerinde bir hak talebinde bulunun
(bu aklımda oldukça bulanıktı, tüm toksik imparatorluğu,
hayatı istediğim şekilde yaşayabilmek için sadece birkaç
milyon sterlin istemedim)

Jimmy ile bir araya gelin (belli ki bu neredeyse
Caro tarafından engellendi, ancak onun yardımcı ölümü
ve benim haksız yere mahkumiyetim, bunun çok fazla
geri döndüğü anlamına geliyordu.
kartlar)

Bir ev satın alın, seyahat edin, birkaç arkadaş
edinin, bir köpek sahiplenin Yukarıdakilerin
hepsinden kurtulun.

Bir çocuğun planıydı, kibirli ve gülünç, hiçbir detayı veya
güvenlik ağı yapıştırılmamış. Para, ulaşılabileceğine giderek
daha fazla inandığım ek bir ekstraydı. Ama plan,
parmak uçlarımda ötesindeki serveti anlamadığımda oluşan,
tamamen intikamla ilgiliydi. hatta heyecanlandırdım
bunun zarar verici bir saplantı olduğunu kendime itiraf ettiğim
anlar oldu. Ama bir şekilde onu oldukça sadık bir şekilde takip
ettim - büyükanne ve büyükbaba, bir esinti. Andrew, acı verici
ama iyi

uygulanmış. Lee, off. Janine ve Bryony, bir zafer - ve şimdi
onu sonuna kadar takip edebileceğimden emindim.

Yıllarca süren adrenalinden sonra bu his baş döndürücüydü.

Bu yüzden, gerçekten işe koyulmak ve hepsini bitirmek
yerine, emlakçı web sitelerinde evlere bakarak saatler
harcadım. St John's Wood fazla gösterişliydi, krom
tırabzanların zarafetin zirvesi olduğunu düşünen yağlı
insanların yaşadığı güzel evlerle doluydu. Primrose Hill
tamamen aynıydı, sadece orada yaşayan insanlar pahalı eski
biblolar satın alıyor ve kromdan daha iyi olduklarını
düşünüyorlardı. Kensington tamamen berbat bir yer ve asla
orada yaşamayı düşünmem.

Clapham veya Dulwich veya başka herhangi bir yerdeki arabaların
sayısı fazladır

yetişkinler. Fantezi yeni evim için Bloomsbury'ye
yerleşmem üç günümü aldı ve ne kadar gevşek olduğumu
fark edene kadar kendime muşamba kesmeyi nasıl
yapacağımı iki gün daha öğrettim.

Kendini beğenmişliğin tehlike bölgesine düşmüştüm ve orada şanlı bir şekilde yuvarlanıyor, geriniyor ve ayak parmaklarımı kıpırdatıyordum. Kendime sert bir konuşma yaptım, flört uygulamalarını sildim,

kitapları, ojeleri ve dikkatimi dağıtacak diğer her şeyi topladım ve her şey düzelene kadar dairemi temizledim. Sonra yatak odamın duvarına bir A3 kağıdı yapıştırdım ve ona geri döndüm.

Bir saat sonra, on fikir yazmıştım ve onlar hepsi saçma Her zaman en iyi kısmı olacağını düşündüğümde, planın bu kısmı birdenbire en meşakkatli kısım gibi geldi. Simon'a ulaşmak için ailenin sıkıcı Z listesi üyelerini öldürün. Ana kursa ulaşmak için marş motorları arasında yarışın. Ama bunun yerine, sadece yürüyormuş gibi hissettim. Bu yüzden koşu setimi giydim ve avucumun içi gibi bildiğim bir rotayı izleyerek Hampstead'e doğru yola çıktım. İlham almayı umarak Artemis kapılarının dışına çıktım. Yanımdan geçen sarı önlüklü bir özel güvenlik görevlisi dışında yol sessizdi. sigara içmek Bana zar zor baktı, ki bu Özel güvenlik görevlilerinin sadece paranoyak zenginlere yanlış bir güvenlik hissi vermek için orada olduklarına, ancak büyükannenizden daha fazla bir hırsız etkisiz hale getiremeyeceğine dair uzun süredir devam eden şüphemi doğruladı. olabilir. Büyükanneye bağlı olarak, aslında daha iyi bir şans olabilir.

Kapıya iliştirilmiş CCTV kamerasının erişemeyeceği bir mesafede durdum ve yoldan geri kalan ve mülkü çevreleyen bir bahçe tarafından neredeyse gizlenmiş olan eve baktım. Panjurlar her pencereye çekilmiş, dünyayı kapatıyordu. Ön kapı, kısmen bir muazzam Range Rover, sıkıca kapatıldı. Sadece yas tutan bir ev değildi, aşırı zenginlerin evleri genellikle içinde kimse yokmuş gibi görünür. Ki çoğu zaman öyleler. 4-5 eviniz olunca pek bir yerde kalmıyorsunuz. Simon, Barbados'taki sığınak deliğine kaçmaya ya da Monako çatı katında aylarca dolaşmaya karar verirse Janine için ağlarsam başım belaya girer. Bu son seçenek daha az olasıydı, çünkü karısı için yas tutmak için çok fazla zaman harcamamış gibi görünüyordu ve ben de asılmak isteyebileceğimi hayal bile edemiyorum. geldiği yerde oldukça grotesk bir sonla karşılaştı. Ama sonra kapılar vızıldayarak hareket etti ve görüş alanıma üstü açık bir spor araba girdi. asistan olduğunu tahmin etti. Bu, Simon'ın evde olduğu anlamına gelmeli ve bu bana biraz umut verdi.

Eve döndüğümde, yıllar boyunca onun için kafamda tuttuğum tüm planların üzerini çizdim. Bazıları aptalca, hayali ve işe yaramazdı. Özel uçağında kabin görevlisi gibi görünmek için erken bir plan beni özellikle utandırdı. O noktaya gelmek için ne kadar süre eğitim almam gerekirdi? Aptal Grace. Bazıları daha gerçekçiydi ve gönderme fikrini göz ardı etmedim.

ofisine, onu saniyeler içinde potansiyel olarak öldürebilecek bir madde içerebilecek taziye paketi. Ama esas olarak batan bir his hissettim, onu korkunç ailesinin geri kalanından önce öldürmem gerekirdi. Onu paranoyaklaştırdım ve saklanmaya eğilimli hale getirdim. Heyecanım ve birikme konusundaki ısrarımla, nihai hedefe ulaşılması neredeyse imkansız hale gelmiştim.

Karamsarlığım güvenimi etkiledi ve ortaya koyduğum her kısmi plandan geri çekilmeme neden oldu. Sonra Jimmy, Caro'yla nişanlandığında, ruh halimi karartıp gece uyanmama, ensemdeki deriyi çekiştirmeye, derin nefesler almaya, tişörtümden ter akıtmaya başlayınca işler çok daha kötü bir hal aldı. Sanki her şey önümde hızla ilerliyormuş gibi, çoktan kavrayışımından çıkmış gibi, yaklaşan bir kıyamet duygusu hissettim. Hiçbir şeye hakim olamadım.

Ve ne yazık ki, korkunç derecede haklıydım. Bu metnin başına dönüp ailemden altı kişiyi öldürdüğümü fark ettin mi? Bu sihirli sayıya çoktan ulaştığımızı gördünüz mü? Böyle kartal gözler için ödül yok.

Kendini beğenmiş olma ya da benim aptal olduğumu düşünme. Başarısızlığımla başa çıkmak için aylar harcadım, her şeyin boşuna olduğu hissinden kurtulmaya çalıştım.

Bilişsel süreci daha yavaş olanlar için heceleyeceğim. Simon Artemis'i ben öldürmedim. Hayattaki tek amacım ve ona asla ulaşamayacağım. Ve neden olmasın? Çünkü o öldü. Ölü ama korkunç bir kaza sonucu ve benim elimden değil. Kazara ölmektense rezillik ve üzüntü içinde 50 yıl daha yaşamasını tercih ederim. Ne acımasız bir şaka.

Caro cinayetinden tutuklandıktan üç gün sonra Morton, Simon'ın kayıp olduğu bildirildi. *Keregazete*. İlk başta ön sayfa haberi değildi, üçüncü sayfanın yarısını kaplıyordu (ilk tutuklanmam sadece altıncı sayfadaydı). Ama ertesi gün onun

yüz her kağıdın önündeydi. Neden olmasın? Hikayede her şey vardı; para, güç, ölüm, skandal ve merak uyandıran bir gizem. Medya, Artemis ailesindeki trajik yıllarla ilgili haberlerini tekrar gözden geçirdi. O sırada ölümü bir şekilde başarılı bir şekilde gizlenen Lee, cinsel sapkın biri olarak ortaya çıktı. Bir tabloid muhabiri içeri girmeyi başardı. Janine'in boş dairesini ve saunanın fotoğraflarını çekin, "Canlı canlı yandı, Simon trajik karısının korkunç ölümünden sonra kendi canına mı kıydı?" Cennet kalitesiz patronları ve ikinci numaracıları memnuniyetle karşıladıysa, Elysium'un İK departmanında bir şeyler korkunç derecede ters gitmiştir.

Simon denizde kaybolmuştu. Bu, gerçekte kendi başına yola çıkmışken eski bir denizci gibi ses çıkarmasına neden oluyor.

Mürettebatın uyarılarına rağmen sarhoşken sürat teknesi. Görünüşe göre St Tropez'deki villasına kaçmıştı. Orada bir evi olduğundan bile haberim yoktu, çünkü orası deniz kıyısındaydı.

Monako, ama belki de Janine çok ihtiyaç duyduğu dinlenme için bir kır evi istiyordu. Zenginler kaygandır. Bu mülklerin hiçbirisi asla milyonerler adına değildir. Anonim açık deniz tröstleri bunun için var. Bir asistan onunla birlikte gitti. kendine zarar verebileceği endişesi ki bu oldukça ileri görüşlüydü.

Asistana göre Simon çok hızlı sürüyordu ve tekneyi yana doğru itiyordu. Asistan paniğe kapıldı, kontrolü ele almaya gitti ve yanından geçerken, ağlak babam kenara yuvarlandı. Tekne hızla ilerliyordu ve asistanın durumu nasıl kontrol altına alacağını bulması biraz zaman aldı. Yavaşlayıp geri dönmeyi başardığında, Simon dalgaların altındaydı. Diğer adam, yardım çağırmak için yata dönmeden önce patronunun izini sürmek için otuz dakika boyunca boş yere daire çizdi. Sahil güvenlik çağrıldı ve arama yapıldı ama karanlık gökyüzü ve su genişliği çok fazlaydı ve Simon Artemis'in öldüğü varsayıldı. Ölü olduğu varsayılan sadece ölü anlamına gelir, değil mi?

Şişirilmiş cesedini denizde kemirmiş bulmamışlardı. yaratıklar, ama belki de sadece bir zaman meselesiydi. Ya da belki

vücudu dibe battı, hızla parçalandı ve bir daha asla ortaya çıkmadı. Hepsi aynı şeye denk geliyordu. Ve ben bunu yazarken, yetkililer henüz onun izini bulamamışlar. Monogramlı bir kol düğmesi bile kalmadı. O gitti. Ne yaptığımı asla öğrenmedi.

Ağladım. Tam iki gün ağladım. Hissettiğim üzüntü, annemin öldüğü zamandan daha kötüydü. Simon için değil, onu kendim öldürmeye adadığım her şey için. Hayatıma bir anlam katacağını. Marie'nin intikamını alacak ve içinde bulunduğum koşulların üzerine çıkabileceğimi kanıtlayacaktım. Her şeyi adil yapardım. Şimdi Dertlerim için sahip olduğum tek şey, birkaç emekliyi başarılı bir şekilde öldürdüğüm, amfibilere yardım etmek isteyen hoş bir çocuğu boğduğum, amcamı ölümcül bir seks kulübüne ayarttığım ve dünyanın asla özlemeyeceği iki şımarık kadını çarptığım bilgisiydi. Kendim için tasavvur ettiğim şanlı bir zafer değil.

Şişeden şarap içmeye ve kederin bağırsaklarında The Cure'u dinleyerek dairemde dolaşmaya bile fırsatım olmadı. Böyle bir eğlence yok. Caro Morton'u öldürmekle suçlandım ve mahkemeye çıkarıldım. Şimdi işlemediğim bir cinayetten yargılanmak zorunda olduğum gerçeği gerçeküstü bir şaka gibi geldi. Evren bana yenilmişti ve eğer sen karmaya inanıyorsan, ki benim inanmadığım, onun kristallere değer veren insanlar için de geçerli olduğu göz önüne alınırsa, o zaman yüzüme bir tokat yemiş olduğumu düşünürdün. bavul dolusu.

Hapishanede kaldığım sürenin başlarında bir tür depresyona girdiğimden bahsetmiştim. Belki şimdi beni neden bu kadar çok etkilediği biraz daha açık. Davayla uğraşmanın bir anlamı varmış gibi hissetmiyordum çünkü şu anda bana umutlarımı yeniden yükseltmeye degecek nasıl bir hayat teklif edildiğini bilmiyordum. Geriye bakıyorum ve bir karmakarışık görüyorum, boş-kendime baktım. Tamamen zavallıydım. Neyse ki, şok kalktı. Kısmen rutin daha az dayanılmaz hale geldi, gerçekten bir noktada kurumsallaşıyorsun. şaşırtıcı hız Daha az korkutucu ve daha sıkıcı bulmaya başladım ve beynim tehdit seviyesini düşürdükçe düşünmeye başladım. geceleri kapılar kilitliken normal bir şekilde nasıl nefes alınacağından başka şeyler hakkında. Bu, benim durumumla

ilgilenmek ve onun zayıflıklarını fark etmek anlamına geliyordu. Duruşmadan bir zombi gibi geçmiştım, sürece neredeyse hiç dahil olmamıştım.

kendi başarısızlıklarımın ağırlığı altında. Ama kararına nasıl itiraz edilebileceğini görmeye başladım. İşte o zaman George Thorpe'u getirdim. İngiliz yaşamının pek çok yerinde olduğu gibi, dinlenilmek, ciddiye alınmak ve saygılı davranılmak istiyorsanız, sizin adınıza konuşması için gösterişli bir beyaz adam görevlendirin. Orta yaşlıysa daha da iyi. İşte ayrıcalık ikramiyesi tam da burada.

Thorpe, nihai olarak bir jüri kararı almak zorunda olmadığımı görmemi sağladı.

"Grace, jüri üyeleri, diyelim ki, her zaman dinlemek zorunda olduğumuz türden insanlar değiller. Genellikle yanılıyorlar, büyük ölçüde kendi küçük kişisel güdülerinden motive ediliyorlar ve gerçek gerçekleri dikkate değer derecede basit bir şekilde kavrayışları var. Önümüzde birçok seçenek var, bu yüzden onların kararını sadece bir açılış teklifi olarak görelim.

Takım elbise ceketinin altına gerçek diş telleri takmamış olsaydı adamı öpebilirdim.

Tutumumu gerçekten değiştiren şey, Lara'nın göçmen çocuklara yardım etmek için Artemis Vakfı açacağını duyurduğunu okumaktı. Bundan son derece keyif aldım, bunun onun finali olduğunu hayal ediyordum.*siktir gitsavunmasız* küçüklerin kötü durumunu zencefilli kurabiye evinde yaşayan cadıdan biraz daha az önemseyen bir aileye. Ama aynı zamanda beni panikletti. Lara ne kadar iyi olmaya niyetliydi? Para hayır kurumlarına bağlanmak üzereyse, herhangi birine erişmekte zorlanırım. Belki de harika değil Paramın korkmuş mültecilere verileceği endişesiyle harekete geçtiğim karakterimin onaylanması, ama biz buyuz. Altı kişiyi öldürdüm, şimdi morali hakkında paniğe kapılmamın pek bir anlamı yok. zorundayım o zaman çalışın, devam eden herhangi bir depresyon dikkat çekici bir şekilde hızla kaybolur. Başarısızlıklarımı yeniden çerçeveselendirmeyi bile başardım. Simon'ı ben öldürmedim, o darbeyi yumuşatmaya çalışmanın bir anlamı yoktu ama ailesinin altı üyesini oldukça hızlı bir şekilde arka arkaya gönderdim ve onda son anlarına kadar onu takip eden büyük bir korku, kafa karışıklığı ve kedere neden oldum. Benim eylemlerim olmadan bir sürat teknesinde asla sarhoş ve manyak olmayacağı bilgisiyse kendimi avutuyorum, bu yüzden onun şanlı ölümüne tanık olmak için orada olamasam bile ölümünde hayati bir rol oynadım. Tekneleri pek

sevmiyorum, bu yüzden belki de hepsi

garip bir şekilde en iyisi için çalıştı. Elim iyiydi, umduğum kadar royal floş olmasa da.

ON ALTINCI BÖLÜM

Sanırım kendimi tanıtarak başlamalıyım, yoksa bu senin için olduğundan daha da tuhaf olacak. Benim adım Harry ve ben senin kardeşimim. Aptalca geliyor, değil mi, sanki berbat bir Darth Vader oynuyormuşum gibi. izlenim. Ama yine de bu doğru. Tabii ki aynı anne değil, bu saçmalık olur. Aynı baba, ama bu muhtemelen açık. Üzgünüm, tüm bunları açıklama konusunda iyi değilim.

Belki de en baştan başlayacağım. 23 yaşına kadar babamın kim olduğunu öğrenemedim. Aslında bu pek doğru değil. O zamanı sevimli bir babayla geçirdim. Christopher harika bir adamdı, beni rugby antrenmanına götürmeye her zaman hazırdı, silah tutacak kadar bile yeniyen bana nasıl ateş edileceğini öğretti. Dadı beni yıkayıp pijamalarımı giydirdiğinde yukarı gelirdi. Elinde bir bardak viskiyle yatağımın kenarına tünemiş her gece bana bir hikaye okurdu. Arthur Ransom ve John Buchan hikayelerini tercih eden modern çocuk kitaplarının hayranı değildi. Alçak, derin bir sesi vardı ve bana okurken elleriyle işaretler yapardı, içkisini buzlar birbirine şingirdayacak şekilde çevirirdi. Bu, bugüne kadar zevk aldığım bir ses.

Ailemin benden sonra iki kızı oldu. Molly ile aramda beş, Molly ile Belle arasında da iki yaş olmak üzere oldukça sağlam bir yaş farkı vardı. Bana her zaman tüm dikkatlerini bana verdikleri için bekledikleri söylendi. Bu, kız kardeşlerimin kafasına çok koyduğum bir şeydi, size söyleyeyim. Bu kadar yaş farkı olmasına rağmen kardeş sahibi olmak eğlenceli. Sen tek çocuktun, değil mi? Ortalıkta her zaman işbirlikçilerin olmadığını hayal edemiyorum.

Her zaman çeteleşecek birileri. Her zaman oynayacak birileri. Annem her zaman gerçekten gergin biri olmuştur ama her şeye rağmen sevimli bir kadındır. O benden önce çalıştı, ilkokul öğretmeniydi ama sanırım gerçekten yapmak istediği şey bir aile kurmak ve kırsalda yaşamaktı. Bunun artık söylenecek moda bir şey olmadığını biliyorum ama ailemiz için çok işe yaradı. Ve babam bunu gerçekleştirecek kadar mutluydu. Annemin iş için yeterince güçlü olduğunu düşünmüyorum. Muhtemelen bunun saçma olduğunu düşünürsünüz. Ne kadar sert olduğunu biliyorum. Doğru dürüst tanışmadığımız için muhtemelen bunun saçma olduğunu da düşünüyorsun. Ama haklıyım, değil mi?

Ah çizgi, başıboş dolaştım, değil mi? Dediğim gibi, gerçek babamın kim olduğunu yetişkin olana kadar öğrenemedim. Exeter'den KKD derecesiyle mezun olmuştum ve şehirde çalışmak ve biraz eğlenmek için Londra'ya taşınmışım. Surrey'de büyümek, Londra'nın benim için ham ve heyecan verici olduğu anlamına geliyordu. Aslında hala öyle. Orada doğdun, değil mi? Sanırım şehirden bıktınız, ona fazla alışmışsınız. Seni şanslı! Esas olarak, para kazanmak istedim. İyi durumdaydık, kesinlikle. Ama okulumdaki diğer öğrencilerin sahip olduklarını gördüm ve her zaman bunu kendime almak için gerçek bir istek duydum. Christopher orta ölçekli bir muhasebe firmasının müdürüydü ve iyi bir gelir elde etti.

vur. Her zaman yeterliydi. Ta ki bir gün değildi. O gün, ben sekiz yaşımdayken, sınıfımdaki bir çocuğun yarıyıl da çay içmeye geldiği ve şoförün onu daha sonra eve götürüp götürmeyeceğini sorduğu gündü. Annem gülümsedi ve onu sağ salim geri getireceğini söyledi ama o kafası karışmış görünüyordu. İşte o zaman ne kaçırdığımı anladım. Komik, sekizde bir şoför istediğini fark etmek. Çoğu sekiz yaşındaki çocuğun bir Xbox istediğini hayal ediyorum.

Borsa komisyoncusu olmak için eğitim almak meşakkatli bir işti. Yaklaşık on sekiz ay sonra, bir öğle yemeğinde o günün rakamlarını hızlı bir şekilde okumaya çalışırken ağızıma bir sandviç tıktırırken bir telefon aldım. Annemdi; bu arada onun adı Charlotte - ailedaki herkes ona Lottie diyor. Babam kalp krizi geçirmişti ve o benimle Royal Surrey Hastanesindeydi. kız kardeşler. Liverpool Caddesi'nde bir taksi çevirdim ve şoföre beni olabildiğince çabuk oraya götürmesini söyledim. Ama çok geçti. Ben gelmeden öldü. Anneni çok genç yaşta kaybettiğim için o gün nasıl hissettiğimi anlayacağını biliyorum. Hepimiz teselli edilemezdik. Annem ve kız kardeşlerimle birlikte olmak için işten üç gün izin aldım, ancak annem yatağına gitti ve bu süre zarfında fazla konuşmayı reddetti. Ama işe geri dönmem gerekiyordu ve Büyükanne'nin onlarla kalması için York'tan gelmesini ayarladım. Cenaze bir hafta sonra gerçekleşti. Kilise, Christopher'ın Eton'daki okul günlerinden aldığı, işten edildiği ve aradaki herkesle dolu arkadaşlarıyla doluydu. Koro 'Jerusalem' şarkısını söyledi ve herkes babamın ne kadar gerçek bir centilmen olduğunu söyledi. Annem atlatmak için hafif bir sakinleştirici aldı ve kız kardeşlerim çok ağladı. Ama uygun bir vedaydı, üzüntüye rağmen güzel bir gündü. Ya da en azından öyleydi, 5'e kadar öğleden sonra. Uyanış bizim evdeydi. Yemek hazırlamıştık, belli ki annem sofrayı dağıtacak durumda değildi. Yani tek yapmamız gereken etrafta dolaşıp hazır bulunan insanlardan alabildiğimiz kadar sempatik sözler kabul etmektir. Annem yarım saat önce odasına çekilmişti ve ben de elimden geldiğince çok insanla konuşmaya çalışıyordum. Kızlar büyükannemle salonda oturuyorlardı. Yıpranmış görünüyorlardı. Artık benim görevimdi. Kendimi babam için çalışan ve tuvalete giden gri kareli takım elbiseli sıkıcı bir adamdan kurtarıırken omzumda bir dokunuş hissettim. Jean teyzemdi. Ona teyzem diyorum ama aslında o sadece annemin en eski arkadaşıydı. Yine de kız kardeşler kadar yakın ve son birkaç yıldır onu pek görmemiş olsam da çocukluğumun demirbaşlarından biri. Artık yaşlı görünüyordu, gözlerinin altındaki büyük oyuk halkalar ve benimkini kavrayan garip, kemikli bir el.

"Sevgili Christopher için çok üzgünüm," diye burnunu çekti. Teşekkür ettim ve gün hakkında küçük bir konuşma yaptık. "Sana her zaman bir oğulmuşsun gibi davrandı. Her zaman. O harika bir adamdı." Benim aptal olduğumu düşüneceksin ama öyle olmasaydı orada ne söylediğini kesinlikle anlayamazdım.

Çünkü sözler ağızından çıkar çıkmaz irkildi, elimi düşürdü ve gözleri şişti. Bir saniye, anlıyorsun. Ama korkmuş olduğunu gördüm. Jean vedalaşmaya başladı, gitmesi gerekiyordu, uzun bir yoldu. Başımı salladım, ona sarıldım ve onun için anneme veda edeceğimi söyledim. Alt kattaki tuvalete daldım ve o gün kendime biraz ihtiyacım olursa diye üzerimde bulundurduğumdan emin olduğum sigara paketini ceketimin cebinde aradım. Bunu senin de yaptığını biliyorum, değil mi? Her zaman değil, sabah kahvesi ve sigara gibi bir kız değil. Sadece bazen, dünyadan uzaklaşmaya ihtiyacın olduğunda.

Çakmağını bir keresinde ofisinin köşesindeki bardan ödünç almıştım. Birine aldırış etmeden veya korkmadan ona bakarak bir veya iki saniye geçirmek istiyorsanız, bu iyi bir taktiktir. Yan kapıdan çıkıp konukların toplanmadığı mutfak bahçesine gittim. Sırtımı duvara yaslayarak çömelip Jean'in yorumunu zihnimde defalarca tekrarladım. A

Üzgün bir kadının yaptığı, normalde hafif bir huysuzluk olarak değerlendireceğim yorum. Ama bunu söylediğinde çok paniğe kapılmış görünüyordu. Bunda bir yanlışlık yoktu. Bence ben mantıklı bir insanım, Grace. Mumbo jumbo'yu aşmaktan ve her türlü kendini inkarı ortadan kaldırmaktan kendimle gurur duyuyorum. Yani, ne kadar acı verici olursa olsun, tek mantıklı sonuç şuydu: Christopher benim gerçek babam değildi.

Son misafir gidene kadar bekledim, kız kardeşlerimin televizyonun önüne güvenli bir şekilde yerleştiğinden emin oldum ve annemin yatak odasına giden dar merdivene yöneldim. Annen zayıf mıydı, Grace? Sanırım öyleydi. Bahse girerim birçok yönden benimkine çok benziyordu. Tek fark, annemin onu dünyadan koruyacak bir kocası olması ve seninkinin olmaması. Tüm günlerin o gününde ona sert bir darbe indirmek istemedim. Ama birdenbire, sık sık dediği gibi, herhangi bir stres veya tatsızlıkla karşılaşmadığından emin olmak için onun etrafında parmak uçlarımda yürümekten çok yoruldum. Bir kere açık sözlü olmak istedim. Ben de öyleydim.

Lottie uyumuyordu. Yarı karanlıkta öylece yatıyordu, sanki uyuyan bir evcil hayvanmış gibi ona bir yastık sarılmıştı. Minicik görünüyordu, bir tutam sarı saçları bir çocuğunki gibi yastıkların üzerine dağılmıştı. Yatağın diğer tarafına oturdum ve ona Christopher'ın gerçek babam olmadığını bildiğimi söyledim. Yalan söylemek için küçücük bir fırsat bile tanımasına izin vermenin anlamı yok. Onun yere yığılıp af dilemesini bekliyorsam, yanılmışım. Daha önce onda görmediğim bir enerjiyle eğildi ve dokudu. Dürüst olmak gerekirse, onda olduğunu bilmediğim bir enerjiydi.

Böyle bir iddiada bulunacağıma inanamadığı öfkeli sahneyi geçmemiz on dakikamızı aldı. Onca gün bu tür şeylerden bugün konuşamayacağımıza dair ağlamaklı ve tekrarlanan ısrardan uzaklaşmak için yirmi dakika geçmişti. Yarım saat sonra, Lottie bana sarılıyor, Christopher'ın *öyleydi* babam, kim ne derse desin. On dakika sonra bana gerçeği söylemeye başladı.

Annem, Somerset'te oldukça korunaklı bir şekilde büyüdü, atalarından kalma güzel bir evi ve saygın bir adı olan bir ailesi vardı. İlk çocuk değerli bir oğul olduğunda onun için çok fazla para yoktu ama yeterince mutluydu. 20 yaşında, görünüşte Savile Row'daki bir sanat galerisinde çalışmak için Londra'ya gitti, ama bana esas olarak bir macera yaşamak için söyledi. Annem için bu, güneyde pek çok parti, gece kulübü ve gezinti anlamına geliyordu.

Zengin arkadaşlarla Fransa. Beni doğurmadan önce Londra'da yaşadığını biliyordum ama şimdi bana anlattığı bu başıboş hayata biraz şaşırmıştım. Annem hayatımın her günü hırka ve bot giydi. Kasabada sık sık gittiğim bazı kulüplere gittiğini hayal etmek hala zor. Bana Christopher'ı zaten tanıdığını söyledi ama onlar sadece arkadaştı. Utangaçtı, hayatı boyunca böyle olduğunu biliyordum ve bir gruptayken onu pek fark etmezdi.

Bir gece, Vanessa'nın gece kulübünde, bir garson bir bardak şampanya getirip ona bardaki beyefendiden geldiğini söylediğinde, bir grup kız arkadaşıyla bir kabinde oturuyordu. Arkasına baktığında siyah saçlı, tişörtlü ve siyah pantolonlu bir adamın ona baktığını gördü.

dikkatle. Titreyen nefesler arasında annem ilgisini çektiğini açıkladı. Tanıdığı erkeklerin çoğu zaten ailelerinin tıpkıbasımlarıydı.

babalar Düzgün ve içine kapanık, doğru türden bir eş arıyor. Bu adam farklıydı ve kız arkadaşları bu yaklaşım konusunda büyük bir yaygara kopardılar.

gidip onunla konuşması için ısrar ediyor. O da yaptı. alan endişeli annem

ne zaman hayat onu bunaltsa yatağına gider, bu yabancının yanına gider ve bir sohbet başlatırdı.

Gerisini gerçekten söylememe gerek yok, değil mi Grace? Çünkü biliyorsun. Bu senin hikayen değil ama yine de öyle. Lottie hamile olduğunu öğrendiğinde, bu adam yoluna devam etmişti. Ve annen gibi güçlü değildi. Ebeveynlerinin ne düşüneceğinden dehşete düşerek, inkar halinde çalışmaya devam etti. Ta ki bir gün babam, onun birkaç arkadaşıyla Kings Road'un hemen dışında paylaştığı dairesine gelip ona neler olduğunu bildiğini söyleyene kadar. Tahmin edip etmediğini bilmiyorum, Lottie o noktada ağlıyordu ve ben onu zorlamak istemedim ama çok nazikti ve ona evlenmeleri gerektiğini söyledi. Bunu düşünmek beni gülümsetiyor. Böyle bir eylem Yaşlı adamdan Viktorya dönemi kahramanlığı. Doksanlardı, Tanrı aşkına! Ama büyükanne ve büyükbabam eski kafalıydı ve eminim ki herhangi bir sosyete dedikodusundan nefret ederdim. Bu konuda annem de öyle. İngiliz üst sınıfının skandaldan hoşlanan ya da en azından bunu bir yuhalama bulan bir bölümü var. Şansımıza rağmen ailem o seviyede değildi. Bu teklife verdiği tepkiyi hatırlayınca gülümsedi, yastığı hâlâ vücuduna bastırıyordu.

Lottie'nin o zamanlar Christopher'ı romantik bir tutkuyla sevip sevmediğini bilmiyorum. Belki de hiç yapmadı. Ama mutluydular, Grace. Gerçekten mutlu. Ve bu, erkeklerin her zaman kadınların istediği söylenen havai fişek ve tutkudan daha fazlasını ifade ediyor gibi görünüyor. İyi bir adama benzeyen Prens Charles, bir muhabire cevap verdiğinde başını bir yığın belaya soktu. Diana'ya aşık olup olmadığını soran, 'aşık olmak' ne demekse' diyerek.

O gece ne yapacağımı bilemedim. Annemi ağlarken izlemek korkunç bir şeydi. Ben de ona sarıldım ve aile doktorumuzun verdiği sakinleştiriciyi verdim ve uyumasına izin verdim. Geri kalanı önümüzdeki birkaç hafta içinde çıktı. İşe geri döndüm ve her Cuma gecesi annemin evine gittim, kız kardeşlerimle birlikte köpeği kilometrelerce gezdirdim ve annemin yemek yediğinden emin oldum (endişelendiğinde unutmaya eğilimlidir). Ara sıra babam hakkında bir iki soru sorardım ve kızarır ve sarkardı.

Bazen cevap verirdi, bazen vermezdi ya da veremezdi. Ama gitmesine izin veremezdim. Kız kardeşlerime bakardım ve aniden yüz hatlarının benimkilere benzemediğini görürdüm. Hangi parçalarımın annemden olduğunu ve hangi parçalarımın olmadığını merak ederdim. Öfkem ailemde her zaman bir sohbet kaynağıydı - başka kimsenin yapmadığı bir şekilde patlayabilirim. Christopher çok yumuşaktı, Lottie çok uysaldı. Artık bana başka biri tarafından verildiğini biliyordum. Üreme benim için önemli Grace. 1500'lerde ailenizin hangi araziye sahip olduğunu öğrenmek isteyen okula birlikte gittiğim bazı arkadaşlar gibi havasız bir şekilde değil, ama size kendiniz hakkında başka hiçbir şeyin söyleyemeyeceği şeyleri söylediği için. Christopher ve Lottie Hawthorne'un oğlu olduğumu sanıyordum ve bunun ne anlama geldiğini biliyordum. biliyordum kimdim ve kim olurdum. Ve şimdi tüm bunlar hakkında hangi yönlerden yanıldığımı bulmam gerekiyordu.

Bir pazar günü tam Londra'ya gitmek için arabamı yüklerken bana babamın adını verdi. Bagaj odasından son çantayı alırken yanıma geldi, kendini benden koruyormuş gibi kollarını vücuduna doladı ve yanağımı öptü.

'Simon. Simon Artemis,' diye fısıldadı, benden uzaklaştı ve kararlı bir şekilde kız kardeşlerimin kek yaptığı mutfağa doğru yürüdü.

ben değilim *Bu arada* ünlüler dünyası ile. Bana Kardashians'ı sorun, size gururla iki yıl öncesine kadar onların bir Ortadoğu hanedanı olduğunu düşündüğümü söyleyeceğim. Ama iş dünyasını biliyorum ve bu isim beni saçma sapan etkiledi. Eve giderken, onunla ilgili sahip olduğum her ayrıntı için beynimi taradım. Ailesi bataklık standartlarında, rahat orta sınıftandı ve yakın zamanda elde ettikleri statüden gurur duyuyordu, ama Simon kendisi için çok daha fazlasını istedi. Başından beri agresif bir iş zekasına sahipti. Yerel ana caddede ikinci el elektronik ürünler satan bir pazar tezgahı kurdu, ancak Jane Birkin'in 60'larda nasıl giymiş olabileceğine dair bir replik uydurabilirseniz, kirli eski bir pançonun yeniden satış değerinin daha yüksek olduğunu fark ettiğinde, Batı Londra'daki bir pony semtinde eski giysiler satmaya devam etti. Stokladığı ilk dükkanını 19 yaşında satın aldı. bit pazarlarından toplu olarak satın alınan eski tatlarla. İncecik mankenler üzerinde modellendiğinde ve serin neon ışıklandırmasıyla yıkandığında o kadar pis görünmüyordu.

Ailesinin kendi mali güvencesiyle tamponlanan Simon, üniversiteye giderken bu küçük imparatorluğu yönetti. Onun "kendi yarattığı imajının" çoğu bundan ibaret. Görüntü. Ancak itibarına çok yardımcı oldu.

Yine de giyim, Simon'ın ana ticari ilgi alanı değildi. Gerçek parası yatırım ve mülkten geldi, ancak moda markası her şeyi başlattı. O zamandan beri Artemis imparatorluğu sadece büyümüş ve onu zenginler listesinde kalıcı bir demirbaş haline getirmişti. Simon Artemis, ticaret ve ticaret konusunda bir hükümet danışmanıydı, gerçekten sembolik bir roldü ama bu ona, dürüst olmak gerekirse, hak etmediği bir saygınlık parıltısı verdi.

İşleri hakkında ne kadar bildiğinizi (veya umursadığınızı) bilmiyorum, ama o başından beri bir seyyar satıcıydı ve on yıllar boyunca pek değişmedi. Moda işi, diğer pek çok kişi başarısız olduğunda işe yaradı çünkü marjları şiddetle takip etti ve kendisine sunulan her boşluktan yararlandı. Sassy Girl'ü özel yatırımcılardan aldığı parayla satın aldı ve ardından işten elde ettiği varlıklarla onlara geri ödedi. Ona bir kuruşa bile mal olmadı! Çalışma yasalarının olmadığı uzak ülkelerdeki fabrikaları keşfettiğinde yeni giysiler üretmeye başladı. Bu durum, 2000'lerin ortasında fabrika koşullarına ilişkin bir tepki ortaya çıkınca değişti.

Doksanlarda, ancak operasyonları görmezden gelmeye daha hevesli ve gazetecilerle aktivistleri daha yakın tutabilen başka bir ülkeye taşıdı. uzunluk. Simon, mümkün olan en düşük Birleşik Krallık vergisini ödediğinden emin olmak için bir avukat ve muhasebeci ekibi çalıştırdı ve personelini, genellikle sosyal yardım ödeme yükümlülüğü olmadan sona eren çok şüpheli sözleşmelerde tuttu.

NDA'lar şirketinde çok yaygındı - neleri kapsadıklarını yalnızca Tanrı bilir. Hamile kaldıkları işten atılan en az sekiz kadın vakası vardı ve temsilcileri, işten çıkarmaların meşru sebepleri olduğunu başarılı bir şekilde iddia edebilseler de, Artemis şirketinin köpekbalıkları tarafından yönetildiğini herkes biliyordu.

Bu arada, bunların hiçbirisiyle bir sorunum yok. İş dünyasının kendi kendini düzenlemesi gerektiğine ve çalışanları korumak için tasarlanan mevzuatın katlanarak inovasyonu ve büyümeyi engellediğine inanıyorum. Bir şirketin ellerini çok sıkı bağlarsanız, genel merkezini başka bir yere taşımaktan başka çaresi kalmayacak - Birleşik Krallık ekonomisi için bir felaket. Simon içinde oynadı

kanun ve onun sınırlarını keşfettiği için onu suçlamıyorum.

Farklı bir nedenden dolayı babamın kim olduğunu kabullenmekte zorlandım ve bunun beni senin gözünde biraz kötü gösterebileceğinin farkındayım, Grace. Ama burada tamamen dürüst oluyorum ve bununla hiçbir şey yapamazsın, bu yüzden açık sözlü olma özgürlüğüne sahibim. Gerçek kimliğimin kim olduğunu öğrendiğimde asıl tepkim

Babam yirmi üç yıl sonra büyük bir utanç içindeydi. Christopher, gösterişli olmamak için hangi Wellington çizmesinin yeşilin doğru tonu olduğunu bilen bir adamdı. Hafif yünlü takımlar giymişti ve kaba görünme korkusuyla asla bir altın kartı kabul etmezdi. Zevk ve görgü kurallarının doğuştan geldiği, içimize işlendiği, asla tartışılmadığı, çünkü bunların hiçbirini dile getirmeye ihtiyaç duymadığımız bir ailede büyüdüm. Ama bu adam benim anladığım her şeyin tam tersiydi. Onun hakkında bulabildiğim her türlü bilgiyi internette araştırarak birkaç gün geçirdim ve tıkladığım her sayfa beni dehşete düşürdü. Simon, kişiselleştirilmiş plakalara sahip bir araba filosuna sahipti. Ailesi için tasarladığı armayla birlikte serçe parmağına bir yüzük takmıştı.

Ruslar. çeşitli vardı *Merhaba!* Artemis ailesinin evini gösteren sürüler ve sergilenen krem ve altın miktarı beni yüksek sesle inletti. Her şey tarif edilemeyecek kadar yapışkandı. Yeni para, yeni mobilyalardı. *sonradan başlama*. Nedenini açıklamaya gerek kalmadan, olmadığımı bildiğim her şey.

Lottie'nin böyle bir herif tarafından nasıl baştan çıkarılabileceğini bir türlü anlayamıyordum. Elbette zayıf ve gençti, ama Tanrı aşkına, bu adam onun bildiği her şeyin karşıtıydı. Gerçeği söylemek gerekirse beni tiksindirdi. Kız kardeşlerim gelenek ve göreneklerin çok şey ifade ettiği mutlu bir ailede dünyaya geldiler. Ben de öyle olduğumu düşündüm. Ama bunun yerine, annem bir playboy ile bir geceliğine kendini bırakacak kadar aptal olduktan sonra buraya inmiştim.

Marbella'da tatil yapan ve ara sıra yeni iş fikirleriyle ilgili bir TV programında yer alan *Moğol Savaşları*.

Sınıf önemlidir, Grace. Bunu söylemenin yapılacak bir şey olmadığını biliyorum ama bence bir gerçeği sırf rahatsız olduğu için inkar etmek tam bir delilik. Simon'ın geçmişi ya da başucu çalar saati olabilecek kadar büyük saatlere olan düşkünlüğü hakkında ne düşünüyorsunuz bilmiyorum ama sizin de benzer çekinceleriniz olduğunu tahmin ediyorum. Benim için daha kötü olduğunu söylemek istemiyorum ama hadi ama benim için daha kötüydü İngilizlerin bin yıl önce ustaca yarattığı katı sınıf sisteminin ortasında pat pat büyüdüm. Kategoriler arasında tehlikeli bir şekilde sallanan bizler için her zaman daha kötü - en azından sıralamada nerede olduğunuzu biliyordunuz.

Birkaç ayımı iş ile Lottie'nin evi arasında gidip gelerek, kız kardeşlerime bir normallik duygusu vermeye ve dürüst olmam gerekirse kendime de aynısını vermeye çalışarak geçirdim. Londra'da ofiste ilerliyordum ve iyi bir maaş alıyordum, ancak Surrey'e döndüğümde Christopher'ın sandığımız kadar rahat olmadığı giderek daha açık hale geldi. Vasiyeti her şeyi Lottie'ye bırakmıştı - ev, araba, yatırımları ve emekli maaşı - ama daha üç yıl önce hiçbirimizin haberi olmadan yeniden ipotek koymuştu ve kızların okul ücretlerini ödemek ve yaşam tarzı masraflarını karşılamak için emekli maaşına para yatırıyordu. Çok süslü bir şey değil -Christopher müsrif biri değildi- ama dediğim gibi, sosyal çevremizin oldukça katı standartları vardı ve babamın Jones'lara ayak uydurmaya herkes kadar hevesli olduğu açıktı. Sadece bizim durumumuzda Guinness'ler, Montefior'lar, Ascot'lar vardı.

Lottie kafasını kuma gömmeyi tercih etti, kocasının ölümünün gün batımından şafağa kadar neredeyse saplantılı bir şekilde bahçecilikle uğraşarak ortaya çıkardığı acil sorunlardan dikkatini dağıttı. Ne zaman açmaya çalışsam onunla konu, ellerime ampuller tıklırdı ya da şahsıma yabani otlar fırlatılırdı. Bir keresinde sırf sohbetten uzaklaşmak için dikenli bir çitin içinden geçti. Ama rakamları inceledim ve hızlı bir nakit enjeksiyonuna ihtiyacımız olduğunu biliyordum. Evi kaybetmek, hiçbirimizin kolayca geri adım atmayacağı bir onursuzluk olurdu. Ailemiz gelenekseldir ve ben

artık modern normlardan bağımsız olarak evin reisi. Lottie gerçeklerle yüzleşemezdi ya da yüzleşemezdi, bu yüzden görevi üstlendim.

Ben pratikim, Grace. Harika kurguları anlamak için gerekli hayal gücünden yoksun olduğum için İngilizce öğretmenim tarafından sık sık azarlanırdım. Çoğunda noktayı kendim göremedim; Bir kitap okuyacaksam, otobiyografi olmasını isterim. Mümkünse spor odaklı. Beni geri tuttuğunu hiç hissetmedim hayat. Ben bir hayalperest değilim. İyi bir yaşam için ne istediğimi ve neye ihtiyacım olduğunu biliyorum ve onu elde etmek için kıcımlı yırtacağım. Ama City'de küçük bir pozisyondayken ailemin geleceğini güvence altına almak için yeterli zamanım yoktu. Bu yüzden farklı bir yol izledim.

Bir mil öteden neyin geldiğini görebiliyor musun? Sanırım oldukça açık. Simon'ın can simidimiz olacağına karar verdim. Bu düşünce ilk olarak bir gece yatak odamda muhasebecinin ipotek, okul harçları ve evin işleyişiyle ilgili notlarını gözden geçirirken aklıma geldi. Giderler çok büyüktü ve gelecekte onu bir araya getirecek kadar büyük bir gelir yoktu. *Sadece gerçek babana sor*, diye fısıldadı beynimin içindeki bir ses. neredeyse güldü. Ben, durup dururken o adamla temas kurup, hakkında hiçbir şey bilmediği bir aileye fon sağlamasını istemek. Anlamsız. Ve yapabilsem bile, kesinlikle o adamla ilişki kurmak istemedim. Herhangi bir ahlaki kaygıdan değil - para paradır ve kesinlikle çok parası vardı - ama hepsi çok tatsız ve pis olduğu için. Yeni bulunan bir baba, fotoğrafı çekilmiş bir adam biraz köhne özel üye kulüplerinde oligarklarla. Bir Bentley sürücüsü.

Bu düşünceyi kafamdan attım ama geri gelmeye devam etti. Maliyeye her baktığımda, adı aklımda dans ediyordu. Sonunda, bir şeyler yapılmazsa kızların yıl sonunda okullarını bırakmak zorunda kalacaklarını açıkça söyleyen muhasebeciyle biraz telaşlı bir konuşmadan sonra, kararlılığım parçalandı.

Simon Artemis gibi bir adama e-posta gönderemezsin. Bunu finans dünyasında birkaç kısa aydan öğrendim. Böyle insanlar çok önemlidir. Beş yardımcıları var ve gelen kutuları dakikalar içinde izleniyor, eleniyor, mesajlara öncelik veriliyor ve harekete geçiliyor. Gönderdiğim her şey 'çılgınlar' yığınının atanacak ve kendi haline bırakılacaktı. Bu yüzden ofisine geldim. Riskli bir hareketti ama doğrudan yaklaşımın bana çok uygun olduğunu hissettim. Her gün finans sayfalarını okuduğumdan, Artemis şirketinin Soho ve Kensington'da seçkin gayrimenkulleri olan 'Re'belle' adlı daha küçük bir giyim şirketini izlediğini biliyordum. Eski sahibi, işin her zaman bir aile işletmesi olacağı konusunda ısrar ederek kımıldamadı. Resepsiyonda oğlunun adını kullandım ve yeni bir iletişim kanalı açmak için orada olduğumu söyledim. Her şey alt üst olabilirdi ama asistan, kim olduğumu iddia ettiğimi biliyor gibiydi (sanırım moda işindeyseniz, Benny Fairstein oldukça akılda kalan bir isimdir) ve telefona çıktı. hemen. Simon'ın ofisine götürülmeden önce sadece on dakika beklemem gerekti. İçeri girdiğimde gözleri kısıldı ve gerçekte kim olduğumu açıklamak için sadece bir anım olduğunu biliyordum.

Grace, dünyada bunu paylaşmak istediğim tek kişi sensin. Sadece dedikodu unsuruyla ilgilenmeden onu büyüleyici bulacağınızı biliyorum. Doğrudan davrandım, sahte iddialar için özür dilemedim. Karşısındaki koltuğa oturdum ve gözlerinin içine baktım ve ona onun oğlu olduğumu söyledim. Daha fazla açıklama yapmadan önce bile, Pek şaşırılmış görünmediğini söylemeliyim. Belki de bir ya da iki başıboş çocuğun ortaya çıkmasını bekliyordu. Mantıklı, eğer öyleyse.

Ona Lottie'den bahsettim, hafızasını geri almasını istedim. Bekledim. O gözleriyle yüzümü inceledi, ben de sağ sırtını inceledim. Aynı anda aynı burunlarımıza konduk. Sanırım bir filmde o an, yükselen bir fon müziği uyandırırdu. Ama sessizce oturduk. Sonra ne istediğimi sordu. Şimdi iş dünyasında bu soruya yaklaşmanın iki yolu var. Belirsiz ve tamamlanmamış fikirleri şaşırtabilir, pohpohlayabilir ve kusabilirsiniz ya da doğrudan gidebilirsiniz. İlk seçenek için zamanım yok. Onu utandırmak gibi bir niyetim olmadığını, yeni imparatorluğuna katılmaya hevesli, uzun süredir kayıp olan oğlu olmak istemediğimi söyledim. Ona saygı duydum, onu temin ettim ama artık bakmam gereken bir ailem vardı ve bana yardım edebilecek tek kişi oydu. Tek seferlik bir anlaşma teklif ettim, zarfın içine sıkıştırılmış bir figürü masanın karşısına kaydırdım ve arkama yaslandım. Açtı ve güldü. Ne beklediğimden emin değilim ama kahkaha en iyi tahminim olmazdı. Geriye dönüp baktığımda, onu etkilediğini düşünüyorum. Belki de bunun bir güç oyunu olduğunu düşündü. Öyle değildi - sadece parayı basit ve basit istiyordum - ama belki de sahip olduğum kaldıraç beni cesur kılmaya yetti.

Garip olan şu ki, buzu kırdı. Sanırım o kadar zengin olduğunda, hayatını herkesin senden bir şey istediğini varsayarak ve bundan şüphelenerek geçiriyorsun. Bir kişi bunu doğrudan onaylarsa, birlikte devam edebilirsiniz. İsteğimi yerine getirmek yerine koltuğuna gerindi ve dahili telefona basarak asistanına bir sonraki toplantısını iptal etmesini söyledi. Sonra bana hayatımı sordu - nerede yaşadığımı, ne yaptığımı, hangi futbol takımını tuttuğumu. Başlangıçta biraz garip geldi, ama onunla birlikte gittim. Onayladı. Ona Christopher'dan bahsettiğimde ve City'de çalıştığımı söylediğimde gülümsedi. İkimizin de QPR'yi desteklediği ortaya çıktı ve menajer hakkında biraz fikir alışverişinde bulunduk, son büyük maçlarını kaçırdığım için benimle alay etti. Dışarıdan biri için, standart bir baba-oğul karşılaşması gibi görünebilirdi. Bunu düşünmeye devam ettim. Bu adamın babam olduğunu hatırlamaya devam ettim. Kolunu hareket ettirdiğinde gözlerime güneş ışığını vuran altın bir saat takan çelik gri takım elbiseli bu bronzlaşmış, spor salonuna uygun adam.

Tanrım, sıkıcıyım Grace, üzgünüm. Ama tüm bu durum benim için gerçekten çığnıncaydı ve her şeyi bir terapistle bırakacak türden değilim. En iyisi delinmek, diye düşünürüm her zaman. Ve gerçekten şikayet edecek çok az şeyim var. Güzel bir aile, iyi bir iş, finansal istikrar. Ah evet - buna ulaşmalıyım.

Simon bana parayı verdi. Şaşırtıcı derecede iyi huylu olan biraz çekişme gerekti. İlk rakamım kontrolden reddedildi, ama sonunda ben yükü omuzlayacak daha kıdemli bir pozisyona gelene kadar anneme idare etmek için altı haneli güzel bir meblağ üzerinde anlaştık. Anladığım ama yine de sessizce endişelendiğim bir DNA testi şartıyla geldi. Lottie'nin onuru sorgulanıyormuş gibi hissettim. Ama iş adamlarıyla çok az onur var Simon gibi, var mı? Bunu ikimiz de biliyoruz.

Anlaşmayı müzakere etmek için geçen altı hafta içinde Simon'la birkaç kez görüştüm. Genellikle ofisinde, ama arada bir de Berkeley Meydanı'ndaki özel üyeler kulübünde. Bir keresinde, tribünler için özel locasından kaçınarak birlikte bir maça gittik - sanırım gitmek istemedi. Anladığım kadarıyla beni arkadaşlarıyla tanıştırdı. Gizli oğlunuzu, parasını ödediğiniz bir büfeden yemek yerken bu tür bir güvenlik açığından yararlanmak isteyen bir grup mülk kralıyla nasıl tanıştırsınız? QPR 2-1 kazandı ve ilişkimiz vites yükseltti. Bunu görmek için dahi olmaya gerek yoktu Simon bir oğul sahibi olmaktan memnundu. Yetiştirdiği, hatta çok iyi tanıdığı bir oğul olmayabilirdim ama yine de hoşuna gitti. Benimle dalga geçti, ceketimle alay etti, beni Şehirdeki arkadaşlarıyla tanıştırmayı teklif etti. Bazen gitme bahanesiyle benimle buluşmayı ayarlardı.

küçük anlaşmamızın şartları üzerinden, sadece biz ne zaman bundan bahsetme yüz yüzediler, bana bir içki ısmarlamayı, bana son anlaşmasını anlatmayı, beni bir kart oyununa davet etmeyi tercih ediyorlardı.

Sevgili yaşlı babamıza bir hava vardı. Tam olarak çekicilik değil, ama dişlerini gösterecek bir sırıtış, başkalarını alt eden bir güven, her şeyin senin için iyi gidebileceği hissi, ama sadece o isterse. El sıkışması ciddi bir güç ifade ediyordu ama biraz yapmacık geliyordu - sanki fiziksel temasla hakimiyetini nasıl göstereceğine dair bir kılavuz okumuş gibiydi. Kapıcıların, uşakların, ofisindeki temizlikçilerin adlarını biliyordu ve bir tür agresif yiğitlikle onların avuçlarına para sıkıştırdığını birçok kez gördüm. Ve yine de yanından geçen herkes adamdan biraz korkmuş görünüyordu. Gerçeği söylemek gerekirse, şirketindeki tek kişi olmak oldukça iyi hissettirdi. Saygı, bana öyle geldi. Simon Artemis'in yakın çevresinin bir parçasıysam, ben de biri olmalıymışım gibi insanlar bana başlarını salladılar.

Ama etten sızan gücün gözlerimi kamaştırmadığı zamanlarda, hayal etmek istediği şekilde tamamen saygı görmediğini hatırlayacaktı. Şehirdeki insanlar onun zorba çocuk taktiklerine karamsar bir bakış açısıyla baktılar.

– oldukça acımasız görünüyordu. *Akşam Standardı* gidip masaj yaptırmak için en yeni süper arabasını bir hastane girişinin önüne iki kez park ederken veya bir garsonu, gerekli olduğunu düşündüğü hızda tabakları temizleyemediği için azarlarken, ona bir kez daha su sıçrattı. Yanlış hatırlamıyorsam, o olayda bir masa devrilmişti. Davranışlarının en kötüsü, aşağıdaki kaldırımda yürüyen talihsizlerden hangisi olursa olsun, ofis binasının tepesinden işeme eğilimiydi. Şans eseri, basın bu hoş titbit'i asla almadı. Simon, bu tür yazılar yazan gazetecileri arar, onları 'saçmalık' yazdıkları için taciz eder ve hikayeleri kıskançlık olarak görmezden gelirdi. Bir keresinde, Colosseum'da karısının ellinci doğum gününü kutladıktan sonra (aslında lanet olası Colosseum'u kiraladı, Grace), bir tabloid, bildirilen 500.000 sterlinlik fiyat etiketini koklayan bir haber yayınladı ve gazeteciye Roma'ya birinci sınıf bir bilet gönderdi ve üzerinde "Üzgünüm, geri kalan büyük yıkanmamış heriflerle sıraya girmek zorunda kalacaksın. Bahse girerim bizim yaptığımız gibi alacakaranlıkta elinde bir kadeh şampanya ile görmek isterdin. Acaba teklifini kabul etti mi?

Kuruluşun bir parçası olmak istedi, ancak kökenini tam olarak gizleyemedi. Bir keresinde konuşurken ellerine baktım ve tırnaklarının neredeyse manikür yaptırmış gibi parlatıldığını fark ettim. Sanırım yapmış olabilir. Ben metroseksüel değilim ama bunun için giren adamlar olduğunu biliyorum. Ama asla eski gardiyanla tam olarak oturmayacak, değil mi? Ama o zaman bunu bilirdi ve o şatafatlı kenarları hâlâ koruyordu. Asla tam olarak uymayacağını anlamış gibiydi ve bu yüzden ikiye katlandı. Bir hayır yemeğine, insanların yüzünü buruşturacak kadar gösterişli bir arabayla giderdi, ama sonra yemek sonrası müzayedesinde herkesten daha fazla para harcardı, bu şekilde yüksek sosyetenin onunla konuşmak zorunda kalacağını bilirdi. Ona teşekkür etmek için. Adını bir galeri duvarına kazımak için.

Tanrım, yine saçmalıyorum. Tüm bunlar, her şey hakkında ne kadar çelişkili olduğumu özetlemeye çalışmak için. Büyüleyiciydi ve benimle ilgileniyordu ve buna biraz kapıldığımı kabul edeceğim. Ama onun yanında hiçbir zaman tamamen rahat hissetmedim ve müzakereler sona erdiğinde rahatladım. Gördüğüm kadarıyla, benim on sekiz yıllık bakımına katlanacaktı ve ben de bunu yapabilecektim. aileme bak Bitti ve bitti. Ona asla şantaj ya da pis bir şey yapmazdım. Eğer isteğimi reddetseydi çekip giderdim. Oldukça gururluyum ve bunun için yalvarmazdım. beyefendi olmasını ummuştum

her şey hakkında ve bir dereceye kadar öyleydi. Ama içinde Simon için bir şeyler olmalıydı. Sabit olmadan o kadar zengin olamazsın *Bir şey için bir şey*, Sanırım. Sessizliğimin bir avantaj olduğunu düşünmüştüm ama tamamen yanılmışım.

Banka havalesini yaptıktan sonra (muhasibecisinden benimkine, gözlerinizi yaşartacak kadar sıkı bir NDA ile tamamlandı), elimi sıkı ve bir tur içki ısmarladı. O gece, Soho'nun en iyi restoranlarından birinde benim için ısmarladığı bifteğin 68 sterline mal olduğu ve garsonların göz teması kurmadığı özel bir odada birlikte yaklaşık altı saat geçirdik. Bir randevu gibiydi ve ne zaman bir şişe daha ısmarlarsa, tüm bunların saçmalığına gözlerimi kırıştıırıyordum. Ayrılmaya çalıştım ama Simon girişimlerimi tahriş 'Tanışıyoruz oğlum! Daha önemli ne olabilir?' Sonra zekice iş stratejisi hakkında başka bir hikayeye atılır ya da daha acımasız davranarak bir rakibi nasıl alt ettiğini anlatırdı. Eve geldim ve üç saat sonra tekrar ayakta olmam gerektiğini bilerek sabah 3'te yatağa yuvarlandım. Sabah 6'da uyandım, başım ağrıyor ve ellerim titriyordu. Telefonumu elime aldım ve bana çoktan mesaj attığını gördüm. *Bu hafta sonu futbol. Daha önce kahvaltıda görüşürüz.* Zihnim sisle kaplanmış olsa da, burada temiz bir kırılma olmayacağını o zaman anladım. Simon parayı ödemişti ve şimdi beni de yanında istiyordu. Benden hoşlandığı ve uzun süredir kayıp olan bu oğlunu bulduğuna sevindiği için miydi? olabilir. Daha büyük olasılıkla, sadece durumu kontrol etmek, beni kontrol etmek istiyordu. Savunmasız bir konuma getirilmeye katlanmak zorunda kalırsa, ondan bir şey, herhangi bir şey çıkaracaktı. Top oynamak istemesem bile. Özellikle de yapmadıysam.

Yıllarca onun istediği bir oğul versiyonunu oynamaya devam etmek zorunda kalsaydım ne yapardım bilmiyorum. Parayı teslim ettikten sadece birkaç hafta sonra, zaten oldukça dayanılmaz bir hal aldı Grace. büyülenme benimle olan ilişkisi çok çabuk geçti ve Simon bana herkese davrandığı gibi davranmaya başladı. Bu, çağrıldığında ona atlamamın beklendiği anlamına geliyordu. Ben ofisteyken arardı ve açmazsam tekrar arardı. Bir gün sırf gözümün ucuyla yanıp sönen ışıktan kaçmak için telefonumu sekiz saat uçuş moduna aldım. Kapattığımda, ondan biri bana "tembel pislik" diyen üç kısa mesaj aldım. Mesaj

Her zamanki şakalaşmalarına kapılmıştı ama ciddi olduğu belliydi.

Mümkün olduğunca eve gitmeye devam ettim. Hâlâ saplantılı bir şekilde bahçeyle uğraşmasına rağmen annem biraz daha iyi durumdaydı. Lottie'ye Simon'la bu kadar çok zaman geçirdiğimi söylemedim elbette. Ona hiçbir şey söylemedim. Okul ücretleri ödendi ve ipotek kapatıldı. Lottie tüm bunları nasıl başardığını sormadı. Bir an için kızmama neden oldu, her zaman onun için her şeyi halletmişti ve ne gerektiğini düşünmek için asla durmadı. Ama bana karşı cömert değildi. Ailemizi korumak için ne yaptığımı annemin bilmesi beklenemezdi. Yeterince güçlü değildi. Asla yeterince güçlü olmayabilir.

Simon benim yanımda annemden sadece bir kez bahsetti. İlk görüşmemizden sonra onu gerçekten hatırlayıp hatırlamadığını merak etmiştim. Tam olarak Artemis tedavisi gören tek kadın olmadığı açıktı. Zihninde sadece belirsiz bir bulanıklık olsaydı anlaşılabilir olurdu. Ama bir gün bir metin uyarısıyla aydınlanan ve ekran koruyucumu fark eden telefonuma baktı.

"Bu senin annen mi?" diye sordu, gözleri Lottie'nin evimizin dışındaki çimenlikte kız kardeşlerine sarılırken çekilmiş bir fotoğrafına odaklanmıştı. Başımı salladım ama ailemi görmesini veya çevremizi kirlletmesini istemediğim için biraz gergindim. İsa, zaman

kadınlara karşı nazik değil' dedi. "25 yaşında havai fişekle yatıyorsun ve 50 yaşında annenle uyanıyorsun." Ateşli bir öfke vücudumu sardı, yüzüme bir sıcaklık yayıldı. Küçük bar taburesini biraz fazla dramatik bir şekilde devirdim ve dışarı fırladım. Simon o gece bana bir kasa şarap gönderdi, ev arkadaşım Ben onu odama getirdi ve beni kimin satın aldığını sordu.

5.000 sterlin değerinde plonk. En azından iyi bir şaraptı ve kendi markası altında sunduğu pislik değildi. Her neyse, şarap olsun ya da olmasın, artık çok geçti. Bu geç kalmış babayla işimin bittiğine karar vermiştim. Ona, yardımı için minnettar olduğumu açıklayan, ancak yirmi üç yılını harika bir babayla geçirdiğimi ve onun yerini alacak birini aramadığımı vurgulayan bir mektup yazacaktım. O gece yazarken şaşırtıcı derecede bir rahatlama hissettim. Onun dünyası eziciydi ve benimkine geri dönmek istedim.

Ve bu olabilirdi. Biraz harekete geçebilirdi, ama gerçekten ne yapabilirdi? Benim varlığım, onun hayatında potansiyel bir el bombasıydı ve bunun değiştiğini göremiyordum. Karısına veya kızına benden asla bahsetmezdi. Ve onun yapmasını istemedim. El sıkışmak ve kendi yollarımıza gitmek daha iyi - Bunu eninde sonunda anlayacağından emindim.

Ama o gece Simon'ın ailesi bir araba kazasında öldü. Ertesi sabah ağlayarak beni aradığında öğrendim. Mektup çantamdaydı, ofise giderken göndermeye hazırdım. Bunun yerine kendimi işten çıkarken (ailesel bir acil durum için yalvardım, bu tamamen yalan değildi) ve Simon'ın Hampstead'deki evine giderken buldum. Karısı ve kızının Monako'da olduğunu söylemişti. Gelebilir miyim? Ben bir canavar değilim, ağlayan adamı yalnız bırakamazdım. Bu yüzden, küçük Vietnamlı bir kadın bize buzlu çay ikram ederken ve sonsuz miktarda bisküvi sunarken onun korkunç malikanesinde oturdum. Açlıktan ölmeme rağmen bisküviler yenilmeden oturdu. Buzlu çay, Simon'ın uzanıp durduğu bir şişe viski lehine reddedildi ve yerdeki altın bir bardağı ayaklarının dibine doldurdu. Simon, etrafını sarmakla tehdit eden püsküllü devasa minderlerle çevrili bir kanepeye yığılmış halde oturuyordu. Kendimi onun karşısına konumlandırımdı, büyük bir pufun üzerine tünedim ve hararetle dünyanın herhangi bir yerinde olmayı diledim.

Bir avukat olan erkek kardeşi ve asistanıyla yaptığı telefon görüşmeleri arasında, Kathleen ve Jeremy'nin nasıl oldukları hakkında benim genel talimatımla konuştu. "elmaslar". Ona birkaç taziye sözü verdim ve bir ebeveyni kaybetmenin ne kadar zor olduğunu bildiğimi söyledim. Sorumluluklarını üstlenmediği için kendisini kötü hissettirmeye çalıştığımı söyleyerek geveleyerek bundan pek hoşlanmadı. Sonra özür diledim, kendi kaybımı küçümsemeye çalıştım ve sonra bunu yaptığım için kendime kızdım.

Gün uzadı ve Simon daha fazla telefon görüşmesi yaptığı ve daha fazla viski içtiği için oturma odasında çoğunlukla tek başıma kaldım. Saat 16:00'da, Bryony'nin eve gitmekte olduğu hakkında bir şeyler mırıldandı, ben de minnetle bunu ayrılma işareti olarak kabul ettim. Kapıya doğru bariz adımlar atarken, Simon kolumdan tuttu ve beni şeftali rengi bir şezlonga çekti. koridorda uzun süre. Ve sonra, biraz bozuk ve tamamen tutarlı olmayan bir şekilde, bana hayatımın akışını değiştiren bir şey söyledi. Bana senden bahsetti, Grace.

O ana kadar, başka bir aileye sahip olma fikrini gerçekten incelediğimi sanmıyorum. Simon bir amaç için bir araçtı - ailem vardı ve Bryony'yi ya da onun korkunç annesini tanımak gibi bir arzum yoktu. Onların yaşam biçimleriyle ilgili pek bir şey yapmak istemiyordum ve varlığım hakkında bir fikirleri olsa benim için aynı şeyi hissedeceklerinden şüpheleniyordum. Ama sen farklıydın. Sen bir yabancıydın, bu konuda başka seçeneği olmayan biriydin

herhangi biri. Simon, kendi anne babası tarafından belirlenen standartları karşılayamadığı hakkında konuşurken, hikayelerimizdeki benzerlikleri gördüm. Her ikisi de genç ve aptal kadınlardan doğmuştur, bu iri adam tarafından göz kamaştırılmış, sonra sıkıldığında bir kenara atılmış ve sakıncalı hale gelmiştir. Yine de iki farklı kadından iki gayri meşru çocuğun "uygunsuz" kelimesini biraz esnettiğini düşünüyorum.

Bana neden senden bahsettiğini bilmiyorum, Grace. Sarhoştu ama bin kez sarhoş olmuş ve insanlara gizli kızından bahsetmemiş olmalı. Sadece keder olduğunu varsayabilirim. İnsanlara komik şeyler yapması gerekiyordu, değil mi? Yirmi üç yıldır ailemin parti çizgisini takip eden ve bir cenazede sanki daha fazla tutamazmış gibi ağzından kaçırın yaşlı halam Jean gibi. Bana genç olduğunu, ailesinin ona sorunu halletmesini söylediğini ve her şeyini kaybetmekten korktuğunu söyledi. Hepsi saçmalıktı elbette. Gerçek bir beyefendi bırakın iki çocuğu, bir çocuğu bile terk etmezdi ama o orada sarhoş ve ağlayarak otururken bunu söyleyemezdim. Ona sadece en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yaptığını söyledim. Ben de elimden geldiğince kibarca senin hakkında sorular sorarken.

Hafifçe kırılmış haliyle, koruması, devam etmem için bana yetecek kadar düşmüştü. Sana karşı açık olacağım. pek bir şey bilmiyordu. Bütün bunlarla ilgili üzüntüsü oldukça etkiliydi ve senin hayatına ayak uydurabildiğini sanmıyorum. Umarım bu seni üzmez. Senin hakkında bildiğim kadarıyla, olmayacağını tahmin ediyorum. Adını ve nerede büyüdüğünü biliyordu. Senin modada çalıştığını bile biliyordu, bu da görünüşe göre 'elmanın yaşlı ağaçtan uzağa düşmediği' anlamına geliyordu. Poker suratlı kaldım, bunu göstermedim bilgi benim için bir anlam ifade ediyordu ve yarım saat sonra kendimi kurtardım, o sırada telefonda kardeşine St John's Wood'daki aile evi hakkında bağıırıyordu. Konuştuğumuz her şeyi unutmuştu.

Ama yapmamıştım. Sonraki iki saati bir barda Google'dan senin hakkında elimden geldiğince çok şey öğrenmeye çalışarak geçirdim. Söylemeliyim ki Grace, internette çok az varsın. Aslında insanı şüphelendirecek kadar küçük. Neredeyse dünyadan saklanmaya çalışıyormuşsun gibi. Yine de bundan tamamen kaçınamazsınız, değil mi? Her zaman bir ayak izi olacak, sosyal medyayı bırakmış olsanız bile ve görünüşe göre asla eskisi kadar değil. LinkedIn'e baktı. Aferin sana, bu arada, burası anıran emlakçılar ve diğer zırva tüccarlardan oluşan bir lağım çukuru.

Biraz zaman aldı, çünkü Simon bana senin soyadını vermemişti ve sarhoş sisine rağmen soyadını istemek çok doğrudan olurdu. Ama sonunda, moda halkla ilişkilerde çalışan Grace adlı kızları inceleyerek saatler geçirdikten sonra seni buldum. Çoğu sosyal medyada hayatları hakkında onları ortadan kaldırmayı kolaylaştıracak kadar bilgi veren diğer kızlar hakkında bilgi toplayarak çalıştım. Ailelerinin mutlu fotoğrafları? Liste dışı. Yanlış yaş, yanlış etnik köken, başka bir yerde mi yaşamış? Geçti. Sonunda Grace Bernard'la karşılaştım. Şirketin web sitesinde fotoğraf yoktu ve bu, diğer herkesin mutlu bir şekilde poz verdiği için bir işaret gibi geldi. Soyadıyla, senin hakkında küçük bir makaleye inmeden önce birkaç yanlış yola girdim. *Islington Gazetesi* on yıldan uzun bir süre önce. Peki, o aslında seninle ilgili değildi. Sophie adında bir kadın, yerel okulun yakınında yaşanan gasp olaylarını protesto ediyordu. Pürüzlü bir fotoğrafta elinde 'güvenli sokaklar!' Fotoğraf, işte o zaman kalbim çarpmaya başladı. Başlık, adınızı verdi. Çocuğa Jimmy adı verildi. Bahsedilen kızgın kadın

ikiniz de onun çocuklarısınız ki bu bir an için kafamı karıştırdı. Simon annenin öldüğünü söylemişti. Üzgünüm, burun kıvırıyorum. Ama dolduramadığım boşluklar vardı ve zihin cevaplar istiyor! Önemli değil, onları daha sonra aldım.

Her neyse, ofisinize geldim. Eminim bu kulağa korkunç derecede ürkütücü gelmiştir ama ben senin bildiğinden daha gergindim! BEN 17.00'den itibaren bekledi. bir Cuma günü, biz City erkekleri gibi halkla ilişkiler kızlarının içki içmek için erkenden evden ayrıldığından şüphelenerek. 5.15'te bir grup kadın sokağa çıktı ve bir insan zinciri oluşturdular. sen çıktın 5.32. Sen olduğunu hemen anladım, bana benziyordun. Belki de bu senin için pek adil değil. Burnum ragbi mücadelelerinde iki kez kırıldı ve anneme göre yemek tabağı büyüklüğünde ellerim var. Ama yüzünü yeni tanıyordum. Daha önce milyonlarca kez görmüş gibiydim. Ufak tefeksin ve benden çok daha koyu bir renge sahipsin ve ne benim ne de kız kardeşlerimin paylaştığı yeşil bir tonda gözlerin var. Benimki her zaman çok beğendiğim barut grisi. Ama inkar edilemez bir şekilde doğru Grace Bernard'dın. Aptal gibi bir merhaba demek için neredeyse yolun karşısına geçecektim ama kendimi tuttum. Sokakta böyle bir giriş yapmak zor!

O zamanlar senden ne istediğimi bilmiyorum. Belki de sadece seni canlı görmek için? Sanırım derin bir bilgiye ihtiyacım vardı. Ebeveynliğimi bilmemek beni sarstı ve bilginin güç olduğuna kesinlikle inanıyorum. Seninle ilgili her şeyi bilmek, kontrolü daha fazla elimde tutmama yardım edecekti, bu Christopher öldüğünden beri gerçekten hissetmediğim bir şeydi. Ben de seni takip ettim. Bu arada bununla gurur duymuyorum. Erkeklerin kadınları takip etmesi hoş değil. Gerçekten berbat hissettim. Tüpte karşıma oturdun, omzumun üzerinden boşluğa baktın. Yüzüne uzun süre bakmamaya çalıştım ama elimden geldiğince çok şey aldım. Siyah bir pantolon, kısa bir deri ceket ve moda olduğunu düşündüğüm tuhaf, kabarık bir üst. Tıknaz tokalı makosen ayakkabılar

Benim gibi erkeklerin gözünü korkutmak için giydiğini hayal et ve işe yaradı. İstasyondan dairenize kadar arkanızdan yürüdüm ve ışıklar yanarken birinci kata baktım. Sonra kendime sert bir söz söyledim ve gittim.

Ev. Gerçekten delilik. Ateşli bir randevu için Kuzey Londra'ya bile gitmeyen bir adamım.

Onu orada bırakamazdım. İstedim. Ama sonraki birkaç hafta boyunca kendimi, her boş anımda seni çıkarken yakalamayı umarak senin yolunda yürürken buldum. Beni, kim olduğun hakkında daha fazla bilgi verecek bir yere götürüp götürmeyeceğini merak ediyorum. Birkaç kez seni koşarak çıkarken gördüm.

bu da her ihtimale karşı spor ayakkabı giymem gerektiği anlamına geliyordu.

Bir keresinde seni gülünç derecede özel bir kahve sipariş ettiğin yerel bir kafeye kadar takip ettim. büyük değil

sosyalleşme görevlisi misin, Grace? İki haftada bir ziyaretçi - yerel gazetede ki gence çok benzeyen bir adam.

O zamana kadar her şeyden sıkılmaya başlamıştım. Seni takip etmeyi ve sana kim olduğumu açıklayan bir e-posta gönderip göndermemeyi tartmayı bırakmaya hazırdım. Pandora'nın kutusunu gerçekten açmak istediğimden bile emin değildim. Ama etrafta dolaşıp senin hakkında hiçbir şey öğrenmemekten kesinlikle daha mantıklıydı.

Sonra bir akşam her şeyi alt üst etti. Ve eğer senin biraz sıkıcı olduğunu düşünseydim Grace, bir daha asla düşünmezdim.

Bir bara gittiniz ve oldukça karışık bir ekiple içki içtiniz. Tam bir hippie klişesi gibi görünen genç bir adam. Yaşlı bir adam ve onun kızı olmayan ama kesinlikle kız arkadaşı da olmayan sade görünüşlü bir kız. Sen de hippieye pek bağlı gibi görünmüyordun. Ama akşamın çoğunu onunla konuşarak geçirdin. Bira bardağımı emzirdim ve konuşmayı alacak kadar yakına oturmaya

alıştıı. Duymaya değer olduğundan değil. Haberler, Grace? ben gerçekten

Amfibilerle ilgili o hararetli tartışmayı duyduğumda senin nasıl biri olduğunu merak ettim.

Yalnız bıraktın, kısa bir süre sonra huysuz geldi ve ilgimi çekti. Yolda dolaşip bir vahşi yaşam merkezine gittiğinde, tamamen şaşkına dönmüştüm, ama senin liderliğini takip ettim ve siz içeri girdikten birkaç dakika sonra çitten atladım. *suçüstü*, adeta - bir erkek kardeşin bir kız kardeşin uğraştığını asla görmemesi gereken bir şey. Bu yüzden, ikiniz de güverteye su kenarında inerken ben uzak durdum. Ne söylendiğini duyacak kadar yakın değildi ama yine de donakalmıştı. Ayağınıza bir kibrit tuttuğunda tuhaf bir şey oldu ama karanlıkta pek bir şey anlayamadım. Ve sonra, tam bacaklarım çömelmekten tutulmaya başladığında ve ben uzaktaki bir vahşi yaşam merkezine bir Uber sipariş edip edemeyeceğimi düşünmeye başladığımda, onu suya ittiniz. Şok içinde ayağa kalktım, Grace. Çabucak etrafına baktın ama ben karanlık tarafından korunuyordum. ne yapacağımı bilemedim Beynim suya koşup adamı çıkarmam için bana bağıırıyordu ama bacaklarım hareket etmiyordu. Her şey çok çılgınca görünüyordu. Bu zararsız görünüşlü adamla bir şişe şarabı paylaşıyordun ve sonra onu öldürüyordun. Neden? Sen etrafını toparlarken (düşündüğümde etkileyici bir sakinlikle), 999'u aradım ama aramaya basmadım. Kendime sen gittiğinde yapacağımı söyledim ama sen gerçekten gittiğinde zihnim daha sakindi ve yapamayacağımı biliyordum. Ne yaptığımı nasıl açıklayabilirim?

Ah evet memur bey, her şey oldukça basit, kız kardeşimi takip ediyordum (kız kardeşim olduğunu bilmeyen) ve o bir arkadaşını boğarken bu güzel çalının arkasına saklandım. Sonra birkaç kupayı yıkayıp bir taksiye binmesini izledim. Bu asla olmaz. Niyetim ne kadar iyi olursa olsun, iğrenç bir hikayenin içine sürüklenirdim ve Lottie ile kızlar da bundan etkilenirdi. Yaptığın her şey senin işindi. Ama seninle bir ilişki kurma konusunda sahip olduğum belirsiz fikrin belki de başarısız olmaya mahkum olduğunu fark etmemi sağladı. Kan bağları ne olursa olsun, insanları göletlere iten bir kadınla çok yakın olamazsın.

Simon kimi öldürdüğünü iki gün sonra bana bildirdi. Bu sefer daha az viski ve pişmanlık, yeğeninden o kadar hoşlanmadığı belliydi. Ama yine de bir şoktu. Bir kaza, dedi. Andrew sorunluydu ve yeni bir hayat aramaya çalışmıştı ama her zaman bocalıyordu. Aile bunu olabildiğince özel tutuyordu ve bu tür bir mahremiyetin nedeninin olası bir skandal olduğunu biliyordum. Bu bana sadece schtum olarak kalmak için doğru seçimi yaptığımı hissettirdi.

Demek kuzenimizi öldürdün. Ama neden? Söyleyebileceğim kadarıyla, seninle hiçbir bağlantısı olmayan iyi bir adamdı. Onun ölümünden maddi olarak fayda sağlamazdın ve duygusal olarak bundan ne çıkardığını göremedim. Kafamın içinde vızıldadı, daha da kötüye gitti çünkü bildiklerimi kimseye söyleyemedim.

Sanırım o sıralarda bana bakan bir terapist, Christopher'ın ölümünü hâlâ işlemekte olduğumu söylerdi ve bu tür şeylere katılmadığım halde, muhtemelen haklı çıkarlardı. Üstelik, iletişim talebini hızlandıran Simon tarafından bombalandım ve Lottie her aradığında benden eve gelmemi istedi. Kendimi oldukça çılgın hissettim. Her şeyden saptırmak için, bunu neden yaptığını anlamak için çaresizce seni takip etmeye devam ettim. Biraz ele geçirilmiş bir adam oldum. Bir süre ortalık sakinleşti ve neden kuzenimizi öldürüp sonra da arka plana karıştığını merak ederek başımı kaşıdım. Senin rotalarını takip ederek koşmaya başladım ama sen

asla olağandışı bir şey yapmadı. Ama birkaç ay sonra gece kulüplerine ve barlara tek başına gitmeye başladı. Ben de gitmeye başladım, hep biraz oturarak

Çok uzakta, uyum sağlamaya çalışırken dikkatli olun. Akıllı bir kuruluştaki oldukça ortalama görünümlü beyaz bir adamsanız, bunu yapmak zor değil Grace. İyi uyum sağlamış gibiyim, aylardır yanında olmama rağmen yüzümü hiç hatırlamıyor gibiydin. Ayrıca sen beni aramıyordun. Sen avdaydın. Amcamız için ortaya çıktı. İşte o zaman ne olduğunu anlamaya başladım devam ediyordu. Sanırım gerçekten kavramada biraz yavaş olduğumu düşünürdünüz. Ama Simon'a karşı hislerim seninkilere hiç benzemiyordu ve kendimi senin yerine koymaya çalışmam biraz zaman aldı. Bunu yaptığımda bile, böyle bir planı gerçekleştirmek için yakıcı nefreti toparlayamıyordum. Barlarda saatlerce beklerken sadece Lee içeri girdiğinde gözlerinin yanmasını izlemek, bu ancak planladığın bir şey olabilirdi.

Hala tam olarak emin değildim, kusura bakmayın. Bir süreliğine, aslında kendi amcanla yatacağın bir tür çılgın fetiş oyunu oynadığını düşünmüştüm. Bunu düşündüğüm için üzgünüm ama birinin akrabasıyla seks kulübüne girmesini izlemenin tuhaf olduğunu kabul etmelisin. bundan zevk aldım gece aslında Normalde katılacağım bir şey değil ama karaktere bürünsem daha iyi olur diye düşündüm. Bir seks partisinde, chino pantolonlu bir adam muhtemelen yıllık bütçe toplantısında poposuz bir adamdan daha fazla öne çıkar. Bana bir rol oynuyormuşum gibi hissettiren bir maske taktım ve mecbur kaldığım için üzgündüm.

Lee'yi koridordan özel bir odaya götürdüğünde eğlenceyi erken bırak.

Her neyse, ne olduğunu gördüğümde, tam olarak ne olduğunu biliyordum. Loş koridorda aylak aylak aylak aylak dolaşarak odadan çıkmanı bekledim tabii. Ellerimizi fırçalarken sana yukarıdan aşağıya baktığımı hatırlıyor musun? Kalabalık bir gece kulübünde bir adamı öldürme cesaretinden hem etkilendim hem de onu başka biri tarafından bulunmaya terk etmen beni biraz dehşete düşürdü. Ben, olduğu gibi. Ben de onu terk ettim tabii. Ama şişkin yüzün olmayacağından şüpheleniyorum beynimi daha uzun süre terk et.

Ailemizi öldürüyordun. Kathleen ve Jeremy'ye ulaştığına dair hiçbir kanıtım yoktu ama senin İspanya'ya uçup bir araba kiralayıp onları yoldan çıkardığını hayal etmek çok da zor olmadı. Yeni başlayan biri olarak çok daha kaba ve hazır bir yaklaşım benimsediniz, değil mi? Ama sanırım her ölümü bir kaza süsü vermeye niyetliydin ve iki yaşlı insanın karanlıkta uçurumdan aşağı araba sürmesi kolay bir başlangıç kazanımı.

Şimdi bu bilgiyle ne yapacağıma karar vermem gerekiyordu. Artemis ailesi büyük değildi ve parayla bağlantısı olan tek kişiler (senin çarpmadığın) Simon'ın karısı, kızı ve baldızıydı. eğer öyleyse öyleydi seni yönlendiren para. Tahmin etmem gerekirse, daha fazlası olduğunu söyledim. Hayatına dair gördüğüm kadarıyla oldukça sıkıcı bir hayat yaşıyordun. Çok fazla arkadaş yok, büyük bir kariyer yok (umarım bu sizi rahatsız etmiyordur) ve pis bir sokakta küçük bir daire. Neredeyse su üzerinde yürüyormuşsunuz gibi... ta ki neye kadar? Dünyayı toksik ailenizden kurtarana ve sonra ileri gidip gelişene kadar mı? Simon'a karşı çok az kırgınlık besliyorum çünkü Lottie, Christopher ve kız kardeşlerimle harika bir hayatım oldu.

Jean olmasaydı, o temele sahip olduğum için mutlu bir şekilde yoluma devam edebilirdim. Yine de yapacağım. Ama yapmadın. Ve belki de bu, tüm bunların adaletsizliğine takıntılı olmanı sağladı. *BTdır-dır*haksızlık, Grace. Hepimiz bu karmaşaya karıştık, kısa çöpü aldın, değil mi?

Birkaç gün sonra zihnimde evirip çevirdim ve canlandırıcı bir konuşma Bir Çarşamba sabah 11'de ofisine gelemediğim için bana bağırmasını içeren Simon'la, ne istersen ona izin vermeye karar verdim.

play out yapıyorlardı. Kısmen, düzeltmenize izin verilmesi gerektiğini hissettim. sana yapılan yanlışlar Ve kısmen, dürüst olduğum için, çünkü benim için en iyi olanı tarttım ve bana bir iyilik yapıyor olabileceğinizi anladım. İki şey kararımı verdi. Birincisi, Simon'ı hayatımdan çıkarmak istiyordum. Artık geleceği görebiliyordum ve bu, ne zaman talep ederse onunla vakit geçirmeyi içeriyordu. Bana verdiği parayı kazandığını düşünmesine neden olmuştu ve ailesinin içine çekilme, Bentley'yle dolaşıp yazları Marbella'da geçirme fikrine katlanamıyordum. Diğer bir şey de, eğer çoğunu kesmeyi başarırısan, servetin bir kısmını almak için sırada olacaktım. Görüyorsun Grace, ben mutlu bir ikiyüzlüyüm. Sevgili yaşlı babamla pek bir şey yapmak istemiyordum ama ganimetlerin bir kısmını almak beni tamamen rahatlatıacaktı. Nasıl gelirse gelsin para paradır. Ve ben Simon'dan farklı bir şekilde kullanırdı. Fazlalık küstah gösteriler yok, altın dokunuşlar yok. Param olması gerekiyordu, ya da her zaman öyle düşündüm. Sanırım bunda oldukça iyi olurdum. Ve senin planın beni oraya, merdivenden yukarı çıkmaya çalışmaktan daha hızlı getirebilir.

Oyunun gidişatını izlemeseydim, senin yaptığını yapmayı asla düşünmezdim. Senin haksızlığa uğradığını hissettiğin şekilde ben haksızlığa uğramış olsam bile. Ama bu, ondan iyi bir şey çıkaramayacağım anlamına gelmiyordu. Sanırım kayan bir ahlak ölçeğinde ortada bir yerde olurdum. Dürüst olsalardı, çoğu insanın durumuma bakıp benimle aynı karara varacağını tahmin ediyorum. Yine de dürüst olması zor bir şey - bu yüzden size tüm bunları anlatmak çok özgürleştirici oldu. Bunu kimseye gösteremeyeceğini biliyorum. Muhtemelen normal türden daha iyi olan zorla güvendir.

Yine de tüm bunları yazmaktan yoruldum, bu yüzden deneyeceğim ve sarın Artık hikayemin çoğunu biliyorsun. Veya bilmeniz gereken kadar. Hareket tarzına devam etmeni izledim. Janine biraz ileri gitti, söylememde bir sakınca yoksa - onun ölümünün tarifi beni gerçekten rahatsız etti. Yine orada değildim (aniden kaçtın ve bu kadar kısa sürede işten izin alamadım), ama Simon's PA'dan oldukça keskin bir şekilde öğrendim. Hala Lara'yı neden serbest bıraktığınızı tam olarak anlamıyorum - küçük bir yavru gibi mi görünüyordu? Elbette Bryony için orada değildim, ama bunu nasıl uyguladığından çok keyif aldım (yani, onu). Komik ve etkili. Ama o zaman Simon gerçekten çözülmeye başladı. Bryony'yi seviyordu. Sanırım Janine'den sıkılmıştı - yıllardır öyleydi. Biz bunun sonucuyuz, sanırım. Ama Bryony onun tek çocuğuydu. onun tekdoğruçocuk. Modern dünyanın bir ürünü için garip bir şekilde eski kafalı. Evlilik, çocuklar, itibar, bunların hepsi Simon için son derece önemliydi. Ve sana ya da bana ne kadar korkunç görünürse görünsün, kızını seviyordu. acısının ötesinde onu kaybedince paranoyaklaşmaya da başladı. Yine de birisinin gerçekten seni yakalaması paranoya değil sanırım. Beni evine çağırır, perdeleri kapalı olarak kanepede oturur, ara sıra kalkıp çılgınca odada volta atardı. Bana defalarca birinin ailesini öldürdüğünü söylerdi. Polise gitmiş, güvenlik tutmuş, fabrikalara gitmişti. Kimse ona gerçekten inanmadı, sanırım bunu bir iltifat olarak kabul edebilirsin. Herkes bunun sadece bir dizi şanssız tesadüf olduğunu düşündü. *Günlük posta* Artemis ailesinin başına gelen tüm kötü şansları listeleyen "moğolun talihsizliği" başlıklı iki sayfalık bir ilan yayınladı. Ancak kimsenin onu ciddiye almıyor gibi görünmesi Simon'ı daha da ısrarcı yaptı. İş hayatında yolunun kesiştiği biri olduğunu düşündü. Kim olduğunu söylemedi ama açıkça korktuğu için aklında biri vardı.

Hayırlı evlat rolüne bu dönemde adım attım. Hampstead evinde uyudum, sık sık gece birkaç kez Simon tarafından uyandırıldım.

birisinin onu öldürmeye çalıştığı daha fazla yolu işaret edin. Bunlar her zaman saçmalıktı - ön kapıların dışında dolaştığını düşündüğü bir adam ya da ofis girişinin çok yakınına park etmiş bir araba. Sadece işaretler arıyordu. Ne zaman bir pencere sallansa, adam paramparça oluyordu. Evinin pencereleri sallandığından değil, orijinalleri çoktan sökülmüş ve yerine takılmıştı. sağlam çift camlı.

En yakın akraba ve sırdaş olarak yeni pozisyonuma eğilirken, yardımlarınızla kısa ömürlü olacağını umarak yakınlaştık. Biri öldüğünde yapılması gereken tüm korkunç şeyleri düzenlemeye yardım ettim. Ve ben Bütün bunlar hakkında bağırmak ve bağırmak istediğinde dinledi, ki bu çoğu zaman oluyordu.

Haftalar geçtikçe daha da dayanılmaz hale geldi.

Görebildiğim kadarıyla pek bir şey yapmıyordun. Seni ara sıra kapılarının dışında beklerken gördüm, biliyorsun. Çok kurnazca değildi, Grace, söylemeliyim. Üzerinde büyük bir planın olsa bile, Simon'a yaklaşılabileceğin konusunda umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım. Güvenlik detayı şimdiye kadar çok büyüktü, etrafını bir beş fit yakınına gelseydin seni bir dal gibi kırarak olan iri yarı adamlarla çevriliydi.

Sana kızmaya başladım, ki bu çılgınca, değil mi? Ama sonunda kendimi bu korkunç durumdan nasıl kurtaracağımı çözdüğümü hissettim ve birlikte ve bir programa göre çalıştığımızı hayal etmeye başladım. Ama sen top oynamıyordun. Simon daha agresif, daha düzensiz ve bana daha bağımlı hale geldiği için, o zamanlar seni takip edecek zamanım çok azdı. Ama gördüğümde, senin akşam yemeğine çıktığını ve uzun koşulara çıktığını, sanki bir hedefin daha yokmuş gibi devam ettiğini gördüm ve ivme eksikliğinin kafamı karıştırdı.

Her beş dakikada bir aradığı, ağladığı, sarhoş olduğu ya da her ikisini birden yaptığı için işte zar zor çalışabiliyordum. Telefonumu kapatırdım ve bana e-posta gönderirdi. Gelen kutuma her baktığımda titremeye başladım. Çalışkan biri olduğum için kendimle gurur duyuyorum, gerçekten işin insanı insanlaştırdığını düşünüyorum ve bu fırsata saldırmam ve şirkette yükselmem gerekirken yarım yamalak bir iş yaptığım için kendime kızmıştım. Bonus zamanı yaklaşıyordu ve patronum beni telefonda her gördüğünde benimkinin küçüldüğünü görebiliyordum.

Geriye dönüp baktığımda, akıl sağlığım düşüyordu, bu daha önce hiç düşünmediğim bir şeydi. Uykum paramparça oldu, ne yersem yiyeyim kilom ürkütücü bir şekilde düştü. Kendimi tamamen kapana kısılmış hissettim, tıpkı bir çukurdaki tilki gibi. Şimdi benzetmeyi gerçekten gördüğüm için beni avlanmaktan vazgeçirdi.

Simon'ın benim için mahvettiği bir şey daha. Ama beni yalnız bırakmıyordu ve iradesi eziciydi. Sonunda oraya yürüdüm ve ona artık yapamayacağımı söyledim. Kararlıydım ama sakindim. Ona korkunç davrandığını ve bana yardımcılarından biri gibi davranamayacağını söyledim. Tekrar ağlamaya başlayana kadar devam ettim ama bu sefer etkilenmedim. Onu teselli etmeyeceğimi anlayınca gözyaşları hızla kurudu ve masasına gidip oturdu. Bir centilmen olmadığını hissettiğim yolları listelemeye devam ettim, o kadar heyecanlandım ki, bana geri gelip bana bir çek verene kadar ne yaptığına dikkat etmiyordum. 500.000 £ için yapıldı. Bu beni yolumda durdurdu, size söyleyebilirim. Ağzımı suratıma doğru ittiğinde ve onunla bir haftalığına St Tropez'e gidersem, harcadığım zamana değeceğini söylerken ağzım birkaç saniye açık kaldı.

'Birkaç günlüğüne yurt dışına çıkmam gerekiyor, başımı öne eğ oğlum. Ve yalnız gitmek istemiyorum. Bana bunun annene faydası olmayacağını söyleme.

Peki ya o kızlar, Harry? Buna ihtiyaçları var. Sadece bir hafta falan. Sessiz kaldım, her Şeyi kafamda tarttım ve o beni kısılmış gözlerle izledi. Benimle pazarlık ediyorsun, öyle mi? Benim oğlum olduğuna dair daha net bir işaret yok. Resmi hale getireceğim. Bir miras bırakacağım. İstediğin bu, değil mi? Sonunda herkesin istediği Şey bu.' Orada yanılmıyordu. Ancak parasını tek başına hayattaki tek para birimi haline getirdiğini göremedi.

Simon, başlangıçta neden ülkeyi terk etmesi gerektiği konusunda net değildi, ancak her ne kadar geiőtirmiő olsa da, şirketi hakkında bir tür soruşturma yürütüldüğü ve danıőmanlarının onun bir süre müsait olmamasını şiddetle tavsiye ettiği anlaşıldı. şirketin hangi bölümünün muhtemelen en tehlikeli olduğunu merak ettim (havayolu birincil rakip gibi görünüyordu) ama dürüst olmak gerekirse Grace, onun nasıl çalıştığını gördükten sonra herhangi biri olabilir. Bir bokun atasözünü vurmak üzere olduğu açıktı ama kendimi endiőelendiremedim

Bununla. Onun iğrenç dünyasında daha fazla tuzağa dőmezdim. şimdiye kadar böyle gördüm. Gittiğine utandığım keyifsiz ve iğrenç bir hayat arıyor. Ama bu tür bir parayı göz ardı etmek imkansızdı ve bunu yapmak aptallık olurdu. İşte bu yüzden, daha altı saat geçmeden özel bir jetten inip sıcak Fransız havasına ıktım. Ne olacağını bilseydim, o çekin sonunda birkaç sıfır daha olmasını isteyebilirdim.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

12:00

Her şey bitti. Son on dört ay, hayat hikayemde garip bir dipnot olmak üzere. Karar için ayrılmadan önce Kelly bana şans diledi.

"Seni özleyeceğim Gracie, bir ara beni ziyarete gel. Yapacağım *Sensonraki* derste kaşık, haha.' Bana sıkıca sarıldı, tırnaklarını sırtıma geçirdi. Arkasına bakmadan kapıdan içeri girmeden önce beş saniye bu şekilde kalmasına izin verdim. George Thorpe geldi, yüzü kıpkırmızıydı mahkemeye gittikten ve davamın başarıyla bozulduğunu gördükten sonra benimle Limehouse'daki bir ziyaretçi odasında tanıştığı için gururla. Beni hakim önünde dramatik bir an yaşama şansından mahrum bırakan ve mahkeme dışındaki kaçınılmaz medya kargaşasını kaçırdığım anlamına gelen video bağlantısı aracılığıyla izlemiştim. Bu şekilde daha iyi, biraz hayal kırıklığı yaşamama rağmen artık kendi hızımda çalışabilirim. Bunun yerine, avukatımdan garip bir kucaklama aldım, birkaç hafta içinde durumu toparlayacağıma dair bir söz. her şey ve kesinlikle kabul etmeyeceğim bir akşam yemeği daveti. Memurdan bir tebrik bile aldım. toplantımıza nezaret ediyor. Tam olarak sinematik bir doruk değil ama yine de çok önemli. Marie için yapmaya karar verdiğim şeyi yaptım. Şimdi özgürüm.

16:00

Ben evdeyim! Büyük bir hızla serbest bırakıldım, bu da beni aldı. En küçük kararları bile aylarca alan bir sisteme alıştığım için şaşırdım. Sanırım cep telefonum için çaresizdiler. Şimdi bile Kelly'nin yeni oda arkadaşına en son oturan hakkında her şeyi anlatacağımı, ona biraz fazla yakın oturduğunu hayal ediyorum.

ince ranza Eşyalarımı toplamak ve öğlene kadar çıkmak zorunda kaldım, bu da Jimmy'nin benimle buluşmak için orada olmadığı anlamına geliyordu. Yine de umursamadım, kaçınmak olduğunu anladığımda değil herhangi bir umutlu fotoğrafçı. Bunun için minnettardım, çünkü on dört ay hapis, kamera hazır görünmenize tam olarak yardımcı olmuyor. Eve bir taksi tuttum, ender parlak güneş ışıısıyla yıkanan Londra sokaklarında dolaştım, pencereden dışarı baktım ve yol boyunca gülümsedim. Kapıyı açtığımda daire sessiz ve sıcaktı, her şey yerli yerindeydi. Hatta Sophie temizlikçisini göndermişti ve masada beni bekleyen bir şişe Brunello ve yerel şarküteriden biraz tiramisu vardı. İkisini de banyoya aldım ve iki saat Le Labo yağına batırdım. Muhteşem bir deneyim, neşeyle yarı histeriktim. Tüm postalarımı gözden geçireceğim ve ardından Brasserie du Balon'da uygun şekilde hoşgörölü olacağını umduğum bir akşam yemeği için Jimmy ile buluşacağım. Hayat nihayet ortaya çıkıyor ve kendini bana gösteriyor gibi geliyor.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Tanrım ne dağınıklık var, Grace. Ne korkunç bir karmaşa. Kimsenin gülmeyi hatırlamaması dışında her şey korkunç bir komediye dönüştü. Fransa'daki ilk günümüzde Simon oyun odasındaki bir kanepeye çöktü ve ben verandaya kaçtım ve ürkek bir personelden bana bir kahve getirmesini istedim. Güneşe uzandım ve uyanıp beni bulma ihtimalini üzerimden atmaya çalıştım. Birkaç dakika bu güzel yerin tadını ne kadar az çıkarabildiğime hayret ederek denize doğru baktım. Bir zamanlar birinin dediği gibi, burası gölgeli insanlar için güneşli bir yer. Sonra, alışkanlıkla telefonumu aldım ve BBC haber sitesinde gezindim. Geçmiş savaş ve küçük bir Tory milletvekilinin PA'sını becerdiği haberleri gözüme çarparken, gözüm güzel bir kadının fotoğrafına çekildi, "hâlâ haraç yağıyordu". Balkondan aşağı itilmişti ve onu iten sen olmuştun. Uğultulu sığağa rağmen yüzüm soğudu ve bir kükreme sesi kulaklarımdan geçip kafama hücum etti. Denemekle harcadığım onca zamana rağmen seni hiç anlamadığımı hissettim. Sen soğukkanlı bir intikam peşindeydin, dürtüsel bir tutku cinayeti katili değildin. Neden bir atmak için tüm sıkı çalışmanızı boşa harcıyorsunuz? balkondan aşk rakibi? Bir anlık aptallık. Cinsiyetçi olarak görülme riskini almak istemiyorum ama bu duygusal tepkiyi başka bir açıdan görmek zordu. Şimdi Simon'a nasıl ulaşırsın?

Tutuklanmanız hakkında daha fazla bilgi edinmek için birkaç saat harcadıktan sonra, oturma odasından Simon'ın bana bağırdığını duydum ve görevden vazgeçmek zorunda kaldım. Haberlerinizi görmesi beni pek endişelendirmedi, çünkü artık başka bir paranoya ve öfke gezegeninde yaşıyordu. Onun durumunda, o manşetlere bakmaktansa uzaylılarla ilgili YouTube videoları izlerken bulunma olasılığı daha yüksekti. Burnuna şaşırtıcı miktarda kokain tıktığı ve birinin evi gözetlemesi ihtimaline karşı perdeleri açmayı reddettiği villasında babamızla iki korkunç gün geçirdim. Güvenlik ekibi, patlamalarına karşı temkinli bir şekilde dışarıda kaldı ve geldiğimiz söylenmeyen zavallı kahya, yatakların yapılmadığını anlayınca kafasına vazo fırlattıktan sonra odasına kaçtı. Sadece ben ve o vardı. Ne zaman evin başka bir yerine çekilmeye çalışsam, nasıl bir komplo kurulduğunu söyleyerek beni takip ederdi. 'piçleri durdurmamız gerektiği' konusunda ısrar ediyor. Kendi kendime, "Hadi, Harry, birkaç gün daha ve aile için yarım milyon sterlin var," deyip durdum, ama oldukça uzak geldi, size söyleyebilirim. Üçüncü sabah, bulmak için uyandım Simon yatağımın başında dikilmiş, gözleri kan çanağına dönmüş ve gömleği yırtılmış. Belli ki bütün gece ayakta idi ve viski kokuyordu.

Buradan gidiyoruz. kameralar var Yat seni bekliyor, topla kendini evlat.' Oğlum denmesine dizginlendim, sevgili yaşlımı düşündüm. Christopher üzüldü, ama o çoktan yola çıkmış, bavulunu kapmış ve kapıları çarparak çarpmıştı.

Yat bir canavardı. Hayatımda hiç böyle bir şey görmedim ve bir daha asla görmemeyi umuyorum. Süslü bir yüzen karavan, görüldüğü gibiydi.

tamamen krom ve cam ve gerçek bir tekne gibisi yok. Neyse ki, gemiye bindikten sonra Simon rahatlamış göründü ve bütün gün kanepede bayıldı, ancak akşam yemeği servis edildiğinde uyandı. Yüzümdeki tiksintiyi saklamaya çalışırken bana kendi bağından 'Chic Chablis' kadeh şarap kadehleri indirirken yarı sessizlik içinde yedik. Sanki herhangi bir şey sana bir kişi hakkında daha çok şey anlatabilirmiş gibi, değil mi Grace? Tatlıyı yerken elim seğirmeye başladı ve bu yeni gelişme karşısında paniğe kapılarak elimi sabitlemeye çalıştım.

Simon bunu fark etti ve güldü. Güldü ve bana büyük bir adam için fazla narin olduğumu söyledi. Hiçbir şey demedim, kalbim atıyor ve kulaklarım uğulduyordu.

Her şey bittiğinde ve iyice buharlaştığında, kaptana seslendi ve sürat teknesini hazırlamasını söyledi. Simon'ın tartışacak durumda olmadığını açıkça hissedenden adam, hiçbir uyarıda bulunmadan aceleyle uzaklaştı, ancak masayı temizlemekte olan bir görevli gözlerini bana doğru kaldırdı. Babama gezi yapacak havamda olmadığımı söyleyerek dikkatini dağıtmaya çalıştım ama o sinirle beni el salladı. Benim paramla buradasın, genç Harry. Gezmeye gidiyoruz."

Biz de öyle yaptık. Kolunun altına yeni bir şişe Chic Chablis aldı ve ben biraz hasta hissederek onu takip ederken, merdivenlerden sendeleyerek sürat teknesine indi. Karanlık, siyah mesafeye doğru kükredi, ben hayatım için koltuğu tutuyordum, o şişeyi dizlerinin arasında tutarken rüzgara doğru bağıırıyordu. Yaklaşık on beş dakika sonra tekneyi yavaşlattı ve durdu. El yordamıyla bana doğru döndü ve ifademe güldü. Kabul ediyorum midem bulandı. Tekneler hiçbir zaman benim işim olmadı ve onun boş bir okyanusta eğilip yalpalaması bana her türlü yeşili hissettirdi. Esasen sadece bıktım. Ondan, bu tekneden, onunla tanıştığımndan beri hayatımın her günü.

Simon oturdu ve alaycı bir tavırla yüzünü yüzüme bastırdı.

Adam ol, Harry, bu tam burada bir bağ. Tanrı aşkına, bundan zevk alıyormuş gibi davran.'

"Yine de değilim," dedim kusmamaya çalışarak toplayabildiğim kadar ağırbaşlılıkla. Zevk almıyorum. Yata geri dönmek istiyorum.'

Yüzünü buruşturup beni taklit etti. 'Yata geri dönmek istiyorum baba, sıkıldım bu işten. Yaşam tarzıma ve parama ne çabuk alıştın oğlum. En azından şirket için buradaymışsın gibi davranabilirsin.' Yüzüme geçirdi ve kahkahalarla kükredi. Ama yapamazsın, değil mi?

Tıpkı annen gibisin. O da tamamen safmış gibi davrandı, ama sadece bacaklarını açmak için zengin bir işaret arıyordu.'

Ayağa kalktım, onu gömleğinden tutarak yukarı çektim ve yanında duran iğrenç şarap şişesini aldım. Kafamda tek bir düşünce vardı: Çaresizce susmasını istiyordum. İçimdeki bastırılmış öfkeden kaynaklandığını ancak hayal edebileceğim bir güçle şişeyi kafasına indirdim. Tanıdık bir uğultu sesi kulaklarımdan geçti ve yerini yüksek bir su sıçramasına bıraktı. Suda bir kol ve yüksek, mide bulandırıcı bir uğultu seçebiliyordum. Feneri telefonuma koydum ve teknenin yanına tuttum. Simon iki parmağıyla teknenin kenarını tutuyordu ama geri kalanı hareket etmiyordu. Kanı başından aşağı akıyor, burnunun altında birikiyor ve ağzına akıyordu. Ses buydu, ne zaman düşünsem hala duyabildiğim berbat bir ses. Kendi kanıyla boğulurken ayakta kalmaya çalışıyordu. Orada durup onu izledim, kendimi aşağı uzanıp onu çekmeye hazırladım. Ama sonra garip bir şey oldu. Geldin Aklıma, Grace. Yaptığın onca şeyi, bu adama ulaşmak için ne kadar uğraştığını düşündüm. Artık başarılı olma ihtimalinin ne kadar düşük olduğunu biliyordum. BEN

annelerimizi ve Simon'un ellerinde çektiklerini düşündük Artemis. Sonra şimdi ne kadar acı çektiğimi düşündüm. Onu dışarı çıkarır ve yata güvenli yerine geri götürürsem, beni yargılayabilirdi. Ya da daha kötüsü, yaptığım şeyi sonraki yirmi yıl boyunca benim üzerimde tutabilir, beni sonsuza dek yakınında tutabilirdi.

Bir kaza olmuştu. Asla bu kadar korkunç bir şey planlayamaz veya soğukkanlılıkla şiddet uygulayamazdım. Ama fena halde kışkırtılmışım ve hepimizin bir kırılma noktası var, değil mi? Ölmesine izin vereceğimi bilmiyordum, gerçekten de bilmiyordum. Her şey bir şekilde oldu, sanki ben biraz uzaktan izlemek. Ona doğru eğildim ve birkaç santim uzaklaşması için onu küçük bir itme yapmadan önce parmaklarını teknenin yanından ayırdım. Gözleri büyüdü ama konuşmadı. Sonra oturdum.

"Tekneye bir daha dokunmaya kalkarsan, arabayla uzaklaşırım." Öyleyse yapma. Birkaç dakika daha orada otur, seni dışarı çıkaracağım. İnsanlara nasıl düzgün davranacağını öğrenmeniz gerekiyor. Belki de gereken budur,' dedim parmak boğumlarımdaki küçük bir kan lekesini ovuştururken. Zaten şu anda yana doğru bir hamle yapacak durumda bile değildi. Kaybolması üç dakika sürdü, kum rengi saçları yavaşça suyun altına daldı. Sessizce oturdum ve yıldızlara baktım. Tamamen battığını görünce şişeyi kenarda kırdım ve suya attım ki bu kesinlikle Artemis şarabı için uygun bir kaderdi. Sonra aniden sudan fırlamadığından emin olmak için otuz dakika bekledim. Sevgili kuzenimiz Andrew ile benzer bir şey yaptığınızı hatırlayacaksınız, şüphesiz, ne kadar uzun olduğunu bilmek zor, değil mi? Hiç şansım olmadığına ikna olunca sürat teknesiyle yata geri döndüm. Şaşırtıcı derecede zayıf bir denizciyim ve geri dönüp mürettebatı toplamam neredeyse bir saatimi aldı. Hızlanırken kontrolünü kaybettiğini ve denize düştüğünü açıkladım. Hiçbir sinyal olmadan, onu canlı bulma umuduyla bölgeyi bir saat boyunca tek başıma aramak zorunda kalmışım ama başarısız olmuşum. Kaptan o kadar şaşırmışa benzemiyordu; Simon'ın kesinlikle sarhoş olması davama yardımcı oldu.

yola çıktığımızda Arama ve kurtarma ekibi, sonraki yirmi dört saat boyunca onun izine rastlamadı, ancak bir güncelleme için telsizle her haber verdiklerinde nefesimi tuttum.

Ve bu gerçekten buydu. Benim hikayem müjde kabul edildi, neden olmasın? Gazetelerde asistan olarak anıldım ama isimsiz kaldım. Bu büyük bir rahatlama oldu. Annemi üzmem ya da okuldaki kızlara sorun çıkarmak istemem. Ama Lara Artemis, bu kadar sağduyulu davrandığım için bana teşekkür etmek için benimle temasa geçti ve bu konuda o kadar nazikti ki, ona Simon'la olan gerçek bağlantımı anlattım. Şaşırmadı, söylemeliyim. Onu tanıdığını sanıyordum. gayri meşru bir çocuğu tek kaşını bile kaldırmadan selamlayacak kadar uzun. Ve Simon'ın DNA testi ihtiyacım olan tek kanıttı. Lara çok hoş bir kadın Grace, onunla asla tanışmayacağın için üzgünüm. Artık aile servetinden sorumlu ve bana inanılmaz derecede cömert davranıyor. Gerçekten isteyebileceğimden daha fazlası. Elbette o çeki bozdurdum ve ailemin durumu şimdi çok daha iyi. Lara birkaç kez öğle yemeğine bile indi. Açıkça hiç bahsedilmedi ama bence o ve annem paylaştıkları bağı biliyorlar. Artemis kardeşlerden sağ kurtulan seçilmiş bir grup kadının parçası.

Peki tüm bunları size neden anlatıyorum? Merak ediyor olmalısın. Şey, kısmen çünkü gerçekten nasıl öldüğünü bilmeni istedim. Rolünü üstlendiğimi ve işi bitirdiğimi bilmenin daha az başarısızlık hissetmene yardımcı olabileceğini düşündüm. ne başladın Komik bir şekilde, biz bir takımdık. Zamanlama yapamadı

gerçekten daha mükemmeldi - tüm son sorunlarınıza bakılırsa, onu kendi başınıza öldürmek için zaten daha az fırsatınız olurdu. Ve tamamen dürüst olursak, bunu asla başaramazdın. Diğerleriyle eski güzel bir deneme yaptığını biliyorum ve bunda aferin. Ama Simon tamamen farklı bir konuydu. Ve belirsiz planlardan ve şanstın daha fazlasına ihtiyaç duyardı. Bana gerçekten başka bir şeyle çalışıyormuşsun gibi gelmedi. Ben miyim yanlış mı Grace?

Yani bu cesur kısım. Umarım seni memnun eder. Ama esas olarak bunu şimdi orada bırakmanız gerektiğini bilmeniz için yazıyorum. İntikam senin motivasyonundu, bunu anlıyorum, gerçekten anlıyorum. Ve şimdi gerçekten sizinkinden küçük bir yardımla aldınız. Hayatını genişlet, eski dostun Jimmy ile birlikte ol - dünyada seni sevmek isteyen insanlar var Grace, eğer onlara izin verirsen. Üzücü hapisanenin hakkında bir kitap yazın - yayıncılar sizi kaydetmek için biraz çaba sarf edecekler. Ama diğer tüm şeyler burada bitiyor. Yeni hayatımı korumam gerek. Ailenin önemli bir kısmı ile birlikte Neyse ki, Lara beni nezaketle yeni vakfın CFO'su yaptı ve onu birlikte yöneteceğiz. Henüz duyurulmadı, buna hazırlanıyoruz ama artık çok uzun sürmeyecek. Yaban hayatı konularına olan ilgisini kaybetti ve memnunum, yeni çaba kadar kaprisli değil. Mülteci çocuklar hakkında çok şey bildiğimi söylemeyeceğim ama gala yemekleri düzenleme ve bankacılık dünyasının büyüklerini ve iyilerini cüzdanlarını açmaya davet etme fırsatından keyif alıyorum. Harika kurumsal bağlar olacak ve temeli dünyanınki kadar büyük hale getirmek için finans dünyasıyla yakın bir şekilde çalışacağız. Rothschild'ler ve Guinness'ler. Prestijli olacak, Simon'dan gerçekten uzak bir dünya. Lara'nın yeni saltanatı altında kesinlikle açık artırmaya çıkacak Chic Chablis yok.

Benim için gelmeyeceğinden emin olmak için (gelmeyeceğini düşünemeyecek kadar sana saygı duyuyorum), sen hapisteyken küçük bir plan kurdum. Umarım biraz kirli taktikleri affedersiniz, ancak burada teminata olan ihtiyacı anlayacağınızdan eminim. Senin Limehouse'a gönderildiğini öğrendiğimde, aynı hücreyi kiminle paylaştığını bulması için oldukça düşük ücretli bir dedektife para ödedim. Anlaşıldığı üzere zor değildi. Kelly bir şekilde Islington'ın yarısına kötü şöhretli Grace Bernard'la yatmak için seçilen şanslı kişinin kendisi olduğunu söylemişti. Ona yazıp ziyaret etmesini istedim ve içinde para olduğunu açıkladım ve o da kabul etti. Tabii ki yaptı. Seni o ilk ziyarette tesadüfen avukatınla otururken gördüm. Birkaç kez baktın, belki de Kelly'yi benim gibi biriyle gördüğüne şaşırdın. Beni tanıdık bulmadığına hâlâ şaşırdığımı söylemeliyim. Aklımın üstünden, sana birkaç kez bir metre yakınımda bulundum. Yaban Hayatı Merkezinin dışında, St Paul's merdivenlerinde, garip seks kulübünde (Maske taktığım için seni orada bırakacağım), çakmak kaparken Soho, British Museum kafesinde, ziyaret odasında. Sanırım biraz genel bir yüze sahip olmak burada benim lehime çalışıyor. Söylememin sakıncası yoksa biraz zayıf görünüyordun. Umarım yeni keşfedilen özgürlüğünüzden en iyi şekilde yararlanırsınız ve tokat gibi yemeklerin tadını çıkarırsınız. Üzgünüm, neredeydim?

Evet, Kelly. Günlük hayatımda pek rastladığım türden bir kadın değildi - tanıştığımızda şaşırtıcı derecede parlak tırnaklarına bakmadan durmadım - ama onu sevimli bir kız olarak buldum. Çok yararlı. Özel bir hayırsever için suçlarınızı soruşturan bir firmada çalıştığımı ve onun bazı şeylere göz kulak olmaya açık olup olmayacağını merak ettiğimi açıkladım. Bunu Kelly için söyleyeceğim, mali ücret gündeme geldiğinde benim hakkımda ne kadar az ayrıntıya ihtiyacı olduğunu görmek canlandırıcıydı. Beni Doğu Londra'nın oldukça sağlıklı bir bölgesine götüren bir bağlantısı aracılığıyla ona bir telefon almayı başardım. Çok önemli kamera özelliğine sahipti - ondan önce ne yapıyorduk?

yenilik, ha? Ve Kelly, adil oyun, yeni rolünü suya bir ördek gibi aldı. Seni muhtemelen tahmin ettiğinden çok daha yakından izledi ve senin öyle olduğunu anlayınca büyük bir heyecanla bana mesaj attı. hayat hikayeni yazmak. Elbette okudu, bu kadar dikkatsiz olmana şaşırdım. Ve her sayfayı büyük bir heyecanla fotoğrafladı. hayran kalmıştı. Ardından, emin olmak için, parmak izleri ve benzerleri için birkaç seçmeli sayfa aldı. Bunu düşünmemiştim bile, ama sanırım onun kadar uzun süredir şantaj yaptığında, basılı kopyaları saklamayı da öğreniyorsun. Onu hafife aldığını söylemeliyim.

Gördüğünüz gibi, yolculuğunuzun bittiği yer burası olmalı. Beni öldüremezsiniz, çünkü suçlarınızın geçmişi ve hukukçularıma, başıma gelebilecek herhangi bir kazanın böyle bir şey olmayacağını detaylandıran bir mektupla birlikte derhal açıklanacak. Lara ile iletişime geçmemelisiniz, aksi takdirde söz konusu bilgiler polise verilecektir. İkimiz de Artemis ailesinin elinde çok şey yaşadık ama aramızda kalsın, artık özgürüz. Tam olarak umduğunuz gibi görünmeyebilir, ancak yine de kazandınız. Biz kazandık. Kelly, yarın muhtemelen serbest bırakılacağını söylüyor. Küçük dairenize döndüğünüzde bu e-posta gelen kutunuzda olacak. Bunu devam ettirmek iyi bir fikir, aferin sana. Oh, ve mesajın süresi okunduktan sonra sona eriyor. Aslında ortak arkadaşımız tarafından önerilen şık bir teknoloji. Görünüşe göre şantajcılar bu işin üstünde duruyor. Artık sana yazmayı bıraksam iyi olur dedim. Olabilir

Başlangıçta sanki bir adam baskın yapıp zaferinizi sizden almış gibi hissedin, ama mesele bu değil. Daha iyi kartlarım vardı. Sizi hayattan zevk almaya davet ediyorum. Para her şey değildir ve özgürce yürüdüğün için şanslısın. İyi şanslar Grace, seni sık sık düşüneceğim.

kardeşin PS

Kelly için endişelenme, ona cömertçe ödeme yaptım, bu yüzden seni rahat bırakacağından eminim.

Postscript

Hey ev arkadaşım! Bu Kel. Umarım dış dünya sana iyi davranıyordur. Ara beni, konuşmamız gereken şeyler var. Bunu görmezden gelmeyi düşünme bile, nerede yaşadığını biliyorum LOL. PS – benim Annem kaşığı sevdi ama üzerindeki işaretler onu şaşırttı. Ben değildim ama! Onu güvende tutacağım. Seni özledim! Xxx

TEŞEKKÜRLER

The Borough Press'teki herkese ilk romanıma şans verdikleri için teşekkür ederim. En önemlisi, editörüm Ann Bissell'e taslağı yarısındanayken alıp tamamen benimsediğı, titizlikle düzenlediğı ve karakterleri benim kadar iyi tanıyıp anladığı için teşekkür ederim. Ann, son teslim tarihlerine gelişigüzel yaklaşmama müsamaha gösterdi ve ara sıra ortaya çıkan panik alevlenmelerimi büyük bir nezaket ve nezaketle ele aldı.

lütuf. Pandemi sırasında yazmayı keyifli hale getirdi ve kitabı sonsuz derecede daha iyi hale getirdi. Gerçekten daha iyi bir editör isteyemezdim.

Fliss'e kitabı gerçekten insanlara ulaştırdığın, çok iyi gösterdiğin ve iyi bir lansman yapmak için çok çalıştığın için teşekkür ederim - tarihimizin en tuhaf anında kolay değil.

Abbie Salter, Caroline Young, Sarah Munro, Margot Gray, Lucy Stewart ve Suzie Dooré'ye de teşekkür ederiz. Ne kadınlardan oluşan bir ekip.

Bu kitap fikrini bulduğumdan beri, mesai saatlerini inatla görmezden gelen ve gece gündüz her saat bana yardım etmek için orada olan menajerim Charlie Campbell'a teşekkür ederim. BEN

tüm bunlar boyunca kimsenin daha fazla bağı, daha sabırlı ve daha çok yanımda olduğunu hayal edemiyorum.

Kitabın her şeyden önce gelmesi gerektiğini bilmesine rağmen diğer tüm çalışmalarımı zekice ele alan Aoife Rice'a teşekkür ederim.

Kitabı diğer ülkelerde sattıkları için Nicki Kennedy, Sam Edenborough, Jenny Robson, Katherine West ve ILA'daki meslektaşlarına teşekkür ederiz. Umarım bu, yakında bir ara daha sıcak tırmanışlarda şarap yakıtlı kitap festivallerine katılacağım anlamına gelir.

Emily Hayward-Whitlock ve Fern McCauley, işlerin doğru tarafında tüm sıkı çalışmalarınız için çok teşekkür ederim.

BEN

hepsine ne kadar kattığınızı bilin.

Owen O'Rorke, Nigel Urwin ve David Hooper'a çok teşekkürler ve tüm nazik tavsiye ve rehberlik için Anthony Mosawi.

Romanın bazı olay örgüsü noktalarında bana yardımcı olması için son derece ayrıntılı yasal bilgisinden yararlanmamı sağlayan komşum Robert'a teşekkür ederim. Ayrıca çok iyi bir komşusun, ne mutlu bize.

Max Van Cleek'e akıllı evler bulmama yardım ettiğin ve birini uzaktan kumandayla öldürüp öldüremeyeceğime dair saçma sapan sorularımı ciddiye aldığın için teşekkür ederim.

Josh Berger, sen gerçek bir dostsun. Tavsiyen için teşekkürler.

Pandora Sykes, romanın bir provasını okuyup bir alıntı yapan ilk kişi olduğun için teşekkür ederim, çok naziktin.

Janine Gibson, ilk birkaç bölümümü okudun ve güldün. Seni güldürmek, devam etmem için ihtiyacım olan cesaretti.

Archie, Maya, Miranda, Nesrine, Ben, Benji, sizler en iyi insanlarsınız. Hepinizi seviyorum.

Lizzie, sevgili kız kardeşim. Kitabı okuduğunuz için teşekkür ederim. Bana söyleyebileceğimden daha fazla yardımcı olan notlarınız için teşekkür ederim. sen benim en'imsin

Linds ve Alan, kelimenin tam anlamıyla her şey için teşekkürler. Bu kitaba ilham verdiniz (en iyi şekillerde).

Sonunda, Greg. Kitabımdaki tüm erkekler tam bir piç ve sen tam tersisin. Kendime yazar demeden çok önce bana yazar olduğumu söyledin. Yanımda olduğun için çok şanslıyım.

AYRICA BELLA MACKIE
TARAFINDAN

Jog On: Koşmak Hayatımı Nasıl Kurtardı?

Jog On Journal: Kalkmak ve Koşmak İçin Pratik Bir Kılavuz

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.

Kat 13, 201 Elizabeth Street

Sidney, NSW 2000,

Avustralya [www.harpercollins](http://www.harpercollins.com.au)

[.com.au](http://www.harpercollins.com.au)

Kanada

HarperCollins Kanada

Bay Adelaide Centre, East Tower

22 Adelaide Street West, 41st Floor

Toronto, Ontario M5H 4E3,

Kanada www.harpercollins.ca

Hindistan

HarperCollins

Hindistan A 75,

Sektör 57

Noida, Uttar Pradesh 201 301,

Hindistan www.harpercollins.co.in

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New

Zealand Unit D1, 63 Apollo Drive

Rosedale 0632

Auckland, Yeni

Zelanda [www.harpercoll](http://www.harpercollins.com.tr)

[ins.com.tr](http://www.harpercollins.com.tr) **Birleşik**

Krallık

HarperCollins Yayıncılar Ltd.

1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF, Birleşik
Krallık

www.harcourt.com.tr

Amerika Birleşik Devletleri

HarperCollins Yayıncılar A.Ş.

195 Broadway

New York, New York

10007www.harcourt.com